

Sheth Deychand Lalbhai Jain Pustakodhar Fund Series No. 116

Shree Alpaparichit Saidhantik Shabda-Kosh

THIRD PART

—: Author :—

Agmoddharak Acharya Shree Anandsagarsurishwarji

—: Editor :—

Agmoddharak Shree Anandsagarsurishwarji's Antewasi
Gani Kanchansagar and Muni Pramodsagar

Collected:—

SHREE GUNSAGARJI

SHREE ANANDSAGARSURISHWARJI'S ANTEWASI

—: Publisher —

Motichand Maganbhai Choksi

Managing Trustee For —

Sheth DEVCHAND LALBHAJAIN PUSTAKODDHAR FUND
SURAT.

First Edition

Copies 500

Price Rs 7 00

Vikram Samvat 2025

Christation Era 1969

The Board of Trustees :

Shri Nemchand Gulabchand Devchand Zaveri	
„ Talakchand Motichand	„
„ Ratanchand Sakerchand	„
„ Amichand Zaverchand	„
„ Keshrichand Hirachand	„
„ Motichand Maganbhai	Choksi
Hon. Managing Trustee.	

संस्थानुं ट्रस्टीमंडलः—

श्री नेमचन्द गुलामचन्द देवचन्द ज्ञवेरी	
„ तलकचन्द मोतीचन्द	„
„ रतनचन्द साकरचन्द	„
„ अमीचन्द ज्ञवेरचन्द	„
„ केशरीचन्द हीराचन्द	„
„ मोतीचन्द मगतभाई	चोक्सी
मेनेजिंग ट्रस्टी	

THE LATE
SHETH DEVCHAND LALBHAI JAVERI

Born 1853 A D , Surat

Death 13th January 1906 A D , Bombay

श्री शिः देवचं दे लालभाई जवेरी

जन्म
विक्रम संवत् १९०८
कार्तिक शुक्ल ११ सुरत

स्वगमन
विक्रम संवत् १९६२
पौष वद ३ मुंबई

प्रकाशकीय

आ अवसर्पिणी कालना दुःखम आरामां चरमशासनपति श्रमण भगवान् महावीर स्वामीना शासनमां शासनना पुण्यप्रतापे ते ते समये आचार्य भगवंतोए 'आगम' बगोरे साहित्यनो उद्धार, पुनरुद्धार करीने आ कलिकालमां बीसमी सदीमां जे विद्यमान राख्युं छे ते आपणुं अहोभाग्य छे, तेथी तेवा साहित्यने प्रकाशन करवा माटे अमारी आ संस्था सं० १९६४ मां प० पू० आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीना उपदेशथी रथपाई हती. आ संस्था मारफत अमे आज सुधी ११० प्रन्यो प्रकाशित करी चूस्या छीए अने अमे ११६मां प्रथाङ्क तरीके श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोपना भाग ३ नामे आ ग्रन्थने सहर्ष प्रगट करीअे छीए.

तारक आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीए आ कलिकालना विपम वातावरणमां आगमोनो बोध दुर्वोध न थई जाय ते हेतुए आगमोद्धारसमित्तिनी स्थापना करावी अने आगमवाचना आपववानुं शरू कर्युं. तेथी ते समित्तिए आगमो छपाववानुं कार्य शरू कर्युं. तेमज आ संस्थाए पण अनुयोगद्वार बगोरे आगमो छपाव्यां. ते चखते अने पछीथी आगमोद्धारक गुरुदेवश्रीए आगमोना जुदा जुदा विषयो तारवतां 'आगमकोप'नो पण एक विषय तारव्यो हतो अने कोप छपाववो हतो. आ विचारोत्पत्ति आजथी ४६ वर्ष पहेलां थई हती.

ते हेतुए प० ता० गुरुदेवश्रीना सदुपदेशथी नीचेना सद्गृहस्थो तरफथी नीचेनी रकमो अमारी संस्थाने पूर्वे मली हती. ते आ प्रमाणे—

१. अमदावाद निवासी शाह डाह्याभाई पितांबरदास रु० १५०१)
२. सुरत निवासी झवेरी सोभागचन्द सूरचन्द रु० १००१)
३. सुरत निवासी झवेरी साकेरचन्द सूरचन्द रु० ५०१)

आचार्यदेवनो विहार मालवा, बंगाल तरफ लंबायो होवाथी ते काय घणी मुदत सुधी पही रखुं हतुं (ते छपाववानुं कार्य) अमे आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी संमतिथी शरू कर्युं. आ निर्णय सं० २००४मां थयो अने कार्य आरम्भायुं हतुं.

आथी प० ता० गुरुदेवश्रीनी आज्ञानुसार पू० मुनिमहाराज श्रीगुणसागरजी पासेथी श्रीअल्प-परिचितसैद्धान्तिकशब्दकोपनुं प्रेस मेटर अने मेलव्युं. ते श्रीसरस्वतीमुद्रणालय, सुरतमां छपाववा माटे आप्युं अने तेनुं संपादन करवा माटे मुनि महाराज श्रीकंचनविजयजी तथा श्रीशेनंकरसागर-जीने विनंति करी. तेओथीए आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना अनन्य पदघर, विद्याव्यासंगी, भ्रुतसधरि, आचार्य महाराज श्रीमाणिक्यसागरसूरीवरजी महाराजनो संयोग मल्यो त्यां सुधी मूक बंचाववा पूर्वक अने ते पछीथी स्वतन्त्रपणे (ते मुनिवर्योए) आ संपादनकार्य छ्युं, तेथी अमो आ अद्वितीय आगमतत्त्वदर्शाज्ञाता, आगमतत्त्वपारट्टरवा, आगमज्योतिर्धर, शासनसंरक्षकशब्दकज्ञ, तत्त्वशिरोमणि,

आगमाव्युत्तिकर, शिलाताम्रपत्रोत्कीर्णागमकाराणक, गंभीरानेकप्रन्थप्रणेता, अन्त्यसमये पक्षावधि अर्द्धपद्मासनस्थायी, ध्यानस्थस्वर्गत आगमोद्धारक आचार्यवर्य श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराजे 'संकलित' करेले श्रोत्रस्पर्शरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोपनो 'ट यी प' मुघीनो त्रीजो भाग सहर्ष प्रकाशित करीए छीए.

आ संस्थाना प्रथम पुस्तकना संपादक तरीके पण आचार्यदेव श्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी म० हता अने बीजा सेंकडानी शरुआतना प्रथम पुस्तक तरीके पण तेओश्रीनो संकलित अमूल्य कोप नो प्रथम भाग २०१२मां प्रसिद्ध थयो.

कोपनी विशिष्टता अंगे संपादकीय निवेदनमां घणु कहेवातुं छे ते कहयुं नथी ते भविष्यमां कहेंगे. छतां अमारी संस्थाए आना प्रकाशनमां वघारे रस लीधो तेनुं मुख्य कारण ए छे के आज मुधी छपायेला प्राकृतकोपोमां अभिधानराजेन्द्रकोप, पाह्यसहमहणगवो आदि केटलाक कोपो छे पण तेमां न्यूनाधिकरूपे विचार करयां उपयोगितामां बाध आवे छे—जैमके अभिधानराजेन्द्र कोप प्रमाणमां एटलो बधो मोटो छे के तेमांथी कोई शब्द शोधवा माटे वघारे परिश्रम पडे अने छपाईमां के संपादनमां त्रटी रहेवाने लीधे सूत्रो अने ते ते प्रकरणो घणा परिश्रम पछी पण जडतां नथी. पाईय-सदमहणगवोमां जैमसैद्धान्तिक शब्दो उपर वघारे भार मूक्यो होय तेम जणातुं नथी. पण प्रस्तुत ग्रन्थमां कोई पग जैन के जैनेतर विद्वान् प्रचलित जैन पारिभाषिक शब्दोतो यथाथे परिचय दूंकमां अने सहैलाइथी प्राप्त करी शके एवी तक छे, तथा मुनिराजो पग ग्रन्थसम्पादनना कार्योमां सहायता लइ शके तेम पण छे.

अमे इच्छिए छीए के आना प्रकाशनने विद्वज्जनो योग्य आदर करशे ज.

आ कोपने अंगे संज्ञाओनी समजणो तथा ते ते ग्रन्थोनां पानांओनी सूची पण संपादक पू० महाराजोए आपी छे. ते अंगे 'संपादकीय' वांचवा वांचकवर्गने अमारी विनंति छे.

प्रस्तावना संयोगवशान् अत्यारे आपी शक्या नथी, पण आ पछीना चोथा भागमां जरूर आपजे एवी आशा राखीए छीए.

आ त्रीजा भागना प्रकाशन कार्यमां जे जे महानुभावोए अमने अने संपादकने मदद करी होय ते बधानी संस्था ऋणी छे.

वि० सं० २०२५
ज्येष्ठ सुद ८
ता० २५-५-६९

लि० भवदीय
मोतीचंद मगनभाई चोकसी
विगेरे ट्रस्टिओ

પ્રથમ ભાગનુ સંપાદકીય વક્તવ્ય

૬

“ૐ ણમો ચલવીસાદ તિત્થયરાણં સસમાઈ મહાવીરપલ્લવસાણાણં । ણમો ગોયમાઈ હા-
મુણીણં । હ્વકારસ અંગાઈ,ં, બારસુબંગા પયન્નગા દસ ય । છેયા છ ચક્ક મૂલા, નંદી અણુલોગાય પળ-
યાલા ॥૧॥”

સાહિત્યમાં ડંડા કતરેલા રસિકોને વિવિધ વિષયોના બોધની આવરયકતા રહે છે. જે વિષયનો બોધ જે મનુષ્યને હોવો જોઈએ તે બોધ સિવાયનો મનુષ્ય તે વિષયને પ્રહ્ણ કરવા જાય તો અજ્ઞાની વાંદરાની જેમ “મને પકહયો-મને પકહયો” જેવી એની દગ્ધા થાય. તેથી તે વિષયના બોધ માટે તે વિષયના શબ્દના જ્ઞાનની, અર્થના જ્ઞાનની અને તેના ભાવાર્થના જ્ઞાનની, અર્થાત્ તે પદાર્થના શબ્દાર્થ, ભાવાર્થ અને ઐદંપર્યાયની જરૂર છે. જો તે સમગ્રયા સિવાય પ્રવૃત્તિ કરાય તો ભોજન કરવા વેટેલો ‘સૈધવ’ મગાવે અને ‘ઘોહો’ ઢાવે તેના જેવું થાય.

શબ્દના બોધને કરનારું જે સાહિત્ય હોય તેને ‘શબ્દકોપ’ આદિ શબ્દથી સંબોધી શકાય. એવા ‘શબ્દકોપો’ની વ્યવસ્તિ કાં તો આગમોમાં આવેલા પર્યાયો રૂપે આપી હોય કાં તો નિષ્પણ્ડુ જેવા ‘શબ્દકોપો’ રૂપે હોય, અથવા ઘીજા ઘળાણ ‘શબ્દકોપો’ રૂપે હોય, આથી દરેક ભાષાવાર અનેક ‘શબ્દકોપો’ યોજાયા છે અને યોજાય છે.

જૈન દર્શન માટે તો તે શબ્દોના અર્થ ટીકાકારોય પ્રકરણના આધારે જે રીતે મંજૂર કર્યા છે તે રીતે જ લેવા યોગ્ય છે. શબ્દો યૌગિક, રૂઢ અને મિશ્ર એમ સાહિત્યકારોય માન્યા છે. તે યથાર્થ છે. આથી જૈન દર્શનમાં ડંડા ઉત્તરવાવાલાને પણ તે બોધની જરૂર તો છે જ, તેથી તેવા પ્રકારના ‘શબ્દકોપ’ની જરૂરિયાત માનવી’જ પડે. આ વહેંશ લક્ષ્યમાં લક્ષ્યું તો જૈનદર્શનમાં આવતા શબ્દોના અર્થવાલા અનેક કોપો હોવા છતાં પણ આ નવા કોપ માટે સ્થાન છે જ.

સંકલનાકાર:—પ્રન્યકાર સ્વતન્ત્ર લેખિનીથી જે પ્રન્ય કરે તે તેમની જ કૃતિ કહેવાય છે. પરન્તુ ઘીજા પ્રન્યોમાંથી એકત્રિત કરેલું હોય તો આ વધુ ઘીજા જ પ્રન્યોમાંનું છે, એમ જણાવવા માટે પોતે સંકલના કરી છે એમ જગાવે છે. તેથી મહસ્વપૂર્ણ અનેક જૈન પ્રન્યોના સંપાદક અને સંશોધક, તેમજ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને ગુજરાતીમાં વિવિધ વિષયોની કૃતિઓ રચનારા, આગમોદ્ધારક આચાર્યશ્રી આનન્દસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજે સૈદ્ધાન્તિક શબ્દોની આ કોપમાં સંકલના કરી છે, આથી આ પ્રન્યના ‘સંકલનાકાર’ પ૦ તા૦ આમમોદ્ધારકગુરુદેવશ્રી છે.

આગમોનું મુદ્રગ-વાંચના:—આ કલિકાલમાં વિક્રમની ધીસમી સદીમાં એવો પણ એક સમય આવ્યો કે ઘ્યાં શાસ્ત્રીય બોધ ઓછો થવા લાગ્યો અને હસ્તલિખિત પ્રતો વાંચવાની તેમજ વાંચવા

માટે પ્રતો મેલવવાની પણ મુશ્કેલીઓ ઊભી થઈ. આથી જો હલાગ છાપેલું મલી જાય અને તેનો જો બોધ અપાય તો તે હિતાવહ નિવડે. આ હેતુથી આગમો છપાવવા અને તેની વાચનાઓ આપવી એમ ૫૦ ૫૦ આગમોદ્ધારકગુરુદેવશ્રીની પ્રેરણાથી નક્કી થયું. અને સંરાદનતું કાર્ય અને વાચનાતું કાર્ય આગમવ્યોતિષેદ, અપ્રમાદી, આગમોદ્ધારકશ્રીને જ કરવાતું થયું. આથી જેમ જેમ આગમો છપાતા તેમ તેમ પાટળ આદિ સ્થલોએ 'વાચનાઓ' અરાઈ અને તનો સેંકડો સાધુસાધ્વીઓએ લાભ લીધો.

આગમો રૂપી સાગર અને તેમાં આવતા વિષયો પણ એ સાગરના ઘસાગરો જેવા છે. પરંતુ તે અસ્વાત રૂપે છૂટા છૂટા પડ્યા હોય તો ઘસાગર રૂપે દેલાય, તેથી તે ઘડા પ્રવાહો એકત્ર કરી જુદા જુદા ઘસાગરો બનાવવા. આ મુદ્દાએ જેમ આગમો છપાતા ગયા તેમ તેમ વર્તમાન મુતના જ્ઞાતા આગમોદ્ધારકગુરુદેવશ્રીએ—આગમોમાં જુદા જુદા વિષયો જગાવનારા ઘાવન (૫૨) ઝંકો પડ્યા અને 'શબ્દકોષ' માટેના શબ્દો અંગે પણ 'ફૂલ'નું એક નિશાન કર્યું. એ નિશાનો એવાં હતાં કે—અઢ્કોમાં કયા શબ્દથી કયાં મુધીનો ભાગ લેવાનો છે તે જગાવવા માટે આદિમાં અને અન્તમાં નિશાનની સાથે અઢ્ક મૂકવામાં આવતો હતો. જ્યારે આ કોષના શબ્દોને અંગે ફૂલનું નિશાન મૂકવામાં આવતું હતું. તેમાં પણ સૂચી કરવામાં આવતી હતી કે—જો શબ્દ એક અક્ષરનો હોય તો એકની નીચે, બે નો હોય તો બે ની બચ્ચે, ચાલત્ જેટલા અક્ષરનો હોય તેના મધ્યબિન્દુએ નિશાન મૂકવામાં આવતું હતું. આવી રીતે શબ્દોની સંકલના થઈ, આ ઘડા વિષયો અને શબ્દો લહિયા દ્વારા ઊતરાઈને એકત્રિત કરાવતા હતા.

નામ—આ કોષનું નામ 'શ્રીઅલ્પપરિચિતસૈદ્ધાન્તિકશબ્દકોષ' રાસવામાં આવ્યું છે. કારણ એ છે કે—આ કોષમાં આગમોમાં ઘપરાયેલા તમામ શબ્દો નથી, પરંતુ જે શબ્દનો પરિચય અલ્પ છે, તેવા આગમગત—સૈદ્ધાન્તિક શબ્દોનો આમા સંપ્રહ કરવામાં અવેલો છે.

અર્પણ

શ્રીઆગમોદ્ધારક

આપે છત્રની અંદર પ્રભુના માર્ગની
શ્રદ્ધામાં વિથર કરવાનું સાધન એવું જ્ઞાન,
જગતને આપવાને માટે અનોખો ઉદ્યમ
કર્યો અને જગતને શમ્ભુ અને અર્થથી
લેપિત અને મૌખિક તે આપ્યું અને
આપવાની અમારા જેવી અનેક સંસ્થાઓ
સ્થાપવાને જગતના છેવેને સમ્યગ્દર્શન,
જ્ઞાન અને ચારિત્રના માર્ગમાં વિથર
કરવાનું પ્રયત્ન પણ આપ્યું, એવા
આપશ્રમને અમે આ પ્રથ અર્પણ
કરીએ છીએ

: દસ્તીઓ :

कल्पसूत्र (भास्कर)
कल्पसुभोषिका

१८७०
१८६७

कल्पप्रोमुदि

१८८२

क पत्रमर्थन
क पत्रुभोषिका

१८८४
१८८५

अंगाणि

- आचार्यगृह्णित् १८८८
- आचार्यसटीक १८७२
- सूत्रकृतागृह्णित् १८८८
- सूत्रकृतागसटीक १८७३
- स्थानागसगी १८७५
- समवाचयसटीक १८७४
- भगवतीसटीक (अवध) १८७४
- भगवतीटीका (दानधामर) १८८२
- वानाधर्मकथा स १८७५
- उपासकदशा स १८७६
- अनगड अनुत्तर विपाक सटीक १८७६
- प्रश्नव्याकरसूत्रसटीक १८७५
- अज अकारि १८८३

पथना

- नंदुलवैचारिकसटीक } १८७८
- १७ शररुसावयुक्ति } १८७८
- अनुशासनादिमरु } १८८३
- समाध्यान्तप्रतीकुदशक } १८८३
- गच्छाचारप्रतीकुदक सटीक १८८०

उपांगानि

- ओपपानिकसटीक १८७२
- राजप्रश्नीयसटीक १८८१
- छवाछवाभिमम १८७५
- प्रणामनासटीक (मवध) १८७४
- प्रणामनासटीक (दारी) २००३
- सुर्यप्रशान्तिसटीक १८७६
- नभूनीयप्रशान्ति स १८७६
- उपागप्रतीकुदक विपदानुक्रमादि २००५

मूलसूत्राणि

- आवश्यक सटीक (दारी) १८७२
- आवश्यक सटीक (मवध) १८८४
- आवश्यकगृह्णित् १८८४
- पञ्चावश्यकसूत्राणि १८८२
- मानिकसूत्र स १८६७
- विशेषावश्यक (अ आ) १८८३
- ओपनिर्मुक्तिनसटीक १८७५
- दशवैकविकसूत्रि १८८८
- दशवैकविकसटीक १८७४
- पिदनिर्मुक्तिनगीक १८७४
- उत्तराध्ययनयुक्ति १८८८
- उत्तराध्ययनसटीक १८७२

श्रीआगमन नम लुवा (८५ आगमे मूल निरुद्धियुक्त सं. १८८८)

नदीसूत्रयुक्ति } १८४४
 नदीसूत्रयुक्ति (दारी) }
 नदीसूत्रसटीक (मवध) १ ८०

अनुषो न्तर युक्ति } १८८४
 अनुषो न्तर युक्ति (दारी) }
 अनुषो न्तर सटीक म०८म० १८७२
 (य ए वा न् य)

नद्या प्रकरा १८८४
 आभीरुताकव्यादि २००५

आ 'श्रीअल्पपरिचितसंद्धान्तिकशब्दकोष' माटे हचे पछी

'अ, सै. श.' एवी संज्ञानो उपयोग कराशे,

शब्द अने तेना अर्थो—अ. सै. श. मां जे शब्दो जणाव्या छे ते शब्दो घणे भागे तो जेवा छे तेवा ज राखवामां आव्या छे. अर्थात् अकार अने थोडा आकार सिवायना बाकी बघा शब्दो जे मूलना छे ते अर्धमागधीमां छे अने टीकाकारोए टीकामां आपेला जे शब्दो जे भाषामां छे ते ज भाषामां भोटे भागे कायम राख्या छे, एटले के अकार अने थोडा आकारमां आवेला संस्कृत शब्दो अर्धमागधीमां पण आप्या छे.

शब्दोना बहुश्रुत टीकाकारोए भिन्न भिन्न टीकाओमां भिन्न भिन्न अर्थो कर्या छे, तेथी भिन्न भिन्न स्थलोमांथी ते ते अर्थो लईने ते ते टीकाकारोना अर्थोने कायम राख्या छे. आ कारणथी आ अ सै. श. मां छेदना ब्रगना ज शब्दो लेवामां आव्या छे. तेमज बृहत्कल्प जेवा कोइकमां आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना हायना उतारैला शब्दो छे. तेमां टीकाकारोना आधारे अर्थोनुं दुंकाबवापणुं पण छे.

आ अ सै श. मां भिन्न भिन्न शब्दो व्याकरणना प्रयोगो रूपे, कोई तेवां नामो रूपे, कोई इतिहास तरीके, कोइ भूगोल तरीके तथा कोई पर्यायो तरीके पण आव्या छे.

काचो खरडो—शुरूआतमां लहियो एकेक आगम लईने कापलीमां ते शब्दने ऊतारतो अने टीकाकारनो बतावेल अर्थ लख्यमां आवे तो ते अर्थ लवतो. आवी रीते ऊतारेली छुटी कापलिओने प० पू० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना विनयगुणसंपन्न, तीक्ष्णबुद्धि, स्वर्गस्थ मुनिराज श्रीमहेन्द्रसागरजीए अकारादि क्रममां गोठवी कागलमां सलंग चोटाडीने तैयार करी ते उपरथी ए लखाण लहिया आदि द्वारा लखावीने तेमज तेओश्रीए (श्रीमहेन्द्रसागरजीए) पोते पण लखीने काचो खरडो तैयार कर्या.

प्रकाशननो तैयारी—आ अ. सै. श. ने छपाववानी प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी घणी ह्छा ह्ती. तेथी लगभग ब्रण दशका उपर सद्गृहस्थो पासेथी अ सै. श ना प्रकाशनने अंगे रूपिहिया रोठ देवचन्द्रलालभाई जैन पुस्तकोद्धारक फंडने अपाव्या हता ते पछी वि० २००४ मां ते संस्थाए आ अ० सै० श० छपाववा माटे ठराव कर्या. आथी मुद्रणपुस्तिका करवानुं कार्य पू० स्व० मुनिश्रीमहेन्द्रसागरजी म० ना शिष्य मुनिश्रीसौभाग्यसागरजीने (तेओश्रीना लघुबन्धुने) सोंपायुं. तेथी तेओ दरेक आगमना ते ते पत्रमां ते ते शब्दो मेलवता अने तेना अर्थोने पण मेलवता. तेमज ज्यां टीकाकारना शब्दो लेवाना हता त्यां प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्री पासेथी तेना मूठ शब्दो बनावी लेता अने जे शब्दोना अर्थ टीकाकारे न आप्या होय तेना अर्थो पण पछी लेता आवी रीते तेमगे लगभग वार फर्मा सुधीनुं मेटर तैयार कयुं.

उपर जगावेली संस्था (दे०+ला) ना ट्रस्टीओए प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीनी जीवन वयंत सेवा करनार मुनिराज श्रीगुणसागरजी महाराज पासेथी आ (कोपीनुं) लखाण मेळव्युं अने

छपाववा माटे प्रबध कर्यो तेमज अमने सपादन माटे विज्ञप्ति करी. तेथी अमे आ सपादननु कार्य शरु कर्यु साथे साथ मेटर पण तैयार करवा माड्यु

सम्पादन पद्धति—दरेक दरेक शब्द ते ते आगमनी साये मेलववो अने तेमा जणावेल अर्थ मेलवी लेवो ते रीते कार्य करता वेग्लोक आगमोना अगे श्णोना प्रभो उभा थया तेमा श्रीव्यवहारसूत्रना गीजा उद्देशाना श्णो हता पण ते सिवायना बाकीना उद्देशाना श्णो न हता. तेथी प० ता० आगमोद्वारकगुरदेवश्रीए व्यवहारनी आखी प्रतमा निशानो करी आप्या आधी तेनी कापलीओ उतारी तेना श्णोनी उमेरो कर्यो आगल जता बीजा पण आगमोना श्णो नथी एम देखायु, तेनी तपास करता नथी, अतगड, अणुत्तरोपवाहय, उपासकत्सा, रायपमेगीय अने निरया वलिना श्णो न हता तेथी तेना श्णो पण उतार्या अने ते शब्दो धीरे धीरे मेलववामा आव्या आगल चालता नायाधम्मकहाना श्णो विलुगु नथी एम मालम पटयु नायाधम्मकहानी प्रत तो प० ता० आगमोद्वारकगुरदेवश्रीनी निशानवाली प्राप्त न थई तेमज जे समये श्णो नथी तेथी शक्ता थई ते समये तो अमारु पुण्य पण न हतु के प० गुरदेवश्री 'विद्यमान' होय, आधी अमे अमारी मदमति अनुसार आ आगमनी सटीक प्रतमा निशानो कर्था, शब्दो तारव्या अने ते तारवला शब्दोने कोपमा स्थान आप्यु

आ अ० सै० श० मा अग्यार अग ११ वार उपाग, ऋण (बृहत्कल्प, व्यवहार अने निशीथ) छेत्सूत्र, चारमूल, ओषधिनिर्युक्ति, विशेषावश्यक, नदी, अनुयोगद्वार अने त्रशैकालिकचूर्णाना शब्दोनी समूह करवामा आवेल छे तेमज त्रशाश्रुतस्वध, दशप्रकीर्णक, पउमचरिय, उपदेशमाला अने तत्त्वार्थसूत्रना वेदलाक शब्दो पण लेवामा आवेल छे

सज्ञापत्रक—अ० सै० श० मा जे श्णोनीो सप्रह करवामा आव्यो छे अने तेमा आगमो शास्त्रो वगोरेनी ने सज्ञाओ आपवामा आवेली छे, ते सज्ञाओना स्फरीकरण माटे तेमज लीधेली प्रत-टीका वगोरे शोनी छे ते जणाववा अने तेना सपादक तथा प्रकाशक जणाववा एह सज्ञापत्रक नामधी प्रकरण राख्यु छे तेमज बीजी बीजी प्रतोनी साये पण शब्दो मेलववातु शक्य वने ते उद्देशथी पत्राकसूची नामधी एक प्रकरण आप्यु छे

वर्णक्रम—अ० सै० श० मा अनुस्वारने पहेलु स्थान आपवामा आव्यु छे कारण के शरुजातमा प० ता० आगमोद्वारकगुरदेवश्रीए आ रीते शरु करवातु जगाव्यु हतु आधी ए पद्धति कायम राखी छे पण आनो हतु हमे जाणी शक्या नथी, तेथी अत्रे हेतु आप्यो नथी

विद्वज्जनो प्रत्ये—सुज्ञ विद्वज्जनो ? अमो गुर्जर भापाना सपादनना कार्यमा अनुभव मेलवता सपादनमा आगल वध्या टीए ते रीते सरकृत अने प्राकृतना सपादनमा प्रवेश करता थया एवा समयमा प० ता० गुरदेवश्रीनी सेवाना प्रताप अमने 'अ० सै० श०' नु सपादन मलयु आधी अमे ते कार्यमा रस लीधो ने सपादन कार्य शरु कर्यु आधी पडितोनी अपेक्षाए के विद्वानोनी अपेक्षाए अमारा आ सपादनना जगे जे सूचनाओ करवी उचित छे ते अमे विद्वज्जनोनी समझ रज्जु करिए छीए—

- ૧ મૂલ શબ્દો વિભક્તિવાલા તેમ વિભક્તિ ચગરના એમ ચન્ને પ્રકારના છે. તેથી તે જે લિંગનો શબ્દ હોય તે શબ્દ તેવી તેવી વિભક્તિથી તે તે લિંગમાં સમજી લેવો. જેમકે-અંકુર (પૃ૦ ૧, ૨) અંકુસયં (પૃ૦ ૧, ૨,) इत्यादि (કોઈ એક શબ્દકોષમાં વિભક્તિ સહિત શબ્દો નથી તેવું પળ પ્રાયે અમારા જાણવામાં છે.)
- ૨ જો કે શબ્દો ઘણા એક જાતના વિભક્તિ ચિગર અગર એક વિભક્તિથી ભેગા લેવા જોઈએ, પરંતુ આમાં ભિન્ન ભિન્ન લેવાયા છે. જેમકે-અંકાવહ (પૃ૦ ૧, ૨) અંકાવહઓ (પૃ૦ ૧, ૧) इत्यादि.
- ૩ વૈકલ્પિક શબ્દોના વિકલ્પનો સાચવવા માટે અર્થાત્ તેવા પ્રયોગોને સાચવી રાખવા માટે આમાં ભિન્ન લેવાયા છે. જેમકે-અંકવહસય (પૃ૦ ૧, ૧), અંકાવહસય (પૃ૦ ૧, ૧) इत्यादि.
- ૪ ટીકાકાર મહારાજે જે શબ્દોના પ્રયોગો ટીકામાં કર્યા છે તે શબ્દો મૂલમાં નથી તેવા શબ્દોનું પ્રાકૃત જે કૌસમાં અપાયું છે તે પ૦ પ૦ આગમોદ્ધારક ગુરુદેવશ્રીને પૂછીને મુનિશ્રી સૌભાગ્યસાગરજીએ આપેલું છે. વલી તેવા શબ્દો કોઈ વસ્તુ શરૂઆતમાં અપાયા છે અને કોઈ વસ્તુ સંસ્કૃત શબ્દની પછી પળ અપાયા છે. તેની ચન્ને બાજુએ ઘનતાં મુઘી ક્રૌંસ આવ્યો છે. જેમકે (અંકીલ્લ) નર્તકઃ (પૃ૦ ૧, ૧) અંગારઃ (ઇંગલ) (પૃ૦ ૨, ૨) इत्यादि.
- ૫ શરૂઆતમાં તો શબ્દોનાં અર્થો અને શબ્દોના સંપ્રહની શૈલી નિયમિત રહી નથી. પળ જેમ જેમ અનુભવ થતો ગયો અને તેના અભ્યાસમાં ઘધારો થતો ગયો તેમ તેમ પદ્ધતિમાં મુધારે થતો ગયો છે. છતાં ઇટલું કહેવાની જરૂર છે કે પહેલા ભાગ કરતાં ઘીજા ભાગમાં પદ્ધતી इत्यादिનો મુધારો મલેલા અનુભવ પ્રમાણે કરી શકીશું એવી આગ છે.
- ૬ (૧) અધ્યયન, (૨) વિશેષનામ, (૩) ઘનસ્પત્તિના નામના અંગે તેની સાથે અર્થના રૂપમાં સંસ્કૃતમાં અપાયું છે. જેમકે (૧) અંકે-વિપાકમુતાચશ્રુતઃ (પૃ૦ ૨, ૨), (૨) અંગારવહ-અંગારવતી સંવેગોદાહરણઃ (પૃ૦ ૨, ૨), (૩) અંકોલ-યુક્તવિશેષઃ (પૃ૦ ૨, ૧) इत्यादि.
- ૭ ટીકાકારોએ શબ્દોના જે જગો પર અર્થ નથી કર્યા તેવા શબ્દો પળ અત્રે અર્થ ચગર અપાયા છે. જેમકે ઓલી (પૃ૦ ૨૨૪, ૨), હવટ્ટા (પૃ૦ ૨૦૭૨) इत्यादि, વલી આ શબ્દોના અર્થો જો કદાચ મેલવી શકીશું તો પરિશિષ્ટમાં આપવા ચિચાર છે.
- ૮ દેશી શબ્દોના અંગે 'દેશીય' અગર 'દેશી' ઇલું કૌસમાં લલાયું છે. અર્થાત્ ટીકાકારે આપેલું કાયમ રાલ્યું છે, જેમકે-ઉત્તદુ (દેશીઃ)-ગઢ્ઠે (પૃ૦ ૧૮૭, ૧)
- ૯ વૃણિકાર મહારાજ વૃણિની અંદર પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત ઇમ ચન્ને ભાષાના પ્રયોગો કરે છે. તેથી વૃણિના શબ્દોના અર્થોમાં પ્રાકૃતના અને સંસ્કૃતના ઘન્નેના પ્રયોગો છે. પરન્તુ ઘટ્ટવા તો પ્રાકૃત જ હોય છે.
- ૧૦ આ અઃ મૈઃ શઃ માં ઇયા પળ શબ્દો છે કે જે અધિયાનરાજેન્દ્ર કે વાદ્યસરમદ્ગ્ગવોમાં ન પળ હોય.

અઃ સંઃ ઘઃ નું સંવાદન કાર્ય ઘઠ. ઘતાં મુરતમાં હવા રવાં મુધી એક ઘન્નનું ઘ્રુ. ઝોઈ

आपवा प० ता० आगमोद्धारकगुरुदेवश्रीना एकैव पट्टधर, ध्रुतवारिधि, शास्त्रत्वदर्शी, श्रीगच्छनायक, आचार्यश्रीमाणिक्यसागरसूरीश्वरजी महाराजे कृपा करी हती

ए रीते सपादननु कार्य बालु हतु, तेमा प्रथम भागनु पदर आनी काम थई गया पछी सूरतथी दक्षिण तरफ बिहार थवाना कारणे अने प्रेस आत्निना प्रतिकूल सयोगोमा अमारी अनिच्छापण नहि नेवा कार्यमा वर्षोना वर्षो धीती गया बाद आजे आ श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशास्त्रकोपनो 'प्रथम भाग' विद्वानोना करकमलमा उपस्थित करी शक्या छीए

आ प्रथम भागमा 'सम्पूर्ण स्वरो' जापवामा आवेला छे स्वरोमा तेमज बीजा रही गयेला 'शान्ते' तथा देशीनाममालाना शान्ते श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशास्त्रकोप पूर्ण थता 'परिशिष्ट' तरीके जापवा विचार छे

प० पू० आगमवाचनादाता, देवसूरतपागन्ठसामाहारीसरभणकम्बिद्ध, अनेकग्रन्थोना प्रणेता, बानीमानमर्दक, चरमशासनपति महावीर परमात्माना शासनमा आगममदिरोना सस्थापक, जैनआनन्दपुरतकालयात्रि सस्थाना सस्थापक, सैलानानरेशप्रतिबोधक, युगप्रधानसदश, वर्तमान नुतना ज्ञाता, स्वआराधनार्थे आराधनामार्गकरनारा, मौनपणे रही अर्धपद्मासने स्वर्गे सचरनार, प० पू० आगमोद्धारक आचार्यवर्यश्रीआनन्दसागरसूरीश्वरजी महाराजनी पुनित सेवाना प्रतापे जे कई बोध शक्ति मेलयल छे, ते आधारे जमे अमारी बुद्धि केवलीने कालजीपूर्वक आ श्रीअल्पपरिचितसैद्धान्तिकशास्त्रकोपनु सपादन कर्यु छे

मुनिराज श्रीअभयसागरजी महाराजे सजोग मलता आमा मार्ग बतान्यो छे तेओश्रीने तेमज प्रो० हीरालाल र० कापडियाने पण हमे अत्रे भूलता नथी

आमा ने अशुद्धिओ जगाई छे तेनु शुद्धिकरण पण आप्यु छे छता चिद्वज्जने प्रति अनारी प्रार्थना छे के क्षति देखाय तो जगाववा उदारता तालने

वीर स० २०८०, वि० स० २०१०

जेष्ठ पूर्णिमा
हीगनघाट
(मध्यप्रदेश)

आगमोद्धारकउपसपदाप्राप्त शिष्याणु

कचनविजय तथा

आगमोद्धारक शिष्यलव

क्षेमकरसागर

॥ ढमो चउवीसाए तित्थयराणं उसभाइमहावीरपज्जवसाणाणं ॥

અમોને જળાવતાં હર્ષ થાય છે કે આગમોદ્ધારકશ્રીએ સંકલિત અલ્પપરિચિત્તસૈદ્ધાન્તિકશબ્દ-કોપના પ્રથમ ભાગનું સંપાદન કાર્ય અમોને (મને તથા સ્વ૦ મુનિશ્રી ક્ષેમંકરસાગરજીને) મલ્યું હતું અને તે પ્રથમ ભાગનું કાર્ય અમે પૂર્ણ કર્યું હતું. તેના બાકી રહેલા ઘીજા ભાગોનું સંપાદન કરવાનું કાર્ય મને સં૦ ૨૦૧૫ માં મલ્યું. તે કાર્ય મેં યથાશક્ય શરૂ કર્યું, એના પરિણામે આજે તેનો ઘીજો ભાગ 'ક થી હ' મુઘીનો પૂર્ણ કર્યો છે અને તેની આગલનું સંપાદન કાર્ય પણ ચાલુ જ રાલ્યું છે.

અમોએ યત્કિંચિત્ આ કોપના અંગેનું માર્ગદર્શન પ્રથમ ભાગમાં સંપાદકના વક્તવ્યમાં આપ્યું છે, તેથી અત્યારે તે અંગે કાંઈ વિશેષ કહેવું નથી, પણ ઘીજા કે ચોથા ભાગમાં ઘ્યારે પ્રસ્તાવના આપીશું તે વલ્લતે લલ્લવાની ઇચ્છા છે.

પ્રસંગવશાત્ ઇટલું જળાવવું જોઈએ કે—અમારી સંપાદક વેલડિએ 'ક થી હ' મુઘીનું મેટર લગભગ તૈયાર કર્યું હતું પણ નવી પ્રેસ કોપી ઘનાવવાની હતી અને કાંઈક મુઘારો કરવાનો હતો. ઇટલા પૂરતું જ તે અધૂરું હતું. ઇટલે આ ઘીજા ભાગની અંદર તો રંધાયેલું રાવાનું હતું. પણ ટથી માંડીને મેલવેલા, અધૂરા મેલવેલા, નહિ મેલવેલા, ઘઘાય અશરોનું કાર્ય મારે કરવાનું હતું. કારણ કે મારા જોડીદાર મુનિશ્રીક્ષેમંકરસાગરજી મ૦ સં૦ ૨૦૧૧ ના ચૈત્ર વદિઃ ૦, ની રાત્રે પોળા અગિઆર વાને ઘેરી જાનવરના કલઢવાથી કાલ ધર્મ પામ્યા, ઇટલે ઘૈજાલ મહિનાથી જવાઘદારી મારા ઇકલાને ઘિરે આવી. પરંતુ ગુરુદેવશ્રીના ઇુષ્ય પ્રતારે તે જવાઘદારી હું ઁઁથી શલ્લએ અને આ ઘીજા ભાગનું સંપાદન કરી શલ્લથો. ઇટલે હ્યે ટ થી પચાસ ટકા તૈયાર કરેલા મેટરને તૈયાર કરવું અને સંપાદન કરવું ઇ ઘધીઇ જવાઘદારી મારે ઘિર રહી.

આ ભાગની અંદર 'ક થી હ' મુઘીના અશરો આપેલા છે. પણ ઘીજા અને ચોથા ભાગમાં 'ટ થી હ' મુઘીના અશરો અને જ્ઞાતાઁઁ ઘિગેરેના તેમજ ઘીજા મેલવતાં મિઘ્ર મિઘ્ર નિકલેલા શલ્લદો તેમજ ઘ્યાકરણના 'લગાદિશલ્લદો' અને ઘેશી નામમાલાના શલ્લદો પરિઘિટમાં આપવાનું ઘિચાર્યું છે.

સંજ્ઞાપત્ર, પત્રાંકસૂચી અને શુઘિપત્ર આમાં આપવામાં આવ્યાં છે. ઘલી શેઠ ઘેવલ્લન્દ લાલમાઈ૦ (આ કંઁડના) નો ઘેવાનંદાઘ્લમાનું મેટર પાના ૧ થી ૫૫ આપવામાં આવ્યાં છે. તેમાં પાના ૧ થી ૧૦ મેંટ પ્રચાર ઘોજના, પાના ૧ થી ૩૯ પ્રમિઘ્લ ઘલ્લા પ્રન્યોની યાદી અને ૫૦ થી ૫૫ પ્રન્ય પ્રકાઘન નથી ઘોજના ઇટલું આપવામાં આવ્યું છે.

संकलनकार परमगुरुदेवना चरणे तो आ सरजः मस्तक सदाए नमेलुं ज छे.

मने आ संपादननी अंदर मदद करनार मुनिश्रीप्रबोधसागरजी तथा मुनिश्रीप्रमोदसागरजी ने (गुरुशिष्य्य बेलडीने) याद करूं छुं. तेमज बीजाओए मने सहाय करी होय ते बधानो छुं ऋणी छुं. एक वात जरूर याद देवी घटे छे के मने उत्साह आपवामां भाई श्रीकेशरीचन्द्र झवेरी तो छे ज.

सं० २०२०

पौष ब्द १ मंगलवार
ठि० नवरंगपुरा, पोस्ट पासे,
जैन उपाश्रय
अमदावाद नं० ९

छि०

आगमोद्धारक उपसंपादप्राप्त
चरणरेणु
कंचन.

તૃતીય ભાગસ્ય ચત્કિંચિત્

નમો વીતરાગાય

આશા અમર છે પળ ધારેલું' કાર્ય થતું નથી પણ થાય તેનાથી સંતોષ માનવો જ પડે છે. એ હિસાવે 'શ્રીઅલ્પપરિચિતસૈદ્ધાન્તિકશબ્દકોષનો ત્રીજો ભાગ' અમે અત્રે તૈયાર કરી સંપાદન કરી શક્યા છીએ. આ કોષના પહેલા બીજા ભાગમાં આપેલ 'સંપાદકીય અને સ્વલ્પમ્' પૂર્વનો સમ્બન્ધ જોડવા અત્રે આપેલ છે. જો કે પ્રસ્તાવના જેવું લક્ષ્યું છે, ઉમંગ છે, તેવું સાહિત્ય પણ ભેગું કર્યું છે પણ અનુકૂલ સમયના અભાવે તેને મુલત્વી રાખી ચોથા ભાગમાં લેખવાનો વિચાર રાખ્યો છે.

આ ભાગમાં 'ટ' થી 'પ' શુદ્ધિના શબ્દો આવ્યા છે, જ્યારે ચોથા ભાગમાં 'ફ' થી 'હ' શુદ્ધિના શબ્દો ઉપરાંત 'રહિ ગયેલા શબ્દો' તેમજ 'દિશી નામમાલા ચગેરેના' શબ્દો પણ લેવાના છે. જો ચોથા ભાગમાં ન સમાય તો આગલ વિચારાય.

કેશરીચન્દ્ર હીરાચન્દ્ર હાવેરીય તૈયાર કરાવેલ 'શ્રુતસ્થવીરોત્ત' લલો અત્રે લેવાયા છે.

સંપાદન કાર્યમાં મુનિ પ્રમોદસાગરને જોડીમાં જોડી દીધો છે. તેથી તે ધીરે ધીરે તૈયાર થશે. શુદ્ધિપત્રક તૈયાર કરવાનો પરિશ્રમ ગણિશ્રીપ્રબોધસાગરજીયે લીધો છે.

ચાકી જેઓ જેઓ મારા આ સંપાદન કાર્યની પૂર્વ ભૂમિકાથી અત્યાર સુધીમાં જે સહકાર આપ્યો છે તે ઘધાને અત્રે યાદ કરું છું.

વાચક મહાશયોને શુદ્ધિપત્રકનો ઉપયોગ કરવા નમ્ર ચિંતિ છે. શ્યલમ્

નવરંગપુરા જૈન ઉપાશ્રય
અમદાવાદ નં० ૬
સં० ૨૦૨૫ જે० મુ० ૮
૨૫-૫-૬૯

}

હિં૦ ભવદીય
આગમોદ્ધારક ઉપસંપદાપ્રાપ્ત
ગણિકંચન

पत्रांकसूची

श्रीआचाराङ्गम् अध्ययनानि आपत्रं प्रथमःश्रुतस्कथः		अध्ययनानि आपत्रं		अध्ययनानि आपत्रं		शतकानि आपत्रं		श्रीज्ञाताधर्मकथाङ्गम् अध्ययनानि आपत्रं प्रथमः श्रुतस्कथः)	
१	८१	४	१२१	७	४१५	१६	७१६	१	७७
२	१४८	५	१४१	८	४४३	१७	७३१	२	६०
३	१७४	६	१५३	९	४६६	१८	७६०	३	६६
४	१९५	७	१६५	१०	५२८	१९	७७३	४	६६
५	२३१	८	१७५	<u>श्रीसमवायाङ्गम्</u>		२०	८००	५	११३
६	२५८	९	१८६	आविषयं आपत्रं		२१	८०२	६	११४
८	२६६	१०	१९५	सागरोवम-		२२	८०४	७	१२०
९	३१७	११	२०७	कोटाहोदी १०५		२३	८०५	८	१५५
द्वितीयः श्रुतस्कथ		१२	२२६	गणपिटकं १३३		२४	८५१	९	१६९
धूला-१		१३	२४०	अवसरपिणि १५२		२५	९२८	१०	१७०
१	३५८	१४	२६२	नियमनम् १६०		२६	९३७	११	१७३
२	३७४	१६	२६६	<u>श्रीभगवतीजी</u>		२७	९३८	१२	१७७
३	३८४	द्वितीयः श्रुतस्कथ		शतकानि आपत्रं		२८	९३९	१३	१८२
४	३९१	१	३०३	१	१०८	२९	९४१	१४	१९२
५	३९८	२	३४२	२	१५२	३०	९४८	१५	१९५
६	४०१	३	३६०	३	२०२	३१	९५०	१६	२२६
७	४०६	४	३७०	४	२०६	३२	९५३	१७	२३४
धूला-२		५	३८५	५	२४६	३३	९६४	१८	२४२
" ३	४२६	६	४०५	६	२८६	३४	९७०	१९	२४५
" ४	४३२	७	४२७	७	३२७	३६	९७१	द्वितीयः श्रुतस्कथः	
<u>श्रीसूत्ररुताङ्गम्</u>		<u>श्रीस्थानाङ्गम्</u>		८	४२४	३७	९७१	१-१०	२५४
प्रथम श्रुतस्कथ		१	३८	९	४६२	३८	९७१	<u>श्रीउपासकदशांगम्</u>	
द्वितीयश्रुतस्कथ		२	१०१	१०	५०८	३९	९७१	१-१०	५४
३		३	१७९	११	५५२	४०	९७५	<u>श्रीअन्तरुद्रशांगम्</u>	
४		४	२८६	१२	६२६	४१	९८१	वर्षाः आपत्रं	
५		५	३५२	१३	६५८			१-८	३२
६		६	३८०	१४	६६६				

अनुत्तरोपपातिक दशांगम्		श्रीराजप्रश्रीयं		पदानि		आपत्रं		श्रीजंतुद्वीपप्रह्वतिः	
वर्गः	आपत्रं	आविषयः	आपत्रं					ब्रह्मकाराः	आपत्रं
१-३	८	सूर्यामः १७	४	१७८	३२	५३५	१	८८	
		यानविमानादि ४४	५	२०३	३३	५४२	२	१७८	
श्रीप्रश्रव्याकरणाङ्गम्		कुटाकारहृष्टान्तः ५६	६	२१८	३४	५५२	३	३८०	
अध्ययनानि आपत्रं		स्नानपूजादि ११३	७	२२०	३५	५५८	४	३८२	
		भोक्षवर्णनं १५०	८	२२३	३६	६११	५	४२४	
१	२५		९	२२७	३६	६११	५	४२४	
२	४१		१०	२४५			६	४३२	
३	६४		११	२६८	श्रीसूर्यप्रह्वतिः		७	५४६	
४	९०	*	१२	२८३					
५	९८		१३	२८८	प्राभृतकानि आपत्रं				
६	११३		१४	२९२	१	४४			
७	१२१		१५	३१६	२	६२	श्रीनिरयावलिखा		
८	१२९	श्रीजीवाजीवाभिगमं	१६	३२९	३	६६			
९	१४१		१७	३७३	४	७५	वर्गः	आपत्रं	
१०	१६५	प्रतिपत्तयः आपत्रं	१८	३९४	५	७८	१	१८	
		१ ५१	१९	३९५	६	८२	२	३०	
		२ ८८	२०	४०७	७	८३	३	३६	
श्रीविपाकशुताङ्गम्		३ ४०७	२१	४३४	८	९१	४	३८	
प्रथमः श्रुतस्कंधः		४ ४०९	२२	४३२	९	९९	५	४२	
१ ३३ वः		५ ४२६	२३	४६१	१०	१९६			
१ ४४		६ ४२८	२४	४६३	११	२०१			
२-१० ८८		७ ४३१	२५	४६४	१२	२३३			
द्वितीयः श्रुतस्कंधः		८ ४३२	२६	४९६	१३	२४३			
१-१० ९६		९ ४६७	२७	४९७	१४	२४५			
श्रीजीवपातिकसूत्रम्		श्रीप्रहापनोपांगम्	२८	५२४	१५	२४६			
आविषयः आपत्रं		पदानि आपत्रं	२९	५२४	१६	२४६			
प्राथम्यादि २४		१ ७०	३०	५२७	१७	२४७			
साधुपुणः ४०		२ ११२	३१	५३१	१८	२८४			
पर्यन्तिगमनम् ७७		३ १६७	३२	५३४	१९	२९७			
सिद्धवर्णनं ११९					२०	३१७			

श्रीआवश्यकसूत्रम्		श्रीउत्तराध्ययनानि					
आविषयः	आपत्रं	अध्ययनानि आपत्रं अध्ययनानि आपत्रं					
पिठिका	५०	श्रीपिण्डनिर्युक्तिः		१	७०	१९	४६५
प्रथमधरवरिका	१३६			२	१४०	२०	४८१
द्वितीयधरवरिका	१८८			३	१८६	२१	४८७
गणधरवादः	२५६	आविषयः	आपत्रं	४	२२८	२२	४९६
नह्वववादः	३९५	पिण्डनिरूपणम्	२८	५	२३४	२३	५१२
नमस्कारनिर्युक्तिः	४५२	उद्गमादिदोषाः	११६	६	२७०	२४	५१६
१ सामायिकनिर्युक्तिः	४६९	उत्पादनादिदोषाः	१४६	७	२८५	२५	५३१
२ अध्ययनम्	५१०	प्राप्यपणाः	१७८	८	२६७	२६	५४७
३ "	५५०	श्रीनंदीसूत्रम्		९	३१६	२७	५५३
४ "	७६३			१०	३४१	२८	५६९
५ "	८०१	आविषयः	आपत्रं	११	३६३	२९	५९७
६ "	८६६	पर्यद्	६४	१२	३७३	३०	६०९
श्रीविशेषापरयकम्		अवधिज्ञानम्	६८	१३	३६२	३१	६१८
आविषयः	आपत्रं	मनःपर्यवज्ञानम्	१२१	१४	४११	३२	६३९
आभिनयोधिकज्ञानं	२४६	केवलज्ञानम्	१२६	१५	४१६	३३	६४८
केवलज्ञानं	२६६	मतिज्ञानम्	१८४	१६	४३०	३४	६६२
उद्देशानिष्ठारव्याख्या	६९२	भ्रुतज्ञानम्	२४७	१७	४३६	३५	६६८
गणधरवादः	८३६			१८	४४६	३६	७१४
निरूपणवादः	१०४४			श्रीअनुयोगद्वाराणि			
अर्हप्रमस्कारः	११८०			आविषयः	आपत्रं		
निन्दनमङ्कारः	१२२७			आवश्यकसूत्रसंक्षेप- निर्देशा		४३	
प्रशस्तिः	१३६०			आनुपूर्वी		१०४	
श्रीओपनिर्युक्तिः				दशनामाधिकारः		१५०	
आविषयः	आपत्रं			प्रमाणद्वाराधिकारः		२४१	
प्रतिभेदनादि	१२७			निर्दोषाधिकारः		२३७	
विषयद्वारम्	२०७			अनुगमाधिकारः		२६८	
विदुःश्वारम्	२३७			नवाधिकारः		२९०	

शुद्धि-पत्रकम्

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
४५७	२	६	०यप्लुत्य	व्योप्लुत्य	४८५	२	२६	न उद्विनः	उद्विनः
४६०	१	२	स्थितिः	स्थितः	४८७	१	१४	०नाकराणां	नारकाणां
४६४	१	२	०दीदी ।	०दीदी (?) ।	"	२	१७	पुनत्रि०	पुनत्रिय०
४६५	२	२	तृतीयः	तृतीयः	४६०	२	१३	०बन्धः-	०बन्धः
४६८	१	२७	०ऽप्यवं	ऽप्यवं	४६३	१	६	भवन्तिः	भवन्तः
"	२	५	ज्ञानमहो	ज्ञानमोहः	४६६	२	१५	०नाद्याः	०नद्याः
"	६	६	०ज्ञाननां	ज्ञानानां	४६६	२	३४	०गन्तरोऽपि	०गन्तारोऽपि
"	२	२५	०प्रत्यो०	प्रत्ययो०	४६७	१	१८	०गोत्रनाम्	गोत्रम्
४७२	२	३१	०निरपेक्षो	०निरपेक्षो	"	२	३३	०भावात्	०भावात्
४७३	१	२४	वक्ष्य	वक्ष्यं	४६८	२	१४	त्रिव्यवेपु	त्रिव्यवेपु
४७७	२	२१	०विरहत्	विरहितः	५०१	१	२८	भाशणाम्	भरणम्
४७५	२	२७	०लोमतः	०लोमतः	५०२	१	३४	रोक्षाः	रोक्षाः
"	२	३१	०रागाः	०रागाः	"	१	३५	शीघ्र०	शीघ्रा०
४७८	१	१३	नारके०	नारकं०	"	२	१३	प्रिय०	प्रिय०
"	१	१६	निमयम्	निमयम्	५०३	१	१३	कला०	काला०
"	१	१७	वरण कर्मनिर्जयदु	वरण कर्म निर्जयदु	५०५	१	२३	हृदयाः	हृदयस्थः
४८२	२	६	तत्राए	तत्राए	"	"	"	कीद०	कीद०
"	२	२६	०मत्त०	०मुत्त०	५०६	२	८	तूपणीका	तूपणीका
४८३	३	२८	रा ४५१प्यतृष-	रामबा ४५१प्य-	५०७	१	६	०मद्य०	०मद०
			सदाशम्	सुगतदाशम् ५	५०८	१	४	०प्रभावा	०प्रभावा
४८४	१	१४	बादरा०	बादर०	"	१	२२	विनी०	विनी०
"	२	१७	०पऽऽपयायी	०पऽऽपयायी	"	२	११	वीथा०	वीथा०
४८५	१	१	प्रात्याह्वयस्या-	प्रात्याह्वयस्या-	५१०	२	१६	०रोदि०	०रोदि०
			येष्या	येष्या	५१३	१	१४	दर्वण०	दर्वणा
"	१	२	०शऽऽया	०शऽऽया	"	२	६	०मेदनीका	०मेदनीका

१-अनुस्वार, दीर्घा, दीर्घा, ये मात्रा, रेफ इत्यादिनां बीजा टाडरना कारणे आकस्मिक् भूत चक्षानो संभव ये.
 हेमच अ, झ, भ, य के य ध के य ङ के यमा पक्ष भुल चक्षा संभव ये. ऐषो हे वाग्व्यप्यपि बोद्ध.

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
५१४	२	२२	परिणा०	परिणा०	५१६		२४	गह्वारम्	गह्वरम्
५१५	१	२६	जातिभूत०	जातिभूत	५१०	१	३३	तमुकापरय	कृणरात्रे-
५१७	२	४	०विवाण०	०विवाण०				द्वादशमं	रष्टम
५१९	१	१२	पृथक्	पृथक्	५११	१	१८	०शक्तेः	०शक्तिः
५२०	१	९	अष्टा०	अष्टा०	"	२	६	०रात्रिनाम्	०रात्रिनाम
५२१	१	२१	०मिथ्या०	०मिथ्या०	५१२	१	१४	०दर्शनाभि०	०दर्शनमभि०
"	१	२४	आपद्यति	आपद्यति	"	"	१६	०काव०	०कावा०
"	२	५	०पल्या	०पल्या	५१३	२	३३	देशेन	देशेन
५२२	१	२२	वीथीः	नवीथी.	५१४	२	३३	मद्यि०	मद्य०
५२३	२	१	दमभारका	दमगा-आरम्भः	५१५	१	३५	निमित्तं	निमित्तं
५२६	१	५	मर्षी०	मर्ष०	५१६	२	११	राण	राणां
"	१	१७	द्व०३६८	+ ०	५१७	१	३१	०स्तोत्रायम्	०स्तोत्रायम्
५२८	२	११	विद्या	विद्या	"	२	१७	बह्वी०	बाह्वी०
"	२	१७	०कल्पा०	०कल्पा०	५२८	१	२४	चम्पया	चम्पाया
५२९	१	११	०ग्रहार्थं	०ग्रहार्थं	५६०	२	"	प्रतपन्त	पतन्त
५३०	१	१६	दातुः	दातुः	५६१	१	२६	०षयम्	०षयम्
५३१	२	२४	०नया	०न्या	५६२	१	३१	०कामः	०कामाः
५३३	"	६	सारो	सारो	"	२	६	धम्म०	धम्म०
"	"	१६	एसणाविधि	एसणाविधि	५६७	"	१४	मानसो०	मानसा
५३४	२	६	आचारादयो	आचारादयो	५६८	१	२७	०कृत्वा०	०कृत्वा०
५३६	२	४	०चिन्तित	चिन्तित	५६९	१	७	अनिरय०	निरय०
५३७	१	२७	दोषजाती	दोषजाती	"	१	२०	ज्ञानाद	ज्ञानादि
५३८	"	१६	काठ-	काठ	"	"	६८	०चिन्तात्	०चिन्तात्
"	"	१६	०गता०	०गता०	"	२	१४	अन्तप्रान्ता-	अन्तप्रान्ता-
५४०	"	२५	०श्रा०	०श्रा०				दाता०	दाता०
५४१	"	९	दुषा०	दुषा०	५७०	१	१६	पाशु	पाशुः
५४३	"	१७	दुर्दश	दुर्दश	५७१	"	४	घायः	घायः
"	२	१५	अशुभ	अशुभ०	५७२	२	१६	०की बुद्धयै	०की बुद्धयो
५४४	१	७	पदात्क०	पदात्क०	५७३	१	"	दोषः	दोषः
५४६	२	१६	बाह्यो०	बाह्यो	५७४	"	२४	०निर्व	०निर्व
५४७	१	३	०लडा०	०लडा०	"	"	३५	०मगो	०मगो
५४८	"	१४	द्वयस्त्र	द्वयस्त्र	५७५	"	२	०द्वयो	०द्वयो
"	२	६	०प्रयर्था०	०प्रयर्था०	५७७	"	१७	सम्भति	सम्भति
"	"	"	०विपदा०	०विपदा०	५८०	"	२२	०ण०	०ण०

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
५८०	२	३४	विभावकं	विर्भावकं	६०६	२	५	वशागो	वशागा
५८२	"	३०	मगस्य	मगस्य	६१०	२	४	०पर्य	०पय
५८३	१	११	येता०	यतो	६११	१	८	०त्रान्त	०क्रान्तं
५८५	२	१२	०हार	०हारं	"	"	२४	शाता०	शाता० २४२ ।
५८६	१	२	निरावणा	निरावरणा	६१२	"	३३	द्विन्द्रिय०	द्वीन्द्रिय०
"	"	१४	काङ्क्षित	काङ्क्षित	"	२	३०	भूमि०	भूमे०
"	२	"	०दसम०	०दसम०	"	"	३५	तद्योगा	तद्योगाद्
"	"	२०	०द्वय०	०द्वयं०	६१४	१	५	वचन०	वचनो
५८८	"	६	कणपट्टके	कणपट्टके	"	२	४	कषायः	कषायाः
५८९	२	३३	०णवासी	०णमासी	६१५	२	१८	चतुष्टयवि	चतसृष्टयवि
५९३	२	११	०छदा	०छुदा०	"	२	२९	मद्यु०	मिद्यु०
"	"	१३	उद्धृत०	उद्धृतं०	६१६	१	४	द्विप०	द्वीप०
५९५	"	२४	जम्बीपभरते	जम्बूद्वीप-	"	"	१०	जग्मादिक-	ज्वनादिकस्या
			आगामी०	भरते आगामि०				ल्याण०	णक०
५९६	१	२८	साधवाः	साधवः	"	२	९	अन्त०	अन्तः
५९७	"	१५	आर्याद०	आर्याद०	६१७	"	१९	पाण्डुरो	पाण्डुरो
५९१	१	२७	०विशेषः	विशेषाः	६१८	"	४	प्रलोभितं	प्रलोभितुं
"	०	६	०पञ्चमः	०पञ्चम०	६१९	१	२६	छेदमुत्रा०	छेदमुत्रा०
५९८	१	३	शाश्व०	शाश्वन०	"	२	७	विदिवन	विदिवनं
"	"	१७	०दान०	०दान	६२०	१	२२	०रविभ्यां	०विभ्यां
"	"	२७	निदान	निदानं	६२३	१	१०	व्यापारण	व्यापारणं
"	२	३४	निरणकर	निरणुकर	"	"	३५	०राघवद्वरः	राघवद्वरः
५९९	१	१०	विपते	विपते	"	२	२६	व्याधानि	व्याधानि
६०१	२	५	निमिष	निमिषं	६२४	"	"	०दणः	०दणः
६०२	"	"	०श्रुपत०	श्रुपत०	६२५	"	२४	यत्र	यत्र
"	"	१६	निपद्यन्	निपद्यन्	६२७	"	२९	०वहादि०	०वहादि०
६०३	"	२८	निघण्टु	निघण्टु	६२८	१	१८	प्रादा०	प्रदा०
१०४	१	२३	धम०	धमं०	"	"	२८	०मुप	०मुप
"	०	१५	०मव	०मव	"	"	३५	निविध्यम्	निविध्यम्
६०५	"	"	निवृत्तिः	निवृत्तिः	६२९	"	१०	०दाधी०	०दाधी०
६०६	"	११	०प्रतिनि०	०प्रति०	"	"	१४	प्रत्ययः	प्रत्ययाः
६०७	१	२०	निमाम०	निमाम०	"	"	०९	हेतुः	हेतुः
"	"	२४	निसालोटे	निसालोटे	६३०	२	७	०दे १०	०दे १०
६०८	१	१६	निवधेय	निवधेय	६३१	१	३२	चरन्	चरन्

पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं	पृष्ठं	कोलम	पंक्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
६३१		७	साङ्गु०	साङ्गु०	६५३	२	१८	प्रदत्तः	प्रदत्तः
"	"	१५	६६७	७६७	६५५	"	२१	जन्तो	जन्तोः
६३३	१	१८	अक्षरायः	अक्षरायं०	"	"	३०	३३३	२३३
"	२	२६	धुराय०	धुर इव	६५६	"	२२	प्रस्फोटयेत्	प्रस्फोटयेत्
६३५	१	१९		वाग्मी	"	२	१५	त्रोगि०	त्रय
"	१	२०	याकम्	व्यक्तम्	"	२	२४	०विजस्य	विजयस्य
६१८	१	२	निष्ठरं	निष्ठुरं	६५८	"	८	०दिर्मानम्	देर्मानम्
"	"	१६	भावता	भावतो	६५९	१	८	०नुमा०	०नुषमा०
६३९	"	३२	०तितं	०तितमं	"	"	२९	०व्यवने	०व्ययने
"	२	२३	०घोप०	०घोपेर०	६६०	"	१२	०स्थितिका०	स्थितिक०
६४०	१	५	०ऽधोप०	०ऽधर्ग०	६६१	"	१	प्रकर्षं	प्रकर्षे
६४१	१	७	प्रति०	प्रति तेषु	"	"	२४	भाबना०	भाजन०
"	"	१७	पर्याण०	पर्याण०	६६२	"	२०	पदसम्	पदसमम्
"	"	२४	०कुलक०	०कुलकर०	"	"	२२	जपो	स्त्रियो
"	"	३१	०सिष्ट	सिष्टं	६६३	२	३२	०विषयो	०स्वविषयो
६४३	२	१८	०माद्यमि-	०(माद्यमि)-	"	"	३२	पर्ययो०	धीर्ययो०
६४३	१	१	विष्वसन्ते	विष्वसन्ते	६६५	"	२	भर०	पर०
"	२	८	कुले-	कुल-	६६६	१	१३	परग०	परम०
६४३	१	१८	दयामिति	दयामिति	६७०	"	२३	०पाद०	०पादान
६४४	"	१५	०हायः	हायैः	६७१	१	६	परिवदधे	परिविदधे
६४५	"	१६	आपाड	आपड०	"	"	२६	०निष्ठतता	निष्ठितता
६४७	१	११	०स्लामिते	०स्लामिते	६७३	"	७	०वृत्तियं	०वृत्तियं
६४८	"	२८	पिबः	पीकः	६७४	२	१५	घवप०	घवप०
"	२	२१	०दिन्दु-	०दिन्दुः	"	"	१६	तथा	तथा
"	"	२२	वजंगम्	वजंगम्	"	"	३२	०घनेन	०घनेन
६४९	"	१	ऽर्थाऽ	ऽर्थाऽ	६७५	१	६	०रागा०	०रोगा०
"	"	४	०युप०	युप	"	१	२७	अवर्ताम्	अवर्ताम्
"	"	९	प्रज्ञापयति	प्रज्ञापयति	"	२	१८	ऽनुष्पु०	ऽनुष्पु०
६५०	१	१२	०वृत्तिनो	०वृत्तिनो	"	"	२८	णार्णं	मार्णं
"	२	१७	०भकर	०भयकर	"	"	३४	०णार्णं	०मार्णं
६५१	१	२६	०द्वया०	०द्वया	"	"	२४	०णामतः	०माणतः
६५२	२	३२	प्रापयति-	प्रापयति-	६७६	१	१६	०भागा०	०भोगा०
			याचते	याचते	"	"	२३	भुङ्क्ते	भुङ्क्ते
			। कोर० १४ ।	। कोर० २४ ।	"	"	२०	०णामम्	०माणम्

पृष्ठं	कोलम	पंक्ति	अशुद्धं	शुद्ध	पृष्ठ	कोलम	पंक्ति:	अशुद्धं	शुद्धं
७३१	१	२२	प्रातिः	प्राप्त.	७४२	१	४	मासम्	मासम्
७४०	"	३१	सूक्ष्मचर्म-	चर्मसूक्ष्म-	"	"	१८	श्वता	श्वता
			पक्षोः चर्म-	पक्षम०	"	"	२०	अन्त०	अन्त०
			सूक्ष्मपक्ष०		७४४	१	१६	ध्यायम्	यामम्
७४०	२	८	०दोषा०	०दोषावि०	"	२	३	पौरपर्य	पौरपर्य
"	"	१७	प्रेष्यते	प्रेष्यते	७४६	१	७	०ताङ्गलो०	०ताङ्गलो०
"	"	२४	प्रेक्षमाण	प्रेक्षमाण	"	२	२६	०सता०	०सता०
७४१	१	१४	पेट्टण०	पेट्टण					

संज्ञा-पत्रकम् ।

क्र०	संज्ञा	सूत्रनाम	सम्पादकः	प्रकाशकः
१	धनु	मल्लधारगच्छीयश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितवृत्तियुक्त श्रीअनुयोगद्वारसूत्रम् ।	आगमोद्धारकः	दे ^१ ला. जै.
२	अनुत्त.	श्रीचान्द्रकुशीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीअनुत्तरोपपातिकदशाङ्गम् ।	"	आ ^२ स
३	अन्त.	श्रीचान्द्रकुशीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीअन्तदृदशाङ्गम् ।	"	आ. स
४	आच.	श्रीआतुरप्रत्याख्यानप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
५	आचा	निर्युक्तिरुलितशीलाङ्काचार्यविहितवृत्तियुत श्रीजाचाराङ्गसूत्रम् ।	"	आ. स.
६	आव.	निर्युक्तियुतभाष्यकलितश्रीभवचिरहृहरिभद्रसूरि- विहितवृत्तियुत श्रीआवश्यकसूत्रम् ।	"	आ. स.
७	उत्त.	निर्युक्तियुतानि याद्विवेतालश्रीशान्तिसूरिसूत्रित- वृत्तियुतानि श्रीउत्तराध्ययनानि ।	"	दे. ला. जै-
८	उप मा. गा	श्रीवर्मदासगणितदृष्ट्या श्रीउपदेशमाला (गाथा) ।	"	"
९	उपा	श्रीचान्द्रकुशीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीउपामकदशाङ्गम् ।	"	आ स.
१०	ओष.	भाष्ययुता श्रीश्रीनाचार्यसूत्रितवृत्तिविभूषिता श्रीओषनिर्युक्ति ।	"	आ. स.

१ दे. ला जै = देव देवचन्द्र लालभाई जैनपुस्तकोद्धार फण्ड

२ आ. स = श्रीआगमोद्धारसमिते ।

११	औप.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीऔपपातिकोपाङ्गम् ।	आगमोद्धारकः	आ स.
१२	ग.	श्रीगच्छाचारप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
१३	गणि.	श्रीगणिविद्याप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ स.
१४	चउ.	श्रीचतुःशरणप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
१५	ज. प्र.	उपाध्यायश्रीशान्तिचन्द्रविहितवृत्तियुत श्रीजम्बूद्वीप- प्रज्ञप्रयुपाङ्गम् ।	"	दे ला जै.
१६	जीवा.	श्रीमलयगिर्याचार्यसूत्रितविवरणयुत श्रीजीवाजीवा- धिगमोपाङ्गम् ।	"	दे. ला. जै.
१७	ज्ञाता.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुत श्रीज्ञाताधर्मकथाङ्गम् ।	"	आ. स.
१८	ठाणा.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीस्थानाङ्गसूत्रम् ।	"	आ स.
१९	त.	श्रीतन्दुलवैचारिकप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
२०	तत्त्वा.	भाष्योपेत श्रीतत्त्वार्थसूत्रम् (अध्यायः सूत्रम्) ।	"	ऋ ^१ के.
२१	दश	निर्युक्तिभाष्योपेत श्रीभवविरहहरिभद्रसूरिविरचित- विवरणयुतं श्रीदशवैकालिकसूत्रम् ।	"	दे. ला. जै.
२२	दशचू	श्रीदशवैकालिकचृणिः *	हस्तपोथी	जै ^२ पु. नं. १६७३
२३	दशाशु.	श्रीदशाशुतस्कन्धः ।	"	"
२४	देव.	श्रीदेवेन्द्रस्तवप्रकीर्णकम् ।	आगमोद्धारकः	आ. स.
२५	नंदा	श्रीमलयगिर्याचार्यविहितवृत्तियुतं श्रीनन्दीसूत्रम् ।	"	आ स.
२६	निरय.	श्रीचन्द्रसूरिविरचितवृत्तियुत श्रीनिरयावलिकापंचकम्	श्रीदा.वि गणी	वीर. ^३
२७	नि. चू. प्र	*भाष्यचृण्युपेतस्य श्रीनिशीथसूत्रस्य प्रथमो विभागः	हस्तपोथी	जै. पु नं. ४८३
२८	नि चू. द्वि.	" " द्वितीयो "	"	जै पु नं. ४८४
२९	नि. चू. तृ	" " तृतीयो "	"	जै पु नं. ४८५
३०	पउ	श्रीविमलाचार्यविरचितं 'पउमचरियं' (ज्ञानामः)	प्रो हर्मनजेकोवी	*जै. घ.

१ ऋ. के = शेट्स्वपभदेवजीकेशरीमलजी, रतलाम

२ जै पु. नं० = धीजैनानन्दपुस्तकालय, सूरत, हस्तपोथी नम्बर

३ वीर = श्रीवीरसमाज, अमदावाद.

* सूत्र, निर्मित अने भाष्यगायाना मात्र प्रतीक छे.

५ जै. घ. = श्रीजैनधर्मप्रसारकसभा, भावनगर.

३१	पिंड पिण्ड. }	भाष्यश्रीमलयगिर्याचार्यविहितवृत्तियुता पिण्डनिर्युक्तिः	आगमोद्धारकः	दे. छा. जे.
३२	प्रज्ञा.	श्रीमलयगिरिसूरिविहितविवरणयुतं श्रीप्रज्ञापनोपाङ्गम् ।	"	आ. स.
३३	प्रश्न	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीप्रश्नव्याकरणाङ्गम् ।	"	आ. स.
३४	बृ. प्र.	निर्युक्तिभाष्यटीकोपेतस्य श्रीबृहत्कल्पसूत्रस्य प्रथमोविभागः	हस्तपोथी	जै. पु. नं. ३०३
३५	बृ. द्वि.	" " द्वितीयो "	"	जै. पु. नं. ३०४
३६	बृ. तृ.	" " तृतीयो "	"	जै. पु. नं. ३०५
३७	भक्त.	श्रीभक्तप्रज्ञाप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	आगमोद्धारकः	आ. स.
३८	भग.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीभगवतीसूत्रम् (श्रीव्याख्याप्रज्ञप्तिः) ।	"	आ. स.
३९	मर. मरण. }	श्रीमरणसमाधिप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
४०	महा. महाप्र. }	श्रीमहाप्रत्याख्यानप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	"	आ. स.
४१	राज.	श्रीमलयगिर्याचार्यसूत्रितविवरणयुतं श्रीराजप्रश्रीयोगांगम्	"	आ. स.
४२	विपा.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीविपाकश्रुताङ्गम् ।	"	आ. स.
४३	विशे.	मल्लघारिश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितबृहद्बृत्तियुतं श्रीविशेषावश्यकभाष्यम् ।	पंहरगोबिनदास	य ^१ जे.
४४	न्य प्र.	निर्युक्तिभाष्यटीकोपेतस्य श्रीन्यवहारसूत्रस्य प्रथमो विभागः	हस्तपोथी	जै. पु. नं. ४८७
४५	न्य. द्वि.	" " " द्वितीयो "	"	जै. पु. नं. २६६
४६	स.	श्रीसंस्कारकप्रकीर्णकम् (गाथा) ।	आगमोद्धारकः	आ. स.
४७	सम.	श्रीचान्द्रकुलीनाचार्याभयदेवसूरिसूत्रितविवरणयुतं श्रीसमवायाङ्गम्	"	आ. स.
४८	सूत्र.	निर्युक्तिभाष्यशीलाङ्काचार्यविरचितविवरणयुतं श्रीसूत्रकृताङ्गम् ।	"	आ. स.
४९	सूर्य.	श्रीमलयगिरिसूरिविहितविवरणयुतं श्रीसूर्यप्रज्ञप्त्युपांगम्	"	आ. स.

१ य. जे. = श्रीपत्तोविजयजी जैनग्रन्थमाला.

२ सुयादिना मात्र प्रतीक ज छ.

णमोऽस्तु ण समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

श्रेष्ठि-देवचन्द्रलालमाई-जैन-पुस्तकोद्वारे-ग्रन्थाङ्कः-

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दमागरसूरिसङ्कलितः-

अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोषः

तृतीयो-विभागः

टकारः

टक्-उपकरणविशेष । प्रज्ञा० २७ । टक्क-नतिदोषदृष्टात् ।
 आव० ५२६ । छिन्नटक्कम् । अनु० १७३ । द्विजतट
 टक्कम् । नदी० २२८ । टक्क-छिन्नटक्क । आव० ६६ ।
 भग० २३८ । एकदिसि छिन्न । ज्ञाता० ६७ ।
 टकण-अनावावगप । भग० १७० । उत्तरापये म्लच्छ
 देसे क्वचिद् टहणाभिधाना म्लेच्छा । विदो० ६२४ ।
 टक्कण-मिलेच्छविशेष । सूत्र० ६३ ।
 टकणओ-टक्कणक-म्लेच्छजातिविशेष, आचार्यशिव्यो-
 र्दृष्टान्ते नामविशेष । आव० ६६ ।
 टकणा-टक्कणा-उत्तरापये टक्कणानामानो म्लेच्छा ।
 आव० ६६ ।
 टकारठकारडकारढकारणकारप्रविभक्तिनामा-
 सप्तदशो ग्राह्यविधि । जीवा० ३४७ ।
 टक्क- । नि० पू० प्र० १३३ आ ।
 टक्करा-सटहुवा । उत० ६२ ।
 टगक-अवचूतम् । ओप० ६३ ।
 टप्पर-अनामीन । प्रभ० ८२ । जीवा० २७३ ।
 अ० प्र० ११३ ।
 टाल-टाल-अबडासि कौमलफलादि । दग० २१६ ।
 टाला-टालानि-अनवबडास्योनि, कौमलास्योनि । आचा०
 ३६१ ।
 टिठियावेति-आस्फालयति । आव० १२३ ।

टिट्टिआवेति-परस्पर ताहनेन टिट्टीतिशब्दोत्पादनपूर्वक
 वादयन्ति । ज० प्र० ३६७ ।
 टिट्टियावेति-शब्दायमान करोति । ज्ञाता० ६६ ।
 टेंकणा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषा । जीवा० ३२ ।
 टेम्बरूप-फलविशेष । आचा० ३४६ ।
 टोपरिख्या- । आचा० ३४६ ।
 टोपरिया-टोपरिका- । आव० ४१२ ।
 टोलगइ-टोलगति-टोलगतय-उग्रादिममप्रचारा । भग०
 ३८ । येन तिहुवदुत्सुत्यप्युत्य विसस्युल वन्दते तत् । कृति
 कमणि पञ्चमो दोष । आव० ५४३, ५१२ ।
 टोलगति-टोलाकृतय-अप्रशस्ताकारा । ज० प्र० १७० ।
 टोलागइ-टोलाकृति-अप्रशस्ताकार । भग० ३०८ ।
 टोलगतय-उग्रादिममप्रचारा । ज० प्र० १७० ।
 टूइ-तिष्ठति । आव० ५७८ ।
 टूण-स्यान-अवस्थारूपकाल । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
 स्यान-तेषामेव स्थिति परिणाम । विदो० २६७ ।

ठ

ठप्पाइ-स्याप्यानि-असव्यवहारीणि । अमुल्लराणि स्वस्वरूप-
 प्रतिपादनप्रथममर्षाणि । गुवनधीनत्वेनोद्गाद्यविषयभू
 तानि । अनु० ३ ।
 ठवण-वात्रक च निक्षिप्यते-एषदेश स्याप्यते । ओप०
 ११८ ।
 ठवणकुल-स्यापनाकुलम् ।

ठवणकुला-सेङ्घातरमामगाऽ कुला ठवणकुला । नि० चू० प्र० २०७ अ । स्थापनाकुलानि लोके गृह्णन्ति कुलानि । व्य० प्र० १६० अ । स्थापनाकुलानि । ओष० ६५ ।
 ठवणकुलापुच्छणया-स्थापनाकुलानि पृच्छति भिक्षार्थम् । ओष० ५६ ।
 ठवणसञ्ज्ञा-स्थापनामत्या-पर्याप्तिरमत्यामापामास्तृतीयो भेद । प्रज्ञा० २५६ ।
 ठवणा-पञ्जुमणा वामावामो, पठम समोत्तरण जेटोगाहो । नि० चू० प्र० ३३६ आ । अणामाहजोगणिकसेवो । नि० चू० प्र० १६८ आ । स्थाप्यत इति स्थापना । मत्याभापामास्तृतीयो भेद । ठाणा० ४८६ । प्रज्ञापना-मात्रम् । नि० चू० प्र० २८३ अ । व्यवस्था । वृ० वृ० १५७ अ । तिष्ठतीति स्थापना । विशेषे २४ । स्थापना-वस्तुसंस्थानरूपा । ज० प्र० ११ । स्थापना-उदाहरणस्य तृतीयो भेद । दश० ३५ । स्थापनालक्षण-लकारादिवर्णानामाकारविशेष । आव० २८१ । सङ्क्रावा-सङ्क्रावरूपा प्रतिकृति स्थापना । आचा० ६१ । तिष्ठ-तीति स्थापना इति स्थापनावेन समये निदिष्टमेव । स्थापना-यद् वस्तु सद्भूतेन्द्रार्थशून्यं सत् तद्वदुद्धया ताह्वाकार वा निगकार वा, स्तोत्रकाल यावत्कथिक वा स्थापन मा । विशेषे २३ ।
 ठवणाकर्म-स्थापनाकल्प । वृ० वृ० २६० आ ।
 ठवणाकर्म-स्थापन-प्रतिष्ठापन स्थापना तस्या वर्म्म-करण स्थापनाकर्म येन ज्ञातेन परमत दूषयित्वा स्व-मतस्थापना क्रियते तद् स्थापनाकर्म । ठाणा० २५३ ।
 ठवणापाहुडिधा-या भिक्षावर्यस्य स्थापिता भिक्षा स्था-पनाप्राभृतिका । आव० ५७५ ।
 ठवणादिण-पर्युषणादिवत् । वृ० वृ० २७७ अ ।
 ठवणिज्जा-परुवणिज्जा । नि० चू० वृ० १३२ अ ।
 ठवणिज्जाई-स्थापनीयानि । अनधिकृतानि । अनु० ३ ।
 ठवर्षति-पर्युषासयति । नि० चू० प्र० ३२२ आ ।
 ठवितगदोसो-स्थापनादोष । आव० ८३८ ।
 ठविअगदोसा-स्थापनाकृताश्रय दोषा भवन्ति । ओष० १४८ ।
 ठविएल्लग-स्थित । आव० ६६८ ।

ठवितं-न्यस्तम् । उत्त० २४८ ।
 ठवियं-स्थापितम् । भग० २३१ । स्थापित-प्रयोजने याचितं गृह्ण्येन च तदर्थं स्थापितं यत् । प्रभ० १५४ ।
 ठविय-यत्प्रायश्चित्तमापन्नस्तत्तस्य स्थापितं कुल, न माह-यितुमारब्ध इत्यर्थं । ठाणा० ३२५ ।
 ठवियगो-विस्मृत । आव० ४१६ ।
 ठविया-आवणो । नि० चू० वृ० १३६ आ । मासा-दीय छद्म ज पुण भासादी आवण णिवन्तति वेया-वन्नटुया ठविय वञ्जति सा । नि० चू० वृ० १३६ आ ।
 ठवेति-गृह्णाति । नि० चू० प्र० २३७ अ ।
 ठाइलं-स्थापुम् । आव० ७७८ ।
 ठाओ-अवकाश । वृ० वृ० २६३ अ । नि० चू० प्र० ५१ अ ।
 ठाणं-अवकाशम् । वृ० वृ० ६१ अ ।
 ठाणं-स्थानम् । सम० ३६ । स्थापन एवणा दोष इत्यर्थः । नि० चू० प्र० २०२ अ । कायोत्सर्गं । वृ० वृ० ११२ अ । कायोत्सर्गं । ओष० ५८ । तिष्ठत्य-नेनेति स्थानं कारणम् । प्रज्ञा० २६० । स्थान-ऊर्ध्व-स्थान, निमीदनस्थान, त्वस्वतंनस्थान च । प्रभ० १०७ । तिष्ठत्येतेषु मत्सु शाश्वते स्थाने प्राणिन इति स्थानानि महाव्रतानि । आव० २६४ । स्थान-ऊर्ध्व-स्थान कायोत्सर्गं । आव० २६६ । म्थोक्तेऽस्मिन्निति स्थानं दुर्गतिगमनादिकम् । पक्षमभ्युपगतमित्यर्थः । सूत्र० १५० । तिष्ठन्ति-विशेषा अस्मिन्निति स्थानं सामान्यम् । प्रज्ञा० ५०१ । कायोत्सर्गं । ओष० ४० । तिष्ठत्य-स्मिन्नितिस्थानं शीणकर्मणो जीवस्य स्वरूपं लोकाग्र वा । ओष० १५ । कायोत्सर्गस्थानं निमीदनस्थानं वा । ज्ञाता० २०६ । पदार्थं, सङ्ख्यास्थानं वा । प्रज्ञा० १४७ । तिष्ठन्ति-विशेषा अस्मिन्निति स्थानं सामान्यमेकवर्णं द्विवर्णं त्रिवर्णमित्यादि रूपम् । जीवा० १६ । उत्सर्गो । नि० चू० प्र० ५६ आ । दार । नि० चू० प्र० ६७ अ । तिष्ठति-अनवस्थाननिबन्धनकर्मप्रायेण सदाऽवस्थितो भवति यत्र तत् स्थानं-शीणकर्मणो जीवस्य स्वरूपं लोकाग्र वा । भग० ७ । स्थान-प्रदेशशुद्ध्या विभागः । भग० ७१ । पादन्यासविशेषलक्षणम् । भग० ३२३ ।

अवगाह । पिण्ड० २२ । ऊर्ध्वस्थानम् । आव० ५२६ । अवकाशलक्षणम् । आव० ५६२ । आश्रय । आव० ६४५ । निमित्त, भेद पर्याय । आव० ६६१ । कायोत्सर्ग । आव० ७३४ । ऊर्ध्वस्थानम् । आव० ७८० । व्यवहारतः सिद्धलेख निश्चयतो यथाऽन्वयित स्व स्वरूपम् । जीवा० २५६ । स्थान-आलय । दश० ७६ । स्थान-एकत्रय स्थिति । दश० १५५ । तिष्ठन्त्य स्मिप्रति स्थान-नामान्य यथैकवर्णं द्विवर्णमित्यादि । भग० २० । आमनम् । भग० १२५ । भेद । भग० २३६ । उत्कटादि । पिण्ड० १२६ । स्थानम् । आचा० ४२४ । वारणम् । ठाणा० १८७ । कायोत्सर्ग उप वेदान वा । ठाणा० ३१४ ।

ठाणइछा-गोमिया । नि० सू० द्वि० ११ आ ।

ठाणगुणो-स्थान वा स्थितिगुण-कार्यं यस्य स स्थान-गुण, स हि स्थिति परिणताना जीवादिनामपेक्षाकारणतया स्थान-कार्यं करोति, स्थाने वा स्थितो गुण-उपकारो गम्भान् स तथा । ठाणा० ३३४ ।

ठाणपदे-वा-पद-ज्ञापनाया द्वितीयपदम् । भग० १४२, ६६१, ६४ ।

ठाणपर्य-स्थानपद-प्रज्ञापनायां द्वितीय पदम् । जीवा० १६३ ।

ठाणपालया- । नि० सू० द्वि० ११ आ ।

ठाणा-स्थानानि-स्वस्थानादीनि । प्रज्ञा० ७२ ।

ठाणाई-स्थानानि-प्रज्ञापनायां द्वितीय पदम् । प्रज्ञा० ६ ।

ठाणाइए-स्थान कायोत्सर्गादिबन्धनमिदं ददाति गच्छतीति वा स्थानातिद, स्थानातिग । भग० ६२४ ।

ठाणाइया-ऊर्ध्वस्थान निषेधस्थान एवम्बन्धनस्थान तदभिप्रेतविशेषणाददति विदधति । प्रज्ञा० १७२ ।

ठाणातिसे-स्थानावतिष्ठ स्थानातिग, स्थानातिदो वा कायोत्सर्गकारी । ठाणा० ३६७ ।

ठाणादीए- । भग० ६२१ ।

ठाणित्ता- । निरया० ११ ।

ठाणुत्रुहुए-स्थान-आसनमुत्रुहुए-आधारे पुनातगनरूप यस्यागो स्थानोत्रुहुए । भग० १२४ ।

ठाणुपाइयमहो-अपूर्वं कोऽयुक्तव । गता० ७३ ।

वृ० प्र० २८१ आ ।

ठामि-तिष्ठामि-करोमि । आव० ७७६ ।

ठापंतओ-तिष्ठम् । आव० ६३१ ।

ठापति-स्वपन्ति । बोध० ६० ।

ठावका-स्थापना-गृहस्थधर्मो दारादिसङ्ग्रहणात् । ज्ञाता० २४२ ।

ठावर्ण-अपुनग्रहण तथा स्थापन, न्यास, परित्याग । ज० प्र० १४८ ।

ठासि-स्थितवान् । आव० २२८ ।

ठाहि-स्थिति स्थानम् । आव० ७०८ ।

ठिअप्पाण-स्थितारणा-महासरयु । दश० २०३ ।

ठिइ-स्थिति । विशे० १४ । स्थितिशब्देन देवत्वो जीवित च । ज० प्र० १५४ । स्थिति क्वचिद्विवक्षित भवे जीवेनायु कर्मणा वा यत् स्थातव्यं सा । भग० २८ । स्थिति-आहारयोग्यस्वरूपपरिणामेनावस्थानम् । भग० २० ।

ठिइवलएण- । आचा० ४२१ ।

ठिइचरमे-स्थितिचरम् । प्रज्ञा० २४५ ।

ठिइपद-प्रज्ञापनाया चतुर्थं पदम् । भग० ५३५ ।

ठिएपागो-स्थितिपाको नामानुभाग । प्रज्ञा० ३३० ।

ठिइबंधउभवसाण-स्थितिबन्धस्य कारणभूताध्यवसाय-स्थानम् । अनु० २४० ।

ठिइवडिया-स्थितो-कुलमर्षादाया पतिता-अन्तर्भूता या प्रक्रिया पुत्रजन्मोत्पन्नम्बन्धिनी सा स्थितिपतिता । ज्ञाता० ४१ । स्थितिपतिता-कुलकामता बद्धं मानकादि-का पुत्रजन्मक्रिया । विपा० ५१ ।

ठिइवडियाए-स्थितो-कुलस्य लोकस्य वा मर्षादाया पतितागता या पुत्रजन्ममहप्रक्रिया सा स्थितिपतिता । भग० ५४४ ।

ठिई-स्थिति-अभाव । जीवा० ३४६ । ज० प्र० ४६२ ।

सूयं २८१ । स्थिति-वेदानात् । प्रज्ञा० ६०२ ।

नर्षातः । भग० ५४५ । स्थिति-प्रज्ञापनायाऽनुर्यं पदम् ।

प्रज्ञा० ६ । स्थोयने-अवस्थोयते अत्रया प्रायु बर्षानु-

भूयतिस्थिति, प्रायु बर्षानुभूति जीवन्मिति । प्रज्ञा० १६६ । आहारयोग्यस्थपरिणामत्वेनावस्थानम् । प्रज्ञा०

५०१ ।

ठिओ स्थिति—कायोत्पन्नगोपपन्नतादिना । आव० ५६५ ।

ठिक्किरिय—ठिक्किरिवा—वपात्रम् । आव० ३६६ ।

ठिच्छा—स्याता—आश्रीनो भवति । मम० ५६ ।

ठितकप्पा—स्थितकप्पा—प्रथमचरमजिनसाधय । वृ०
वृ० २५४ आ ।ठिति—ठिति—नरकावस्थानरूपा नरकायुष्करूपा । भग०
६४३ ।

ठितिपए—प्रज्ञापनायाश्चतुषपदम् । भग० २६, ८४२ ।

ठितिपकप्प—स्थितो—अवस्थाने वलिचञ्चाविषये प्रकल्प—
सकल्प स्थितिप्रकल्प । भग० १६७ ।ठितो—साधयवसितमुक्तिस्थितेहेतुत्वाद् स्थिति अहिंसाया
द्वाविंशतितम नाम । प्रश्न० ६६ ।

ठितोओ—स्थित । आव० ८३८ ।

ठितिनाम—यच्छस्मिन् भवे उदयमागतमवतिष्ठते तद् गति—
जातिगरीरपञ्चकादिभ्यतिरिक्त स्थितिनाम । प्रज्ञा०
२१७ ।ठितोणामनिहत्ताजए—स्थितियत्तन भवेन स्यात्पय तत्प्र
धान नाम तेन सह निघत्तमापु स्थितिनामनिघत्तापु ।
प्रज्ञा० २१७ ।ठितोपए—स्थितिपद—प्रज्ञापनाया चतुष पदम् । जीवा०
३८५ ।

ठितो—णिसण्णो, उन्मत्तो । नि० वृ० प्र० ३५ आ ।

ठिय—स्थित हृदिभ्यस्थितमप्रच्युतमिरयय । विधो०
४०५ । उद्भवस्थित उपविष्टो वा । वृ० द्वि० ३२ आ ।ठियकप्प—स्थितकल्प प्रथमपश्चिमतीर्थकरतीर्थकाल ।
प्रज्ञा० ६४ ।

ठियनिसन्नो—स्थितनिपण्ण । उक्त० २१६ ।

ठियप्पा—स्थित आत्मा यस्याज्जो स्थितात्मा । आव०
७८२ ।ठियलेसा—स्थितलेस्या—अवस्थिततेजोलेस्याका । प्रज्ञा०
६६ ।ठियलेस्ता—स्थितलेस्या—अवस्थिततेजोलेस्याका । जीवा०
१७५ ।

ठियल्लओ—स्थित । उक्त० १६८ ।

ड

डको—डक्क—भक्षणपेण । आव० ६०१ ।

डगरा—लाकुटिपारका स्तेना । वृ० द्वि० २७३ आ ।
नि० वृ० प्र० ३५८ आ ।डड—दण्ड—दण्डि । आव० ६६० बाहुष्पमाणो । नि०
वृ० प्र० २१३ अ ।डडग्गि—उत्तरागये कुम्भवारकडडम्म णगरे रण्णो । नि० वृ०
वृ० ४८ आ ।

डडपणग— । नि० वृ० प्र० १८१ अ ।

डडपतो—डडउग्गमति ओ सो डडपतो । नि० वृ० प्र०
१५८ आ ।डडपरिहारो—महता जण्णक्कलो सरडिता डडपरिहारो ।
नि० वृ० प्र० २२६ आ ।

डडाइतिज—दण्डायतिक ।

डडाइए—दण्डायतिक—दण्डस्थेवायत्त—सस्थान यस्यात्ति
त्त दण्डायतिक । प्रश्न० १०७ ।डडारक्खितो—रण्णो वयणण इत्थि पुरिस वा अतेपरं
णोणति, पवेसेति वा एस डडारक्खिओ । नि० वृ० प्र०
२७१ अ ।

डडिए—राजा । नि० वृ० द्वि० १५१ आ ।

डडिम—ग्घेन—निग्रहेण निर्वृत्त—राजदेयतया व्यवस्थापित
दण्डिमम् । विद्या० ६३ ।

डडियपरिगहे— । नि० वृ० प्र० ११८ अ ।

डडिया— । नि० वृ० प्र० ७८ आ ।

डडिसिन्वणो— । नि० वृ० प्र० १२७ आ ।

डडइल्ला—देवाविशेष । आव० १४७ ।

डडणा—यरनिप्रतापितेजोहृदालाकादिभि परसारीरेडक्क
उत्ताद्यते तानि दम्भकानि । विद्या० ७१ । दम्भ—
मायाप्रयोग । प्रश्न० १०६ ।डडको—दष्ट । उक्त० २१३ । नि० वृ० प्र० ५२ अ ।
आव० ५६६ । प्रश्न० २१ ।

डडर—बोल । नि० वृ० प्र० १३२ आ ।

डडल—अदीह विसम चक्कलियागारेण ज खड त डगल
मण्णति । नि० वृ० प्र० ३४४ अ । नि० 'वृ० द्वि०
१२४ आ । नि० वृ० ३५७ आ ।

डगलका-इष्टकालण्डा । ओष० १३३ । पुतनिलेपनाय
 नेट्टुका । वृ० प्र० ६८ आ । अधिष्ठानप्रोञ्जानाय-
 निष्टकाव्यण्डका लघुपापाणना । ओष० १२२ । प्रोञ्ज-
 नलण्डुका । वृ० प्र० ३०६ अ ।
 डगलगा-डगलक - पुरीपोत्सर्गान तरमपानप्रोञ्जकपापा-
 णानिण्डरूप । पिण्ड० ६ । डगलक-अपानप्रोञ्ज-
 नार्थं लघुपापाण । आष० १३० ।
 डगलगासरवक्षसूइय- । टाणा० ३३६ ।
 डगलगा-उवलमादि । नि० चू० प्र० ७३ अ ।
 डगला-पतप्रोञ्जनोपयोगिनो लष्टव । वृ० द्वि० २५३
 अ ।
 डक्ति-ड इति । आव० ७-२ ।
 डक्ष-वाम । वृ० वृ० १४८ अ ।
 डमर-स्वराष्ट्रधोम । सूत्र० २७८ । परराजवृत्त उग्रव ।
 जीवा० २८३ । कायवाङ्मनोभिस्ताडनादिगहनम् ।
 आव० ३६६ । दुरितविशेष । भग० ८ । परकीयग्रा-
 मादिदाहकरणरतिक राज्यम् । वृ० द्वि० ८१ आ ।
 प्राणिघातादिभिस्तद्वर्जक । उत्त० ३५७ । विडवरस्या
 नम् । प्रश्न० ३६ । राजकुमारादिकृतवैराज्यादि विडवर ।
 ओष० १२ । डमर-स्वदेवोत्थो विप्लव । व्य० प्र०
 १७० अ । डमर-विडवर । प्रश्न० ४३ । डमराणि-
 परराजकुतोपद्रवा । ज० प्र० ६६ । राजकुमारादि-
 कृतविडवरा । ज्ञाता० ६ । निरया० ४ । डमर-
 एकराज्य एव राजकुमारादिकृतोपद्रव । भग० १६८ ।
 राजकुमारादिकृतविडवर । राज० ११ ।
 डमरकर-विडवरकारिण । भग० ४७६ । परस्परण
 बलहृदिपायना । ज्ञाता० ५८ । डमरकर-विडवरकारी ।
 ओष० ६६ । बायवाङ्मनोभिस्ताडनादिगहनकरणशील ।
 आव० ४६६ ।
 डमराइ-डमरवानि-असोभनानि । आव० ५५७ ।
 डमराणि-नुमारादिभ्युत्पानाशीनि । टाणा० ४६३ ।
 डल्ला-गर्वा चरणार्थं यद्रघवलमय महत्प्राजन डक्षति प्रसिद्ध
 तद् गोदलिश्वमुच्यत । ज० प्र० ५८ ।
 डसू-पञ्चत्रिपा आष्टया दतोहि दसति तेण डसू । नि०
 चू० वृ० ४३ अ ।

डसेज्जा-दशेत् । आव० ४०५ ।
 डहण-दहन-उत्मुकादिभि । आव० ५८८ ।
 डहणो-दहन-आचारविषये हुताशनब्राह्मणलघुपुत्रो माया-
 बहल । आव० ७०७ ।
 डहर-लघुतर्गम् । वृ० वृ० १५८ आ । डहरकम् । ओष०
 २१५ । लघु । सूत्र० ३५६ । डहर-अपरणित बाल ।
 दश० २४४ । आपोहसवर्षीय । व्य० प्र० २४५ ।
 क्षुड्डा । ओष० ७७ । लघव । कुण्ड्यादय सूक्ष्मा वा ।
 सूत्र० २२३ ।
 डहर-डहरक-अधु । ओष० १६६ ।
 डहरओ-डहरक । ओष० १५६ । लघु । आव० ३०२,
 ३७१, ४१५ ।
 डहरगं-यावत् परिपूर्णानि पञ्चदशवपाणि पोडशाद्वर्षा-
 र्वाव् वा तद्गहरकम् । व्य० प्र० २४५ अ । आसील-
 मग तु डहरग अन्मपयमिण । व्य० द्वि० ११२ आ ।
 डहरक-वालक । उत्त० ३६५ । डहरक । ओष०
 १६३ । व्य० द्वि० २४८ अ । क्षुड्डा । आव० ८२३ ।
 डहरतरतो-लघुतर । नि० चू० प्र० ३५० आ ।
 डहरिआ-लघ्वी । आव० ६६६ ।
 डाइणि-डाकिनी-शाकिनी । प्रश्न० ५२ ।
 डाए-हाय-शाकम् । पिण्ड० ८४ ।
 डाग-शाकम् । आषा० ३३६ । शलप्रधान शाकम् ।
 आषा० ४११ ।
 डागो-पत्तसागो । नि० चू० प्र० १२८ अ, १६२ आ ।
 वस्तुनादिभजिका । प्रश्न० १६३ । डाव-वास्तु
 लकादिभजिका । भग० ३२६ ।
 डामरिओ-डामरिक-विग्रहकारी । प्रश्न० ३६ ।
 डाय-पत्रगाक । आव० ७२६ ।
 डायालो- । नि० चू० प्र० १२० आ ।
 डाल-चुगवाला । दश० १५५ ।
 डालडालिओ-इओ इओ परिहिहड्ड शलडालिओ । नि०
 चू० प्र० २८७ आ ।
 डालग-आम्रगुणधण्डानि । आषा० ४०५ । शालक-
 देण । आषा० ३५४ ।
 डाला-वृषायाणा । दश० २१८ ।

डिंगरा-पादमूलिया । नि० चू० द्वि० १४४ अ ।
 डिङ्गिम-कक्षावस्त्रभाजनम् । आचा० ३५७ । डिङ्गिम-
 प्रथमप्रस्तावनासूचक पणवविशेष । ज० प्र० १०१ ।
 जीवा० २६६ । प्रथमप्रस्तावनास्तम्बक पणवविशेष ।
 राज० ५० । गर्भ० । वृ० द्वि० २५८ आ ।
 डिङ्गीर-फेन प्रचुरषवल । प्रश्न० ५० ।
 डिङ्गीरोत्कार-फेनपुञ्ज । ज० प्र० ५५ ।
 डिङ्ग-स्वदेशोत्थो विप्लव । जीवा० २८३ । डिङ्गानि-
 स्वदेशोत्थविप्लवा । ज० प्र० ६६ । डिङ्ग-परानीक
 श्रुगालिक । सूत्र० २७८ । डिङ्ग । ओष० १२ ।
 ज्ञाता० ६ । भग० १६८ । ठाणा० ४६३ । राज० ११ ।
 डिङ्ग-डिनकरव । नि० चू० तृ० १३ अ । अर्भकरूपाणि ।
 आष० ५१ । अर्भक । ओष० ५१ । डिङ्ग-लघुवाल ।
 आव० ७१७ ।
 डिङ्गवलोम-डिङ्गसोम-गन्त्रीसोम । ओष० १४२ ।
 डिङ्गकरिका-दारिका । आचा० ४१३ ।
 डिङ्गकरओ-गुप्त । आव० ८६३ ।
 डिङ्गकरव-डिङ्गो । नि० चू० तृ० १३ अ । डिङ्गरूपम् ।
 उत्त० ३०१ ।
 डिङ्ग-अनर्थक शब्द निरर्थकमभिधीयते तत् । आव०
 ३७५ ।
 डुंग-डुङ्ग-शिलावृन्द, चौरवृन्द वा । भग० ३०७ ।
 ज० प्र० १६८ ।
 डुव-सुस्वरा । ज० प्र० १६६ । डुम्बो-मिष्ठ । पिण्ड०
 ११५ ।
 डुहे- । अन्त० १७ ।
 डूसग-गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
 डेपन-लङ्घनम् । अ० प्र० २२३ अ ।
 डेरग-लघु । आव० ४०४ ।
 डेवण-उत्पन्नवन् । गच्छ० । लङ्घनम् । ओष० ३४ ।
 देहत्यादे उत्पन्नम् । ठाणा० ४०६ ।
 डेवितो-गच्छन्ति-परिभ्रुजन्ति । वृ० द्वि० ३६ आ ।
 डेवेमि-लङ्घयामि-अतिक्रामामि । आव० २६४ ।
 डोमर-डुङ्गरा-डुङ्गाना शिलावृन्दाना चौरवृन्दाना चास्ति-
 त्वात् डुङ्गरा-शिलोच्चयमात्ररूपा । भग० ३०७ ।

विल । नि० चू० द्वि० ७० अ । नि० चू० द्वि० ४२
 आ । डुङ्गरा-शिलोच्चयमात्ररूपा । ज० प्र० १६८ ।
 डोङ्गर-पर्यंत । ओष० २० ।
 डोडिणि-ब्राह्मणी, नोआगमेऽप्रशस्ते हृष्टान्त । आव०
 ५५ ।
 डोव-डोम्ब-मातङ्ग । उत्त० १०२ । मठो । नि०
 चू० द्वि० १०७ अ ।
 डोवा-जातिभेद । नि० द्वि० ४३ आ । येषां शुभाणि
 सन्ति गीत च गायन्ति ते । व्य० प्र० २३१ अ ।
 डोम्बा-लङ्का-चाण्डालविशेषगायका । व्य० द्वि०
 ४१६ आ ।
 डोबिल-म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
 डोए-डो-वर्द्धकि । कमजाया बुद्धो चतुर्थो हृष्टान्त ।
 नदी० १६५ । डोय-वृहदाक्षमस्तक । महाश्रट्टुक ।
 पिण्ड० ८४ ।
 डोओ-डोव-कुण्डिका । आव० ४२७ ।
 डोग्गर-पर्वतो । नि० चू० प्र० २६३ आ ।
 डोडिन्ता-वस्त्रप, फलाभिमुखवल्लय । ज० प्र० २०६ ।
 डोडिणि-ब्राह्मणी अप्रशस्तभावोपक्रमे हृष्टान्त । अनु०
 ४६ ।
 डोडिनी-अप्रशस्तभावोक्रमे हृष्टान्त । ठाणा० १५५ ।
 डोव-डोम्ब-चिलातदेशवासी म्लेच्छविशेष । प्रश्न० १४ ।
 डोवा-हस्तिमिठ । वृ० द्वि० २५६ आ ।
 डोबिलग-डोबिलक-चिलातदेशवासोम्लेच्छविशेष । प्रश्न०
 १४ ।
 डोल-तिडुका । वृ० द्वि० २५६ आ । चतुरिन्द्रियजन्तु-
 विशेष । जीवा० ३२ । चतुरिन्द्रियजन्तुभेद । उत्त०
 ६६६ ।
 डोल्लति-कम्पते । नि० चू० प्र० ३४६ अ ।
 डोवलिम-दर्वी । आव० ८४४ । इडगुदीर्तान्त्वितम् ।
 आव० ८५७ ।
 डोहलो-दोहद-स्त्रिया यमस्थितो या इच्छा । आव०
 ५०४ ।
 ढ
 ढक-काक । भग० ३०६ । ढङ्क-लोमपक्षिविशेष ।

जीवा० ४१ । दङ्कः-प्रियदर्शनाप्रतिबोधकः कुम्भकार-
विशेषः । उक्त० १५६ । दङ्क-कुम्भकारविशेषो यः
श्रमणोपानयो जातः । प्रियदर्शनाप्रतिबोधकः । भाव०
३१३ । मुददर्शनासबुद्धः धावकविशेषः । विशेषे ६३६ ।
दंय पित्वा-पिघाय । ओष० १५० ।
दंका-दङ्कार-काकविशेष । ज० प्र० १७२ । लोमपति-
विशेष । प्रज्ञा० ४६ ।
दंकादी-दङ्कादि । भाव० ३४८ ।
दंकिउं-छादित्वा । भाव० ६६१ ।
दंकुण-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
दंढी-दण्ड-दण्डकुमारः, जन्मान्तरनाम्ना कृपिपारासर-
वासुदेवसुतः, अलाभपरीपहे दृष्टान्तः । उक्त० ११८ ।
दवका-भेरी । राज० २५ । विशेषे ३५३ ।
दविकत-उक्कथताम् । वृ० द्वि० २५ अ ।
दविकतो-स्वगितद्वार । व्य० द्वि० १३८ अ ।
दविकथ-स्वगितम् । दश० ६५ ।
दवकोति-स्वगयन्ति । वृ० द्वि० १६७ अ ।
दवकेउं-स्वगमित्वा । भाव० ५६१ ।
दडुर-यद् महता दग्धेनोधारयद् वन्दते, कृति कर्मणि
एकविंशत्तमो दोषः । भाव० ५४४ ।
दडुर- । सूर्य० २८७ ।
दडुरं-महान्त स्वरम् । ओष० १३७ ।
दडुरसरो-दडुरस्वर-महास्वरेण भाषकः । वृ० द्वि० ५४
अ ।
दडुरामासा-दडुरभाषा-रघूरस्वरभाषा । व्य० प्र० १४
अ ।
दडुरेण-उच्चं । ओष० १७७ ।
दाविकक-उक्कथावाचकः ।
दडि-दडि-पक्षिविशेष । प्रभ० ८ ।
दडिणे-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । उक्त० ६६६ ।
दडिकुणा-दडिकुणा, महकुणा । ज० प्र० १२४ ।
दुषक-दोषते । भाव० ३६६ ।
दुषकाहि-वज्र । भाव० ३६६ ।
दुषको-वृष्टः । भाव० ३५१ । भाषितः । भाव० ३६६ ।
दुषलोमि-प्रागतोऽस्मि । भाव० ८१२ ।

देविकथं-हसम् । भाव० ७१६ ।
देणिकालः-तिष्ठः । अनुक्त० ४ ।
देणिया-देणिका-कङ्कदेणिका, पक्षिविशेषः । अनुक्त० ४ ।
देणियालग-देणिकालकः-पक्षिविशेषः । प्रभ० ८ ।
दोडसिधा-हेलना । भाव० २१६ ।
दोवकति-दोकमति । वृ० तृ० ७८ अ ।
दोयं-गमन-मित्तुम् । भाव० ६८३ ।

ण

णं-एनम् । भाव० १७५ । पिण्ड० १२२ । एतम् । उक्त०
१८५ । इम भरतराजा इत्यर्थः । ज० प्र० २३३ ।
निश्चितम् । प्रज्ञा० ३०३ । निश्चये । प्रज्ञा० ३०३ ।
तम् । वृ० प्र० १२३ अ ।
णंगलई-साधारणवादेरवन्स्पृक्तियः । प्रज्ञा० ३५ ।
णंगला-नङ्गला-ग्रामविशेषः । भाव० २०५ ।
णंगसिअ-साङ्गलिका-गलकावलम्बितमुवर्णादिमयहलधा-
रिणो भट्टविशेषाः । जं० प्र० १४२ ।
णंगोला-नाङ्गोलिक नामा अन्तरद्वीपः । प्रज्ञा० ५० ।
णंगोलाभंगसिरोधरे-साङ्गुलाभङ्गवत्-सिहादिपुच्छवकी-
करणनिव सिरोधरा-प्रोवा यस्य स । ज्ञाता० ६६ ।
णंगोलिप्रदोवे- । ठाणा० २२५ ।
णंगोलिया- । ठाणा० २२५ ।
णंतं-(देवी०) वज्रनिलम् । भाव० १३२ ।
णंतं-गच्छमपेक्ष्य सशोषप्रदिकं नन्तकं-मृताच्छादनसमर्थं
वस्त्रम् । भाव० ६२६ ।
णंतगं-अगतग-कन्धलादिहस्त्रम् । ओष० ३४ । वस्त्रम् ।
वृ० तृ० ६८ अ ।
णंद-नन्द-पाटलीपुत्रे राजा । उक्त० १०५ । राजपदे
मणिहारश्रेष्ठी । ज्ञाता० १७८ । नन्द-कुमुदपुरराजा ।
दश० ५२ । नन्द-चन्द्रगुप्तनिष्पातितः । दश० ६१ ।
नन्द-गङ्गाया नाविकविशेषः । भाव० ३८६ । नन्दः-
परिणामिकोबुद्धिदृष्टान्ते वणिक्विशेषः । भाव० ४३६ ।
गम० २६ । ज्ञाता० १७८, १५२ ।
णंदकंतं- । गम० २१ ।
णंदकूडं- । गम० २१ ।
णंदरभयं- । गम० २१ ।

पंदगा-नन्दक-खड्गविशेष । प्रश्न० ७७ । साधुजुगुप्तक
कौशाम्ब्या जन्मदीर्घ ।

पंदण-मत्तमो बलदेव । आव० १५६ । मायोदाहरणे
नोशलपुरे श्रीमतीकान्तिमती पिता । आव० ३६४ ।
ज० प्र० ३५६ ।

पंदणवण-नन्दनवन-विजयपुरनगर उद्यानम् । विपा०
६५ । रैवतके उद्यानम् । ज्ञाता० ६६ ।

पंदनवणकूडे-नन्दनवनकूट नन्दनवनकूटनाम । ज० प्र०
३६७ ।

पंदणवणा- । ठाणा० ८० ।

पंदणवने-नन्दनवन, नन्दयति-आनन्दयति देवादीनिति
नन्दनम् ।

पंदपभं- । सम० २६ ।

पंदलेसं- । सम० २६ ।

पंदवर्ण- । सम० २६ ।

पंदसिंग- । सम० २६ ।

पंदसिद्धं- । सम० २६ ।

पदा-नन्दति नन्दयतीति वा नन्द-समुद्र-समुद्रिप्रापको
वा । ज्ञाता० ५५ । ठाणा० २३०, २३१ । नन्दा-पूर्व-
दिग्भ्रुकवास्तव्या दिक्कुमारी । आव० १२२ । नन्दा-
सुगुहामाल्यपत्नी मृगावतीवयस्या च । आव० २२२ ।
नन्दा-अचलप्रातृमाता । आव० २५५ । नन्दा-दक्षिण-
दिग्माव्यञ्जनपर्वतस्य दक्षिणस्था पुष्करिणी । जीवा०
३६४ । नन्दा-उत्तरपूर्वरेतिकरपर्वतस्य दक्षिणस्थायी-
द्यानदेवेन्द्रस्य कृष्णराजस्य राजधानी । जीवा० ३६५ ।
नन्दा-पीरस्थपुरुषववास्तव्या द्वितीया दिक्कुमारी ।
ज० प्र० ३६१ ।

पदाघस्त-महागुरु बल्पे विमानम् । सम० २६ । दृष्टि-
वादे सूत्रस्य द्वादशमभेद । सम० १२८ । नि० पृ०
प्र० ५५ अ । नन्दावर्त-गृहविशेषः । ज० प्र० २०६ ।

नन्दावर्त-अष्टमङ्गलेषु अष्टम मङ्गलम् । ज० प्र० ४१६ ।

पंदि-द्वादशपूर्वसंघात । ज० प्र० १३ । नन्दि । राज०
६८ ।

पदिवाघस्त-नन्दावर्त-प्रासादविशेष । ज० प्र० १०६ ।
नन्दावर्त । ज० प्र० ४०५ ।

पंदिकर-नन्दिकर-वृद्धिकर । ज्ञाता० १८ ।

पंदिघोसा-नन्दिघोषा-स्तनितकुमाराणा घण्टा । ज० प्र०
४०७ ।

पंदिकला-वृक्षविशेष । ज्ञाता० १६४ ।

पंदिमत्ते- । ज्ञाता० १५२ ।

पंदियगो-नन्दितक । उक्त० २७२ ।

पदियावत्ते- । ठाणा० १६८ ।

पदिहवखे-नन्दिगृध्र-बहुबीजकवृक्षविशेष । प्रजा० ३२ ।

पदिवद्वणा-नन्दिदधना पूर्वदिग्भ्रुकवास्तव्या दिक्कुमारी ।
आव० १२२ । नन्दिदधना-पीरस्थपुरुषववास्तव्या
चतुर्था दिक्कुमारी । ज० प्र० ३६ । नन्दिदधना-दक्षिण-
दिग्माव्यञ्जनपर्वतस्योत्तरस्या पुष्करिणी । जीवा० ३६४ ।

पदिवद्वणे-नन्दिदधन-श्रीशामराजस्य कुमारः । विपा०
७० ।

पंदिसेणा- । ठाणा० २३० ।

पदिस्सरा-नन्दिस्वरा-वायुकुमाराणा घण्टा । ज० प्र०
४०७ ।

पंदो-नन्दी-भगवत्प्रियमित्रम् । आव० २२२ । ठाणा०
३६३ ।

पंदोनुरं-नन्दीतूर्यं-मङ्गलतूर्यम् । उक्त० ३०२ ।

पंदोफले-नन्दीफल-पद्माङ्गे पञ्चदश ज्ञातम् । उक्त० ६१४ ।

पंदीहवखे- । सम० १५२ ।

पंदीस्रवर- । ठाणा० २२६ ।

पंदीसरो-नन्दा-समुद्रपा ईश्वर-स्फातिमान् नदीश्वर ।
जीवा० ३६५ ।

पंदीसरोदे-नन्दीशरोद-नन्दीश्वरे द्वीपे समुद्रः । नन्दीश्वर-
योस्वक यत्रासी, नन्दीश्वरवर द्वीप परिवेष्टप स्थित
इति नन्दीश्वर प्रतिशानमुदक यस्या सी वा । जीवा०
३६५ ।

पदुत्तर्खाडिसंगं- । सम० २६ ।

पदुत्तरा-नन्दुत्तरा पूर्वदिग्भ्रुकवास्तव्या दिक्कुमारी ।
आव० १२२ । नन्दीत्तरा-पीरस्थपुरुषववास्तव्या प्रथमा
दिक्कुमारी । ज० प्र० ३६१ । ठाणा० २३०, २३१ ।

पंदोत्तरा-नन्दीत्तरा-दक्षिणदिग्माव्यञ्जनपर्वतस्य पूर्वस्था
रिति पुष्करिणी । जीवा० ३६५ । उत्तरपूर्वरेतिकरपर्वतस्य

पूर्वस्यामीशानदेवेन्द्रस्य कृष्णाऽभिघाप्रमहिष्याः राजधानी ।
 जीवा० ३६५ ।
 ण-वाक्यालङ्कारे । विशेषे ६८७ । वाक्यालङ्कारे ।
 उक्तं १८१ । णगारो देसिवयणेण पादपूरणे । नि० चू०
 प्र० २१ अ ।
 णउअंघाति- । ठाणा० ८६ ।
 णउआति- । ठाणा० ८६ ।
 णउए- । भग० २१० ।
 णउलओ-नकुलक । दरा० ३५ ।
 णउलगं-नकुलकम् । उक्तं २७६ ।
 णउलो-नकुल । प्रश्न० ८ ।
 णओ-नय । प्रज्ञा० २८४ ।
 णकरं-ण करा जस्य त णकर । नि० चू० द्वि० ७० आ ।
 णकफा-मत्स्यविशेषा । प्रज्ञा० ४४ ।
 णकलत्तं-नक्षत्राणि । सूर्य० १०० । नक्षत्र-राज्याभिपे-
 बोपयोगि ध्रुवादित्रयोदशानक्षत्राणामन्यतरत् । जं० प्र०
 २७३ ।
 णकलत्तवियजरे-विचयन-विचयो नक्षत्राणा नक्षत्रविचयः-
 नक्षत्राणा स्वरूपनिर्णय । सूर्य० १७५ ।
 णकलत्तसंयच्छरे-यावता कालेनाष्टाविंशत्यपि नक्षत्रैः-
 सह क्रमेण योगपरिममाप्तिस्तावान् कालविशेषो द्वादशभि-
 गुणितो नक्षत्रनवत्पर । सूर्य० १५३ । ठाणा० ३४४ ।
 णकलत्तसीमच्छेदे-नक्षत्रसीमाच्छेद । सूर्य० २४७ ।
 णकलत्ता-नक्षत्राणि-अध्विन्यादिदेवत्यन्तानि, सीमस्या-
 नापपातवचननिर्देशवर्तिव्यो देवता । भग० १६५ ।
 णगधारा-णवर्तनितम्ब । नि० चू० प्र० ३४५ आ ।
 णगरं-नरो जस्य न किञ्चनति णगर । नि० चू० प्र०
 २२६ अ । नगरम् । सूत्र० ३०६ ।
 णगरगुत्तिय-नगरगुप्तिः । विषा० ५२ ।
 णगरनिद्धमेण- । प्रज्ञा ५० ।
 णगररविरोओ-बोटवालो । नि० चू० प्र० १६५ अ ।
 णगरविणष्ट-नगरविणष्टः । भाव० ६६ ।
 णगराति-नैवेद्य बरोऽस्तीति नगराणि । ठाणा० ८६ ।
 णगा-पथ्यता । नि० चू० प्र० १६ आ ।
 णगारमार्गे-अनगारमार्गः-उत्तगाम्ययेण पञ्चविंशत्तम् ।

मध्ययनम् । उक्तं ६ ।
 णगार्ह-न्यगतिः-धन्वोपरिप्राज्ञके तृतीयः । औप० ६१ ।
 णगती-नगतिः-द्रव्यव्युत्सर्गं गान्धारजनपदे परिमपुरनग-
 रेऽधिपतिः, यः पुष्पिताम्रं दृष्ट्वा संवुदः सः । भाव० ७२० ।
 णगनावे- । ज्ञाता० २२७ ।
 णगोधपरिमंडलं-न्यग्रोधपरिमण्डलं-न्यग्रोधवत् परिमण्डलं
 यस्य यथा न्यग्रोध उपरिसम्पूर्णः प्रमाणोऽयस्तु हीन-
 स्तद्वत् यत्संस्थानं, नाभिषपरि संपूर्णमयस्तु न तथा, उपरि-
 विस्तारबहुलमिति भावः, द्वितीयं संस्थानम् । जीवा०,
 ४२ ।
 णगरोह-न्यग्रोधः, वृक्षाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । भग० ८०३ ।
 सम० १५२ ।
 णगरोहमंडले-न्यग्रोधमण्डलं- विस्तारबहुल संस्थानम् ।
 भाव० ३३७ ।
 णच्छाविय-नसंयितव्य । औप० १०८ ।
 णञ्जति-जायते । भाव० ३०० ।
 णट्ट-गोत्रेण विरहितं णट्ट । नि० चू० तृ० १ अ ।
 नटा-नाटयितारः । नृत्यन्ति स्म नृताः-नृतविधापिनः ।
 जं० प्र० १२३ ।
 णट्टमालए-नृतमालकः-स्रष्टप्रपाताधिपतिः । जं० प्र०
 ७४ ।
 णट्टमालगे-नाट्यमालकः, नृतमालकः । जं० प्र० २५५ ।
 णट्टमाला-नृतमालाः । जं० प्र० ६८ । एकोदशद्वीपे
 वृक्षाविशेषः । जीवा० १४५ ।
 णट्ट्याइत्तं-नसंकीर्यम् । नृ० तृ० २४७ आ ।
 णट्ट्यविही-नाट्यविधिः-मामान्यतो नसंनविधि । जीवा०
 २४७ । नृत्यविधिः-नाट्यकरणप्रकारः । जं० प्र० २५६ ।
 णट्ट्येहि-डात्रिण्यतापोपसक्षितंनार्थं । उक्तं ३८६ ।
 णट्ट्यती-चतुर्नानस्य विषयानिभ्रायवरत्वात् । ज्ञाता०
 २३० ।
 णट्ट्यसण्णे-नष्टसो मनसो भ्रान्तरत्वात् । ज्ञाता० २३० ।
 णट्ट्युती-नष्टयुतिवो-निर्दामबन्धारेण दिगादिविवेच-
 नस्य बरणे अक्षयत्वात् । ज्ञाता० २३० ।
 णट्ट- । नि० चू० तृ० १८ अ ।
 णडवेत्वं-वात्तरोरनादि । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।

णडा-णाडगाणि णट्ट वा । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 नि० चू० प्र० २८४ अ ।
 णडेइ-वाधते । आव० २१८ ।
 णत- । सम० ३७ ।
 णतावगोज्जोआ- । ति० चू० ७ ।
 णत्तामागा-नक्त भागानि-चन्द्रय समयोगीनि । ठाणा०
 ३६८ ।
 णत्ता-नसा-पुत्रपुत्र । ज० प्र० १४६ ।
 णत्तिणो-गिलाणो । नि० चू० तृ० ८२ आ ।
 णत्तो-ज्ञप्ति, आदेश । वृ० प्र० १६२ आ ।
 णत्तुणभस्ति-नस । दस० २१५ ।
 णत्थ-न्यस्त-साध्वयमुपकल्पित, अद्वैत वा । सूत्र०
 १०६ ।
 णदिणिसैज्जा-नदीतीरे नैपयित्री । मर० ।
 णदिमुह- । नि० चू० द्वि० ७८ अ ।
 णदीत्ति- । ठाणा० ८६ ।
 णदीमहो-नदीमह-नदीसत्त्वं उत्सव । जीवा० २८१ ।
 णपुससवेदो-नक्षत्रकट्टमहास वयचिचिधिधणपोरजणियमणुव
 सतो तत्तलकखणा महापागरहुहासमाणो । नि० चू० द्वि०
 ३१ अ ।
 णपुससवेध-णपुससवेध-स्त्रीपुसोरप्यभिलाप । जीवा०
 १८ ।
 णमसूरए- । सूयं० २८७ ।
 णमसेणो-नम सेन-उग्रसेनपुत्र । आव० ६४ ।
 णमसाइ-नमस्यति-प्रणमति । ज० प्र० १५६ ।
 णमसण-नमस्यन-प्रणमनम् । ज्ञाता० ४५ ।
 णमसमाणे-नमस्यन्-प्रणमन् अभिमुख । ज्ञाता० १० ।
 णमइ-नमति-प्रणीभवति । उक्त० ६५ ।
 णमि-नमि-श्रीशुभभस्वामि महासामन्तकच्छयुत । ज०
 प्र० २५२ । आव० १५१ । नमि-परीपहोपसर्गादि-
 नमनात् एकविंशतितमो जिन । आव० ५०६ ।
 णमिपध्वज्जा-नमिप्रव्रज्या-उत्तराध्ययनेपु नवममध्ययनम् ।
 उक्त० ६ ।
 णमुदए- । भग० ३७० ।
 णमोवकार-नमस्कार-नमस्करणम् 'णमो अरिहताण'

अयम् । दस० १८० । आव० ६८५ ।
 णमोवकारसहिता-नमस्कारगहित । आव० ८३८ ।
 णयगई-नयगति-यप्रयाना नैगमादीना स्वस्वमतपोषण,
 यदा यप्रयाना सर्वेषां परस्परसापेक्षाणां प्रमाणावाधित-
 वस्तु-व्यवस्थायन सा । प्रज्ञा० ३२६ ।
 णयणवत्ता-नयनवा ता-लोचनाभिरामा परिणयनभर्तारो
 वा । प्रभ० ७० ।
 णयमाला-एवोष्कद्वीपे वृक्षविशेष । जीवा० १४५ ।
 णयरगुत्तिय-नगरगुत्ति । आव० ३७१ ।
 णयरमयहरो-नगरमहत्तर । आव० ४२६ ।
 णयराइवाहिरिया-नगरवाहिरिका । आव० ४२६ ।
 णयवाइमुहमया-णैगमादि-तणया एक्केद्वेते मत्तविधो
 तहि सभेदा जा दवपरुक्खणा दिट्ठिवाए षण्णति । नि०
 चू० तृ० ६७ आ ।
 णरक्त्ता-नरका तानदीदेवीकूटम् । ज० प्र० ३८० ।
 णरवाम-पुरव्याम-सुप्रसारित । ज० प्र० २६ ।
 णरवाहण- । नि० चू० प्र० २५७ आ ।
 णरसोहखव-नरतिहरूप । ज्ञाता० २१६ ।
 णल-पवतविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
 णलगिरि-प्रद्योतनस्य हस्ति । नि० चू० प्र० ३४८ आ ।
 णलदाम-नलदामा बुद्धमपुरे कोलिक । दस० ५२ ।
 णल्लिअगे-नल्लिनाङ्ग-चतुरशीत्या लक्षं पद्मं । अनु० १०० ।
 णल्लिणग-नल्लिनाङ्ग-चतुरशीति पद्मशतसहस्राणि ।
 जीवा० ३४५ ।
 णल्लिणगति- । ठाणा० ८६ ।
 णल्लिण-नल्लिन-ईपद्रवत पद्मम् । राज० ८ । नल्लिन
 चतुरशीतिर्नल्लिनाङ्गशतसहस्राणि । जीवा० ३४५ ।
 नल्लिन-चतुरशीत्या लक्षंनल्लिनाङ्गं । अनु० १०० ।
 नल्लिनो विजय । ज० प्र० ३५७ । जलहृद्द्विधेष ।
 प्रज्ञा० ३३ ।
 णल्लिणकूड-नल्लिनकूट वक्षस्कारपर्वत । ज० प्र० ३४६ ।
 नल्लिनकूट नाम वक्षस्कारपर्वत । ज० प्र० ३४६ ।
 ठाणा० ३२६ ।
 णल्लिणा-नल्लिना पुष्करिणी नाम । ज० प्र० ३३५ ।
 ठाणा० ८० । ज० प्र० ३६० ।

णलिणावर्द्ध—नलिनावती विजयः । सलिनावतीति पर्यायः ।
ज० प्र० ३५७ ।

णलिणगुम्भं—ननिनिगुल्लं—सौधर्मबल्पे विमानविशेषः ।
उत्त० १६० । आव० ३१६ । पुष्कलावतीविजये पुण्ड-
रीकिणीनगर्यामुद्यानविशेषः । उत्त० ३२६ ।

णलिणिवणो—पुण्डरीकिणीनगर्या उद्यानविशेष । ज्ञाता०
२४२ ।

णल्लग—नल्लकः । ज० प्र० १०१ ।

णवं—नव—अभिनवम् । मूर्ध० १८ ।

णवंतेपुरं—जोष्यणयुता परिमुञ्जमाणोओ । नि० चू० प्र०
२७१ अ ।

णवग—पामत्यादि पच काहिकाशो चउरो । नि० चू० द्वि०
६२ अ ।

णवगमाद्—प्रत्यामदानि । वृ० वृ० ४३ अ ।

णवणीडआगुम्मा—नवनीतिका गुल्मा । ज० प्र० ६८ ।

णवणीतं—नवनीत—अदाणम् । जीवा० १६२ ।

णवणीयं—नवनीत—अदाणम् । मूर्ध० २६३ ।

णवतागच्छं— । नि० चू० प्र० ३२६ अ ।

णवपञ्जए—व—प्रत्यग्र प्रतापिनस्यायोपनट्टनेन तीक्ष्णं
वृत्तस्य पायन—जलनिबोलन यस्य तत्रवपायनम् । भग०
६५० ।

णवपद्मगए—नर—प्रत्यग्र पायनं—नोट्टारेण तापिन कुट्टि
तीक्ष्णपागीवृत्त पुनस्तापिताया जने निबोलन यस्य तत् ।
ज्ञाता० ११६ ।

णवमिता—नवमिता—पाश्चात्यरूपवास्तव्या पट्टो दिवहु-
मारीमत्तारोका । ज० प्र० ३६१ ।

णवमिता—नवमिता—पश्चिमरूपवास्तव्या पट्टो दिवहु-
मारी । आव० १२२ ।

णवमिता— । टाणा० २०४ ।

णवमिताते— । टाणा० २३१ ।

णवमिया—नवमिता दक्षिणपश्चिमरितरत्नवंतस्यारस्यो
मोक्षपुरात्रयत्वधिष्ठानो दासदेवेशस्य कृतीयाश्चमहिषो ।
जीता० ३६३ । नवमोक्षोपस्य यमुष्यवगवनाम । ज्ञाता०
२४३ ।

णवमोपसत्—नवमोपस—अष्टमोदिवग., नवमोदिवग.

ज० प्र० १४१ ।

णवयए—नवत्वक्—दुष्प्रतिनेखितदुष्पपशके षतुयो भेदः ।
आव० ६५२ ।

णवरी—नेवल इत्यर्थः । नि० चू० प्र० १० अ ।

णवायए—नवायत—नव हस्तायत । ज्ञाता० ६६ ।

णविया—नविजा—अप्रेतन-भवभावितो । ज्ञाता० २४१ ।

णहरणी— । नि० चू० द्वि० १८ अ ।

णहसिहा—नवायाः । नि० चू० प्र० १६० अ ।

णहा—नता—नतराः । ज्ञाता० १३६ ।

णागोली—नागूलिक—अनरदोषविशेषः । जीवा० १४४ ।

णाद्—जानि—मजातीयः । भग० १६३ । जातिः—समान-
जातोयाः । विपा० ५८ ।

णाद्ग—नादिन, प्रतिरव । ज० प्र० १६२ ।

णाडलो—नागिल—भ्रमणोपासकः, चम्पाया मुवर्णवारकुमार-
नन्दिनो मित्रम् । आव० २६६ ।

णाई—जाति—मातुलादिस्वजनः । औप० ८६ । जाति-
सजातीय । औप० १०३ । ज्ञाता—अत्रिया ज्ञानं वा
यस्तुज्ञान विद्यते यस्य स ज्ञातो, विदित समस्तमेध इति ।
मूर्ध० ३६६ ।

णाए—ज्ञानं—प्रमिद्ध दृष्टान्तभूत प्रधानं वा । मूर्ध० १५० ।

णाओ—निश्चये नायन—विश्विष्टस्यानप्राप्तिरक्षय यस्मिन्
सति स न्यायः—सम्बन्धात्प्राप्तिसिद्धः चौरिययोगः ।
मूर्ध० १६७ ।

णाग—ट्रमविशेषः । जं० प्र० ४६ । नागः—नवनपनि
विशेष । ज० प्र० १२३ । नागो—रथसंस्कार. पर्वत ।

ज० प्र० ३५७ । नाग—ट्रमविशेष । जीवा० २०० ।

नाग—द्वीपविशेषः समुद्रविशेषश्च । जीवा० ३७० ।

नाग—नादबंधप्रमूत । औप० २७ ।

णागजता— । नि० चू० प्र० २६१ अ ।

णागदंतगा—नकुटिरी, अङ्गुलिरी । ज० प्र० ५० ।

णागदंत—नागदन्त—ब्रह्मदन्तः । राज० ६४ । जीवा०
३६१ ।

णागदत्ता— । सग० १२१ ।

णागदत्ते—नागदन्त—मणिपुरनगरे पापापति । विपा०
६५ ।

पागदारे- । ठाणा० २३० ।
 पागनसु-नागनप्ता वरुणनामा । भग० ३२० ।
 पागपद्वयता- । ठाणा० ८० ।
 पागपद्वयते- । ठाणा० ३२६ ।
 पागपुर-नगरविशेष । ज्ञाता० २५२ ।
 पागपुष्क-नागपुष्प नागकेसररुमुमम् । ज० प्र० १८३ ।
 पागमद्वी-नागभद्र-नागद्वीपे पूर्वाढ्याधिपतिदेव । जीवा० ३७० ।
 पागमहामद्वी-नागमहामद्र नागद्वीपेऽपराढ्याधिपतिदेव । जीवा० ३७० ।
 पागमहावरो-नागमहावर नागसमुद्रेऽपराढ्याधिपतिदेव । जीवा० ३७० ।
 पागरघो-नागर-घोर । आव० ४०६ ।
 पागरखे- । सम० १५० ।
 पागलया-लताविशेष । प्रजा० ३२ । वल्लीविशेष । प्रजा० ३२ ।
 पागवरी-नागवर-नागसमुद्रे पूर्वाढ्याधिपतिदेव । जीवा० ३७० ।
 पागवोही- । ठाणा० ४६८ ।
 पाडङ्गजो-नाटक्रीय-नाटकप्रतिबद्धपात्र । ज्ञाता० ४० । आव० ३५६ ।
 पाडगधिही-नाटकविधि अभिनयप्रव-धप्रपञ्चनप्रकार । ज० प्र० २५६ ।
 पाडाइ-नाद्रियते । आव० ३७४ ।
 पाण-ज्ञानम् । आव० ७६३ ।
 पाण-ज्ञान-श्रुतज्ञानम् । ठाणा० ६४ । ज्ञातम् । ठाणा० ३२७ ।
 पाणकुशील-कपायकुशीलोऽप्यव नवर क्रोधादिना विषया त्रिज्ञान प्रयुज्जानो ज्ञानकुशील । ठाणा० ३३७ ।
 पाणस-विशेषो । नि० जू० प्र० १३३ आ । वर्णादि कृते नानात्वम् । भग० ७४१ ।
 पाणानाणोपगए-ज्ञानज्ञानोपगत-ज्ञानमिह श्रुतज्ञान तेन ज्ञान-अवगम प्रक्रमाद् यथावत्क्रियाकलापस्य तेनोपगतो-मुक्त । उक्त० ४८७ ।
 पाणपसाय-पञ्चम पूर्वनाम । ठाणा० १६६ ।

पाणपुलात-ज्ञानपुलाक-पुलाकस्य प्रथमो भेद, ज्ञान-निस्तारत्व य उपैति य पुलाक । उक्त० २५६ ।
 स्खलितमिलितादिभिरतिचारंजनमाश्रित्यात्मान अमार्त्तुवन् ज्ञानपुलाक । ठाणा० ३३७ ।
 पाणमोहे-ज्ञान मोहयति अगच्छतीति ज्ञानमह-ज्ञाना-वरणोदय । ठाणा० ६६ ।
 पाणसकिलेसे-ज्ञानस्य महत्वमभ-अविशुद्धधमानता स ज्ञान महत्वस्य । ठाणा० ४८६ ।
 पाणविणए-ज्ञानविनयो-मर्यादविज्ञानना श्रद्धानभक्तिबहु मानतद्वृष्ट्यांभावयाविधिप्रहणाभ्यामरूप । भग० ६२४ ।
 पाणायरे-ज्ञानाचार-श्रुतज्ञानविषय कालाध्ययनदिनय ध्यानादिरूपो व्यवहाराऽऽद्या । गम० १०८ ।
 पाणायारे-आचरणमाचार-पवहारः ज्ञान-श्रुतज्ञान तद्विषय आचार कालादिरष्टविधो ज्ञानाचार । ठाणा० ६४ । आचरणमाचारो ज्ञानादिविषयाऽऽशेषेवयथ । ज्ञाना-चार-कालादिरष्टधा । ठाणा० ३२६ ।
 पाणदे-ज्ञानेन्द्र-ज्ञानेन ज्ञानस्य ज्ञाने वा इन्द्र परमेश्वरो ज्ञानेन्द्र अतिप्रयवच्छ्रुताद्यन्तरज्ञानवशादिविचितवस्तुवि-स्तार-नेवली वा । ठाणा० १०४ ।
 पाण्डु-ज्ञानदि-विदिष्टश्रुतसम्पत् । ठाणा० १७३ ।
 पाणुपय-ज्ञानस्योत्पादनमुत्पत् ज्ञानोत्पत् । उक्त० ३२२ २८४, ३०६ ।
 पात-दृष्टा-त । नि० जू० प्र० २८५ आ । ज्ञान-ज्ञायते अस्मिन् सति दाष्टान्तिकोऽप्य इति अधिकरण कप्रत्ययोपादानाद् ज्ञात-आख्यानकरूप उपमानमात्र उप-मिति मात्रम् । ठाणा० २५४ ।
 पातगं-ज्ञातक-स्वजनम् । वृ० द्वि० १८८ आ ।
 पाता-समत्यो गौरथो वा । नि० जू० प्र० २२१ ।
 पाभी-लोकनाभि, मेरुनाम । ज० प्र० ३७५ । ऋषम-देवविता । सम० १५० । नाभि-मध्य । आव० ४३७ । नाभि-चतुदश कुलकरनाम । ज० प्र० १३२ । सगडर-हाइण भवइ । ददा० जू० १११ ।
 पाभोगे-अनाभोग-विस्मृति । ठाणा० ४८४ ।
 पाभ-यथाभूतायनिरपेक्षमभिधानमात्र नाम । आचा० ६१ । नापपद-अनुत्पन्नतरभेदाद् द्विधा । प्रभ० ११७ ।

नामकमणउत्तरप्रकृतिविशेषरूपम् । प्रज्ञा० २१७ ।
 विभक्तिपरिणामेन नाम्नेति । ज० प्र० प्रस्ता० १५ ।
 प्राकृतत्वात् विभक्तिपरिणामेन नाम्ना । ज० प्र०
 प्रस्ता० ४७ । नाम-शाम्नीयउपक्रम । आचा० ३ ।
 शाम इति पादपूरणे, अहवा शाम इत्युपसर्गं अयं वाचं
 विशेष । नि० चू० द्वि० ६६ अ । पादपूरणे, अवधारण ।
 नि० चू० प्र० २१२ अ । शिष्यामन्त्रण । ज० प्र०
 ३१ ।

शामगं-नामक प्रतिज्ञा । उक्त० १०१ ।
 शामघेउज्जा-मायनाणीत्यर्थं । नि० चू० प्र० ५ अ ।
 शाम-निश्चित आय । लाभ न्याय मुक्ति । उक्त० २१३ ।
 ज्ञात-शामान्येनावगतम् । भग० ६५ । ज्ञात मामायत ।
 भग० ३१६ । ज्ञान-ग्रन्थ । आव० ६७७ । उदाहरणम् ।
 ज्ञाता० १० । दृष्टान्त । वृ० तृ० २६ अ । ज्ञात-
 इत्याकुवशविशेषभूत । जी० २७ । ज्ञात-उच्चार
 क्षत्रिय । उक्त० २७० । नाव । उक्त० १५० ।
 शामय-नायक प्रणता यथावस्थितवस्तुस्वरूपप्रणेतृत्वम्
 च । मूत्र० २५४ । प्रधान-नायको वा । ज्ञाता०
 ६७ । ज्ञाति-बन्धु । मूत्र० १७१ । ज्ञातक-स्वजातीय
 यदा ज्ञातक-मवामादिना ज्ञात-सहज परिचित । ज०
 प्र० १२३ ।

शामयम-स्वामिगो ज्ञानादि प्रायका वा । व्य० प्र० २३५ ।
 शामयो-स्वजन । नि० चू० प्र० २६८ अ । स्वजन
 नातगो-प्रज्ञायमान । नि० चू० द्वि० २५ अ ।
 शामयउभयणा-शामानि दृष्टान्तान्तरप्रतिपादकायध्ययनानि
 पदान्तरप्रथमश्रुतसङ्गवर्तीनि । सम ७७ ।
 शामयुक्ते-ज्ञानयुक्त-व्यमाननीयाधिपतिम्शवीर इति ।
 उक्त० २७० ।
 शामया-शामा-उच्चारणप्रिया । वृ० द्वि० १५२ अ ।
 शुशायमेद । प्रमा० ५६ ।
 शामरए-शारद । शी० ६१ ।
 शामरदो-शारदाया रूपि । आर० ६४ ।
 शामराय-शारारम् । जी० ११७ । शाराया-मवतोऽ
 बाण । ज० प्र० २०६ ।
 शामरायणो-शामनामोऽशरण शारदापिपति, शारायण-

कृष्ण । आव० ६४ ।
 शामरी-शारीरूट-शारीका-तानदीमुलीरूटम् । ज० प्र०
 ३७७ ।
 शामरीकन्ता-शारीकान्ता-नदीविशेष । ज० प्र० ३७६ ।
 शामरीकन्ताए-शारीकानाया । ज० प्र० ३७६ ।
 शामलद-मूत्रकृताङ्गस्य त्रयाविशमध्ययनम् । उक्त० ६१६ ।
 शामलदद्वज्ज-मूत्रकृताङ्गं त्रयोविशमध्ययनम् । मय० ४२ ।
 शामलदा-नालदा-राजपृष्ठे शाम्नापुरम् । आव० १६६ ।
 शामलवद्ध-नानवद्धम् । जी० १३६ ।
 शामलवद्धा-माता-पिता-भाता आदि । नि० चू० तृ०
 ३० अ ।
 शामालातिवद्वेण- । नि० चू० प्र० २११ अ ।
 शामलिआ-नालिका-यष्टिविशेष । ज० प्र० ६४ ।
 शामलिएरिवण-नालिकरवनम् । जी० १४५ ।
 शामलिएरो-वल्लविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
 शामलि-षड्विधा । नि० चू० प्र० २२ अ ।
 शामलिआ-नालिका । आव० ३६० ।
 शामलित-षड्विडम गलेणो व लखितो कालो । नि० चू०
 तृ० ११८ अ ।
 शामले-नाल-न दोपरिमध्यव्यवयव । ज० प्र० २८४ ।
 शामाणिउज्जुत्तोए-एतेहि सुतपददि सधे उगमुष्पाश्न
 मगपा दोसा य सूचिता तण । नि० चू० तृ० ६३ अ ।
 शामवत्ति-यसतो । नि० चू० प्र० १२१ अ ।
 शामवमउजे-(शाममेउजा) शाममेत-न निरेपन कुर्यात् ।
 मूत्र० १८१ ।
 शामवाकडए-शामाकटक-नीलगन्धम् । आव० ४०१ ।
 शामवाकडओ-शामाकटक तोषणम् । आव० २१४ ।
 शामवागती-शामागति यद्यपि महानयादी गमन, विहा-
 यणो गमनो नद । प्रमा० ३२७ ।
 शामवाभूय-शोभूय-शोभयम् । ज० प्र० २०० ।
 शामवाधायियगा-शोधानिशा-शोधयित्र । शामा०
 १३६ ।
 शामवासठिने-शोधयितम् । मूय १३० ।
 शामायि-शोध-शोधनं । शामा० १५६ ।
 शामाध्या-शोभा-शोषिण । भग० २१६ ।

णासकरण-णासारिसाटिरोगणासणव्य णासकरण । नि०
 चू० द्वि० ८६ अ ।
 णासिऊण-नट्टा । दश० ११ ।
 णासिक्क-नामिक्क, पारिणामिकोसुद्धिट्टान्ते नगरम् ।
 आव० ४३६ ।
 णासो-नियत मिश्रित वाऽऽमन-नामादिरचनात्मक क्षेपण
 -यास-निक्षेप । उक्त० ७२ ।
 णाह-नाय -योगक्षेमकारिम् । ज्ञाता० १६७ ।
 णाहारा-मणफ्फया । नि० चू० तृ० ८ अ ।
 णित-निगच्छत् । ओघ० ६० । नितो निर्गच्छन् । आव०
 णिताण-निगच्छत् । नि० चू० प्र० १२० आ ।
 २६५ ।
 णिदणया-नि दव-आत्मनंवात्तमदोषपरिभावनम् । उक्त०
 ५७६ ।
 णिदुय-निर्दुत निर्यात, भृतमिति । विपा० ५१ ।
 णिद्व-निन्दु-म्रियमाणप्रजनिका स्त्री । आव० २०५ ।
 निद्व-मृतापत्यप्रसू । आव० ३६७ ।
 णिव-निव्व एकस्वियकवृत्ताविशेष । प्रज्ञा० ३१ ।
 णिवोलिघाए-निम्बगुलिका-निम्बफल निर्बोनिता निम
 जिजता । ज्ञाता० १६१ ।
 णिअसेइ-निवासयनि-परिघापयति । ज० प्र० १६१ ।
 णिअग-निजका -मातापितृभ्रात्रादय । ज० प्र० २७० ।
 णिअमो-नियम शौचादि । ज० प्र० ५२२ ।
 णिअहलओ-निजक । दस० ११ ।
 णिइति-निपान्ति-निगच्छति । प्रश्न० ११५ ।
 णिइय-नैरियक-सार्वदिकमवस्थिन मनुष्यपोपादिप्रमाणम् ।
 प्रश्न० १५४ ।
 णिउड्डुक्कुडिया-निवृत्त्युक्तता । आव० २०६ ।
 णिउण-निपुणम् । प्रश्न० ३६ । सुदुमो । नि० चू० तृ०
 १३ अ ।
 णिउत्तो-निपुण । आव० ८१८ ।
 णिउर-वृक्षविशेष । ज्ञाता १६१ ।
 णिओइओ-चोदितो । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
 णिओगी-नियोगी-कृत्यकर । उक्त० ३०५ ।
 णिओगे-नियोग -उपकरणम् । ज० प्र० ४०३ ।

णिओदण-भिवलकूरो । नि० चू० प्र० ३२८ अ ।
 णिकट्टा-निकुट्टा-कोशाद्विधृता अस्तिपट्टि । ज्ञाता०
 २३६ ।
 णिकत्तो-सङ्गाव । उप० गा० ४१५ ।
 णिकाईय-निकाचितम् । उक्त० १७४ ।
 णिकायकाय-निकायकाय -पड्जीवनिकाय । दश० १३४ ।
 णिक्ककड-निष्कवचा, निरावरणा । ज० प्र० २१ ।
 निष्कड्डटा-निष्कवचा निरावरणा । बोप० ११५ ।
 णिवक्त्तार-निर्गत कान्ताराभिष्कान्तारस्तम्भिमितार
 वा । ठाणा० ११८ ।
 णिवक्क-सवैया विगतमल । ज्ञाता० ५३ ।
 णिवकलितस्सति- । नि० चू० प्र० १७२ अ ।
 णिवकसाए- । सम० १५३ ।
 णिवका-सारणो । नि० चू० प्र० ७२ अ । अन्नक-
 वाडसजुताओ णिवका । नि० चू० द्वि० ७० अ ।
 णिविक्क-निष्कृप -मम दु स्तिताया अपतोवारात् । ज्ञाता०
 १६७ ।
 णिवतोडण-निष्कोटन-व-धनविशेष । प्रश्न० ५६ ।
 णिव्वोरण-मुहस अवगणण णिव्वोरण । नि० चू० द्वि०
 १२१ आ ।
 णिव्वलमइ-निक्षिप्यते । दश० ५४ ।
 णिव्वलमण-निष्कमणम् । आव० ५१४ । णिप्फेडण ।
 नि० चू० प्र० २५८ अ ।
 णिव्वत्तमे-निष्कामेव-गच्छेत् । उक्त० ५६ ।
 णिविखत्त-णाम गरणिगवद्ध म्यापयति । नि० चू० प्र०
 ८३ अ ।
 णिविखत्तचरणा-गोचरचर्यादामभिग्रहविशेष । नि० चू०
 तृ० १२ अ ।
 णिविखवति-गोपयति । नि० चू० प्र० ८३ अ । पदे
 मुचति । नि० चू० प्र० २१३ अ । गोपयति । नि० प्र०
 ८३ अ ।
 णिव्वलुड-निष्कुट भागम् । ज० प्र० २५५ । निष्कुट-
 कोणवतिभरत्तक्षेपणरूपम् । ज० प्र० २१८ ।
 णिव्वसुडाणि-निष्कुटानि-अवात्तारक्षेत्ररूपरूपाणि । ज०
 प्र० २१८ ।

गिखेवगणिविखत्त-निलेपकनिकितम् । आव० ६७ ।
 गिगओ-निगम-वणिग्जननिवास । प्रश्न० ५२ । निगम
 कारणक, वणिग् वा । औप० १४ । निगम-प्रभूत-
 तरवणिग्धर्मावास । प्रज्ञा० ४७ ।
 गिगमण-निगमन-प्रतिज्ञाहेत्वो पुनर्वचन निगमनम् ।
 दश० ६२ ।
 गिगमा-निगम-कारणिका, वणिज । ज० प्र० ११० ।
 वणिग्विशेषा । वृ० द्वि० ४५ अ ।
 गिगारिअ-निगरित-मारीकृतम् । ज० प्र० १११ ।
 गिगिण-गग । नि० चू० द्वि० ३८ अ ।
 गिगिण्ण-मुन्नपरिधाना । आच० ३७१ ।
 गिगिण्ण-नाम्यम् । उक्त० २५० ।
 गिगुजमाणी-विगुज्जती-अव्यक्तशब्द कुर्वन्ती । ज्ञाता०
 १५८ ।
 गिगुण-विगुण-निहतगुणम् । प्रश्न० ३६ ।
 गिगुहिज्जा-अवगूहयेत्-प्रच्छाद्येत् । आचा० ३५४ ।
 गिगीय-निगीवा-कुटुम्बानि । ज० प्र० १७१ ।
 गिगया-लमणा । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।
 गिगम-वणिग्या जस्य केवला वयति त निग्मा । नि०
 चू० प्र० २२६ अ ।
 गिग्मए-प्रस्थानम् । नि० चू० प्र० १५८ अ ।
 गिगयरिणी-हृतप्रत्युपकारा । नि० चू० प्र० २६२ आ ।
 गिगया-निगता-जे तव बोलीणा छेदादिपत्ता । नि० चू०
 वृ० १२२ अ ।
 गिगिलिओ-निगिलित । आव० ३६५ ।
 गिगुणा-निगुणा-उत्तरगुणविशला । ज० प्र० १७१ ।
 गिगु-गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
 गिगोह्वरपायव-व्यधोपवरपायव । ज० प्र० १५० ।
 गिग्यरिस-नययत् । नि० चू० प्र० २४२ आ ।
 गिग्याए-निघात-वैक्रियाशनप्रपात । प्रज्ञा० २६ ।
 गिग्याएति-गाकयति । नि० चू० प्र० ११७ आ ।
 गिग्याओ-निघात-गगने व्यन्तरकृतो महाध्वनि । प्रश्न०
 ५१ ।
 गिग्यायण-निघातन-विश्लेषणम् । ज० प्र० १५० ।
 गिगियण-निघुण-निर्दय । ज्ञाता० १६७ ।

गिग्योसो-निघोप महाध्वनि । औप० ७३ । निघोप
 महाध्वनि । प्रश्न० २० ।
 गिच्चारिण्यसण-ज दिया रातो य परिहिज्जेइ । नि०
 चू० द्वि० १६२ अ ।
 गिच्चालोए-अष्टाशोती महाग्रहे चतुष्पष्ठितम् । ठाणा०
 ७६ ।
 गिच्चालोय-नित्यमालोको-दशन-हरयमानता यस्य तत्
 नित्यालोकम् । जीवा० ३६६ ।
 गिच्छउ-परमार्थे । नि० चू० प्र० ६७ अ ।
 गिच्छय-निश्रय-निर्णय निगतकर्मचयो निश्रय मोक्ष ।
 प्रश्न० २ । तत्त्वाना निर्णय । ज्ञाता० ७ ।
 गिच्छलेति-श्वच अवणेति महामणि प्रकाशयति । नि०
 चू० प्र० ११६ आ ।
 गिच्छाणं-नि स्थान-स्थानवणितम् । विपा० ५७ ।
 गिच्छुवसेते-आददोति-तुदति । आव० १०२ ।
 गिच्छुहृति-निस्पृशति । उक्त० २७७ ।
 गिच्छुहृ-निच्छ्युत्तम् । दश० ३८ ।
 गिच्छुमति-वाहयति । नि० चू० प्र० ३०३ अ ।
 गिजुता-नियुक्ता-स्थापिता । ज० प्र० २१२ ।
 गिजुद्ध-नियुद्धम् । उक्त० १६२ । सवसधिविक्कोवण
 गिजुद्ध । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।
 गिज्जतो-नीयमान । आव० ६३१ ।
 गिज्जरापोगलो-निर्जरापुद्गल-अपगतस्पर्शभाव-पर-
 माणु । प्रज्ञा० ३०३ ।
 गिज्जण-भगर गाम वा जं ठिय त । नि० चू० प्र०
 २६५ अ । निर्माण-अनावृत्तिकगमनम् । औप० ८० ।
 गिज्जणियकेणाइ-नगरनिर्गमगृहाणि । भग० ६१७ ।
 गिज्जामिद्या-रायादियाण निग्मण ठाण । नि० चू०
 प्र० २६५ अ ।
 गिज्जामिद्य-निर्णमित । उक्त० १३३ ।
 गिज्जास-निर्वास रम । ज० प्र० १०० । निर्वास ।
 ओष० १०० ।
 गिज्जाहि-निर्यास्यति-निर्ममिव्यति । ठाणा० ४५६ ।
 गिज्जिए-निजित भगवत्तम् । ज० प्र० २७७ ।
 गिज्जित-उपाकृतम् । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।

गिञ्जुत्ती-निर्मुक्ति निश्चयेन आदौ वा युक्ता अर्थास्तेषा-
युक्ति निर्मुक्तार्थ-व्याख्या वा । आब० ६७ ।
गिञ्जुद्धा-कालावधौए जे ठप्पा कमा ते गिञ्जुद्धा । नि०
चू० प्र० १६६ अ । जे ठप्पा कया । नि० चू० वृ०
४५ आ ।
गिञ्जुह-गवकसो । नि० चू० द्वि० ८४ अ । निर्दूहो
द्वारोपरितनपार्श्वविनिगतदार । ज० प्र० १०७ । गिञ्जु-
हक-निर्दूहक-द्वारपार्श्वविनिगतदार ।
गिञ्जुहो-परित्यजन् । पिण्ड० १७६ ।
गिञ्जुहिऊण-परित्यज्य । उक्त० ६६८ ।
गिञ्जुह-निञ्जुह-गिरितटादुदकस्याथ पतनानि तान्येव
नदावस्थाप्योनि । ज० प्र० ६६ ।
गिञ्जुवणा-नि-आधिसयेन यान्ति प्राणिन प्राणास्तेषा
नियाता-निर्गच्छता प्रयोजकत्व निर्वापना, प्राणवधस्याप्रा-
विशतितम पर्याय । प्रभ० ६ ।
गिट्टविय-निष्ठितम् । आब० ५५८ ।
गिट्टवेत्ति-मारेज्जा । नि० चू० द्वि० १३३ आ ।
गिट्टाण-गिण्फत्ती । नि० चू० प्र० ३३ आ । ज सम्ब-
गुणोवधेय सम्ब समरसमिय त । दशा० १२२ ।
गिट्टाणकहा-निष्ठानकया शतपञ्चशतरूपका, निष्ठान यावत्
शनसहस्रमिति, भक्तकथायाश्चतुर्भेद । आब० ५८१ ।
गिट्टावेति-व्यापादयति । नि० चू० प्र० १०३ अ ।
गिट्टिए-निष्ठितोऽग्नेतव्यद्रव्यापनयनमाश्रित्य निष्ठां गत
विगिष्टप्रयत्नप्रमाजितकोष्ठागारवन् । ज० प्र० ६६ ।
गिट्टियं-परिमत्तण । दश० चू० ११२ आ ।
गिट्टिया-कालगता । नि० चू० प्र० २०७ आ ।
गिट्टुर- । नि० चू० प्र० २६६ आ ।
गिट्टुहति-निष्ठोवति । उक्त० ३५६ ।
गिट्टुगालति- । नि० चू० प्र० २२० आ ।
गिणार्-निनाद-प्रतिशब्द । औप० ७३ । निनाद-
प्रतिध्वनि । ज० प्र० १६२ ।
गिण्ण-मड्डा । नि० चू० द्वि० १२६ अ ।
गिण्णओ-निनय-निबचनम् । वृ० वृ० १२५ अ ।
गिण्णय-निनय । आब० ६७ ।
गिण्णाइ-देगी) अधोगच्छति । उक्त० २६३ ।

गिण्हए- । नि० चू० प्र० २६० आ ।
गिण्हवो-जो पुच्छिओ मतो सम्बहा अवलवइ । दशा०
चू० १२४ ।
गित्तव-नितम्ब-कटक । ज० प्र० २५२ ।
गितावादी-नियत-नित्य वस्तु वदति य स । ठाणा०
४२५ ।
गित्तितो-गिच्चमवत्याणातो गित्तितो । नि० चू० द्वि०
६१ आ । एते सयारगादि दब्बे कालदुगातीत अपरि-
हरतो । नि० चू० प्र० १४३ अ ।
गित्तिय-धुव, सासत । नि० चू० प्र० १४२ अ । गिच्च-
णिमत । नि० चू० द्वि० ६० आ ।
गित्तियादि-नित्यवासादि । बोध० ५६ ।
गित्त्यवक-अनवसरज अनुरक्ता या मनाकाण्डे एव त्यागा-
दित्यद्धम् । जाता० १६७ ।
गित्थरहस्तेज्ज-फोडण । नि० चू० वृ० ५७ अ ।
गित्थरिउ-पार प्राप्नुम् । महाप० ।
गित्थरिहिह- । जाता० २४० ।
गित्थारणा-निस्तारणा-त्तवारप्रापणा । ज० प्र० २३७ ।
गिदाणा-नवान्तरीया धर्मोत्साहपराङ्मता प्रार्थनाविधेया-
दुर्लभवोध्यादिकला नवभेदा । दशा० ।
गिदाहो-निदाध एकादश मासनाम । सूर्य० १५३ ।
गिदोच्च-निर्भयम् । नि० चू० वृ० ७१ अ ।
गिद्दा-निद्रा-सुखप्रतिबोधलक्षणा । भय० २१८ ।
गिद्दारी-निर्धार । आब० ८५५ ।
गिद्दज्ज-पुंव पड्डिहारितो दत्तो इदाणि गिद्देज्ज देहिंति ।
नि० चू० प्र० १७७ आ ।
गिद्ध-स्निग्ध-मनोहरम् । जीवा० २६७ । स्निग्ध-
स्नेहलम् । जीवा० २६६ ।
गिद्धधस-अत्यन्तमेहिकामुष्मिकापायशङ्काविकल अत्यत
अनुदापनिपेक्षो वा परिणामोऽप्यवसायो वा । उक्त०
६५६ ।
गिद्धमा-पासत्या । नि० चू० प्र० ७६ आ ।
गिद्धवधणपरिणामे-स्निग्धवधनपरिणाम स्निग्धस्य सतो
वधनपरिणाम । प्रज्ञा० २८८ ।
गिद्धमण-निर्धमनम् । आब० ६४ ।

गिद्धमहुरणियायविणोयवहारा-श्रुतगुडसद्वसतिविनया-
दिजातपसव्यवहारा । व्य० प्र० २५३ ।
गिद्धम्मो-निर्गंतो धर्मात्-श्रुतचारिष्वलक्षणमिति निर्धर्म ।
प्रभ० ५ ।
गिद्धा-स्निग्धा । आव० २६२ ।
गिद्धाद्भ्रूण-निर्गत्य । आव० २१६ ।
गिद्धाद्भ्रूण-निर्गम्यन्ति-नीघ्राया गत्या निर्गमिष्यन्ति ।
ज० प्र० १७१ । निर्गमिष्यन्ति । ज० प्र० १७६ ।
गिद्धुणे-निधुंनोति-नितरामपनयति । उक्त० १८५ ।
गिद्धो-स्निग्ध स्वस्मिन् रूपेऽप्यर्थमुत्कट । जीवा ६७७ ।
गिघण-निघन-पर्यवसानम् । प्रभ० ५ ।
गिघ्रामए-निश्चयेन नामयेत् निर्नामयेत्-अपनयेत् । सूत्र०
२३७ ।
गिघुरो-नन्दीवृत् । आचा० ३४८ ।
गि-का-कलङ्कविकला कद्दमरहिता वा । ज० प्र० २१ ।
गिर्पको-निष्पङ्क-आर्द्रमलरहित अकलङ्को वा । औप०
११५ ।
गिष्पचक्रखणपोसहोवधासा-निष्प्रत्याख्यानपीयधोप-
वासा-असत्सोऽप्यादितियमा अविद्यमानाष्टन्यादिषोपवा-
साश्चेत्यर्थ । ज० प्र० १७१ ।
गिष्पडिकम्मया-प्रशस्तयोगसद्ग्रहार्थेव निष्प्रतिकर्मसारी
रता सेवनीया, योगसद्ग्रहे षष्ठो योग । आव० ६६३ ।
गिष्पिवासो-निर्गत पिपासाया वक्ष्य प्रति स्नेह्रूपाया
इति निष्पिपास । प्रभ० ५ ।
गिष्पकड-नि सरति । दस० ६१ ।
गिष्पाव-ओपधिविधेय । प्रश्ना० ३३ । निष्पावा-बह्ला ।
ज० प्र० १२४ । बह्ला । नि० चू० प्र० १४४ आ । नि०
चू० द्वि० १२० अ ।
गिष्पिकडति-निस्सरति । आव० ६६ ।
गिष्पिडिओ-निष्पासित । आव० ४२६ ।
गिष्पिडिता-निर्गता । आव० ३५० ।
गिष्पिडिया-निर्गता । दस० ६८ ।
गिष्पेडओ-निष्केट-स्थान स्वातन्त्र्य वा । आव० ५१५ ।
गिष्पेडिय-निष्पासित भूमौ पातितम् । आव० ३६६ ।
गिष्पेडो-निर्गम । आव० ३५५ ।

गिद्धबधो-निर्वन्ध । आव० ५६५ ।
गिद्धुडो-निमग्न । आव० १८२ ।
गिद्धमरा-मत्ता । नि चू० द्वि० २२ आ ।
गिद्धमगजला-निमग्न जल यस्या सा निमग्नजला ।
ज० प्र० २३० ।
गिमित्तं-निमित्त-अङ्गस्फुरितादि । प्रभ० ४० । निमित्त
अनागतार्थपरिज्ञानहेतुर्ग्रन्थ । औप० १४ ।
गिमित्ति-नैमित्तिक । आव० ५६० ।
गिम्मसा-निर्मासा । ज्ञाता० ३३ ।
गिम्मला-निर्मला-आगन्तुकमलरहिता । ज० प्र० २१ ।
फुल्ला । नि० चू० तृ० १०३ आ । अमिला । नि० चू०
प्र० २५५ अ ।
गिम्मलो-निर्मल-कठिनमलरहित । औप० ११५ ।
गिम्माया-निष्पाता-निपुणा । आव० ६७४ ।
गिम्मिय-न्यस्त । ज्ञाता० १४ ।
गिम्मेरा-निमयादा-अविद्यमानकुनादिमयादा । ज० प्र०
१७१ ।
गिम्मोअण-सठवण । नि० चू० प्र० १२३ अ ।
गियठ-निर्गंतो ग्रन्थात्-मोहनीयकर्माख्यादिति निर्धन्व ।
भग० ८६० । अस्मिन्तरवाहिरगणपिण्यतो । उक्त० २५७ ।
गियसेइ-नियस्ते-परिघत्ते । जीवा० २५३ ।
गियइयाओ-नैयतिवय-नियता न तु निप्रभृतय इति
पञ्चैवेत्यर्थ । भग० ४४ ।
गियए-नियत एकस्वरूपत्वात् । भग० ११६ ।
गियगो-निजक । उक्त० २२६ । निजक-गोत्रीय ।
औप० ८६ ।
गियच्छति-नियच्छति निश्चयेन यच्छति-अवतरति-बुज्यते
। सूत्र० ३५ । गच्छति-प्रान्थोति । वृ० तृ० ७६ आ ।
गियट्टियायो-क्षपत्रथेऽप्यन्तर्गतं तीणदर्वनसप्तको जीव-
ग्रामो निवृत्तिबादर, भूतग्रामस्याष्टम गुणस्थानम् । आव०
६५० ।
गियडि-निवृत्ति-वक्ष्यत्वात् कुट्ट्यादिबरेणैव दम्भप्रधान-
वर्णिक्योत्रीयासाम्पाकारेण पञ्चश्वनायं गतवत्संज्ञाना-
मिवावस्थानम् । सूत्र० ३२६ । परस्य व्यञ्जकत्वेन अधिका
वायिष्या गियटी । नि० चू० प्र० २८६ आ ।

गियमपगप-नियमप्रकम्प-कायोत्सर्ग । वृ० द्वि० १३०
आ ।

गियमसा-नियमेन-अवश्यभावेन । उक्त० ६५१, ५३५,
५४४ ।

गियमसो-नियमश-नियमात् । उक्त० ७६ ।

गियमारविल्लभो-सन्वपगईयो जो रक्वति सो गियमा-
रविल्लभो । नि० चू० प्र० १६५ अ ।

गियमो-निगम-वणिगजनप्रधानस्थानम् । प्रश्न० ६६ ।
नियम-निष्ठविद्युद्धद्यादि उक्तस्त्रुण । द्रव्याद्यभिग्रह ।
प्रश्न० १३२ । अवश्यम्भावी । प्रश्न० १३३ ।

गिययवित्ती-नियतवृत्ति । व्य० द्वि० ३६१ अ ।

गियया-सदेव स्वस्वरूपा । ज० प्र० २७ ।

गियाग-गियग-स्वजन । नि० चू० प्र० १४० आ ।
नियाग-मोक्षमात्र सत्सयमो वा । सूत्र० २६६ । सयमो
विमोक्षो वा । सूत्र० ३०२ ।

गियाणमरयो-ऋद्धिभोगादिप्रार्थना निदान तत्पूर्वक मरण
निदानमरणम् । टाणा० ६३ ।

गियोग-नियोग-आज्ञा । ज० प्र० १६६ ।

गिरगणो-निरञ्जत-कीर्त्ताभ्या राजमहल । उक्त० १६३ ।

गिरतरता-निरन्तरभूमिस्थानिता । वृ० द्वि० २२३ आ ।

गिरर्द्धे-निरति देवानन्दाया नामान्तरम् । ज० प्र० ४६२ ।

गिरक्किय-निराकृता-अपास्ता । उक्त० ३१६ ।

गिरणुगाहकसिण-छम्भासिए पट्टविए पचमाता चउवीस
च दिवसा वृद्धा, ताहे अण्ण छम्भासिय आवणो ताहे त
वहति पुर्विक्किसि छट्ठिणा जो सो । नि० चू० तृ० १३५ आ ।

गिरति-निमृजति । वृ० द्वि० १४४ आ ।

गिरसिग्गही-दसमसावधो । नि० चू० प्र० १२० अ ।

गिरयपडिहविद्या-निरयप्रतिरुषिका नरकसदृशी । ज्ञाता०
६२ ।

गिरयविभ्रन्ति-सूत्रकृताङ्गस्य पञ्चममध्ययनम् । उक्त० ६१४ ।

गिरवच्छो-निरपत्य-सिन्धुमणरहित । आश्व० २४० ।

गिरवलाये-निरपलाप-प्राचार्यास्थापरिधावित्त्वम् । प्रश्न०
१४६ ।

गिरवेवतो-निरपेक्ष । आश्व० ८२० ।

गिरालए-निरालय-वसतिप्रतिबन्धवन्धव्य, यथोचित सतत-

विहारित्वात् । ज० प्र० १४६ ।

गिरालोआ-निरालोका-निरस्तप्रकाशा निरस्तदृष्टिप्रसरा
वा । ज० प्र० १६७ ।

गिरुभिऊण-निरुष्य । महाप० ।

गिरुच्चारो-निरुच्चार-निरुद्धपुरीपोत्सग, अविद्यमान-
सञ्चरण नष्टवचनोच्चारणो वा । प्रश्न० ५७ । प्राकार-
स्योर्ध्व जनप्रवेशनिर्गमवर्जित । उच्चार-पुरीय तद्विसर्गाय
यज्जाना वरिहिनगमन तदपि स । ज्ञाता० १४६ ।

गिरुद्धपरियागो-वस्स तिणिण वरिसाणि परियायस्स
सपुण्णाणि । नि० चू० तृ० ८४ अ ।

गिरुद्धा-निरुद्धा । आश्व० ३४५ । निरुद्धा मूर्च्छिता निरुद्ध
चेष्टा । उक्त० १६० ।

गिरुवकिट्ट-निरुपक्लिष्ट-व्याधित्वा प्राक् साम्प्रत वाऽ
नभिभूत । ज० प्र० ६० ।

गिरुवद्धवा-निरुवद्धवा-अविद्यमानराजादिकृतोपद्रवा ।
ओप० २ ।

गिरुवमा-गिगया उवमा जत्थ अत्थो हट्टान्ताभाव । नि०
चू० द्वि० १४६ आ ।

गिरुवहत्त-ण अञ्जणसञ्जणोवत्तिण ण वा अग्निविद्ध
मूसगल्लय वा । नि० चू० प्र० १३८ आ ।

गिरुवहय-निरुवहय-स्फोटादिदोषविरहत् । ज्ञाता० ६७ ।

गिरुवक-निरुवक-अन्तहित । ज्ञाता० १५३ ।

गिरुवका-निलोता । आश्व० ६० ।

गिरुलेव-निर्वेप-अत्यन्तसश्रुपात-मयतागतवालाप्रलेपाप
ह्यादपनीतथा-मलेपकोट्टागरवत् । ज० प्र० ६६ ।

गिरुलेवगो-रञ्ज । आश्व० ५६२ । रयगो । नि० चू०
तृ० १२६ आ ।

गिरुलेवण-गिगय । नि० चू० प्र० २२२ अ ।

गिरुलेवेत्ति-योवति । नि० चू० प्र० २११ अ ।

गिरुवज्जति-निष्पद्यन्ते । मर० ।

गिरुवज्जे-स्वपिति । ओप० ८४ ।

गिरुवणेत्ति-अवलोकयति-पश्यति । आश्व० ६८८ ।

गिरुवन्ना-निवन्ना-सुसा । ज्ञाता० १२६ ।

गिरुवाणतड-निपाणतटम् । दस० ६४ ।

गिरुवाय-निपात-पतनम् । ज्ञाता० २६ ।

विद्यायगंभीरा-निवाता-वापोरप्रवेशात् किल महद् गृह
निवात प्रायो न भवति तत आह निवातगंभीरा, निवाता
सती गंभीरा निवातगंभीरा, निवाता सती विद्याया
इत्यर्थं । राज० ५८ ।
विद्यायग- । भग० ८०३ ।
निवारण-नितरा वायंते- निपिद्यतेऽनेन शीतवातादीति
निवारण सौधादि । वल्गादि वा । उक्त० ८८ ।
निवारितो-निवारयन्तम् । उक्त० ३०५ ।
निविज्जए-धेते । उक्त० ५५१ ।
निविज्जण-निविज्जनम् । भाव० ५०६ ।
निविट्टो-परिणीओ । नि० चू० प्र० १४५ अ ।
निविण्णो-निविण्णं -निविष्ट । उक्त० २२४ ।
निवुञ्जमाणि-अक्षादीना नीयमाना । भावा० ४१३ ।
निवुञ्जिता-निर्वेष्टप-हापयित्वा । सूर्य० १२ ।
निवुञ्जिमासो-निर्वेष्टय-हापयम् । सूर्य० १२, ३८ ।
निवेएत्ति-समर्पयति । नि० चू० प्र० ३३२ अ ।
निवेदन-आख्यायनम् । नि० चू० प्र० ७३ आ ।
निवेदे-निवेदयित्वा । ओप० ५७ ।
निवेशण-महापरस्त परिवारधरा निवेशणं । नि० चू०
प्र० १८७ अ । आसमतावसा समादि सत्यद्वयण । नि०
चू० प्र० २२६ अ । नि० चू० द्वि० १२७ आ । गृहम् ।
नि० चू० तु० ७३ अ ।
निशयवखा-गिहज्जा । नि० चू० तु० १७ अ ।
निशयण-निशंण छिद्रप्रगम्यादिदोपरहित । ज० प्र० २४१ ।
निशयणा- । नि० चू० प्र० १२१ अ ।
निशयत्तणाहिकरणिग्या-यच्छादितस्तपोनिर्वर्तनं सा निर्व-
त्तनाधिकरणिगी । ठाणा० ४१ ।
निशयथा-निर्वंता महाप्रतापुप्रतविक्षा । ज० प्र० १७१ ।
निशययितियं-उण्ठवेठण । नि० चू० तु० ६० अ ।
निशयहणा-निर्वहणा-वधुवरम् । वृ० तु० २४ आ ।
निशयहति-विपस्तीभवति । नि० चू० प्र० ८ अ ।
निशयाधाइम-निशयसम-अपुतदेहस्त गिश्वापारम् । नि०
चू० द्वि० ५३ अ । निर्व्यापातिम-म्यापातिमाभिर्गत
स्वामाधिकम् । सूर्य० २६६ ।
निशयाण-पनपातिभम्बुष्टयगयेण बभसगतावाति ।

सूत्र० १६८ । सम० १५४ ।
निशयाय-निर्वति-निश्याधात । ज्ञाता० ४१ ।
निशयाव-निर्वापकथा-दशपञ्चरूप्यका इत्यञ्च व्यञ्जनभेदा-
दिरिति प्रशस्तन द्वेषण वा । भक्तकथाया द्वितीयो भेद ।
आव० ५८१ । नि० चू० प्र० ३३ आ ।
निशयावकहा-पक्वापक्वाभ्रभेदा व्यञ्जनभेदा वेति निर्वा-
पकथा । ठाणा० २०६ ।
निश्विट्ट-निश्विट्ट ससेवम् । दश० १८१ ।
निश्विट्टकम्पट्टितो-निश्विट्टा-आसेवितविवक्षितचारिणा
अमुपहारिका इत्यर्थं, तत्कल्पस्वितियथा प्रतिदिनमाया-
ममात्र तपो भिषा तयंवेति । ठाणा० १६७ ।
निश्विण्णकाममोगो-निश्विण्णकाममोग । भाव० ५१२ ।
निश्विण्णो-निश्विण्ण । भाव० ३४३ ।
निश्विण्णवरा-निश्विण्णा वरा परिणेतारो यस्या सा
निश्विण्णवरा । ज्ञाता० २५० ।
निश्विद्यतिए-निश्विट्टित्व निगंतपृतादिश्विट्टिक । ओप०
४० ।
निश्विसओ-निश्विपय । भाव० ५२ ।
निश्विसत्ताणि-निश्विपयोहृती । भाव० ३५१ ।
निश्विसति-प्रविराति । नि० चू० प्र० २६४ आ ।
निश्विसमाणो-पश्चित्त महतो । नि० चू० तु० १३६
अ ।
निश्विसो-असमभवतो । नि० चू० द्वि० १४० अ ।
निश्विद्ध-निश्वितिहेतुत्वात् निश्विति-शीलमोहावस्थेति ।
सूत्र० १६७ । निश्विति-निर्वाण-मवलक्षमंसापागमनेन
स्वस्वरूपलोभत परम स्वास्थ्य सद्गुण सम्पदसंतापवि
चारण कार्योपचारात् निश्विति । प्रशा० ४ ।
निश्वुट्टो-निश्वुट्टि वृद्धेरभाव । ज० प्र० ४३७ ।
निश्वुतो-निश्वुति-मधुरामा पर्वतरामा गुना । भाव०
३५४ ।
निश्वुतो-निश्वुत-मुक्तिपद्मोमधिकृत । वृ० तु० २३१
अ ।
निश्वुया-निश्वुता-स्वस्वोभूनेन्द्रिया । वृ० द्वि० २१७ अ ।
निश्वेदेइ-निश्वेद्यति-मुञ्चति । सूर्य० ४६ ।
निश्वेदेउ-उत्तर दानुम् । भाव० ७०६ ।

गिऱसत-निशान्त-अवधारितम् । सूत्र० १४४ ।
 गिऱसत-गिरय । नि० चू० प्र० २०८ आ ।
 गिऱसते-नितरा-अतिशयेन या त-उपशमवान् अन्त
 क्रोधपरिहारेण बहिऱश्च प्रशान्ताकारतया नि शात । उत०
 ४६ ।
 गिऱसतपडिगिऱसत-निशान्तप्रतिविशान्ते-अत्यत अमणा
 द्विरते निशान्तेषु वा गृहेषु प्रतिनिशान्ते-विशान्ते-
 नितीने-अत्यतजनसञ्चारविरह इत्यय । ज्ञाता० ६८ ।
 गिऱसग-परिष्ठावगिऱसमिति । नि० चू० प्र० ३१ अ ।
 गिऱसङ्गकरण- । नि० चू० प्र० २३७ आ ।
 गिऱसङ्गण-जघा । नि० चू० प्र० १५५ आ ।
 गिऱसङ्गा-निपद्या-समपुतोपवेशनादिका । प्रश्न० १०७ ।
 गिऱसट्ट-णदत्त । नि० चू० प्र० २४६ आ, २६१ अ ।
 ज गिऱदेण्ज दिण्ण त गिऱसट्ट । नि० चू० द्वि० १०५
 आ ।
 गिऱसट्टेण-अनकतिया वेत्ता अवहरति । नि० चू० तृ०
 १६ आ ।
 गिऱसट्टा-सरा । नि० चू० प्र० २४५ आ । निऱसुष्टा
 निलज्जा । वृ० द्वि० १७६ आ ।
 गिऱसडे-निपथ-वृषम । ज० प्र० ३०८ । यादवविशेष ।
 ज्ञाता० २०३ । निपथ वषधरपवत । ज० प्र० ३०८ ।
 गिऱसण्णो-निपण्ण-उपविष्ट । ओष० २२ ।
 गिऱसम्म-निशाम्य-हृदये परिणमथ्य । जीवा० २४३ ।
 गिऱसह-निपथ-उत्तरकुरो प्रथमद्रहनाम । ज० प्र० ३५५
 ३०४ । नितरा सहते स्कथे पृष्ठे वा समारोपित
 भारमिति निपथो-वृषम, तत्तस्थानसस्थितानि-वृषम
 सस्थितानि निपथाञ्चान्न देवाधिपत्य परिवारल्पति,
 तेन निपथाकारकृतयोगानिपथदेवयोगाद्वा निपथ ।
 ज० प्र० ३१० ।
 गिऱसहकुडे-निपथकूट-न दनवनकूटनाम । ज० प्र० ३६७ ।
 निपथवषधराधिपवासकूटम् । ज० प्र० ३०८ ।
 गिऱसा-निशेक नित्या यकारत्वात् निशा-नक-भूमि । सूत्र०
 ४०१ ।
 गिऱसाओ-निपाद-ब्राह्मणन सूदपा जात । उत० १८२ ।
 गिऱसाते-निपीदन्ति स्वरा यस्मिन् स निपाद । टाणा०

३६३ ।
 गिऱसामिअ-निशाम्य-आकर्ण्य तथासिक्तचित्ततपेतिभाव ।
 उत० ४३४ ।
 गिऱसासमणो-निश्वसतोव अधोभ्रमनसाधर्म्यात् तदगत
 जननिश्वासाधर्म्यद्विा निश्वसन्ती । ज्ञाता० १५८ ।
 गिऱसिट्ट-निपधन-निपधम् । वृ० तृ० २२३ आ ।
 निऱसुष्टम् । आव० ३६७ । अनुज्ञातम् । पिण्ड० ११३ ।
 गिऱसिभत्त- । नि० चू० प्र० ६१ आ ।
 गिऱसिरणा-परिष्ठावगिऱया । नि० चू० प्र० ८७ आ ।
 गिऱसिरामो-प्रयच्छाम । आवा० ३५० ।
 गिऱसिरिय-निऱसुज्य-वातयित्वा । सूत्र० ३१४ ।
 गिऱसोयण-उवविसण । नि० चू० प्र० ६० अ ।
 गिऱसोयति-निपीदति-उपविशति । जीवा० २०१ ।
 गिऱसोयन्व-निपीदित-य-उपवेष्टय्य सदशकभूमिप्रमार्ज
 नादिन्यायेनेत्यय । ज्ञाता० ६१ ।
 गिऱसोह-अप्रकाशम् । नि० चू० प्र० २३ अ १८७ अ ।
 गिऱसोहादि-छेदसुप्त । नि० चू० तृ० ३० आ ।
 गिऱसोहिया-उमणट्टाण गिऱसिक्त गिऱसोहिया । नि० चू०
 प्र० २२३ अ । नेपथिकी-निपीदतस्थानम् । जीवा०
 २०५ । निपदनरथानम् । ज० प्र० ११ ।
 गिऱसुद्धते-आझीभवत्सु । नि० चू० प्र० ३५४ आ ।
 गिऱसो-सुक्कपुद्गलाहरणलक्षण ओज । वृ० तृ० १०४
 अ ।
 गिऱसेज्जणा-युत्ता । नि० चू० प्र० २४७ अ ।
 गिऱसेज्जा-निपथा । आव० २२७ । निपथा स्त्रीभि-कृता
 माया स्त्रीव सती वा । सूत्र० ११० । निपथा-प्रणिपत्य
 पृच्छा (गीतमस्य तिसु अनियता शेषाणा । आव० चू०)
 एगाए निऱसञ्जाए एक्कारस अण चोदसहि । चोदस-
 पूव्वाणि न० चू०)
 गिऱससचार-द्वारापद्वारं जनप्रवेशनिगमवर्जित । ज्ञाता०
 १४६ ।
 गिऱससो-गुणसा-निशुक्क, निऱसन्तो वा क्षणमा
 श्लापाया इति । प्रश्न० १ । गृधस-निऱसुतो जीवान्
 विहिंसन् भनागरि न मद्भुते, निऱसो वा परमशशा रहित ।
 उत० ६५६ ।

गिस्सरणं-प्रस्ललम् । वृ० द्वि० १५८ अ ।
 गिस्सरणणदी-नि सरणेन-गच्छादेर्निर्गमेन नन्दति यो
 न-दर्वा यस्य स । ठाणा० २१७ ।
 गिस्साकरउ-ओ किचि अववाद्दपद लभित्ता भुगल
 पक्विवद् । नि० चू० वृ० १४६ अ ।
 गिस्साणं-आलवण । नि० चू० प्र० १०२ अ ।
 गिस्सारो-निस्सार । आव० ३५३ ।
 गिस्सासिनरुमण-नि श्याम निरुणद्धि-नासिका दृढ
 गृह्णाति नि श्यासिनरोषार्थम् । ओष० ८४ ।
 गिस्सोला-निदशीला-गताचारा । ज० प्र० १७१ ।
 गिस्सेस-नि श्यसो-मोक्ष । उक्त० ३०५ । नि श्येस-
 निश्रितकल्याण । राज० १०२ ।
 गिहए-निहत-अपहृतसर्वसमृद्धि । ज० प्र० २७७ ।
 गिहट्ट-निहत्य-निवेद्य । ज० प्र० १८७ ।
 गिहणाहि-निजहि । आव० ३६६ ।
 गिहणिकण-निहत्य । दश० ५६ ।
 गिहया-निवसाया । नि० चू० वृ० ७२ अ ।
 गिहरति-निहरति-अपनयति उद्धरति । सूत्र० ३१३ ।
 गिहा-बोहमाणादि । दश० चू० ३३ अ ।
 गिहाणपउत्त-निधानप्रयुक्तम् । आव० ३५७ ।
 गिहाय-निधाय-परिश्यज्य । सूत्र० २४० ४१० ।
 गिहालेयठय-निभालयितव्य । उक्त० ५१ ।
 गिहिअ-निहित-उत्त । ज० प्र० २४३ ।
 गिहिणज-निहितुम् । उक्त० २२१ ।
 गिहित-नक्षिण । नि० चू० वृ० ८२ अ ।
 गिहिरपणो-निहिरप्य-अमार । ओष० १८८ ।
 गिहए-निभृत-अनुयुक्त । सूत्र० १७३ ।
 गिहओ-प्रगान्ठवृत्ति । ओष० ४८ ।
 गिहय-उपसन्ति । प्रम० ४३ ।
 गिहया-गरपरिगटिण्ज ज सत्या अश्वनि ते गिहया ।
 नि० चू० वृ० ६ अ ।
 गिहे-निहा-माया । सूत्र० १७३ ।
 गिहोटणा-निवारणम् । ध्य० प्र० २५३ ।
 गीअबुवार-नीषट्टार-नीषनिर्गमप्रवेग । दश० १६७ ।
 गीइ-निर्गच्छति । भाष० ११६ । निरेति-निर्गच्छति ।

आव० ११२ । निस्सरति । आव० १०२ ।
 गीइआ-गुल्मविशेष । प्रशा० ३२ ।
 गीणवेत्ति-प्रापयन्ति । वृ० द्वि० १४२ अ ।
 गीणाविता-आनायिता । आव० ३५७ ।
 गीणावितो-निष्काशित-दायित । उक्त० १६८ । निष्का-
 सित । आव० ३१८ ।
 गीणाविय-अपनायित । आव० ४३४ ।
 गीणिओ-नील । आव० २०४ ।
 गीणितो-णिध्वुडो-धाष्ठितेवर्ष । नि० चू० प्र० ३१
 अ ।
 गीणियं-निष्काशितम् । आव० ४०६ । बानीतम् ।
 उक्त० १५६ ।
 गीणिया-चतुरिन्द्रियजन्नुविशेषा । प्रशा० ४२ ।
 गीण्ड-निष्काशयति । उक्त० ४५५ ।
 गीणैऊण-निष्काशय । उक्त० ११८ ।
 गीणैत्ति-निष्काशयति । आव० २६७ ।
 गीणेतु-निर्गमितुम् । आव० ३४८ ।
 गीणैहि-अपनय । आव० २२६ ।
 गीता-नेत्रा-स्वस्थान प्रायिता । ज्ञाता० २२१ ।
 गीति-निगच्छति । नि० चू० प्र० ३४ अ ।
 गीतो-नीति निर्गमप्रवेगारूपा । आव० ३४६ ।
 गीध-निर्गच्छत । आव० १६१ ।
 गीमे-नीप, वृक्षविशेष । प्रशा० ३२ ।
 गीरए-गीरजा निर्गतरज कल्पसूक्ष्मवाताप्रोऽपृष्टृष्टयान्य-
 रज कोष्ठायारवत् । ज० प्र० ६६ ।
 गीरते- । ठाणा० ३६७ ।
 गील-नील, मरकतमणि । ज० प्र० ११३ ।
 गीलघतद्दहे-उत्तरकुम्भु नीलघद्दहो नामद्रह । ज०
 प्र० ३२६ ।
 गीलवते-नीलवान् दिग्दक्षिणकूर्ट द्वितीय । ज० प्र० ३६० ।
 जम्बूदोषे द्वीपे नीलवप्राम्ना द्वितीय वर्षधरपर्यन्त । ज०
 प्र० ३७७ ।
 गीलो-कुष्ठविशेष । प्रशा० ३२ ।
 गीलोमुलिया-नीलीमुलिका-नीलोमुष्टिका । ज० प्र० ३३ ।
 गीलोमेए-नीलोभेदो-नीलोच्छेद । ज० प्र० ३३ ।

पीले-अष्टाशोती महाग्रहे पञ्चविंशतितम । ठाणा०७६ ।
 नीलवत्कूट-नीलवद्वक्षस्काराधिपकूटम् । ज० प्र० ३७७ ।
 पीलोभासे-अष्टशोती महाग्रहे पञ्चविंशतितम । ठाणा०
 ७६ ।
 पीयातय-वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
 पीवट्टमाणो-निवर्त्तमान । उक्त० १३६ ।
 पीवारे-निवार-सूकरादीना पशूनां वध्यस्थानप्रवेदान्मूतो-
 भक्ष्यविशेष । सूत्र० २५८ । निवार-भक्ष्यविशेष ।
 सूत्र० ११४ ।
 पीसक-निगङ्क-अविद्यमानसन्देहम् । भग० ५४ ।
 पीसट्ट-निमृष्ट-प्रकामम् । वृ० तृ० १२६ आ । निमृष्ट-
 नारकैविमुक्त आत्यन्तिको वा । प्रभ० २० । निष्प्रसरम् ।
 उप० मा० ३५६ ।
 पीसन्द-निष्पन्द । प्रज्ञा० ६ ।
 पीसरड्ड-नि सरति । दश० ६१ ।
 पीसवमाणो-निश्रवयन्-यस्मात्सामायिक प्रतिपद्यते तदा-
 वरण कर्मनिर्जयत् । आव० ३४० ।
 पीसहो-निस्सह । उक्त० १६३ ।
 पीहृष्टट्टु-नि सार्य । ताबा० ४०३ ।
 पीहारि-निहार्ति-प्रबलो गन्धप्रसर श्यापि वा । आव०
 २३१ ।
 पीहारिम-निहारिमा-दूरदेशगामिनी । औप० ८ । यद्-
 सत्तरेकदेशे विधीयते तस्य शरीरस्य निर्हरेणात्-निस्सा-
 रणात्निहार्तिरम् । ठाणा० ६४ । यत्पावोपोगमनमाय-
 यस्वैकदेशे विधीयते तस्यिहार्तिरम् । भग० ६२५ ।
 पीहारो-नीहारी-अनिक्रामो । औप० ७८ ।
 पीहि-निगच्छ । आव० ३६४ ।
 पीहू-अनन्तकायभेद । भग० ३००, ८०४ ।
 पीहूय-बन्दविशेष । उक्त० ६६१ ।
 पीहूया-निर्घापाया । द्य० प्र० २५४ ।
 पी-वितर्क । विशेषे ३० ।
 पीउभ-मुद्य-गोदयम् । द्य० द्वि० १७३ अ ।
 पीयधो-अनुपप्रस्तवावर्जित । वृ० द्वि० २०७ आ ।
 पीयोहेत्ना-उपचूहयेत्-परिणामशुद्धिं कुर्यात् । दत्त० ४८ ।
 पीण-नूरा एवमर्थे । भग० १४ । मून-उपमानावधारण-

तर्कप्रभहेतुषु । प्रज्ञा० २४६ । निश्चितम् । ज्ञाता० ६६ ।
 पीम-द्विय, भित । नि० चू० द्वि० ७० आ । माया ।
 सूत्र० ३४ । गहनं, मायेति । सूत्र० ५२ । प्रच्छन्न
 पिरिगुहादिकम् । सूत्र० ८६, ३०७ । न्यवमम् । सम०
 ७१ । सूत्र० ३०७ ।
 पीमए-आच्छादयेत् । वृ० प्र० १७७ अ ।
 पीमगिह-भूमिधर । नि० चू० द्वि० ६६ आ ।
 पीमियं-गोपितम् । उक्त० ११५ ।
 पीमेति-तृपन्ति-गोपयन्ति । ज्ञाता० २२७ ।
 पीमेस्सति-स्वापयिष्यति । नि० चू० द्वि० १५४ अ ।
 पीति-निगच्छन्ति । आव० ६३२ ।
 पी-आत्मनिर्देश । नि० चू० प्र० ३३० आ । अस्माकम् ।
 वृ० द्वि० ८८ आ । मो-अस्माकम् । विशेषे ६८४ ।
 सूत्र० ११३ । न । भग० १०० ।
 पीउणिअ-नैपुण्य-आलेख्यादिकला लक्षणम् । दश० २४६ ।
 पीउणियवत्सु-निपुण वस्तु-अनुप्रवादपूर्वे आलापकवि-
 शेष । उक्त० १६३ ।
 पीउरं-नुपुर-पादभूषणम् । आव० ३४६ ।
 पीउरपडिया-नुपुरपण्डिता । उक्त० ४६६ ।
 पीउरा-द्वौन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४१ ।
 पीकूंतितो-अप्यतिक्रम । नि० चू० प्र० २०२ अ ।
 पीक्कारो-सुगुच्छितो, कोलिगजातिभेदो पीक्कारो । नि०
 चू० द्वि० ४३ आ ।
 पीगम-अणियवरगो अल्प वसति त जोगम । नि० चू० द्वि०
 ७० आ । निगमेषु वा भवो नैगम, निगमा-पदार्थ-
 परिच्छेदा । आव० २८३ । न एक, नैक-प्रभूतानि,
 नैकमनि-महासत्तासामान्यविशेषज्ञानैकमिती मिनोतीति
 वा नैगम । आव० २८३ । नैकेन-सामान्यविशेष-
 ग्राहकत्वात् तस्यानैक ज्ञानेन मिनोति-परिच्छिन्नस्तीति
 नैकम, अथवा निगमा-निश्चितार्थबोधार्थेण कुशलो
 भवो वा नैगम अथवा नैको गम-अर्थमार्गो यस्य न
 प्राकृतत्वेन नैगम । ठाणा० १५२ । नैगम । प्रज्ञा०
 २८४ । नयविशेष । प्रज्ञा० ३२७ ।
 पीतामोसा-न एके आमर्ता अनेकामर्ता, अनेकस्पर्ता ।
 औप० ११० ।

ण्डं-नीडम् । आव० १८६ । गृहम् । आव० ३६५ ।
 णेति-उत्पादयति, करोति । नि० चू० प्र० २०५ आ ।
 णेतिर्पति- । नि० चू० प्र० ३५७ आ ।
 णेत्तं-नेत्रम् । सूत्र० ३१२ ।
 णेट्टर-स्नेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ ।
 णेमा-भूमेरुर्ध्वं निष्क्रामन्तः प्रदेशाः । ज० प्र० ४२ णेमा
 नाम भूमिभागादूर्ध्वं निष्क्रामन्तः प्रदेशाः । ज० प्र० २३ ।
 णेमि-बाह्यपरिधिः । ज० प्र० ३७ । नेमि-बाह्यपरिधिः ।
 जीवा० १६२ ।
 णेमिपासेमु-नेमिपाश्वेयु । ज० प्र० २०६ ।
 णेमो-नेमि-कृत्तिकमंडपान्ते भगवान् । आव० ५१५ ।
 नेमिः-धारा । ज० प्र० २०४ ।
 णेम्मं-निभ-सहस्रम् । प्रश्न० १३४ । विज्जादिर्हृदि
 वृत्तत्वादी णमिज्जतीति णेम्म वट्ट त्तिका विज्जतस्स
 अमाणि णमिज्जति । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।
 णेयगहणत्तर्ण-ज्ञायते इति श्लेष-धर्मास्तिकायादि तद्गह-
 नत्व गहृरत्व श्लेषगहनत्वम् । आव० ५६७ ।
 णेयन्वं-नेतव्य-सवेदनविषयता प्रापणीय प्रापयितव्यम् ।
 उक्त० ८ । नेतव्य-स्मृतिपथ प्रापणीय । ज० प्र० २७ ।
 णेयाउप-न्यायेन चरति-प्रवर्तत इति नैयायिक-न्यायो-
 पपन्नः । उक्त० १८५ । निश्चित आयो-लाभो न्याय-
 मुक्तिरित्यर्थः । स प्रयोजनमस्येति नैयायिकः । उक्त०
 २१३ ।
 णेयत्यं-नेपथ्य-देशनेपथ्य-स्रोतुसवाणामभूषणमङ्गवीधि-
 धारः । देशवधायाभ्युपार्थो भेदः । आव० ५८१ ।
 णेयत्यरुहा-तामामेद अत्यतमाया कच्छादग्यादिनेपथ्य-
 म्य यश्रमागादि नेपथ्यकथा । टापा० २०६ ।
 णेयात्वं-नेपास-देशविशेषः । उक्त० १०६ ।
 णेःत्वे- । नि० चू० प्र० २३२ आ ।
 णेसञ्जिते-नेपथिवत्-ममपदपुनादिनिपद्योन्नेगी । टापा०
 ३६७ ।
 णेसत्पिण्डमु-नामिमादिय षोडशमु । नि० चू० प्र०
 १२७ आ ।
 णेसत्प-निधो नैसर्गनामनि । ज० प्र० २५८ । नैसर्गः-
 भवनिधो प्रथमः । टापा० ४४८ ।

णेहाषगाढ-स्नेहावगाढ-स्नेहव्याप्तम् । ज्ञाता० १६६ ।
 णेहि-तैः-एतैः । उक्त० ३५६ । तैः । आव० ११६ ।
 णेहोघरते- । नि० चू० प्र० १६७ आ ।
 णोद्विंशयो-मणो । नि० चू० द्वि० ८५ आ ।
 णोयत्नेण- । नि० चू० द्वि० ७६ अ ।
 णोमालिआगुम्मा-नवमालिकागुल्माः । जं० प्र० ६८ ।
 णोमालिय-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 णोल्लायेहिति- । भग० ६८६ ।
 णोल्लिय-नोदिता-स्वदेशगमनवैयुह्येन यमपुरीगमनाभि-
 मुत्कीकृता । ज्ञाता० १६८ ।
 णोसद्वो-नोशब्दः । एकदेशवचनः । विशेष० ६२० ।
 णोसुअ-नोद्युत प्रत्याख्यानम् । आव० ४७६ ।
 ण्हं-निपातः । पूरणार्थो वर्तते । आव० १६७ । धान्या-
 लङ्कारे अवधारणे वा । सूत्र० ४१० । प्रश्न० २० ।
 ण्ह्यवर्णं-स्नपनं-सीमागयपुशाद्यर्थं वक्ष्यादेर्मंजनम् । प्रश्न०
 ३६ ।
 ण्ह्याण-स्नानम् । आव० ४१, ८३१ । रथयात्रा स्नानं
 वा । वृ० द्वि० १८७ अ । अर्हंरप्रतिमास्नपनम् । वृ०
 वृ० ६१ आ ।
 ण्ह्याणोली-स्नानीयादंः । उक्त० २१६ ।
 ण्ह्याणपीठं-स्नानपीठम् । आव० ३५६ । ओवारा, षाम-
 जल । नि० चू० द्वि० ८३ आ । स्नानपीठ-स्थान-
 योग्य आमनम् । ज० प्र० १८६ ।
 ण्ह्याणमञ्जिआ-स्नानयोग्या मञ्जिकाविशेषः । ज० प्र०
 ३५ ।
 ण्ह्याणार्हं-स्नानार्हः । शोष० १५१ ।
 ण्ह्याणि-स्नापय । विण्ड० १२४ ।
 ण्ह्याणियो-स्नपित । आव० ३५८ ।
 ण्ह्याणोयदाह-स्नानोदकाधिका । ज्ञाता० ११७ ।
 ण्ह्यायंते- । नि० चू० द्वि० ७७ आ ।
 ण्ह्याह-स्नायक धारोत्तानवर्ध्याः । ज्ञाता० २२२ । भग०
 ४६६ । स्नापूनि । तम० १५० । स्नातु-क्षेपनिर्ग ।
 जीवा० ३४ ।
 ण्ह्यारुणि-स्नातुः । प्रश्न० ८ । स्नायव-धारोत्तानवर्ध्याः ।
 ज० प्र० २०१ ।

पहारू— । भग० ०२६ ।
 प्हाविर्द—नापिती । आव० ३६६ ।
 प्हाविजो—नापित—घोरकार । आव० ४२६ ।
 प्हाविता—कम्मजुगिताविसेसो । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 प्हाविय—नापित— । आव० २२४ । नापित—मुण्डन-
 कार । दश० १०५ । नि० चू० प्र० ६ आ ।
 प्हावियपसेवओ— । उपा०
 प्हावियसालिग—नापितशाला । आव० ६६० ।
 प्हुया—स्नुया—वपू । दश० ६७ ।
 प्हु—अनयो । उक्त० ३६४ ।
 प्होरगं—निहोरकम् । वृ० वृ० १२ अ ।

त

त—तावत् । प्रज्ञा० ७ । तदा । आव० ३५८ ।
 तंगघ—तद्गन्ध ताहगन्धवत् । ओष० २२३ ।
 तजहा—तद्यथा—दक्ष्यमाणभेदकथनप्रकाशनार्थं । प्रज्ञा० ७ ।
 तद्यथा—प्रतिज्ञाताप्रादाहरणम् । आचा० १३ । तद्यथा ।
 तम० १५० । तद्यथा—उपप्रदर्शनार्थं । आचा० १३० ।
 तंष्टवेति—ताण्डनयति ताण्डनरूपं नृत्यं करोति । जीवा०
 २४७ ।
 तंहुल—पूपविशेष । सूर्य० २६३ ।
 तंहुलौयक—हरितविशेष । प्रज्ञा० ३१ ।
 तंत—उच्यतेऽनेनास्मादस्मिन्निति वा अर्थ इति तन्त्रम् ।
 आव० ८६ । तन्त्र—तुरोवेमादि । भग० २५४ ।
 तान्त—नायेन छेदवान् । ज्ञाता० १३६ । तान्त—तर-
 काण्डकाशुशावान् । ज्ञाता० २२७ । तान्ता—मन-छेदेन ।
 विपा० ४१ । 'तनु विस्तारैः' तन्वते—विस्तार्थं यद्
 यस्मात्प्रेन, अस्माद् अस्मिन् वाऽप्ये इति तन्त्रम्, तन्वते
 विगिष्टरचनया तदेव विस्तार्यत इति तन्त्रम्, सूत्रस्य
 द्वितीयो पर्याय । विशे० ५६१ ।
 ततमससति—आक्रन्दति । दश० ११ ।
 तंतप—तान्त—वेमविलेखन्याऽर्धनिवादि, तस्माज्जात तन्त्रज,
 उभयत्र वन्न कम्बलो वा । उक्त० १२२ ।
 ततथा—चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । प्रज्ञा०
 ४२ ।

तंतागार— । नि० चू० प्र० १०४ आ ।
 ततिचरसा— । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 तंतिसम—नट्टभेओ । नि० चू० वृ० १ अ । तन्नीसम-
 बीणादितन्त्रीशब्देन तुल्य मितित च । ठाणा० ३६४ ।
 तत्ती—तन्त्री बीणा । ज० प्र० ६१ । सूर्य० २६७ ।
 प्रज्ञा० ८६ । जीवा० २१७ । तन्त्री—बीणाविशेष ।
 प्रश्न० १५६ ।
 तंतु—तन्वते भवोऽनेनेति तन्तु—मवतृष्णा । उक्त० ५०५ ।
 तंतुअ—तन्तुकम् । आव० ३५५ ।
 तंतुगार्थं—तुरिदेमादेवतीर्णमात्रम् । भग० ३७६ ।
 तंतुवाए—तन्तुवाय । अनु० १४६ ।
 तंतुवाय—पटकारक । प्रश्न० ३० । तन्तुवाय—शाटिका-
 कार । आव० ४२१ ।
 तंतुवायसाला—कुविन्दशाला । भग० ६६३ ।
 तंतुवाया—तन्तुवाया—कुविन्दा । प्रज्ञा० ५६ ।
 तंतु—सूत्राटिका । वृ० वृ० ६ आ ।
 तंतुल—तंतुल—ओषधि । आव० १३१ । तंतुला—निस्त्व-
 धितकणा । ज० प्र० १०४ ।
 तंतुलकणिपा—तंतुलकणिका । आव० ८५५ ।
 तंतुलपलम्बं—मुग्धघाल्यादितन्तुलातिति । आचा० ३५७ ।
 तंतुलमच्छो—तंतुलमत्स्य मत्स्यविशेष । जीवा० ३६ ।
 जलचरविशेष । जीवा० १२६ । प्रज्ञा० ४४ ।
 तंतुलमत्स्य—निरपेक्षिताया हृष्टान्त । विशे० ७४८ ।
 तंतुलौयकं—हरितभेद । आचा० ५७ । हरितविशेष ।
 जीवा० २६ ।
 तंतुलेज्जग—वनस्पतिविशेष । भग० ८०२ ।
 तंतुलेज्जगतणे—हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
 तंतुलेयक—हरितविशेष । उक्त० ६६२ ।
 तंतुलोदय—तंतुलोदकम् । आव० ६२० ।
 तथ—ताम्र—धुत्र (गुल्ब) । प्रश्न० १५२ । ताम्र—पृथिवीभेद ।
 आचा० २६ । ताम्रा—रत्न । ज० प्र० ११० । ताम्रम् ।
 प्रज्ञा० २७ ।
 तथकरोडय—ताम्रकरोटकम् । प्रज्ञा० ३६० ।
 तंथगाइ—चतुरिन्द्रियजोवभेद । उक्त० ६६६ ।
 तंथयागर— । भग० १६६ ।

तंवागर-ताम्राकर-यस्मिन्निरन्तर महाभूषास्वयोदल प्र-
 लिय ताम्रमुत्पाद्यते स । जीवा० १२३ ।
 तंवायं-नम्बाकं ग्राम । भाव० २०७ ।
 तंविता-नाम्नमया । नि० चू० द्वि० ४३ आ ।
 तंविता-नाम्ना । भाव० ३१६ ।
 तंवे-ताम्रम् । प्रज्ञा० ३६० ।
 तंबोलिआ-नाशकाया नवमभेद । ज० प्र० १६३ ।
 तथोली-ताम्बूली-नागबहो । ज० प्र० ४६ । जीवा० २०० ।
 तंमबल- । नि० चू० प्र० १२५ आ ।
 तससण्डाणपरिणया-अथस्तस्यानपरिणता । प्रज्ञा०
 ११ ।
 तसे-मस्वानविशेष । भग० ८५८ । अथस्तस्यानविशेष ।
 प्रज्ञा० २४२ ।
 तअ-तल-विस्तोण विस्तृतनामक । ज० प्र० २१६ ।
 तइओ-तृतीय । वृ० तृ० २२५ अ ।
 तइयकसाया-तृतीयकपाया-अप्रत्याख्यानावरण । भाव०
 ७८ ।
 तइया-संज्ञातत्त्वच । ज्ञाता० ११६ ।
 तउअ-मृषिभेद । आषा० २६ ।
 तउय-त्रयुक्-वज्रम् । प्रभ० १५२ । त्रयु । प्रज्ञा० २७ ।
 तउयागरा- । भग० १६६ ।
 तउस-त्रयुक् । दश० ६१ । त्रयुक् । प्रज्ञा० ३७ ।
 तउपमिजगा-भौद्रियजन्तुविशेष । उत० ६६५ ।
 तउसमिजिया-त्रयुपमिजगा भौद्रियजन्तुविशेष । जीवा०
 ३२ ।
 तउमी-वन्मोविशेष । प्रज्ञा० ३२ । वनस्पतिविशेष ।
 भग० ८०३ ।
 तओ-तव । उत० ८६ । तदनन्तर तवी वा प्राची ।
 जस० १८२ ।
 तओतिमिजिया-भौद्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
 तकारयकारवकारधकारनकारप्रविमक्ति-नामा अष्टा-
 दशो नाट्यविधि । जीवा० २४७ ।
 तकरन-ररघरतो । नि० चू० द्वि० २१ आ ।
 तकर-कर्क-विमर्श । भग० ५६ । ठाणा० ४६६ ।
 तकरं तकरां-विमर्शं अथाप्यु पूर्वा इत्या उतरा

प्राय गिर कण्ठयनादय पुषधर्मना । ठाणा० २१ ।
 तर्क-विमर्शस्तत्त्वभाविहा । विशेष १६४ । तर्क तर्का
 स्यम् । पिण्ड० १६८ ।
 तर्कण-नकण प्रायेणम् । वृ० प्र० ३१२ अ ।
 तर्कर-तस्करा-सददा चौर्यकारिण । ज प्र० ६६ ।
 चौर । ज्ञाता० ८० । तदेविकक करोतीति तर्करो ।
 नि० चू० द्वि० ३८ आ । तदेव कुर्वन्तीति तस्करा
 सर्वकाल चौर्यं गरिण । उत० ३१२ ।
 तर्करघराणि-तस्करशुद्धाणि-तस्करनिवासान् शृङ्गाटका-
 दीनि प्राग ध्यास्यातानि । ज्ञाता० ८१ ।
 तर्करट्टाणाणि-तस्करस्थानानि-सूत्र्यदेवकुलागारादीनि ।
 ज्ञाता० ८१ ।
 तर्करत्तण-तस्करत्व-अधर्मद्वारस्य नयम नाम । प्रभ०
 ४३ ।
 तर्करपओगे-तस्करप्रयोग चौराणा हरणक्रिया प्ररणम् ।
 भाव० ८२७ ।
 तर्कलि-वसपाकारवृष्टाविशेष । भग० ८०३ ।
 तर्कलिमर्यरु-तर्कली-कन्दसी तम्स्तक-तम्घ्यवर्ती-
 गभं । भाषा० ३४६ ।
 तर्कली-वलयविशेष । भाषा० ५७ । प्रज्ञा० ३३
 कन्दली । भाषा० ३४६ ।
 तर्कसेणे-अतीताया उत्सर्पिण्यां पञ्चम कुलकर । ठाणा०
 ५१८ ।
 तर्कका-तर्का स्वकीयविषयपना । सूत्र० ३७ । तर्कं
 एवमेव चायमय उपपद्यते इत्यादिभ्या । दश० १२५ ।
 तर्कारो-तदेव-चौर्यं करोतीत्येवगीत तस्कर । प्रभ०
 ४६ ।
 तर्षि-माशा । वृ० द्वि० १८० अ ।
 तर्षिया-नक्षत्रियत्वा-पर्यालोच्य । भाषा० २७३ ।
 तर्षी-उपशोषक । वृ० प्र० २६६ अ ।
 तर्षीयण-नशासन-नक्षत्रहितमोहनम् । शेष० ४६ ।
 तर्षणओलुगा-उत्पानदेव-प्रथमोत्तरेष्वनप्रवणान एष
 अयत्न-स्नानम् । भग० ४६७ ।
 तर्षणस्नानमती-नशस्नानवर्ती । नि० चू० प्र० २०८ अ ।
 तक्ष-त्य । उत० ४१३ । शूषणार । अनु० २२३ ।

तक्षकः-रथकार । अनु० ४१३ ।
 तक्षशिलातलं- । आव० १४७ ।
 तगर-सुगन्धिद्रव्यम् । अनु० १५४ ।
 तगए-गन्धद्रव्यविशेष । भग० ७१३ । प्रश्न० १६२ ।
 ज्ञाता० २३२ । गन्धद्रव्यम् । जीवा० १६१ । ज० प्र० ३५ ।
 तगरसमुग्गयं-तगरसमुद्रकम् । जीवा० २३४ ।
 तगरा-सुव्यवहारकाचार्यस्थानम् । व्य० प्र० २५७ अ ।
 नगरोविशेष । उक्त० ६०, १०० ।
 तगरायड-तगरासमीप नगरम् । अनु० १४६ ।
 तगरयं-तदगत-तस्समूचकम् । जीवा० २६६ ।
 तच्चपि-त्रिरपि । आव० २६२ ।
 तच्च-तस्यां-अविपरिता । उक्त० ४७२ । अब्रितया ।
 उक्त० ५५५ । तत्त्वरूपः ऐदम्पर्यसमन्वित । ज्ञाता० १७७ ।
 तच्चकम्म-तप्यानि-सत्फलानि अथ्यभिचारितया यानि
 कर्माणि क्रियास्तत् । उपा० ४० ।
 तच्चणिओ-तच्चनीक बोडः । दश० ५४ । आव० ४११ ।
 तच्चणिप-तच्चनीक बोडः । दश० ४७ ।
 तच्चणिपसड्डो-तच्चनीकभाद । आव० ७६६ ।
 तच्चणिओ-तच्चनीक बोडः । आव० ४१६ । तच्च-
 नीक बोडः । आव० २६५ । दश० ५३ ।
 तच्चनिक-बोडः । आव० ५६५ ।
 तच्चन्नि-तच्चनीक बोडः । औप० ७४ ।
 तच्चा-तत्त्वानि-वस्तुनामैदम्पर्याणि । ठाणा० ४६१ ।
 तच्चावातो-तच्चवादी-जातानीकराजो धर्मपाठक । आव० २२२ ।
 तच्चावातेति-तत्त्वानि-वस्तुनामैदम्पर्याणि तेषा वादस्त
 स्वराद, तथ्यो वाद-सस्यो वादस्तथ्यवाद । ठाणा० ४६१ ।
 तच्चासत्तराद्दिया-तत्पराभिन्द्वानि-अहोरात्राणि यातु
 सा मन्त्ररात्रिन्द्वास्तात्र तन्नो भवन्तीति । सम० २१ ।
 तच्चिण्णगा-चरणविशेषो । नि० पू० तु० ३१ अ ।
 तच्चित्ते-तस्यामेव चित्त-माधमन सामा-येन वा मनो

यस्य स तच्चित । विपा० ५३ ।
 तच्छण-तक्षण-धुरादिना त्वचस्तनूकरणम् । विपा० ४१ ।
 त्वच-धुरादिना तनूकरणम् । ज्ञाता० १८३ ।
 तच्छमान-तक्षणवानू-तनूकुर्वन् । अनु० २२३ ।
 सच्छिओ-तक्षित त्वगपनयनत । उक्त० ४६१ ।
 तजाए-तज्जात सद्दृक् शब्दे आचार्यं प्रत्युत्तरदाता शिष्य ।
 आव० ७२६ ।
 तज्जइ-तर्जयति-अङ्गुलिशिरश्चालनेन तिरस्करोति । भग० १६६ ।
 तज्जण-तर्जनं-शास्यसि रे । इत्यादि वचनम्, वचनविशेष ।
 प्रश्न ५६ । पर प्रति ज्ञास्यसि रे । जाल्मेत्यादि भणनम् ।
 औप० १०७ ।
 तज्जणा तर्जना शिरोऽङ्गुल्यादिस्फोरणतो ज्ञास्यसि रे जाल्मे-
 त्यादिभणनम् । औप० १०३ । तर्जना-असूयादिभिः ।
 दण० २६७ । ज्ञास्यसि रे जाल्मेत्यादि भणनम् । अन्त-
 १८ । तर्जना-तर्जनीचालनेन ज्ञास्यसि रे दुष्ट इत्यादि
 भणनरूपा । प्रश्न० १०६ ।
 तज्जना-तर्जना-अमुनिभ्रमणभ्रक्षेपादिरूपा । उक्त० ४५६ ।
 तज्जभाणे-कुनावष्टम्भात् तर्जयन् ज्ञास्यसि रे यमम इद
 च इद च न दस्वेत्येव भेषयन् । विपा० ४० ।
 तज्जजा-तर्जा-हस्तादिना चौर्यं प्रति प्रेषणादि तजा-
 करणम् । प्रश्न० ५८ ।
 तज्जजाइणी-तज्जाताया-त्वगदोषा । धाव० ७१० ।
 तज्जातं-वेच्च । । राज० ३७ । द्रव्यप्रकार । ठाणा० २८८ ।
 तज्जातदोसे-तस्य गुर्वदिजति-जाति प्रकारो वा जन्म-
 मर्मकर्मादिलक्षण तज्जात तदेव दुपणमितिकृत्वा दोष-
 स्तज्जातदोष सधाविधकुलादिना दूषणमित्यय अथवा
 तस्मात्-प्रतिवादादे सजातज्जात शोभाग्मलस्तम्भा-
 दिल्क्षणे दोषस्तज्जातदोष । ठाणा० ४६२ ।
 तज्जातपारिस्थ्यापनिकी-पारिस्थापनित्रया प्रथमो भेद
 आव० ६१६ ।
 तज्जातीयस्त्व-तज्जातीयरूपम् । आव० ६७६ ।
 तज्जाय-तज्जात-सुखजातीयम् । आव० ६२२ ।
 तज्जायसंसदृकपिय-परप्रकार देय इय तज्जातेन

तत्रप्रकारेण—द्रव्येण ये ससृष्टे हस्तमाजने तान्मा दीयमान
प्राह्मणियैवरूप कल्प समाचारी यस्य स तज्जात-
ससृष्टकल्पिक । प्रश्न० १०६ ।

तज्जायसंसंस्तु चरार्ह—तज्जातेन देयद्रव्याविरोधिना यद्
ससृष्ट हस्तादि तेन दीयमान यच्चरति स तज्जातससृष्टचरक
। औप० ३६ ।

तज्जिज्जो—तज्जित भस्वित्तोऽप्यन्तपीडित इति । उक्त०
८६ ।

तज्जिज्जयं—तज्जित यद् न कुप्यमि नापि प्रसीदसि काष्ठ-
शिव इवेत्यादि तज्जयन् निर्भसंयद् वन्द्यते, अगुल्यादिभिर्वा
तर्जयन्, कृति कमणि एकोनविंशतितमो दोष । आव०
५४४ ।

तज्जिय—तर्जोयत्वा—भयमुपदरयं । आव० ३४१ ।

तज्जेज्जजा—तर्जयामि । उपा० ४२ ।

तज्जेति—ज्ञास्यसि पापे । इत्यादि भणनत । ज्ञाता०
२०० ।

तत्कतिमा—समानकुलगणसम्बन्धित्य भगिनी वा । व्य०
प्र० २४८ ।

तटाक—कासार । नदी० १५३ ।

तट्ट—तट्ट—स्वात्मम् । प्रज्ञा० ७६ ।

तट्ट—त्वष्टा—द्वादश मुहूर्तनाम । सूर्य० १४६ । तट्ट-
पट्टितम् । सूत्र० १६५ । त्वष्टा—त्वष्टनामको देवस्तेन
श्वाष्टी विभ्रेत्यपरनाम । ज० प्र० ४६६ ।

तट्ट-तोर— । नि० पू० प्र० ६८ अ ।

तट्टउडा—तट्टवद्या—आउली । ज० प्र० ३४ ।

तट्टउडाकुमुम—आउली तस्या कुमुम तट्टवद्याकुमुमम् ।
ज० प्र० ३४ ।

तट्टतट्ट—वट्टवट्ट । उक्त० ११३ ।

तट्टतट्टेति—तट्टतटापमाना—तथाविध ध्वनि विदपाना ।
ज्ञाता० १५६ ।

तट्टकडता—शृंग आहुलसया गमनागमन पुर्वाणा । वृ०
वृ० ।

तट्टकडता—गमने । वृ० वृ० ५५ आ ।

तट्टकडतेति—विषदति । नि० पू० प्र० ११२ अ ।

तट्टयदा—प्राउली । औवा० १६१ । राव० ३३ ।

तडाग—स्ननसम्पन्नपुतानविस्तोर्णजलस्थानम् । उपा० १० ।

तडाग—तडाग । प्रज्ञा० २६७ । सर । ज० प्र० १२३ ।

जोवा० १८६ । तडाग—कासार । मग० २३७ ।

तडागमहो—तडाकमह—तडाकसरक उत्सव । जोवा०
२८१ ।

तडि—तटो—पार्श्वम् । अनुत्त० ६ ।

तडिजो—आरामिक । आव० २६५ । बढ । आव० ४२१ ।

तडिग—तटिक । आव ३८४ ।

तडिगा—उपानहो । औष० ३४ ।

तडिगादिडेवणय—उपानहो परिषाय डेवन—सङ्घनमने
कृत्वा व्रजति । औष० ३४ ।

तडित—पिजित स्त । वृ० द्वि० ११६ आ ।

तडिय— नि० पू० प्र० १८६ अ ।

तडियकल्पडिओ—तटिककर्पाटिक । आव० ११५ ।

तडिया— । नि० पू० प्र० ३४४ अ ।

तडो—विचणी । वृ० द्वि० ३० अ । तडो नचादीना तटम् ।

ज्ञाता० ६७ । आव० २७४ । छिण्णटेका । नि० पू०
प्र० ३० अ ।

तड्डेति—नाएति । नि० पू० प्र० १२४ आ ।

तण—तृण विरणादि । उक्त० ३७० । तृणानि—तृणजजु
काजुंनारीनि । प्रज्ञा० ३० । तृण दर्मादि । दरा०
२२६ । आवा० ३० । वीरणादि । मग० ३०६ ।

तणइओ—तत्रुज । आव० ३४४ ।

तणकट्ट—तृणकाष्ठ । आव० ४२३ ।

तणग—तृणविशेष । सूत्र० ३०६ ।

तणणं— । नि० पू० द्वि० १६६ अ ।

तणपणए—तृणपञ्चक—शालि १ भीह २ कोडव ३ रातको
४५ रण्यतृणनक्षानम् । आव० ६५२ ।

तणपणग—तृणपञ्चकम् । ठागा० २३४ ।

तणपिडिगा—तृणपिडिका—तृणमार, तृणपूलिश वा ।
आव० ६९७ ।

तणपिडिय—तृणपिडिका । आव० ६८२ ।

तणपीडगं—एसात्मयं तणपीडग । नि० पू० द्वि० ६२
आ ।

तणपूलिअं—तृणपूतम् । आव० १५२ ।

तणफासा—तृणस्यमं अशुषिरतृणस्य दमादि परिभोग,
सप्तदशपरीयत् । आब० ६५७ ।
तणबेट्टका—शान्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।
तणबेट्टिया—श्रीन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
तणमूल—तृणमूलम् । प्रज्ञा० ३४ ।
तणय—शक्तम् । आब० ३१४ । उक्त० १६० ।
तणवणस्सइकाइए—तृणवनस्पतिकामिका वादरवनस्पति-
वायिकान् । ज० प्र० १६८ ।
तणवणस्सइकाइय—तृणवनस्पतिकामिका—वादरवनस्पतय
। भग० ३०६ ।
तणवणस्सइगणो—तृणवनस्पतिगण—वादरवनस्पतीना समु-
दाय । प्रभ० १२ ।
तणयणस्सति—तृणवद्धनस्पतय तृणवनस्पतय । ठाणा०
५२१ । बादरावनस्पतयोऽप्रबीजादय । क्रमेण को-
रुण्टका उत्पन्नकन्दा वसा शल्लकयो वटा एवमादय ।
ठाणा० ३२५ । तृणवनस्पतयो बादरा इत्यर्थे । ठाणा०
१२२ ।
तणवणस्सतिकारिता—वनस्पति स एव काय शरीर
येषां ते वनस्पतिवाया त एव वनस्पतिकामिका तृण-
प्रकारा वनस्पतिकामिकास्तृणवनस्पतिकामिका वादरा
इत्यर्थे । ठाणा० १८६ ।
तणवत्थुल—वनस्पतिविशेष । भग० ८०० ।
तणसाला—दम्भादितणवृक्षाण अवोपगास तणसाला । नि०
चू० प्र० २६५ अ ।
तणसूए—तृणसूक—तृणाग्रम् । भग० ६७७ ।
तणसूर्य—तृणाग्रम् । भग० ३७६ ।
तणसोत्थिअ—मस्तिष्काप्यम् । ज० प्र० २१२ । शाता०
२२२ ।
तणहार—तृणहारक श्रोन्द्रियजीवभेद श्रोन्द्रियजन्तु-
जीवा ३२ । उक्त० ६६५ । प्रज्ञा० ४२ ।
तणहारिगो—तृणहारक । आब० ६७६ ।
तणु—तनु—तनुरुम् । तत्र प्रतला । ज० प्र० ११० ।
तनु—कृत्वाम् ।
तणअंत—प्रभ्रवणपरिणामि । त० ।
तणअ—तनुक—मूकमोर्गा । ज० प्र० १०७ ।

तणुइ—तन्वी—शेषपृथिव्यपेक्षयाऽतितनुत्वात्, ईषत्प्राम्भाराया
तृतीय नाम । प्रज्ञा० १०७ ।
तणुए—तनुक लघु सुजरम् । शाता० १७७ ।
तणुओ—तनुक—कृत्वाम् । आब० ७६४ ।
सणुतणुइ—अतितनुत्वात्तनुतनुरिति, ईषत्प्राम्भारायाध्रतुर्यं
नाम । ठाणा० ४४० । तनुभ्योऽपि तन्वी मल्लिकापत्रतो-
ऽपि पर्यन्तदेशेऽतितनुत्वात् तनुतन्वी, ईषत्प्राम्भाराया-
ध्रतुर्यं नाम । प्रज्ञा० १०७ ।
तणुनमियं—तनु—कृत्वा नत तनुनतमोषप्रतम् । जीवा०
२७५ ।
तणुय—तनुक, सुजरम् । भग० ६७२ । तनुक—दरिद्र ।
भग० १०१ । प्रतलम् । शाता० १३८ ।
तणुया—तनु—शरीर तत्र जाता तनुजा । उक्त० ४०७ ।
तणुल—तनु—शरीर सुखस्पर्शतया लाति—अनुगृह्णाति इति
तनुल तनु मुखादि । ज० प्र० १०७ ।
तणुवाए—तनुवात्—किरलपरिणामो धनवातस्याध्रतुर्यो ।
जीवा० २६ । तनुवात्—किरलपरिणामो धनवातस्याध्र-
त्तुर्यो । प्रज्ञा० ३० ।
तणुवाएसु— । प्रज्ञा० ७७ ।
तणुवायवलएमु— । प्रज्ञा० ७७ ।
तणू—तनु—बोन्दि शरीरम् । प्रज्ञा० १०८ ।
तणुइ— । सम० २२ ।
तणुति—तनु—ईषत्प्राम्भारायास्तृतीय नाम । ठाणा० ४४० ।
तणुयतरिति— । सम० २२ ।
तणुल—पुव उपयोगे । सूर्य० २६३ ।
तणुवाइ—तणुवाणि—वत्तणुवाणि । वृ० प्र० ३१७ अ ।
तण्हा—तृष्णा—प्राप्तार्थनिर्वाणमभ्येच्छा । भग० ५७३ ।
तृष्णा—प्राप्तार्थनरक्षणरूपा । प्र० ६२ । धनाद्या
काया—परिग्रहस्य मन्विशतितम् नाम । प्रश्न० ६२ ।
तृष्णा—द्रव्याभ्येच्छा । प्रभ० ६७ । तृष्णा—विद्यमान-
द्रव्याभ्येच्छा । प्रभ० १२४ । प्राप्तद्रव्यस्याभ्येच्छा ।
प्रभ ४४ । तृष्णा—द्रव्यादिविषया । उक्त० ५६० ।
मति मुच्छां । उक्त० ६२३ ।
तण्हाइओ—तृष्णादित—पिपातित । प्रभ० १६ ।
तण्हाएत्तो—तृपित । उक्त० ८७ ।

तष्ठागोहि-तृष्णागुद्धि -तृष्णा-प्राप्ताद्भवस्याव्येच्छा गुद्धि
अप्राप्तस्य प्राप्तिर्वाञ्छा तृतीयाधर्मद्वारस्याष्टाविंशतितम
नाम । प्रश्न० ४४ ।

तष्ठागुच्छेअर्ण-तृड्ब्यच्छेदन-तद्विषयावमिलापनिवृत्ति ।
आच० ८५१ ।

तत्त-तत् वीणादि । प्रश्न० ८ । तन-वादिप्रविशेय ।
ज० प्र० ४१२ । आरञ्जविमेमो । नि० सू० तृ० १
अ । तन्वीवर्षादिवट्टमानोद्यम् । ठाणा० ६३ । वीणा
विषञ्जीबद्धोसकादि तन्नीवाद्यम् । आच० ४१२ । तत्-
वीणादिकम् । ज० प्र० १०२ । तक् तनो वा । उक्त०
२५६ । तत्त-सको बाल । उक्त० २८० । तत्र । उक्त०
१५६ ।

तत्तगह-तत्तस्य ग्रामनगरादिक ग-तु प्रवृत्तत्वेन तत्त्वा-
प्राप्तत्वेन तदन्तरालपथे वर्त्तमानतया प्रसारितकृतयतया
ष विस्तार गतस्य गतिस्तत्तगतित्, ततो वाज्विभूतप्रामा-
देनगरादो गति । भग० ३८२ ।

तत्तगती-तता-विस्तीर्णा सा चासौ गतिञ्च तत्तगतित्, यं
ग्राम सन्निवेश वा प्रति प्रतिष्ठितो देवदत्तादित्त प्रामा-
दिक यावदद्यापि न प्राप्नोति सावदन्तरा पथि एकैकस्मिन्
पदग्यासे तत्तद्दृशान्तरप्राप्तिलक्षणा गतिरस्तीति तत्त
गति । प्रश्ना० ३२६ ।

तता-विस्तीर्णा । प्रश्ना० ३२८ ।

ततोपाए-तत्त प्रभृति । ओष० ७३ ।

ततोद्भूतो-तत्त सकाशात् । उ० १५६ ।

तत्-तत्तर्विज्ज्वचनेष्वव्ययम् । प्रश्ना० ८ ।

तत्करा-आसङ्ग सम्बन्ध -तत्तरा-रागद्वेषकारिण ।
आच० २१६ ।

तत्त-तत्त-तापितम् । ज्ञाता० ६ ।

तत्त-तापितम् । विशा० ३४ । तत्त-वस्तुस्वरूपम् ।
प्रश्न० ३५ । तत्त सन्नान्तापम् । भग० १६६ । ताप
। भग० ३०७ ।

तत्तकथलकडभूय- । भग० १६६ ।

तत्तजला-तत्तजला, अन्तरनदी नाम । ज प्र० ३५२ ।

तत्तजलाओ- । ठाणा० ८० ।

तत्तजुस्त-तोत्रयोग्-प्राजनकवन्धनविशेष यमापट्टनाहना-

म्यामिति । उक्त० ४६० ।

तत्तडिया-तरचनाका । ग० ।

तत्ततयो-तत्त तपो येन स तत्ततया । सूय० ४ ।

तत्तानिबुद्ध-तत्तानिबुद्ध-अप्रवृत्तनिदण्डम् । दश० १८५ ।

तत्तफासुअ-तत्तफासुक तत्त सत्प्रामुक त्रिदण्डोद्वृत्त,
नोष्णोदकमात्रं, प्रतिगृह्णीयाद् वृत्त्यर्थम् । दश० २२८ ।

तत्तमासगाइओ-तत्तमापकादि-द्रव्यप्रत्यय । आव०
२८० ।

तत्तवती-अजुनराशी । विपा० ६५ ।

तत्तानिबुद्धभोइत्त-तत्तानिबुद्धभोजित्-तत्तञ्च तद-
निवृत्तञ्च-अत्रिदण्डोद्वृत्त चेति विग्रह, उद्वमिति

विशेषणान्यथानुपपत्त्या गम्यते, तदभोजित्व-मिथ
सचितोदकभोजित्वम् । दश० ११७ ।

तत्ति-तत्ति । पिण्ड० ७३ । व्यापार इ० द्वि० ४० अ ।

तत्तिला-अपिन । ओष० ७१ । यत्नवती, परामणा ।
नदी० ६४ ।

तत्तिल्लो-दक्ष । आव० २११ ।

तत्ती-तत्ति चिन्ता । आव० ६८३ । तत्ति-ताप ।

उक्त० ४३३ । गवेषण पालन वा । प्रश्न० ६७ । तत्ति-
सारा । व्य० प्र० १७१ अ ।

तत्त्वज्ञः-सर्वज्ञस्तीर्थकृत् । आव० ।

तत्त्वार्थंशुद्धार्थं-तत्त्वार्थसद्ग्रहण तत्त्वाना निश्चित वा-
श्याना प्रत्यय । तत्त्वा० १-२ । प्रथमादिष्वलक्षणव्याख्या ।

तत्त्वानुरूप-विधितवस्तुस्वरूपानुसारिता, पञ्चदशो वच-
नातिशय । सम० ६३ ।

तत्त्व-तत्त्वात् । व्य० द्वि० ७७ अ । तत्त-न उद्दिग्म ।

उक्त० ४६१ । तत्तम् । भग० १६६ ।

तत्त्वगण-तत्त्वगत । आव० ७२६ ।

तत्त्वा-तत्ता उद्दिग्मा-सञ्ज्ञातमया भयप्रकर्षाभिधाना-
यैकार्था । विपा० ४३ । ज्ञाता० ६४ । नप्या । ज०
प्र० २३६ ।

तत्तपद-तत्त पद्यते-गम्यते येनार्थस्तत्त-अभिधानम् ।
आच० २३१ ।

तत्तपर-तत्र द्रव्यपर तावत्तद्रूपतयैव यत्तमान-परमन्त्य-
स्वरम् । आच० ४१५ ।

तत्त्व-शब्दार्थरूपम् । विशेष २२ । लक्षणम् । विशेषे १०७ ।

तत्रस्था-स्वरूपस्था । आव० ३३८ ।

तत्समर्थ- । उपा० ७ ।

तथा-आनन्तर्ये । आव० १० । अवधिज्ञानसारूप्य-प्रदर्शनार्थं । आव० ८ ।

तथाकार-गुवादिषु ब्रुवाणषु यथाऽऽदिशत यूर्यं तथैवेति भणनम् । वृ० प्र० २२२ अ ।

तथाज्ञान-ज्ञानत्प्रभ । ठाणा० ३७६ ।

तथानक्यत्व-भय्यत्वभेद । प्रज्ञा० ११२ ।

तथारूप-तथाविषोऽविज्ञानप्रतविशेष इत्यथ । भग० ६६४ ।

तदतर-यवनिकान्तर इत्यर्थं । उक्त० ४२५ ।

तदज्भक्षसाणे-तस्यामेवाध्यवसान भोगक्रियाप्रयत्नविशेष रूप यस्य स तदध्यवसान । विपा० ५३ ।

तदद्वावउत्ते-तदर्थ-तत्प्राप्तये उपयुक्त-उपयोगवाद् य स तदर्थोपयुक्त । विपा० ५३ ।

तदन-नदयत्-तस्मात् घृतादे अन्यत्-क्षीरगुडादि । ओष० १७० ।

तदन्नवस्तुते-तस्मात्-परोपग्यस्ताद् वस्तुनोऽन्यदुत्तरभूत वस्तु यस्मिन्नुपयासोपनये स तदन्यवस्तुक । ठाणा० २५४ ।

तदन्नवयणै-तदन्यवचनम् तस्माद्-विवक्षितघटादेरन्य पटादिस्तस्य वचनम् । ठाणा० १४१ ।

तदल्पिककरणे-तस्यामेवापितानि-ढीकितानि करणानि द्वित्रयाणि येन स तदपिनकरण । विपा० ५३ ।

तदुपरि-तत्र जङ्घाद्धप्रमाण उदकस्पर्शे सघट्ट नाभि प्रमाण उदकस्पर्शे लेप तत उपरि उदकस्पर्शे तदुपरि । व्य० प्र० २५ आ ।

तदुक्तमयो-तदुद्भव-शारीरोद्भवो गण्डादि । आव० ७६४ ।

तदुभयप्रतिद्विष्ट-तदुभयप्रतिद्विष्ट-आत्मपररूपोभयप्रति-द्विष्ट । प्रज्ञा० २६० ।

तदेकदेशमाह-तदेकदेशभागे मदरादियाप्यादियु । प्रज्ञा० ७६ ।

तदेकदेशी-तदेकदेशे द्रव्यहेतुभूत । आव० ३२७ ।

तद्व-तद्रव्य-पटादेर्द्रव्य तन्त्वादि । आव० २७८ ।

तद्वद्वमुद्धो-यद् द्रव्यमन्येन द्रव्येण महामयुक्त तच्छुद्ध भवति क्षीर दधि वा असौ तद्द्रव्यशुद्धि । दश० २११ ।

तद्वद्वकरणं-तद्वद्व्यमिते तस्यैव पटादेर्द्रव्य तद्द्रव्य-तन्त्वादि तदेव कारणमिति द्रष्टव्यम् । आव० २७८ ।

तद्वद्वयनानाता-द्रव्यनानाताया भेद । आव० २८१ ।

तद्विद्वी-तस्य आचार्यस्य दृष्टिस्तद्वद्विष्टि । सतत वसितस्य हेयोपादेयार्थेषु यदि वा तस्मिन् सपमे दृष्टिस्तद्वद्विष्टि त एव वाऽऽगमो दृष्टिस्तद्वद्विष्टि । आचा० २१५ ।

तद्विद्वस-प्रतिदिनम् । वृ० प्र० २६३ अ । प्रतिदिवस-दिने दिन इत्यथ । व्य० द्वि० २६७ आ ।

तद्वेकदेशेण-तेषा-द्रव्याणामेकदेशेन इत्यर्थं । ठाणा० २६० ।

तद्वेसे-तस्य देशस्तद्देश । दश० ३५ ।

तद्दोस-त्वग्दोष-कुष्ठो । ओष० १६३ । तद्दोष । दश० ३५ । नि० चू० प्र० १८८ आ ।

तद्दोसाई-त्वग् दोषा त्वग्दोष क्षयव्याध्यादि । व्य० द्वि० १६० आ ।

तद्दोसी-त्वग्दोषी-कुष्ठो । पिण्ड० १३६ ।

तद्विद्वी-तद्विद्व-तस्य हित । आव० १५५ ।

तद्विद्व-तद्विद्व-तस्मै हित तद्विद्वमित्याद्यर्थाभिधायको य प्रत्यय । प्रभ० ११७ ।

तद्युक्त-बलीवर्द्धादिभि । ठाणा० २४० ।

तनु-स्तोक मन्व यतनयेति । उक्त० ४११ ।

तनुवर्गणा-ध्रुवानन्तर वर्गणानामुपरि प्रत्येकमेकोत्तर-वृद्धिशुक्तान्तवर्गणादिरकाश्रतस एव तनुवर्गणा भवन्ति । विशेष० ३३१ । भेदाभेदपरिणामाभ्यामोदारिकादियोग्य-

ताऽभिमुष्या । आ० ३५ ।

तन्नम-बालवच्छ । नि० चू० द्वि० ५६ अ ।

तन्नप्रपाल-दण्डनायक । भग० ३१८ ।

तन्निवेशणे-तस्य-गुरोर्निवेशन-स्वान यस्यासौ तन्निवेशन-सहायककुलवासी । आचा० २१५ ।

तपआचारः-अनश्नानादिभेदो द्वादशधा । ठाणा० ३२५, ६५ ।

सूत्र० २२ । कण्ठवद्वसीए रात्रो भासरदध्वाभावो ।
 नि० चू० प्र० ३०२ आ । तम-अज्ञानम् बद्धस्पृष्ट-
 निघन्त ज्ञानावरणीय वा । आव० ७८८ । अण्काय-
 परिणामरूपोऽन्वकार । ठाणा० २१७ । तम-अधकार-
 रूपत्वाद् । भग० २६६ । नरक । उक्त० ४०० । कृष्ण-
 चतुर्दशी रात्रौ ध्वान्तम् । वृ० वृ० १५४ आ । न किञ्चि-
 त्पदमतीत्यर्थ । नि० चू० प्र० ३०२ आ ।
 तमतमपभा-तम तम प्रभा । प्रज्ञा० ४३ ।
 तमनमा-अतिशयतमोरूपद्रव्ययुक्ता पृथ्वी । अनु० ८६ ।
 प्रकृष्ट तमस्तमस्तम । तमस्तम प्रभेदर्थ । भग०
 ६- । तमस्तम प्रभा नाम्नी सप्तमी पृथिवी । भग०
 ६८ ।
 तमतिमिर-रातो जदा रघरेण धूमिगा भवति तदा
 तमतिमिर । नि० चू० प्र० ३०२ आ । सरजो धूमि-
 कादिक कृष्णचतुर्दशी रात्रि तम । वृ० वृ० १५४ आ ।
 तमतिमिरपडलं-समेघ दुदिनरजोधूमकादिक कृष्णचतु-
 र्दशीरात्रिध्वान्ता तदा तमतिमिरपडलम् । वृ० वृ० १५४
 आ । रातोए रायादिआ मेह दुहिण व भवति अधकार-
 विशय । नि० चू० प्र० ३०२ आ ।
 तमतिमिरपडलविद्धसर्णं-तमतिमिरपटलविष्वसन -अ-
 ज्ञानतिमिरवृन्दविनाशनम् । आव० ७८८ ।
 तमपडलमोहजालपडिच्छन्न-तम पटलमिव तम-पटल-
 ज्ञानावरण मोहो-मोहनोय तदेव जाल मोहजाल
 साम्या प्रतिच्छन्ना-आच्छादिता ये ते तम पटलमोहजा-
 लप्रतिच्छन्ना । भग० ३१२ ।
 तमपभा-तम प्रभा । प्रज्ञा० ४३ ।
 तमवलपलज्जणे-तमो बलेन-अन्धकारबलेन मन्धरम्
 प्रलज्जते इति तमोबलप्रलज्जन प्रकाशचारी । ठाणा०
 २४६ । तमो-मिष्याज्ञान अन्धकार वा तदेव बल तत्र
 वा अथवा तमसि-उक्तरूपे बले च सामर्थ्ये प्ररज्यते-
 रति करोति इति तमोबलप्ररज्जन । ठाणा० २४६ ।
 तमरय-तमोरजनी-अज्ञानपातके । भग० ११५ ।
 तमस-नमसं तमोवद् । दश० १६७ ।
 तम प्रभा-नरकपृथ्वी । आव० ३६३ । कृष्णद्रव्योप-
 सगिता पृथ्वी । अनु० ८६ ।

तमा-रात्रिस्तादाकारत्वात्तमाऽन्वकारेत्यर्थ । भग० ४६३ ।
 ठाणा० १३३ । तमा-अन्धकारयुक्तत्वेन रात्रितुल्य-
 त्वादयोदिसश्च । ठाणा० ४७८ । अधोदिक् । आव०
 २१५ । तमोरूपद्रव्ययुक्ता पृथ्वी । अनु० ८६ ।
 तमाल-वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
 तमालपत्रा-तमालपत्रम् । उक्त० १४२ ।
 तमालपत्र-पत्रविशेष । जीवा० २३६ ।
 तमाले-वचयविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
 तमिति- । ठाणा० २१७ ।
 तमिश्रागुहा- । ठाणा० ७१ ।
 तमित्तगुहा-तमिश्रगुहा । आव० १५० ।
 तमुए-भगवतोसुत्रस्य षष्ठशतकस्य तमस्कायार्थनिरूप-
 णाय पञ्चम । पञ्चमोद्देशक । भग० २५० ।
 तमुकाए-तमस्काय अन्धकारराशिरूपत्वाद् । भग० २७० ।
 तमुक्काए-तमसा तमिश्रपुद्गलाना कायोराशितमस्का ।
 भग० २६८ ।
 तमुक्कातेति-तमस -अण्कायपरिणामरूपस्यान्वकारस्य
 काय-प्रथयस्तमस्काय । ठाणा० २१७ ।
 तमूयत्ता-तमस्त्व अत्यन्तार्थतमसत्व जात्यन्धता, अत्यन्ता-
 ज्ञानवृत्ता वा । सूत्र० ३१६ ।
 तमोकसिय-तमसि कायो तमसि कयितु-शील यस्य स ।
 पराविज्ञाता क्रिया कुर्वन्तीत्यर्थ । सूत्र० ३१३ ।
 तमोरुवत्ता-तमोरुवता-अन्धबधिरता । सूत्र० ४२२ ।
 तम्प्रति-तमाधिर्य-तद्द्रव्यवच्छेदादित्यर्थ । विशे० ३३२ ।
 तम्मण-त-मना इव्यमन प्रतीत्य विशेषोपयोग्यं वा ।
 विपा० ५३ । औप० ६० । तत्रैव अर्थादौ मन-
 विशेषोपयोग्यम् यस्य म । भग० ८६ ।
 तम्मुत्तो-तेनोक्ता सर्वमङ्गेषु विरतिमुक्ति । वाचा०
 २१५ ।
 तम्मुहो-त-मुव । आव० ४११ ।
 तय-नत-युवङ्गपटहादि । जीवा० २४७ । तत-वीणा-
 दिकम् । भग० २१७ । जीवा० २६६ । तत-विस्ती-
 णम् । उक्त० ४०७ । शक-वत्कनम् । जीवा० ७ ।
 बाह्यवत्कम् । ठाणा० १८६ । तिसतुमतिभागमेत ५
 नि० चू० प्र० ३५५ अ ।

तया-त्वक्-छल्ली । ज० प्र० २६ । त्वच.-छल्लय । प्रज्ञा०
३१ । त्वक् । सूत्र० ३१२ । त्वक्-त्वगिवासात् शोक्त-
व्यमित्यर्थसूचकत्वात् त्वगुच्यते, साधोरूपमानम् । दश०
१८ । त्वक्-चातुर्जातिकाङ्गम् । उक्त० १४२ । त्वचा-
सनादिकम् । ज० प्र० १४७ ।

तयापाणए- । भग० ६८० ।

तयाहारा-तृणाहारा । निरूप० २५ ।

तयाविस-स्वगिवप । भाव० २७४, ४२६ ।

तयाविसा-स्ववि विप येपा ते त्वग्विपा । जीवा० ३६ ।
प्रज्ञा० ४६ ।

तरगघड्वकारे- । अनु० १४६ ।

तरगवती-कामकयाया अनुभूतमधिकृत्य निजानुभवनिवेद-
यित्री । दश० १६० । मिश्रकयाव्याख्याने स्त्री ।
दश० ११४ । घर्मकयाविशेष । व्य० द्वि० ११३ भा ।
वृ० वृ० १६ अ ।

तरंड-पोत । ओष० ३१ ।

तरति-शक्नुवन्ति । ओष० ७५ ।

तर-तर वेगो बल वा । ज० प्र० ५३० । भग० ४८० ।
ओष० ७० । शय्यातर । वृ० द्वि० १४७ भा ।

तरद्-तरति-शक्नोति । विदो० ८४ ।

तरई-तरति-क्षेमेण वृत्तते । पिण्ड० १२३ ।

तरच्छ-तरक्षक मृगादना । ज० प्र० १२४ । तरक्षु
व्याघ्रविशेष । भग० १११, ३०६ । ज्ञाता० ७० ।

तरक्षु-व्याघ्रजातिविशेष । प्रज्ञा० २५४ । तरक्ष-
व्याघ्रविशेष । प्रभ० ७ । तरक्ष-सनक्षपदश्चतुष्पद-
विशेष । जीवा० ३८ । तरच्छ-वनजीवा । मर० ।

तरण-बाहू । भाव० ५६ । गित्यारण । नि० चू० प्र०
६५ अ ।

तरणीय-उडुप नद्यादि । भाव० ५६ ।

तरतमजोगो-तरतमयोग-साकारोपयोग । विदो०
११६८ ।

तरति-शक्नोति । नि० चू० प्र० २७ अ ।

तरत्यम- । नि० चू० द्वि० १३३ भा ।

तरपण्टा- । ओष० ३३ ।

तरपण-तरपण्यम् । वृ० वृ० १६० भा ।

तरपन्न-तारणमूल्यम् । नि० चू० द्वि० ७८ अ ।

तरमल्लिहायणा-तरो-वेगो बल वा तथा 'मल्लमल्लि-
धारणे' ततश्च तरो धारको वेगादिकृत् हायन-सवत्सरो
वर्तते येषां ते तथा यौवनवन्त । भग० ४८० । ज०
प्र० २६५ ।

तरमाण- । नि० चू० प्र० २६ अ ।

तरसि-शक्नोति । भाव० ३०५ ।

तरा-स्वरा-मानसोत्पुष्यम् । ज० प्र० ३८८ ।

तरानि-शक्नोति । दश० ७६ ।

तरियच्छो-तरणीय । ज्ञाता० १६६ ।

तरो-तरिका-उडुप । पिण्ड० १०२ ।

तरुगणा-तरुगणा नालिकेयाद्यारामा । दश० १६३ ।

तरुगणगणो-तरुगणगण-वृक्षगुच्छादिवृन्दसमूह । प्रभ०
२४ ।

तरुण-प्रवद्धमानवया । अनु० १७६ । नवम् । जीवा०
२७१ । प्रत्यग्र । ज्ञाता० २२२ । तरुण-उडुच्छत् ।
ज० प्र० १८३ । तरुण-प्रवद्धमानवया विशिष्टवर्णादि-

गुणोपेतमभिनव वस्तुजातम् । जीवा० १२१ । यद्
द्रव्य विशिष्टवर्णादिगुणोपेतमभिनव च तन्तरुणम् ।

राय० २२ । वधमानवया, वर्णादिगुणोपचित । उपा०
४६ । अवाक् चत्वारिंशतो वर्षेभ्यः । व्य० प्र० २४५ ।

चत्ता सप्तहणो । व्य० द्वि० १११ भा । जन्मपयसिण
योडसवर्षाण्यारम्य यावच्छत्वारिंशद्वर्षाणि तावत्तरुण ।

व्य० प्र० २४५ अ । तरुण-प्रयमकुमारत्वे वर्तमान ।
व्य० प्र० १४३ अ ।

तरुणइत्ते-तरुण युवा । दश० १०५ ।

तरुणा-अभिनवम् । भग० ६८४ । अद्भुतद्विषय । दश०
चू० ८६ अ ।

तरुणद्विवापरनमणो-तरुणद्विवाकरनयन-रक्ताक्ष । भा-
व० ५६६ ।

तरुणधम्मो-तस्य तावन्त कालमतमापवन्तु तरुणधम्मं
अविपक्वपयसि । वृ० प्र० १२६ भा । जस्त वा सुत्तस
ओ कालो भणितो त अपूर्वतो तरुणधम्मो भवति । नि०

चू० वृ० ८१ अ ।

तरुणा-तरुणा अभिनवा कोमलेति । अनुत्त० ४ ।

तरुणरहस-रोग । ओष० ६४ ।
 तरुणसह्यारि-तरुणसहचरी-युवतिमयूरा । ज्ञाता० २६ ।
 तरुणा-असङ्गाता । दश० १८५ ।
 तरुणिमान-तारुण्यम् । नदी० १६१ ।
 तरुणी-अपरिपक्वा । आचा० ३२३ ।
 तरुणीपण्डिकम्- । ज्ञाता० ३८ ।
 तरुणीपरिकम्-तरुणीपरिकम् युवतीनामङ्गसक्रिया व-
 णादिवृद्धिरुगा । ज० प्र० १३८ ।
 तरुपडणे-तरुपतनम् । ठाणा० ६३ ।
 तरुपतनस्थानानि-यत्र मुपूर्वं एवानशनेन तरुत्वपति-
 तास्मिन्नुत्ति तरुम्यो वा यत्र पतन्ति । ठाणा० ।
 तरोमल्लिन-वसाघाघिनो वेगाघाघिनावा । ज्ञाता० ५८ ।
 तरोमल्लिहायणे-तरोमल्लिहायन तरोधारको-वेगादि-
 धारका हायन टत्रसरो यस्य स यौवनवानिति । ज०
 प्र० ३३० ।
 तरोमल्लो-तरोधारक वेगादिकृत् । ज० प्र० २६५ ।
 तर्कण-मनसा यदि मह्यमसौ ददातीति विकल्पनम् । उक्त०
 ५८७ ।
 तर्कुं-वनीपक । प्रश्न० १५४ ।
 तर्कणवृत्तौनि- । ठाणा० ४२० ।
 तर्णक- । उक्त० ३०५ ।
 तप्पणालोडिकयेति-सत्त्वालोलुनेन जलाथालोडितसत्तु-
 भिरित्यर्थ । ठाणा० २६१ ।
 तर्प-वृष्णा । उक्त० १८३ ।
 तल-रूपम् । ओष० १६ । उपरितनो भाग । जीवा०
 १८६ । प्रतिष्ठानम् । प्रश्न० ६३ हस्तपुटम् । जीवा०
 २६६ । भूमिका । जीवा० १०३ । तालवृक्ष । अनु०
 १७७ । पुटिकाकाल । वृ० द्वि० ७ अ । हस्ततल ।
 ज० प्र० ६३ । तल-तालवृक्ष । जीवा० १२२ । तल-
 हस्तक । जीवा० १६० । तल-हस्ततल । जीवा०
 २१७ । तल-उपरितनो भाग । मूर्ध० ६६ ।
 तलउदाडा-गुच्छाविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।
 तलर्ण-नलनम् । प्रश्न० १४ ।
 तलताला-हस्तताला । सूर्य० २६७ । ज्ञाता० २३३ ।
 प्रश्न० १५६ ।

तलपत्त-तलपत्राणि-तालाभिधानवृक्षवर्णाणि । ज्ञाता०
 २३१ ।
 तलभगघ-तलभङ्गकम् । ओष० ५५ । तलभङ्गक-भूपण-
 विधिविशेष । जीवा० २६६ । तलभङ्गक-बाह्याभरणम्
 । ओष० ४६ । तलभङ्गक-बाह्याभरणविशेष । प्रज्ञा०
 ६१ । जीवा० १६४ । तलभङ्गक-बाह्याभरणम् ।
 ज० प्र० १०६ ।
 तलवर परितुष्टनरपतिप्रदत्तरत्नालङ्कृतसौवर्णपट्टविभूषित
 शिरा । अनु० २३ । परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्टवन्ध-
 भूषित । ठाणा० ४६३ । प्रमुस्थानीयो नगगदिवन्त
 क । उक्त० ३४३ । तलवर-परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्ट-
 वन्धविभूषित राजस्थानीय । प्रज्ञा० ३२७ । भग०
 ३१८, ४६३ । तलवर-प्रतुष्टनरपतिवित्तीयपट्टवन्ध-
 विभूषितो राजस्थानीय । भग० ११५ । तलवर-
 सन्तुष्टनरपतिप्रदत्तसौवर्णपट्टालङ्कृतशिरस्कचोरादिशुद्धय-
 धिकारी । ज० प्र० १२२ । तलवर-राजवल्लभ,
 राजसमान । अन्त० १६ । राजप्रतिमाचामरविहिनी
 तलवरो । नि० सू० प्र० २७० अ । तलवर-परितुष्ट-
 नरपतिप्रदत्तपट्टवन्धविभूषित । ओष० १४ । तलवर-
 परितुष्टनरपतिवित्तीयपट्टवन्धविभूषित राजस्थानीय ।
 ओष० ५८ । तलवर-कृतपट्टवन्धराजस्थानीयः । प्रश्न०
 ६६ । तलवर-राजप्रसादवायु राजोत्थासनिक । विषा०
 ४० । तलवर-परितुष्टनरपतिप्रदत्तरत्नालङ्कृतसौवर्ण-
 पट्टविभूषितशिरा । जीवा० २८० । परितुष्टनरपति-
 दत्तसौवर्णतलवरपट्टालङ्कृतशिरस्क । वृ० वृ० २५५ अ ।
 राजवल्लभ । भग० ४६३ ।
 तलवरा-तलवरा-परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्टवन्धविभूषिता राज-
 स्थानीया । ज० प्र० १६० । परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्ट-
 वन्धविभूषिता । राज० १२१ ।
 तला-तलो-हस्ततलो । जीवा० १६२ । प्रज्ञा० ८६ ।
 हस्तका । प्रज्ञा० ८६ । सम० १३८ । ज० प्र०
 ७६ । ओष० ५ । तल भूमिका । प्रज्ञा० ८० । हस्त-
 ताला । प्रश्न० १५६ ।
 तलाग-नद्याग । प्रश्न० ८ । तहाग-गुरुपादिकृतो जला-
 शयविशेष । प्रश्न० १३४ । तहाग-कृतको जलाशय-

विशेष । प्रश्न० १६१ । तडाग-त्वानितो जलाग-
विशेष । अनु० १५६ ।
तलागमह- । आचा० ३२८ ।
तलागाति-तडागादीनि । ठाणा० ८६ ।
तत्वानि-मध्यखण्डानि । ठाणा० ४३५ ।
तलाय-तडागम् । प्रज्ञा० ७२ । तडाग-कृत्रिमजला
शयविशेष । भग० ३७३ ।
तलाहणा- । नि० सू० वृ० ८० अ ।
तल्लिगा-नोपानत्का उपानट्टपादा । ओष० १५ ।
तल्लिक-चमपत्रके प्रथमो भेद । आवा० ६५२ ।
तल्लिणो-ननिन प्रतल । ओष० १६ । जीवा० २७२ ।
प्रश्न० ८१ ।
तल्लिना-सूक्ष्मा । वृ० प्र० ११३ अ
तल्लिय-तल्प-शयनीय । नाता० २०५ ।
तल्लिया-उवाहणा । नि० सू० प्र० ६० अ । तल्लिका ।
ठाणा० २३४ । तल्लिका-उपानह । वृ० द्वि० १०१
अ । प्राचीविशेषा । भग० ५४८ ।
तल्लुग-तल्लुग-मुराविशेष । ज० प्र० १०० ।
तल्लुच्छा-तत्तद्विवक्षित वस्तु लब्धुमिच्छन् इति तल्लिष्णु ।
ज्ञाता० ६८ ।
तल्लेश्य-प्रत्युपेक्षणाभिमुख । ओष० ११६ ।
तल्लेस-तल्लेश्य कामचञ्जा शुभात्मपरिणामविशेष ।
विपा० ५३ । तल्लेश्य-तच्चित । ओष० ११७ । तल्लेश्य-
मगवद्वचनगतशुभात्मपरिणामविशेष । लेश्यादि-कृष्णादि
द्वयमात्रिभ्यश्चिन्तित आत्मपरिणाम । ओष० ६० ।
तत्व-नप-अनशनादि । प्रश्न० १३२ । तप-उत्तराष्ट्य
यनेषु त्रिशत्तममध्यपनम् । उक्त० ६ । तप-भद्रमहा-
भद्रादि । उक्त० १२८ । तपोमद-यत्तपसो मानम् ।
आवा० ६४६ । तपस्त्रयागयो सतो निवृत्तितवायु ।
ज्ञाता० १२३ । ठाणा० २०० । तप-अनशनादिपूव-
कमनिर्जरणकलम् । प्रश्न० १०२ । तप-धम्मध्या
नादि । सूर्य० ४ । तप-अनशनादि । सूर्य० ४ । ज०
प्र० ५२२ । दश० ११० । तप-भक्तपरिज्ञानादिकमन
शनम् । उक्त० ७०७ । तप-धम्मध्यानादि । भग०
१२ । तप-गृथिव्यादिसषट्पदानो निर्विग(क)त्तिकादि ।

आवा० ७६४ । तप-घ्यानम् । ज्ञाना० ६ ।
तवए-तवक-मुकुमारिकादितत्त्वनभाजनम् । विपा० ५८ ।
तवकरण-तप करण तप कृति । आवा० ४६६ ।
तवग-नापिका । प्रश्न० १४ ।
तवणा-नपन रविकरनिकरम तापरूपम् । उक्त० ५६६ ।
तवणि-घृतपात्रविशेष । ओष० ६६ ।
तवणिज्ज-नपनीय-आरक्त सुवणम् । ज० प्र० २४ ।
जीवा० १-१ १६४ । तपनीय-सुवणविशेष । सूर्य०
२६४ । प्रज्ञा० ६६ । जीवा० २७३ १७५ । तपनीय
रक्तसुवणम् । ज० प्र० ५४ ।
तवणिज्जपट्ट-तपनीयपट्ट-रक्तस्वणमयपट्टका लोके महल्ल
इति प्रसिद्धो । ज० प्र० २११ ।
तवणिज्जमया-तपनीयमयाति रक्तस्वणमयानि । ज० प्र०
२८४ ।
तवणिज्जुज्जुल्लूग-तपनीयोऽञ्जल्लमूसकम् । आवा०
१२४ ।
तवणोयपवरल्लूस-गलबलमुत्तदामम् । आवा० ४२३ ।
तवति-तपति-तप्तो भवति । जीवा० २४८ ।
तवतेणे-तपस्तेन-क्षपकरूपकत्वन । दश० १८६ । तप-
स्तेन-परस्मैवन्धि तप आत्मनि परप्रतिपतित सम्पादये
स्तपस्तेन । प्रश्न० १२५ ।
तवतेयसिरो-तपस्तेज श्री । आवा० ७६३ ।
तवतियम-तपोनियमो-नियत्रित तप । सम० ११७ ।
तवविणय-नपोविनय-अपनयति तपसा तम-अनान
उपनयति च स्वय मोक्ष य म विनय । दश० २४१ ।
तवसजमपडियार-तप सयमप्रतिकार-तप सयमावेव
प्रतिकार । आवा० ५८६ ।
तवसजमो-नप सयम तप प्रधान सयम । आवा० ३२६
तप सयम-तप-अनशनादिस्तत्रप्रधान सयम पञ्चा-
श्रवविरमणादि । उक्त० १४४ ।
तवसमाहो-तप समाधि-तृतीय विनयसमाधिस्थानम् ।
दश० २५५ ।
तवसा-अनशनादिना । ज० प्र० १६ ।
तवस्ती-विकिटुतवकारी । नि० सू० प्र० १४ आ ।
अनशनादि विविन्नतपो युक्ता सामान्यभाषको वा ।

ज्ञाता० १२३ । तपस्वी-उग्रतपश्चरणरत । दश० ३१ ।
 तपस्वी-विद्वष्टृष्टापकः । दश० २०५ । तपस्वी तपोऽस्या-
 स्तीति विद्वष्टृष्टादि तपोऽनुष्ठानवात् । उक्त० ८४ ।
 तपस्वी निदानादिविरहिततया प्रशस्ततपोऽन्वित । उक्त०
 १८५ । करवीरलताभ्रामा रश्मिन् । उक्त० २६५ ।
 सिध्य । औष० ३३ । विचित्राननानादिलक्षण तपो-
 विद्यते यस्य स सामान्यसाधुर्वा । आव० ११६ ।

तथाइसओ-तपोऽतिशय । दश० १०५ ।

तवारिहे-तपोऽर्ह-निविष्टतादिक तप । औष० ४२ ।
 निविष्टतादि तल्लक्षणा गुडि यदहंयतिचारजात तत्त-
 पोऽर्हम् । भग० ६२० ।

सर्वेति-तापयन्ति । सूय० ६३ । तपन्ति मन्दाङ्गाररूपतां
 प्रतिपद्यन्ते । ज० प्र० ४१६ ।

तवेह-१पति आनीतसीत करोति यथा वा सूदम पिपो-
 लिकादि दृश्यते तथा करोति । भग० ७८ ।

तथोक्तम्-ना कर्म । आव १८८ । तप कर्म-तपोऽनु-
 ष्ठानम् । दश० १६६ ।

तथोमगो- सम० ६४ ।

तथोवहाणे-तपउपधानं विंशतिष्टतपोविशेष । सूत्र० १४६ ।
 तपउपधान-अनशननादिकम् । बृ० प्र० २१५ आ ।

तपउपधान-द्रादयविष तप । सम० १०७ ।

तव्य(चच)णिगि-रसपढा । नि० ब्रू० प्र० ७७ आ ।

तव्वद्विरत्तदसणे-तद्व्यतिरिक्तदशने अभिरुह्रीतमिध्या
 दशनप्रत्ययिकीक्रियाया द्वितीयो भेद । आव० ६१२ ।

तव्वज्ज-तद्वर्जं बुद्धुदवर्ज-वर्षम् । आव० ७३३ ।

तव्वणिय-मुगत । विशे० ४८२ । रक्तपट्टलिङ्ग ।
 आव० ६२८ । तद्वणिक, तच्चणिक-बोद्ध । आव०
 ६३६ ।

तव्वणिगिणी-तद्वणिकी । आव० ६४० ।

तव्वणियसङ्गा-तच्चनिकश्राद्धी । आव० ७६६ ८०० ।

तव्वत्पुए-तदव-परोप-यस्तसाधन वस्त्विति-उत्तरभूत
 यस्तु यस्मिन्पुप-यासोपनये स तद्वत्पुक । ठाणा० २५६ ।

तव्वत्पुपघ्रास-तद्वत्पुपन्यास, उपन्यासस्य प्रथमो भेद ।
 दश० ५५ ।

तव्वत्पुए- । नि० पू० द्वि० ३३ अ ।

तद्विधरोए-याहया वस्तु स्वप्ने इष्ट तद्विपरोतस्यापस्य
 जागरण यत्र प्राप्ति स तद्विपरोतस्वप्नो यथा कश्चिदा-
 र्शनं मेघ्यविलिप्त स्वप्ने पश्यति जागरितस्तु मेघ्यमर्थं
 ऋचन प्राप्नोतीति । भग० ७०६ ।

तद्विद्यहायरियदिरहो-तद्विद्य सन्म्यगविपरोतस्वप्रति-
 पादनकुशल आचर्यतेऽग्राविरयाचार्यं भूतायावगमार्यं
 मुमुक्षुभिरासेष्यत इत्यर्थं तस्य विरह-अभाव तद्विद्या-
 चार्यविरह । भाय० ५६७ ।

तस-तस्य । उ० मा० गा० ४२४ ।

तसरेणु-त्रस्यति-पोरस्त्यादिवायुप्रेरितो गच्छति यो रेणु
 स तसरेणु । अनु० १६३ । पोरस्त्यादिवायुप्रेरित-
 स्त्रस्यति गच्छतीति तसरेणु । ठाणा० ४३५ । तस्यति-
 पोरस्त्यादिवायुप्रेरितो गच्छति यो रेणु स तसरेणु ।
 भग० २७७ । ज० प्र० ६४ ।

तसधाद्या-त्रोन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।

तसा-त्रमा तेजोवायुद्वीन्द्रियादिका । सूत्र० १५५ ।
 तसा-त्रसन्ति अग्निमन्त्रिपूर्वकमनभिसन्धिपूर्वक वा
 ऊर्ध्वमपस्तिर्वक चलन्तीति तसा-तेजोवायवो द्वीन्द्रि-
 यादयश्च । जीवा० ६ । तसा-त्रसन्ति-उष्णाद्यमितत्ता
 मतो विवक्षितस्यानादुद्विजन्ते गच्छन्ति च छायासासे-
 नार्थं स्थानान्तरमिति तसा-द्वीन्द्रियादयः । प्रशा० ४७४ ।
 तस्यन्तीति तसा-चलनघर्म्मार्थं तसनामकर्मोद्भवति-
 त्वात् तसा । ठाणा० १३४ । तस्यन्ति-तापाद्युपतन्नी
 छायादिक प्रत्यभिसर्पन्तीति तसाः-द्वीन्द्रियादयः । उक्त०
 २४४ । तसा-तेजोवायवो गतियोगात् तसा । ठाणा०
 १:४ ।

तसिष्ट-गुष्क-आनन्दरसशोपात् । ज्ञाता० ६८ ।

तसिया-त्रसन तस्त-दुष्ठादुद्वेजनम् । दश० १४१ ।
 उद्विन । ज्ञाता० ६४ । भग० १६६ ।

तस्करावस्कन्द-चोरावपात । नदी० ६३ ।

तस्सत्त्री-तस्य सज्ञा तस्यज्ञा-तस्यज्ञानम् । आचा० २१५ ।

तस्सामवह-तस्या भवति । आव० २२५ ।

तस्सेवो-यमपराधमालोचयिष्यति तमेवासेवते यो गुरुः
 स तस्सेवो तस्मै यदालोचन तदपि तस्मेवीति । भग०
 ६१६ । य दोषा आलोचयितव्यास्तस्सेवो यो गुरुस्त-

स्य पुरतो यदालोचन स तस्सेविलक्षण आलोचना-
दोष । ठाणा० ४८४ ।
तह-तया तथैव । भग० १२१ । सेवक सन् यथैवादि
ष्यते तथैव य प्रवर्तते स । ठाणा० २२४, २१४ ।
तह्वकार-सूत्रव्याख्यानादौ प्रस्तुते शुद्धि कस्मिंश्चिद्
वचस्युदीरिते मति यथा भवन्ति प्रतिपादयन्ति तथैवै-
तदित्येव करण तथाकार-अविकल्पगुर्वाज्ञाम्युपगम ।
अनु० १०३ । भग० ६२० । तथाकरण तथाकार, स
च सूत्रप्रश्नादिगोचर, यथा भवद्भिरुक्त तथैवेदमित्येव
स्वरूप वाचनाप्रतिश्रवणयो उपदेशे सूत्रार्थं कथने
अवितथमेतदिति तथाकार, प्रतिश्रवणे च तथाकार ।
ठाणा० ४६६ ।
तहृणाणे-यथा वस्तु तथा ज्ञान यस्य तत्तथाज्ञान सम्य-
ग्दृष्टिजीवद्रव्य तस्यैवावितथज्ञानत्वात्, अथवा यथा
तद्वस्तु तथैव ज्ञान-अवबोध प्रतीतिर्यस्मिस्तत्तथाज्ञानम् ।
ठाणा० ४८१ ।
तहृत्ति-यथापूर्वसाधयो गृह्णन्ति । ओष० १५५ ।
तहृनाणे-यथा प्रच्छन्तीयार्थे प्रष्टव्यस्य ज्ञान तथैव प्रच्छ-
कस्यापि ज्ञान यत्र प्रश्ने स तथाज्ञान जानरप्रश्न ।
ठाणा० ३७६ ।
तहृमेय-यद्भुवद्भिः प्रतिपादित तत्तथैवेत्यर्थं । ज्ञाता०
४७ । आसत्तचनावगतपूर्वाभिमतप्रकारवत् । भग०
४६७ ।
तहा-तथाशब्द-अनुक्तसमुच्चयाय । उक्त० ५१५ । तथा
निर्देशे । आव० ४६६ ।
तहाकारो-तथाकार-सूत्रप्रश्नगोचर यथा भवद्भिरुक्त
तथैवेदमित्येवस्वरूप । आव० २५६ ।
तहामाव-यथा वस्तु तथा भाव-अभिगन्धि यत्र ज्ञाने तत्तथा
भाव, अथवा यथैव सवेद्यते तथैव भावो-वाह्य वस्तु
यत्र तत्तथाभावम् । भग० १६३ ।
तहामुत्ति-तथामुत्ति-कथञ्चित्स्वरूपम् । दश० २१४ ।
तहारुव-तथारूप तथाविधिस्वभाव भक्तिज्ञानोचित-
पात्रमित्यर्थ । भग० २२६ । तथारूप-उचितस्वभाव
कल्पनपुरुष श्रमणा वा तपोयुक्तः । उपलक्षणत्वादेवत्यो-
त्तरगुणवासित्यर्थं । भग० १४१ ।

तहाठव-तथारूप सङ्गतस्वरूपम् । भग० १५५ ।
तहारुवा-तत्प्रकारस्वभावा-महाफलजननस्वभावा । नि-
रय० ७ ।
तहृगोलं- । नि० ब्रू० २२ अ ।
तहितहि-तत्र यत्र देशे एक । जीवा० १८१ । तस्यैव
देशस्य तत्र तत्रकदेशे । ज० प्र० ४४ ।
तहिए-तथ्या-सत्या । ज्ञाता० १७७ ।
तहिया-तथ्या-अवितथा निरूपचरितवृत्तय । उक्त०
५६२ ।
ता-तावत्-क्रमार्थं । सूर्य० ६ ।
ताइ-त्राता-आमारान साधु । दश० २०६ ।
ताइणं-तायिना प्रायिणा वा । उक्त० ४६६ ।
ताई-तायो प्रायो वा । उक्त० ३५३ । तायो वा प्रायो-
मोक्षम् । भगवान् सर्वस्य परित्राणशीलः । सूत्र० ३६४ ।
ताए-ताय मुष्टमार्गीति । दश० २६२ ।
ताओ-तातेत्यामन्त्रणम् । ज्ञाता० ३४ ।
ताडणं-ताडन उर शिर कुट्टनकेदलुञ्चनादि । आव० ५८७ ।
ताडनं-वध । आव० ५८८ ।
ताडिओ-ताडित-आहृत । उक्त० ४६१ ।
ताण-प्राण-बन्धुमि पालन जरातो वा रक्षणम् ।
उक्त० १६३ । प्राण-स्वकृतकर्मणो रक्षणम् । उक्त० ।
२२१ । तान-तानक । भग० ५४२ । आव०
६६१ ।
तात्पर्यं-आसेवा विहितकर्मपरिणामो विदध्यात् । आचा०
११८ ।
तान-तता तन्त्रो तानो भण्यते । ठाणा० ३६७ । अनु०
१३३ ।
ताप-मविता । ठाणा० १३३ । तपतीति ताप इह सविता ।
विदो० १०७४ ।
तापक्षेत्र-उदयास्तान्तर, प्रकाशक्षेत्रम् । ज० प्र० ४५५ ।
उदयास्तान्तरम् । ज० प्र० ४४२ ।
तापिका-कटकद्वितयोपेता लोहस्थाली (तवी) । भग० ८५ ।
तापोदक-राजगृहनगरभाविस्वभावादेवोष्ण ।
तामरसे-जलसहविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
तामलि-तापसविशेष । उक्त० ६८ । भग० ५१४ ।

तामलित्त-ताम्रलिप्त-ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणादिमाम-
ध्वोपदर्शने बाह्यतपस्वो । भग० १६४ ।

तामलित्तग-ताम्रलित्तिक संन्धय । ष्य० द्वि० ००४
अ ।

तामलित्तो-विन्धुमीनोरदेशे नगरी । वृ० द्वि० २२६ अ ।
वङ्गपु ताम्रलिप्तो वार्यक्षत्रम् । प्रज्ञा० ५५ । ताम्रलिप्तो-
ईशानेन्द्रस्य वैक्रियरूपकरणादिसामध्व्योपदर्शकतापसनगरी
। भग० १६१ ।

तामली-ताम्रलिप्तानगरी गायपति । भग० १६१ ।

तामसबाणा-य पर्यन्ते सकलसप्रामभूमिव्यापि महान्व-
तमरूपतया परिणमन्ते । जीवा० २८३ । सकलसप्रा-
मभूमि-व्यापि महान्वमरूपतया परिणता प्रतिर्विवाहि
नीपु विघ्नोत्पादका भवन्ति । ज० प्र० १२५ ।

ताम्रलिप्तिः-नगरविशेष । उक्त० ६०५ ।

तायओ-तायते-सन्तान करोति पालयति च सर्वोपदम्य
इति तात-स एव तातक । उक्त० ३६८ ।

तायत्तोस-त्रायस्त्रिंश महत्तरकल्प पूज्यस्यानीय । औप०
५३ ।

तायत्तोसए-त्रायस्त्रिंशक युद्धस्यानीया देवा । ज० प्र०
१५६ ।

तायत्तोसगा-त्रायस्त्रिंशा मन्त्रिकल्पा । भग० ५०२ ।
मन्त्रिकल्पा । भग० १५४ । महत्तरकल्पा पूज्या ।
ठाणा० ११७ ।

तायत्तोसा-त्रायस्त्रिंशा पूज्या महत्तरकल्पा । उपा० २७ ।

तार-तारा तारका अक्षयन्दा । ज० प्र० २१६ ।

तारए-ससारसागरमिति गम्यते तेन तथा तारयति परा-
नप्युपदेशवर्तिन इति तारक । सम० ५ ।

तारओ-तारक-अग्यास्तारयतीति । जीवा० २५६ ।

तारगा-पूर्णभद्रपक्षन्दस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । ठाणा०
२०४ ।

तार(य)भग-नाराय तारापरिमाणमभिषेयम् । सूर्य० ६ ।

तारमाहा-तारकाकाराग्रहा तारकग्रहा । ठाणा० ३५५ ।

तारय-तारक-द्विपृष्ठवासुदेवशम् । आव० १५६ ।

तारया-पक्षेन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहिषी । भग० ५०४ ।

तारा-तारा-ज्योतिष्कभेदविशेष । प्रज्ञा० ६६ । तारा-

अधिग्यादिनदात्राणि । सूत्र० ४०२ । सुभूममाता ।
आव० १६१ । कार्तवीर्यपत्नी । आव० ३६२ । ज्यो-
तिष्कविमानानि अधिकारात्मन्त्रजातीयज्योतिष्काना वि-
मानानीत्यर्थे । ज० प्र० ४६६ । ज्योतिर्विमानरूपा ।
ठाणा० ३६ । भग० १६५ । भरतक्षेत्रे सप्तमवक्रवलि-
मातृताम् । सम० १५२ ।

ताराङ्गणे- । निरय० ३६ ।

ताराख्याणि-तारका एव । सम० १४० ।

ताराख्य-तारारूप-तारकजातीयम् । सम० १६ । ठाणा०
४४८ । ताराख्या-तारिकाख्या । ज० प्र० २६२ ।
तारकमात्रम् । ठाणा० ११५ । तारारूप तारिकाएव ।
जीवा० १६६ ।

तारावलि-पञ्चमनाख्यभेद । ज० प्र० ४१६ ।

तारव्युत्ता-तद्रूपता-नीललेश्यास्वभाव । भग० २०५ ।

ताल-तालाभिधान एक । भग० ३६६ । कशिकादि-
शब्दविशेष । ठाणा० ३६६ । वृक्षविशेष । ठाणा०
१८५ ५०० । हस्तताल । ठाणा० ६३ । हस्तताला
समुत्पत्तयत्ताराच्छन्द । अनु० १३२ । तालवृक्षकल-
विशेष । वृ० प्र० १३५ अ । ताल-हस्तगमः । दश०
८८ । ताड । भग० ८०३ । कशिका । ज० प्र० ६३ ।

गीतादिमानकाल । ज० प्र० १३७ । ताल-यनवाच-
विशेष । ज० प्र० २०६ । बलयविशेषः । प्रज्ञा० ३३
। ताल । जीवा० २६६ । कशिका । जीवा० १६२,
२१७ । प्रज्ञा० ८६ ।

तालउडं-तालपुट तालमात्रव्यापारिकरविपकल्पमहितमि
ति । विश्वविशेष । दश० २३७ । शाता० १६० ।

तालए-आवत्तणपेटियाए । नि० चू० वृ० ५६ अ ।

तालजघ-तालो वृक्षविशेष स च दीर्घस्कन्धो भवति
ततस्तालवज्जङ्घे यस्य तद् । ज्ञाता० १३७ ।

तालणा-ताडना चपेटादिदानानि । औप० १०३ । चपे-
टादिदानम् । प्रश्न० १०६ । ताडना-करादिभिराहनम् ।
। उक्त० ४२६ ।

तालतोयाणि-तालतोयानि । वृ० द्वि० १७३ अ ।

तासन्-चपेटादिना हननम् । औप० १०७ ।

तालपल्लव-कल्पविशेष । आचा० ३४८ । तालप्रलम्ब ।

भग० ३६६ ।

तालपिशाच-पिशाचविशेष । ठाणा० ५०२ । पिशाच भेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

तालपिशाच-तालवृथाकारोऽतिदाघस्वेन पिशाच ताल पिशाच । ज्ञाता० १२७ ।

तालपुट-विषविशेष । उक्त० ३१८ । मद्यो घाति यत्रो-
ष्ठपुटान्भवति तालमात्रकालविलम्बतो मृत्युरूपआयते
तत् । उक्त० ४२६ ।

तालपुड-तालपुट विषविशेष । भाव० ३७४ । जेण ताला
मपुडिअद तेण भरेण मारयतीति । दश० चू० १२७ अ ।

तालफल-प्रलम्ब फलविशेष । दशा० १७६ ।

तालवेंट-तालपत्रशाखेत्यर्थ । नि० चू० प्र० ६० आ ।

तालमत्यकड- । भग० ४३६ ।

तालियट-नालवृत्त-वायुवीरकमेव द्विपुटादि । प्रभ० ८ ।

तालवट-नालवृत्त तालाभिधानवृक्षपत्रवृन्त पत्तछोट
इत्यर्थ । ज्ञाता० ४८ ।

तालवृत्त-वीजनकम् । उक्त० ६० । व्यजनम् । ज०
प्र० ४११ ।

तालवेंट-तालवृत्त विद्याविशेष । व्य० द्वि० १३३ आ ।
भग० ४७४ ।

तालसम-नट्टविशेष । नि० चू० वृ० १ अ । यत्परस्पर-
हृत्हस्ततालस्वरानुवर्ति भवति तत् तालसमम् । ठाणा०
३६६ । यत्परस्पराभिहतहस्ततालस्वरानुसारिणा स्वरेण
भीयते तत् । अनु० १३२ ।

तालसुसप्तपञ्च-परस्पराहृततालस्वरानुवर्ति यद् गीत
तन्मयद् मुरजकगिकादीनामनोद्यानामाहृतान्यो ध्वनियश्च
नृत्यत्या नर्तक्या पादोऽक्षपस्तेन सम तत् तालसुसप्तपञ्च-
कम् । ज० प्र० ४० । तालसुसप्तपञ्च-परस्पराहृतहस्तता-
लस्वरानुवर्ति यद् गीत तत् । यत् मुरजकसिकादीनामा-
नोद्यानामाहृताना यो ध्वनियश्च नृत्यत्या नर्तक्या
पादोऽक्षपस्तेन सम तद्वा । जीवा० १६५ ।

ताला-कसिका । प्रभ० १५६ ।

तालाचरा-तालाद्यादिभि विद्याविशेषं चरन्ति तालाचरा ।
नि० चू० द्वि० १६७ आ । तालादानेन प्रकाकारिण ।
रात्र० २ । ज्ञाता० ४० । प्रसाकारो । विरा०

६३ ।

तालाद्यादि-विद्याविशेष । नि० चू० द्वि० १६७ आ ।
तालाचर-तालाचर-तालादानेन प्रकाकारी । औप० ३ ।

तालाचरा नटा । वृ० प्र० १०३ अ । तालाचर ताला-
दानेन प्रकाकारी दण्डपाशिको वा । औप० ७२ । ताला
चर प्रेक्षाचारिविशेष । प्रभ० १४१ ।

तालाचरा-तालाचरा प्रकाकारिविशेष । ज० प्र०
११४ । चारणा । औष० २२३ । नर्तकवट्टादय ।
वृ० द्वि० २७३ आ । भङ्गचेष्टण्डादिया । नि० चू० प्र०
३५८ अ ।

तालअटे-तालवृत्त व्यजनविशेष । दश० १५४, २२८
। ज० प्र० १६१ ।

तालिज्जतार्ण-भाडनम् । राज० ५२ ।

तालियट-तालवृत्त मयूरपिच्छकृतव्यजनमित्यय ।
आचा० ३४५ । तालानिधानवृक्षपत्र वृन्त तत्पत्रच्छोट
इत्यर्थ । भग० ४६८ । तालवृत्त-व्यजनकम् । भाव०
१२२ । तालवृत्त-वीजनकम् । प्रभ० १६३ ।

तालियटक-नालवृत्तक व्यजनविशेष । प्रभ० १५२ ।

तालु-काकुदम् । जीवा० २७३ । काकुन्दम् । ज्ञाता०
१३८ । आचा० ३८ ।

तालुगागारो- । औष० २०६ ।

तालुघाडणीए-विद्याविशेष । नि० चू० प्र० ७६ अ ।

तालेइ-ताडयति हस्तादिना । भग० १६६ ।

तालोदग- । नि० चू० वृ० १५ आ ।

तालोदा-तालोदकानि । वृ० द्वि० १७३ अ ।

ताव-तावत् । ठाणा ४६७ । ताव-अतापनामकर्मदेवा-
द्रविमण्डलानामुष्ण प्रकाश । ज० प्र० ४३३ ।

तावखित्त-तापक्षय सूर्यातपव्याप्ताकावाण्डम् । ज० प्र०
४५३ ।

तावखित्तपुष्प-तापक्षत्रपूर्वं आदित्योदयमधिकृत्य यत्र
या पूर्वदिक् । दा० ८५ ।

तावखिज्ज-तापनीय-तापमहम् । भग० ६७२ ।

तावण्णत्ता-तस्या इव नीललेण्या इव वर्णा यस्या सा
तद्वर्णा तद्भाषस्तथा तद्वर्णता । भग० २०५ ।

तावस-तवेद्विभो । दश० चू० ३३ आ । तापस-बीसा-

मया श्रेष्ठिविशेष । उत्त० ६६ । तापस-परिश्रित-
पत्राद्युपभोगवाद् वाततपस्वी । प्रशा० ४०५ । पतित-
पत्राद्युपभोगवाद् वाततपस्वी । भग० ५० ।
तावसपत्नि-तापमण्डो । आव० ३६१ ।
तावता-भिक्षुविशेष । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।
ताविया-तापिका । आव० ८५४ ।
तावेड-तापयति आनीतशीत करोति । ज० प्र० ४६१ ।
नि० चू० तृ० १५ अ ।
तासण-त्रासन फेडकारादिवचन भयकारि । प्रश्न० १६० ।
तासणओ-त्राम आकस्मिक मय अक्रमोत्पन्नशरीरकम्प-
मन क्षामादिलिङ्गितकारकत्वात् त्रासनक । प्रश्न० ५ ।
ताहो-नदा तस्मिन् काले । श्लो० ११५ ।
तिता-उल्ला । नि० चू० प्र० ४६ अ । मिष्ठा विलम्बा
शार्दा । दश० ६६ ।
तितिण-मखेद वचनम् । भग० ६१६ ।
तितिणि-नितीणि यत्र तत्र वा स्तोत्रेऽपि कारणे कर-
वगावण । व्य० प्र० २३० अ ।
तितिणिण-तितिणिकोलाभे सति श्वेदाद् यत् किञ्चानभि-
धायो । टाणा० ३७४ ।
तितो-वित्रस । नि० चू० द्वि० ८१ आ ।
तिदुका- उत्त० ५७१ ।
तिदुग-एनादशनोर्षकरस्य चैत्यवृत्तनाम । सम० १५२ ।
निदुक-श्रोत्रियजोषविशेष । उत्त० ६६५ । तन्दुक
भावस्त्यामुद्यानम् । विशेषे ६३५ ।
तिदुगुजाण-तिदुकोद्यान श्रावस्त्यामुद्यानविशेष । उत्त०
१५३ ।
तिदुय-तिन्दुक तैदृक्कीकलम् । दश० १७६ । प्रशा०
३६४ । तिन्दुक श्रावस्त्यामुद्यानविशेष । उत्त० ५६८ ।
कनविशेष । प्रशा० ३७ ३२८ । वनस्पतिविशेष ।
भग० ८०३ ।
तिदुसय-तेन्दुस । आव० १८१ । ज्ञाता० १८४ ।
ति-सूतीया सप्तरात्रिकी । आव० ६४७ ।
तिअ-त्रिक-वटिमाग । उत्त० ४७४ ।
तिउट्टई-दुष्यति क्षयगच्छति । व्या० २६० ।
तिउड-त्रिकूटनामवशात्कारणवत् । ज० प्र० ३५२ ।

तिउडग-त्रिपुटका घान्यविशेष । दश० १६३ ।
तिउण-त्रिगुण त्रि प्रदक्षिणीकृत्य । आव० २३३ ।
तिउल-श्रीव मन प्रभृतीन्-तुलयति तुलायारोपयति कष्टा-
वस्थो करोतीति त्रितुलम् । प्रश्न० १५६ । तोदकः
व्ययक । उत्त० ४७५ ।
तिउला-श्रीव मनोवाक्कायास्तुलयति अभिभवति या वा
त्रितुला । प्रश्न० १७ । शौनवि मनोवाक्कायल गणान-
यास्तुलयति अयति तुलाच्छानिव वा करोति त्रितुला
। ज्ञाता० ६८ ।
निकटटु-इतिकृत्वा । आव० ७६३ ।
निकडुय-त्रिकटुकं शुष्ठीमरिचपित्त्यात्मकम् । उत्त०
६५३ ।
निकणइयाड-नवत्रिकाभिप्रायाच्चित्त्यन्ते यानि तानि नय-
त्रिकवन्तीति त्रिकनयिकानि । सम० ४२ ।
निकूडा-घातामहानाद्या दक्षिणतटे स्थित वक्षस्कार-
पर्वतविशेष । टाणा० ८० ।
निकूडे- । टाणा० ३२६ ।
निखल-तीक्ष्णा भेदिका । भग० ५४० । तीक्ष्ण-कटु ।
उत्त० ६५३ । तीक्ष्णा वेगवती । भग० ३०६ । तीक्ष्णा
श्वेदकरणात्मकम् । दश० २०१ । तीक्ष्णा निशिता ।
उत्त० ३४६ ।
निखलदाड-तीक्ष्णा निशिता दष्टा एव यस्य स तीक्ष्ण
दष्ट । उत्त० ३४६ ।
निखलसिमे-तीक्ष्णे निशिताप्रे शृङ्गे विषाणे यस्य स
तीक्ष्णशृङ्ग । उत्त० ३४६ ।
निखला-परुषा । भग० ७६७ ।
निखलुतो-त्रिकृत्व । आव० १२४, ३५६ । शौव
वारात् त्रिकृत्वा । भग० १४ ।
निलुतो-निगिणवारा । नि० चू० प्र० २१८ अ ।
निग-त्रिक यत्र रथ्यात्रय मिलति । ओप० ४ । त्रिकम् ।
आव० १३६ । त्रिक यत्र स्वाने रथ्यात्रयमौलको भवति ।
ओप० ५७ । त्रिक-रथ्यात्रयमौलनस्थानम् । भग० १३७,
२००, २३८ । त्रिक-जोषाजोषनोजोषराशिष्यं तदभ्यु-
पगन्तरोऽपि तर्षक त्रिका । उत्त० १५२ । त्राराशिक-
राशिष्यव्यापक । आव० ३११ । त्रिक-त्रिपलया-

गम । अनु० १५६ । यत्र रघ्याना त्रय मिलति ।
ठाणा० २६४ । कटिभागम् । उक्त० ४७५ ।

तिगडुगाईयं-त्रिकटुकादिक सुण्ठीपिप्लोमरिचकारिकम् ।
पिण्ड० ६५ ।

तिगपरिहोणो-त्रिकेण ज्ञानदर्शनचारित्र्यलक्षणं होन ।
ओष० १७३ ।

तिगिच्छि-किञ्जल्क । ठाणा० ४८२ ।

तिगिच्छिकूडे-तिगिच्छी-किञ्जल्कस्तत्प्रधानकूटत्वात्तिगिच्छि-
कूट । ठाणा० ४८२ ।

तिगिच्छी- । ठाणा० ७३ ।

तिगिच्छ-विमानविशेष । सम० ३८ । चिकित्सा ।
ज्ञाना० ११३ । आव० ३४८ ।

तिगिच्छकूडे-उत्पातपर्वत । भग० १७२ ।

तिगिच्छा-रोगप्रतिकार । नि० ब्रू० द्वि० ६५ आ ।
रोगप्रतिकार । पिण्ड० १२१, १३२ । चिकित्सा । व्य०
द्वि० १६६ अ । मतिविभ्रम । आव० ८१५ । प्रभ०
१० ।

तिगिच्छायणसगोत्ते-ज्येष्ठायामत्रनाम् । सूर्य० १५० ।

तिगिच्छायणे-चिकित्सायन-ज्येष्ठायामत्रम् । ज प्र० ५०० ।

तिगिच्छि-प्राहृते पुष्परज शब्दस्य तिगिच्छि इति निपात
देशो शब्दो वा । ज० प्र० ३०७ ।

तिगिच्छिकूट-विस्तरिणिवर्षधरे एकादशकूटनाम । ठाणा०
७२ । उत्पातपर्वत । प्रभ० ६६ । उत्पातपर्वत । ठाणा०
३७६ । चमरेन्द्रस्य उत्पातपर्वतनाम । ठाणा० ४८२ ।
सम० ३३ । तिगिच्छिद्रहृपतिकूटम् । ज० प्र० ३८१ ।

तिगिच्छिद्रहृ-निगिच्छि वीष्परजस्तत्प्रधानो द्रहृस्तिगिच्छि-
द्रहो नाम द्रहृ । ज० प्र० ३०६ ।

तिगिच्छित्ते-नैकितिक आयुर्वेद । ठाणा० ४५१ ।

तिगिच्छी-नगरीविशेष जितशत्रुराजधानी । विषा० ६५ ।

तिगुण-तिश्वारा । ओष० ११७ ।

तिगुणुकडो-त्रिगुण शत्रु वारात् यावत् उर्व-प्रावत्येन
कण्डन-उटन यस्य स त्रिगुणोरुण्ड । पिण्ड० ६५ ।

तिघरतर-ग्रहश्यातररत तृतीयान्तरात्परत । नि० ब्रू०
प्र० १८७ अ ।

तिचयसु-त्रिचयु उत्पन्नमावरणशयोपशमेन ज्ञान च

भुत्वावधिरूप दर्शनं च अवधिदर्शनरूपं यो धारयति
वहति स तथा य एवभूत स चक्षुरिन्द्रियपरमभुत्वावधि
भिरिति वक्तव्यं स्यात् । ठाणा० १७१ ।

तिजमलपदं-त्रयाणा यमलपदाना समाहारत्विजमलपदम्,
चतुर्विधस्यङ्कस्थानलक्षण अथवा तृतीय यमलपद षोडशा
नामङ्कस्थानानामुपरितनाङ्काष्टकलक्षणमिति वर्गपटकल
क्षणम् । अनु० २०६ ।

तिट्टुह-तिट्टिति वर्तते आसेवते । दश० २४३ ।

तिट्टाण-तिस्रो वारा । ओष० १६३ । मणिवधहस्त-
तलभूमिकानक्षणम् । वृ० १०७ आ । तिस्रो वारा आ ।
आष० ६४२ ।

तिट्टाणकरणपद्ध-श्रीणि स्थानानि उर प्रभृतीनि तेषु कर-
णेन क्रियया शुद्ध त्रिस्थानकरणशुद्धम् । जीवा० १६५ ।
श्रीणि स्थानानि उर प्रभृतीनि तेषु करणेन क्रियया
विशुद्धम् । अथवा उर कण्ठशिरस्स् श्लेष्मणा अन्याकु-
लसु विशुद्धसु प्रशस्तेषु यद्गोयते तद्गुर कण्ठशिरोविशुद्ध-
त्वात् त्रिस्थानकरणविशुद्धम् । ज० प्र० ४० ।

तिट्टाणकरणसुद्धा-त्रिस्थानकरणशुद्धा-आदिमध्यावसान-
रूपेषु त्रिषु स्थानेषु करणेन क्रियया यथोक्तवाहनक्रियया
शुद्धा अवसादा न पुनरवस्थानव्यापारणरूपदोषलेनेनापि
कलङ्किता । जीवा० २६६ ।

तिणय-पिनत मध्यपाश्र्वयलक्षणे स्थानश्रयेऽवनयम् ।
भग० १६४ ।

तिणहत्यय-तृणपूलक । भग० ६८४ ।

तिणिस-तिनिशाभिपानरक्तसम्बन्धि । भग० ८८१ ।
तिणिस वृषविशेष । ठाणा० २१६ । तंनिश तिनिसदा
हमम्बन्धि । जीवा० १६२ । तिणिसद्रुमसम्बन्धि । ज०
प्र० ३७ । वृषविशेष । नि० ब्रू० प्र० १४४ आ ।
तिणिस वृषविशेष । दश० २३६ । उक्त० १७ ।

तिण-तीर्ण भवार्णव स्वयमवतरित । जीवा० २५६ ।
तीर्णं शक्त । आव० ६१७ । तीर्णं इव तीर्णं । सम०
४ ।

तितिक्षह-तितिक्षते दैव्याभावात् क्रमेण वा मनःप्रभृति-
भि । भग० ४६८ ।

तितिक्षया-तितिक्षार्थं सहनार्थम् । ओष० १६० ।

तितिवलसि-तितिक्षसे दैन्यावलम्बनेन । ज्ञाता० ७१ ।
 तितिवलसि-तितिक्षा परोपहृजय । प्रश्न० १४६ । तितिक्षा
 परोपहृजय, योगसमूहे नवमो योग । आव० ६६४ ।
 तितिवलसि-तितिक्षामि । ठाणा० २४७ ।
 तित्त-तित्त कोसातक्यादिवत् । उक्त० ६७६ । श्लेषम
 नासकृत् तिवत् । ठाणा० २६ । तित्त-यदुदयात्
 जन्मुद्योरोरेषु तित्तो रसो भवति यथा मन्त्रिवादीना ति
 क्तरसनाम । प्रश्ना० ४७३ ।
 तित्तस्य- । नि० सू० प्र० १६५ अ । तित्तक
 एलुकवास्तुकादि । दश० १८० ।
 तित्तालाउय-नद्रुतुम्बकम् । ज्ञाता० १६६ ।
 तित्तिय-तित्तिक चिलातदेननिवासो म्लेच्छत्रिशेष । प्रश्न०
 १४ ।
 तित्तिर-तित्तिर पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ ।
 तित्तिरा-लोमपक्षिविशेष । जीवा० ४१ । प्रश्ना० ४६ ।
 तित्तो-तृप्ति नृसदेनुत्वात्तृप्ति अहिंसाया दशम नाम । प्रश्न०
 ६६ । तृप्ति ध्राणि । ठाणा० १३ । ध्राणि. बुभुक्षा-
 द्युपरमलक्षणा । विशेषे १३६ ।
 तित्त्यकरो-तीर्थंकर जिन प्रशस्तभावकरविशेष । आव०
 ४६६ ।
 तित्त्य-यद् यस्मात् नारयति पार प्रापयति तेन तत् सफलक्ष
 ण भाष्यस्तथीयम् । विशेषे ४७६ । ज-मज्जरामरणसलिलस-
 म्भूत मिथ्यादशनाविरतिगम्भीर महाभोमकवायपाताल
 दुरवगाहमहामोहावर्तभीषण रागद्वेषपवनविक्षोभित विवि-
 धानिष्टेष्टसयोगवियोगदोचोनिचयसङ्कुल उच्चैस्तरमनो-
 रथसहस्रवेलाकलितं ससारसागर तरन्ति येन तत्तीर्थं ।
 सकनजीवाजीवादिपदार्थसार्थप्ररूपक अत्य-तानवद्य शेष-
 तीर्थं तथीयाविज्ञातचरण करणक्रियाधार सकलज्ञेयोक्तान्त-
 र्गतविगुद्धधर्मसंपत्समन्वितमहापुरुषाभयमविसवादि प्रवच
 नम् । नदी० २१ । तीर्थतेऽनेनेति तीर्थम् । ठाणा० ३० ।
 तीर्थ-षट् न । ज० प्र० २०० । तीर्थं तीर्थतेऽनेनेति
 तीर्थं सङ्घ । विशेषे ५६१ । तीर्थं तीर्थतेऽनेनेति प्रवचन
 सङ्घो वा । आव० ८६ । तीर्थेते ससारसागरो
 ज्ञेनेति तीर्थं यथावस्थितसकलजीवाजीवादिपदार्थसार्थप्र
 रूपकं परमगुरुप्रणीत प्रवचनम्, तच्च निपापार न भवति

इति सङ्घ प्रथमगणधरो वा । प्रश्ना० १६ । त्रिषु वा
 क्रोधाग्निदाहोपशमलोभतृष्णानिरागकर्ममलापनयनलक्ष
 णेषु ज्ञानाविलक्षणेषु वा अर्थेषु तित्ततोति त्रिष्वम् ।
 ठाणा० ३३ । तीर्थं पवित्रताहेतु, तरणोपायश्च ।
 प्रश्न० १३६ । प्रश्न० १३६ । तीर्थंभूतदेवदोषादि ।
 ज्ञाता० ८१ । तीर्थम् चातुर्वर्ण भ्रमणसङ्घ । आव०
 १३४ । तीर्थं गणधर । आव० २३३ । तीर्थं वा
 गणधर । आव० २८७ । तरन्ति तेन ससारसागर-
 मिति तीर्थं प्रवचनम् सङ्घ । भग० ७ । चातुर्वर्णो
 समणसथो दुवालसथ वा गणिपिडग । नि० सू० प्र०
 ७७ अ । तीर्थम् त्रिष्वम् अथ वा, जन तीर्थमभिप्रेतार्थ-
 साधकम् । विशेषे ४८१ । यद् यस्माद् यथोक्तदाहो-
 पशमतृष्णाच्छेदमलक्षालनरूपेषु यदि वा सम्यग्दशन
 ज्ञानचारित्रलक्षणेषु त्रिष्वप्येषु स्थित ततस्त्रिष्व सथ
 एव । विशेषे ४८० । तीर्थं-क्रोधाग्निदाहोपशम-
 लोभतृष्णाभ्यवच्छेद-कर्ममलक्षालनलक्षणास्त एवानन्तरो-
 क्तास्त्रयोर्था फलरूपा यस्य तत् अर्थं तच्च सथ. तद-
 व्यतिरिक्त ज्ञानादि त्रय वा अर्थं प्राकृते 'तित्त' उच्यते ।
 विशेषे ४८० । तरन्ति येन ससारसागरमिति तीर्थं प्रव-
 चन सङ्घ । सम० ३ । पुण्यक्षेत्रम् । उक्त० ३७३ ।
 गणधर प्रवचन धृतमित्यर्थं । उक्त० ५८४ । तीर्थेते
 ससारसागरोऽनेनेति तीर्थं-प्रयावस्थितमकलजीवाजीवादि-
 पदार्थसार्थप्ररूपक परमगुरुप्रणीत प्रवचन सङ्घ प्रथ-
 मगणधरो वा । नदी० १३० । त्रयो वा क्रोधाग्नि-
 दाहोपशमादयार्था कलानि यस्य तत् अर्थम् त्रयो-
 ज्ञानदयोर्था वस्तूनि यस्य तत् अर्थम् । ठाणा ३३ ।
 जीवाजीवादिपदार्थसार्थ-अत्य-तानवद्यथोपतीर्थान-नरीया -
 विज्ञातचरणकरणक्रियाधार ज्ञेयोक्तान्तर्गतविगुद्धधर्म-
 संपत्समन्वितमहापुरुषाभयमविसवादि प्रवचन च ।
 तीर्थं धृतज्ञानम् । आव० २३५ । तीर्थेते ससारममुद्रो-
 ज्ञेनेति तीर्थं प्रवचनम् । राज० १०६ ।
 तित्तियगर-तीर्थं-प्रवचन तदव्यतिरेकाच्चेह सङ्घस्तीर्थं
 तरुणगीलरवात् तीर्थंकर । भग० ७ । तीर्थंकर
 तीर्थेते ससारसागरमुद्रोऽनेनेति तीर्थं तरुणगील
 जीवा० २५५ । तरन्ति येन ससारसागरमिति तीर्थं

प्रवचन तदव्यतिरेकादिह सङ्घस्तीर्षं तन्प्य करणशौल-
स्वातीर्थकरः । सम० ३ । तीर्थकर- द्वादशाङ्गप्रणा-
यकः । प्रश्न० १०४ ।

तित्थगरनाम-यदुदयवशात् अष्टमहाप्रतिहार्यप्रमुखाश्रुतु-
न्निशदतिशया प्रादुप्यन्ति तत् तीर्थकरनाम । प्रश्न०
४७५ ।

तीर्थकरनामगोत्रं-तीर्थकरत्वनिबन्धन नाम तीर्थकर-
नाम तच्च गोत्र च-कर्मविशेष एवेत्येकवज्जावात् तीर्थ-
करनामेति गोत्र-अभिधान यस्य तत् । ठाणा० ४५५ ।

तित्थगरपट्टरुचं-तीर्थकरप्रतिरूपम् । भाव० १२४ ।

तित्थगृह्यायो- । नि० ब्रू० द्वि० १०१ अ ।

तित्थधम्म-तीर्थीमह गणधरस्तस्य धर्मः-आचार श्रुत-
धर्मप्रदानलक्षणस्तीर्थधर्म, यदि वा तीर्थं प्रवचन श्रुतिमि-
त्यर्थमस्तद्धर्मं स्वाध्याय । उक्त० ५६४ ।

तित्थभेय-तीर्थभेद तीर्थमोचक । प्रश्न० ४६ ।

तित्थभेयए-गाणाइमग्गविराहणाहस्यति भणिय होइ ।
भाव० ६६२ ।

तित्था-तीर्थानि चक्रवर्तिनः समुद्रश्रीतादिमहानद्यवतार-
लक्षणानि सप्रथमक देवनिवासभूतानि । ठाणा० १२३ ।

तिदंड-त्रिदण्ड । भग० ११३ ।

तिदंडो-त्रिदण्डो सुवर्णपुशकरीपरिद्राजक । भाव०
४५२ ।

तिदिंसं पगासगा-त्रिदिश प्रकाशकानि । आचा० ४३० ।

तिदिंसि-त्रिदिशि तिसृषु दिक्षु । जीवा० २३६ ।

तिदुला-तोटिका-भोद-प्रस्तावात् मनोवाङ्मयात् दोलती-
व स्वरूपचलनेन त्रिदुला । उक्त० १२१ ।

तिनयं-त्रिनत आदिमध्यावसानेषु नमनभावात् । बोवा०
२५६ ।

तिनिशस्तता-सञ्ज्वलनमानभेद । दश० १०१ ।

तिनिशवृक्षगुहा- । व्य० द्वि० १६६ आ ।

तिन्न-तिस्रो वारा । ओष० ०१७ । स्तिमित आर्द्धता
गत । जाता० ११४ ।

तिपट्ट-एक सत्तारकपट्टक द्वितीय उत्तरपट्टक तृतीय-
श्रोलपट्टक । ओष० १३२ ।

तिपट्टोलतित्तिएणं- । आचा० ४२३ ।

तिपरियल्लं-त्रिपरिवत्तं त्रयः परावर्तकाः वेष्टनानि ।
ओष० २१४ ।

तिपासियं-त्रिपासितं त्रीणि वेष्टनानि दवरकेन दत्त्वा-
पासित पाशबन्धेन । ओष० २१४ ।

तिपुड-धान्यविशेषः । दश० ब्रू० ६२ ।

तिप्पति-प्रतिजागरति । ग० ।

तिप्पइ-तेपते क्षरति ददाति । पिण्ड० ६३ ।

तिप्पइय-त्रिपदिका । जीवा० २४७ ।

तिप्पणया-परिदेवनता । सूत्र० ३६८ । दश० ब्रू०
१५ ।

तिप्पति-तिन्यति सुवाच्यावयति । सूत्र० ३२५ ।

तिप्पमाण-भयात् प्रस्वेदलाभादि तर्पणं । शाता० १५६ ।

तिप्पयतो-निन्दवद् । सम० ५४ ।

तिप्पावणया-तेजयना तिवृष्टे पुनरणावी' इति वच-
नात् शोकातिरेकादेवाश्रुलालादिक्षणरापणा । भग०
१८४ ।

तिभाग-त्रिसख्या भागान्निभागा । ज प्र० ६८ ।

तिमासिआ-द्वादशे तृतीयत्रिंशुप्रतिमा । सम० २१ ।

तिमिगल-तिमिञ्जल महामत्स्यतमः । प्रश्न० ७ ।

तिमि-तिमि महामत्स्यः । प्रश्न० ७ ।

तिमितिमिगिला-मत्स्यविशेषः । प्रश्न० ४४ ।

तिमिरं-तिमिरसम्पाद्यो भ्रमः । प्रश्न० ३५६ । पित्त-
दयविकारेण दम्बचरिषदियस्य स्वलीकरण । नि०
ब्रू० प्र० ३०२ आ । वनस्पतिविशेषः । भग० ८०२ ।

तिमिर निकाचित ज्ञानावरणीयम् । भाव० ७८८ ।
पवगविशेषः । प्रश्न० ३३ ।

तिमिरविद्धंते-तिमिर अन्धकार विध्वंसयति अवनयति
तिमिरविध्वंसः । उक्त० ३५१ ।

तिमिभ्रगुहा-गुहाविशेषः । नदी० २२८ ।

तिमिसंयथार-तमिसाधार अत्यन्ततमः । प्रश्न० ६० ।

तिमिसगुह-तमिभ्रगुहा । भाव० ११०, ६८७ ।

तिमिसगुहा-र्वताख्यनवकूटे सप्तमः । ज० प्र० ३४१ ।

तिमिसगुहाकूड-तमिभ्रगुहाविषदेवस्य निवासभूत कूट
तिमिभ्रगुहाकूटम् । ज प्र० ७७ ।

तिमिसा-तमिसा रजनी । प्रश्न० ६८ ।

तिमिस्स-तमिस्सगुहा । प्रश्न० १६ ।
 तिमिस्सयावेण्ड-शल्यायते । आब० ४२२ ।
 तिमोतिर्मिगिलासच्छो-मत्स्यविशेष । जीवा० ३६ ।
 तिममणं-व्यञ्जनम् । ओष० १२३ ।
 तिममति- । ओष० २१७ ।
 तिमिम-सीमित । आब० १३१ ।
 तिम-त्रिपययुक्त स्यात् त्रिकम् । ज्ञाता० २८ । त्रिक
 रथ्यात्रयमीलनस्यानम् । प्रश्न० ५८ । त्रिक यत्र रथ्या-
 त्रय मिलति तन् । जीवा० २५८ ।
 तियचउक्क-त्रिकचतुष्कम् । आब० ६७५ ।
 तियभगो-त्रिकरूपो भङ्ग त्रिकभङ्ग भङ्गत्रयम् । भग०
 ८६ ।
 तिरजलो-तिरोहिताञ्जलि । व्य० द्वि० २३७ आ ।
 तिरवडिय-त्रिलण्डिक स्तेन । दश० ५२ ।
 तिरामिप्र-नेराशिक गोशालकमतानुसारी निह्ववविशेष ।
 सूत्र० ४५ ।
 तिरिभवेड्या-तिर्यग्वेदिका यत्र सडासमध्ये हस्तो नीत्वा
 प्रतिनिह्यते सा । ओष० ११० ।
 तिरिवल जोणिया-तिर्यग्गतिप्रायतिर्यग्चोके योनयस्तत्र जा
 ता तिर्यग्चोके योनय-उत्पत्तिस्थानानि ये ते तिर्यग्
 योजिजा तिर्यग्योनिका । जीवा० ३३ ।
 तिरिघट्टना-तिर्यग्घट्टना-प्रत्युपेक्षणा कुर्वन् वस्त्रेण तिर्यक्
 कुट्यादि घट्टयति । ओष० १०६ ।
 तिरिच्छसाइ-तिर्यक् सपततीति तिर्यक्सपात पतञ्जा-
 दि । दश० १६४ ।
 तिरिच्छा-तिरश्चीना अननुकूला सदनुष्ठानप्रतिघातिका ।
 सूत्र० ३१६ ।
 तिरियक्कट्टु-तिर्यक्कृत्वा अपहृत्य, हस्तयित्वा वा ।
 सूत्र० ६० ।
 तिरियक्करेड-तिर्यक्करोति । सूर्य० ४६ ।
 तिरियमिस्ति-तिर्यग्मिति चकटोद्विक्वादी सङ्कटासप्रतो
 विस्तोर्णा । भाषा० ३०२ ।
 तिरिय-नो प्रतिकुल नो अनुकुल वितिरिष्य तिरिय ।
 नि० पू० तु० ६३ आ । तिर्यक् । सूर्य० ४५ ।
 तिर्यक्मित्तप्रदेशः । जीवा० २०६ । तिर्यक् दिश

अनुदिशश्च । आचा० ६३ । तीरित तीर पार प्रापि-
 तम् । प्रश्न० ११३ ।
 तिरियलोए-रुचकस्याधस्तान्नवयोजनशतानि रुचकस्योप
 रिष्टास्रवयोजनशतानि तिर्यग्लोक । प्रज्ञा० १४४ ।
 तिरियस्योयतट्टु-तट्टु-स्थाल तिर्यग्लोके तट्टुमिव तिर्यग्लो-
 कतट्टु तस्मिन् स्वयम्भूरमणसमुदवेदिकापर्यन्ते अष्टाद-
 शयोजनशतबाहस्ये समस्ततिर्यग्लोके च । प्रज्ञा० ७६ ।
 तिरियस्योयपय-रुचकसमाङ्गुलभागास्रवयोजनशतानि
 गत्वा यज्ज्योतिश्चक्रस्योपरित्तन तिर्यग्लोकसम्बन्धि एकप्राये-
 शिकमाकाशप्रतर तत् तिर्यग्लोकप्रतरम् । प्रज्ञा० १४४ ।
 तिरियवाए-तिर्यगुद्वन्द्वन् यो वाति वात स तिर्यग्वात ।
 प्रज्ञा० ३० । यस्तिर्यग्वाति वात स तिर्यग्वात ।
 जीवा० २६ ।
 तिरिडडि-किरिट च मुकुट घारयन्ति ये ते । सम०
 १५८ ।
 तिरिड-तिरिड मुकुटम् । प्रश्न० ७७ । तिरिड शिलरत्रयोपेतं
 मुकुटमेव । प्रश्न० ४८ । किरोटानि मुकुटानि शिलर-
 त्रयोपेतानि । ज० प्र० २०५ ।
 तिरिडपट्टु-वृक्षविशेषस्य वल्कभव वल्गम् । वृ० द्वि०
 २०१ अ ।
 तिरिडपट्टुते-वृणत्वङ्मयम् । ठाणा० ३३८ ।
 तिरिडपट्टो- । नि० सू० प्र० १२१ आ ।
 तिरिडो-वृक्षविशेष । वृ० द्वि० २०१ अ ।
 तिरिलोपट्टो-तिरिडहस्तस्य वागो तस्य तत्तु पट्टुसरिषो
 सो तिरिलोपट्टो । नि० सू० प्र० २५४ आ ।
 तिरि-तिरोहितम् । वृ० तु० १५६ अ ।
 तिरोभाष-प्रकाश प्रकटस्वम्, आविर्भाव । त्रिदे०
 १०६२ ।
 तिर्यक्-पाशत । ओष० १६८ ।
 तिर्यक्शल्या- । नदी० १५५ ।
 तिर्यगानुपूर्वी-द्वितीयानुपूर्वी नाम । प्रज्ञा० ४७३ ।
 तिर्यग्गार्मिनी-नदीति तिर्यक् छिनत्ति सा । व्य० प्र०
 २५ आ ।
 तिर्यग्मनुजान्-जाहमात्रवासकान् तिर्यग् अश्वरसका-
 दीन् । ओष० १६६ ।

तिर्यग्वेदिका-जानुनोः पार्श्वतो हस्तौ नीत्वा वेदिकाया-
स्तृतीयः प्रकारः । ठाणा० ३६२ ।
तिलंतिलं-तिलशः । विपा० ५७ ।
तिलंबणा-त्रिलम्बनः त्रिकवलः कवलत्रयप्रमाणः । ओष०
१६० ।
तिल-तिलाः घाग्यविशेषः । दश० १६३ । औषधिविशे-
षः । प्रज्ञा० ३३ । तिल अष्टाशितौ महाग्रहे एकविंश-
त्तमः । ज० प्र० ५३५ । ठाणा० ७६ । वनस्पतिविशेषः ।
भग० ८०२ ।
तिलए-तिलकः वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । तिलकः सप्त-
दशतीर्थांशरस्य कैत्यवृक्षनाम् । सम० १५२ । अविष्ट-
कालिनः प्रथमवासुदेवस्य प्रतिशत्रुः । सम० १५४ । तिलकः
भिर्यादिपु पुण्ड्रम् । सूर्य० २६४ । प्रज्ञा० ६६ । तिलकः ।
अनु० २१२ ।
तिलओ-तिलकः भिर्यादिपु पुण्ड्रम् । जीवा० १७५,
३७६ ।
तिलफटओ-तिलकफटकः कोकिलच्छदः । प्रज्ञा० ३६२ ।
तिलक-घाग्यवान् श्रेष्ठी । सूत्र० १६४ । आघायाः
परावतितद्वारे श्रेष्ठी, वसन्तपुरे श्रेष्ठिविशेषः । पिण्ड०
१०० । वृक्षविशेषः । कमनीयकामिनीकमलदलदीर्घर-
दिभुधवललोचनकटाशविशेषात् कुमुमाद्यानिर्भावश्रुति-
न्द्रियज्ञानस्य व्यक्त लिङ्ग तसः । विशेष० ६६ ।
तिलकोडय-तिलकोटकः तिलकृमिः । आव० ६२४ ।
तिलकखामिया-तिलखादिका । आव० २६७ ।
तिलग-तिलकं वृक्षविशेषः । आव० ५१३ । वनस्पति-
विशेषः । भग० ८०३ । नि० सू० तु० ६१ अ । तिलकः
विशेषको ललाटाभरणम् । जीप० ५५ ।
तिलगचोद्दसं-तिलकं ललाटाभरण रत्नमयं चतुर्दश
यत्र तिलकचतुर्दशम् । ज० प्र० २१७ ।
तिलगचोद्दसगं-तिलकचतुर्दशक असङ्कारविशेषः । आव०
६५ । तिलकचतुर्दशकं आभरणविशेषः । आव० ६८ ।
तिलगरयण-तिलकरत्नं पुण्ड्रविशेषाः । जीवा० २०५ ।
भिर्यादिपु पुण्ड्रविशेषाः । ज० प्र० ५४ । पुण्ड्रविशेषाः ।
ज० प्र० ४६ ।
तिलगवर्णे-तिलकवर्णम् । भग० ३६ ।

तिलस्थंबओ-तिलस्तम्बः । आव० २१२ ।
तिलपप्पडओ-जो आगमेहि तिलेहि कोरइ । दश० चू०
८६ आ ।
तिलपप्पडग-तिलपपटः पिष्टतिलमयः । दश० १८५ ।
तिलपपेटिका-शष्कुलिः । दश० १७६ ।
तिलपिट्टु-तिलपिष्टः । तिललोट्टुः । दश० १८५ ।
तिलपीलगचक्क-तिला कीडगा वा छुट्टेज्जा । नि० चू०
द्वि० ६१ आ ।
तिलपुप्फवर्णे-अष्टाशितौ महाग्रहे द्वाविंशत्तमः । ज०
प्र० ५३५ । ठाणा० ७६ ।
तिलमक्किलयं-जैलन्नक्षितम् । ओष० १४० ।
तिलय-तिलकं एकोरुक्द्रोपे वृक्षविशेषः । जीवा० १४५ ।
तिलको विशेषको भूपकत्वात् । भग० ५४१ । तिलकाः
भिर्यादिपु पुण्ड्राणि । सम० १३६ । तिलकः वृक्षविशे-
षः । जीवा० २२६ ।
तिलयवर्णं-तिलकवर्णम् । आव० १८६ ।
तिललोभ-तिललजः । व्य० द्वि० ४०५ अ ।
तिलसंगुलिया-तिलफलिका । भग० ६६४ ।
तिलसक्कुलिया-तिलशष्कुलिका तिलप्रधाना पिष्टमयपो-
लिका । आचा० ५८ ।
तिलसिंगा-तिलफलिका उत्कटिकाभेदे तिलः । प्रज्ञा०
२६६ ।
तिलसंगलिया-तिलशिम्बा । आव० २१२ ।
तिलहारगकपट्टो-तिलहारकशिशुः । आव० ७८६ ।
तिलुक्क-त्रैलोक्यं भवनपतिव्यन्तरतरविद्याधरवैमानिका-
दिगमुदायलक्षणः । अनु० ३७ ।
तिलोदक-तत्रप्रधानजलम् । ठाणा० । १४७ ।
तिलोदगं-तिलोदक तिलैः केनचिरप्रकारेण प्राप्तुकीकृतमुद-
कम् । आचा० ३४६ ।
तिल्लपूर्यं-तिलप्रधानं पूषम् । आचा० ३५२ ।
तिथद्द-त्रिपदी । आव० १६८ । त्रिपदी भूमौ पद-
त्रयः न्यायः पदत्रयस्योन्नमनं वा । ज० प्र० २६५ ।
त्रयाणां पदानां समाहारत्रिपदी-मङ्गलस्यैव रत्नभूमौ
पदत्रयविव्यासविशेषः । अन्त० १६ ।
तिर्यग्-त्रिपदी मङ्गलस्यैव रत्नभूमौ गतिविशेषः । आता०

२३२ ।

तिवग्गो-त्रियर्गं त्रैलोक्य घर्षार्थिकामा वा । आव०
४२३ । वत्पव्वगसज्जया सजेतोओ आगतुगसज्जता य-
तिवग्गा । नि० चू० द्वि० १५५ आ ।

तिवर्ति-त्रयाणा पदाना समाहारस्त्रिपदी-मल्लस्येव रङ्ग-
भूमौ पदत्रयविन्यासविशेषस्ताम् । अन्त० १६ ।

तिवर्लिय-त्रिवर्लिका । भग० १६७ ।

तिवापणं-त्रिपातन-त्रीणि कायवाङ्मनासि यद्वा त्रीणि
देहायुरिन्द्रियलक्षणानि पातन चातिपातो-विनाश त्रयाणां
कायवाङ्मनसा पातन-विनशन त्रयाणा देहायुरिन्द्रियरू-
पाणा पातन वा विनाशनम् । पिण्ड० ३७ ।

तिवायणा-त्रयाणा मनोवाक्कायाना त्रिम्यो वा देहायुक्ते-
न्द्रियलक्षणस्य प्राणस्य पातना-जीवस्य भ्रंसना त्रिपा-
तना अतिसयवती पातना प्राणस्यो जीवस्य वेति, प्राणव
घस्य दशम पर्याय । प्रश्न० ५ ।

तिविट्टु-त्रिपृष्ठ सिंहमारक । व्य० द्वि० १६६ आ ।
त्रिपृष्ठ श्रेयासजितकालमात्रि प्रथमवामुदेव । सम०
८८ । त्रिपृष्ठ जनपदोद्भवकारी विपमगिरिगुहावासी
महावसरीमारक । प्रश्न० ७५ ।

तिविट्टु-भविष्यकालमायी नवमो वामुदेव । सम० १५४ ।
त्रिपृष्ठ प्रथमवामुदेव । आव० १५६ ।

तिव्व-तोत्रा क्षिति शरीरव्यापिका । भग० २३१ । तोत्रो
विद्युद्धो । विशेषे ३०६ । तोत्र दुसह । आचा०
१५० । वृहद्द्वारोपेतम् । आचा० ३३३ । तोत्र
विद्युद्ध । आव० २८ । तोत्र तिव्व निम्बादिद्वय
तदिव तोत्र । भग० ४८४ ।

तिव्वदेशिय-तीत्र वृहद्द्वारोपेत देशिक वृहक्षेत्रव्यापि
तीत्र च तददेशिक तीत्रदेशिकम्, तीत्रदेशिका महतिदेशे-
ऽथकारोपेता । आचा० ३३३ ।

तिव्वपरिणामा-तीत्रपरिणामा प्रवसाविभूतस्वरूपा ।
आचा० १५० ।

तिव्वल्ल-तीत्रनञ्च रक्तुष्टसयम । दश० १६० ।

तिव्ववेर-तीत्रवेर अनुबदविरोध । ज्ञाता० ८१ ।

तिव्व्या-तीत्रा रोद्र । आव० १६१ । तीत्रा । जीवा०
१८७ । तीत्रा-तीत्रनुमापणञ्चक्रिता । प्रश्न० १६ ।

तिव्वामिलासे-तीत्राभिलाष अध्यवसायित्वम् । आव०
८२५ ।

तिव्विष्टं-अप्यफल । दश० चू० ८३ आ ।

तिव्वियुप्तः-आत्मप्रवादपूर्वाधीयानक । विशेषे ६४६ ।

तिव्वियुप्तं-अस्यावयववाचीनिष्कृत्व । विशेषे ६५० ।

तिसंधि-त्रिसन्धि आदिमध्यावसानेषु सन्धिमात्वात् ।
जीवा० २५६ ।

तिसंधिय-त्रिसन्धित त्रिषु स्थानकेषु कृतसन्धिक त्रैकाङ्गि-
कमित्यर्थ । भग० १६४ ।

तिसञ्जण- । नि० चू० द्वि० १६६ अ ।

तिसरय-त्रिमरिकम् । ज्ञाता० २२ ।

तिसला-चतुर्विंशतितमतीर्थंकरस्य माता । सम० १५१ ।
त्रिदेहदिन्ना पियकारिणी महावीरस्वामिन माता ।
आचा० ४२२ । तिसला तिस्रायंक्षत्रियपत्नी । आचा०
४२१ । आव० १७६ । तिसला वट्टमानमाता । आव०
१६० । तिसला महावीरजननी । भग० २६८ ।

तिसाइओ-तृपित । आव० ४२६ ।

तिसाकालो-गिम्हो । नि० चू० द्वि० ७५ आ ।

तिसामासो-ज्येष्ठ आपाढो वा । वृ० द्वि० २४३ आ ।

तिसालयं-त्रिशालक । जीवा० २६६ ।

तिसिरा-त्रिशालकम् मरस्यबन्धविशेष । विपा० ८१ ।

तिसूल-त्रिशूल प्रसिद्ध शस्त्रविशेष । आव० ६५१ ।

तिसोवाण-त्रयाणा सोपानानां समाहार त्रिसोपानम् ।
ज० प्र० ४२ ।

तिसोवाणपडिरुच्य-त्रिसोपानप्रतिरूपक त्रिसोपान च
तत् प्रतिरूपक-प्रतिविशिष्टरूप यस्य तत् च । जीवा०
१६८ । त्रिसोपानप्रतिरूपक प्रतिविशिष्टरूपक त्रिसोपा-
नम् । जीवा० २८६ ।

तिसोवाणपडिरुच्य-एकद्वार प्रति निगमप्रवेशार्थं त्रिदि-
गभिमुखास्तित्त सोपानपङ्क्तय । ठाणा० २३२ ।

तिहि-तिथि-रिक्ताकन्दुदन्धादिदुष्टतिथिम्यो भिन्ना तिथि ।
ज० प्र० २७३ ।

तिहिपहवणी-तिथिपूर्वं । आव० ४२२ ।

तिहो-तिथि मदनत्रयोदश्यादि । प्रश्न० १५५ । मदन-
त्रयोदश्यादितिथिषु । भग० ४७३ । ज्ञाता० ८१ ।

मदनप्रयोदशीप्रमृतिः । जाता० ५६ ।
 तीतं-अतीतम् । भग० ६६ ।
 तीतद्धा-अनादावतीतः कालः । भग० ५७ ।
 तीताए-अतीता । ठाणा० ७६ ।
 तीमनं-शाकः । पिण्ड० १३५ ।
 तीयं-त्रैतं त्रिकम् । सूत्र० ६७ ।
 तीरं-तीरार्वात्तजलापूरितं स्थानम् । जीवा० १६७ ।
 तटम् । जीवा० १२३ ।
 तीरइ-शबयते । आव० ३२४ ।
 तीरइस्ता-तीरयित्वा पारं नीत्वा । उक्त० ५७२ । नीर-
 यित्वा अर्धयनादिना परिसमाप्य । उक्त० ५७२ ।
 तीरट्टी-संसारतीरभूतो मोक्षस्तदर्थी तीरार्थी । सूत्र० २६८ ।
 तीरं पारं भवार्णवस्यायं यत् इत्येव धीलस्तीरार्थी तीर-
 स्थायी वा तीरस्थितिः । ठाणा० १८१ ।
 तीरा- । ठाणा० ५७७ ।
 तीरावेति-तीरयति समर्थं करोति । व्य० प्र० १४७ अ ।
 तीरित्तं- । आव० ३२२ ।
 तीरियं-पूर्णंषि कलावधौ किञ्चित्कालावस्थानेन तीरितं ।
 आव० ८५१ ।
 तीरियकङ्क-तिरित्तकार्यैः समाप्तकार्यैः । व्य० प्र० १४५
 अ ।
 तीरिया-तीरं पारं नीता । ठाणा० ३८८ ।
 तीरेइ-तीरयति पूर्णंषि तदवधौ स्तोककालावस्थानात् ।
 भग० १२४ । पूर्णंषि काले स्तोककालमवस्थानात् ।
 जाता० ७३ । पूर्णंषि कालावधावनुभवात्स्थापानात् ।
 उपा० १५ ।
 तीर्यं-धृतम् । भग० ६ ।
 तीसइ-त्रिशत् । आव० ६३४ ।
 तीसए-तिष्यकः दक्षनामानिकविकुर्वणाविवरणे अनागारः
 तिष्यवाभिधानोजगारः । भग० १५८ ।
 तीसगुत्तं-तिष्यगुप्तः जीवप्रदेशिका सम्बन्धी निह्ववः ।
 ठाणा० ४१० । तिष्यगुप्तः श्रीमहावीरशासने चतुर्थो
 निह्ववः । उक्त० १५३ । तिष्यगुप्तः वस्वाचार्यशिष्यः ।
 उक्त० १५८ । तिष्यगुप्तः यस्माज्जीवप्रदेशा उत्पन्नाः
 स आचार्यविशेषः । आव० ३११ । तिष्यगुप्तः चतुर्द-

शपुविद्यमुनामाचार्यशिष्यः । आव० ३१४ । तिष्यगुप्तः
 वसुनामाचार्यशिष्यः । आव० ३१५ ।
 तुंगारो-तुङ्गारः दक्षिणपूर्वो वातविशेषः । आव० ३८६ ।
 तुंगिउडेसए- । भग० ५५० ।
 तुंगिक-तुङ्गिकमणो व्याघ्रापत्यगोत्रम् । नदी० ४६ ।
 तुंगीय-तुङ्गिकः सन्निवेशविशेषः । आव० २५५ ।
 तुंगीया-नगरीविशेषः । पग० १३४, १३६ ।
 तुंगीसिहरं-तुङ्गिशिखरम् । उक्त० ११७ ।
 तुडं-मुसम् । आव० ६३ ।
 तुडिय-तुण्डिकः यात्रासिद्धो दक्षिणविशेषः । आव० ४१४ ।
 तुदिलः-जातबृहज्जठरः । उक्त० २७५ ।
 तुंब-ज्ञाताया पष्ठाध्ययनम् । आव० ६५३ । तुम्ब अर-
 कनिवेशस्थानम् । जं० प्र० २०४ । तुम्बं-पष्ठाङ्गे पष्ठं
 ज्ञातम् । सम० ३६ । उक्त० ६१४ । तुम्बं-अलातुः ।
 जाता० १० । तुम्बं फलविशेषः । प्रज्ञा० ३७ ।
 तुंबक-तुम्बकः-अलातुतुम्बयोर्लम्बवत्तत्त्वकृतभेदः । जं०
 प्र० २४४ ।
 तुंबभूओ-तुम्बभूतः । आव० २६३ ।
 तुंबभूर्यं-तुम्बभूतं आधारसामर्थ्यात्तामिकल्पम् । प्रश्न०
 १३४ ।
 तुंबरवः-गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 तुंबवण-तुम्बवनं । उक्त० ३२१ । तुम्बवन सन्निवेश-
 विशेषः । आव० २८६ ।
 तुंबवीणा-तुम्बा युक्ता वीणा देया ते तुम्बवीणः तुम्बवी-
 णावादकः । जीवा० २८१ ।
 तुंबवीणिय-तुम्बवीणिकः । औप० ३ । प्रश्न० १४१ ।
 बनु० ४६ ।
 तुंबा-तुम्बा ज्योतिष्केन्द्रसूक्ष्मस्याम्यन्तरिका पर्यत् । जीवा०
 १७६ ।
 तुंबाग-तुम्बाक त्वग्निजान्तर्वसि आदां वा तुलसीवे-
 त्यग्ये । दश० १७६ ।
 तुंबी-वस्तीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । वनस्पतिविशेषः ।
 भग० ८०३ ।
 तुंबुर- । ठाणा० ४०६ ।
 तुंबेणउरेपाडिअं-तुम्बेनोरसि पठितम् । आव० १७६ ।

तुवेति-मच्छयजालसरिम जान काऊण अलाबुगाणि
अरिजजति । नि० चू० प्र० ४५ अ ।

तु-मन्त्रमन्त्रविशेषपार्थ । आव० ४३८ । पुन । आव०
२८५ । पुन । आचा० २२६ । तु शब्दो भाषा-
मात्रार्थ । सम० १२७ । हेतो । व्य० प्र० ४७ अ ।
तु भाषामात्र । प्रश्न० १५६ । अधिकारार्थसमूच-
नार्थे । प्रज्ञा० ५५४ ।

तुअट्टित-स्वयंशेन कुर्वन्ति वामपार्श्वत परावृत्त्य दक्षिण
पार्श्वेनावतिष्ठन्ते दक्षिणपार्श्वेनो वा परावृत्त्य वामपार्श्वे-
नावतिष्ठन्ते इति । ज० प्र० ४६ ।

तुअट्टण-स्वयंशेन निमज्जनम् । शेष० ५८ ।

तुच्छ-अल्पम् । प्रश्न० ६३, १०६ । ज्ञाता० ११३ ।
अल्प रिक्तम् । आय० ६४३ । द्रमकस्य काष्ठहारकादे
कथ्यते, अथवा पूर्णो जातिकुलरूपाद्यपेतस्तद्विपरितस्तु-
च्छो, विज्ञानवाम् वा पूर्णस्ततो अन्यस्तुच्छ । आचा०
१४५ । तुच्छ उन्माद । सूत्र० २५० । तुच्छ गदच्छा
भिधायिनया नि सार । उत० २२७ ।

तुच्छकुलं-असारकुलम् । आव० १७८ ।
तुच्छकुलानि-अल्पमानुषाणि अगम्भीरागयाणि वा ।
ठाणा० ४२० ।

तुच्छतं-तुच्छत्व नि मारता । प्रज्ञा० ३०३ ।
तुच्छता-निस्मारता । भग० ७४२ ।
तुच्छोमहिभखणया-तुच्छोपधिमक्षणता असारोपधि-
मक्षणता । आव० ८२८ ।

तुञ्जतो-स्वदीय । आव० ७०८ ।
तुञ्जभ-भवन्त । शेष० ८० ।
तुञ्जभचर्चयं-तावकीनम् । आव० १६ ।
तुष्ट-तुष्टा आन्तःप्रीतिमात्र । उत० ४४१ । तुष्ट-तोष
कृतवाद् । जीवा० २४३ । तुष्ट हृष्ट सन्तोषवत् । भग०
११६ ।

तुष्टा-तुष्टा हृष्टा । दश० २५० ।
तुष्टि-तुष्टि इच्छानिवृत्ति । ज० प्र० १५१ । आचा०
४२४ ।

तुष्टिभंग-श्रुतिताङ्ग द्रमणविशेषः । ज प्र० १०२ । चतुर-
षीत्या लक्षे पूर्वे गुणितं । श्रुतिताङ्गम् अनु० १०० ।

तुष्टि-चतुरशीत्या गुणितं लक्षेःश्रुतिताङ्गं श्रुतितम् ।
अनु० १०० । सूर्य० ६१ । भग० २१०, २७५ ८८८ ।
तुष्टिकम् अन्त पुरम् । सूर्य० २६७ । जीवा० ३८४ ।
तुष्टिक नाम वर्गं । भग० ५०५ ।

तुष्टिओ-तुष्टिक अभ्यन्तरपपतसत्तलीजन । अ० प्र०
५५२ ।

तुष्टितंगा-श्रुतितानि तूयाणि तत्कारणत्वाद् श्रुतिताङ्गाः
तूर्यदायिन । ठाणा० ५१७ ।

तुष्टियग-चतुरशीत्या लक्षे पूर्वे गुणित श्रुतिताङ्गम् ।
सूर्य० ६१ । भग० २१०, ८८८ । चतुरशीति पूर्ववर्षशत-
सहस्राणि एक श्रुतिताङ्गम् । जीवा० ३४५ ।

तुष्टियगा-तूयाङ्गसम्पादका । सम० १८ ।
तुष्टियगति-तूयाणि चतुरशीतिलक्षणगुणितानि श्रुतिताङ्गा-
नि । ठाणा० ८६ ।

तुष्टिय-श्रुतिक बाहुरक्षिक । भग० १३२, ४४७ श्रुटिका
शेषतूर्यम् । सूर्य० २६७ । भग० १५४, ५०६ । वादित्र-
समुद्रयो श्रुति । नि० चू० द्वि० ७१ अ । सूर्यमगोमादय
तुष्टिय । नि० चू० प्र० २५४ अ । विगल देवी मासाए
सामयिगो वा एत पडिमासा । नि० चू० प्र० १२४ अ ।
तुष्टित बाहुरक्षिक । प्रज्ञा० ६१ । तुष्टित बाहुरक्षक ।
जीवा० १६२, १६४, २५३ । प्रज्ञा० ८८ । वादित्रम् ।
जीवा० । २१७ । आतोद्यम् । जीवा० २२७ । तुष्टितं
भूषणविधिविशेष । जीवा० २६६ । चतुरशीतिश्रुतिताङ्ग-
शतसहस्राणि एक श्रुतितम् । जीवा० ३४५ । श्रुतिताङ्ग ।
आव० ११० । तुष्टितानि बाहुरक्षका । उपा० २६ ।

तुष्टिया-असुरकुमारस्य लोक्षपालाना द्वितीयाश्रमहिपी,
घरणस्य लोक्षपालानां द्वितीयाश्रमहिपी । ठाणा० १२७ ।
तुष्टिका बाहुरक्षिका । शेष० ४६ । प्रश्न० ७१ ।
श्रुतिता-विशाचकुमारेशस्य मध्यमिकापपत् । जीवा०
१७१ । श्रुतिता-ज्योतिषकेन्द्रसूर्यस्य मध्यमिका पपत् ।
जीवा० १७६ ।

तुष्टियाणि-श्रुतितानि मृगालिका । आचा० ३६३ ।
तुष्टियाति- । ठाणा० ८६ ।
तुणर्ग-वराधच्छेदे पुण्यवकरण श्रुष्टिय । नि० चू० प्र०
१०४ अ ।

तुष्णए-तूष्णकः तान्त्रिकः तन्त्रीवाचकः । अनु० १४६ ।
 तुष्णाओ-तन्तुवायः । आव० ४२७ ।
 तुष्णाम-सौवनकर्मकर्ता । वंदी० १६५ । तुष्णवायः ।
 आव० १८७ ।
 तुष्णागदारए-तूष्णकदारकः सूचिकः । अनु० १७६ ।
 तुष्णागा-तुष्णाकाः सूच्याजोवितः । प्रज्ञा० ५६ ।
 तुम्बिको-तूष्णीकः । आव० १८८, २६२ ।
 तुत्त-तोत्रं प्राजनकः । उत० ५४८ ।
 तुत्तगो-गाइणगो । आन० ७६७ ।
 तुत्ततो-भगो । नि० पू० प्र० ३५१ अ ।
 तुन्दपरिमृजः-द्रमक । आचा० ३१४ ।
 तुप्रण-नोदणम् । आव० ६५१ ।
 तुप्रिण-रुताकोशलत-पूरितच्छिद्रम् । वृ० डि० ६२ अ ।
 तुपट्टण-पंस्तारकेशयनम् । वृ० डि० २०७ अ ।
 तुप-पुणमययकलेवरवसा । नि० पू० प्र० ४७ आ ।
 तुपतरय-स्निघतम् । ओष० १६६ ।
 तुपिय-स्नेहितम् । विपा० ४७ ।
 तुपोट्ट-मृगः । ओष० ५५ ।
 तुपोट्टा-पुत्रा म्रिना मन्नेन वा वेष्टिता । शीतरशादि-
 निमित्तमोष्ठा येयां ते तुपोष्ठा । अनु० २७ ।
 तुपर-रथापदस्थं आमनगादि । ज० प्र० ४११ ।
 तुभभुवसा-रदीया । आव० ६३२ ।
 तुमंतुम-तुमन्तुमः हृदस्थः कोविदोऽय एव । भग०
 ६२४ । विरस्कारप्रधानमेकवचनान्त बहुवचनोच्चारण-
 गोप्ते । मूत्र० १८३ ।
 तुपट्टंत-स्ववर्तनं स्वपनम् । दश० १५५ ।
 तुपट्टंति-निपण्या प्राग्ने । भग० ६१८ ।
 तुपट्टण-स्ववर्तनम् । आव० ६५४ । नियजनं क्रियते ।
 ओष० १३० । आव० ६५४ । तपनम् । ओष० २१४ ।
 तुपट्टंति-स्ववर्तनं करोति । औषा० २०१ ।
 तुपट्टियर्य-स्ववर्तितय धयनीय, सामादिकासुधारण-
 पूर्वकं शरीरप्रधानं विधाय मंस्तारकोत्तरपट्टयोर्भासाया-
 नन वामपाशंत इत्यादिना म्यापेनेपर्यः । प्राज्ञा० ६१ ।
 तुपट्टे-गवीग । भग० ६० ।
 तुपर-तुमुपोरशादि । वृ० डि० २४६ आ ।

तुयावद्वत्त-तोदं कृत्वा तोदयित्वा व्ययामुराद्य या प्रदग्ना
 दीयते । ठाणा० २७६, १२६ ।
 तुरंति-स्वरन्ते । विशेष० ५३८ ।
 तुरंतो-स्वरयम् । आव० ६१७ । स्वरितम् । नि० पू०
 प्र० ३१६ आ ।
 तुरमाणभोज्ज-स्वरभोग्यम् । रा० ।
 तुरमिणो-नगरीविधेयः । वृ० वृ० ११३ अ ।
 तुरली-पालिया अण्व्या । नि० पू० प्र० ६० आ ।
 तुरिओ-स्वरितः । ओष० १५५ ।
 तुरितं-स्वरित शीघ्रम् । आव० ६६ । स्वरितः दीघम् ।
 जाता० ३५ ।
 तुरिमिणि-नगरीविधेयो । नि० पू० प्र० २५८ अ ।
 तुरियं चवलं-स्वरितचपलं अतिबटुलनया । जाता० १६२ ।
 तुरियं-स्वरिता-प्राकुला न स्वाभाविकया आन्तराकृतः ।
 जाता० ३६ । ररितं-वचनचापल्यनः । प्रभ० १२० । स्व-
 नित्य मनस ओरमुखात् । जाता० ६६ । स्वरितत्वं मनन-
 मुगक्षेपे । प्रभ० १२६ ।
 तुरियकरणं-स्वरितकार्यं जातम् । ओष० १७७ ।
 तुरियगई-स्वरितगतिः मानसोत्सुख्यप्रवर्तित वैगवद्वतिः ।
 भग० १७८ ।
 तुरियगति- । ठाणा० १६८ ।
 तुरियणिद्वा-स्वरितनिद्रा मरणनिद्रा । आव० ३४६ ।
 तुरिया-स्वरिता-प्राकुला । भग० ५२७ । स्वरिता-प्राकु-
 लता न स्वभावजैर्यथः । भग० १६७ । स्वरितः ररा-
 वात् । भग० १७८ ।
 तुरो-व्यवचननोरकरणः । आषा० २२८ ।
 तुदकं-तुदक मिल्कम् । प्रभ० ७७ । जीवा० १६०,
 २०६ । ज० प्र० ५१, १४४ । प्रज्ञा० ८७ । औष० ५ ।
 जाता० ४० । तिलहामिधानं गन्धद्रव्यम् । मम० ६१ ।
 तुमरकधूप-नेत्रहानशयो धूप । उवा० ५ ।
 तुमरका-तुमरक मुग्गिद्वयविधेयः । आव० १०१ ।
 तुदकल-गणदध्वम् । नि० पू० प्र० २७६ आ ।
 तुदतुंयया-नीमियन्तुविधेयः । प्रज्ञा० ४२ ।
 तुदमिणदत्त-दाइणमिण्यार्यः । मत्त० ।
 तुदमिणिगरी-नगरीविधेय । नि० पू० प्र० २५८ ।

तुलविणो-तुलविणो नगरी, यत्र जितशत्रुराजा । आव० ३६६ ।

तुलसा-आवना । विषे० ११ ।

तुलमति-अभिभवति । प्रश्न० १७ । जयतीति । ठाणा० ४६६ ।

तुलसी-भूतना चैत्यवृक्ष । ठाणा० ४४२ । भग० ८०२ । गुच्छविशेष । प्रज्ञा० ३२ । आचा० ५७ ।

तुलसे-हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।

तुला-इयतापरिच्छेदहेतु । उक्त० ६८७ । अनु० १५४ ।

तुलाकोटिकाग्नि-द्रुपुराणि । औष० १५ ।

तुलासठिष्-तुलासस्थित पुनर्वंमुनक्षत्रसप्तानम् । सूर्य० १३० ।

तुलिया-बोलीयत्वा गुणदोषवत्या परिभाष्य । उक्त० २८६ । परोक्षान्वान धृतिदाद्यादिगुणान्वितमिति । उक्त० २५३ ।

तुल्य-गमचतुरस्रम् । जीवा० ४२ ।

तुल्यविसेसाह्वय-परस्परपक्षमा तुल्यत्वेन विशेषण असङ्ख्यभागादिनाधिक पूर्वकालवद्वकमपिक्षयाऽधिकतर तुल्यविशेषाधिकम् । भग० ६६१ ।

तुवर-पक्षपायम् । उक्त० ६५३ ।

तुवट्टण- । नि० चू० प्र० ६० ।

तुवर-धान्यविशेष । नि० चू० तु० ५२ आ ।

तुवरपत्ते-पलाशपत्रादीनि । वृ० द्वि० १०६ अ ।

तुवरफल-हरीतक्यादय । नि० चू० प्र० ४७ आ ।

तुवरफला-हरीतकीप्रभृतीनि । वृ० द्वि० १०६ अ ।

तुवरिका-सौराष्ट्रिका । दश० १७० ।

तुवरिमट्टिया-ते पृथविपरिणामा वणिण्या जेण सुवण्ण वणिन्नाति, सोरठ्टिया तुवरिमट्टिया मण्णति । नि० चू० प्र० २१८ ।

तुवरी-तुवरी-धान्यविशेष । दश० १६३ । भग० ८०२ ।

तुयमुख-बोजसूक्ष्मम् । ठाणा० ४३० ।

तुयराशि- । औष० ४१ ।

तुयगिनि-तुयसरहोयनि । जीवा० १२३ ।

तुष्ट-महित । आव० ७५६ ।

तुसण्णो- । नि० चू० प्र० २६० आ ।

तुससात्ता-साग्निमादितुसट्टाण तुससात्ता । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

तुसा-क्रोत्रवादीनि । ठाणा० ४१६ ।

तुसार-तुपार हिमम् । ज्ञाता० ६६ । जीवा० ११६ ।

तुसार-तुपार हिमम् । आव० २०४ ।

तुमारपुज-तुपारपुञ्जम् । जीवा० ११६ ।

तुसिओ-तुपित । आव० १३५ ।

तुसिणया-तूपणीका मूका । दश० १०८ ।

तुसिणो-तूपणी मूकता । आव० १५८ ।

तुसिता-सुप्रविष्टाभविमानवानो षष्ठो लोकान्तिकदेव । ठाणा० ४३२ ।

तुसिय-तुष्ट सुप्रविष्टाभविमानवासी षष्ठो लोकान्तिक देव । भग० २७१ । ज्ञाता० १५३ ।

तुसोवण-तुपोदक व्रीह्युदकम् । ठाणा० १४७ ।

तुसोदग-तुपोदक पानकभेद । आचा० ३४६ ।

तुहगा-कन्धविशेष । उक्त० ६६१ ।

तुह-पावकोनम् । आव० ५६५ ।

तुहिन्-हिमम् । ठाणा० २८७ ।

तुडिअ-भुटिक वाह्याभरणम् । ज० प्र० १०६ ।

तुणइल्ल-तूणाभिधानवाद्यविशेषवान् । औष० ३,४ । प्रश्न० १४१ । अनु० ४६ । जीवा० २८१ ।

तूणइल्ला-तूणाभिधानवाद्यविशेषवन्त । राज० २ । ज्ञाता० ४० ।

तूणक-वाद्यविशेष । प्रश्न० १५६ ।

तूणोरा-तूणा । ज० प्र० २०६ ।

तूणया-देशो ऋषयणम् । ष्य० प्र० १२१ आ ।

तूयरी-तुवरी आङ्गकी । पिण्ड० १६८ ।

तूरतो-स्वरयत् मर० । स्वरभाष । औष० ६५ ।

तूर-वाद्य । आव० १४५ ।

तूरपत्ति- । नि० चू० द्वि० १६७ आ ।

तूरपद्-तूर्यपत्ति नदमहत्तर । वृ० प्र० १०३ आ ।

तूणन- । औष० १६६ ।

तूल-तून अर्कतूल । सूर्य० २६३ । अर्कतूलम् । ज्ञाता० ६ । अर्कतूलम् । ज० प्र० ५५ । जीवा० २१० ।

तूलक-तूलम् । उक्त० ६५३ ।

तूलकड-अवकीदितूचनिष्पन्नम् । आचा० ३६३ ।
 तूलि-तूलिका । ठाणा० २३४ ।
 तूलिअ-तूलिका । ग० ।
 तूलिया-तूली सस्कृततादिभृताऽकंतूलादिभृता वा । वृ०
 ङि० २२० आ ।
 तूलियाओ-तूलिका बालमध्यध्रिजलेखनवूचिका । ज्ञाता०
 १४४ ।
 तूलो-तूली अप्रतिपेक्षितद्वेषपक्षके प्रथम । आच० ६५२ ।
 एगवद्भुजभेरगा तूळी अन्कडोडुगाडतूलभरिया वा तूलो ।
 नि० वृ० ङि० ६१ अ ।
 तूलरो-तुवर वपाय । जीवा० २४४ ।
 तूणीका-पिशाचभेदविशेष । प्रजा० ७० ।
 तूसीणिए-तूणीको वचनरहित । शाता० ८५ ।
 तूह-नीषम् । वृ० ङि० ३० आ । तीर्थं मया जलपान
 स्थान निपानमित्यप । वृ० वृ० ६२ आ ।
 तृणशूक- । वय० प्र० ११६ अ ।
 तृणरूचचरः- । जीवा० २८२ ।
 तेंदु-तिन्दुक बहुबीजकवृणविशेष । प्रजा० ३० ।
 तेंदुओ-गन्धर्वाणां चैत्यवृणनाम । ठाणा० ४४२ ।
 तेंदुग-तिन्दुव वाणाः रस्या तिन्दुकवनीद्याने यक्षावचननाम ।
 उक्त० ३५६ । तिन्दुक भावस्यामुद्यान । आच० ३१२ ।
 तेंदुय-टेम्बुयम् । आचा० ३४६ ।
 तेंदुययण-तिन्दुवन वाणाः रस्यामुद्यानविशेष । उक्त०
 ३५६ ।
 तेंदूस-तिन्दुग-फलविशेष । प्रजा० ३७ । तेंदूसए-कन्दुक ।
 गादा० १५८ ।
 तेंदुर्हामिजिया-त्रीन्द्रिय तुविशेष । जीवा० ३२ ।
 तेअ-तेज-परासहनीय पुण्य, प्रताप । ज० प्र० १८२ ।
 तेजस-शारीरम् । ज० प्र० २१६ ।
 तेअतसो-तेजस्तनीन आतिवाचरः शब्द । ज० प्र०
 १२८ ।
 तेआ-तेज तपोदशीरात्रिनाम । ज० प्र० ४६१ ।
 तेउ-तेज उष्ण । आचा० २४५ । वृ० प्र० ३०६
 आ ।
 तेउवते- । ठाणा० १६७ ।

तेउत्पमे- । ठाणा० १६७ ।
 तेउफासे-तेज स्पर्शा-उष्णस्पर्शा । आचा० ३१० ।
 तेउलेसा-तेजोरूपानेद्या येपा ते तेजोलेद्या । ठाणा०
 १०० ।
 तेउलेसे-तेजोलेद्या-विशिष्टतपोज-यलधिविशेषप्रमवा ते-
 जो-वाला यस्य स । सूर्य० ५ । तेजोवस्या विशिष्ट-
 तपोज-यलधिविशेषप्रमवा तेजोवाला । ज० प्र०
 १६ ।
 तेउलेस्से-तेजोवस्या तपोविभूतिज तेजस्त्वैव तैजसयोर-
 परिणतिरूप महाज्वानाकल्पम् । ठाणा० १४६ ।
 तेउसिहे-अग्निशिल्पस्य द्वितीयो लोमपाल । ठाणा०
 १६७ ।
 तेऊ-अग्निशिल्पस्य प्रथमो लोमपाल । ठाणा० १६७ ।
 तजायागात्तजासि-अग्नयस्तद्वृत्तिनो जीवा अपि । उक्त०
 ६६३ ।
 तेऊलेसा-तजो-वह्निस्त्वद्वर्णानेद्या लोहितवर्णात्पर्यं तेजो-
 वद्या । ठाणा० १७५ ।
 तेए-तज तजावस्या । भग० ६७३ । तेज-शरीरस्य-
 कात् । ठाणा० ४२१ । तज तपोमाहात्म्यम् । उक्त०
 ३६५ । तेज शरीराधि । भग० १३२ । तज-शरीर-
 प्रथमम् । प्रजा० ८८ । तेज-तैजस-उष्णतिङ्ग मत्ता
 हाशपरिणमनकारणम् । प्रजा० ४०६ । तेज-पान,
 भावतमा विनागवत्वात् । प्रभ० १५८ । तेज शरीर-
 मन्वन्धरोचि प्रभायो वा । औप० ५० ।
 तेएण-तेजमा वास्या । उक्त० २६ ।
 तेओगकडजुम्मे-ज्योज हृतमुग्म द्वादशादय । भग०
 ६६४ ।
 तेओगकलिओए-ज्योत्रवत्योत्रे त्रयोदशादय । भग०
 ६६४ ।
 तेओगतेओगे-ज्योत्रयोत्ररागी तु पञ्चदशादय । भग०
 ६६४ ।
 तेओगदाधरजुम्मे-श्यामदाधरे तु षट्पदादय । भग०
 ६६४ ।
 तेओघ-वती । सूर्य० १६७ ।
 तेगिच्छि-विश्वसक शब्द । औप० ३३ ।

तेगिच्छिपुतो—चिकित्सकपुत्र चिकित्सामात्रकुशलस्य पुत्र ।
 विपा० ४० ।
 तेगिच्छियसाला—चिकित्साशाला आरोगशाला । ज्ञाता०
 १८० ।
 तेगिच्छी—चिकित्सक चिकित्सामात्रकुशल । विपा०
 ४० ।
 तेज—विशिष्टस्यवेदनप्रभवा घर्मदेशना । न० अनु० वा ।
 तेजचन्द्रबुध — । ज० प्र० १४५ ।
 तेजित—उपचितम् । प्रज्ञा० ६१ ।
 तेजोनिर्जर्जन— । ठाणा० ३३२ ।
 तेज—स्तेना उपकरणपाहारिण । व्य० द्वि० १४ अ ।
 य । ठाणा० ७ । स्तेन—चौर । ओष० २३ । स्तेना
 चौरा । ज० प्र० ६६ । स्तेन—भगवद्दत्तग्रहाणात्
 अ-यापदेशयाचनाद्वा न मा कश्चिज्जानातीति भावयन्
 चोरोऽपी । दत्ता० १८८ ।
 तेगतेणो—अप्यु पन्नगाल हरतो तेणो स तेणो त सेह वाहि
 गामादिमाण ठवेत्ता अप्पणा भिक्खस्स पविट्ठो एत्थतरे
 जो त सेह अण्णो सप्पोमेत्ता हरति सी तेणतेणो । नि०
 सू० द्वि० ४५ अ ।
 तेणयवधो—यत्रमध्यैनेव पात्रककाष्ठस्य दवरके याति तावद्
 यावत्सा राजि सीविता भवति स स्तेनकव-ध । ओष०
 १४६ ।
 तेणाहडे—स्नेहाहृत चोरानीतम् । उपा० ७ ।
 तेणिकक—स्तेनिकय स्तेय, तृतीयधर्मद्वारस्य प्रयोदश नाम ।
 प्रश्न० ४३ ।
 तेणिय—स्तेन्य यत्परेभ्य सत्त्वात्मन गृहयन् स्तेनक इव
 बन्धते इतिफर्मणि पोइसो दोप । आच० ५४४ ।
 तेणेष—स्तन तस्मिन् । सुय० ६ ।
 तेतलि—वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
 तेतलिपुरं—यत्र कनकरथो राजा । आच० ३७३ ।
 तेतलिसुओ—तेतलिसुत कनकरथराज्ञोऽमात्य । आच०
 ३७३ ।
 तेतलिसुत—अमात्यविशेष । विपा० ८८ ।
 तेतली— । ज० प्र० ३१३ । ठाणा० ४०६ ।
 तेतलीतिय—तेतलिसुत । ठाणा० ५१० ।

तेत्तली—पट्टाङ्गे चतुर्दश ज्ञातम् । सम० ३६ ।
 तेनाहडे—स्तेनाहृत—चोरानीतम् । आच० ८२२ ।
 तेनिस—तेनिस—तिनिशानिधानवृक्षसम्बन्धि । भग०
 ३२२ ।
 तेपते—क्षरति सखलति मर्यादातो भ्रश्यति निर्मर्यादो भव-
 तीति यावत् । आच० १३६ ।
 तेपन्नता—तेपनता तिपे—क्षरणार्थंस्वादश्रुतिमोचनम् । ठाणा०
 १८६ ।
 तेपिऊण—कल्पयित्वा । ओष० १२२ ।
 तेघुरणमिजिया—त्रोन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
 तेमासिण्—त्रैमासिक । आच० ३२७ ।
 तेयसी—दीप्तशरीरत्वात् । सम० १५६ । तेजस्वी—तेज
 शरीरप्रभा तद्वास्तेजस्वी । ज्ञाता० ६ । तेजस्विन
 शरीरप्रभायुक्ता । भग० १३६ ।
 तेय—तेज शरीरप्रभवम् । जीवा० १६२ । माहात्म्यम् ।
 वृ० द्वि० २१२ आ ।
 तेयण्—तेजसोविकार तंजसम् । प्रज्ञा० २६८ । तंजस—
 तेज पुद्गलाना विकार । जीवा० १४ । तेजसोभाव-
 स्तेजस उष्मादिलिङ्गमिदम् । ठाणा० २६५ । रमाद्या-
 टारपाकजनन तेजोनिर्मगलं-धनिबन्धन च तेजसो विका-
 रस्तंजसम् । अनु० १६६ ।
 तेयतली—तेजश्च तल च रूप येपा ते तेजस्तलिनः, भारन-
 वरं मनुष्यभेद । भग० २७६ ।
 तेयते—तेजते—दीप्यते । उक्त० १८६ ।
 तेयनिसग—तेजोनिर्गम । आच० २१४ । भगवत्या
 पञ्चदशज्ञते प्रवरणम् । भग० ६६५ ।
 तेयफास—तेज स्पसं—उष्णरूपतापरिणतनरबकुडपादिस्य-
 ष । जीवा० १२८ ।
 तेयलिणाण्— । ज्ञाता० २०४ ।
 तेयलिपुत्त—कनकरथभूपस्थामात्य । ज्ञाता० १८५ ।
 तेयलिपुर—कनकरथनृपस्य नगरी । ज्ञाता० १८५ ।
 तेयली—तेतलिसुताभिधानोऽमात्य । ज्ञाता० १० । ज्ञातायां
 चतुर्दशाध्ययनम् । आच० ६५३ । तेतलि—पट्टाङ्गे चतु-
 र्दश ज्ञातम् । उक्त० ६१४ ।
 तेयलेसे—तेजोलेख्या विशिष्टतपोजग्यसत्त्वविशेषप्रभवा तेजो-

ज्वाला । भग० १२ ।
 तेयलेस्स-तेजोलक्ष्या सुलासिका । भग० ६५७ । शरीर-
 दोत्त सुलासिकां वा । टाणा० १४५ ।
 तेयलेस्सा-तेजोलक्ष्या विदिष्टतपोजन्मलब्धिविशेषप्रभावा
 तजोज्वाला । औप० ८४ ।
 तेयलेसे-विदिष्टतपोजन्मलब्धिविषयप्रभावा तेजोज्वाला ।
 शाता० ७ ।
 तेयस-तैजस यदुदयासैजसशरीरप्रायोग्यान् पुद्गलानादाय
 नैजसशरीररूपतया परिणमयति परिणम्य च जीवप्रदेशे
 गृह परस्परानुगमरूपतया सम्बन्धयति तत् । प्रशा० ४६६ ।
 तेजस-तज पुद्गलानां विचार तैजसम् । प्रशा० ४०६ ।
 तेयस्सि-तेजस्वी दीप्तिमान् । आचा० १६४ ।
 तेया-तेजोमय तेजसम् । आवा० ३६ । तेजा त्रयोदशोरात्रि-
 नाम् । मूर्ध० १४७ ।
 तेयालगपट्टण-पट्टणविशेषो । नि० पू० प्र० ४४ आ ।
 तेयाहिय-ज्वरविशेष । भग० १६८ ।
 तेयोए-यस्तु त्रिपर्यवसित स त्र्योज । टाणा० २३७ ।
 तेयोरो-त्रिभिरादित एव कृतपुरमादोपरिवर्तिभिरोजो वि-
 पमराणि विशेषत्र्योज । भग० ७४४ ।
 तेरासि-त्रैरादिक नपुंसक । पिण्ड० १५७ ।
 तेरासिओ-त्रैरादिन नपुंसकम् । सू० तृ० १५२ अ ।
 तेरासिय-त्रिनीराग्निभिर्द्व्यन्ति त्रिगीयन्तीति त्रैरादि-
 का । उक्त० १५३ ।
 तेरासिया-त्रीन् राघीन् जोवाजोवनीजोवरूपान् वदन्ति ये ते
 त्रैरादिना । औप० १०६ ।
 तेस्सामुग्गए-तैसममुद्गए सुगन्धिर्तसाधारविशेष । जीवा०
 २१४ ।
 तेसा- । टाणा० ३६० ।
 तेस्स-रैसम् । आवा० ८३१ ।
 तेस्सुट्टो-तैसकृत् तैसुग्म । आवा० ३१० ।
 तेस्सुत्ता-तैसकमा तैसाथयो भाजनविशेष । भग० ५१४ ।
 तैसकमा शीराष्टप्रतिशो मृगमदतैसक्य भाजनविशेष ।
 निरय० ४, ३४ । शाता० १४ ।
 तेस्सघम्म-नैसाग्यस्सय पन्न सिपत्तस्स ग्म्भापना शियते
 तन् तैसकम् । औप० ६५ ।

तेस्सलोणी-तैलद्रोणी । आवा० २२७ ।
 तेस्सभायण-तैसभाजनम् । आवा० ६४१ ।
 तेस्समुग्गया-तैसममुद्गयो सुगन्धिर्तसाधारविशेषो ।
 ज० प्र० ५६ ।
 तेस्सिधं-तैलिक तिलपोहनकर्म । आवा० ८२६ ।
 तेस्सिया-तेस्स । नि० पू० प्र० २४४ अ ।
 तेस्सुषक-त्रयीलोकास्त्रिलोका भवनपतिव्यन्तरविद्याधरज्यो-
 तिध्वंमानिका त्रिलोका एव त्रैलोक्यम् । नदी० १६२ ।
 तेवच्छिवाडिया-वृष्णनेदयाया वर्णदृष्टान्त । प्रशा०
 ३६० ।
 तैजस-तेज स्वतस्त्व शीयानुग्रहप्रयोजनम् । तत्त्वा० २४६ ।
 तैजसबन्धन-यदुदयात् तैजसपुद्गलाना गृहीताना गृहमा-
 णाना च परस्पर कामेणपुद्गलै सह सम्बन्धस्तत्तैजसब-
 न्धननाम । प्रशा० ४७० ।
 तैजससङ्घातनाम-यदुदयवगात् तैजसशरीररचनाऽनुकारि-
 गङ्घातरूपा जायत तत्तैजससङ्घातनाम । प्रशा० ४७० ।
 तैजससमुद्घात-नैजसेन हेतुभूतेन समुद्घात तैजसशरीर-
 नामकमांशप । जीवा० १७ ।
 तैतिल-स्त्रीविनोचना परनाम, षतुर्धं वरणम् । ज० प्र०
 ४६४ ।
 तैलाग्नि-तैसमरकोर्गिनि । जीवा० १२३ ।
 तोड-तुपठ मुमविभागा भस्मीरूप । ज० प्र० २०१ ।
 तो-तया । विशेषे ७५५ ।
 तोए-तोय सम्बन्धहेतु स्नह । प्रभ० १५७ ।
 तोट्टा-षतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । प्रशा० ४२ ।
 तोट्टे-पल्लवो । नि० पू० प्र० १७६ आ ।
 तोट्टकरूपे-यत्रागगावचनतया तिष्ठन् इति । ज० प्र०
 २२४ ।
 तोषा-इपुषि । निरय० १८ । इपुषि-भन्वजम् । धीर०
 ७१ । वाणाभय । जीवा० १६३ । तोय-गरधि ।
 भग० ३२२ । तूणा-तूणीरा । ज० प्र० २०६ । भद्र
 वा । ज० प्र० २१२ । तूण-सर-भस्त्रादि । शाता०
 २३६ । वाणाभया । ज० प्र० ३७ । तोणगरधि ।
 प्रभ० ४८ । तोणोर-गरधि । प्रभ० ४७ ।
 तोत्-तुट्टे-व्यप्यतेऽनेनत्रि तोत् प्रावन्नतो व्यपावन्नत

वचन वा । वक्त० ६० । ज० प्र० २२५ ।
तोत्तए-तोत्रकम् । दश० ८६ ।
तोत्तएवेसए-तोत्र प्राञ्जलको व्यघोपजनक वचन वा गवे-
पयति-अन्वेषयतीति तोत्रगणेषक । उक्त० ६२ ।
तोत्र-निहृद्यमानानामश्राना शब्द । ज० प्र० २०६ ।
तोमर-नीमर-बाणविशेष । प्रभ० २१ । तोमरम् ।
जीवा० ११७ । तोमर-गदाकाररत्नविशेष । भाव०
६५१ । तोमर-आयुधविशेष । भग० १८२ । तामरा
बाणविशेषा । ज० प्र० २१२ ।
तोमरग-तोमराग्रम् । जीवा० १०६ ।
तोय-पूर्वापाडा । ज० प्र० ४६६ । स्नेह । औप० ३५,
१६ । तोयमिव बन्धेदुत्वातोय स्नेह । ठाणा०
४६४ ।
तोयधारा-पञ्चमा दिक्कुमारी । ज० प्र० ३८३ । ऊर्ध्व
लोकवासिन्या दिक्कुमारी । भाव० १२२ ।
तोयपट्ट-तोयपृष्ठ जलोपरितनभाम । औप० ४६ । प्रभ०
६१ ।
तोयलो-वलयविशेष । यज्ञा० ३३ ।
तोरण- । प्रभ० ८ । द्वारादिसम्बन्धि । जीवा०
२५८ । तोरणानि प्रतोलीद्वारेषु । प्रज्ञा० ८६ । तोरणम् ।
अनु० १७ । तोरण द्वारादिसम्बन्धि । प्रज्ञा० ७१ ।
तोरणसठिओ-तोरणसस्थित । जीवा० २७६ ।
तोवुणति- । नि० ब्रू० प्र० १२१ आ ।
तोसणमादिनइ- । नि० ब्रू० द्वि० ११ ।
तोसलि-आचार्यविशेष । भावा० २६२ । देशविशेष ।
नि० ब्रू० तृ० २१ आ । वृ० द्वि० १७५ अ । नगर-
विशेष । वृ० द्वि० २६७ अ । तोसलियाम । भाव०
२१६ ।
तोसलिओ-तोसलिक मणिप्रतिमारुकाको राजा । श्य०
द्वि० १५४ अ ।
तोसलिपुत्तो-तोसलिपुत्र आचार्य । भाव० ३०१ ।
तोसलिपुत्ता-तोसलिपुत्रा आचार्यरक्षितधर्माचार्या । भाव०
२६६ । आचार्यरक्षितधर्माचार्या । उक्त० ६६ ।
तोसलियिधय- । वृ० द्वि० १७३ आ ।
तोसलियिधय-देशविशेष । वृ० प्र० १७५ आ ।

तोसलिविसए-देशविशेष । नि० ब्रू० प्र० ३१५ आ,
२५४ आ ।
तोसलिविसयं-देशविषय । नि० ब्रू० द्वि० १५२ अ ।
तोसलीए-नगरविशेष । नि० ब्रू० तृ० १५ अ ।
तोहाडिका-सरमुही । भावा० ४१२ ।
त्तिकट्टु-इतिकृत्वा-इतिनिश्चय विधाय सम्प्रलम्भा योदु-
मिति । ज्ञाता० २२१ । इतिकृत्वा-उच्चार्य । ज० प्र०
१४३ ।
त्य- भाव० ५६१ । अनया । विशेषे ४०२ । अत्र ।
विशेषे ६३६ ।
स्थिवको-विश्रान्त । भाव० ४०८ ।
स्थिगलय-पट्टिया । नि० ब्रू० प्र० १२५ आ ।
स्थिमिए-स्तिमित-निर्भयम् । विपा० ३६ ।
स्थिमिय-स्तिमित-स्तिपर स्ववक्रपरचक्रादिभयवर्जितत्वात् ।
भग० ७ । स्तिमिता भयवर्जितत्वेन स्थिरा । ज्ञाता० १ ।
स्तिमिता-स्वचक्रपरचक्रनस्करडमरोदिममुत्थभयकल्लोल
मालाविवजिता । मूर्य० १ ।
त्योभ-स्तोभक निपात । भाव० ३७६ ।
त्यक्तं-उज्झित छदितम् । पिण्ड० १६६ ।
त्यक्तद्रव्यसम्पक्-जड परित्यक्त यद्द्वारादित्यक्तद्रव्य-
सम्पक् । भावा० १७६ ।
त्यक्तारम्भा- । भावा० २७१ ।
त्याग-प । भग० १२१ ।
त्रपुयफल-खादिमे फलविशेष । भाव० ८११ ।
त्रपुयो-बल्लोविशय । प्रज्ञा० ३० । जीवा० २६, १३६ ।
उत्त० ६६२ । भावा० ३० ।
त्रप्वाकर-यस्मिन्निरन्तर महाभूयास्त्वयोदल प्रक्षिप्य त्रपु-
वत्प्राप्त्ये स । जीवा० १२३ ।
त्रसनाम-त्रसन्ति उष्णाद्यभित्ता सन्तो विवक्षितस्या
नादुद्दिजन्ने-गच्छन्ति च छायाद्यासवनार्थं स्थानान्तर-
मिति भवा-द्रीन्द्रियादयस्तत्पर्यायपरिणतित्वेन नामकर्मा-
पि त्रसनाम । प्रज्ञा० ४७४ ।
त्रसरित्तनुः-कोसयम् । जीवा० २६६ ।
त्रायस्त्रिशग-मन्त्रियरोहितस्वानोया । तत्त्वा० ४-४ ।
त्रिकल्पपर्युषित-स्वविरकल्पिको त्रिनकल्पिको वा ।

आधा० २८० ।
 त्रिपिटकादिसमयघृत्तय -सामायिका । दण० १२७ ।
 त्रिपुडा- । नि० सू० प्र० १४४ आ ।
 त्रियाम-पूर्वरात्रमध्यरात्रापररात्रलक्षणो यमाश्रित्ये रात्रि
 त्रियामस्युच्यते । ठाणा० १२८ ।
 त्रिलोकरेखा-आपाराधनसण्डनादोपशोपट्टणान्ते चन्दावत-
 गान्त पुरिका । पिण्ड० ७६ ।
 त्रियासारचटक-कुचितस्वस्वभावचलिते हट्टान्त । जीवा०
 २८२ ।
 त्रिशाला-त्रहंमानस्वामिन मातृनाम । मम० ८६ ।
 त्रिसूल-गक्ति । सम० १५७ ।
 त्रिसूलानि-वरदास्य । ज० प्र० २१२ ।
 त्रुटित-वादित्रम् । जीवा० १६२ ।
 त्रैह-अवस्थाय । प्रज्ञा० २८ । दण० १५३ । जीवा०
 २५ । उमा । नि० सू० द्वि० ८३ अ ।
 त्रैराशिक-राशित्रयम् । मूर्ध० १४ ।
 त्रैराशिककरण- । प्रज्ञा० ४८० ।
 त्रैराशिकाः-जीवाःश्रीवनीजीवराशित्रयस्यावका । वित्ते०
 ६३३ ।
 त्रैविद्यप्राप्त्यण-सामग्री श्रावण । औप० २०४ ।
 त्रैविद्यमुद्ध-वैदिक । दण० १२७ ।
 त्रयगनिका-बाधाविशेष । उक्त० ७८ ।
 त्रयक्-छवि । जीवा० ११४ । छल्लो । जीवा० १८७ ।
 त्रयग्विद्य-धर्मविद्य । नदी० १६३ ।
 त्रयचा-त्रयविशेष । जीवा० १३६ ।
 त्रयरितप्राहिणी- । वृ० प्र० १८ आ ।

थ

थडिल-छारविशेषजत्रत क्वल महपट्टदृष्टान् । नि० पू०
 प्र० १६२ आ । स्पथिल उष्णारभूमि । आष०
 ५७८ । अविश्रभूमि । नि० पू० प्र० ३८ आ । यदुद-
 मेन तारामा गदगदिवेकविद्वमभ्यात्तथाथिदलवद्रूपति ग
 स्पथिल-शोध । मूत्र० १८० ।
 थडिल्ल-रथागिद्वय-भूषण । आष० ६४२ । स्पथि
 लम् । आष० ३४८ । स्पथिल । आष० १६५ ।

थम-स्तम्भ जात्याद्यभिमानम् । आष० ३४६ । स्तम्भ
 मान । दण० २४२ । स्तम्भ । आष० १६६ । स्तम्भ
 मान । आष० ८४८ । आस्यादिसमुत्पोज्झकार । उक्त०
 १५१ ।
 थमण-श्रीवाया धमण्यादीना तिष्ठतो वाऽऽयनोऽङ्गप्रदेशा-
 ना स्तम्भनम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
 थमणता-स्तम्भनता स्तम्भनया वा यथा तावदुपविष्टः
 स्थितो यावत् सुप्त पादादि स्तम्भो जात । ठाणा०
 २८० ।
 थमणया-स्तम्भन ऊर्ध्वीकरणम् । औप० ६३ । स्तम्भन-
 ता-वद्भुगतेद्वितीयो भेद । प्रज्ञा० ३२८ । स्तम्भनता-ताव
 दुपविष्ट स्थितो यावत्सुप्त स्तम्भो जात, हनुमन्नादि ।
 आष० ४०५ ।
 थमय-स्तम्भक-आदर्शकण्डप्रतिबन्धप्रदेश, आदर्शकण-
 ण्डानां मुष्टिग्रहणयोग्य प्रदेश । जीवा० २१३ ।
 थमिञ्जा-स्तम्भोयात्-स्तम्भो भवेत् माद्येदिरथम् । ठाणा०
 ४७३ ।
 थमुगया-स्तम्भोद्गता-स्तम्भोपरिवर्तिता । जीवा० २२७,
 ३५६ ।
 थ-निपात । आष० १३७ । वायपालक्षारे । शाना०
 १४६ । निपात पादपूरण । वृ० वृ० १७१ आ ।
 थक्-स्थितम् । औप० १३२ । अवसर । आष० ४०० ।
 उक्त० २१४ । थक्-थेग । वित्ते० ८५२ । काले । नि० पू०
 प्र० १७८ अ । नि० पू० प्र० ६ आ । प्रस्ताय । थ्य०
 द्वि० १३६ आ ।
 थयशरैति-थक्शरैवेव मत्ता शरैरेव करोति । औषा०
 २४८ ।
 थयक्थयकावडिय-अवसर अवसरानुरूपमागतत्तत् ।
 पिण्ड० ६३ ।
 थण-न्ननम् । आष० ७६८ । स्तनम् । आष० ५७८ ।
 थणदुद्धगधियमुहो-नाम । नि० पू० वृ० ८० आ ।
 थणियकुमारा-न्ननिवृत्तमात्र-भवन्वतिभद्रविशेष । प्र-
 ज्ञा० ६६ । स्तनिवृत्तमात्र-वृत्तस्यागोचरानवृत्तनिर्दे-
 शवर्तिनो देवा । भण० १६६ ।
 थणियकुमारीओ-स्तनिवृत्तमात्रं चवत्स्यादोरात्रवृत्त-

निर्देशवर्तिन्यो देव्य । भग० १६६ ।

धनियाए-

। निरय० ३४ ।

यद्धं-स्तन्व जात्यादिभद्रस्तन्व-कृतिकर्मणि द्वितीयोः दोष ।
आव० ५४३ । स्तन्व-सुदृढम् । ज० प्र० २३५ ।
स्तन्वाय स्वभावत एव मानप्रकृत्या विनयभ्रंशकारिणे ।
सूर्य० २६६ ।

धपनिका-

। दश० २१० ।

धप्यगा-स्याप्या अवनदीया । वृ० प्र० ३०५ अ ।
धरथरंत-कम्पमान । पिण्ड० १६३ । भृश कम्पमान ।
वृ० वृ० ७१ अ ।

धल-स्थल आकाश । ओष० ३२ । आकाश । वृ० वृ०
१६१ या । इह कदलप्रक्षेपणाय मुखे विड्वित्ते यदाकाश
भवति तत् स्थलम् । ध्य० द्वि० ३३३ आ । आगाम ।
नि० चू० प्र० ४६ आ । जलपरिहरिणे स्थितो नक्षी-
कूपरपथ । वृ० वृ० १६२ अ । स्थल-युत्युच्छ्वरूपम् ।
भग० ३०७ ।

धलचर-स्थलचर मनुष्यादिक । दश० ५५ ।

धलपट्टण-धलेण जस्म भद्र आगच्छति । नि० चू० द्वि०
७० आ । आनन्दपुराति । नि० चू० प्र० २२६ अ । स्थ-
लपत्तन-यत्र स्थलपथेन भाण्डानामागमस्तद्, द्वितीय पत्त-
नम् । प्रश्न० ३८ ।

धलय-स्थलज कोरण्टकादि । जीवा० १३६ । विचक्रिष्ठा-
दि । ज० प्र० ३६० ।

धलयर-स्थलचरज पुद्गलविशेष । आव० ८५४ ।

धलयर-स्थले चरतीति स्थलचरा । प्रश्ना० ४३ ।

धलाइ-स्थलानि तटभूमयः । ज० प्र० १७१ ।

धली-देवदोषी । नि० प्र० ७५ अ । नि० चू० द्वि०
१४३ आ । वृ० प्र० १६५ अ । स्थलिका-देवदोषी ।
वृ० वृ० ६१ अ, १३० आ ।

धयइय-स्तवकवाम् । शाता० ५ । औष० ७ । स्तववित्त
सञ्जातपुण्यस्तवकम् । भग० ३७ ।

धयइयाओ-स्तवविता सञ्जातपुण्यस्तवका । ज० प्र०
२५ ।

धयईरयणे-स्वपतिरत्न वर्षाकिरस्तम् । ज० प्र० २१० ।

थाइणी-स्थायिणी प्रतिवर्षप्रवृत्तिनी षडमा । वृ० द्वि० २३६

अ ।

थाणइल्लम-प्राहरिक । आव० ६६० ।

थाणइल्ला-आरक्षका । नि० चू० द्वि० ११४ आ ।

थाणय-स्थानम् । आव० ६० ।

थाणु-स्थानु । जीवा० २८२ ।

थामवं-स्थामवाद् बलवान् शीतातपादिसहन प्रति सामर्थ्य-
वान् । उक्त० ६५ ११० ।

थामो-प्राण । ओष० १८६ ।

थारुकिणिया थारुकिनिवा । ज० प्र० १०१ ।

थाल-स्थाल । जीवा० २३४, २७६ । ज० प्र० ४१० ।
थाल । ज० प्र० १०१ । स्थाल-त्रन्त परिधिरूपम् । ज०
प्र० २०४ ।

थालइ-ग्रहीतमाण्डा । औष० ६० । भग० ५१६ ।

थालगं-स्थालक कोशकादि । सूत्र० ३२४ ।

थालपाणए-स्थाल ऋत्तत्पानकमिव दाहोपशमहेतुत्वाद्
स्थालपानकम् । भग० ६८० ।

थालिपागाइ-स्थालीपाक । ज० प्र० १२३ ।

थाली-स्थाली । आव० २०० । उपा । जीवा० १०५ ।

उखा । भग० ३२६ । स्थाली पिठरी । सूर्य० २६३ ।

स्थाली-वृहद्भाजनविशेष । ओष० १६६ ।

थालीपागो-स्थालीपाक । जीवा० २८१ ।

थालीपागसुद्धं-स्थालीपाकसुद्धं स्थास्या उखाया पाकौ
यस्य तत्स्थालीपाक, अग्नयत्र हि पक्वमपक्व वा न तपाविर्ध
स्यादितोद विशेषण, सुद्धं-मक्तदोषवर्जित, तत कर्मधारयः
स्थालीपाकेन वा सुद्धम् । भग० ३२६ । ठाणा०
११७ ।

थालीसठितो-स्थालीसस्थित-आवलिनावाहास्य पठं
सस्थान, उपा सस्थित । जीवा० १०४ ।

थावग-स्थापक त्रिकल्पभेद । दश० ५७ ।

थावच्चसुता-वारवद्विणिया । नि० चू० द्वि० १०४
आ ।

थावच्छा-द्वारवस्था गाथापत्तो । ज्ञाना० १००

थावच्छापुत्ते-थावच्छापत्र । अनुक्त० ३ । द्वारवस्था
सायंवाहपुत्रः । ज्ञाता० १०० । अनुक्त० ३ ।

थावते-स्थापयति पश्चाद्देशेण प्रतिद्वध्याप्तिकत्वात् सम्-

ययति, यया परिव्राजकधूर्तं लोकमध्यभागे दत्त बहुफल भवति तत्राहमेव जानामीति मायया प्रतिप्राप्तमन्याय लोकमध्य प्ररूपयति मति तन्निप्रग्रहाय वञ्चित् आवको लोकमध्यस्यैकरत्वात् षण् बहुषु ग्रामादिषु तत्सम्भव इत्येवविधोपपत्त्या ह्यर्हन्ति लो लोकमध्यभागे न भव- ताति पक्ष स्थापितवानिति स्थापक । ठापा० २५४ ।
 यावर-स्यावर अप्रतिहारिकम् । वृ० द्वि० २४४ आ ।
 स्यावर च यद्भवति न परकीयोपस्करवद् याचित कति पयदिनस्यापि । औप० २११ ।

यावरा-उष्णाद्यभिनयेऽपि तत्स्थानपरिहारसधर्मा सन्त स्तिष्ठन्ती यव नीता स्यात् । पृथि-यादय । जीवा० ६ ।

यासग-स्यासका -पणकारा अशालक्ष्णारा । ज० प्र० २६५ । स्यासका -पणकारा अशालक्ष्णारविपाया । ज० प्र० २३५ । स्यासक -प्रादशकावार । औप० ७० ।
 स्यासक -पण । विपा० ४७ । स्यासक -पणकार आभरणविशेष । ज० प्र० ५३० ।

यासाय-स्यासक दपणाकृति स्फुरवाप्तिषु भवति । अनुत्त० ५ ।

याह-त्रय षासिया ष सुहुनि त याह । नि० त्रु० द्वि० ७८ आ । स्नाप अत्रिक नासिनाया यन् जन । यत्रनासि- का न बुद्धति तन् स्याद्यम् । वृ० तृ० १६१ अ । स्तो- धे-अगाधे । विग० ५७५ । स्ताथ । आव० ७७४ ।

यिद्ध-स्यो पुष्पादिर्वा । भग० २५३ ।

यिग्गल-आरागयिगनविषयम् । प्रगा २६३ । प्रदग- पतिगनसृष्टम् । आचा० ३५१ । ज घरस्य दार पुष्प- मामानपक्षिरिय दार । दारमव सवारयत् पक्षिद्विविषय । दग० पू० ७६ आ । यिग्गल विन दारादि । दग० १६६ । गकम् । मर० । गिग्मे यात्रागमद्वारा गववसा दिप्रिद् कर्तेति । नि० पू० प्र० २३२ आ ।

यियुव-विद् । नि० पू० प्र० ६७ आ ।

यियुगो-स्तिदुर्ग उल्गादिर् । आव० ८४५ ।

यियुय-स्तिबुक् । प्रगा० ५११ ।

यिसाओदय-स्तिमितोरक अस्याप कदमो नास्ति । औप० ६४ ।

यिमित-स्तिमित-स्तिर वायचापत्यादिरहित च । प्रभ० १३३ । स्तिमित-अन्तकृद्शाना प्रथमवर्गस्य पञ्चमम- ध्ययनम् । अन्त० १ ।

यिमिया-स्तिमिता स्वचक्रारचक्रादिसमुत्पमयकण्डोत्तमाला- वजिता । ज० प्र० १४ ।

यिमियमेयागया-स्तिमितमेदनीका निर्भयत्वेन स्थिरवि- श्वम्भराभिनजना । प्रभ० ६६ ।

यिमियमेदनीय-स्तिमितमेदनीका -निभयमेदिनीनिवाति जनम् । प्रभ० ६२ ।

यिमिया-स्तिमिता भयवर्जितत्वेन स्थिरा । औप० १ ।

थिर-मुप्रतिष्ठान इड वा । वृ० द्वि० २४४ आ । दडमय- यणो । नि० चू० प्र० ५६ अ । स्थिर-इडसहनन । औप० ३४ । स्थिर-अमह्वयकालायम्यायो । मूत्र० ६ । स्थिर-सहननधृतिम्या गलवान् । पौन पुयवरणन परि- चिन्ता वा क्वनयोग । आव० ५६३ । धितिस्तपयण्डि- वलव अह्वा दरिगण ष्वजगण वा थिरो अचले यथे । नि० चू० तृ० १३१ आ । यथास्थिम् । औप० १०८ । अत्रकम्प । शात्ता० १६ । स्थिर च यद्भवति मुप्रति- स्थान तन् । औप० ७११ । स्वयं अस्त्युपगतपरिष्ठाण । गग० ३६६ । स्थिर निवृत्त । दग० २१६ । स्थिर-धृति- सन्तानाम्या यन्वात् । व्य० प्र० ११३ अ ।

थिरद्-स्थिरति स्थिरोभरति । व्य० द्वि० १६ आ ।

थिरग्गहृत्थे-स्थिरो अग्रन्तो यथ म स्थिराग्रहृत् । औवा० १२१ । स्थिर प्रहृतपट पाटयतोऽम्पोऽग्रहृत्तो- हस्ताग्र मर म । अनु० १७५ ।

थिरपद्मो-स्थिरप्रतिज्ञ-यो न भवितगयथा कर्णेति । आव० ८६० ।

थिरपरिचाडो-स्थिरपरिचाट । स्थिरपरिचिनमयस्य मूत्र- न गमति । दग० ५ । स्थिरपरिचाटि, परिचितमयस्य मूत्रावगलनामम्भवान् । आचा० २ ।

थिरीकरण-स्थिरीकरण-यमाद् विवादानां तत्रैव स्या- पनम् । प्रजा० ५६ । स्थिरीकरण-यमाद्विषीन्तां गतां तत्रैव स्थापनम् । दग० २०२ ।

थिरगा-अनन्तवापभद । भग० ३०० ।

थिञि-थिञी-वाहनविषय । उग० ४३८ । ताटानां

यदङ्घ्रपल्लान रुढ तद यविषयेषु विष्णोःस्युच्यते । अनु०
१५८ । वेसरादिद्वयविनिमित्तो यानविशेष । ज० प्र०
१२३ । विष्णो-वेगसराद्वयविनिमित्तो यानविशेष । सूत्र०
३३० । विष्णो-लाटाना यदश्वपत्न्यान् तदयविषयेषु
विष्णोःस्युच्यते । भग० १५७, २३७ । लाटाना यद्
अङ्घ्रपल्लान रुढ तदयविषये विष्णोःस्युच्यते । जीवा०
२८२ ।

विष्णोओ-चाटाना यानि अङ्घ्रपत्न्यानि तान्यन्यविषयेषु
विष्णोओ । भग० ५४७ ।

यिवगा- । भग० ८०४ ।

यिविषयित-गुब्जम् । त० । अतिशयेन । त० ।

यिविषयित-अनुकरणशब्दोऽयम् । विषा० ७४ ।

यिचोरो-स्त्रिया सकाशात् स्त्रियमेव वा चोरयति स्त्रीरूपो
वा यञ्चोर स स्त्रीचोर । प्रश्न० ४६ ।

थोण-स्त्यानादि स्त्याना-चैतन्यक्राद्विषया सा स्त्याना ।
आव० ८४ । इदं चित्त त थोण । नि० नू० प्र०
३६ अ ।

थोणद्वी-स्त्याना-पिण्डीभूता ऋद्धि-आत्मशक्तिरूपा यस्या
स्वापावरयाया सा स्त्यानादि । प्रश्ना० ४६७ । इत्थं
चित्तं त थोण जस्त अच्चत दरिसावरणकम्मोदया सा
थोणद्वी । नि० नू० प्र० ३६ अ ।

थोणा-स्त्याना-पिण्डीभूता । प्रश्ना० ४६७ ।

थोणामेढी- । ठाणा० ४४७ ।

थोपरिणा-स्त्रीपरिणा-सूयकृताङ्गावभूतक-वे चतुर्थमध्य-
यनम् । आव० ६५१ । उक्त० ६१४ ।

थोपुरिससजोए-अनुविषयानभेद । प्रश्ना० ५० ।

थोविलोअण-स्त्रीविलोचन रीतिलमिति वा, चतुर्थं कर-
णम् । ज० प्र० ४६३ ।

थोह-अनन्तकायभेद । भग० ३०० । कन्दविशेष ।
उक्त० ६६१ । भग० ८०४ ।

थुङ्घ-गुच्छाविशेष । प्रश्ना० ३२ ।

थुई-स्तुति । आव० ७६६ ।

थुड-सत्य । राज० ६ ।

थुरत- । भग० ८०२ ।

थुल्ल-सधूम । शोच० २१६ ।

थुल्लतो-सधूर । उक्त० ३२५ ।

थुल्लसमणओ-स्यूलथमणक गीतम् । आव० २८७ ।

थुवति-स्तूयन्ते-अभिष्टूयन्ते अभिनन्दते । भग० ६७० ।

थूण-नेप । नि० नू० प्र० ३३६ अ ।

थूणा-वेली । नि० नू० द्वि० ८३ आ । स्थूणा । प्रश्ना०
२६३ । स्थूणा नगरी । आव० १७१ । स्थूणा-ऊर्ध्व-
तिथक्करणयोगात्सङ्घातशाटविरहादुभयसु-या । आव०
४६२ ।

थूणाति- । व्य० प्र० १७ आ ।

थूणादि- । नि० नू० द्वि० ११६ आ ।

थूणामडव-स्थूणाप्रधानो ब्रह्माच्छादितो मण्डप स्थूणा-
मण्डप । ज्ञाता० ६३ ।

थूम-स्तूपम् । ओष० १३ । स्तूप-पीठविशेष । ज०
प्र० १२३ । इद्रगादिचिन्मा विच्चा धूमो । नि० नू०
प्र० १६२ अ । स्तूप-चित्तिविशेष । प्रश्न० ८ । स्तूप-
चैत्यस्तूप । राज० १२१ ।

थूमकरड-स्तूपकरड ऋष्यमपुरे उद्यानम् । विषा० ६४ ।

थूममहो-स्तूपमह स्तूपसक उत्सव । जीवा० २८१ ।
आव० ३२८ ।

थूमसठिओ-स्तूपसठिथत । जीवा० २७६ ।

थूमा- । भग० २३७ ।

थूमिदे-स्तूप-परिणायिकबुद्धा एकविंशतितमो हृष्टान्त ।
नदी० १६५ ।

थूमिया-स्तूपिका शिखरम् । राज० ३६ ।

थूमियाए-स्तूपिका-शिखरम् । ज० प्र० ४७ । जीवा०
३७१ । प्रश्ना० ६६ । सूर्य० २६४ । स्तूपिका-तपु-
शिखररूपा । जीवा० २०५, ३६० ।

थूमियागे-स्तूपिका तपुशिखररूपा । ज० प्र० ४६ ।

थूलते-उच्चारपरिणामि । त० ।

थूल-स्यूल अत्यन्तमासलोऽय मनुष्यारि । दश० २१७ ।
स्यूल-एरण्डकाष्ठादि । दश० १४७ ।

थूलग-परिस्थूयवस्तुविषयोऽतिदुष्टविषयासमुद्भव स्यूल ।
आव० ८२० ।

थूलभट्ट-अन्तिमचतुर्दशपूर्ववर । नि० नू० हृ० १४६
आ । स्यूलभट्ट-स्त्रीपीपहे हृष्टान्त । उक्त० १०४

योगसप्रदेश-शिलाहृष्टान्ते कल्पकवशप्रसूतस्य नवमनन्द-
राजमन्त्रिशकटालस्य ज्येष्ठ पुत्र य शिलायोगवान् आ-
चार्यो जात । आव० ६७० । तभूप्रस्य सोमो । नि०
चू० प्र० २४३ अ । स्पूनमद्र-बहुयूतआचार्यविशेष । उक्त०
१३० । स्थूलमद्र-कल्पकवशप्रसूतशकटालज्येष्ठपुत्र ।
आव० ६६३ । स्त्रिया अनेना मुनि । मर० ।
शूलमहत्सामो-स्थूलमद्रश्चामी । आव० ४२५ ।
शूनवर्षा-स्थूल-अनिपुण यतस्ततो भाषितया वचो यस्य
स स्थूलवचा । उक्त० ४६ ।
शूला-स्थूला । आव० ८५५ ।
शूलैतरो-स्थूलशर-द्रहोवपुणविषये व्यनरविशेष ।
आव० ८२४ ।
शूल-स्थूलम् । आव० ६० ।
शूह-स्थूपम् । आव० ५०५ ।
शेज्जे-स्वैयंघर्मयोगात् स्वैयं । भग० १२२ ।
शेर-प्रद्विअरिमे विनेनेण जुमसरीरे । नि० चू० द्वि० ६५
अ । स्वविर-यो गच्छन्त्य मस्तिनि करोति । जाति-
(जम्)भूतपर्यायैवा स्वविर । दस० ३१ । स्वविर-
सोदता स्थिरोकरगहेतु । दस० २४२ । स्वविर-भ्रुत-
पर्यायवृद्ध । प्रवचनगुरु । दस० २८४ । स्वविर-
जानिभ्रुतपर्यायभेदभिन्न । आव० ११६ । चरणादिर्हि
दगणातो परीमदोवमग्नेहि वा चरणातो अतिवक्त्रवद
पच्छित्तद्वेषेण वा भावतो ण पालिज्जति मो धिरो । नि०
चू० प्र० १४३ अ । स्वेर आचार्यो गुरुवा । आव० ६५४ ।
स्वविर-स्वविरकलिक । शोष० १६५ । घर्मतरिण-
स्या िकृतासमञ्जसमक्रियासति । स्वविर इव स्वविर,
परिणतमाधुमाव आचार्यं । जीवा० ४ । स्वविर ।
प्रभा० ३२७ । श्रुतादिभिवृद्धवात् स्वविर । ज्ञाता०
७ । स्वविर-भ्रुतवृद्ध । भग० १३६ । जातिप्रथम-
पर्यायभेदभिन्ना स्वविर । ज्ञाता० १२३ । स्वविर-
गणधर । दस० २५५ । स्वविर-महाबोरत्रिनण्डिय-
भ्रुतवृद्ध । भग० १०० । सोदमानात् साधुत् ऐहिका-
मुष्मिकापायप्रदघ्नतो मोसमार्गे स्थिरो करोतीति स्व-
विर । भ्य० प्र० १७२ अ । प्रवर्तित्वापारितोष्यैषु यो
यश्च यति सोदति सत् विद्यमान बल यस्य स गुरुश्च

तथाभूत सत् प्रचोदयति प्रकर्षेण शिष्ययति स स्थिरक-
रणात् स्थविर । भ्य० प्र० १७२ अ । स्वविर-गच्छ
वाति साधु । विशेषे ८ । स्वविर-एकसतरादिर्विषयः ।
भ्य० प्र० २४५ ।
शेरकंचुइज्ज-स्वविरकञ्चुकी-अन्त पुरप्रयोजननिवेदक- प्र-
सोहारो वा । भग० ४६० ।
शेरकम्पट्टित-स्वविरकल्पस्थित । आव० २६२ ।
शेरा-स्वविरा-गच्छवासिन । वृ० प्र० २३० अ । आच-
रिया । नि० चू० प्र० ३०८ अ । आचार्यं । वृ० द्वि०
११२ अ । स्वविरा-आचार्या । वृ० द्वि० २६० आ ।
स्वविरा-भ्रुतवृद्धा गीतार्या । विशेषे ६३८ । आचार्या-
वय श्रुतपर्यायस्वविरा । भग० ६७५ ।
शेरी-मजनीविसेता । नि० चू० प्र० १३२ अ । स्व-
विरा । आव० २२० ।
शेरोवघार्द्ध-स्वविरा-आचार्यादिगुरुव तानाचार्यदोषेण-
शीलदोषेण च ज्ञानादिभिर्वैदह्यनीश्वेदशील स एव
चेति स्वविरोपघातिता । तम० ३७ । स्वैरोरघाती-
आचार्योपघाती, घट्टमसमाधिस्थानम् । आव० ६५३ ।
शेववण-उपमर्दनम् । वृ० प्र० २४१ अ ।
शेहा-दट्टण । नि० चू० द्वि० ६३ आ ।
शोर-स्थूव । ज्ञाता० ६८ ।
शोवदे-स्त्रीत दददर-इत्यय प्रयच्छ । शोष० ६७ ।
शोव-स्त्रीवम् । भग० २८ । स्त्रीरु-स्वल्प । आव०
५६८ । स्ताह गणना प्रमाणो हीन मुच्छो वा ।
विशे० १०३७ । स्तोह-मन्त्रप्राणप्रमाण । भग० २११ ।
स्तोह-मन्त्रप्राणा उच्छ्वासमा य इति गम्यन्त म स्तोह ।
भग० २७६ । मन्त्रप्राणा उच्छ्वासमनिश्चात य इति
मम्यते म स्तोह । ज० प्र० ६० । मतोच्छ्वासा ।
ज्ञाता० १०४ । मन्त्रप्राणप्रमाण स्तोह । मूर्ध०
२६२ । स्तोह-मन्त्रप्राणा एव स्तोह । जीवा०
३४४ ।
शोयय-स्तोहका-चानका । ज्ञाता० २७ ।
शोययतेस-श्लोकावयवा-घातकेना उच्चादावयेया प्राव०
७३२ ।
शोयेति- । टाणा० ८५ ।

द

दड-प्राणिनो दण्डयतीति दण्ड परितापकारी । आचा० २७४ । दण्डन दण्ड अपराधिनामनुशासनम् । ठाणा० ३६६ । सूत्राथकरणम् । ओष० २०२ । दण्डन दण्ड - अतिपातात्मक । उक्त० २६३ । आना अपराधे दण्डन वा मन्थ वा । ठाणा० ३४३ । विनागनम् । मम० २५ । बाहुष्पमाणो । नि० चू० प्र० १२३ जी । अपराधानुसारेण राजग्राह्य द्रव्यम् । भग० ५४४ । दण्ड - ऊर्ध्वाध आयत शरीरवाह्यात् जीवप्रदेश । ज० प्र० २७१ । दण्ड - दण्ड इव दण्ड ऊर्ध्वाध आयत शरीरवाह्यात् जीवप्रदेशकमपद्रुलसमूह । मग० १५४ । नाता० ३४ । तथाविधपरिषत्तये घनद्वारणात्किं दण्ड । ताता० ११ । दण्ड वग-एादि । वृष्पराभिधात । उक्त० ३६४ । दण्डिक । आव० ३६६ । दण्ड इव दण्ड - ऊर्ध्वाध आयत शरीरवाह्यात् जीवप्रदेशसमूह । जीवा० २४४ । दण्ड । सामा यथासाधिप । आव० ८१६ । दण्डयति षोडशमुत्पादयतीति दण्ड - बु खविशेष । सूत्र० १३२ । शरीरपथयोरपहार । विपा० ६५ । दण्डयतीति दण्ड - पापोपादानसकल्प । सूत्र० ३०६ । दण्डनायक । विपा० ६१ । वृ० वृ० २३६ आ । दण्ड योगसग्रहे आप्तसु दण्डधर्मवदृष्टाते अनगारविशेष । आव० ६६७ । यमुनावक्र ऋषिः । म० । वाणवातसहो मुनि । मर० । प्रायश्चित्तम् । न्य० द्वि० १७२ अ । दण्ड । प्रश्न० ५८ । दण्डिक - राजदण्डघारी द्वारपालक । उक्त० १७६ । दण्डक । ओष० २१८ । आव० २७३ । चतुहस्तमान । अनु० १५४ । दण्ड - सङ्घट्टनपरितापनादिपक्षण । दग० १४३ । यथापराधराजग्राह्य द्रव्यम् । ज० प्र० १६४ । दण्ड - उक्तात् । पिण्ड० १० । दण्ड - यण्यधत्तद्वुलप्रमाण । भग० २७५ । दण्डो हि चतु कर उक्त करभ्रतुविशतयदुल एव चतुर्विधतो चतुर्गुणिताया पण्ययति स्यादेवेति । सम० ६८ । दडई-कुम्भकारकटे नगरे राया । वृ० द्वि० १५३ अ । दडईरणी-दण्डकी राजा-जितेनगराजजाता । उक्त० १४४ ।

दडए-दण्डक । ओष० २१७ । दडिओ-नुप । वृ० प्र० ३१३ आ । दडकारण्य-अरण्यविशेष । प्रश्न० ८७ । दडग-चित्रमतादण्डकै । ओष० ५५ । दडगपमज्ञो-दण्डकप्रमार्जणी-वसतिप्रभाजनाय रजोहरणविशेष । वृ० द्वि० २५३ अ । दडणायग-दण्डनायक -त त्रपाल । राज० १४० । दण्डनायका -त त्रपाला । ज० प्र० १६० । दडणीई-दण्डनीति मामादिभ्रतुविद्या । ज० प्र० २५६ । दडनायए-दण्डनायक -त त्रपाल । औप० १८ । दडनायक-प्रतिनियतकटकनायक । प्रश्न० ७६ । दडनायग-दण्डनायक -त त्रपालक । भग० ४६३ । त त्रपाल । भग० ३१८ । आरक्षक । दश० १६६ । दडनिवलेधो- । आचा० ३२० । दडनीई-दण्डनीति हक्कारमङ्कारपिङ्कारभेदभिन्ना । आव० ११३ । दडनीति-दण्डन दण्ड -अपराधिनामनुशासन तत्र तस्य वा स एव वा नीति -तयो दण्डनीति । ठाणा० ३६८ । दडपयारो-दण्डप्रचार मन्थविचरण । दण्डप्रकारी वा आज्ञाविशेष । प्रश्न० ७४ । दडपरिहार-महती जीणकम्बलिका । वृ० द्वि० ११३ अ । दडपहो-दण्डवय गोदण्डमान लघुमार्ग प्रमुखोऽवल्लो वा । सूत्र० २३४ । दडपासो दडपाशक -लखकामिक । ओष० ८६ । दडपयारा-दण्डप्रकार आज्ञाविशेषो नीतिभेदविशयो वा । दण्डप्रचारा -त यविचरणम् । सम० १५३ । दडफहस-दडपास्य न्यसन अनपराधे स्वल्पे वापराधे अत्युग्रदण्ड निवर्तयति तत् । वृ० प्र० १५७ अ । दडमडमोडओ-दण्डमटमोजिक । आव० ३४४, ३७८ । दडमार्ईया-दण्डादिका-धरणिपात-धुत्ताङ्कमुद्रप्रभृतय । पिण्ड० १३० । दडय-दण्डक -कुम्भकारकृतनगर रावा । ध्य० द्वि० ४३२ अ ।

दंडयगहियगहृत्यो-ग्रहोत्तदडाग्रहस्तः । उक्त० १३५ ।
 दंडयत्ता-दंडयात्रा । आब० ३७८ ।
 दंडरक्त्रो-दण्डरक्ष । आब० ४०१ ।
 दंडरयणे-चक्रवर्तिनश्चतुर्थे रत्नम् । ठाणा० ३६८ ।
 दंडवर्द्ध-चतुश्चक्रतमोष्ठीदण्डोद्गाहक । वृ० द्वि० १६१ अ ।
 दंडवामस्त्याणं-दण्डावामस्त्याणम् । आब० ६७१ ।
 दंडवासिया-गामिया । नि० सू० प० १६४ अ ।
 दंडविरिण्-दण्डवीर्यं-पुरुषयुगे दृष्टान्त । ठाणा० ४३० ।
 दंडसंपुच्छणि-दण्डमपुच्छनी-दण्डयुक्ता सम्मार्जनी । ज० प्र० ३८८ ।
 दंडसमादाने-समादीयते कर्म एभिरिति समादानानि पर्मानादानहेतव, दण्डा एव मनोदण्डादय प्राणव्यपरो पणाध्यवसायरूपा समादानानि दण्डसमादानानि । जीवा० १२१ ।
 दंडातिते-दण्डायतिव -प्रमारितदेह । ठाणा० ३६७ ।
 दंडादिपणानं-दहविदहयष्टिविद्युत्प्रान्तिकारूप दहादिपणकम् । वृ० द्वि० २३३ अ ।
 दंडाद्यतिते-दण्डाद्येवायति-दीर्घव पादप्रसारणेन यस्य न दण्डायतिव । ठाणा० २६६ ।
 दंडिअ-दण्डिअ । आब० ६१, ६३६ ।
 दंडिया-रात्रकुत्तानुगता । वृ० प्र० ६५ अ ।
 दंडिपण्डवसर्णं-दण्डिपण्डवमनम् । विपा० ७४ ।
 दंडिय-दण्डिय । ओप० ११८ । आब० ७३८ । उक्त० १३६ । दंडिय-करणपति । ध्य० प्र० ६३ अ ।
 दंडिया-दण्डिया-मुद्रा । वृ० प्र० ३३ अ । दण्डिया-अभ्यासाजानः । ओप० ११६ ।
 दंडो-दण्डो-वृत्तन-पाण जीर्णकर्मम् । माता० २०० ।
 दंडोपपद- । ध्य० द्वि० १५२ अ ।
 दंडोह-गण्टावयवविशेष दण्ड । पणवतिरङ्गुत्तानि । ज० प्र० ६४ ।
 दंस-दान-य इन्द्रियनोदृश्याणि दमयति । दस० १५७ ।
 दान्त-उपगत नीत । माता० ७० । दस० ११६ ।
 दन्त । आब० १६२ । गजदोना दन्ता । दस० १६३ । दान्त-ओषादिदमनादृष्टपत्नी वा रागद्वेषयोर्भावं प्रकृतावात् । ध्य० १२३ । दान्त-दन्तं चाहित,

असमञ्जसचेष्टया व्यावर्णिन । उक्त० ५३ । गुप्तमिदम-प्राहित विनयित । ओप० ३३ । दान्त-इन्द्रियनोदृश्याद्यमनेन दान्त । मूत्र० २६८ ।
 दंतकम्मे-दन्तकर्म-गजविषाणविषया रूपनिर्माणिक्या । प्रभ० १६० ।
 दंतकम्माणि-दन्तकर्माणि-दन्तपुत्तिकादीनि । आवा० ४१४ ।
 दंतकारे-विलपभेद । अनु० १४६ ।
 दन्तस्रज्यं-मोदगामोवद्विमादी । नि० सू० तृ० ३७ अ ।
 दन्तचक्रो-दन्तपुरणगरे राया । नि० सू० तृ० १२८ अ ।
 दन्तपुर नृप । ध्य० प्र० १०७ अ । दन्तचक्र, दृश्यवपुरणं दन्तपुरनरेण । आब० ७१७ । दन्तचक्र, योगसग्रहे निरपलापहृष्टान्ते दन्तपुरनगराधिपति । आब० ६६६ । दन्तचक्रो दन्तपुरमुपति । उक्त० ३०१ ।
 दन्तनिवाय-दन्तनिपात-दसन्च्छेदविधि, मप्राप्तकामस्य पशो भेद । दस० १६४ ।
 दन्तपहोयणा-दन्तप्रभावन् अङ्गुल्यादिना धालनम् । दस० ११७ ।
 दन्तपुरं-दन्तपुर द्रव्यभ्युत्थनं नगरम् । आब० ७१७ ।
 दन्तपुरं-योगसग्रहे निरपलापहृष्टान्तं दन्तचक्राशो नगरम् । आब० ६६६ । नगरविशेषो । नि० सू० तृ० १२८ अ । दन्तचक्रायाएव नगर । ध्य० प्र० १०७ अ ।
 दन्तपुर-दन्तचक्राजयानो । उक्त० ३०१ ।
 दन्तमणि-दन्तमणि-प्रभावस्त, दन्तप्रभृतीनां दन्तमणे वा मणि । प्रभ० १५३ ।
 दन्तमाला-दन्तमाला भगते द्रुमगणविशेष । ज० प्र० ६८ । एकोनश्लोके वृत्तविशेषः । जीवा० १४५ ।
 दन्तयश्त्रे-दान्ता-उपगान्ता यस्य दाशयेनैव गन्तव्यं गदान्तावयव यश्चक्री । मूत्र० १५० ।
 दन्तवण-दन्तवणम् । ओप० १७२ ।
 दन्तयागिज्जा-दन्तयागिज्जा-हृत्तिदन्तादिकव्यवस्थित्या । आब० ८२६ ।
 दन्तयेयणा-दन्तयेयना-दन्तनदीहा । ध्य० १६७ ।
 दन्तारा-विलपार्थभेद । प्रभा० ५६ ।

दत्ताला- । नि० चू० प्र० २२ अ ।
 दत्तिवक्क-पुण्णो तदुलोहो । नि० चू० वृ० ३६ आ ।
 तदुला, संब वा दतलज्जय । नि० चू० वृ० ३७ अ ।
 मोदकादिक दन्तलाद्य तन्दुलचूर्णो वा । मोदकमण्डकादिक
 यद्गुहविष दन्तलाद्यक तद्गन्धिकम् । वृ० द्वि० १२६ अ ।
 तन्दुलचूर्णं । वृ० द्वि० १२६ अ ।
 दत्तिवक्क-तन्दुललोहो । वृ० द्वि० १२६ अ ।
 दत्तिचडोण- । भग० ८०४ ।
 दत्तिलग-दन्तुर । आव० २११ ।
 दत्तिलिया-दन्तिलिका-स्कन्दवासी । आव० २०१ ।
 दत्तो-पावारणवादरवनस्पतिकार्यविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।
 दत्तुल्ललिय-फलभोजी । औप० ६० । भग० ५१६ ।
 फलभाजिन । निरय० २५ ।
 दत्ते-ददति । पिण्ड० १६२ ।
 ददिल्लो-दण्डोत्पट । आव० ४२६ ।
 ददा-चतुरिन्द्रियजोवविशेष । प्रज्ञा० २३ ।
 दट्टा-आशी । प्रज्ञा० ४७ । युल्लहिमवद्दट्टा । जीवा०
 १४५ ।
 दस-दशन दर्श । विशेषे ५६१ । आव० ८२ । पञ्चम
 पीपह । आव० ६५६ ।
 दसा-दर्शन-स्वस्वविषये सामान्यग्रहण रूपासामान्यग्रहण
 र्णम् । प्रज्ञा० ५२७ । दशन-रूपम् । शाता० ११ । सामा
 न्यविशेषात्मके वस्तुनि सामा यग्रहणात्मको बोध । प्रज्ञा०
 ४५३ । दशन-आकार । जीवा० २०७ । दशन
 सम्पदशनम् । आव० ५८० । दश० १०१ । ओष०
 ६ । दशनम् । आव० ७६३ । दर्शन-सामान्यविशेषा-
 त्मके वस्तुनि सामायावबोध रूपसामान्यपरिच्छेद ।
 जीवा० १८ । दशन-सम्पत्त्वम् । ठाणा० ६५ । भग०
 ५१ । दशन-वर्णादिपरिणतसूत्रानुसार । दश० १७७ ।
 दशन-प्रस्थातुरेष्टिपयः । ज० प्र० २६२ । दशन-सामा-
 न्योपलम्बिरूपं चतुरवपुरवधिकेवलाक्यम् । आचा० ६८ ।
 दर्शनप्रतिमा श्रावकस्य प्रथमा प्रतिज्ञा । आव० ६४६ ।
 दशन-हृदिरूप आत्मान परिणाम । भग० ३५० ।
 अनुभवनम् । भग० ७१० । ईहावग्रहो हि दर्शन-सा
 मावग्राहकत्वाद् भ्रान्तम् । ठाणा० २३ । दृश्यन्ते

भद्रोद्यन्ते पदार्था अनेनास्मादस्मिन् वेति दशन-दर्शन-
 नमोहनीयस्य क्षय क्षयोपशमो वा दृष्टिवा दशन-
 दर्शनमोहनीयमयाचाविभूतमन्वत्त्वभ्रान्तारूप आत्मपरि-
 णाम । ठाणा० २४ । दृष्टि-रचितस्त्वानि प्रति ।
 ठाणा० ३० । सुद्धासुद्धमिश्रपुञ्जप्रत्यक्ष-विध्यात्मनो
 हनीयम् । ठाणा० १५१ । अभिप्रायो यदि वा दृश्यते
 यथावस्थित वस्तुमन्वत्त्वमनेनेति दर्शन उपदेश । आचा०
 १७१ । अभिप्राय । आचा० २२७ । दर्शन-रूपम् ।
 निरय० ४ । राज० ११ । दर्शनम् । ठाणा० ३३७ ।
 प्रमेयस्य परिच्छेदनम् । भग० ६५६ । दर्शन-धार्मिक
 भावापन्न सम्पत्त्वम् । ज० प्र० १५१ । सेवनम् । वृ०
 प्र० २०३ अ । दृश्यते तत्त्वमस्मिन्निति दर्शनम् । उक्त०
 ५५६ । दृष्टिदशन-तत्त्वेषु हृदि । ठाणा० ४८ ।
 दर्शन-प्रकाशन उपनिबन्धनम् । सम० ११६ । आकार ।
 ज० प्र० ५२ ।
 दसणकुसायकुशील-दर्शनमाश्रित्य कपायकुशीलो दर्शन-
 कपायकुशील । भग० ८६० ।
 दसणपवलो-दशनपण-योऽप्रत्याख्यानकपायोदयवति श्रा
 वके भवति । आव० ५३३ ।
 दसणपरीसह-दर्शन-सम्पददर्शन, सहन चास्य क्रियादिवा-
 दिना विचित्रमतभ्रवणेऽपि निश्चलचित्ततया धारणम् ।
 सम० ४० । दर्शनपरीपह-दर्शन-सम्पददर्शन तदेव
 क्रियादिवादिना विचित्रमतध्रवणेऽपि सम्पत् परिपह्य-
 मान निश्चलचित्ततया धार्यमाण परीपह, दर्शन दर्शन-
 यामोहेतुतुरेहिनानुष्मिकफनानुपलम्भादि स एव परी-
 पह । उक्त० ८३ ।
 दसणपुलाए-दर्शनमाश्रित्य पुलाकस्तस्यासारताकारी वि-
 राधको दर्शनपुलाव । भग० ८६० ।
 दसणपुलाते-कुदृष्टिस्तत्वादिभिर्दर्शनपुलाक । ठाणा०
 ३३७ ।
 दसणबलिया-परिच्छेददर्शनाना । औप० २८ ।
 दसणमोहनिष्ण-दर्शन मोहपतीति दर्शनमोहनीय निष्पा-
 रत्वमभ्यवत्त्वभेदम् । ठाणा० ६७ ।
 दसणवापन्न-दर्शन-सम्पत्त्व व्यापन्न-घ्न्यस्य स
 दर्शनव्यापन्नक-निष्णव । भग० ५१ ।

दृष्णदृष्टि-दर्शनविणय-सम्यग्दर्शनगुणाधिषेपु सुध्रूपा-
दिरूप । भग० ६२४ ।

दृशणविणय-दृशनविणय विनयस्य प्रथमो भेद । दश०
३१ । अद्धान कर्म विनयति यस्माद् दर्शनविणय, दर्श-
नाद्रिनय दर्शनविणय । दश० २४१ ।

दृशणसकिलेसे-दर्शनस्य सहकलेश-अविमुद्धघमानता स
दशनसङ्कलेश । ठाणा० ४८६ ।

दृशणसावए-दर्शन-सम्यक्त्व तत्प्रतिपन्न. श्रावको दर्शन-
भावक आद्धाना प्रथमा प्रतिभा । मम० १६ ।

दृशणा-दर्शना-उपदर्शका । सम० ११६ ।

दृशणाधारे-दशन-सम्यक्त्व तदाचारो-नि शङ्कितारि-
पृथक् दर्शनाचार । ठाणा० ३२५ ।

दृशणदे-दर्शनेन्द्र-सायिकसम्पद्दर्शनी । ठाणा० १०४ ।

दृशणज्ज-दर्शनीय-द्रष्टु योग्य, दर्शनेन नृत्तिरसम्भवात् ।
सूय० २६४ । दर्शनीय दर्शनयोग्यम् । प्रज्ञा० ८७ ।
आशेयदर्शन । ज्ञाता ३५ ।

दृशणड्डी-दर्शनद्वि प्रथमादिरूपा । दश० ११३ ।
दर्शनद्वि-प्रवचने नि शङ्कितारिदत्त्व प्रवचनप्रभावक-
शास्त्रसम्पदा । ठाणा० १७३ ।

दंशणेण अङ्गसङ्घ-अग्रदर्शन । ज्ञाता० २२० ।

दशमसग-दशाश्च मशकाश्च दशमशका, उभयेऽप्येते चतुरि-
न्द्रिया महत्त्वामहत्त्वकृतश्रेया विशेषोऽप्येवा दशो दशन-
भदाणमित्यर्थ, तत्रप्रधाना मशका दशमशका । पञ्चम
परोपह । सम० ४१ ।

दशिज्जति-उपमायाश्च दर्शयन्ते । सम० १०६ ।

दशिय-दशिता-भ्रवणगोचर नीता उपदिष्टा । प्रज्ञा० ४ ।

दसेद्द-तदभिधेयप्रत्युपेक्षणादिक्रियादर्शनेन दशयति । मग०
७११ ।

दसेति-तदभिधेयप्रत्युपेक्षणादिक्रियादर्शनेन दशयति ।
ठाणा० ५०२ ।

दइअ-दतिक । अनु० १५२ ।

दइउ-दतिउ-चक्रवर्णाउदुओ जेण तरिउउइ । ओप०
३३ ।

दइए-दतिक । ठाणा० ३३६ । दयित-वज्जम् । उत०
४५१ ।

दइओ-उर्ध्वमपाटितेनापनीतमस्तकेन निकषितचमन्तिव-
त्तिसर्वाह्यादिक्रवरेणापरधर्ममपरिगणनचरशगितापान्-
चिच्छ्रेण सङ्घीर्णमुखीकृतश्रीवा-तविवरेणाजापञ्चोर-यतस्य
दारीरेण निष्पन्नमय प्रनेवक कोत्यलकापरपर्यायो
हति । पिण्ड १८ ।

दइत-दयित-वल्भ । ज्ञाता० १६७ ।

दउदरे-दकोदर-जलोदरम् । ज्ञाता० १८३ ।

दओधसि-उदकोधे वा गङ्गादिनामु-मार्गगामित्वेनागच्छ-
ति सति तेन प्लांयमानानामित्यय । ठाणा० ३०६ ।

दओदराइ-दकोदर-जलोदरम् । ज० प्र० १२५ ।

दकभचण-उदकभवन-उदकगृहम् । आचा० ३४१ ।

दकरय-दकरज-उदककण । जीवा० २७२ ।

दकवारकः-भाजनविधिविशेष । जीवा० २६६ ।

दक्ख-दक्षत्य भावो दाषय-अविलम्बितकारित्वम् । उत०
४६ । सिग्घ करेति । नि० चू० प्र० ३३२ आ ।
ठाणा० ३०२ । दक्ष-कार्याणामविलम्बितकारी । औप०
६५ । जीवा० १२२ । ज० प्र० ३८८ । सोधकारी ।
अनु० १७७ । भग० ६३१ । दक्ष-उत्तरस्याना धरणे-
न्द्रस्य पादप्राणिकाधिपति औत्तराहाण बलिवाज्जितानां
दक्षो नाम्ना पदातिपति । ज० प्र० ४०८ ।

दक्खत्त-दक्षत्व-आशुकारित्वम् । आव० ३४६ । उत०
१४४ ।

दक्खिण-दक्षिणा । आव० २०० ।

दक्खिणकूलग-यंगङ्गाया दक्षिणकूल एव । भग० ५१६ ।
दक्षिणकूलक यंगङ्गाया दक्षिणकूल एव वस्तव्यम् ।
औप० ६० ।

दक्खिणकूला-यंगङ्गादक्षिणकूल एव वस्तव्यम् । निरय०
२५ ।

दक्खिणा-दक्षिणा । आव० ६३० । दक्षिणा-दक्षिण-
मपुरा । आव० ६८८ ।

दक्खिणावहो-दक्षिणापय । आव० १७४ । वृ० द्वि०
२२७ अ । दक्षिणपय-दक्षिणादिदिग्भागा । आव०
६६ ।

दक्खिणो-दक्षिणा । उत० २८६ ।

दक्खु-रश्मतीति परम-सर्वमा । दक्षो वा निपुण । सूत्र०

७३ । द्रुमा-अतीतानागतव्यवहितसूक्ष्मपदार्थदर्शी । सूत्र०
७४ ।
दक्षिण-दक्षिणपार्श्वे नियुक्तत्वाद्बुक्कलगुणत्वादेति । ठाणा०
२१६ । दक्षिणत्व-सरलत्वम्, पश्चाद्विद्यद्वचनातिशये
षष्ठ । सम० ६३ ।
दक्षिणपूर्व-आग्नेयकोण । सूर्य० २२ ।
दक्षिणा-दानम् । विदो० १२५० ।
दग्गुलिंगा-वक्त्रो । नि० चू० प्र० ४५ आ ।
दग-प्राणाशीतो महाप्रहे त्रयविशतम् । ज० प्र० ५३५ ।
ठाणा० ७६ । दक-अपकाय । आब० ५७३ । उदकम् ।
प्रज्ञा० ३६१ । उदक-जङ्घाद्वैप्रमाणम् । ओष० ३२ ।
पाणियधर प्रवादि । नि० चू० तु० १० आ । उदक-
जङ्घाद्वैप्रमाणम् । ओष० ३२ ।
दगकलस-दककलशम् । ज० प्र० ३८६ ।
दग्कुम्भय-दककुम्भकम् । ज० प्र० ३८६ ।
दगद्विभ-दकस्य-उदकस्य गर्गा इव गर्गा दकगर्गा-
कालान्तर जलवपणस्य हेतवस्तत्समूचना इति तत्त्व
मिति । ठाणा० २८७ ।
दगघट्टो-जत्व अद्वजघा जाय उदग । नि० चू० प्र०
३४१ आ ।
दगच्छडुणमस्तए-उ-कप्रतिष्ठापनमात्रक-उपकरणघावतो-
दकप्रक्षेपस्यानम् । आचा० ३४० ।
दगतोर-दगत्वास । नि० चू० प्र० २६५ अ । सिचन-
चोचिसृष्टानि । नयनहृत्पूराणि मनुष्यादिस्थान त्ववश्य
निचनचोचिसृष्टलक्षणानि दगतोरम् । मनुष्यास्त्रियो वा
जसाधिग आगच्छन्त साधू यत्र स्थित हृष्टा सिष्ठन्ति
निवर्त्तंते वा तद्दत्तोरम् । वृ० द्वि० ३० अ ।
दगतुंडो-दकतुण्ड पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ ।
दगतूर-उदक मुरवादिद्रव्याणां पन्दकरणम् । वृ० द्वि० ३२
अ ।
दगयालग-दकस्यालक-कास्यादिमय जलपात्रम् । ज० प्र०
३८६ ।
दगपचवणो-अष्टाशीतो महाप्रहे चतुस्त्रिंशत्तम् । ठाणा०
७६ ।
दगपहो-जेष जणो दगस्स वच्चति सो दगपहो । नि०

चू० प्र० २६५ अ ।
दगपिप्पली-हरितविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
दगभवण-उदकभवन-पानीयगृहम् । दश० १६६ ।
दगभवनं-उदकभवन-उदकगृहम् । आचा० ३४० ।
दगमडवा-दकमण्डपका-स्फटिकमण्डपका । ज० प्र०
४४ । जीवा० २०० ।
दगमडवा-स्फाटिका मण्डवा । राज० ७६ ।
दगमंडवो-उदकमण्डप-उदकक्षरणयुक्त । प्रश्न० १६३ ।
दगमगो-दगवाहो । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
दगमट्टि-दकमृत्तिका-चिक्वल्लम् । आब० ५७३ ।
दगमट्टिआ-दकमृत्तिका-विशेषकद्रव्यप्रयोगपूर्विकात्-
द्विवेचनकलाप्युपचारादकमृत्तिका । ज० प्र० १३० । उद-
कमृत्तिका अत्रिराजापाद्रीकृता मृत्तिका । आचा० २८५ ।
उ-कप्रधाना मृत्तिका । आवा० ३२२ । चिक्वल्ला ।
नि० चू० द्वि० ८३ अ ।
दगमास-वामा । नि० चू० द्वि० १०६ अ ।
दगरए-उदकरज-उदकगणा । प्रज्ञा० ३६१ । जीवा०
२१० । पानीयकणा । जीवा० १६४ । दकरज-
उदकविन्दुः । वृ० तु० १६२ आ ।
दगरवखोसो-उदकराजस-जलमानुषाकृतिर्जलधरविशेष ।
सूत्र० १६० ।
दगरय-दकरज-शुष्णोदककणिका । आब० ४४३ ।
दगलेव-उदकलेपो-नाभिप्रमाणजलावगाहनम् । सम०
२६ ।
दगवणो-दकवर्णं अष्टाशीतो महाप्रहे चतुस्त्रिंशत्तम् । ज०
प्र० ५३५ ।
दगवार-उदककुम्भ-पानीयघट । दश० १७२ ।
दगवारओ-पाणयगड्डमओ । दश० चू० ७६ ।
दगवारग-दगवारक-जलघट । ज० प्र० १०१ ।
दगवाहो-दगमगो । नि० चू० प्र० २६५ अ ।
दगससट्टुहा-दगससट्टुहात्-उदकसम्बन्धानीता हस्तमा-
त्रोदकससट्टुहा वा भावना । आब० ५७६ ।
दगसोम-वैसधरनागराजस्य चतुर्थं आवासपवत । ठाणा०
२२६ । दकसोम-मन शीलाकमुजयो-द्रव्यावासापवत ।
ओषा० ३११ ।

दगसगरिया-परिष्वायसा । नि० चू० द्वि० १७२ अ ।
 दगसोआरा- । नि० चू० प्र० ३५६ आ ।
 दगसोकोरो-परिष्वाजक । आव० ४०० ।
 दच्छन्नरो-पायाधिक्रयानपात्रेभ्य सक्ताशात् दक्षतरो वेग-
 वासित्यर्थं । प्रभ० ५१ ।
 दच्छिसि-द्रव्यसि । आव० ५०६ । भग० ११३ ।
 दट्टा-दट्टा । व्य० प्र० २८ अ ।
 दड्डु-दाह-कमदलिकटाक्षणा ध्यानाग्निना तद्रूपापनयन-
 मकमत्त्वजननम् । भग० १६ । दग्ध-स्वस्वभावागन-
 यनेन भस्मीकृतम् । आव० ५८२ । दाह-अग्निना
 दावां(स्यथी)दिविषयो दाह । भग० १६ ।
 दड्डुच्छवी-दग्धच्छवि-श्रीतादिभिरुपहनस्वक् । प्रभ० ५२ ।
 दड्डुप्पडणो-दड्डप्रतिज्ञ । भग० ६५३ ।
 दड्डुत्तयं-दग्धम् । आव० ८३६ ।
 दड-दड-विभोर्तासकारहित परीपहोपसर्गो निष्प्रकम्पो
 वा । आचा० १२२ । गाढ । उत्त० ३४६ । निष्प्र-
 कम्पम् । नदी० ४६ । पण्णामी यावद् सनयभोगम् । पण्ण-
 सानु यावत् ध्रियते तद् ईदृश दडम् । वृ० द्वि० २३८ अ ।
 दड-अतिनिबिडव्यापन्नम् । जीवा० १२१ ।
 ददकलमाइया-महाश्वपदादय । व्य० द्वि० १७६ आ ।
 ददघणू-आगामिन्यामुत्सर्पिण्या भरतक्षेत्रे अष्टम कुल-
 कर । ठाणा० ५१८ । आगामिन्यामुत्सर्पिण्या ऐरावत-
 क्षेत्रे षष्ठ कुलकर । सम० १५३ ।
 ददघम्म-ददो घर्म्मो यस्य, आनद्यति तत्परिणामाविचलनात्
 अक्षोभस्वादित्यर्थं स ददघम्मति । ठाणा० २४२ । दड-
 घम्मसि यापद्यति घम्मन्त्र चलतीति । ठाणा० ४८४ ।
 दद-स्त्रियो निश्चलो घर्म्मो यस्य स । ओष० २०२ ।
 ददनेमी-ददनेमि-अनदृग्गाना चतुर्थवगस्य दशममध्य-
 यनम् । अन्त० १६ । ददनेमि-समुद्रविजयस्य चतुर्थं
 सुत । उत्त० ४६६ ।
 ददपद्द-ददप्रतिज्ञ । भग० ५४४, ६६५ । अन्त० ४ ।
 विषा० ५१ । ददप्रतिज्ञ-भयविशेष । विषा० ४४ ।
 ददपहारी-ददप्रहारी-क्रीडाम्बना रथिक । उत्त० २१४ ।
 गाडप्रहार । आचा० २३६ ।
 ददभूमि-ददभूमि । आव० २१६ ।

ददमित्तो-ददमिव-योगमग्रहे निरपलापहृष्टान्ते दन्तपुर-
 नगरे धनमित्रवर्णिजमित्रम् । आव० ६६६ । घणमित्त-
 स्व आलावतस्य वयसो । नि० चू० तु० १२८ अ ।
 घणदत्तमार्यवाहृम्य मित्रम् । व्य० प्र० १०७ अ ।
 ददरह-निरयावतया पञ्चमवर्गोऽष्टममध्ययनम् । निरय०
 ३६ । भरतक्षेत्रे अतीनायामुत्सर्पिण्या अष्टम कुलकर ।
 ठाणा० ५१८ । भरतक्षेत्रे अतीनायामुत्सर्पिण्या अष्टम कुल-
 कर । सम० १५० । शीतत्रिनयिता । आव० १६१ ।
 सम० १५१ । लोकपालाग्रमहिषीणा तृतीया पर्यत् । ठाणा०
 १२७ । ददरथा-विशाचकुमार-रस्य वाह्या पर्यत् ।
 जीवा० १७१ ।
 ददाउ-दाडादाल । जीवा० १२१ ।
 ददाउणा-ददापुरप्रतीत । ठाणा० ४५६ ।
 ददाऊ-आगामिन्यामुत्सर्पिण्या चतुर्थिगतिहाया पञ्चमतीर्थ-
 करस्य पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।
 दण्डः-दुष्प्रयुक्तमनोवाक्कालप्रणो हिणामात्र वा एकत्वं
 चाप्य सामान्यनयोदेशाद् एवं सर्वत्रैकत्वमवश्यम् । सम०
 ५ ।
 दण्डपादिका- । उत्त० ५५ ।
 दण्डपालः-नगररक्षक । उत्त० ४६५ ।
 दण्डपाशिकः-रात्रिप्रेष्यः । आचा० ३३४ ।
 दण्डाः-दुष्प्रणहितमनोवाक्कालप्रणो । प्रभ० ६७ ।
 दण्डिकः-राजा । ओष० १२० ।
 दण्डिदध- । नदी० १६३ ।
 दनि-शयफुण्डो दतितो । नि० चू० प्र० ४५ अ ।
 दत्त-क्रोडनपात्रोपविवरणे गिशाचार्यशिष्य । रिण्ड०
 १२५ । भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुत्सर्पिण्या पञ्चम कुलकर ।
 सम० १५३ । ठाणा० ३६८ । दत्त-मगमस्यविराचार्य-
 स्य शिष्य । उत्त० १०८ । दत्त-तगरानगरी वास्तव्यो
 यणिक् । उत्त० ६० । दत्त-भद्राभिधायिःरातीयपुत्रः
 धिःशानिभूति । आव० ३६६ । दत्त-नित्यदापट्टान्ते
 सङ्गमस्यविरशिष्य । आव० ५३६ । सगमथेराणामाय-
 रियाण मीसो । नि० चू० द्वि० ६५ आ । कुडडरपुरे
 दुग्दिशय्य । मर० । निरयावत्त्वा तृतीयवर्गे सप्तम-
 धयनम् । निरय० २१, ३६ । दत्त-सप्तमो वासुदेव ।

आव० १५६ । मेतार्थपिता । आव० २५५ । दत्त -
रोहोत्कन्नगरे गाथापति । विपा० ८२ । दत्त - चम्पानगयां
मुपति । विपा० ६५ ।

दत्ताणुष्ठाप्रसंखरो-दत्त च-वित्तीर्णमन्नादिकमनुज्ञात च-
प्रतिज्ञारिकपीठफलकादि ग्राह्य, इत्यथरूप सवरो दत्ता-
नुष्ठातसवर । प्रश्न० १२३ ।

दात्त-दत्ति सह-दुत्तादिपात्रघातलक्षणा । प्रश्न० १०६ ।
दत्तिआ-दत्ता च कन्या विनादिना परिणीयत इति ।
आव० १२६ ।

दत्तिते-दत्तय -सकृद्भूतादिधेयलक्षणा । ठाणा० २६८ ।
दत्तिय-दात्रिका । आचा० ६१ ।

दत्तिलापरिअ-आचार्यविशेष । दश० ७ ।
दत्तो-वतिसवयवमध्यकक्ष क्षिपति एवा दत्ति । आव०
८४४ । दत्ति - एकशेषभिक्षालक्षणा । औप० ३६ ।

दत्तोओ- त्तय -एवप्रक्षयप्रदानरूपा । ठाणा० १३६ ।
दत्ति -सप्तदशलक्षणा । ठाणा० ११० ।

दत्तेशणा-दत्त दान तस्मिन् एषणा-तद्गतदोषा-वेषणादिमका
इत्तपथा । उक्त० ५६ ।

ददूर-बीवरावनद्ध कुण्डिकादिभाजनमुखम् । ज० प्र०
५६ । ददूर -बहल, दर्दराभिधानाद्विज्ञानश्रीखण्डो वा
चपेटारूप । ज्ञाता० ४० । घन-चपेटाभिघात, सोपा
वीथी । सम० १३८ । गलददरे वचनाटोप इत्यर्थ ।

प्रश्न० ४६ । ददूर -आच्छादनम् । आव० ६२५ । बहल
चपेटाकार । राज० ३६ । मुष्टे घनेन धीवरेण बन्धनम् ।
वृ० प्र० २६६ अ । ददूर -वाद्यविशेष । जीवा०
१०५ । बहल चपेटाप्रकारो यः । जीवा १६०, २२७ ।
औप० ५ । प्रज्ञा० ८६ । ददूर -बीवरावनद्ध कुण्डिकादि-
भाजनमुखम् । जीवा० २१४, २४४ । लघुपटह । जीवा०
२६६, २६६ । पथतविद्याय । ज्ञाता० २२२ । चन्दनो-
त्पत्तिस्त्राणिभूत पर्वत । ज० प्र० ४१२ । ददूर -निर-
न्तरवाद्यफलकमयो निःशक्तिविशेष । पिण्ड० ११० ।

ददूरए-ददूरए -मुणवग्नय वस्त्रवण्डम् । पिण्ड० १०५ ।
ददूरओधोलको-ददुरेणोपरीक्षयति-जातमनो बाध करो-
सीति ददुरोपयोह्य । प्रश्न० ४६ ।

ददूरओधोलक-ददुरेण गलददरेण-वचनाटोपेन अपयोह-

यति-गोपायन्तमात्मस्वरूपपर विलज्जीकरोतीति स दर्दरा-
पयोहक । प्रश्न० ४६ ।

ददूरगो-ददूरिको-यस्य चतुर्भिश्चरणैरवस्थान भुवि स गो-
घाचर्मावनद्धो वाद्यविशेष । ज० प्र० १०१ ।

ददूरविहण-ददूरपिधान-वस्त्रवधनम् । वृ० द्वि० २७ अ ।
ददूरमलयसुराधे-दर्दरमलयमुगन्ध । ज० प्र० ५१० ।

ददूरयसठिप्र-दर्दरस्थित -आवलिका बाह्यस्य थोडश
संस्थानम् । जीवा० १०४ ।

ददूरियं-लितम् । नि० चू० वृ० ५६ आ ।
ददुरेति-वध्नाति । नि० चू० द्वि० २२ अ ।

ददुद्दु-ददु-शुकुष्ठविशेष । भग० ३०८ । ज० प्र०
१७० ।

ददुदुर-मणिकारश्रेष्ठिजीव । भक्त० । राहो. पञ्चमनाम ।
भग० ५७५ । देवविशेष । ज्ञाता० १७८ । दर्दुरट -
चर्मावनद्धमुख कलश । प्रश्न० १५६ ।

ददुदुरवडिसए-मौषमंकल्पे विमानविशेष । ज्ञाता०
१७८ ।

ददु-पसिद्ध । नि० चू० प्र० १२७ आ । तम्भवो दोसो ।
नि० चू० प्र० १८८ आ ।

ददु-मन्तम महाकुसुम् । प्रश्न० ३६१ । महाकुसुमविशेष ।
आचा० २३५ । त्वग्गोविशेष । पिण्ड० ६ ।

दधिफोल्लुद्द- । भग० ८०३ ।
दधिघटिका- । आचा० १३८ ।

दधिघणो-दधिघन -धनीसूत दधि । ज० प्र० ४६ । जीवा०
२०५ ।

दधिमुहृतवह्नय- । ठाणा० २३० ।
दधिमुहा-पवतविशेष । सम० ७७ ।

दधिवासुधा-दधिवासुधा-वनस्पतिविशेष । ज० प्र० ४५ ।
जीवा० २०० ।

दधिवाह्यो-दधिवाहन -चन्द्र नगर्माधिपति । आव०
२२३ ।

दधिहण्डिका-शाम्बुवतीरूपम् । विवे० ६११ ।
दधो-दधि । प्रज्ञा० ३६१ ।

दन्तकाष्ठ- । आचा० ३१३ ।
दन्तपुत्तलिका-दन्तकर्मणि दृष्टान्त । आचा० ४१४ ।

दन्तवण-दन्तपावन-दन्तमलापवर्णकाष्टम् । उता० ४ ।
 दन्ता-दशना । आचा० ३८ ।
 दल्प-ध्यायामवलगनादिव्युत्पत्तययो निष्कारणेऽनादर
 नपस्यापनाया 'न दल्पं । व्य० द्वि० ६५ अ । दल्पिका-या
 वारणमनरेण प्रतिभवा क्रियते मा । व्य० प्र० ४७ अ ।
 दर्पं । मनसिधर्मोमानदलनोत्थो गर्वं । उक्त० ४२८ ।
 अन्तव्य । नि० नू० प्र० २५ अ । दर्प-देहदृष्टता ।
 मोभाग्याद्यभिमान । अन्नज्ञोऽष्टम नाम । प्रभ० ६६ ।
 दर्व-वल्गनादि । भग० ६१६ । ठाणा० ४६४ । दर्-
 हस्तता । भग० ५७२ ।
 दप्यण-दपण अष्टममङ्गले प्रथमम् । ज० प्र० ४१६ ।
 दर्पण-आदशकदण्ड । औप० २० । दप्यण-दर्पण-
 गण्ड । जीवा० १७० । प्रभ० ८० ।
 दप्यणिज-दर्पणीय-वल्गवर । औप० ६५ । उरमाहृद्वि-
 हुत्वाद् दर्पणीयम् । जीवा० २७८ ।
 दप्यणिजे-दर्पणीयमुत्साहृद्विहेतुत्वात् । ज० प्र०
 ११६ । दर्पणीय-वनकरमुत्साहृद्विकरमित्यग्य इति ।
 ठाणा० ३७५ ।
 दप्यायमाणो-दर्पायमाण । उक्त० २११ ।
 दप्यिया-दप्यरागदोनाणुगया दप्यिया । नि० नू० प्र०
 ७६ अ ।
 दम्भ-गमूलम् । निरय० २६ । दम्भ-मूत्रमहित दम्भ ।
 भग० २६०, ८०२ । कुग । प्रभ० १२८ । समूल ।
 विपा० ७२ । दर्ममयी । प्रभ० १३ । अन्नमूल ।
 ज्ञाना० ११४ ।
 दम्भस्मृताणि-दर्भस्मृताणि । आचा० ३६६ ।
 दम्भशुभा-शुभविशेष । प्रजा० ३३ । भग० ८०२ ।
 दम्भयोद्धत- । भग० ८०२ ।
 दम्भमुक्तय-दर्भमुक्तय-दर्भोत्तरमर्षविशेष । प्रभ० ८ ।
 दम्भा-शार्भायन-विज्ञानप्रवरय गोत्रम् । ज० प्र० ५०० ।
 दम्भेया-विश्वविशेष । अम्या दम्भे-दम्भविषया भवति
 विद्या यया दम्भेऽलवृत्तमान आशुर प्रकृतो भवति ।
 भ० द्वि० १३३ अ ।
 दम्भियायस्तगोत्रे- । मूर्ध० १५० ।
 दम्भो-दम्भ । आच० ४२१ ।

दमगभक्त-दमभारका तेनि भक्त दमगभक्त । नि० नू०
 प्र० २७२ अ ।
 दमगा-वे पदम विणय गार्हेति ते दमगा । नि० नू०
 प्र० २७७ अ ।
 दमगो-शरिहा । नि० नू० प्र० ३५० अ । दरिद्र । नि०
 नू० द्वि० १६७ अ ।
 दमघोससुर्यं- । ज्ञाना० २०८ ।
 दमण-दमन-सिद्धाग्राहणम् । प्रभ० २२ ।
 दमणको-दमनक पुत्रात्प्रतिविशेष । प्रभ० १६२ ।
 दमणग-हरितविशेष । प्रजा० ३३ ।
 दमणगपुत्र-पुत्रजातिविशेष । ज्ञाना० २३२ ।
 दमणा- । भग० ८०२ ।
 दमदंत-गादवकीरवधाम्बवात् । मर० । दमदन्त-हस्ति
 नीपनगर राजा । पाता० २०८ । आच० ३६५ ।
 दमसेणे-दमसेन-कृष्णबासुदेवधर्मचार्य । आच० १६३ ।
 दमिलि-शक्ति । भग० ४६० । ज्ञाना० ४१ ।
 दमोवरे-दमिन-उद्धतदमननीमास्ते च राजानस्तेषामो-
 श्वर-प्रभु । यदा दमिन-उद्धतदमिनस्तेषां महानोदम-
 भावत ईश्वरो दमोश्वर । उक्त० ४५१ ।
 दम्भतो-दमित । उक्त० ५३ ।
 दम्भ-दम्भ-दमनयोग्य । आचा० ३६१ ।
 दम्भा-दम्भ-दमनीय (गोत्पत्र) । दत्ता० २१७ ।
 दयद्-दयते-पात्रयति । आचा० २७५ ।
 दया-देहिताया, अहिताया एवादेश नाग । प्रभ० ६६ ।
 दयाधम्म-दयाप्रधानो धम्मो दयाधर्म, दयाविषयनिधम-
 न्ना यतिधम । उक्त० २५३ ।
 दयामनका-यगवता । औप० १५७ ।
 दर-दृढम् । वृ० द्वि० १०५ अ । अर्षम् । वृ० नू०
 १२१ अ । अष्ट । नि० नू० नू० ७७ अ । ईपद् ।
 भ्य० प्र० ४६ अ । दरद् । विद्व० ५४१ । अथविद्वि-
 तम् । वि० ६१७ ।
 दरगय-दग्गय-ईपराज्य । विद्व० ३३२ ।
 दरदर-गोत्रम् । नि० नू० नू० १६ अ ।
 दरहिद्वि-अद्विद्विद्वि । औप० १०४ ।
 दरि-दरा-पर्वतद्वारा गुहा । भग० १०४ । शृगामा-

दिकृतभूविवरविशेष । भग० ६८३ । दम्प्यो-गुहा । ज० प्र० ६६ ।

दरिद्र-निम्नतरप्रदेश अथोग्रामादि । भग० ४३६ ।

दरिद्रधैर्य-दरिद्रत्वविरा नाम पापण्डव्या । आच० २०४ ।

दरिद्रो-रज्जो । नि० सू० द्वि० ४५ अ ।

दरिद्रहेसु- । आच० ३२८ ।

दरिद्र-द्रव-बलो-मत । आच० ७१६ । गविष्ठ । आच० ७५ ।

दरिद्रसण-दशन सामा यविशेषात्मेवे वस्तुनि सामान्यग्रहणात्मको बोध । ठाणा० ४४७ । मत । नि० सू० प्र० ११ आ । दशन-आगम । सूत्र० ३७ । दशन-प्रकरन, शः-दशोच्चारण-अपारण प्रयाग इति । विशेषे १११७ । दरिद्रसणपुलाओ-दशनपुलाक, पुलाकस्य द्वितीयो भेद । उक्त० २५६ ।

दरिद्रसणावरणिञ्ज-दशनानवरणीय-दर्शनमोहनीयमभिशङ्कते । भग० ४३२ ।

दरिद्रसणिञ्ज-दशनाय-दशनयोग्यम् । जीवा० १६१ । दर्शनीय-नयनमनोहारी । जीवा० ३३३ ।

दरिद्रसणिञ्जा-दशनयोग्या, या पश्यन्ब्रह्मपुरी धम न गच्छत । ज० प्र० २१ । या पश्यन्ब्रह्मपुरी धाम्यति । ज्ञाता० १३ ।

दरिद्रसाओ- । नि० सू० प्र० ७ आ ।

दरिद्रसाव-दशनम् । दग० १०३ । नि० सू० प्र० १५ अ । भग० प्र० १७ अ ।

दरिद्रसावेड-दशनम् । दग० ५१ ।

दरी-नुगाराती । नि० सू० द्वि० १२६ अ । मूषिका दिव्या लक्ष्मी पट्टा । जीवा० १-२ । ज० प्र० १२४ । शृगानादिरक्षीणभूमिविशेष । ज्ञाता० ३६ । क-दर-विशेष । ज्ञाता० ६७ । दरी-नुरङ्गा गुफा च । आच० ६७७ । आच० ४११ ।

दरिद्रिका-गोपिका-वाद्यविशेष । अनु० १२६ ।

दरिद्र-पर्यंतविशेष । भग० ५७७ ।

दरिद्रकः- । रात्र० ५० ।

दरिद्रिका-वाद्यविशेष । ठाणा० ३६५ ।

दर्येण-कार्याभावे । वृ० प्र० २२२ अ ।

दर्भ-नृणविशेष । आच० २८५ ।

दर्वी-वद्वकि । तदी० १६५ ।

दर्शकर-गविविशेष । सम० १३५ । प्रभ० १० ।

दर्शन-प्रायभे० । सम० १३५ । हृष्टि-ब्रह्मज्ञान नय मत च । ठाणा० १८३ ।

दर्शनत-दशनप्रथ प्रमुञ्जानो दशनत । ठाणा० ३३७ ।

दर्शनलालस-अवलोकचलम् । आच० ७८४ ।

दर्शनविशुद्धि- । आच० ४१६ ।

दर्शनिनि-नया । ठाणा० १६६ ।

दर्शनीयसम्पत्-दशनप्रभावनीयज्ञास्वरिज्ञानायमेव दशनोपसम्पदिति । आच० २७० । दशनप्रभावकसम्भार्यादि शास्त्रविषया । ठाणा० ५०१ ।

दल-चूणम् । ज० प्र० ४२२ ।

दलति-प्रयच्छति । वृ० द्वि० २८१ अ ।

दलण-दलिक-कारणम् । भग० ६६५ ।

दलणुञ्ज-दद्यात् । आच० २८० ।

दलनिकर-दलवृ-दम् । ज्ञाता० १६८ ।

दल्यमाणे-ददत् न कृतप्रयुक्तकारो भवेदिति । ठाणा० ११६ ।

दलामि-दलयामि तुभ्य ददामि । ज्ञाता० ३६ ।

दलाह-ददह्वम् । उक्त० ३६१ । दत्त-प्रयच्छत । ज्ञाता० ११६ ।

दलिअ-द्वय वस्तु वा । ओष० ३७ ।

दलिय-दलिक-परममेपावो आचार्यवदयोग्य । वृ० वृ० १३८ आ ।

दव-द्रव-जलम् । पिण्ड० १२ । दव-रिहाय । ओष० ५१ । जीवा० १७२ । प्रज्ञा० ६६ । दव-विकृतिविशेष । आच० ८५४ । दव-कर्मप्रतिद्रावणाद् दव-सयम । सूत्र० ३१६ । दव-दुगाथयावक । वृ० प्र० १२४ अ । दव-गानकम् । ओष० १०१ । पानीय । पिण्ड० १७५ । गोवीरद्रावादि अल्पकृत, दुग्धतैलवशादत्रयुनादि च । वृ० वृ० २०६ आ । दव-सयम । आच० ७७ । १६३ । दव-सङ्कुनपावनादि । पिण्ड ६२ ।

द्वयदगं-द्रवोदकम् । नि० सू० प्र० ४५ अ ।
 द्वय-द्रवति 'दुद्रुगतौ' इति घातु, ततश्च द्रवति तास्ताम्
 स्वपर्यायान् प्राप्नोति-मुञ्चति वा । विशेषे २४ ।
 द्यकारणा-द्रवकारका-नेत्रिकरा । ज० प्र० २६४ ।
 द्वयकारिओ-परिहासकारिणो । भग० ५४८ ।
 द्वयगुडो-द्रवगुह-गुहभेद, द्रवीभूतो गुहविशेष । भाव०
 ८५४ ।
 द्वयगिगिज्ञापनघा-द्वयगिगिज्ञापनता-त्रयोदश कर्मादानम् ।
 भाव० ८२६ ।
 द्वयदव-द्रुत द्रुत तयाविधालम्बन विना स्वरितम् ।
 उत० ४३४ । द्रुत द्रुत । वृ० प्र० २८८ आ । अन्त०
 २० ।
 द्वयदवघार-द्रुतद्रुतघार विगत्यसमाधौ प्रथम स्थानम् ।
 भाव० ६५३ ।
 द्वयदवचारि-द्रुतद्रुतं चरति-गच्छति, सोऽनुकरणशब्दतो
 ददवचारि, असमाधौ प्रथम स्थानम् । मम० ३७ ।
 द्वयदवस्सं-अन्वय । द्रुय । दश० सू० ७६ ।
 द्वयदवच-द्रुतद्रुत स्वरितम् । दश० १६६ ।
 द्वयदवः-सूत्रम् । जीवा० २३७ ।
 द्वयदविका-जीवा-प्रत्यञ्चा । सूर्य० २३३ ।
 द्वयदविरोह-द्रवेण काञ्चिद्वेन सह विरोध । द्वयदविरोध
 द्रव-उश्क तन निलेपन कराति सागारिकपुरत इति ।
 विनाश । ओष० ४८ ।
 द्वयदवोल-द्रवगोल-भामइ दय द्य गच्छत्य दरिद्रव गो-
 विमामरए मध्य दुपद्रुपरागी कुड्र इ व डिभोवि दल्पेन ।
 सू० प्र० २१३ अ । द्रवगोल-दत्पाद् द्रुतगमनभावणादि ।
 ठाणा० २७५ ।
 द्वयद्वि-रागादिभावहितत्वाद् द्रव्य, द्रवति-गच्छति ता-
 स्तान् जानादिप्रकारानिति द्रव्य । माधोक्तमानम् ।
 दश० ८५ । द्रव्यकाय-अयादिपटादिद्रव्यममुदाय ।
 दश० १३४ । द्रव्यकाय-रागद्रुपरहित विद्युपर्याय ।
 दश० २६२ । द्रव्य-द्रव्यानुयोग । दश० ४ ।
 द्वयद्वि जोविप-द्रव्यमेव सचेतनादिभेद जीवितव्यहेतु-
 र्वात्तद्विद्वि द्रव्यधीवितम् । ठाणा० ७ । रागदोषवि-

मक्को । दश० सू० १४५ ।
 द्वयद्विओ- । दश० सू० ३३ ।
 द्वयद्विसि- । सूत्र० ३०७ ।
 द्वयद्विय-वोय, यम । नि० सू० द्वि० ७० आ । द्रविक-
 ममुदाय । मय० ६२ । विदिनष्टि-रागद्वेयविरहाद्-
 द्रव्यभूत कम्पयि-यदावणाद्वा द्रव-मयम स विद्यते
 यस्यासौ द्रविक । आचा० ३०६ । द्रव्य-मयम
 स विद्यते यस्यासौ द्रविक । आचा० २६२ । द्रव्य-
 भव्य-मुक्तिगमनयोग्य । आचा० २४६ ।
 द्वयद्वियजोगो-द्रवतीति द्रव्य तस्यानुयोग द्रव्यानुयोग-
 सदनत्यर्थोचनारूप । ओष० ८ ।
 द्वयद्विया-द्रविका नाम रागद्वयनिमुक्ता, द्रव-मयम मस-
 दगविधान कर्मकाठिन्यद्रवणकारित्वाद्-विलयहेतुत्वात्
 स येषां विद्यते त द्रविका । आचा० ७७ ।
 द्वयद्वियाणि-अटस्थां घासायं राजकुलावृद्धभूमय । आचा०
 ३८२ ।
 द्वयद्वियाणुओगे-अनुगोजन-सूत्रम्यायेंत सम्बन्धन अनुष्पो-
 ऽनुकूलो वा योग-सूत्रस्याभिधेयार्थं प्रति व्यापारोऽनुयोग,
 व्याख्यातयिति माय द्र० रत्य-त्र वादेऽनुयोगो-विचारो
 द्रव्यानुयायः, यत्रोवादेऽर्थम्व च विद्यते त द्रव्यानुयोग,
 द्रवति-गच्छति तास्ताम् पर्यायान् द्रुयते वा तैस्तै पर्यायै-
 रिति द्रव्य-गुणपर्यायवानर्थं, तत्र मन्ति जीवे ज्ञाना-
 दय सहभाविस्त्वलक्षणा गुणा न हि ऽदियुक्तो जीव
 कदाचनानपि मभवति, जीवत्वज्ञान, तथा पर्याया अपि
 मानुषत्ववत्यादय बालकृतावस्थ यथागमन मस्त्येवति,
 अतो भवत्यसौ गुणाव्यापयत्वाद् द्रव्यमित्येति द्रव्यानु-
 योग । ठाणा० ४८१ ।
 द्वयद्विल-द्रविड-विलातदनानिवासीच्छविनेप । प्रभ०
 १४ ।
 द्वयद्वयो-द्रव्यायमाण । उत० २७६ ।
 द्वयद्वय-वस्तु । भाव० ७६८ । द्रव्य-श्रीनादि ।
 भाव० ८५४ । द्रव्य-त्रिजानानुगतिलक्षण पुद्रनादि-
 वस्तु । प्रभ० ११७ । द्रव्य-रिषयम् । प्रभ० ५३ । द्रव्यं
 सामान्यम् । आचा० ६८ । इत द्रव्यवस्तुस्वयं वदता
 समुच्चिद्यसर्वं प्रभेदनिर्भेदोऽत्र मयुषावृत्तव्यवचनमित्येते-

शकालक्रम प्रत्यवबद्धविशेषभेदपरिणतेर्योग्य द्रव्यम् । प्रशा०
१८४ । वसुनादिलक्षणो द्रव्यकाल । आव० २५७ ।
द्रव्यजीवित-तच्चित्तादि । आव० ४७६ । द्रव्य-भ्रम्यो
मुक्तिगमनयोग्य, रसगुणविरहाद्वा द्रव्यभ्रम्योऽकृपायो ।
सूत्र० १७० । सर्वात्रान्वयि सामान्यमुच्यते द्रवति-
गच्छति तान् तान् पर्यायान् विशेषानिति वा द्रव्यम् ।
ज० प्र० २६ । द्रु सत्ता तस्या एवाऽवयवो-विकारो
वेति द्रव्यम् । विशेष० २५ । द्रव्य-पूर्वोक्त कर्म ।
दश० ६८ । द्रव्य-जीवाजीवभेद । अनु० १०५ । यत्
सामान्यं तद् द्रव्यम् । विशेष० ८६६ । यत्रस्थास्त
उत्पद्यन्ते उत्पद्य चान्तिष्ठन्ते प्रलीयन्ते च तद् द्रव्यम् ।
उत्त० ५५७ । द्रव्य-हिरण्यम् । नि० सू० प्र० ३५६
अ । द्रवति-गच्छति तास्ता-पर्यायानिति द्रव्य-अतीत-
भविष्यद्भावकारण अनुभूतविवक्षितभावमनुभविष्यद्वि-
शितभाव वा वस्तिवयथ । अनु० १४ ।

दशकाल-वर्तनादिहृषो द्रव्यकाल । विशेष० ८३७ ।
रूपार्थं सार्द्धम् । ठाणा० ३६८ । द्रव्यकाल-वसुना
दिलक्षण । दश० ६ ।

दशगुणो-द्रव्यगुण-द्रव्यम् । आचा० ८५ ।

दशचरण-गतिचरण भवतणाचरण आचरणचरण च ।
नि० सू० प्र० १ अ ।

दशदृष्ट-एकटादिचक्राणामुद्दिमूले वा यो लोहमय पट्टो
दीयते स दश्यात् । आचा० ३५ ।

दशदृष्ट्या-द्रव्यमवायस्तस्य भाव द्रव्यत्व वा द्रव्यायता ।
अनु० ६७ । द्रव्यं च तदयश्चेति द्रव्यायैस्तस्य भावो द्रव्याय-
ता-प्रदेगुणपर्यायाधारता लवयविद्रव्यतेति यावद् । ठाणा०
१० । द्रव्यायता द्रव्यास्तिकनयमतम् । जीवा० १८३ । द्रव्य
मवाय तात्विक एवाय प्रतिज्ञायै यस्य न तु पर्याया स
द्रव्याय-द्रव्यमात्रास्तित्वप्रतिपादको नपविशेषे तद्भाषो
द्रव्यायता, द्रव्यमात्रास्तित्वप्रतिपादकनयामिप्राय इति
यावत् । ज० प्र० २६ ।

दशदृष्ट्याण्यय-द्रव्य-पुद्गलद्रव्य तस्य स्थान-भेद परमा-
ण्डिभवेतिनादि तस्यायु-स्थिति, अथवा द्रव्यस्याणुत्वा
दिभावेन परस्थान तद्रूपमायु इत्यस्यायायु । भग०
२३६ ।

दशदृष्टो-द्रवति गच्छति तान् तान् पर्यायान् विशेषानिति
वा द्रव्यमिति व्युत्पत्तेर्द्रव्यमेवार्थं तात्त्विक पदार्थो
यस्य न तु पर्याय स द्रव्यार्थं-द्रव्यमात्रास्तित्वप्रतिपा-
दको नपविशेषे । जीवा० ६८ ।

दशगुणम्-द्रव्यगुणम् । उक्त० २२१ ।

दशवर्तित्तिण-द्रव्यवर्तित्तिणिक । वृ० प्र० १२६ आ ।
ज अगोए दृढ तिष्ठतिष्ठेति त दशवर्तित्तिण । नि० सू०
तु० ८० अ ।

दशवर्तित्य-द्रव्यतीर्थ-मागधवरदामादि । आव० ४६८ ।

दशव्यञ्जो-द्रव्यस्तव-पुण्यगन्धधूमादि । आव० ४६२ ।

दशवदेवो-यो हि पुरुषादिभूत्वा देवत्व प्राप्स्यति वद्वा-
युक्त अभिमुखनामगोत्रो वा स योग्यत्वाद् द्रव्यदेव ।
आव० ७६८ ।

दशवधम्म-द्रव्यधर्म । दश० २१ । द्रव्यधर्म-धर्मास्ति
काय तित्तादिर्वा द्रव्यस्वभाव गम्पादिर्वा धम कुत्ति-
धिको वा धर्म । आव० ४६७ ।

दशवपडिवद्धा-द्रव्यप्रतिबद्धा । नि० सू० प्र० १०६
आ ।

दशवपरपरा-द्रव्यपरम्परा । दश० ४६ ।

दशवपाणा-द्रव्यप्राणा-आयु प्रशृतय । जीवा० १४० ।

दशवढमूय-द्रव्यभूत भावरहित । विशेष० १३१६ ।

दशवभावभामा-तत्र द्रव्य प्रतीत्योपयुक्तयोर्भाष्यते सा
द्रव्यभावभापा । भावभापाभेद । दश० २०८ ।

दशवभावसकोयणपयस्त्यो-द्रव्यसङ्कोचन करणिरपादा-
दित्कोच, भावसङ्कोचन विमुक्तस्य मनसो नियोग,
द्रव्यभावसङ्कोचनप्रधान पदार्थं द्रव्यभावसङ्कोचनपदार्थं ।
आव० ३७६ ।

दशवमिषलु-किपाविशिष्टविदारणादिदाहमन्वितो, द्रव्य
मिनत्तीति कृत्वा । द्रव्यमिषु-अपारभाषिक । दश०
२६० ।

दशवभूतो-अणुवक्रानो, भावसूक्ष्मेत्यर्थं । नि० सू० प्र०
६४ अ ।

दशवमद-द्रव्यमन्द-अतिसूक्ष्मोऽतिदृशो वा । आपा० ७० ।

दशवमूढो-बाहिरितो ध्रुमेणाहुनितो मुग्धमूर्ति, अतो घत्त-
मेण मदनकोद्बोदमेण वा मुत्तण मुग्धमूर्ति । जो वा

द्वन्द्वद्विद्व दन्व कालतरेण दिद्वम्भि ण याणति सो दन्व
 मूढो । नि० चू० द्वि० ४१ आ ।
 दन्वख्व-यत् मन पर्षाप्तिनामकर्मोदयतो मन प्रायोग्य-
 वर्गणादलिकमादाय मनस्त्वेन परिणमन तत् दन्वख्व
 मन । प्रज्ञा० ३११ ।
 दन्वत्सेस-दन्वत्यलश्यावर्णं । भग० ५७४ ।
 दन्ववर्गगण-ममानजातीयद्वन्व्याणा राक्षिद्रेठयवर्गणा । भग०
 २४ ।
 दन्वविसेसो-दन्वविशेष-दन्वपरिणाम । भग० २३७ ।
 दन्वविह्वगम-धारयथैव तद्दन्व यस्त दन्वविह्वङ्गम
 इति, दन्व च तद् विह्वङ्गमश्चेति दन्वविह्वङ्गम । दश०
 ६६ ।
 दन्वसकोषण-दन्वसङ्कोचन करसिर पादादिसकोच ।
 ज० प्र० १० । अथि० ३७६ ।
 दन्वसम्म-यथा अवयवत्वक्षणनिष्पत्ते कर्तुं तन्निमित्तचि-
 त्तत्वास्थोत्पत्ते यदर्थं वा कृत तस्य शोभमानुकरणतया
 समानानहेतुत्वाद्वा दन्वसम्मम् । अाचा० १७५ ।
 दन्वसाम-दन्वसाम । उत्त० ५३३ ।
 दन्वसारो-दन्वसार-दन्वत्यलक्षणसार, परिग्रहस्य दशम
 नाम । प्रश्न० ६२ ।
 दन्वसोले-तच्छील-यो हि फलनिरपेक्षस्तत्स्वभावादेव
 क्रियायु प्रवर्तते स तच्छील-दन्वसोले, श्रावणभरण-
 भावनादिषु । मूत्र० १५३ ।
 दन्वसुद्ध-त्रयसुद्ध दन्वत पुद्गल प्रागुक्तादिनेति । विषा०
 ६२ । दन्व-ओदनादिक सुद्ध उद्गमादिशोकरहित यत्र
 दाने तत् । भग० ६६१ ।
 दन्वहृत्तिया-मुहणविशेष । प्रज्ञा० ३३ ।
 दन्वापाय-अपायस्य प्रथम प्रकार । दन्वापाययो दन्वा-
 पाय, अपाय-अविष्टप्राप्ति दन्वमय वा अपायो दन्व-
 पाय अपायहेतुत्वादिपर्यं । दश० ३५ ।
 दन्वामिभोगो-दन्वामिभोग-दन्वनसभोगत्रयपूण । ओष०
 १६३ ।
 दन्वामिभोगह्वर-दन्वामिभोगात्तद्व्याभेदविश्वगमाद् द
 न्वाभिग्रहणयो भिन्नयो । भग० ६२१ ।
 दन्वापवे-दन्वापव-वापवुभवे । आचा० ७५ ।

दन्वापार-आचरण आचारः, दन्वस्याचारो दन्वाचार,
 दन्वस्य यदाचरण तेन तेन प्रकारेण परिणमनमित्यर्थं ।
 दश० १०१ ।
 दन्वासण्ण-दन्वासस-ज घवलघरवाराभाईण आसण्णे
 वोमिरइ । ओष० १२३ ।
 दन्वविद्याइ-दन्व्येन्द्रियाणि - निर्वृत्युपकरणलक्षणानि ।
 भग० ८७ ।
 दन्विसौत्थिक- । भग० ८०२ ।
 दन्वी-दर्शो-फणा । जीवा० ३६ । प्रज्ञा० ४७ । दर्शो-
 लघोयान्-दाहहृत्नक् । पिण्ड० ८४ । दर्शो-शेवसहणा ।
 दश० १७० । हस्तिविशेष । प्रज्ञा० ३३ । दर्शो ।
 आचा० ३४२ ।
 दन्वीकरा-दर्शोकरा-फणभृत् । प्रश्न० ३७ । दर्शोप दर्शो-
 फणा तत् कारणशोला दर्शोकरा, अहिभेदविशेष । प्रज्ञा०
 ४६ ।
 दन्वुवहाण-उप-सामीप्येन धीयते-उपवस्थाप्यत इत्युप-
 धान दन्वभूतमुपधान दन्वोपधानम् । आचा० २६७ ।
 दन्वोवरम-दन्वोपरम-दन्वान्यपावम् । भग० २३६ ।
 दन्वोवाप-दन्वोपाप, उपायभेद । दश० ४० ।
 दन्वोसह-दन्वोपध विष्यत्यादि । दश० १६३ ।
 दशकधर-रावण । प्रश्न० ८७ ।
 दशदशकिकाया-शतम् । व्य० द्वि० ३४७ आ ।
 दशयाप्तमाचारी-दश्यामिच्छेत्पादिका । ओष० १ ।
 दशरथ-अयोध्याधिपति, रामपिता । प्रश्न० ८७ ।
 दशविष-चक्रालसमाचारी, साप्ताचारीविशेष । व्य० प्र०
 १६ आ ।
 दशा-दशाध्ययनप्रतिबद्धा ग्रन्थपद्धतय । प्रश्न० १ ।
 दशारादय-दुष्पागतभोगार्थनाप्रणयमङ्गकारिण । दश०
 २४७ ।
 दशान्पूर्ववृत्ति- । आचा० ४१८ ।
 दशार्णमद्र-दशान्पुरे राजा । टापा० ५१० ।
 दशम-दशमामङ्गानां गमाहारो दशाङ्गा । उत्त० १८७ ।
 दशाङ्गानि-भोगोपरिणानि वक्ष्यमाणान्यस्त्वनि दशाङ्ग ।
 उत्त० १८७ ।
 दस-दशा-भाग । उत्त० १४४ ।

दसउरं-दसपुरं, पद्योपनिषदने नगरम् । उक्तं ६६ ।
 दशपुर सप्तमनिह्वोत्पत्तिस्थानम् । विशेषे ६३४ ।
 दसउरनगर-दशपुरनगर-आर्यरक्षितदोषानगरम् । विशेषे
 १००२ ।
 दसकालिअं-दशवैकालिकम् । आव० ६१ ।
 दसगुण-दशगुण-एकगुणकलापेक्षया दशाम्यस्त । ठाणा०
 ५२७ ।
 दसणकूड-दशार्णकूट-गजाग्रपदोत्पत्ती यत्र महावीरराम
 ममवयगण जानम् । आव० ६६६ । दशार्णकूट-गर्वत
 विशेषः । आव० ३५६ ।
 दसणपुर-दशार्णपुर दशार्णभद्रराजधानी । आव० ३५६ ।
 दशार्णपुर यत् परावर्त्य एडकाधनाम नगर जातम् ।
 आव० ६६६ ।
 दसणभद्रो-दशार्णभद्र दशार्णपुरनगरे राजा । आव०
 ३५६ । दशार्णभद्र-गजाग्रपदोत्पत्तिविषये दशार्णपुरनग-
 राधिपतिः । आव० ६६६ ।
 दसण-दशार्ण, देशविशेष । उक्तं ४४८ ।
 दसण्या-दशार्णाः जनपदविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
 दसतोण-ओपधिविशेष । प्रज्ञा० २३ ।
 दसदसमिया-दशदशमिका-भिक्षुप्रतिमाविशेष । अन्त०
 २६ । दश दशमानि दिनानि यस्या सा दशदशमिका ।
 सम० १०० ।
 दसद्ववर्ण-दशाद्वैवर्ण-पञ्चवर्णम् । जं० प्र० ६८ । दशा-
 द्वैवर्ण-कुमुदविशेष । आव० २३१ ।
 दसधण-निरयावल्हया पञ्चमवर्गे एषादशममध्ययनम् ।
 निरय० ३६ । ठाणा० ५१८ । ऐरवतक्षेत्रे आगामिन्या
 मुनिनिष्ठा पष्ठ कुजवर । सम० १५६ ।
 दसपल्यं-दशपलमानम् । आव० १६४ ।
 दसपुर-दसपुरम् । सम० द्वि० ३१६ आ । नगरविशेषो ।
 नि० नू० द्वि० १०६ अ । दसपुर-आर्यरक्षितविहार-
 स्थानम् । उक्तं १७३ । दसपुर-पुरविशेष । आव०
 २६२ । सोमदेशराष्ट्रज्जासनय नगरम् । आव०
 २६६ । दसपुर-अवदिवनिह्वोत्पत्तिस्थानम् । आव०
 ३१२ ।
 दसपुरोद्देशे-

। नि० नू० प्र० ३४६ आ ।

दसमुद्दिताणतंक-दशमुद्रिकानन्तक - हस्ताहुविमम्बवि-
 मुद्रिकादशकम् । जीवा० २५३ ।
 दसमुद्दिताणतयं-दशमुद्रिकानन्तक - हस्ताहुविमुद्रिकाद-
 शकम् । भय० ४७७ ।
 दसरह-निरयावल्हया पञ्चमवर्गे सप्तममध्ययनम् । निरय०
 ३६ । भरतक्षेत्रेऽतीतायामवमपिण्या नवमः कुजवरः ।
 सम० १५० । दशरथ-नारायणवासुदेवपिता । सम०
 १५२ । आव० १६३ । भरतक्षेत्रेऽतीतायामुत्सपिण्या
 नवम कुजवरः । ठाणा० ५१८ ।
 दसहा-दशधा, मयाचारीभेश । विशेषे ८४१ । दश-
 विद्या-द्वच्छाकारादिलक्षणा सामाचारी । आव० २५८ ।
 दसहासामायारो-द्वच्छाकारमिथ्यादुष्कृतादिदशविषयाधु-
 समाचाररूपा दशधा सामाचारी । विशेषे ८४२ ।
 दसा-दशा । आव० ६१ । अनुभागेन युक्तो विनाशो
 दशा । नि० नू० द्वि० २८ आ । दशा-वसिः । ज०
 प्र० १०२ । दशा-अवस्थाश्चरितगतिमिद्विगमनलक्षणा ।
 नदी० २०८ ।
 दसाउ-वर्षदशकप्रमाण. कालकृता अवस्था । ठाणा०
 ५१६ । दशाधिकाराभिधायकत्वाद्दशा इति । ठाणा०
 ५०६ ।
 दशार-दशार्हा-समुद्रविजयादयो दशवसुदेवान्ताः । सम०
 १३२ । दशारा-वासुदेवाः । सम० १५६ । दशार-
 त्रिपुष्टवतः । आव० १६७ । दशार्हाः-बलदेववासुदेवाः ।
 वासुदेवा । ज० प्र० १६६ । वासुदेवः । ज्ञाता०
 २२० ।
 दसारकुलनदणो-दशारकुलनदणः । ओष० १७६ ।
 दसारचक्र-दशार्हचक्र-यदुगमूह । उक्तं ४६० ।
 दसारवग-दशारवर्ग-दशारसमुदाय हरिवशराज्ञान ।
 दश० ३६ ।
 दसारसीह-दशारसिंह-अग्निष्टोमिपितृव्ययुनः । प्रघानद-
 शंनवतोऽपि चारित्र्येण दिनाऽवरगतिप्राप्ति । आव०
 ५३२ । दशार्हसिंह-कृणः । उक्तं ६६ ।
 दसारा-दसारा-ममयमापमा वासुदेवः । ठाणा० ७६ ।
 दशारा-हरिवशकुलोद्भवा । सप्त० २६६ । दशार्हा-
 समुद्रविजयादिना । अन्त० २ । ज्ञाता० १००, २२० ।

दशाहा - उत्त० ४६२ ।

दसुगाययणाणि - दस्यूना - चौराणामायतनानि - स्थानानि ।
आचा० ३७७ ।

दसुय - दस्यु - देशप्रत्यन्तवामी चौर । उत्त० ३६६ ।

दसेज्ज - दशेत् । आच० ४०५ ।

दस्यु - अदत्तहार । आचा० १२३ ।

दह - हृद - नद्यादीना निम्नतरः प्रदेश । उपा० १० ।

हृद - पञ्चहृदादि । प्रज्ञा० ७२ । हृदा । प्रज्ञा०

२६७ । भग० ६२, २३७ । सूत्र० ३०७ । ज्ञाता०

३६ ।

दहमालण - हृदगलनं - हृदस्य मध्ये मरस्यादिग्रहार्थं भ्रमण,
जननि मारण वा । विपा० ८० ।

दहण - गरीराद्यवयवस्य वाताद्यनयार्थं दहनम् । आचा०
५० ।

दहन - रवलिप्तमुद्रघातघ्नानाग्निना वेदनीयस्य भस्मयात्क-
रण्य, पापस्य च दग्धरज्जुत्पत्त्यावादनम् । आचा०
२६८ ।

दहपती - हृदपति - नदप्रधानो महाज्ज्व । प्रभ० ६६ ।

दहपवहण - हृदपवहण - हृदजलस्य प्रकृष्ट वहनम् । विपा०
८० ।

दहमलण - हृदमलन हृदस्य मध्ये गीनपुन्येन परिभ्रमण,
अने वा नि मारिते षष्ठ्युमर्देन घोहरादिप्रदोषेण हृदजल-
स्य विक्रियाकरणम् । विपा० ८० ।

दहमह - हृदमह - हृदयस्थ उत्सव । जीवा० २८१ ।
आचा० ३२८ ।

दहमहण - हृदमहण - हृदजलस्य लब्धवाद्यादिभिविद्योदनम् ।
विपा० ८० ।

दहपतीभ्यो - । ठाणा० ८० ।

दहवहण - हृदवहण - स्वत एव हृदाज्जलनिर्षेधः । विपा०
८० ।

दहाति - दहा - हृद । ठाणा० ८१ ।

दहावर्द्ध - दहावर्द्धो, कुण्डनाम । ज० प्र० ३४६ ।

दहावती - दहा - अथाचक्रमाद्यथा सन्त्यस्यामिति दहावती
महानदीनाम । ज० प्र० ३४६ ।

दहिकूर - दहिकूरम् । आच० ४३४ ।

दहियणे - दधिघन - दधिपिण्ड । प्रज्ञा० ३६१ ।

दहिकोल्म - बह्नीविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

दहिमुहे - दधिमुखा - प्रत्येकमञ्जनकाना दिक्चतुष्टयव्यव-
स्थितपुष्करिणीमध्यवर्तिन पोढशेति । ठाणा० ४८० ।

दधिमुय - बरुणस्य पुत्रस्यानोयो देव । भग० १६६ ।

दधिमुखा - दधिवदुज्वलवर्णं मुत्त - दिग्धर रजतमयत्वाद्
येषां ते । ज० प्र० १६३ । पर्वतविशेष । ज्ञाता०

१५५ । दधिमुखा - अञ्जनरचतुष्टयपार्श्ववर्तिपुष्करिणी-
घोटमध्यभागवर्तिन पर्वता । प्रभ० ६६ ।

दहिय - दधि । आच० १६८ ।

दहिवण्णे - धर्मनायजिनस्य चैत्यवृक्ष । मम० १५२ ।

दहिवन्न - दोगकुमारस्य चैत्यवृक्ष । ठाणा० ४८७ । भग०
८०३ । दधिपणं - वृक्षविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

दहिवामुया - दधिवामुखा - वनस्पतिविशेष । राज० ८० ।

दहिवहणो - धिवाहन - चम्पानगरी नृपति । उत्त०
३०० । दधिवहण - द्रव्यव्युत्सर्गं चम्पानदेशं करकण्डु-
विना च । आच० ७१६ ।

दाइति - दसंयन्ति । वृ० प्र० १०४ आ ।

दाइतुच्चारार्द्ध - उच्चारप्रभवणस्थानानि । शेष० ७७ ।

दाइ - विबल्पायौ निपात । मृ० द्वि० २४१ आ । अग्नि-
प्रायदर्शनम् । नि० पू० प्र० १३८ ब ।

दाइला - दसिता । आच० १११ । दायिका - गोत्रिका ।
ज० प्र० १४२ ।

दाइओ - दसित । आच० ३६८ ।

दाइयो - दायद । आच० ४८७ ।

दाइतो - दसित । उत्त० ३०३ ।

दाइय - दसितम् । आच० ६४, ७०० । दायदा - नृणां
दय । ज्ञाता० ११ ।

दाइयविप्परट्टो - दामादादादिन । आच० १२७ ।

दाउं - न्वहस्तेन दानुम् । व्य० प्र० २२७ आ ।

दाए - दानम् । आज्ञा० ३६ ।

दाए - दसंयति । आच० १६७ ।

दाएल्लुत्तु - दसंये । उत्त० २१६ ।

दाएति - दसंयति । आच० ३४८ ।

दाएह - दसंयत । उत्त० १०० ।

दाकलसं-कलशस्तु लघुतर । भग० ६८५ ।
 दाकुंभग-इह कुम्भो महात् । भग० ६८५ ।
 दाक्षपानक-पानकभेद । आचा० ३४६ ।
 दाडिम-फलविशेष । प्रज्ञा० ३६५ । भग० ८०३ ।
 दाढा-दद्या-आमो । आव० ५६६ । दद्या -आस्य । आव०
 ५६६ । सविद्य । ज० प्र० १६२ ।
 दाढि-दद्या-दशनविशेष । प्रभ० ८ ।
 दाढिआलि-दाढिकासि-सदशवस्त्रपरिधानरूपा दृश्यमाना
 धोतपोत वा । वृ० द्वि० २२० अ ।
 दाढिगाली-दद्यागाली, दुष्प्रतिलिखितद्रूप्यपञ्चके पञ्चमो
 भेद । आव० ६५२ । ठाणा० २३५ ।
 दाढियाए-उत्तगोष्ठस्य । भग० ६८५ ।
 दाढीयाली-धोयपुत्तो । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
 दाहुड्ढिअ-उद्गृह्यतदष्ट-उत्खातदष्टम् । दश० २७६ ।
 दाणतराड्ढे-यदुदयवशात् सति विभवे समागते च गुण-
 वति पात्र दत्तमस्मिं महाफलमिति जानन्नपि क्षातु
 नोःसहते तद्दानान्तरायम् । प्रज्ञा० ४७५ ।
 दाण-दान-अशनादिप्रदानम् । आव० ६०५ । दान-लब्ध-
 स्यात्तादेस्मानादिभ्यो वितरणम् । प्रभ० १२६ । दान-
 म्बपरातुग्रहार्थमधिने दीयत इति दानम् । सूत्र० १५०
 दान-दान श्राद्धक । धोष० ४७ ।
 दाणकम्भे-दानकम्-अङ्कनार्थं गिरिकरक्तसूत्रेण रेखादा-
 नम् । ज० प्र० २०६ ।
 दाणट्टा-दानार्थं-साधुवादिनिमित्त यो ददाति । दश०
 १७३ ।
 दाणमाणसगहिया-दानमानसगृहीता । आव० ६७७ ।
 दाणमाणसगह्रीता-दानमानसगृहीता । आव० ३४६ ।
 दाणरुई-दानरुषो । आव० ११० ।
 दाणव-दानवा-भुवनपतय । उत्त० ४३० ।
 दाणवय-दानवत-धितरणनियम । प्रभ० ३२ ।
 दाणविष्णपासो-दानविष्णपाश - दत्तापलाप । प्रभ०
 १२५ ।
 दाणसट्ट-दानरूपो । नि० चू० प्र० १६६ अ, २८२
 अ ।
 दाणा-दाणसट्टा । नि० चू० प्र० ८६ अ ।

दाणामा-दानमयो । भग० १७५ ।
 दाणि-इदानीं-सम्प्रति । भग० १७६ । इदानीम् । मर० ।
 इदानीम् । उत्त० ३८७ ।
 दाणिसि-देशीयभाषयेदानीम् । उत्त० ३८७ ।
 दाण्डपाशिक- । मदी० १६३ ।
 दातारो- । नि० चू० द्वि० १७० अ ।
 दाथालगं-उदकारं-स्थालकम् । भग० ६८० ।
 दायालय-उदकारं स्थालकम् । भग० ६८४ ।
 दानं-गुडि । भग० ७६६ । शिष्येभ्यो निसर्ग । आव०
 ६८ । अनुग्रहाय स्वस्पातिसर्ग । तत्त्वा० ७-३३ ।
 दानव-भवनपतिदेवविशेष । ठाणा० ३५६ ।
 दानश्राद्ध-भ्रावकविशेष । उत्त० ६६७ । आव० ८४६ ।
 दाम-गुणदाम रत्नविचित्रम् चतुर्दशस्वन्ने पञ्चम स्वप्न ।
 आव० १७८ । ज्ञाता० २० ।
 दामओ-रज्जु । आव० १८८ ।
 दामकं-दामक-रज्जुमयपादसयमनम् । प्रभ० ५६ ।
 दामगठी-शमग्रन्थि-रज्जुग्रन्थि । आव० ८२० ।
 दामट्टो-कुञ्जरानीकाधिपतिविशेष । ठाणा० २०३ ।
 दामणि-शमनी-पशुबन्धनम् । सूय० १३० ।
 दामणिसठिते-शमनिसस्थितम् । सूय० १३० ।
 दामणी-शमनि-पशुरज्जुसंस्वानम् । ज० प्र० ५०१ ।
 प्रभ० ८४ ।
 दामणगो-शमनरु-परलोककनविषये मणिकारभेष्टिपुत्र-
 स्य उदाहरणम् । आव० ८३३ ।
 दामनी-द्वानिधतलक्षणेषु लक्षणम् । जीवा० २७६ ।
 दामा-दामा-पावकविशेष । विषा० ५६ ।
 दामिओ-दामित । आव० ३६६ ।
 दामिणि-शमिनी । प्रभ० ७० । गवादीना वन्यविशेष-
 भूता रज्जु । भग० ७१२ ।
 दाय-शय-सामा-यदानम् । बीर० ६ । दानम् । विषा०
 ७७ । पर्वदेवसादो दानम् । ज्ञाता० ८३ । दाय-पन-
 विभागम् । ज० प्र० १४२ ।
 दायग-दायक-दायकदोषदुष्ट, पठ एषयादोष । विष०
 १४७ । दाता-शालदृष्टाद्ययोगः । एषयादोषाया पठा
 भेदः । आचा० ३४५ ।

दायगसुद्ध-दायकसुद्ध-यत्र दाता औदार्यादिगुणान्वित ।
 विपा० ६२ । यत्रासादिदोषरहितत्वात् दायक सुद्ध ।
 भग० ६६१ ।
 दायणा-निर्वचनरूपा दापना । विदो० ११५३ । दापना
 दानना दापना वा प्ररूपणाविशेष । भाव० ३८२ ।
 दायणे-दशयति । ओष० ५३ ।
 दार-अपर्यादिसमुदायो । नि० चू० प्र० १५७ आ ।
 द्वारम् । जीवा० २६६ । द्वार-प्रासादादीनाम् । जीवा०
 २५८ । प्रश्न० ८ । द्वार-प्रतीति । भाव० १३६ ।
 ज्ञाता० ८१ । द्वार-उपाय । प्रश्न० ११२ । द्वार-
 प्रवेशमुखम् । प्रश्न० १३६, दश० १५ । द्वार-व्याख्यान-
 मुखम् । उक्त० ७३ । द्वार-प्राकारद्वारिका । औप०
 ३ । द्वारम् । ओष० २३ । द्वार-स्रष्टविकका । भग०
 २३८ । द्वार-शामस्य मुख, ग्रामप्रवेश । वृ० द्वि० १
 अ । द्वार-विजयादि । प्रज्ञा० ७१ । द्वार-प्रवेशमुखम् ।
 दश० ५ । द्वार-शाखामयम् । दश० १८५ ।
 दारए-दारयति-स्फोटयति । ज्ञाता० ८१ ।
 दारगह्व-दारकरूपम् । भाव० ३५३ ।
 दारगसाला-नेत्रसाला । वृ० द्वि० १०७ अ ।
 द्वारगोठर-गोपुरद्वाराणि । सम० १३८ ।
 दारसेडाओ-दारपिण्डो-दारवाणे । ज० प्र० ५८ ।
 दारपाए-दारपा । -रघ्नकरणम् । पिण्ड० ६५ ।
 दारपिण्डो-दारपिण्डो-दारशाखा । जीवा० ३५१ ।
 दारपालो-दारपाल । भाव० १७३ ।
 दारसाहा-दारशाखा-दारपिण्डो । जीवा० ३५१ ।
 दारा-अणुशोभा । नि० चू० तु० ७६ आ । द्वाराणीय
 द्वाराणि-प्रवेशमुखानि, एवस्थानवाच्ययनपुरस्वार्थाधिग-
 मोपया इत्यर्थे । ठाणा० ५ । द्वाराणि-उपाया । ठाणा०
 ३१६ । अर्थागमस्वोपाय । सम० ११ । द्वाराणि ।
 अनु० १७१ ।
 दाराइ-प्रवेशमुखानि । ज० प्र० ५ ।
 दारिद्र्य-रिद्र्य । नदी० १५१ ।
 दारिय-दारिका-द्विकारिका । भाषा० ५१३ । दारिका ।
 भाष० ३७१ ।
 दारभा-दारक-काष्ठकम् । ज० प्र० ३६ ।

दाहए-दारक । उक्त० ३७६ । दाहक-अन्तकृद्धाना
 नृतीयवर्गस्य द्वादशममध्ययनम् । अन्त० ३ ।
 दाहकम्मगारो-दाहकमकर-वर्षक्यादि । दश० २६० ।
 दाहग-दाहक-काष्ठम् । उक्त० ५१३ । दाहक । उक्त०
 ११८ ।
 दारुगदडे-दारुदण्डकम् । वृ० प्र० १७३ आ ।
 दारुण-दारुण-अनिष्टम् । दश० २३२ । रीद्र । ज्ञाता०
 ८० । असह्यम् । भाषा० १६५ । दारुणसील-दारुण
 कवकस वा । दश० चू० १२३ ।
 दारुणपरिणामो-दारुणपरिणाम-पापाना कर्मणां चोर्थादि
 कृतानामशुभविपाक । दश० ११३ ।
 दारुणा-दारुणि जनमनासीति दारुणा-विलपिताऽऽत्र
 न्दितादय । उक्त० ३०८ । दारयन्ति मन्दमत्वानो
 सयमविषयां धृतिमितिदारुणा । उक्त० ११२ ।
 दारुते-दारक-वामुदेवस्य पुत्र, अष्टिणेमिनापस्य तिष्य ।
 ठाणा० ५५७ ।
 दारुदण्डय-अप्रभागे सृष्टिकादशायुतो दण्ड, दण्डस्याप्रभागे
 कृष्णिकादशिका बध्यन्ते तत् दारुदण्डकम् । वृ० तु०
 १०३ अ ।
 दारुणव्यय-दारुणिर्मापित इव पर्वतक दारुणवर्तक ।
 जीवा० २०० ।
 दारुणव्ययगा-दारुणिर्मापिता इव पर्वतक । ज० प्र०
 ५५ ।
 दारुमडे-भरतदेश आगामिनयां चतुर्विंशतिकायां दारुि
 यतितमतीर्षकरस्य पूर्वम्बनाम । सम० १५५ ।
 दारुय- । ज्ञाता० २१७ ।
 दारुसकम-दारुसृष्टकम् । भाषा० २०२ ।
 दाल-मूल । प्रश्न० १५१ ।
 दालाणि-अवट्टट्टिगाणि । दश० चू० १११ ।
 दालित्ता-विदाय । प्रज्ञा० ५८ । दालित्ता-विदाय ।
 जीवा० ५० ।
 दालिम-दालिम-कनकितेय । प्रज्ञा० ३२८ । दालिम-
 कृपावितेय । प्रज्ञा० ३२ ।
 दालिमपाप्यग-पानकभेद । भाषा० ३५७ ।
 दालियक-दालिकाम् इष्टिकादि । प्रश्न० १६३ ।

दालिय-विदार्य । आचा० ३२६ ।
 दाली-राजि । ओष० १२६ ।
 दावए-दद्यात् दापयेद्वा । भग० ३७५ ।
 दावणं-दापयति । ओष० ४३ ।
 दावदए-पष्ठाङ्गे एकादश ज्ञातम् । ज्ञातम् । उक्त० ६१४ ।
 दावदविओ-द्रावद्रविक-द्रुतद्रुतगामी । वृ० प्र० १२४
 अ ।
 दावह्वे-पष्ठाङ्गे एकादश ज्ञातम् । सम० ३६ । आवा०
 ६५३ । ज्ञाता० १० । समुद्रतटे वृक्षविशेषः । ज्ञाता०
 १० ।
 दावर-द्रापर-समयपरिभाषया द्वितीयकलिः । वृ० प्र०
 १८० अ । द्रापर-द्विकम् । सूत्र० ६७ ।
 दावारगं-उदकवारकम् । भग० ६८० ।
 दावरजुम्म-द्राम्यामादित एव कृतयुग्माद्द्वोपरिवर्तित्स्या
 यश्चर युग्म कृतयुग्मादन्यसन्निपातनविधे द्रापरयुग्मम् ।
 भग० ७४४ । द्विपर्यवसितो द्रापरयुग्मः । ठाणा० २३७ ।
 द्रापरयुग्मे द्रापट्टिः । सूर्य० १६७ ।
 दावरजुम्मकडजुम्मे-द्रापरकृतयुग्मेऽप्रापय । भग० ६६४ ।
 दावरजुम्मकलियोगे-द्रापरवल्पोजे नवादयः । भग०
 ६६४ ।
 दावरजुम्मतेओए-द्रापरभ्योजराशावेकादशादयः । भग०
 ६६४ ।
 दावरजुम्मदावरजुम्मे-द्रापरद्रापरे दशादयः । भग०
 ६६४ ।
 दास-दासः-आजन्मावधिविद्भुः । व्य० द्वि० ३३७ अ ।
 अद्भुतः । व्य० द्वि० २७८ । दासः । उक्त० २२५ ।
 दास्य-रोपतेऽस्मि इति दास-पोष्यवर्गरूपः । उक्त०
 १८८ । दाम-आमरण क्रयक्रीतः । जीवा० २८० ।
 दासा-गृहज्ञातादयः । उक्त० २६५ । चेटकः । प्रश्न०
 ३८ ।
 दासचेड-दासचेटः । उक्त० १४८ । आवा० ३४३ ।
 दासचेडए-दासस्य भृत्रकविशेषस्य चेटः-कुमारकः दास-
 चेटः । ज्ञाता० ८० ।
 दासचेडो- । नदी १६० ।
 दासा-दावीपुत्रादयः । ठाणा० ११४ । गृह्णासीपुत्रः ।

ज्ञाता० ८६ । गृहजातका । वृ० द्वि० ६० अ ।
 दासि-गुच्छाविशेषः । प्रश्न० ३२ ।
 दासी-चेटिका । प्रश्न० ३८ । घटयोषित् । सूत्र० १०६ ।
 दास्य-अद्भुतपतिताः । उक्त० २६२ ।
 दासेड-दासः-आमरण क्रयक्रीतः, गृहदामी पुत्रो वा । ज०
 प्र० १२२ ।
 दाह-कपायाः । भाष० ५६ । दाहः । भग० १६७ ।
 दाहङ्जरो-दाहञ्जरः । आवा० ६८ ।
 दाहवक्कांती-दाहव्युत्क्रान्ति-दाहोत्पत्तिः । ज्ञाता० २०० ।
 दाहा-प्रहरणविशेषः, दीर्घवशाग्रन्वस्तदाशरूपः । विषा०
 ५६ ।
 दाहिण-दक्षिणादिगुमावी दक्षिणः । सूर्य० १६ ।
 दाहिणङ्ग-दक्षिणाङ्ग-दक्षिणभागः । ज० प्र० ४८२ ।
 दाहिणङ्गमरहकूडे-दक्षिणाधंभरतनाम्ना देवस्य निवास-
 भूत कूट, दक्षिणाधंभरतकूटम् । ज० प्र० ७७ ।
 दाहिणतुंगारो-दक्षिणतुङ्गारः-दक्षिणपूर्ववातभेदः । आवा०
 ३८७ ।
 दाहिणदारिता- । ठाणा० ४१४ ।
 दाहिणपच्चत्थिमेत्तं-दक्षिणपश्चिमे । सूर्य० २१ ।
 दाहिणपुरतिय-दक्षिणपोरस्य-दक्षिणपूर्वः, आग्नेयकोण
 इत्यर्थः । सूर्य० २२ ।
 दाहिणभुयंते-दक्षिणभुजान्-दक्षिणपार्वतः । सूर्य० २८७ ।
 दाहिणमाहणकुंडपुरसंनिवेशाओ । आचा० ४२१ ।
 दाहिणवाए-या दक्षिणदिशः समानञ्जति वातः स दक्षिण-
 वातः । प्रश्न० ३० । दक्षणवान-यो दक्षिणाया दिशः
 समानञ्जति वातः स । जीवा० २६ ।
 दाहिणविवावो-दक्षिणरावावः । आवा० ३८७ ।
 दाहिणवेयालो-दक्षिणवेयालो-दक्षिणममुदनीरम् । प्रश्न०
 ३२७ ।
 दक्षिणद्रुतो-दक्षिणमुत्तः । आवा० २१५ ।
 दाहिणा-दक्षिणा वाचाना मन्त्रिणैः । आवा० १६५ ।
 मधुग्राह्येद्रवमध्वे एका । आवा० ३५६ ।
 दिडय-दृति । जाय० ६२१ ।
 दिक्कणिगा-गृहिता । आवा० ४०० ।
 दिक्खंति-पर्यायिनि । नि० पू० प्र० २०५ अ ।

दिविखओ ति वुत्त भवति । नि० पू० प्र० ६७ आ ।
 दिक्प्रोक्षक- । ठाणा० ५१२ ।
 दिक्प्रोक्षिततापस- । ठाणा० ५३१ ।
 दिग्ग्वर-मनविशेष । प्रज्ञा० ६० ।
 दिगाई-दिशामादि प्रभवो दिगादि । मूय० ७८ ।
 दिगाचार्य-आवायस्य द्वितीयो भेद । ठाणा० २९९ ।
 दिगिच्छा-बुभुशा(देने०) । उत्त० ८२ ।
 दिगिच्छा-बुभुशा । मग० ३८९ । वृ० वृ० ७३ आ ।
 वृ० प्र० २०१ वा । आवा० ३१४ । धुसा । वृ० द्वि०
 १३१ आ । धुद्(दसो०) । विदो० १०३१ ।
 दिगिच्छापरोसहे-दिगिच्छा-बुभुशा नैव मार्गाच्यवननिजं
 रायं परिपत्यन् इति पण्डितो दिगिच्छापरोपह । मम०
 ४० ।
 दिच्छसि-द्वयसि । उत्त० ४९५ ।
 दिज्जह-दद्यात् । दण० १०३ । दद्या । दण० ५७ ।
 दिट्ठ-हृष्टमयंमन्त नयतीति हृष्टान्त, अतीन्द्रियप्रमाणा-
 हृष्ट मयदमनिच्छा नयतीत्यर्थ । दण० ३४ । हृष्ट-
 अत परिच्छेदो विवक्षितसाध्यसाधनयो मन्त्रग्यस्या-
 विनाभावरूपस्य प्रमाणन यत्र स हृष्टान्त । प्रज्ञा०
 ४३२ । हृष्टान्त-उदाहरणम् । दण० ३३ ।
 दिट्ठंत्परिणामगो-हृष्टान्तन विवक्षितमर्थं परिणामयस्या-
 र्मबुद्ध्यावारोपयतीति हृष्टान्तपरिणामक । म्य० द्वि०
 ४५० अ ।
 दिट्ठसिओ-आर्णानिक-हृष्टान्तपरिच्छेद । आव० ८६२ ।
 दिट्ठसिय-आर्णानिक-प्रयमोऽभिनयविधि । जीवा०
 २४७ । हृष्टान्तिक-अभिनयविधि । ज० प्र० ४१२ ।
 दिट्ठ-हृष्ट-प्रतिपादित । वृ० द्वि० १५९ आ । दणिन ।
 उत्त० ३५६ । हृष्ट-उत्तम्य । ओप० ५४ । हृष्ट-
 सागात् स्वयंपुरतम्य । ओप० ५४ । हृष्ट-
 १०० । हृष्ट-वेद्यवद्भक्ति विद्ययुगत । ओप० ५२ ।
 उतनेम्यस्यका । ज्ञाता० २०५ ।
 दिट्ठपादो-हृष्ट-उत्तम्यप्रकारमुधुतादि मन स हृष्टपादा ।
 भाष० ४२ । भाषोपशमक इति । नि० पू० प्र०
 १११ म ।
 दिट्ठमिद्व-हृष्टाहृष्ट, यत् समवि म्यवहितो वा न वदते,

कृतिवर्गणि त्रयोविद्यतितमो दोष । आव० ५४४ ।
 दिट्ठलाभिते-हृष्टस्यैव भवतादेर्लाभस्तेन चरतोति तस्यैव
 हृष्टलाभिक । ठाणा० २८९ ।
 दिट्ठलाभिय-यो ह्ययमानस्थानादानोत्त गुहातिम हृष्टि-
 लाभिक । प्रज्ञ० १०६ ।
 दिट्ठसारा-सार-विवक्षित परमार्थं, उपयोगेन हृष्ट सारा
 यथा स हृष्टसार । नदी० १६४ ।
 दिट्ठसाहम्मवं-हृष्टेन पूर्वोपलब्धेनाप्येन सह सापम्यं हृष्ट-
 सापम्यं तद्वमकत्वेन विद्येत यत्र तद् हृष्टसापम्यंवत् ।
 अण० २१६ ।
 दिट्ठा-हृष्ट-माहाट्टममाषवस्वेनोपलभ्या । दण० १९६ ।
 हृष्टा-विहितस्वेनोपलभ्या । उत्त० ५३२ ।
 दिट्ठाभट्ट-हृष्टाभाषित । मग० १६७ ।
 दिट्ठि-दशनवायु दर्शने दर्शनमस्थातीति । आव० ५३० ।
 हृष्टि-स्ववियय लोचनप्रसारणनदाणा । आव० ५३० ।
 विवोक्तितम् । ज्ञाता० १६८ । मतम् । ज्ञाता० ११० ।
 दिट्ठिपडिघाय-हृष्टिप्रतिपादन-दर्शनमात्र । मग० १७१ ।
 दिट्ठिपण्डित-हृष्टिप्रवचन ईदधुविमोचनम् । पिण्ड० १८० ।
 दिट्ठिपरिचितो-जो एमणा विधि जागतो यो दिट्ठो परि-
 चितो भणति, अहंवा सावगो गहियाणुठवओ, अयतो वा
 सम्मदिट्ठो दिट्ठो परिचितो भणति । नि० पू० द्वि०
 ११५ आ ।
 दिट्ठिपहाणे-हृष्टिप्रधान-युगप्रधान । म्य० द्वि० ३३७
 आ ।
 दिट्ठिया-हृष्टि-दशान भदान वेया ते हृष्टिका रुचिन-
 जिनयतना । ठाणा० ३० । हृष्टिका-विगतिक्रियामध्ये
 पहा । आव० ६१० । अथा विवर्णादिदर्शनार्थं ममन
 रूपा । ठाणा० ३१७ । हृष्टेर्वाता हृष्टिवा हृष्ट-दर्शन
 यन्तु वा निमित्तता यस्यामिहा गा हृष्टिवा-दर्शनार्थं वा
 गनिकिना दशनद् वा यरवोरेति ता हृष्टिवा हृष्टिवा
 वा । ठाणा० ४२ ।
 दिट्ठिवाहय-हृष्टिवाहय-नूय दशेय । आव० ६१८ ।
 दिट्ठिवाए-हृष्टयो-दशनानि-नया पठनि-मदनरनि
 यमिमयो हृष्टिवा-दशनमद्रूपम् । ठाणा० १९९ ।
 हृष्ट्या-दशनानि यत्र वासो हृष्टीना वासोहृष्टिवाद, हृष्टीना

वा पातो यत्रासो हृष्टिपात सर्वेणयहृष्टय एवेहाख्यायन्त ।
सम० १२६ । श्रोत्रपेषया सूक्ष्मजीवादिभावकथन—अन्ये
त्वमिदधति । आचारादयो ग्रन्था एव परिग्रहयन्ते
आचाराद्यभिधानम् । दश० ११० ।

दिट्टिवातअक्खेवणी—हृष्टिवाद—भोत्रपेषया नयानुसारण
सूक्ष्मजीवादिभावकथम्, आचारादयो ग्रन्था एव परि-
गृह्यन्ते आचाराद्यभिधानादिति । ठाणा० २१० ।

दिट्टिवातेति—हृष्टयो—दर्शनानि वदन—वादो हृष्टीना वादो
हृष्टिवाद, हृष्टीना वा पातो यस्मिंशसो हृष्टिपात ।
ठाणा० ४६१ ।

दिट्टिवादीय—हृष्टिवादिक्—ग्रन्थविशेष । भाव० ६१७ ।
दिट्टिविपरिआसिआदडे—हृष्टे—बुद्धेविपर्यासिका विपर्य-
सिता वा हृष्टिविपर्यासिका हृष्टिविपर्यासिता वा मति-
भ्रम इत्यर्थं तथा दण्डो प्राणिवधो हृष्टिविपर्यासिकादण्डो
हृष्टिविपर्यासितादण्डो वा । सम० २५ ।

दिट्टिविसो—हृष्टिविप । भाव० १६५ ।

दिट्टिसपन्नया—हृष्टिसम्पन्नता—सम्यग्हृष्टिता । ठाणा० १२०,
५२४ ।

दिट्टो—हृष्टि चक्षुर्दारीत्यत्रदर्शनरूपा । अनु० १८२ । हृष्टि
दशन, हृषि तत्त्वानि प्रति । ठाणा० ३० । हृष्टि—
दर्शनं स्वतस्त्वमिति । राज० १३३ । हृष्टि—नाम्यदर्श-
नात्मका हेतुभूताबुद्धि । उत० ४४७ । हृष्टि—सम्यादर्शन-
रूपा । दश० १०२ । हृष्टि—बुद्धि । सम० २५ ।
मग० ४७१ । उत० १५१ । हृष्टि—अन्त करण-
प्रवृत्ति । सूत्र० ३१८ । हृष्टि—जिनप्रणीतवस्तुतत्त्व-
प्रतिपत्ति । जीवा० १८ । प्रज्ञा० ३८७ । हृष्टिविपर्या-
सिक्या । क्रियाया पञ्चमो भेद । भाव० ६४८ ।

दिट्टीएसपाओ—हृष्टे—पुन सपात—ओणा कुचाद्यवली-
कनम्, सप्राप्तकामस्य प्रथमो भेद । दश० १६४ ।

दिट्टीवाय—हृष्टिवाद । भाव० ३०१ ।

दिट्टीविपरिआसि—हृष्टिविपर्यासदण्ड—यो मित्रस्याप-
मिभोऽप्रमितबुद्धया यथ स । ठाणा० ३१६ ।

दिट्टीविपरियासो—श्रीदशानुसारकतदावलोचन हृष्टि
विपर्यास । भाव० ५७५ ।

दिट्टीविस—हृष्टिविप—नेत्रविष, उरपरितर्पविशेष ।

जीवा० ३६ ।

दिट्टीविसलद्धिओ—हृष्टिविषलम्बिमान् । भाव० ३८६ ।

दिट्टीविसा—हृष्टो विष येपा ते हृष्टिविपा । जीवा०
३६ । प्रज्ञा० ४६ ।

दिट्टीसूल—हृष्टिसूल—नेत्रसूलम् । ज्ञाता० १८३ ।

दिट्टीसेवा—हृष्टिसेवा—भावसार तद्दृष्टेहृष्टिमेवमनम्, सप्र-
सृकामस्य द्वितीयो भेद । दश० १६४ ।

दिण्यर—चतुर्दशस्वप्ने सप्तमम् । ज्ञाता० २० ।

दिणारो—दीनार—सुवर्णनिष्कविशेष । भाव० ६७१ ।

दिण्य—दत्त—तापतविशेष । भाव० २८७ । पारवंजिनस्य
प्रथम शिष्य । सम० १५२ । दत्त—वितोर्णं मृतिभक्त-
लक्षण इव्यमोजनस्वरूपम् । ज्ञाता० १५३ । श्रेयास-
तोर्षंकरस्य पूर्वमन्त्रनाम । सम० १५१ । दत्त—नामिजिन
प्रथमभिक्षावाता । सम० १५१ । भाव० १४७ ।

दिण्यवियारे—दत्तविचार—यत्र कार्पटिकादिनि कोऽपि वायंते
सत् । व्य० द्वि० ३०१ अ ।

दिण्येय—चन्द्रप्रभजिनस्य प्रथम शिष्य । सम० १५२ ।

दित्त—दीप्तम् । जीवा० ३८६ । दीप्त—तेजस्वी हृष्टो

वा दर्पवात् । भग० ४५६ । रक्तम् । ज्ञाता० ८० ।

हृष्ट—उन्मत्त । पिण्ड० १६३ । दीप्त, हृष्ट—मारक ।

जोष० १२० । दीप्त—तेजस्वी । सूत्र० ४०७ । हृष्टा—

मदोन्मत्तया र्पाभ्याता । जीवा० १६८ । दीप्त—दीप्यते

स्म भास्कर । जीवा० ३४१ । दीप्त—प्रसिद्ध हृष्टो

वा रपितो वा । मग० १३४ ।

दित्तचित्ते—हृष्टचित्त—पुत्रवन्मादिना दर्प्यंश्वित्त उन्मत्त

एवेति । ठाणा० ३०५ । हृष्टचित्तो हर्षातिरेकात् ।

ठाणा० ३१५ ।

दित्तचित्ता—नाभादिमदेन परवशीभूतहृदया । हर्षातिरे

केणापहृतचित्ता सा दीप्तचित्ता । बृ० द्वि० २१० अ ।

बृ० तृ० २३६ अ ।

दित्तधो—दीप्त जागृत्यमानदहन इव कर्मबन्धनहनदहन

समर्थतया उज्वलित तपो—धर्मध्यानादि यस्य सो दीप्त

तप । सूर्य० ४ ।

दित्तहृष्टे—दीप्त रूपमस्येति दीप्तरूप । उत० ३३८ ।

दित्तवयण—दीप्तवचन—कुपितवचनम् । प्रश्न० १६० ।

दिता-दीप्ता-रोयणा । भाव० ७१६ । दीप्ता-उज्वला
ज्वालाकराला वा । उक्त० ४५७ ।
दिताई-दीप्तानि-प्रमिदानि दृप्तानि वा-द्वयं वन्ति ।
ठाणा० ४२१ ।
दित्तो-दीप्ति-दीपनम् । ज्ञाना० १७० ।
दिन-अहोरात्रवाची । ज० प्र० १५० ।
दिनारो-दीनार-मुवणंमुदा । भाव० ४२२ ।
दिप्र-दत्त-न्यस्त । ज्ञाता० ५० । उक्त० ३२१ ।
दिव्यणिञ्जे-दीपनीय-अग्निवृद्धिकर, दीपयति जठराग्नि-
मिति दीपनीयम् । ज० प्र० ११६ ।
दियमां-दिवाप्र दिवपरिमाणम् । सूर्य० १११ ।
दियह-दिवग । भाव० २६२ ।
दिया-दिज-पक्षी । भावा० २४८ । द्विजा-सत्कारा-
पेक्षया द्वितीयजन्मानः । उक्त० ५२३ ।
दियापोए-दिज-पक्षी तस्य पीत-शिशु द्विजपोन ।
भावा० २४८ ।
दिरिकयपयारो-त्र दिविसयेण आपरियव्यति । दसा०
५० ३२ ।
दिसि-घाहभेदः । सम० १३५ ।
दिलिवेदय-दिलिवेष्ट-घाहभेद । प्रथ० ७ ।
दितो-घाहविशेष । प्रज्ञा० ४४ । जीवा० ३६ ।
दियष्टु-दे ष अघ्निकमर्षं पश्चिमत्तद् अघ्न्यर्षं द्रुपदंम् ।
भाव० ३६ ।
दियष्टुरोत्तं-गाढंशेषम् । भाव० ६३४ । पुतलकट्टय
उत्तरायण गुर्गुणोद्दिष्टोविनाया दनि पट्टयश्चनवारि-
णरमुद्दिष्टानि नक्षत्राणि । पट्टयवारिण-मुद्दिष्टंशेषम् ।
५० वृ-१४८ अ ।
दियष्टुरोत्ता-द्वितीयमगाढं यत्र तत् द्रुपगाढं गाढंनिरार्यं,
शेषं येनां गात्रि । ठाणा० ३६७ ।
दिवस-दिवग-षण्णहारात्मक यद्वा आशाशागच्छमादित्येन
स्वभाभिःशरीरं तत् दिवस । भाव० २५७ । अहोरात्र
सूर्यप्रकाशत्र कामविशेष । ज० प्र० ४६१ ।
दिवसमेतं-दिवगशेषम् । सूर्य० १२ ।
दिवसोत्तस्त-दिवसत्तद्वत्तत्र शेषतश्च दिवसत्वेदोत्तयं ।
मम० ८६ ।

दिवसत्तरिर्म-दिवसत्तरमम् । भाव० ८५३ ।
दिवसतिहो-तिथेयं पूर्वाह्नभाग. न दिवसतिथिः । सूर्य०
१४६ ।
दिवसदेवसिजं-दिवसदेवसिकम् । भाव० ५२ ।
दिवसदेवसिया-दिवसदेवसिकी । भाव० ४१६ ।
दिवसभयगो- । नि० सू० द्वि० ४४ अ ।
दिवसभयत्-प्रतिदिवस नियतमूल्येन कर्मकरणायं यो
शृणोते स दिवसमृतकः । ठाणा० २०३ ।
दिया-दिवसः । भग० २४७ ।
दियागरे-दिवाकर । सूर्य० । उक्त० ३५१ ।
दिविच्छिगा-द्विप्या-द्वीपसम्बन्धिनः । भग० २१२ ।
दिविष्टु-द्विपुष्टु-द्वितीयो वायुदेवः । भाव० १५६ ।
दियय-द्वीपिन-चित्रकम् । भावा० ३३८ ।
दिव्य-यो स्वयं तद्भासो देवोऽप्युपचाराद् द्योस्तत्र भवो
दिव्यो वैमानिकमन्वयो । ठाणा० २७४ । दिव्य-
देवभव । भग० ६७३ । दिवि भवः दिव्य अतिप्रधानः
हरययं । सूर्य० २६७ । दिव्य-स्वर्गमन्वयो प्रधात
हरययः । ठाणा० ४२१ । दिव्यम् । भाव० १८८ ।
दिवि भव दिव्यम्, प्रधान च । जीवा० १६२ । ज्ञाना०
१३१ । दिव्य-द्व्यन्तराष्ट्रदृष्टादिविषयम् । भाव०
६६० । देवीनामिदं देव, अफरोडिमरमन्वयि । दसा०
१४८ ।
दिव्यचूर्ण-दिव्यचूर्णम् । भाव० ७७७ ।
दिव्यनुद्विषं-दिव्यनुद्विन-दिव्यचूर्णम् । जीवा० २४५ ।
दिव्यरथपणपञ्जसो-दिव्यरथनर्थाय । भाव० ४१३ ।
दिव्या-दिव्या स्वयंमन्वया प्रधाना गा । ठाणा० १४४ ।
दिव्या-प्रधाना । भग० १६७ । देवगतिः । ज्ञाना० ३६ ।
दिव्याई-दिव्याति । भग० ६६७ । अनिप्रधाना । ज०
प्र० ६३ ।
दिव्याशा-मुहुनोअहिभे-शिशोय । प्रज्ञा० ४६ ।
दिव्यानुनाय-देवान्मात्र-अग्निवृद्धिकर दिव्यन-
देवमन्वयिनाऽनुनाय-अग्निवृद्धिकर दिव्यनमदिमा ।
ज० प्र० २०२ ।
दिसां-आशासंभगताम् । द्य० द्वि० ७०६ अ ।
दिमानु-प्रमण्डानु । भाव० ५१० ।

दिस-दिशेति व्यपदेश प्रव्रजनकाले उपस्थानाकाले वा य
आचार्य उपाध्यायो वा व्यपदिश्यते सा तस्य दिशा
इत्यर्थे । नि० चू० प्र० २६० अ । भगवत्या दशम
शतके प्रथम उद्देशक । भग० ४६२ ।

दिममूढो-विवरोतदिसा गच्छति । नि० चू० द्वि० ४१
आ ।

दिसा-दिमादाहकरण-दिग्दाहकरणम् । आव० ७३५ ।
दिगनीनि दिक् अतिसृजति व्यपदिशति द्रव्य द्रव्यभाग
वा । आचा० १३ ।

दिसाकुमारा-दिक्कुमारा-वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननिर्दे
शवतितो देवा । भग० १६६ । भवनपतिभेदविशेष ।
प्रना० ६६ ।

दिसाकुमारीओ-दिक्कुमार्यं-वैश्रमणस्याज्ञोपपातवचननि-
र्देशवतित्यो देव्य । भग० १६६ ।

दिसाचक्रवाल-एकत्र पारणके पूर्वस्या दिशि यानि फला-
दीनि तान्याहृत्य भुङ्क्ते द्वितीये तु दक्षिणस्यामीत्येव
दिक्चक्रवालन तत्र तप कर्मणि पारणककरण तत्तप कर्म
दिक्चक्रवालम् । निरय० २६ । एकत्रपारणके पूर्वस्या
दिशि यानि फलादीनि तान्याहृत्य भुङ्क्ते द्वितीये तु
दक्षिणस्यामित्येव दिक्चक्रवालेन यत्र तप कर्मणि पारण-
ककरण तत्तप कर्म दिक्चक्रवालम् । भग० १२० ।

दिसाचरा-दिश-मेरां चरन्ति-यान्ति मन्यन्ते भगवतो
वय शिष्या इनि दिक्चरा वेशाटा वा । भग० ६५६ ।

दिसाजज्ञो-दिग्घात्रा । आव० ११५ । दिग्घात्रा-व्यव-
हारः । आव० ६८८, ७०५ ।

दिसानुवाए-दिसामनुपातो-दिगनुपात दिननुपारण दिशो-
र्षयकुर्य वा । प्रज्ञा० ११५ ।

दिसावाहा-दिग्वाहा-अन्वतरस्यां दिशि छिन्नमूलज्वलन-
ज्वालाकारानिताम्बरप्रतिभासरूप । अनु० १२१ । जीवा०
२८३ । दिशो दिशि वा दाहो दिग्वाह ।

दिसादोष-दिशापादि-प्रभवो दिशादि, तथाहि रुचका-
दिनां विदितां च प्रभवो रुचकाणां प्रदेशात्मको मेकमध्य-
वर्ती एतो मेहरवि दिगादिदित्युच्यते, मेरो पञ्चरुचम-
नाम । अ० प्र० ३७५ ।

दिसापासो-दिक्पान । आव० ५०० ।

दिसापेक्खणो-उदकेन दिश प्रोक्ष्य ये फनपुष्पादि समु
च्चिन्वन्ति । औप० ६० ।

दिसापेक्खणो-उदकेन दिश प्रोक्ष्य ये फनपुष्पादि
समुष्पचिन्वन्ति । भग० ५१६ । उदकेन दिश प्रोक्ष्य
ये फनपुष्पादि समुष्पचिन्वन्ति । निरय० २५ ।

दिसापेक्खणतावसो-दिक्प्रोक्षितानाम । आव० ३५६ ।
दिसावध-दिग्बध-पदे स्थाप्यमान । अ० प्र० २१२
आ । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

दिसायत्तिए-दिग्घात्रा-देशान्तरगमन प्रयोजन येषां तांनि
दिग्घात्रिकानि । उपा० ३ ।

दिसायरिओ-दिशाचार्यं-आचार्यविशेष । दश० ३१ ।

दिसाधाणिज्ज-दिशावाणिज्यम् । उक्त० २१० ।

दिसादिचारिणो-दिशासु विशेषेण-मेरुप्रादक्षिण्यनित्य-
चारितालक्षणन चरन्ति-परिभ्रमन्तीत्येवसीला दिशा
विचारिण । उक्त० ७०२ ।

दिसासोदित्यअ-दिक्स्वस्तिक-दक्षिणावत्स्वस्तिक ।
औप० १६ ।

दिसासोवदित्यअ-दिक्सोवस्तिको दिक्प्रोक्षक-दिक्प्रधान-
स्वस्तिको, दक्षिणावत् स्वस्तिक इत्यन्ये । अ० प्र०
११२ । दिक्प्रधान स्वस्तिको दिक्स्वस्तिको दक्षिणावत्
प्रभ० ८१ । दिक्सोवस्तिक-दिक्प्रोक्षको दक्षिणावत्
स्वस्तिक । जीवा० २७२ ।

दिसासोवदित्ययं-आरणकल्पे देवविमानविशेष । सम०
३८ ।

दिसासोवदित्यया-दिक्प्रधाना स्वस्तिका । अ० प्र० ५५ ।

दिसासोवदित्ययासण-यस्याधोभागे दिक्सोवस्तिका आनि-
क्षिता सन्ति तद् दिक्सोवस्तिकासनम् । जीवा० २०० ।

दिसासोवदित्ययासणा-इ-नेधामधोभागे दिक्सोवस्तिका-
दिवप्रधाना स्वस्तिका आनिक्षिता सन्ति । अ० प्र०
५५ ।

दिसाहृदियकूडा-दिशु ऐवान्यादिदिक्प्रभृतिषु हस्तयाका-
राणि कूटानि दिग्हस्तिकूटानि । अ० प्र० ३६० ।
शोवाशातोदधोचमयकूलवर्तीनि पूर्वादिषु दिशु हस्तयाका-
राणि कूटानि दिसाहस्तिकूटानि । आणा० ५३६ ।

दिसिवाधे-एकतरदिग्बधभागे महानगरप्रवेशनकर्मिण य

उद्योतो भूमावप्रतिष्ठितो गगनतलवर्ती स दिग्दाह । ठाणा० ४७६ ।

दिसिदाह—अन्यतमदिगन्तरविभाग उपरि प्रकाशोऽप्यस्ता-
दन्वकार ईहृक् छिन्नमूलो दिग्दाह । आब० ७३५ ।
दिग्दाह—अयतमस्या दिशि अघोऽप्यकारा उपांग च
प्रकाशात्मका दह्यमानमहानगरप्रकाशकल्पा । भग०
१६६ । दिशि पूर्वदिक्कया च्छिन्नमूलो दाह प्रखलन-
दिग्दाह । भ्य० द्वि० २४१ आ ।

दिसिपडिवज्जावण—दिक्प्रतिपादन अचित्तसयतपारिष्ठाप-
निकीर्षिषि प्रतिदिक्प्रदर्शनम् । आब० ६३६ ।

दिसिषिभागो—दिग्बिभाग—अचित्तसयतपारिष्ठापनिकीं प्रति
दिग्प्रदर्शनं दिक्प्रतिपादनम् । आब० ६३६ ।

दिसिभाए—दिशां भाग दिग्भूतो वा भागो गगनमण्ड-
लस्य दिग्भाग । भग० ६ ।

दिसोदिस—दिसाश्च विदिसाश्च दिसोदिस । नि० पू० प्र०
२०४ अ । एवम्या दिस सक्ताभाद-यां दिग दिसोदिसम् ।
प्रश्न० १६ । दिसोदिस—नवास्त्वप्यकेन्द्रियाविषु भावदिसु ।
आचा० ४३० ।

दिसोदिसि—दिग् सक्ताशादन्यस्या दिशि अभिमतदिक्
स्यागादिगनराभिमुखेनेरेवर्षं दिसोदिस, अथवा दिनेवो-
पदिग् नाशनाभिप्रायेण यत्र प्रतिपद्यते तद्दिगवदिक् ।
भग० ३१६ ।

दिसस—दृष्टा—अवतोक्य । उत० ४६० ।
दोह—अमूया । उ० मा० गा० २६२ ।

दीण—दीन—द्वयैर्द्वयमद्वैतस्य म्बानवदन । दत्त० १८६ ।
दीन—दीन—शृगातरवाहिकारी । आचा० २५३ ।

दीणाजातो—दीन—द्वैतवदन पुण्य द्यंयवदा यथा भवति
तथा याचन इत्येषसीमो दीनयाचो दीन वा यातीति
दीनयाचो दीना वा—हीना जातिरस्येति दीनजाति ।
ठाणा० २०६ ।

दीणपत्रे—दीनपत्र—दीनमूष्पायांसोचन । ठाणा० २०७ ।
दीणमलो—दीनमला—स्वभावन एवानुप्रउचेता । ठाणा०
२०७ ।

दीणशब्दे—दीनरूप—ममीनशीर्षं द्वाशिनवप्यापशाया । ठाणा०
२०७ ।

दीणवधहारे—दीनव्यवहार—दीनान्योऽप्यदानप्रतिदानादि-
क्रिय हीनविवादी वा । ठाणा० २०७ ।

दीणसकम्पे—दीनसङ्कल्प—उन्नतचित्तस्वामाभ्येपि कथयि-
दीनविमर्श । ठाणा० २०७ ।

दीणसीलाचारे—दीनशीलमसाचार—हीनधर्मानुष्ठान ।
ठाणा० २०७ ।

दीणा—दीना—द्वैयवती । विपा० ४६ ।
दीणार—दीनार—सुवणमुद्रा । दत्त० ३७ ।

दीणारमालिया—दीनारमालिका—भूषणविधिविधेय ।
जीवा० २६६ ।

दीणारो—दीनार । आब० ३४१ । नि० पू० प्र० ३३०
अ ।

दीणोभासो—दीनवदवभासत प्रतिभाति—अवभापते वा
याचत इत्येवशीला दीनावभासो दीनावभाषो वा ।
ठाणा० २०७ ।

दीनदिट्टी—दीनदृष्टि—विच्छेद्यचक्षु । ठाणा० २०७ ।
दीपका—रथवोरुपु उचानम् । विशेष० १०२० ।

दीपिया—दीपिका—चित्रका । ज्ञाता० ७० ।
दीप्तजिह्वा— । आचा० २४३ ।

दीप्तिमान्—परापुष्य । आचा० ३ ।
दीर्घकालद्रव्यप्रसूतिप्रदपी—बहुस्त । आब० ३११ ।

दीर्घकालिक—उच्छ्रयायास्तृतीयो भेद । मम० १८ ।
दीर्घपृष्ठ— । नदी० १६७ ।

दीर्घचाहु—नामविशेष । मम० १५६ ।
दीर्घसेन—नामविशेष । मम० १५६ ।

दीर्घा—स्त्रुता । ज० प्र० ७४४ ।
दीघ—दीप । प्रज्ञा० ७१ । प्रदीप—उज्वलि । नि० पू०

प्र० ४८ अ । दीप—दीपो वा । प्रश्न० १०३ । जीवा०
२२१ । द्वाभ्यां मुनेन करेण च विवर्त्तति दीप—हस्तयेव ।

जीवा० १२२ । दीप—वलेनाकृत दीपम् । ज० प्र०
२६३ । दीप्यत इति दीप । उत० २१२ । दीपम् ।

ज० प्र० २१८ । मोहनीयस्य स्थाने पञ्चमम् । आब०
१६१ । गुणद्वैतसिद्धमुद्रे स्थानम् । वृ० द्वि० २२७ अ ।

दीप—प्रकाशक वस्तु । ठाणा० ११७ । दीपतामा—
प्रदीपकार्यकारिण । मम० १८ । निर्गता आगोर्द्वि-
-

प्रति द्वीप । आचा० २४७ । द्वान्या प्रकाराभ्या स्थान-
दातृत्वाहारारुपप्रथमहेतुःवलक्षणभ्या प्राणिन पातीति
द्वीपा - जन्वावासभूतक्षेत्रविशेष । अनु० ६० ।

दीवकुमारा-द्वीपकुमारा - भवनपतिभेदविशेष । प्रज्ञा०
६६ । द्वीपकुमारा - वैश्रमणस्याशोपपातवचननिर्देशवर्तिनो
देवा । भग० १६६ ।

दीवकुमारोओ-वैश्रमणस्याशोपपातवचननिर्देशवर्तिन्यो
देव । भग० १६६ ।

दीवग-दीपक-रथवीरपुर उद्यानम् । उत० १७८ । दीपक-
रथवीरपुरे उद्यानविशेष । भाव० ३२३ । अघिकाषो
होपकम् । व्य० २५१ ।

दीवगचपए-दीपकचम्पक-क्षीपच्छादन कोशिक । भग०
३१३ । दीपस्थगनकम् । भग० ३७७ ।

दीवचपए-दीपचम्पक-दीपस्थगनकम् । राज० १४१ ।

दीवण-आगमनकार्याविभक्तिम् । अघ० ४० ।

दीवर्णजज-दीवनीय-अग्निवृद्धिकर, दीपयति हि जाठ-
राग्निमिति वा । जीव० २७८ । दीवनीय-अग्निबल-
जनकम् । ठाणा० ३७५ ।

दीवस्त-द्विघागतालवणोदस्य आपोऽस्मादिति अन्वर्थवशाद्
दीपत्वम् । ज० प्र० ६ ।

दीवत्पण्टे-प्रबर्षेण नष्टो दृष्टघणोचरता गत प्रणष्टो
दीपोऽप्येति प्रवत्तो दीप । उत० २१२ ।

दीघर- । भग० ८०२ ।

दीघसिहा-दीपसिखा इव दीपसिखा । ज० प्र० १०२ ।
दीपसिखा-दुग्मगणविशेष । जीवा० २६६ । ज० प्र०
१०२ । दीपसिखा-ब्रह्मदत्ताराज्ञी सागरदत्तमुता । उत०
३७६ ।

दीया-द्वीपा । अनु० १७१ ।

दीवाति-द्वीपा । ठाणा० ८६ ।

दीवायण-द्वीपायण-महर्षिर्षं शीतोदकबीजहरितादिवरि-
भोगसिद्ध । सूत्र० ६५ । आगामिम्यामुस्तपिण्यां
अनुविद्यतिकायां विद्यतित्तमतीर्षंकरस्य पूर्वमवनाम । सम०
१५४ । द्वीपायण-परिशाजकविशेष । अघ० ६१ ।

दीवि-द्वीपि-चित्रक । प्रश्न० १६२ ।

दीविए-चित्रकविशेष । प्रश्न० २४१ ।

दीविग-द्वीपिन-चित्रक । ज० प्र० १२४ ।

दीविच्चगा-द्वैप्या-द्वीपसम्भवा । ज्ञाता० १७२ ।

दीवित-द्वीपिक-चित्रको मृगमारणाय । प्रश्न० १३ ।

दीविद्यमि-द्वीपिते-कथिते । अघ० ६३ ।

दीविय-द्वीप-चित्रक श्यापविशेष । जीवा० १०७ ।

द्वीपोचित्रक । ज० प्र० ३१ । श्याकुनिकपुरुषसम्भ-घी-

पञ्जरस्वतित्तिरो द्वीपिका उच्यते । ज्ञाता० २३३ ।

द्वीपिक-चित्रक । जीवा० २८२ । द्वीपिकेन चित्रकेण

चरतीति द्वीपिक । प्रश्न० १५ । द्वीपिक-चित्रकामिधानो

नाखरविशेष । प्रश्न० ७ । पीपीनिय-पिपीलिक पीपी-

तिकारिक पक्षिविशेष । प्रश्न० ८ । चतुष्पदविशेष ।

भग० १६१ ।

दीविद्यमडे-द्वीपिमृत-मृतचित्रकदेह । जीवा० १०६ ।

दीविया-सनखपदश्चतुष्पदविशेष । प्रज्ञा० ४५ । जीवा०

३८ । नि० सू० प्र० ८८ अ ।

दीवियाचक्रवालवद-ह्रस्वो दीपो दीपिका तासा चक्र-

वाल-सर्वं परिमण्डलरूप वृन्द दीपिकाचक्रवालवृन्दम् ।

जीवा० २६६ ।

दीवेद्-दीपयति । भाव० २६० ।

दीवेत्ता-दीपयित्वा-निवेत्ता । अघ० १५६ ।

दीवेह-दीपयत-कथयत प्रकाशयत । व्य० प्र० १३४ अ ।

दीहवेगे-दीर्घह्रस्वयोः । ठाणा० ४३ ।

दीह-दीर्घो दीर्घवर्णाभितो दूरभ्रम्यो वा मेघादिशब्दवत् ।

ठाणा० ४७१ । दीर्घ-दीपपृष्ठ । उत० ३७७ । दीर्घ-

अनादो केयाश्चिदपर्वयसिते चेति । उत० २३३ । दूरम् ।

व्य० द्वि० ३१२ अ । दीर्घ-भ्रत्यवृष्टुल बहुवृत्तयम् । वृ०

द्वि० २४६ अ । उल्लसण । नि० सू० वृ० ५४ अ ।

दीहकालिगी-दीर्घकालिकी इव दीर्घशब्दस्य सुप्तदर्शनाद्

“कालिकी” इत्युच्यते । विद्यो २७७ ।

दीहगइपरिणाम-दीर्घगतिपरिणाम । विप्रकृष्टदेशान्तर-

प्रातिपरिणाम । प्रज्ञा० २८६ ।

दीहजाइओ-दीर्घजातीय । दशा० ५० ।

दीहडक्को-सर्पहृष्ट । भाव० ७८३ ।

दीहदत्ते-भरतदीर्घे आगामिम्यामुस्तपिण्यां द्वितीयभ्रम्यवर्त्ता ।

सम० १५४ । दीर्घदत्त-अनुस्तरोपपातिकदशानां प्रथम-

वर्गस्य षष्ठममध्ययनम् । अनुत्त० १ ।
 दोहपिट्ट-यवोनामराजानस्य मर्चिव । वृ० प्र० १६१ अ ।
 दोहवाहू-चन्द्रप्रभञ्जिनस्य पूर्वभवनाम । मम० १५१ ।
 सम० १५४ ।
 दोहमहद्व-दीर्घाद्व-दीर्घकाल दीर्घाध्व वा दीर्घमागंम् ।
 प्रश्न० ६१ । ज्ञाता० ८६ । दीर्घाद्व-दीर्घकाल दीर्घो वा-
 ऽध्वा तत्परिभ्रमणहेतु कर्मरूपो मार्गो यस्मिस्तत् । उक्त०
 ५८५ । भग० ६७२ । दीर्घाद्व दीर्घा अद्वा कातो यस्य
 तद् दीर्घाद्व, मकारश्रागमिकः, दीर्घो वाऽध्वा मार्गो
 यस्मिस्तद्दीर्घाध्वम् । ठाणा० ४४ । दीर्घाद्व दीर्घकाल
 दीर्घाध्व वा दीर्घमागंम् । भग० ३५ ।
 दोहूरत्त-दीर्घरात्र-यावज्जीवम् । सूत्र० १५२ ।
 दोहूराय-दीर्घरात्र-मोक्ष । भाव० ६५८ । दीर्घरात्र
 यावज्जीवम् । आचा० २०८ ।
 दोहूलोप-दीर्घलोक-वनस्पति । आचा० ५२ । दीघ
 लोक-पृथिव्यादि । आचा० ५३ ।
 दोहूसुत्त-णामकत्तति । नि० चू० प्र० २२६ अ ।
 दोहूसेने-दीघसेन-अनुत्तरपतिकदशना द्वितीयवर्गस्य
 प्रथममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
 दोहामयन्वि-पमुक्को-दीर्घाणि यानि-स्थितित. प्रक्रम-
 ल्कर्माणि तान्यामया इव-रोगा इव विविधवाधाविधा-
 यितया दीर्घामयास्तेभ्यो विप्रमुक्तो दीर्घामयविप्रमुक्तः ।
 उक्त० ६३६ ।
 दोहासर्ण-दीर्घान्त-शय्यारूपमासनम् । जीवा० २०० ।
 दोहासर्णाई-शय्यारूपाणि । ज० प्र० ४५ ।
 दोहिया-दीर्घिका-ऋजुलघुनदी । प्रज्ञा० ७२ । दीर्घिका
 मारणो । भग० २३८ । औप० ३, ६३ । अनु० १५६ ।
 जीवा० १६७ । ज० प्र० ४१ । ऋजुमारिणी । औप०
 ८ । प्रश्न० १६० । जीवा० १८८ । ज० प्र० ३० ।
 शता० ५ । दीर्घिका-ऋजुवीनदी । प्रज्ञा० २६७ ।
 दुदुभए-दुन्दुभक-अष्टाशितो महाग्रहे अष्टादश । ज०
 प्र० ५३४ । ठाणा० ७८ ।
 दुन्दुभि-दुन्दुभि-भेर्याकारा सङ्कटमुखो । राज० २५ ।
 भेयाकारा सङ्कटमुखो देवातोषविशेष । राज० ४६ ।
 दुन्दुभिस्वर-दुन्दुभिस्वर-वचस्वरो नाद । सम० १५८ ।

दुन्दुभोः-भेरी । प्रश्न० ४८ ।
 दुन्दुहि-दुन्दुभी-द्वन्काविशेष । भग० ४७६ । दुन्दुभि-
 देववाद्यम् । ज० प्र० १६२ । दुन्दुभि देववाद्यविशेषः ।
 भग० २१६ ।
 दुदुहिस्सरो-दुन्दुभिवत्स्वरो यस्य स दुन्दुभिस्वरः । जीवा०
 २०७ ।
 दुन्दुहो-दुन्दुभि भेर्याकारा सङ्कटमुखो । जीवा० २४५ ।
 दुन्दुहो-दुन्दुभयो देवानकाः । उक्त० ३६६ ।
 दुन्दुहे-दुन्दुभ, सर्पविशेष । उक्त० ३५४ ।
 दुः-अभावाय । आचा० १३६ ।
 दुःख-उत्पन्म् । आचा० १५१ ।
 दुःखासिका-वेदना । ठाणा० १८१ । परितापना । औप०
 ६५ । आचा० १३६ ।
 दुःप्रसभः-तीर्थव्यवच्छेदकाले मूरि । ह्य० द्वि० ४०२ अ ।
 दुःसंहृतं-दुःखेन मह्ययते-मील्यते स्मेति । उक्त० २७५ ।
 दुःअं-द्रुत-यत् स्वरितं गीयते त्वरितगाने हि रागतानादि-
 पुष्टिस्वरव्यक्तिश्च न भवति । ज० प्र० ४० । द्रुतनाम
 नाद्य द्रुतमिति शीघ्र गीतवाद्यशब्दयोर्मकसमकप्रपातेन
 पादतलशब्दस्यापि समकालमेव निपातो यत्र तत् द्रुत
 नाद्यम् । ज० प्र० ४१७ ।
 दुःअक्षरिआ-द्वयक्षरिका । उक्त० १०७ ।
 दुःअद्वलित-द्वयक्षेत्रम् । ज० प्र० ४७८ । द्वितीयमहदं
 यस्य तत् द्वयद्वं-सार्धमित्यर्थं, द्वयद्वमर्दाधिक क्षेत्रमहो-
 रात्रप्रमितं चन्द्रयोगयोग्यं येषा तानि द्वयद्वक्षेत्राणि ।
 सूय० १७७ ।
 दुःआइक्ष-दुराख्येय-कृच्छ्राख्येय वस्तुतत्त्वम् । ठाणा०
 २६६ ।
 दुःआवत्तं- । सम० १२८ ।
 दुःअओ-द्वितीय । उक्त० २२३ ।
 दुःअऊन्तो-द्वितीयान्त-पाण्डो गृहस्य । भाव० १८६ ।
 दुःअऊजमाणा-द्रवन्ति इतस्ततो दोलायमानानि । ज० प्र०
 २३५ ।
 दुःअऊजमाणी- । भाव० ७६३ ।
 दुःकूल-वस्तुविशेष । भग० ४६० । कार्यासिक-अतसी-
 मयम् । भग० ५४० । वृत्तविशेषः । भग० ४६० ।

दुकोडी-विसोहिकोडी अविशोहिकोडी । नि० चू० प्र० ११
अ ।

दुक्कडगरिहा-ऐहिकाभयमविकपापनिदनम् । चउ० ।

दुक्कर-दु खेन क्रियत इति दुक्कर-दुरनुष्ठानम् । उन०
११६ । दुक्कर-अपूर्वकरणतो ग्रन्थिभेद । भग० २८६ ।

दुक्कराड-दु खेन क्रियन्ते करोते सर्वधात्वधत्वाच्छयन्ते
दुक्कराणि दु शकानि । उत० ६६५ ।

दुक्काल-दुष्काल घनधान्यादिसमृद्धिहीन काल । भ० १६६ ।

दुष्कालो-घान्यमहापतादिना दुष्ट काल । ज० प्र० ६६ ।

दुष्कुट्टिओ-दुष्कृष्ट । भाव० ६२२ ।

दुष्ख-दु ख-दु खकारण वा कर्म लोकसयोगात्मक वा ।

भावा० १५५ । अज्ञान मोहनीय वा । भावा० १५३ ।

दु खयतीति दु ख-ससार । उत० ६२१ । दु खहेतुम् ।

उत० ६२४ । दु खयतीति दु ख-अष्टप्रकार कर्म तत्फल

धात्वावद्यादिरूपम् । सूत्र० १३ । दु खयतीति दु ख-

पाप कर्म । उत० २६२ । ससारिक सुखमपि वस्तुतो

दु खमिति दु खहेतुत्वाद् दु ख कर्म । भग० ३८ । दु ख-

दु खहेतु कर्म । भग० २६० । दु खहेतु । भग० ४८४ ।

दु ख-दु खविषयको भयवत्या प्रथमशतके द्वितीय उद्देशक ।

भग० ६ । दु खयतीति दु ख । उत० ११६ । दु खानि

वर्माणि । उत० २६३ ।

दुखसम्भवा-दु ख पापकर्म तत सम्य उत्पत्तिर्वेषा ते

दु खसम्भवा । उत० २६२ । इहान्यजन्मनि च दु ख

भाजनम् । उत० २६८ ।

दुखसत्तवधाइष्ण-दु खस्रापदाकीर्ण । ज्ञाता० १६६ ।

दुखसाययण-दु खायतनम् । उत० ३२६ ।

दुखसावणा-दु खानना-भरणलक्षणदु खप्रापणा, अथवा इष्ट

वियोगादिदु खहेतुप्रापणा । भग० १८४ ।

दुखसाविज्ञान-दु ख्यते । भाव० ४०५ ।

दुखलीला- । नि० चू० प्र० १२७ अ ।

दुष्पुत्रवेअ-दु ख्वाद् उद्गो यस्य स दु खोद्गम् । भावा०

११६ ।

दुखुरा-द्विखुरा-गवादय । उत० ६६६ । द्विखुरा-

उद्गादिचतुष्पदा । जीवा० ३८ ।

दुग्धै-जुगुप्साकर्म-यदुदयेन च विद्यादिबीभत्सपदार्थम्यो

जुगुप्सते तत् । ठाणा० ४६६ ।

दुग्धी-दुग्धी-मुनन्दश्रावकस्य द्वितीयो भव । उत०
१२३ ।

दुग्-क्रियाविषयमेकसमयमनुभूयमान उपचारात्तत्प्रतिज्ञाता-

ऽपि द्विक । उत० १५२ । एकसमये द्व क्रिये समुदिते

द्विक्रिये तदधीयते तद्वधी वा द्वैक्रिये कालभेदेन क्रिया-

द्वयानुभवप्ररूपो । भाव० ३११ ।

दुग्गाउय-द्विगव्यूत-क्रोशद्वयम् । ओष० ७८ ।

दुग्गुच्छणा-जुगुप्सा । भावा० ७५ ।

दुग्गुच्छमाण-जुगुप्समान-निन्वपरिहरद् । भावा० ११४ ।

जुगुप्समान । उत० २२८ ।

दुग्गुच्छा-जुगुप्सा प्रवचनखिसा । ठाणा० १३८ । विधि

कित्ता अनेपणीयशब्दा । भावा० ३३२ । जुगुप्सा-अस्ना-

नादिमलिनतनुसाधुहोचना । उत० २६१ ।

दुग्गुच्छामि-जुगुप्सामि-निन्दामि । भाव० २६४ ।

दुग्गुच्छामोहिणिज्ज-यदुदयवशात् पुन शुभमशुभ वा वस्तु

जुगुप्सते तत् जुगुप्साजनक मोहनीय जुगुप्सामोहनीयम् ।

प्रज्ञा० ४६६ ।

दुग्गुच्छिद्य-जुगुप्सित-छिम्पकादि । ओष० १५६ ।

दुग्गुच्छिद्यो-जुगुप्सिकता-निन्दिता । ओष० १२० ।

दुग्गुल्ल-दुकुल-कार्पासिक वस्त्रम् । राज० ३७ । दुकूल

गोडविषयविशिष्टकार्पासिकम् । भावा० ३६४ । कार्पा

सिक वस्त्रम् । जीवा० २१० । कार्पासिकमतसमीय वा

वस्त्रम् । सूत्र० २६३ । वस्त्रम् । ज० प्र० २८५ । ज्ञाता०

२७ । जीवा० २३२ । वृक्षविशेष तद्वल्कलाज्जात दुकूल-

वस्त्रविशेष । ज्ञाता० २७ । दुकूलानीति दुकूलो वृक्ष

विशेष, तस्य वल्क गृहीत्वा उद्गुल्ले जलेन सह कुट्ट

यित्वा बुसीकृत्य सूनीकृत्य च त्वयन्ते यानि तानि ।

प्रश्न० ७० । दुकूल-वृक्षविशेष । प्रश्न० ७० । ज्ञाता०

२७ । वस्त्रो । नि० चू० प्र० २५४ भा । दुकूल-

वस्त्रजातिविशेष । जीवा० २६६ ।

दुग्गुल्ल-गोडविषयविशिष्ट कार्पासिक दुकूलम् । वृक्षविशेष-

स्तस्य वल्क गृहीत्वा उद्गुल्ले जलेन सह कुट्टयित्वा बुसी

कृत्य च त्वयन्ते यत्तद् दुकूलम् । ज० प्र० १०७ ।

दुगोत्तफुसिया-वल्लीविशेष । प्रज्ञा० ३२ ।

दुग्ग-दुर्गाणि-जलदुर्गाणि, पर्वता एव दुर्गाणि । वृ० प्र० १८६ अ । कष्टसाध्य । भग० ४८४ । दुर्गाणि-खातवलयप्राकारादिदुर्गमाणि । ज० प्र० १६८ । दुरधिगमा । सम० १११ । ज अटविमज्जे भिन्नपुलिवचातव्वप्रजणवयमिस्स दुग्ग । नि० वृ० द्वि० २१ अ । दुर्गम-स्थानम् । वृ० वृ० २२६ अ । दुर्ग-दुष्प्रवेत्तम् । विपा० ६२ । दुर्ग-जलस्थलदुर्गेषुम् । प्रश्न० ५० । दुर्ग-व्यसनम् । प्रश्न० ६३ । दुर्ग-प्राकार । भाव० ७३२ । दुर्ग-दुस्वाम्यणीयम् । भग० २३१ । दुर्ग-जलदुर्गादिक । भग० १७४ । दुर्ग-खातवलयप्राकारादिदुर्गमम् । भग० ३०७ ।
 दुग्गद्वयद्वण-दुर्गतिवर्धन-ससारवर्धनम् । दश० २०० ।
 दुग्गए-दुर्गंत-दरिद्र । ठाणा० २४६ ।
 दुग्गओ-दुग्गो-गतिवतिवहं । दश० २५० ।
 दुग्गता-दुर्गता-दुस्वा । ठाणा० १४७ ।
 दुग्गतिप्पवाओ-दुर्गतो नरकादिकायां कर्तार-प्रपातयतीति दुग्गतिप्रपात, दुर्गतो वा प्रपातो यस्मात् स, प्राणवचस्याष्टादशम. पर्याय । प्रश्न० ५ ।
 दुग्गम-दु-वेने गम्यत इति दुर्गम भावसाधनोऽय, कृच्छ्रवृत्तिरित्ययं । ठाणा० २६६ । दुर्गम-कृच्छ्रगतिक । प्रश्न० २० ।
 दुग्गय-दुग्गत-दरिद्र । उक्त० २२६ ।
 दुग्गा-दुर्गा-कोट्किया सेव महिपारूढरूपा । ज्ञाता० १३६ । दुर्गा-महिपारूढाऽय्या । अनु० २६ ।
 दुग्गासे-दु-वेने प्रासो यत्र तद् दुर्गांस-दुमिक्षम् । पिण्ड० ८८ ।
 दुग्गुच्चपटवओ-दुर्गाञ्चपर्वत । भाव० ३८४ ।
 दुग्गूढ-दुर्गाढ-दुष्प्रावृत्तम् । वृ० द्वि० ५५ अ ।
 दुग्गट्टा-दुष्पटा-दुष्पच्छादा । प्रश्न० ६० ।
 दुग्गास-दुर्गांस-दुमिक्षम् । वृ० द्वि० २३ अ ।
 दुग्घण-दुष्पणम् । राज० २२ । जीवा० १२१ । दुष्पण-मुद्गरविशेष । प्रश्न० ४८ ।
 दुच्चकग-द्विचक्र-शरटम् । वृ० प्र० ७७ अ । द्विचक्र-गन्त्रिका । भाव० १४० ।
 दुच्चकलेवो-द्विचक्रेण-सकटलेव । वृ० प्र० ८२ अ ।

दुच्चका-द्विचक्रा-गट्टिशा । भाव० १३५ ।
 दुच्चरिम-चरमाद् द्वितीयो द्विचरम चरमो वा द्वितीयो यस्मादमो द्विचरम । त्रिवे० ५७६ ।
 दुच्चय-दुष्ट-कर्मद्रव्यसञ्चय । भग० २८६ ।
 दुच्चिष्ण-दुष्ठीर्ण-परलौकमनादिदुराचार । वृ० वृ० ६८ अ । दुष्ठीर्ण-दुष्कृतित मुपावादनपारदायादि । ज्ञाता० २०५ ।
 दुच्चिन्न-प्रमादकपायजदुष्कृतितजनित दुष्कृतित, दुष्कृतित-हेतु वा, मघपानाश्लोसानुत्तभापणादि वा । दश० २७४ ।
 दुजडी-अष्टासीतो महाग्रहं चतुरसीतितम । ठाणा० ७६ ।
 दुज्जतु-द्वयन्ता-सूयन्ताम् । प्रश्न० ३६ ।
 दुज्जमजात-दुर्जन्मजात । भाव० ५७८ ।
 दुज्जोहण-दुर्पोषण । ज्ञाता० २०८ ।
 दुज्जाओ-दुष्टो ध्यातो दुभ्यति-आर्तरोद्रलक्षण एकाग्रचित्ततया । भाव० ५७१, ७७८ ।
 दुदुग्गडो-दुष्टव्रण-कुष्ठी । उक्त० २१८ ।
 दुदुस्सो-दुष्टाश्वो गर्दभ । वृ० प्र० २४० अ ।
 दुदुस्स-दुष्टाश्व गर्दभ । भाव० ७१ ।
 दुदुग्गण-द्वि । ठाणा० ३३० ।
 दुदु-दुष्ट-द्विष्ट तत्त्व प्रज्ञापक वा प्रति, स चाप्रज्ञापनीयो, द्रवणोपदेशाप्रतिवत्ते । ठाणा० १६५ ।
 दुग्गापाणिय-दुग्गधपानीयम् । भाव० ५५६ ।
 दुग्गिसीहिया-दुग्गिपोषिका-कष्टस्वाध्यायभूमि । प्रश्न० १६४ ।
 दुत्त-दुत्त त्वरितम् । ठाणा० ३६६ । ज० प्र० ४१७ ।
 दुत्ति- । भाव० ७८२ ।
 दुत्तदोस-दुष्ट दमन दुर्दान्त तच्च प्रक्रमाञ्चक्षुपस्तदेव दोषो दुर्दान्तदोष । उक्त० ६३१ ।
 दुद्दाइ-उवसपण्णाणवि न रेइ । नि० वृ० वृ० ८३ अ ।
 दुद्ध-दुग्धम् । भाव० १६८ ।
 दुद्धकाओ-दुग्धकामो नाम दुग्धघटकस्य कापोती । भाव० ५५५ ।
 दुद्धजाई-दुग्धजाति-आस्वादत क्षीरसहस्री । जीवा० २६५ ।
 दुद्धर-दुद्धराणि-प्राणातिपातादिनिवृत्तिलक्षानि पञ्च महा-

प्रतापि । प्रज्ञा० ५ । दुर्द्धर-गहनम् । ठाणा० ३६४ ।
 दुद्धर-प्रतिस्पर्दिनामनिवार्यं । प्रश्न० ७३ ।
 दुद्धरिस-दुद्धर्य-अनभिभवनीयम् । प्रश्न० १३६ ।
 दुद्धरिसतरा-दुष्प्रवृत्तरो-भवत-दु खेन परिभूयेते दुर्ज-
 यतरो । ओष० १४६ ।
 दुधोयतराए-दुष्करतरधावनप्रक्रियम् । भग० २५१ ।
 दुनाम-द्विरूप सत् सर्वस्य नाम द्विनाम । अनु० १०६ ।
 द्वयोर्वा नाम्नी समाहार द्विनाम वा । अनु० १०६ ।
 दुन्नरा-दुर्नय-स्थायिमसत्कस्यानवास । वृ० द्वि० ५ आ ।
 दुन्निकमा-दु खेन नितरां क्रम क्रमण यस्य सा दुनिक्रमा
 दुरतिक्रमणिया । ज० प्र० १६६ ।
 दुन्नियत्य-दुष्परिहतम् । उप० गा० २२५ ।
 दुन्नामधिज-दुर्नामधेय-पुराण प्रतित इति कुत्सितनाम-
 धेय च । दश० २७६ ।
 दुपओआर-द्वयो पदयो-स्थानयो पक्षयोर्विवक्षितवस्तु
 तद्विपर्ययलक्षणणोरवतारो यस्य तद् द्विपदावतारम् ।
 ठाणा० ३६ ।
 दुपवक्ष-द्वो पक्षावस्थेति द्विपक्ष-कर्मव-धनिर्जरण प्रतिपक्ष-
 द्वयसमाश्रयणात् । सप्रतिपक्षमनैकान्तिक, पूर्वापरविरुद्धा-
 र्थाभिधायोतया विरोधिवचनमिति । सूत्र० २१६ । दुष्ट
 पद्यो दुष्पदा असत्प्रतिज्ञाम्युपगम । सूत्र० ६१ ।
 दुपडिगह- । सम० १२८ ।
 दुपडोयार-द्वयो प्रत्यवतारो यस्य तद् द्विप्रत्यवतारमिति,
 स्वरूपवत् प्रतिपक्षवच्छेत्तय । ठाणा० ३६ । द्विप्रकारा
 जीवाश्चाजीवाश्च । आव० ४७७ ।
 दुपमज्जिय-दुष्प्रमाजित-तृतीयमसमाधिस्थानम् । आव०
 ६५३ ।
 दुपय-द्विपद-गण्टम् । ओष० १४१ । दातीमपूरहसादि
 आव० ८२६ ।
 दुपयचउपयपमाणाद्वधकमे-द्विपदचतुष्पदप्रमाणातिक्रम ।
 आव० ८२५ ।
 दुष्प्रउत्त-अबुमसमणो । दश० सू० ६० । दुष्प्रयुक्त-
 दु माधिन । ओष० २२७ ।
 दुष्प्रउत्तकाइया-दुष्ट प्रयुक्त-प्रयोग कायादीना यस्य स
 दुष्प्रयुक्तस्य कामिको दुष्प्रयुक्तकामिको । प्रज्ञा० ४३६ ।

दुष्प्रउत्तकायिकिरिया-दुष्ट प्रयुक्तो दुष्प्रयुक्त स चासी
 कायश्च दुष्प्रयुक्तकायस्तस्य क्रिया दुष्प्रयुक्तकायक्रिया,
 दुष्ट प्रयुक्त-प्रयोगो यस्य स दुष्प्रयुक्तस्य कायक्रिया
 दुष्प्रयुक्तकायक्रिया । भग० १८२ । दुष्प्रयुक्तस्य-दुष्प्र-
 योगवतो दुष्प्रणिहितस्येन्द्रियाण्यश्रित्येष्टानिष्टविषयप्राप्ती
 मनाक् सवेगनिर्वेगमनेन, तथा अनिन्द्रियमाध्याशुभ
 मन सङ्कल्पद्वारेणापवर्गमार्गं प्रतिदुर्भवस्थितस्य प्रमत्त
 सयत्स्येत्यर्थं कायक्रिया दुष्प्रयुक्तकायक्रिया । ठाणा० ४१ ।
 दुष्प्रउल्लि-दुष्प्रव-अस्विन्न । आव० ८२८ ।
 दुष्प्रउल्लिओसहिभक्खणया-दुष्प्रवोपधिभक्षणता-अस्वि-
 षोपधिभक्षणता । आव० ८२८ ।
 दुष्प्रए-अधोमागप्रतिष्ठिते-प्रतिष्ठानरहिते । ओष० २११ ।
 दुष्प्रद्वियमुपद्विओ-दुष्ट प्रस्थित-प्रवृत्तो दुष्प्रस्थित
 दुराचारविधातेतियावत् सुष्ठु प्रस्थित सुप्रस्थित सवनुष्ठा-
 नकर्तेति । उत्त० ४७७ ।
 दुष्प्रडिकत-मिथ्यादर्शनाविरतिजदुष्पराक्रान्तजनित दुष्प-
 राक्रान्त, दुष्पराक्रान्त हेतुं वा बधव-धनादि वा । दश०
 २७४ ।
 दुष्प्रडिक्कतो-दुष्प्रतिक्रान्त-दु धन्दोऽमावार्यस्तेन प्राय
 श्चित्तप्रतिपत्त्यादिना-अप्रतिक्रान्त-अनिवर्तितविषाक इति
 विषा० ३८ ।
 दुष्प्रडितागवे-दुष्प्रत्यानन्द-उपकृतेन कृतमुपकार यो
 नाभिमन्यते । ठाणा० २४६ ।
 दुष्प्रडिबोहिणि-मदन्मे दुष्प्र बुभक्ति । नि० सू० नृ०
 ४३ अ ।
 दुष्प्रडियागवे-दुष्प्रत्यानन्द-साधुदर्शनादिना नानाद्यत
 इति । विषा० ३८ ।
 दुष्प्रडियार-दु खेन-कृत्त्रेण प्रतिक्रियते कृतोपकारेण पुना
 प्रत्युपक्रियत इति क्षलप्रत्यय मति दुष्प्रतिकर-प्रत्युप
 वस्तुमसवयमिति यावत् । गणा० ११७ ।
 दुष्प्रडिलेह-दुष्प्रतिक्रियतेदुष्प्रवृत्तम्, दूष्यवृत्तस्य द्वि
 तीयो भेदः । परह्वोऽकीनपोऽप्रवारश्चवत्क्वद्व्यागा
 नोऽभेदमिदम् । आव० ६५२ ।
 दुष्प्रडिलेहणा-दुष्प्रत्युपेक्षणा-दुर्निरीक्षणा । आव० ५७६ ।
 दुष्प्रडिलेहियद्वय-दुष्प्रतिक्रियतेदुष्प्रवृत्तम् । ठाणा० २३४ ।

दुष्पणिहिंसा-दुष्प्रणिहिंसा-अनिरुद्धा । दश० २२६ ।

दुष्पण्डिहियजोगी-दुष्प्रणिहितयोगी-मुष्प्रणिधिरहित प्रव-
जित । दश० २२६ ।

दुष्पणवणिज्जा-दुष्पणवणकरणजातामाताभोत्तिए घम्म
पणवणिज्जति । नि० चू० तृ० ४३ अ ।

दुष्पन्नवणिज्जाणि-दुष्प्रज्ञाप्यानि-दुष्पेन घम्मसंज्ञोपदेशो-
नानार्थसङ्कल्पाश्रित्यन्ते । आचा० ३७७ ।

दुष्पमज्जाणा-दुष्प्रमाजंता-अविधिना प्रमाजंता । आच०
५७६ ।

दुष्पमज्जियचारि-दुष्प्रमाजितचारो, तृतीयमसमाधिस्था-
नम् । सम० ३७ ।

दुष्पय-न पुष्पकमूल स्थितम् । वृ० द्वि० २४१ अ ।

दुष्परकत-दुष्परक्रान्त प्राणिघातादत्तापहारादिकृताना
प्रकृत्यादिभेदेन । ज्ञाता० २०५ ।

दुष्परिकम्पतराए-दुष्परिकमंतर-कष्टकतंभ्यतेओजननभ-
ञ्जकरणादिप्रक्रियम् । भग० २५१ ।

दुष्परस्त-दुष्पेन दशमंते इति दुर्दश, उपपत्तिभिर्दशक
शिष्याणां प्रतीता वारोपयितु तत्त्वमिति । ठाणा० २६७ ।

दुष्परहस-दुष्पेन प्रघप्यन्ते-परामुष्यन्ते केनापीति दुष्प्रघर्षा ।
उत्त० ३५३ । दुष्प्रघर्षक-अन्यैर्दुर्भिमव । उत्त० ३५६ ।

दुष्पुत्तं-पुष्पगमूलेषु न पडद्वित । नि० चू० तृ० ४१
आ । ज ठविज्जत उद्ध थापति चालिय पुण पनोद्धति
त दुष्पुत्तं । नि० चू० प्र० १२५ आ ।

दुष्बल-दुर्वल-बाध्यादिरोगाक्रान्त । ओष० ५० ।

दुष्बलदेहो-दुष्बलदेहो-कृशशरीर । ओष० ७१ ।

दुष्बलपञ्चासिरो-अबलप्रतिवेशिकराज । ठाणा० ४६३ ।

दुष्बलपरो-दुष्बलतर । आच० ४१६ ।

दुष्बलसरीरो-रोगपीडितो दुष्बलसरीरो तवसोसियसरीरो
वा । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।

दुष्बलि-दुर्बलिका । आच० २३८ ।

दुष्बलिय-दोर्बल्य-भयम् । आचा० ३८० । विद्याया
योग्य । नि० चू० तृ० ७६ अ ।

दुष्बलियपूसमित्तो-दुर्बलिकापुष्पमित्र । आच० ३८० ।

दुष्बलियपूसमित्त-दुर्बलिकापुष्पमित्र । उत्त० १७३ ।

दुष्मगाकरा-सुभगमाप दुर्भगमाकरोतीति दुष्मगाकर, विद्या-

विशेष । सूत्र० ३१६ ।

दुष्मपुष्को-उरपरितर्प्यविशेष । जीवा० ३६ ।

दुष्मि-अशुभ-मनोजो यो न भवति । ठाणा० २५ ।

दुष्मिक्ख-दुर्मिक्ष-मिक्षाचाराणा भिक्षादुर्लभत्तम् । ज०
प्र० ६६ ।

दुष्मिक्खमत्तं-दुर्मिक्षकाले भिक्षुकाणा निर्वाहार्यं दुर्मिक्ष-
भक्तम् यद् विहितं भवत तद् । भग० २३१ । यद्
भिक्षुकार्यं दुर्मिक्षे सस्क्रियते तत् । जीप० १०१ । दुर्मि-
क्षभक्तम् । ठाणा० ४६० ।

दुष्मिक्खभस्सेद- । भग० ४६७ ।

दुष्मिक्खव्या-दुर्मिक्षता दुर्मिक्षभाव । आच० ८४४ ।

दुष्मिग्ध-दुर्मिग्ध-सौत्रतरदुष्मिग्ध-व । ज्ञाता० १७७ ।

दुष्मिसद्-अशुभशब्द । प्रज्ञा० २८६ ।

दुष्मिसद्दत्ता-दुष्मिदावृता । ज्ञाता० १७७ ।

दुष्मिसद्दपरिणामे-अशुभ शब्दपरिणाम । जीवा०
३७३ ।

दुष्मि-अशुभ रसेण उच्येयं पि भोग्यं दुष्मिग्धेण पूषितं
दुष्मि । नि० चू० ।

दुष्मुत्तिया-कृष्णवासुदेवस्य तृतीया भेरी । वृ० प्र० ५६
अ ।

दुष्भूइ-दुर्भूति-अशिवम् । वृ० द्वि० २६३ अ ।

दुष्भूए-दु इति निन्दित भूत-भवनमस्येति दुर्भूतं दुरा-
चारतया निन्द्यो भूत । उत्त० ४३६ ।

दुष्भूय-दुष्भूत-अशिवम् । जीवा० २८४ । दुष्ठा-जन-
घा यानिनामुपद्रवहेतुत्वाद् भूता-सत्त्वा प्रकामस्कुणोदु-
रतिहृप्रभृत्तयो दुर्भूता इत्ययं इत्यर्थः । भग० १६८ ।

दुष्मगणामे-दुष्मगणना यदुद्यादुपकारकृदपि जनस्य द्वेष्य
तत् । प्रज्ञा० ४७४ ।

दुष्भाग-ऊनोदरतायास्तृतीयो भेद, त्रयोदशम्य द्वारम्य
यावत् पोह्य तावद् द्विभागोदरता । दश० २७ ।
द्विभाग । ठाणा० १४६ ।

दुष्भागपत्तोमोरिया-द्विभागप्राहावमोदरिका । ओष०
३८ ।

दुष्भागप्यत्ते-द्विभाग अर्द्धं तरात्रो द्विभागप्राप्त अह्वार-
द्विभागो वा प्राप्तोऽनेनेति द्विभागप्राप्त साधु । भद०

२६३ ।

दुर्भिक्ष-दुर्भिक्ष-दुष्काल मिश्रुकाणा भिक्षाचर्याऽश्रम-
काल । भग० २०० ।

दुर्भिक्षमन्त-अहविणिग्मयाण भुक्खत्ताण जं दुर्भिक्षे
राया देति त । नि० चू० प्र० २७२ अ ।

दुम-अमुरकुमारिन्द्रस्य सप्तम, सै-याधिपति । ठाणा०
४०६ । द्रुम-अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीयवर्गस्य सप्त-
ममध्ययनम् । अनुत्त० २ । पदात्वनीकाधिपति । ज०
प्र० ४०७ । दौमु माओ दुमो । नि० चू० प्र० १०
आ । आनतकल्पे देवविमानविशेष । सम० ३५ ।

दुमण-दुवनमुपतापनम् । प्रभ० ३८ ।
दुमपत्तयं-द्रुमपत्रक-उत्तराध्ययनेषु दशममध्ययनम् । उक्त०
६, ३३३ । सम० ६४ ।

दुमपुष्पिका-द्रुमपुष्पिका-दशवैकालिके प्रथममध्ययनम् ।
दश० १५ । द्रुमपुष्पिका-धम्मो मगल । ओष० २०३ ।
दोमु माओ दुमो पुष्प विकसणे दुमस्त पुष्पं दुमपुष्प
तेण-दुमपुष्पेण जस्य उवमा कीरइ तमज्जपण दुमपु-
ष्पिका । नि० चू० प्र० १० आ ।

दुमसेणे-नवमवलदेवदासुदेवयो पूर्वमधीयधर्माचार्यं । सम०
१५३ । द्रुमसेन-अनुत्तरोपपातिकदशाना द्वितीयवर्गस्य
अष्टममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
दुमा-भूमोयत्रागास य दोमु माया । दश० चू० ५ ।
दुम्मण-दुमना-दैन्यादिमान् द्विष्ट इत्यर्थं । ठाणा० १३१ ।
दुम्मणिअ-दोर्मनस्य-दुष्टमनोभाव । दश० २१४ ।
दुम्मेह-पोमत्तसम वि जस्त गयो न ठायति स दुम्मेहो ।
नि० चू० प्र० २६ आ । अन्तर्दृशाना वृत्तियवर्गस्य
दशममध्ययनम् । अन्त० ३ । द्रव्यव्युत्सर्गं पाञ्चालजन-
पदे काम्पी-यनगराधिपति य इन्द्रकेतु दृष्टा सद्बुद्ध ।
आव० ७१६ । उक्त० २६६, ३०३ । शाता० २१३ ।
प्रभ० ७३ ।

दुम्मेहजडो- । नि० चू० द्वि० २६ आ ।
दुम्मेहा-दुर्मधम-दुर्वुन्दय । उक्त० ५३० ।
दुय-द्रुत-यस्वरित गीयते, गीतस्य द्वितीयो दोष । जीवा०
११५ ।
दुयओ-दिना-द्विपरिणामो द्विपदो वा । भग० ३३१ ।

दुयण्वर-दास । आव० ६६० ।

दुयगाणि-द्वे । आव० ३५० ।

दुयगाधि-(देशोपद) प्रक्रमाच्च द्वावपि दम्पती । उक्त०
३६४ ।

दुयडुपोरिसी-द्वयद्वैपोरपी-साद्वैपुरुषप्रमाणा छाया । सूर्ये०
६१ ।

दुयादुय-अतिशयद्रुतम् । त० ।

दुरत-दुरन्त-दुष्टफनम् । प्रभ० ६६ । दु सेनान्त-पर्यन्तो
मस्य तद् दुरन्तम् । उक्त० २३३ । दुरन्तानि-दुष्टावसा-
नानि । भग० १७४ ।

दुरतपतलवखणे-दुरन्तप्रान्तलक्षण-दुरन्तानि-दुष्टावसा-
नानि अत एव प्रान्तानि अमनोमानि लक्षणानि यस्य
स । भग० १७४ । दुरन्तानि-दुष्टपर्यन्तानि प्रान्तानि-
अपसदानि लक्षणानि यस्य स । ज्ञाता० १३६ ।

दुरणुपालओ-दु सेनानुपाल्यत इति दुरणुपाल, स एव
दुरणुपालक । उक्त० ५०२ ।

दुरत्याया-(देशी) वहिरयाभिषायकम् । वृ० द्वि० १७०
अ ।

दुरप्पा-दुरात्मता-दुष्टाचारप्रवृत्तिरूप । उक्त० ४७६ ।

दुरभिगध-मृतकलेवारादिवत् । जीवा० २८२ । दुष्टगन्ध
ज्ञाता० १६१ । तोत्रतरदुष्टगन्ध । आव० ७७१ । ज्ञाता०
१७७ ।

दुरभिगधनामे-दुरभिगन्ध-यदुदयाद् दुरभिगन्ध शरीरे-
पूपजायते यथा लघुनादिना तदा । प्रजा० ४७३ ।

दुरहिद्विअ-दुरधिद्वि-दुराभयम् । दश० १६२ ।

दुरहिद्विरस-दुरद्विद्विहा । भा० २३१ । दुरद्विद्विहा ।
भग० ४८४ ।

दुरारद्वं-दुरारम्भम् । आव० ६८७ ।

दुरासय-दु सेनासाधतेऽभिभूयत इति दुरामद दुरभिभव ।
दश० ६५ ।

दुरासया-दु सेनाश्रीयन्ते अभिभवबुद्ध्याऽऽगावन्ते वा जेतु
सम्भावयन्त केनापीति-दुराधया दुरासदा वा । उक्त०
३५३ ।

दुरिद्वं-दुरिष्ट दुर्नक्षत्र दुर्यजन वा । दश० ६५ ।
दुरुषक-ईवत्पटम् । आषा० ३४८ ।

दुहतर-दुहतारः-अकुशलानुबन्धतोऽप्यन्तदीर्घः । दशा० २०६ ।

दुरुवणियं-दुरुपनीतं-दुष्टमुपनीतं निगमितमस्मिन्निति । दश० ५२ ।

दुरुवणीए-दुष्टमुपनीतं-निगमितं-योञ्जितमस्मिन्निति दुरुपनीत परिवाजकवाक्यवत् । ठाणा० २५६ ।

दुरुहइ-आरोहति । राज० ४१ ।

दुरुहलं-आरोहुम् । भाव० २६२ ।

दुरुतगं- । नि० चू० प्र० ३४४ वा ।

दुरुह्य-दुरुपाणि-विरूपाणि । ज्ञाता० ५१ ।

दुरुवा-दुःस्वभावाः । भग० ३०८ ।

दुरुहिजा-आहृष्टे । आचा० ३७६ ।

दुरोदरं-दुतम् । उक्त० ४२६ ।

दुगंधा- । नि० चू० प्र० २४ ।

दुध्यातः-दुष्टचिन्ताविषयीकृतः । ज्ञाता० १६२ ।

दुभंग- । ज० प्र० २०६ ।

दुभिक्षं-दुरितविशेषः । भग० ८ ।

दुर्वलिकापुष्पमित्रं-आयंरक्षितप्रज्ञावान् क्षिप्यः । विशेष० ६२६ । प्रधानक्षिप्ये प्रथमः । विशेष० १००२ ।

दुर्लक्षः-दुविभावः । विशेष० १७६ ।

दुर्वर्णं- । जीवा० २७६ ।

दुर्विनीतम्- । भाव० २६१ ।

दुत्तुह्लेमो-भ्राम्यामः । नि० चू० प्र० २६२ वा ।

दुर्लभं-दुर्लभं-अनिवृत्तिकरणम् । भग० २८६ । दुर्लभे दुर्मिसे । औष० १५० ।

दुर्लभदव्वं-सतपागसहस्रपागादि वा त्रिकदुकादि वा । नि० चू० प्र० ६६ अ ।

दुर्लभदव्वगाढं- । नि० चू० द्वि० २१ आ ।

दुर्लभियगोद्वी-दुर्लभितगोद्वी । भाव० ३५३ ।

दुर्लभहलंभ-दुर्लभलाभः । भाव० ३४५ ।

दुर्लभ लेमि-गवेषयामि । नि० चू० प्र० १७७ अ ।

दुर्लभ-कापिल्यपुरे राजा । ज्ञाता० २०७ ।

दुर्लभखरग-दासः । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।

दुर्लभखरियाओ-वेसन्निया । नि० चू० प्र० ११८ आ ।

दुर्लभखरिया-उपक्षरिका वेद्या । भाव० ४२६ ।

दुवामोवि-(देशीवचनत्वात्) द्वावपि । वृ० प्र० २६० अ ।
दुवामतराए-दुवाम्यतरकं-दुस्त्याज्यतरकलङ्कम् । भग० २५१ ।

दुवार-द्वारम् । नि० चू० द्वि० ६५ आ । सीतदुवारिया । नि० चू० प्र० १६१ अ ।

दुवारपिडो-द्वारपिण्डः-द्वारशाखा । जीवा० २०४ ।

दुवारवाह-द्वारभागः । आचा० ३३८ ।

दुवारवयण-द्वारमेव वदनं-मुखं द्वारवदनम् । भग० ३१३ ।

दुवारा-गोपुच्छकम् । व्य० प्र० १६५ अ ।

दुवालसंगे-द्वादशाङ्गानि-आषोरादीनि यस्मिन्स्तद्द्वादशाङ्गम् । तम० १०७ ।

दुवासपरियाए-द्विवर्षपर्यायः । ज्ञाता० १५५ ।

दुविद्दु-आगमिन्यामुत्सपिण्या अष्टमो वासुदेवः । भग० १५४ ।

दुवित्तए-द्रोणुं विहर्तुम् । वृ० तृ० १५२ आ ।

दुविहनियत्तो-श्रावकरत्वप्रज्ञजितत्वाम्यां निवृत्तिरिति । ठाणा० ३३० ।

दुव्वए-दुर्वृतः-प्रतवजितः । विषा० ३६ । असम्पन्नतोऽपवा दुर्व्ययः आयनिरपेक्षव्ययः कुस्त्यानव्ययो वा । ठाणा० २४८ ।

दुव्वण-दुर्वर्णः-दुष्टदारीरच्छविः । जं० प्र० ११६ । एकस्मिन्नपि न पतति इत्यर्थः । नि० चू० प्र० १२५ आ ।

दुव्वलचरित्तो-विणा कारणेन मुत्ततरगुणपडिसेवण करोति । नि० चू० प्र० १०२ आ ।

दुव्वलिय- । नि० चू० तृ० ७६ अ ।

दुव्वो-वीया । नि० चू० प्र० २५५ आ । दुर्वो-हरित-विशेषः । भग० ३०६ ।

दुन्विअड्ढा-दुर्विदग्धा-मिध्याऽहङ्कारविदग्धिता । नंदो० ६४ ।

दुन्विचित्तियो-दुर्विचिन्तितः । भाव० ७७८ । वृष्टो विचिन्तितो दुर्विचिन्तितः चलचित्ततयाऽनुभ एव । भाव० ५७१ ।

दुन्विभाव-दुःखेन विभाष्यते दुर्विभावो-दुर्लभस्तद्भावास्त-त्वं तेन दुर्विभावः । विशेष० १७६ ।

दुर्विचयडा—दुर्विवृता—परिधानवर्जिता । वृ० द्वि० २५८
अ । विवृता—अनावृता सा चोत्तरीयापेक्षयाऽपि स्यादती
दु शब्देन विशेष्यते दुष्टद्विवृता दुर्विवृता—परिधानवर्जिता,
विवृतोरुक्ता दुर्विवृता । ठाणा० ३१३ ।

दुर्विवद्विद्या—दुर्विदग्धा । वृ० प्र० ५८ अ ।
दुर्विदग्धुभो—दु खेन विशोध्यो—विशोधयितु निर्मलता नेतु
शक्यो दुर्विशोध्य । उक्त० ५०२ ।

दुर्व्युद्धो—दुर्वृष्टि—घा-याद्यनिष्पत्तिहेतु । भग० १६६ ।
दुष्टप्रणिहितकायिकी—प्रमत्तस्यतस्य क्रिया । कायिकी-
क्रियाया द्वितोयो भेद । भाव० ६११ ।

दुष्टप्रत्युपेक्षण—दुष्ट—उद्भ्रा-न्तचेतसा प्रत्युपेक्षणम् । भाव०
८३६ ।

दुष्टप्रभ—कार्पटिक । पिण्ड० ७१ ।
दुष्टप्रमाजितचारित्व—वृत्तीयमसमाधिस्थानम् । प्रभ०
१४४ ।

दुष्टप्रणादि—नेत्रमद्रथगोषो—दुष्टप्रणादि । भाव० ३८६ ।
दुस्त्रप्याणि—दु सञ्ज्ञाप्यानि—दु खेनायसञ्ज्ञा ज्ञाप्येते ।
भावा० ३७७ ।

दुसमयद्विर्द्वय—द्वौ समयो यस्या सा द्विसमया तयाविधा
स्थितिरभ्येति द्विसमयस्थितिकम् । उक्त० ५६५ ।
दुसालय—द्विगालक—दुर्मगणविशेष । जीवा० २६६ ।
दुस्सद्योध—दु खेन सम्बोध्यते—धमचरणप्रतिपत्ति कायत इति
दुस्सद्योध । भावा० ३५ ।

दुस्सण्णपा—जदा सहा तदा दुवन्न सण्णविज्जति दुस्स-
ण्णपा । नि० चू० नृ० ४३ आ ।

दुस्समसुसम—दुष्टमसुसमा—दुष्टमनुभावबहुलाऽप्यसुसमा-
नुभावेति । ज० प्र० ८६ ।

दुस्समा—दुष्टममा अथमकाल । दश० २७२ ।
दुस्साहड—दु खेनात्मन परेषा च दु खकरणेन मुष्टु आद
रातिशयेनाहृत उपाजित दु स्वाहृतम् । उक्त० २७५ ।

दुस्सोल—दु शील—शुभ्रसमावहीन । विपा० ३६ । दुष्ट-
मिति रागद्वेषादिदोषविवृत शील स्वभाव समाधिराचारी
वा यस्या सो दु शील । उक्त० ४५ ।

दुस्सोलपरिमाणय—दु शीलमेव दुष्टगीकारक पर्यायस्त
मागत दु शीलपर्यायायतम् । उक्त० २५० ।

दुस्सोला—दु शीला—पादादिका । वृ० प्र० ३११ अ ।
दुह—दु ख—तापाणुभवरूप दु खम् । दश० ३६ । षोड ।
वृ० द्वि० ६२ आ । दुख—प्रकृत्यैवासुन्दरा दु खजननी ।
दश० २७७ ।

दुहो—द्वौ । ठाणा० ५२२ । उभयत । ज्ञाता० १६२ ।
रागद्वयाम्या हत—द्विष्ट । आचा० १६६ । दुष्ट हतो
दुहृत् । आचा० १६६ ।

दुहोखहा—नाख्या वामपार्श्वदिनादीं प्रविश्य तदेव गत्वा
ज्या एव दक्षिणपार्श्वदी ययोत्पद्यते सा द्विधात्वा ।
भग० ८६६ । उभयतोऽङ्कुलाकारा । ठाणा० ४०७ ।

दुहोजणोवद्वय— । भग० १६० ।
दुहोवका—यस्या वारद्वय कुर्वन्ति सा द्विधावका ।
भग० ८६६ । उभयतो वक्रा । ठाणा० ४०७ ।

दुहोवत्ता—द्वौन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४१ ।
दुहोवि—द्वौन्द्रिया प्रकाराम्या द्विधा, न शुद्धतादिना स्वसम्ब
न्धिगुणलक्षणोनेकेनैव प्रकारेण, किन्तु स्वसम्बन्ध्याश्रय-
सम्बन्धिगुणद्वयलक्षणन । प्रकारद्वयेनापोत्पत्तिशब्दाय ।
उक्त० ३४८ ।

दुहोवेद्वया—यत्र बाह्योर-तरा द्वे नानुनी कृत्वा प्रतिलिख्यते
सा द्विधातो वेदिका । ओघ० ११० ।

दुहद्व—द्वष्टो दु स्थगो दु निरोध । उपा० २३ । ज्ञाता०
१३६ । दु क्ति दु क्षातो वेहेन । विपा० ४१ । दु क्षातं
वेहेन दु क्ति । विपा० ४१ ।

दुहण—दुषणम् । अतु० १७७ । दुषणो—मुन्दर । प्रभ० २१ ।
उपा० ४७ । दुहण—टवकर । प्रभ ४८ ।

दुहत्ता—दु क्तिता—दु क्तिस्त्व दु खकारिस्त्व वा द्रोहकस्त्व वा ।
ठाणा० ३६६ ।

दुहृतोणतए—द्विधा—आयामविस्ताराभ्यामन-तक । द्विधा
न तक प्रतरक्षेत्रम् । ठाणा० ३४७ ।

दुहृतोनिहसठिया—उभयतो । निपद्यस्थिता । उभयतो-
रथस्योभयो पारस्वयोर्था निपद्यो । बलीवर्हो तयोर्दिव
सस्थित सत्पान यस्या सा । मूय० ७१ ।

दुहृतोयतो—द्वौ द्रवजन्तुविशेष । जीवा० ३१ ।
दुहृतोऽधि—द्वारवि । उक्त० ५१७ ।
दुहृतोवेतिता— । नि० चू० प्र० १८२ अ ।

दुहसिञ्ज-दुःखशय्यात -नरकादिभवात् । आचा० ४३१ ।
 दुहसैञ्जा-दुःखदा शय्या दुःखशय्या ताम्र द्रव्यतोऽनया
 विषलदादिरूपा भावतस्तु दुःखचित्तया दुःखमणता
 स्वभावा-प्रवचनाश्रदान १ परलाभप्रार्थन२कामाशसन३
 स्नानादिप्रार्थन ४ विशेषता । ठाणा० २४७ ।
 दुहिल-द्रोहस्वभाव द्रुहिलम् । विशेष० ४६४ । द्रुहिल-
 द्रोहस्वभावम् । सूत्रदोष विशेष । कस्युप वा येन पुण्य
 पापयो समताऽऽपाद्यते । आच० ३७५ । द्रोहवत् । प्रश्न०
 ११७ । द्रोहणशीलो-द्रोघा । उक्त० ३४६ ।
 दूआ-दूता-अन्येषा राज्य गत्वा राजादेशनिवेदका । ज०
 प्र० १६० ।
 दूइ-दूती-परसन्निष्टाधिक्यिका उद्पादनादोष द्वितीय ।
 पिण्ड० १२१ ।
 दूइजिसए-द्रोशु विहर्तुमित्युत्सर्ग । ठाणा० ३१० ।
 दूइजिता-विहृष्ट । सूत्र० ४१८ ।
 दूइज्जत-परिभ्रमन् । उक्त० ५३१ । द्रवन् वसन् । वीप०
 ४८ ।
 दूइज्जतयागामं-द्वितीयान्तकप्रान-पावण्डिष्टदस्पष्टमम् ।
 आच० १८६ ।
 दूइज्जइ-विहरति । शोध० ६० ।
 दूइज्जति-रीहजति । नि० चू० प्र० १४६ अ ।
 दूइञ्जमाण-द्रवन्-गच्छन् । भग० १० । आचा० ३२४,
 ३२६ । विहरन् । सूत्र० ८७ । गच्छन् । ज्ञाता० ८ ।
 दूयमान-अनेकार्थत्वाद्वातूना विहरन् एकाकीन सायु ।
 । आचा० २१४ । गच्छन् । व्य० द्वि० २२ अ ।
 दूइपलासए-वाणिग्रामे चैत्यविशेष । उपा० १ ।
 दूइपलासे-वाणिग्रामे उद्यानविशेष । विपा० ४५ ।
 दूएक्काए-दूतकार्यम् । आच० २१४ ।
 दूओ-दूत । उक्त० ३०२ ।
 दूढा-दुषा । व्य० द्वि० ३४५ अ ।
 दूता-द्रवन्त-ग्रामानुग्राम गच्छन्त । वृ० वृ० १८४ अ ।
 दूतिञ्जत- । नि० चू० प्र० ३१४ अ ।
 दूतिपलासए-वाणिग्रामे चैत्यविशेष । भग० ५०१, ७१८ ।
 दूतिपलासते-वाणिग्रामे चैत्यविशेष । अन्त० २३ ।
 दूतिपलासे-वाणिग्रामे चैत्यविशेष । भग० ४३६, ५३२ ।

दूतिपिण्डो-गिहितदेशस्य जेत आरोति वा ज त गिहितं
 पिण्ड लभति सो दूतिपिण्डो । नि० चू० द्वि० ६६ अ ।
 दूववलिद्यापूसमित्तो-दुर्बलिकापुष्पमित्त । आच० ३०७ ।
 दूभग-अथवकारो वि दूभगणादकम्मोदयातो परस्म अह-
 इकरो दूभगो । नि० चू० द्वि० ११७ अ ।
 दूमगसत्ताए-दुर्भग सत्त्व-प्राणो यस्या सा । ज्ञाता० १६६ ।
 दूमगनिबोलियाए-निम्बगुलिकेच निम्बफलमिव अत्यनादे-
 यत्सधम्म्यात् दुर्भगाणा मध्ये निम्बगुलिका दुर्भगनिम्ब-
 गुलिमा । दुर्भगाना मध्ये निर्बोलिता निमज्जिता दुर्भग-
 निर्बोलिता । ज्ञाता० १६६ ।
 दूमण-दावक-उपतापक्रम् । प्रश्न० ४१ ।
 दूमण-द्वन-उपताप । प्रश्न० २२ । दुर्भनस-दुष्टमन-
 कारिण उपतापकारिणो वा शब्दादयो विषया । सूत्र ६८ ।
 धवलनम् । व्य० द्वि० ७ अ ।
 दूमिय-दूमित-धवलितम् । भग० ५४० । सुधापक्कधवलि-
 तम् । सूत्र० २८३ ।
 दूमिया-मुकुमारलेपेन मुकुमारीकृतकुडया सेटिकया धवली-
 कृतकुड्या च । वृ० प्र० ६२ अ ।
 दूम्य-दूत-अन्येषा राजादेशनिवेदक । भग० ६१६ ।
 दूम्यत्ता-दूतता । उक्त० ११५ ।
 दूम्यमान- । ठाणा० ५०१ ।
 दूम्येत्-गच्छेत् । आचा० ३८२ ।
 दूर-अत्यर्थम् । प्रश्न० ६३ । दूर-विप्रकृष्टम् । भग० १३ ।
 विप्रकष्य । ज्ञाता० ६ ।
 दूरगतो-दूरगति । भग० १३२ ।
 दूरमूल-अनादिकम् । भग० २१७ ।
 दूरमोगाढे-दूरमघोऽवगाह । शोध० १२३ ।
 दूरल्लकूविए-दूरीयकूपिका-भुगुकच्छहरण्या ग्रामविशेष ।
 आच० ६६४ ।
 दूरालय-दूरे-सर्वहेयधर्मैभ्य इत्यालयो दूरालय मोक्ष ।
 आचा० १६६ ।
 दूरल्लकूविया-दूरीयकूपिका-भुगुकच्छहरण्या ग्रामविशेष ।
 आच० ६६५ ।
 दूरुह-दूरुह-विरूपम् । भग० ४७० ।
 दूर्वा-हरितविशेष । आचा० २८५ ।

दूषण- । वृ० प्र० १३६ अ ।
 दूष-वस्त्रम् । आचा० ३४७ । भग० ७६ । दूष्य वस्त्रजाति ।
 जोषा० २८० । वर्य । नि० चू० प्र० ११८ आ ।
 दूषणा-दूषणा-आम्बरसता । वृ० वृ० १६४ आ ।
 दूषणय-दूष्यपञ्चकम् । आव० ६५२ ।
 दूषमदूषमा-दु पमदु पम -एकविंशतिवपसहस्रप्रमाण
 काल । भग० २७६ ।
 दूषमसूषम-दुपमसुपमा-चतुर्धारकप्रतिभाग । ठाणा० ७७ ।
 दूषमसूषमा-दु पमसुपम । भग० २७५ ।
 दूषमा-दुष्टु समा दुष्यमा-दु स्तृष्या । ठाणा० २७ ।
 दु पम एकविंशतिवपसहस्रप्रमाण काल । भग० २७६ ।
 दूषरनाम-दु स्वरनाम यदुदयवशात् स्वर श्रोतृणामप्रीतये
 तत् । प्रज्ञा० ४७४ ।
 दूषरयण-दूषरत्न-प्रधानवस्त्रम् । ज० प्र० १८६ ।
 दूषहनिस्त्रु-दूषसहदत्त । मर० ।
 दूषि-देगी० दूष्य-मणित स्त्रम् । प्रज्ञा० ३५६ ।
 दूषिकादि-अच्छिमलो । नि० चू० प्र० १६० आ ।
 दूषिय-दूषित-कञ्जुपितम् । आव० ८४८ ।
 दूषी-दूषित -नपुंसकपुरुषयो नपुंसकस्त्रीवेदयोर्निदक ।
 वृ० वृ० ७ आ । दूषितो वेदो जस्य स दूषी भणति,
 दामु वा योपुरिसवेद्येयु रञ्जति जो सो वा दूषी, दो वा
 योपुरिसवेदे सेवति जो सो दूषी जो योपुरिसवेदो दूषति
 सो वा दूषी । नि० चू० द्वि० ३१ अ ।
 दूषेइ-दूष्य-वस्त्रजाति । ज० प्र० १२२ ।
 दूषि-वस्त्र । भग० ८२ ।
 दूषिकारो-देषडा । प्रज्ञा० ५८ ।
 दूष-मत्त । उक्त० २४६ ।
 दूषप्रहारि-कमवशकारके दृष्टात् । वृ० द्वि० ७० अ ।
 दूषमित्र-घनमित्रसायवाहस्य मित्रम् । वृ० प्र० ३०८ आ ।
 दूषत्-गिला । उक्त० ६८६ ।
 दूषरमार्यासार-दृष्ट-उपलभ्य परमाद्यं मोक्षाय सार
 प्रस्ताभास्तास्यादिरूप प्रयानोपाय परमाद्यं वा ज्ञाना-
 दीनां सार-प्रधान येनातो दृष्टपरमाद्यसार । उक्त० ५३२ ।
 दूषपाठी-दृष्ट उपलभ्यप्ररकमुभूपादियेन स । ओष० ४२,
 ७४ ।

दृष्टसाधर्म्यवत्-त्रिविधानुमाने तृतीयमनुमानम् । भग०
 २२२ ।
 दृष्टिपथप्राप्तता-चक्षुर्विषय, चक्षु स्पश पुरुष-ज्ञाया
 इत्येकार्या । ज० प्र० ४४२ ।
 दृष्टिपात-नानाविद्यास्थान शास्त्रम् । आच० ४१६ ।
 दृष्टिराग-अप्रसस्तपरिणामविशेष, प्रावानुकृतानामा
 त्मोयाभोयदशानुरागो दृष्टिराग । आव० ३८७ ।
 दृष्टिवाद-सञ्ज्ञाया द्वितीयो भेद । सम० १८ ।
 दृष्टिविपर्यासिका-दृष्टे -बुद्धविपर्यासिका दृष्टिविपर्यासिका
 मतिभ्रम इत्यय । सम० २५ ।
 दृष्टिविपर्यासिता-दृष्टे -बुद्धविपर्यासिता दृष्टिविपर्यासिता
 मतिभ्रम इत्यय । सम० २५ ।
 दृष्टिविपर्यासितादण्ड-मिमादेरमिशादिबुद्धया विनासनम्
 । प्रभ० १४३ ।
 देउल-देवकुलम् । व्य० प्र० २०५ अ ।
 देउलदरिसण-देवकुलदशन युद्धप्रवेशे चामुण्डाप्रतिमा
 प्रणमनम् । पिण्ड० १२६ ।
 देउलअ-देवकुलपरिपालिका वेपमात्रधारिण । ओष० ४५ ।
 देउलिया-देवकुलिका -यसावीनामायतन तत् पार्ष्वर्वात्तनो
 वा मठा । वृ० प्र० २२५ आ । देवकुलिका । आव०
 ३५४ ।
 देउज-देय-अनाभवद्रातव्यम् । विपा० ३६ ।
 देउजा-दद्यात्-तदप्रतो डीकयेत् । उक्त० २७२ ।
 देमो-दद्यामवदभिमतेभ्य । भग० ४७६ ।
 देयडा-देयडा -हृत्काराः । प्रज्ञा० ५६ ।
 देयघकार-तमस्कायस्य सप्तम नाम । देवानामपि तत्रोद्योता
 भावेना घकारारमकत्वाद् देवान्यकारम् । भग० २७० ।
 देयघगार-देवानामप्यघकारोऽग्नौ तच्छरीरप्रभाया अपि
 तत्राप्रभवतादिति देवाघकार । ठाणा० २१७ ।
 देय-मगवरया त्रयोदशवते देवप्ररूपणार्थो द्वितीय
 उद्गाक । भग० ५६६ । दोष्यन्ति-स्वेच्छया क्रीडतीति
 देवा । प्रज्ञा० ४३ । देवा वैमानिका । भग० १३३ ।
 देव-वैमानिक ज्योतिष्क । दल० २४६ । असपत्त
 भाषामां दृष्टात् । आषा० ३८६ । देवशब्देन देवा देव्यश्च
 गृहीता । सम० ६ । भयवराया द्वादाशते देवभेदविषयो

नवम उद्दशक । भग० ५५२ । वैमानिको ज्योतिष्को वा ।
वृ० द्वि० २६४ अ । सामान्य । अनु० २५ । राजा । नदी०
१५१ । देवो गन्धर्वविजये वक्षस्कार । ज० प्र० ३५७ ।
देव अकम्पितपिता । आव० २५१ ।

देवई-देवकी कृष्णवामुदेवमाता । सम० १५२ । आव०
१६२ । देवकी वामुदेवमाता । आव० २७२ । वागामिन्या
मुत्सपिण्या एकादशस्य तोर्मकरस्य पूवभवनाम । सग०
१५४ । देवकी-वसुदेवस्य द्वितीया राजी । उत्त० ४८६ ।
देवउर-जम्बूद्वीपद्वीपे ऐरावते आगामिन्यामुत्सपिण्यां
तीपङ्कर । सम० १५४ ।

देवउल-देवकुलम् । आव० १६० । देवकुल-देवस्थानम् ।
भग० २३७ ।

देवकम्म-देवकम-पूवसाङ्गतिकदेवप्रयुक्ता क्रिया । जीवा०
१३० ।

देवकम्मणा-देवकम्मणा-देवक्रियया देवतानुभावेन धवत्यु-
६३ पचात् स्यादिति शेष देवश्च कामं च सत्पाविषद्रव्यसयोगो
देवकामणम् । ठाणा० ३६४ ।

देवकम्मविहि-देवकर्मविधि-देवकृत्यप्रकार चिन्तितभाष-
कायकरणरूप । ज० प्र० २१० ।

देवकहकह-प्रभूतानां देवानां प्रमोदमरवशात् स्वेच्छाव-
चर्नर्वात् -कोलाहलो देवकहकह । जीवा २४८ ।

देवकहकहते-देवप्रमोदकलकल । ठाणा० २४५ ।

देवकामा-काम्यन्ते जमिलयन्त इति कामा देवानां कामा
देवकामा -दिव्याङ्गनाङ्गस्यसादय । उत्त० १८७ ।

देवकिन्धिस-देवना मध्ये किल्बिषा-पाषा अत एवासृ-
स्याश्चण्डालप्रायस्तेषामिय दैवकिन्धिपो । वृ० प्र० २१२

आ । देवकिन्धिसभावनान्जिनितो दैवकिन्धिय । ठाणा० २७४ ।

देवकी-वसुदेवपत्नी । सूत्र० ३०८ । कृष्णमाता । प्रभ०
७३ । परशामकूतीस्वरोपविवरण घनदत्तदुहिता । पिण्ड०
१२७ ।

देवकुडि-देवकुलिका । आव० ४३२ ।

देवकुरा-दक्षिणो देवकुरव । ठाणा० ६६ । देवकुरवो
नाम कुरव । ज० प्र० ३५४ । उत्तरपूर्वरातिकरपवतस्योत्त
रस्यामीशानदेवेद्रस्य रामरक्षिताया अग्रमहिष्या राज-
धानी । जीवा० ३६५ । ठाणा० २३१ । मेरोअमूदोप

गत दक्षिणत देवकुलनामा विदेह । ज० प्र० ३१० ।

देवकुरु-वागीनाम । ज० प्र० ३७० । देवकुर-देवकुरुम् ।

ज० प्र० ३०८ । देवकुरु द्रहनाम । ज० प्र० ३५५ ।

देवकुरुकूट सीमनस्रवक्षस्कारपवते चतुर्थं कूटनाम । ज०

प्र० ३५३ । देवकुरु विद्युत्प्रभवक्षस्कारपवते तृतीयं कूट ।

ज० प्र० ३५५ । देवकुरु द्रहनाम । ज० प्र० ३०८ ।

नामिजिनस्य दीक्षाशिविका । सम० १५१ । देवकुरु-

अकमभूमिविषेय । प्रज्ञा० ५० ।

देवकुरुकूडे-देवकुलान्ना कूट विद्युत्प्रभवक्षस्कारपवते

तृतीयं कूटनाम । ज० प्र० ३५५ ।

देवकुरुदहे-देवकुरो द्वितीयो महद्वह । ठाणा० ३२६ ।

देवकुरोत्तरा- । नि० सू० द्वि० २८ अ ।

देवकुल-देवकुल-देवालय । आव० ५८१ । देवकुल-वन-

गह्वारम् । ओष० ५३ । देवकुल-सशिलरदेवप्रासाद ।

प्रभ० ८ । प्रज्ञा० २७ ।

देवकुलानि- । आचा० ३६६ ।

देवकुलिक- । ओष० १६ ।

देवकुलिया-देवानां वातस्येवोत्कलिका देवोत्कलिका ।

जीवा० २४८ ।

देवकूप-अमरकूपसहस्रमतीवोड कूपम् । ऋष० प्र० २२४ अ ।

देवगुप्ते-देवगुप्त-परिहाजकविषेय । ओष० ६१ ।

देवच्छदए-देवच्छ दको देवोपवेशस्थानम् । ज० प्र० ७६ ।

देवच्छदक । जीवा० २३४ ।

देवजणणो-देवयज्ञ । आव० ६७५ ।

देवजसे-अन्तःकृद्दशानां तृतीयवर्गस्य पञ्चममध्यपनम् ।

अ त० ३ ।

देवजाणरहो-देवयानरथ । आव० ७४० ।

देवजुती-देवाना-मुराणां घृति-दीप्ति धरोरापरणादि

सम्भवा । युतिर्वा-युक्तिरिष्टपरिवारादिसयोगलक्षणा ।

ठाणा० १४२ ।

देवज्जगो-देवायक । आव० २०० ।

देवज्जग-देवाय । आव० १६१ ।

देवड-जुपुत्सवीय । ऋष० द्वि० ४१६ अ । देवडिष्टपर ।

०५० द्वि० २३४ अ ।

देवतमसेति- । ठाणा० २१७ ।

देवतमिस्ते-देवतमिश्र-अम्बकारम् तमस्कायस्याष्टम नाम । भग० २७० ।

देवताट्टाण- । नि० सू० प्र० ४७ अ ।

देवती-देवकी-बसुदेवराज्ञी । अन्त० ५ ।

देवदत्त-धाया-परशुमतिद्वारे निलयधृतिपुत्र । विण्ड० १०० । अपस्यानाचरिते श्रावकोदाहरणम् । आव० ८३० ।

देवदत्ता-रोहितकनगरे दत्तसायवाहस्य दुहिता । ठाणा० ५०८ ।

रोहितकनगरे दत्तमायापतिसुता । विपा० ८२ ।

चम्पानगर्यां गणिका । ज्ञाता० ६२ । गृहपतिसुता, अन्त

कृद्दाम् दु खविपाकाना नवममध्ययनम् । विपा० ३५ ।

उदायनदेवीप्रभावतीसत्का दासी सुवर्णगुलिकाऽपरनामा ।

प्रश्न० ८६ । उज्जयि या गणिका । उत्त० २१८ ।

वीतभये प्रभावत्या दासी । उत्त० ६६ । देवदत्ता-पुष्य-

द्विपिणी गणिकाविशेष । दश० १०८ । देवदत्ता-रूपादि

गुणवती देव्या । विशे० ४३७ ।

देवदारु-सिद्धायतनस्य प्रथम द्वारनाम । ठाणा० २३० ।

देवदालि-फलविशेष । भग० ८०३ ।

देवदाली-वज्रीविशेष । प्रज्ञा० ३२ । वृक्षविशेष ।

प्रज्ञा० ३२ । रोहिणी । प्रज्ञा० ३६४ ।

देवदालीपुष्प-देवदालीपुष्प-रोहिणीपुष्पम् । प्रज्ञा० ३६४ ।

देवद्विप्र-धनसायंवाहपुत्र । ज्ञाता० ८३ ।

देवद्विप्रा-देवेन दत्ता-सुलसापुत्रा-देवदत्ता । आव० ६७६ ।

देवदीवो-देवद्वीप-द्वीपविशेष । जीवा० ३२१ ।

देवदुदुहिसनाहो-देवदुदुभिलनाय-दिव्य शम्भुविशेष ।

आव० ४८८ ।

देवदुहुदुहुका-देवानुकरणवचनम् । जीवा० २४८ ।

देवदूतजुयल-देवदूतजुयल-देववज्रयुगम् । जीवा० २५३ ।

ज० प्र० ४२० ।

देवदेय-देवदेव । आव० २२१ । काणादि । आव०

७६०, २२१ ।

देवद्रोणी- । नि० सू० तृ० ६ अ ।

देवपडिखलोमे-देवप्रतिशोभ, परितोभहेतुत्वात् तमुकायस्य

द्रादनाम नाम । भग० २७१ ।

देवपतिखलोमेति-कृष्णराजैरष्टम नाम । ठाणा० ४३२ ।

द्वपतिहे-कृष्णराजे सप्तम नाम । ठाणा० ४३२ ।

देवपठवते-चतुर्थो वल्लकारपर्वत । ठाणा० ३२६ ।

देवपठवत्या-पर्वतविशेष । ठाणा० ८० ।

देवफलिहे-देवपरिध देवाना भयोत्पादकत्वात् तमुकायस्य

एकदशम नाम । भग० २७१ ।

देवभट्टो-देवभद्र-देवे द्वीपे पूर्वाद्धाधिपतिदेव । जीवा०

३७० ।

देवभूय-भरणम् । ठाणा० ५२३ ।

देवमणि-देवमणिनामा ह्याना महालक्षणतया प्रसिद्ध ।

ज० प्र० २३७ ।

देवमल्ले-देवाना सम्भन्धि माल्य देवमाल्य बत्यादि ।

आव० २० ।

देवमहाभट्टो-देवमहाभद्र देवे द्वीपेऽपराद्धाधिपतिदेव ।

जीवा० ३७० ।

देवमहावरो-देवमहावर देवे समुद्रऽपराद्धाधिपतिदेव ।

जीवा ३७० ।

देवय-देवभावो देवता संव दैवतम् । उत्त० २८२ ।

दैवत-परमदेवता । सूर्य० २६७ ।

देवयपूजा-देवतापूजा यथाभक्तिवत्याद्युपचाररूपा । दश०

२४० ।

देवयाभिओगो-देवताभियोग । आव० ८११ ।

देवर-देवा । आव० ३५४ । देवा-पतिलपुत्रात् ।

आव० ८२४ ।

देवरई-साकेलपुरेण नदीक्षित । मक्त० ।

देवरत्रेति-देवानामरण्यमिव बलवद्भूयेन नाशनस्थानत्वाद्

य म देवारण्यमिति । ठाणा० २१७ ।

देवरमण-माहजनीनगर्यामुद्यानम् । विपा० ६५ ।

सुधोयनगरे उद्यानम् । विपा० ६५ ।

देवराज-आषाया प्रागिरयद्वारविवरण कोशलाविषये

कुटुम्बो, सम्मतसायुजनन । विण्ड ६८ ।

देवराय-देवराज-इन्द्र । आव० ५६६ ।

देवद्वि-देवानामिव ऋद्धिदेवस्य वा राम ऋद्धि देवद्वि

। ज० प्र० २४६ ।

देवलासुओ-देवलासुत-सवकामविरक्तताविषये उज्जयि-

नोपति । आव० ७१४ ।

देवलोए-देवलोव-भवनपत्याचायकरूप । ज० प्र० १२७ ।

देवलोग-देवलोक-देवाथय । भग० ३७ ।
 देवलोगपरिग्रहिय-देवलोक-मवनपरयाद्याभयरूपस्तथा-
 क्षेत्रस्वाभाव्यतस्तद्याभ्यायुव धनेन परिग्रहीतो येन स
 देवलोकपरिग्रहित । जीवा० २८५ ।
 देववरो-देववर-देवसमुद्र पूर्वांदाधिपतिदेव । जीवा०
 ३७० ।
 देवव्यूह-देवाना व्यूह मागरादिसाष्टाग्रामिकव्यूह इव यो
 दुरधिगम्यत्वात् स देवव्यूह । ठाणा० २१७ ।
 देवव्यूहे-देवाना दुर्मदत्वाद् व्यूह इव चक्रादिव्यूह इव देव
 व्यूह । भग० २७० ।
 देवशर्मा-द्रव्यपूतिनिरूपणे समिल्लपुरे यथाप्रूजक । पिण्ड०
 ८३ । योगद्वारविवरण कुलपति । पिण्ड० १४४ ।
 देवशर्मा-आषाया-अभ्याहृतविवरण शालिग्रामे मङ्ग ।
 पिण्ड० ६७ ।
 देवसनिवाय-देवाना सनिपात-समागमो रमणीयत्वाद्
 यत्र स तथा त देवसनिपात-देवसमागम । भग० १२७ ।
 देवसमो-देवशर्मा ब्राह्मणविक्षेप । भाव० ४२८ ।
 देवसन्नती-देवसन्नते-देवप्रतिबोधनाद्या सा । ठाणा० ४७४ ।
 देवसन्निपाते-देवसनिपातो-देवसमवाय । ठाणा० २४५ ।
 देवसमुद्रो-देवसमुद्र । जीवा० ३२१ ।
 देवसम्म-जव्यूहोपे ऐरवतक्षेत्र अस्यामवसविष्वा द्वादाश
 तीयङकर । सम० १५३ ।
 देवसिओ-देवसिक । भाव० ७७८ ।
 देवसिणाए-देवस्नातक देवश्रेष्ठो बहूनामुपजीव्य । सूत्र०
 ३२६ ।
 देवसेण-नृपतिविशेष । भग० ६८८ । ठाणा० ४५६ ।
 देवस्सुए-जव्यूहोपे भरतक्षेत्रे आगामि यामुत्सविष्वा षट्
 तीयङकर । सम० १५३ ।
 देवा-दिव-आगास तमि जे वसति ते । दग० चू० ८ ।
 वैमानिकज्योतिष्कलक्षणा । ठाणा० ४६५ । ज्योतिष्क
 वैमानिका । उक्त० ४३० । द्योव्यन्ति इति देवा
 वैमानिकज्योतिष्का । ठाणा० २२१४२ । द्योव्यन्ति
 क्रोड तीति देवा भवनपरयादय । यदि वा द्योव्यन्ते स्तूयन्ते
 चगत्तयेषापीति अह त । उक्त० ६१६ । द्योव्यन्ति क्रोडा
 कुशन्ति द्योव्यन्ते वा स्तूयन्त वाऽऽराभ्यतयेति देवा ।

भग० ५८५ । वैमानिका ज्योतिष्कवैमानिका वा ।
 ठाणा० १०४ । देवा-देवापुरा । दश० २२२ । आराध्या
 क्रोडाकान्त्यादियुक्ता वा । भग० ५८५ ।
 देवाइदेवा-देवान् शोषानतिक्रान्ता पारमार्थिकदेवत्वयोगा-
 ह्वा देवातिदेवा । भग० ५८५ ।
 देवाणदे-जव्यूहोपे ऐरवतक्षेत्र आगामि यामुत्सविष्वा
 चतुर्विंश तोषंकर । सम० १५४ ।
 देवाणदा-देवाना श्रीमहावीर-प्रथममाता । अन्त ६ ।
 भग० २१८ ५५७ । चतुदशराश्रीनाम् । ज० प्र० ४६१ ।
 देवानन्दा पञ्चदशी रात्रिनाम । सूय० १४७ । निरय० ३५ ।
 देवानुत्पिपसा-देवानुप्रिया ऋजुस्वभावा । ज० प्र० २३२ ।
 देवान् स्वामिनोऽनुकूलाचरणन अनुप्रीणन्ति इति देवानु-
 प्रिया । ज० प्र० १६१ ।
 देवानुत्पिपसा-देवानुप्रिया वन्द्यपादा । ज० प्र० २०३ ।
 देवानुत्पिपसा-प्रियामन्त्रणम् । भग० १०१ । देवानुप्रिय
 सरलस्वभाव । लोप० २४ ।
 देवातिदेवा-देवाना मध्ये अतिशयवन्तो देवा देवाधिदेवा-
 अहस्त । ठाणा० ३०३ ।
 देवानदा-ऋषभदत्तब्राह्मणस्य भार्या । आचा० ४२१ ।
 निरत्यपरनाम पञ्चदशी रात्रिनाम । ज० प्र० ४६२ ।
 ऋषभदत्तब्राह्मणपत्नी । सम० ८६ । भाव० १७७ ।
 देवानुपूर्वा-आनुपूर्वाविशेष । प्रज्ञा० ४७३ ।
 देवानुभाव-उत्तमवर्गक्रियकरणदिप्रभावम् । सम० १८ ।
 देवामेव-देवानेव भवनवास्यादीनेव । ठाणा० ३८४ ।
 देवायणो- । नि० चू० प्र० १२८ अ ।
 देवारम्भे-देवारण्य अन्धकारम् । तम कायस्य नवम नाम ।
 भग० ७७० ।
 देवावासतरा-देवावासविशेष । भग० ४६६ ।
 देवाहिदेवा-देवाना इ द्वादीनामधिका देवा पूज्यत्वाद्वा
 धिदेवा । सम० ४३ । देवानामधिका पारमार्थिकदेवत्व-
 योगाद् देवा देवाधिदेवा । भग० ५८३ ।
 देवाहिवर्द्ध-देवाधिपति देवाना स्वामी । उक्त० ३५० ।
 देविदामरभवन-देवेन्द्रस्यैव अमरभवन देवेन्द्रामरमद-
 नम् । भाव० ३७२ ।
 देवि-मगवत्या दशमे यते चमराद्यप्रमहियोरुपस्थाप

पश्चम उद्देशक । भग० ४६२ ।
 देविले-देविल ऋषियं शीतोदकबीजहरितादिपरिभोगा-
 देव सिद्ध । सूत्र० ६५ ।
 देवी-देविल अरजिनमाता । आव० १६० । अरचक्रिमाता
 । आव० १६१ । समस्तान्त पुरप्रयाना भार्या सकलगुण-
 भारणात् । सूर्य० २ । अप्रमहिषी । उक्त० ५५० ।
 कृताभिकेका पट्टराज्ञी । ज० प्र० १४ । पृहिणी । उक्त० ५८४ ।
 देवुवकलिताते-देवोरकलिका देवतहरि । ठाणा० २४५ ।
 देवुदेसए- । भग० ६०१ ।
 देवेन्द्रावग्रह-अवग्रहस्य प्रथमो भेद । आव० १५६ ।
 आचा० १६४ ।
 देवोववाए-जम्बूद्वीपे भरतक्षेत्रे आगामिन्यामुससिपिण्या
 त्रयोविध तोयंकर । सम० १५४ ।
 देशकाङ्क्षा-एक दिगम्बरादिदर्शनाभिकाङ्क्षते । प्रज्ञा० ६० ।
 देशकालप्रलापी- । वृ० प्र० १२४ आ ।
 देशकालाव्यतीत-देशकालव्यतीतत्व । प्रस्तावोचितता,
 चतुर्दशो वचनातिशय । सम० ६३ ।
 देशदर्शनावरणोप-चतुरचतुरविधदर्शनावरणीयम् ।
 ठाणा० ६७ ।
 देशमूलगुणप्रत्याख्यानम्-पश्चानुवतानि । आव० ८०४ ।
 देशशङ्का-देशविषया शङ्का । आव० ८१४ । समाने
 जीवत्वे कथमेको भव्योऽपरस्वमव्य इति शङ्का । दश०
 १०१ । प्रज्ञा० ६० ।
 देशा - । भग० ४१२ ।
 देशावधि-सम्बन्धावधि । विशेष० ३६६ ।
 देशिककुटी-यच्च बहुनामागतुकाना जनाना स्थानम् । वृ०
 प्र० ६३ अ ।
 देशीमाया-देशभेदेन वर्णविलीरूपा । शाता० ४२ ।
 देशोत्तरगुणप्रत्याख्यान-गुणव्रतत्रयविशास्रतचतुष्टयभेद-
 भिन्नम् । आव० ८०४ ।
 देस-पद्म भाग । वृ० वृ० ८५ आ । देश-सङ्घोष ।
 भग० २७८ । देवे-स्थाने । ज० प्र० ३३६ । देश मण्डलम्
 । पिण्ड० १६२ । हस्तसय । नि० पू० प्र० १८७ आ ।
 देव्य-अप्रीतिकर । विशेष० ६२५ । देशोऽवसर । विशेष०
 ८५२ । एका पसती दो वा त्रिणि वा पसतीतो देवो भणति

। नि० पू० द्वि० ११२ अ । देश-नानाव्रीहिकोद्रवकङ्क-
 गोधूमदिनिष्पत्तिभाक् । आव० ८३७ । देश-प्रदेश ।
 सूर्य० ६८ । देश-लघु । आव० ६३६ । हस्तशतप्रमित
 क्षेत्रम् । पिण्ड० १०५ । देश-भूभाग । आव० ७७४ ।
 दिश्यते-प्रदेशापेक्षया समानपरिणतरूपस्वेऽपि देशापेक्षायां
 असमानपरिणतिमाभित्य विशिष्टरूपतया विवक्ष्यते-उप-
 दिश्यत इति देश-त्रिभागचतुर्भागादि । उक्त० ६७२ ।
 देश-प्रस्ताव अवसर विभाग पर्याय । विशेष० ८३७ ।
 देश द्रव्यदेश । भग० ८५ । भूमैर्महत्सङ्घम् । भग०
 ३८१ । देशास्तु लघव भागा । ज० प्र० १४४ ।
 देसकखा-देशकाङ्क्षा एक दर्शन काङ्क्षति दिगम्बरदर्शनादि
 । दश० १०२ ।
 देसकहा-नाटादिदेशतम्बन्धेन स्त्रीणा वर्णन देशकथा ।
 प्रभ० १३६ । देशस्य जनपदस्य कथा देशकथा । ठाणा०
 २०६ । आव० ५८१ ।
 देसकालमि-देशकाले भिन्नावेलाया प्राप्त्या । शोष० १५५ ।
 देसकाल-देशकाल देश प्रस्तावोऽवसरो विभाग पर्याय
 इत्यनर्थांतर अभिष्टनस्त्ववाप्यवसर काल । दश० ६ ।
 प्रस्ताव । ज्ञाता० १३६ । देशकाल । आव २०३ ।
 देशकाल देशरूप काल देशकाल अभिष्टनस्त्ववाप्य-
 वसरकाल । विशेष० ८३७ ।
 देसग-देशान्तम् । ज्ञाता० १६५ ।
 देसज्ञागी-अवराहेण पडिसेवित्तेण णाणदसणचरित्ताण
 किंचि घरति मा वि देसज्ञागी । नि० पू० प्र० १०० अ ।
 देसचउदकहा-देशे छन्दो-गम्यागम्यविभाग तस्य कथा
 देश-छन्दकथा । ठाणा० २१० ।
 देसजई-देशयति भावक । आव० ।
 देसण्णाणे-देशाज्ञान-विषक्षितद्रव्य देशतो यदा न जानाति
 देशाज्ञानमकारप्रत्येवात् । ठाणा० १५४ ।
 देसतेणे-सदेसपरदसे बहरतो । नि० पू० द्वि० ३८ आ ।
 देसदेस-हृत्पसता आरतो देसदेसो । नि० पू० प्र० १८७ आ ।
 जीवा० १४० । दशभाग । वृ० वृ० ८५ आ । देशदेश-
 हस्तशतादाराद्विस्तशतमभ्यदेश । पिण्ड० १०५ ।
 देसघम्मो-देशधम देशाचार । स च प्रतिनियत एव
 नेपध्यादिनिष्कभेद । दश० २२ ।

देसनाणावरणिजे—देशज्ञानावरणीय देश ज्ञानस्याऽऽभि-
निबोधिनादिमावृणोतीति मत्याद्यावरण तु घनतिच्छा-
दितादित्येपरभाकल्पस्य केवलज्ञानदेशस्य कटकृत्यादि-
रूपावरणतुल्यमिति देशावरणम् । ठाणा० ६७ ।
देसनेवत्यकहा—देशे नेपथ्य स्त्रीपुरुषाणां वेप स्वाभाविको
विभूषाप्रत्ययश्च तस्य कथा देशनेपथ्यकथा । ठाणा०
२१० ।
देशवध—द्वितीयाविषु समयेषु सान् शृङ्गाति विसृजति चेत्येव
देशवध । भग० ४०० ।
देशभाए—देशभाग—विभाग । अनुत्त० ६ ।
देसमाग—देशभाग—देशविशेष । जीवा० १५६ । देशभागा
देशविशेषा । प्रज्ञा० ८६ । देशभागा देश एव ।
ओप० ५ ।
देसय—देशक प्रवक्तव्यम् । प्रश्न० ११५ ।
देसरागाणि— । आचा० ३६३ ।
देसविकल्पकहा—देशे विकल्प—सस्यनिष्पत्ति वप्रकृपादिदेव-
कुलभवनादिविशेषश्च तस्य कथा देशविकल्पकथा ।
ठाणा० २०६ ।
देसविद्वारणतए—क्षेत्रस्य यो रुचकापेक्षया पूर्वाद्यन्यतर-
दिगलक्षणो देशस्तस्य विस्तारो विष्कम्भस्तस्य प्रदेशापेक्षया
अनन्तक देशविस्तारानन्तकम् । ठाणा० ३४७ ।
देसविरए—देशविरत—सयतासयत । प्रज्ञा० ३६२ ।
देसवित्किहा—देशे मगधादौ विधि—विरचना भोजनमणि
भूमिकादीनां युज्यते वा यद्यत्र प्रथमयेति देशवित्कि-
हात्कथा देशवित्किहा । ठाणा० २०६ ।
देससका—देशशब्दा तु किं विद्यन्ते अप्कायादयो जीवा ? ।
आचा० ४३ ।
देससामतोवणिवाइया—देशसामन्तोपनिपातिकी प्रेक्षकान्
प्रति यत्रैकदेशेनागमो भवत्यसयताना सा क्रिया । आव०
६१३ ।
देससिणाण—देशस्नान अधिष्ठानघोषातिरेकेणासिपदमप्र-
हालनम् । दश० ११६ ।
देसा—आदेशा । सूत्र० २६७ ।
देसारखिलओ—चोरोदरणिग । नि० पू० प्र० १६५
आ । विषयारणिक । नि० पू० प्र० १७६ आ ।

देसारखली—देशारक्षक महाबलाधिकृत । वृ० तृ० ३३ अ ।
देसावगासिथ—देशे दिग्भ्रतशृहीतस्य दिक्परिमाणस्य विभागे
अवकाश—अवस्थानभवतारो विषयो यस्य तद्देशावकाश
तदेव देशावकाशिक दिग्भ्रतशृहीतस्य दिक्परिमाणस्य प्रति-
दिन सद्दक्षेपकरणलक्षण सर्वत्रतसद्दक्षेपकरणलक्षण वा ।
ठाणा० २३७ । दिग्भ्रतशृहीतदिक्परिमाणस्यैकदेश—
अशस्तस्त्रिभ्रवकाश—ममनाविधेष्टास्थान देशावकाशास्तेन
निर्वृत्तम् देशावकाशिकम् । आव० ८३५ ।
देमि—दशविशेष । वृ० द्वि० २०३ अ ।
देसिअत्त—देशिकत्व—निपुणमार्गज्ञत्वम् । आव० ३८३ ।
देसिआ—देशिता देशिता वा । दश० १८० ।
देसिए—देशिता देशन देश कथनमित्यर्थं तदस्य स्तोति
देशिक । आव० ६६ । देशन देश कथन सोऽप्याऽस्ती-
तिदेशिक । विशेषे ६१५ ।
देसिओ—देशिक—निपुणमार्गज्ञ । आव० ३८४ । देशिक
अप्रयायी । आव० ७७५ ।
देसिषकदेसविरइ—देशैकदेशविरति—देश—स्थूलप्राणातिपात
एकदेश तस्यैव यथादृश्यवन्तत्पत्तिकायाद्यतिपातयोवि-
रति—निवृत्ति । आव० ७८ ।
देसिनो—परदेशवासी । नि० पू० प्र० ३४८ अ ।
देसिनेवत्य—देशोनेपथ्यम् । प्रज्ञा० ६६ ।
देसिय—देवसिक—दिवसनिर्वृत्त प्रतिक्रमणम् । आव० ५६३ ।
देवसिकम् । उत्त० ५४५ । देशिक—बृहदक्षेत्रव्यापि ।
आचा० ३३३ ।
देसिल्लग—देशविशेषोद्भवम् । वृ० द्वि० २४१ आ ।
देसो—देशीत्यङ्गट । श्य० द्वि० २८६ अ । देशविशेष ।
वृ० द्वि० २२८ अ ।
देसोओ—देशोतो देशोभाषया । विशेषे २४ ।
देशेइ—दशमति । जाता० १६६ ।
देशेण—विवक्षितशब्दसमूहापेक्षया देशेन—देशत काञ्चि-
दित्यर्थं ठाणा० ४७२ ।
देशेण सख्य—देशेन च सर्वेण च यत् प्रवृत्त देशेन सर्वम्,
दशेन—स्वावयवेन सर्वत—सर्वारमना । मग० ८४ ।
देशोवघायसमुदाणकिरिया—देशोपघातसमुदानक्रिया यत्र
देशोपघातेन समुदानक्रिया क्रियते, यथा काञ्चित्कस्यचिद्

इन्द्रियदेशोपघात करोतीति । आव० ६१५ ।
 देसोहि-अवधिप्रकारयवस्तुनो देशप्रकाशो अवधिदेशावधि ।
 मम० १४५ ।
 देसोही-देशावधि सर्वजघन्यो मध्यम । प्रज्ञा० ५३८ ।
 देहतर-देहा-तर देहस्यावस्थाविशेष । ज्ञाचा० १३७ ।
 देहबलिया-देहबलमित्येतस्याख्यान देहबलिका । ज्ञाता०
 २०० ।
 देह-आहारपरिणतजनित उपचय । अनु० २० । देह-
 अभेदविषयया देही । भग० २६३ ।
 देहए-देहति पश्यति । सूत्र० ३३ ।
 देहजडसुद्धी-देहजाड्यमुद्धि धलेष्मादिप्रहाणत । आव०
 ७७३ ।
 देहपलोपणा-देहप्रलोकन आवशादानाचरितम् । दश०
 ११७ ।
 देहपरिणाम-देहपरिणाम-प्रतिविशिष्टा शरीरशक्ति ।
 आचा० ५० ।
 देहबलिया-देहबलिका वृत्तिविशेष । विषा० ७५ ।
 आव० ३०४ ।
 देहमाणो-प्रेक्षमाण । भग० ४६० ।
 देहलाघव-शरीरलाघवं यन्नातिकुशो जातिस्पूल शरीरेण ।
 व्य० द्वि० १०२ आ ।
 देहली- । उक्त० ६०७ । मय० प्र० ११३ आ ।
 देहव्याघो-देहव्याघो शरीरमात्र व्याप्तु शीलमस्तेति
 आत्मा । दश० १३३ ।
 देहा-विशाचभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।
 देहाणि-देशोदानीम् । उक्त० ३८१ ।
 देही-जीव । अनु० २४४ ।
 देवविनियोग-रम्मन्व्यापार । नदा० ७२ ।
 दोउपरिय-जलोपरिकम् । विषा० ७४ ।
 दोकिरिता-द्वे क्रिये समुदिते द्विक्रिये तदधोयते तद्वेदिनी
 या द्वैक्रिया कालाभेदेन क्रियाद्वयानुभवप्ररूपिण । ठाणा०
 ४१० ।
 दोकिरिया-द्वे क्रिये दोतवेदनीग्वेदनादिवरूपे एकत्र समये
 जीमोऽनुभवतीर्येव वदति ये ते द्वैक्रिया । शीप० १०६ ।
 दोक्षरो-द्वयगर-दाश । व्य० द्वि० ८७ आ ।

दोगच्च-दारिद्र्य । नि० चू० प्र० ८१ आ । दोगैर्यम् ।
 आव० ३८५ ।
 दोगुछी-जुगुप्सी । उक्त० ८६ । जुगुप्सते आत्मानमाहार
 विना धर्मपुराघरणाशममित्येवशीलो जुगुप्सी । उक्त०
 २६६ ।
 दोगुंदगो-त्रायस्त्रिणा । उक्त० ४५१ ।
 दोगच्च-चोरातिभय । नि० चू० प्र० १३७ आ । चोरातिभय ।
 वृ० द्वि० २२४ आ ।
 दोगच्चग-द्वितीयाङ्ग मायक । व्य० द्वि० १७४ आ ।
 तीमन-द्वित्तरसम् । शीघ० १६२ ।
 दोगच्चपि-द्विरपि । आव० २६२ ।
 दोगच्चपिउग्गह-कैचिदाचार्या गृहस्थविषय द्वितीय-
 मविग्रहमिच्छन्ति । वृ० द्वि० ८६ अ ।
 दोगच्चा-भयम् । वृ० द्वि० १०६ अ । भयेन । शीघ० ५२ ।
 दोगच्चासतराईदिया-नवमी भिक्षुप्रतिमा । सम० २१ ।
 दोगच्चोगहो-ततो अम्हे पुणो आगतु तुभे दोगच्चपि उग्गह
 अण्णवेस्सामो, एतो दोगच्चोगहो । नि० चू० द्वि०
 १७० आ । पुव्व ' इहारितो दत्तो इदार्णि णिदेज्ज
 देहित्ति, एस दोगच्चोगहो । नि० चू० १७७ आ ।
 दोगच्चिह-धोडयति । विशेषे ६३५ ।
 दोग- ज्ञाता० । २०८ ।
 दोगमुह-दोगमुख प्रायेण जलनिर्गमप्रवेशम् । जीवा० ४० ।
 दोगमुख-बाहुत्पेन जलनिर्गमप्रवेशम् । प्रज्ञा० ४८ ।
 जीवा० २७६ । जलस्थलनिर्गमप्रवेशम् । आचा० २८५ ।
 जलपयस्यलपयोवेनम् । अनु० १४२ । दोगयो-नावो
 मुलमस्येति दोगमुख जलस्थलनिर्गमप्रवेशम् । उक्त० ६०५ ।
 दोगमुख जलस्थलपययुक्तम् । प्रभ० ६४ । जनेण धनेण
 दोमुवि मुह दोगमुह । नि० चू० प्र० २२६ अ । जल-
 पयेन स्थलपयेन दाम्याग्नि प्रराराभ्या माण्डमागच्छति
 तद्द्वयो पयोमुखमिति निस्करयत्वात् दोगमुखम् । वृ० प्र०
 १८१ आ । दोगमुख । सूत्र० ३०६ । जलपयस्यल-
 पयोवेनम् । शीप० ७४ । भग० ३६ । ज्ञाता० १४० ।
 दोगमुहमारो-मारीविशेष । भग० १६७ ।
 दोगमुहस्य- । भग० १६३ ।
 दोगमुहाति-दोगमुहानि येषां जलस्थलपयाभ्यामपि स्त ।

ठाणा० ८६ ।

दोणमेह-दोणमेघ । ठाणा० ८ । प्रमाणजलवर्षमिथोदोण-
मेघ । विशेष० ६२६ ।

दोणाचार्य-आचार्यविशेष । ज्ञाता० २५४ ।

दोणा-दोण -चतु सेतिकाप्रमाण । ज० प्र० २४४ ।

दोण-आढकचतुष्टयनिष्पन्न । अनु० १५१ ।

दोणि-दोणी शी । प्रश्न० ८ ।

दोद्वियं-दुग्ध । नि० चू० प्र० २६६ आ ।

दोद्वियवं-दुग्धघटित । नि० चू० प्र० १२३ अ ।

दोब-म्लच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।

दोभासिअ-द्वैभाषिक । आव० ६१४ ।

दोभासिआ- । सम० २, २१ ।

दोमणसिया-दोमनस्य शोकाद्यस्ति यस्या सा दोमनस्यिका
तदा सञ्ज्ञातमस्या इति दोमनस्थिता । ठाणा० ३१३ ।

दोमासिएसु- । आचा० ३२७ ।

दोमिलिवी-लिविविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।

दोर-मूत्रदवरकम् । आढ० ४७४ । दवरक । ओष० ६२ ।

दोरझाणि- । आचा० ३७७ ।

दोला-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।

दोवई-दोपशी-दुपवदुपस्य पुत्री । शाता० २०७ । प्रज्ञा०
४०६ ।

दोवारिए-दोवारिक-प्रतीहार राजदोवारिको वा । ओप०
१४ ।

दोवारिय-दोवारिक, प्रतीहार । भग० ३१८ ।

दोवारिया-आरवाला । नि० चू० प्र० २७२ अ । हारे
चेव णिविद्धा रक्वति । नि० चू० प्र० २७१ अ ।

दोषपद-अपराधस्थान । उक्त० २६० ।

दोष-द्वेष-अप्रीतिलक्षण । आव० ८४८ । दोष-मालिन्य
करणम् । ओष० १६ । दोष रोगादिक । सूर्य० २६७ ।

दोष-मालिन्यकारिणी श्रेष्ठा । जीवा० २७७ । द्वेष-
अप्रीति । आव० ५६७ । अनभिष्यक्तलोचमानस्वरूप-
मप्रीतिमात्र द्वेष । भग० ८० । दोष गुणंतर स
चातितादिदोषसामान्यापेक्षया विशेष्य । ठाणा० ४६२ ।

द्वेष । ओप० ७६ । अन्वयास्ति हि वस्तुन्यन्वया
भाषण दोषः । प्रज्ञा० २५५ । द्वेषे निमित्त मस्तरिणी

गुणवत्यपि निर्गुणोऽयमित्यादि । ठाणा० ४८६ । द्वेषण
द्वेष दूषण वा दोष, स चानभिष्यक्तलोचमानलक्षणभेद-

स्वभावोऽप्रीतिमात्रम् । ठाणा० २६ । दोष-रागादिक
पूर्वकृत पाप वा द्वेषो वा । भग० १०० । अप्रीतिमात्रम् ।

ज्ञाना० ७७ । दूषयति विदुद्धमप्यात्मन विकृति नयतीति
दोष कर्म । उक्त० ३७३ । आत्मनः परस्य वा दूषणम् ।

भग० ५७२ । दोष-दोषवान् । उक्त० ३०५ । दोष-
दूषण । ज्ञाता० २०५ ।

दोषकालिया-द्वेषयुक्ता । ज्ञाता० १६७ ।

दोतद्वियरुवज्जाया-दोभान्तरोपाध्यायो । आव० ४६५ ।

दोसनिस्सिआ-द्वेषनिवृत्ता मृपाभावाभेद । आव० २०६ ।

द्वेषनिवृत्ता यत्प्रतिनिवृत्तौर्थाकारादीनामप्यदर्थं भाषते ।
प्रज्ञा० २५६ ।

दोसपउस-दोषप्रदोषा दोषा इहेव मनस्तापादय प्रदोषाऽत्र
परत्र नरकगत्यादय । उक्त० २६० ।

दोसमहलो-द्वेषमलिन द्वेषाक्रान्तमूर्ति । आव० ५८५ ।

दोसमासकय-दाम्या द्विसङ्ख्याम्या मापाम्या पञ्चरक्ति-
कामानाम्या क्रियते-निष्पाद्यत इति द्विमापकृतम् । उक्त०
२६७ ।

दोसवत्तिया-द्वेषप्रत्ययिकी, विशतिक्रियामध्ये एकोनवि-
ंशतितमा । आव० ६१२ ।

दोसा-पारलौकिका अवाया वृ० द्वि० २०४ आ ।

दोसापुरिया-लिविविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।

दोसिए-दूष्य पण्यमस्येति दीपिक दूष्यव्यवहारी । अनु०
१५६ ।

दोसिण-पुपुपितम् । ओष० १०४, २५३ ।

दोसिणा-चन्द्रिका । प्रश्न० १६३ ।

दोसिणाति-ज्योत्सना । ठाणा० ८६ ।

दोसिणापवखो-ज्योत्सनापक्ष सुबलपक्ष । सूर्य० २३४ ।

दोसिणाभा-अष्टमोत्प्लेवस्य द्वितीयमध्ययनम् । ज्ञाता०
२५२ । सूर्यस्य द्वितीयाग्रमहिषी । ठाणा० २०४ ।

ज्योत्सना भा चन्द्रस्य ज्योतिषेन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी ।
जीवा० ३८४ । भग० ५०५ । चन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी ।

ठाणा० २०४ । ज्योत्सना भा चन्द्रस्य द्वितीयाग्रमहिषी ।
ज० प्र० ५३२ ।

दोसिया-कर्मार्थभेदविशेष । प्रज्ञा० ५६ । वस्त्रवर्णज ।
 नि० चू० प्र० २४४ अ । वत्याणिविक्रया दोसिया ।
 नि० चू० तृ० ४५ अ । दौषिका । व्य० द्वि० ३४० आ ।
 दोसिल्ल-दोषयुक्त । भक्त० ।
 दोसोण-पयुंषिते । ओष० ६७ । नि० चू० द्वि० ७६
 अ । दोषोन-मध्याह्नम् । ओष० १४८ । दोषान्न रात्रि-
 पयुंषितम् । प्रश्न० १६३ । पयुंषितम् । आव० २२०,
 ४३२ । पयुंषिताक्षम् । आव० २०१ ।
 दोसोणवेला-प्रमादवेला उष काल । दश० ३८ ।
 दोसोणा- । नि० चू० प्र० १४० आ ।
 दोहण-दोहनम् । आव० २२६ ।
 दोहणवाडयो-गोवोओ जल्प दुष्कृति सा । नि० चू० प्र०
 १५६ अ ।
 दोहल-दोहदो-मनोरथ । ज्ञाता० २५ ।
 दोहारच्छेद्यपेण-दो हारो-भागो यत्र छेदने द्विधा वा
 कार-करण यत्र तद् द्विहार द्विधाकार धा । भग०
 ५३५ ।
 दोर्नागयम्- । जीवा० २७६ ।
 दोवारिक-प्रतिहार । उक्त० ३५४ । नदी० ७३ ।
 द्युतकार - । नदी० १५७ ।
 द्युतव्यसन-यस्तु द्युतविनोदैनवरत दोष्यते तत् । वृ० प्र०
 १५७ अ ।
 द्रमक-नैष्ठुर्यवाचक शब्द । दश० २१५ । रङ्ग । नदी०
 १५६ । ग्राममाश्रितस्तुन्दपरिभूज । आचा० ३१४ ।
 द्रमिला-देशविशेष । व्य० द्वि० २८ अ ।
 द्रव-पानकम् । ओष० १०१ ।
 द्रवकारिका-परिहासकारिका । ज्ञाता० ४४ ।
 द्रविडदेशज्ञा-द्रविष्य । ज० प्र० १४१ ।
 द्रव्य-ओदनादिवम् । भग० ६६३ ।
 द्रव्यकाय-द्रव्यमाश्रित्य वाय । आव० ७६७ ।
 द्रव्यकास्त्र्यम्-अद्योषपर्याययुक्तम् । उक्त० ५५७ ।
 द्रव्यकेतन-चाविनी परिपूणक समुद्रो वेनि । आचा०
 १६३ ।
 द्रव्यक्षण-द्रव्यात्मकीक्षणरो । आचा० १०६ ।
 द्रव्यक्षुल्लक-परमाणु । दश० १०० ।

द्रव्यगर्हा-मिध्याह्नटेरनुपयुक्तस्य सम्यग्दृष्टेः द्रव्यगर्हा,
 अप्रधानगर्हयथ । ठाणा० ४३ ।
 द्रव्यचूडा-अतिरिक्ता सचिता कुकुटस्य अचिता मुकुटस्य
 चूडामणि मिथा मयूरस्य । आचा० ३२० ।
 द्रव्यतीर्यता-द्रव्यतो नद्यादीना समोन्नपायश्च भूभागो
 भीतादिप्रवचन वा । ठाणा० ३३ ।
 द्रव्यनिवृत्ति-हलकृष्टादिनिवृत्ति । आव० ५५३ ।
 द्रव्यप्रत्यय-द्रव्य च तत्प्रत्यायप्रतीतिहेतुत्वात् प्रत्ययश्च
 द्रव्यप्रत्यय-सप्तमापकादि । आव० २८० ।
 द्रव्यप्रत्युपेक्षणा-वस्त्रवात्राद्युपकरणानामनदानपानाद्याहा
 राण च चक्षुनिरोक्षणरूपा । ठाणा० ३६१ ।
 द्रव्यप्राणा-इन्द्रियादय । प्रज्ञा० ७ ।
 द्रव्यमहद्-अचित्तमहास्कन्धो दण्डादिकरणेन यश्चतुर्भि
 समर्थ सकललोकमापूरयति । उक्त० २५५ ।
 द्रव्यमूलम्- । आचा० ८८ ।
 द्रव्यलेख्या-कृष्णादिद्रव्याण्येव । ठाणा० ३२ । जीवस्य
 शुभाशुभपरिणामरूपा । वृ० प्र० २५६ आ ।
 द्रव्यभ्रुतम्-अक्षरभ्रुतम् । नदी० १८८ ।
 द्रव्यमुक्ता-निद्राप्रमादवन्तो द्रव्यमुक्ता । आचा० १५२ ।
 द्रव्यस्थानम्-आकाशम् । उक्त० ४२२ ।
 द्रव्यानुयोग-अर्हद्रव्यनानुयोग तृतीयो भेद-पूर्वाणि सम्म-
 त्पादिकश्च । आचा० १ ।
 द्रव्यावधिमरण-यानि नारकादिभवनिबन्धनतयाऽऽयु कर्म
 दलिका यनुभूय भ्रियते, यदि पुनस्ताव्येवानुभूय मारिष्यति
 तथा तद् द्रव्यावधिमरणम् । उक्त० २३२ ।
 द्रव्यावीक्षमरण-यप्रारकीतयन्नामराणांमुत्पात्तसमयात्
 प्रभृतिनिजनिजायु कर्म-निकानामनुपमयमनुभवनादिचर्तन
 तत् । उक्त० २३१ ।
 द्रव्यास्तिक-नयविशेष । मम० ४२ ।
 द्रव्येन्द्रियाणि-निवत्पुपकरणरूपाणि । प्रजा० २३ ।
 द्रव्योपक्रम-द्रव्यस्य नटादे कालात्तरभाविनाऽपि पर्यायण
 सहदानोभेदोपायविशेषत मयोजन, द्रव्येण घृतादिना
 द्रव्ये भूम्यादौ द्रव्यत घृतादेर्वा उरकम् । अनु० ४५ ।
 मचेतनाचेतनमिथद्विपदचतुष्पादादरूपस्य द्रव्यस्य परिचर्यम्
 विनागभेति । ठाणा० ४ ।

द्वयोध - नदीपूरादिक. । आचा० १२४ । ससिलप्रवेग ।
 आचा० ४३१ ।
 द्राक्षापानक - पानकविशेष । मूर्ध० २६३ ।
 द्वारिद्रघम् - । नदी० १५५ ।
 द्रुतद्रुतगन्तुर्व - असमाधिस्थान द्रवद्व । आच० ६५४ ।
 द्रुतचारिस्त्व - प्रथममसमाधिस्थानम् । प्रश्न० १४४ । द्रु
 द्रवति तास्तान् पर्यायान् गच्छति इति द्रु । विद्ये० २५ ।
 द्रुतनामा - द्वाविंशतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।
 द्रुतविलम्बित - श्लेषभसिहसितहयगत्रविलसितमत्तहयगत्र-
 विलसिताभिनयरूप एकादश नाट्यम् । ज० प्र० ४१६ ।
 द्वाविंशतितम नाट्यम् । ४१७ ।
 द्रुतविलम्बितनामा - चतुर्विंशतितमो नाट्यविधि । जीवा०
 २४७ ।
 द्रुपदः - काम्पित्यपुरपति द्रौपदीपिता । प्रश्न० ८७ ।
 द्रुमप्रकर् - उत्तराध्ययनाना दशममध्ययनम् । उत्त० ३२० ।
 द्रौणं - विटङ्कमोविक्रमणनापेयया द्वाविंशत्येप्रमाणम् ।
 ज० प्र० २५२ ।
 द्रौणमुत्त - उत्तमपेययाद्रुभाविषि तद् । ठाणा० २६४ ।
 उत्तमिर्मप्रवेष्टम् । राज० ११४ ।
 द्रौणमुखानि - सिन्धुवेसावस्यितानि । ज० प्र० १२१ ।
 द्रौणाचार्य - । ज० प्र० १३ ।
 द्रौणिका - नौका । भग० २१६ ।
 द्रौणो - उत्तमपरिपूर्णा महती कुण्डिका । वतु० १५७ । नौ ।
 दृगो २२० । उत्त० ५०६ ।
 द्रौपदी - द्रुपदचुलनोमुता घृष्टातुंनश्निष्ठा । प्रश्न० ८७ ।
 द्रष्ट - वनम् । मूत्र० २३४ ।
 द्वादशवर्त्ता - बाराशवय मुखाभिधानगर्भा कायव्यापारवि-
 शेया अनिग्रमप्रसिद्धा यस्मिस्तद् द्वादशावर्तम् । मम० २४ ।
 द्वादशाङ्गु - द्वादशाङ्गानि यस्मिस्तद् । मम० ३ ।
 द्वात्रिंशद्दृष्टि - नौविण्ण रश्मि धृतम् । उत्त० २०४ ।
 द्वार - भर्षागमयोगायम् । मम० २३ ।
 द्वारघटना - घटनोपपत्ति । ज० प्र० २५६ ।
 द्वारसुषुप्त - द्वापरिण । जीवा० २२६ ।
 द्वारवती - द्वारिका । नदी० १६१ । बामुदेवराजधानी ।
 विद्ये० ११६ ।

द्वारविधि - द्वाराणा विधानम् । आच० ८६ ।
 द्वारस्थगर्भ - बपाटमाश्रय । आचा० ३६६ ।
 द्वारिका - कृष्णवामुदेवराजधानी । प्रश्न० ८८ ।
 द्विकर्त्तिकां - । उत्त० ३१२ ।
 द्विखुरः - चतुष्पदभेद । मम० १३३ ।
 द्वितीयपदे - । प्रज्ञा० २५ ।
 द्वितीयावग्रह - गृहस्यहस्ताद् वस्त्र गृहीत्वा गुरुमूलमागम्य
 तेषां समर्थं यदि ते तस्यैव प्रयच्छन्ति तदापत्ते भ्रूयोज्य-
 वग्रहमनुभाष्यन्त एष द्वितीयावग्रह । वृ० द्वि० ८६ अ ।
 द्विद्वयत - विशालाया नाम । ज० प्र० ४६६ ।
 द्विधा - रागद्वेषप्रकाशद्वयेनामपरनिमित्तमेहिकासुम्निकायं
 वा । आचा० १६६ ।
 द्विधातश्चक्रवालं - द्वयो परस्परभिमुखदिशोर्ज्यम् । नाट्ये
 प्रकारे । ज० प्र० ४१५ ।
 द्विधातोवक्र - द्वयो परस्परभिमुखदिशो धनुराकारश्रेण्या
 नतंनम् । ज० प्र० ४१५ ।
 द्विधावेदिका - बह्वोरन्तरे द्वे अपि जानुनी कृत्वा । ठाणा०
 १६२ ।
 द्विप्रभृतिरानवच्य - गृहकारम् । आच० ३१ ।
 द्वीप - उत्तमपेय नावादि वाहनारूढ माण्डमुपैति तत् जल-
 पतनम् । वृ० प्र० १८१ भा ।
 द्वीपारज्जुकल्प - । ठाणा० २६० ।
 द्वीपो - चित्रक । जीवा० १८६ ।
 द्वेषभ्रन्त्र - अनिष्टमाप्त्वी द्वेषभ्रन्त्रा । आचा० १७० ।
 द्वेषक्रान्तमूर्त्ति - द्वेषमनिन । आच० ५८५ ।
 द्वैक्रिया - एवमप्ये द्वे क्रिये ममुदिते द्विक्रियम् तदधीयते
 नद्विनी वा । द्वैक्रिया । विद्ये० ६३३ ।
 द्वेषभावमावप्र - एवमित न श्वेवमितमिति । ठाणा०
 १७६ ।
 द्वेषायत - द्वेषायतश्रुति, श्याम । दृगो ३६ । द्वेष
 हट्टन । म्य० प्र० १२ अ ।
 द्वी - द्रुतधारणी । वृ० प्र० ६२ अ ।
 द्वेषारक - अराक, दाय । पिष्ट० ११० ।
 द्वेषारिका - । नदी० ११६ ।
 द्वेषद्वै - द्वितीय बटमयेति । मम० १२ ।

ध

धत-बाहम् । महाप० । अक्षितस्य द्वितीयो भेद । धतो दत्ति-
याइसु । ओष० १३३ । ध्मात्-अग्निसम्पर्केण निम-
लीकृत, अग्निसययोगो वा । जीवा० १६१ । यस्तु ध्माते
हत्यादौ स ध्मात् । ठाणा० ३३६ । गिराय । नि० चू०
प्र० ३२७ अ । अतिघषेन (दिसी०) । वृ० प्र० २६७ अ ।
वृ० द्वि० १३ अ । घनितम् । विशे० ११७८ । बाहम् ।
आव० ४०७ । ध्मात्-अग्निसम्पर्कतो निमलीकृत ।
प्रज्ञा० ३६३ ।

धतबोधैरूपपट्ट-ध्मात् अग्निसम्पर्कतो निमलीकृत धोतो
भूतिवरिष्ठनहस्तसम्पार्जनेनातिनिशितोक्तो यो रूप्यम
पट्ट स ध्मात्घोतरूप्यपट्ट । प्रज्ञा० ३६१ ।

धट्ट- । नि० चू० प्र० ६६ अ ।
धट्टञ्जुण-गुवराजविशेष । द्रुपदञ्जुण्यो पुत्र । ज्ञाता०
२०७ ।

धणञ्जय-धनञ्जय-सत्योदाहरण गीयपुरे श्रेष्ठो । आव०
७०५ । धनञ्जय-नवम विक्सनाम । सूय० १४७ १
ज० प्र० ४६० । धनञ्जय-उत्तराभाद्रपदगोत्रम् । ज०
प्र० ५०० ।

धणजयसगोत्रे-धनञ्जयसगोत्रम् । सूय० १५० ।
धणतरौ-ध वतरि-अप्रतिपतितथिभङ्ग सप्तमपृथिवीन-
रकगमनविषये व्यक्तिकविशेष । जीवा० ४६० ।

धण-द्वारिषातीर्थकरस्य प्रथमभिक्षादाता । सम० १५१ ।
धन-राजगृहनगरे साधवाह । आव० ३७० । धन-
चक्षुरिन्द्रियान्तदृष्टान्ते चम्पया माहेश्वर सार्यवाह-
विशेष । आव० ३६६ । धन-वसन्तपुरे साधवाह ।
आव० ३८४ । धन-पाटलिपुत्र श्रेष्ठो । आव० ६३ ।
धन-सुवर्णादि । आव० २०८, ६६२ । धन-मुहसर्क-
रादि गोमहिष्यजाविकाकरभ्रतुरगादि वा । आव० ८२६ ।
धन-गवानि, गणिमादि वा । ओष० २० । वेद्विविसेसो ।
नि० चू० प्र० ३५१ अ । तत्सहि सम । नि० चू० प्र०
१३८ अ । धन-गणिमादिकम् । भग० १३५ । धन
नरके दशम परमाधामिक । आव० ६५० ।
धणगिरो-धनगिरी-रम्यपुत्र । ध्मात्० । धनगिरी-नुष्चवन-
समिधेते माघापति । उत्त० ३३३, ३२१ ।

धणगुप्त-धनगुप्त-महागिरिशिष्य । आव० ३१७ ।
धनगुप्त-महागिर्याचार्याणां शिष्य । उत्त० १६५ ।

धणगुप्ता-धनगुप्ता-भायश्चित्करणविषये आचार्या । आव०
७२४ ।

धणगोत्र-राजगृहे धनसार्यवाहपुत्रः । ज्ञाता० ११५ ।

धणदत्त-दन्तपुरे सार्यवाह । व्य० प्र० १०७ अ । धन-
दत्त-परप्रामदूतोत्वदोषविवरणे कुटुम्बी । पिण्ड० १२७ ।
आषाया परावर्तितद्वारे तिलकश्रेष्ठिपुत्र । पिण्ड० १०० ।
मूनद्वारविवरणे चन्द्राननापुर्या सार्यवाह । पिण्ड०
१४४ । सुसुमाया पतिता । नदी० १६६ । धनदत्त-
स्वयम्भूवासुदेवपूवभव । आव० १६३ । सम० १५३ ।
धनदत्त-पारिणाविषया बुद्धो सुसुमाया पतिता । आव०
४३० ।

धणदेव- । वृ० प्र० ३० अ । धनदेवो
मण्डिकपुत्र पिता । आव० २५५ । राजगृहे धनसार्यवाह-
पुत्र । ज्ञाता० ११५ । धनदेव वङ्गमानपुरे मायवाह ।
विषा० ८८ । वणिक्विशेष । आव० १८६ । उत्त०
३७६ ।

धणधर्मप्रमाणशङ्करमे-धनधा-प्रमाणान्तरम् । आव०
८२४, ८२८, ८२५ ।

धणपती-धनपति विषाकदशनां द्वितीयश्रुतस्कर्ण्ये पृष्ठ-
ममध्ययनम् । विषा० ८६ ।

धणपाल-धनपाल इत्यविशेष । आव० २८६ । राज-
गृहे धन्यसार्यवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ । धनपाल-
कोशाश्वीनगर्गा अपिपति । विषा० ६५ ।

धणमित्त-धनमित्र-योगसग्रहे निरपलापदृष्टान्ते दन्पुरनगरे
धणिग्विशेष । आय० ६६६ । धनमित्र-नन्देगोदाहरणे
चम्पाया सार्यवाह । आव० ७०६ । धनमित्र व्यवापिता ।
आव० २५५ । धनमित्र-उग्रप्रथिन्यां वणिक् । उत्त०
८७ । दत्तपुरे सार्यवाहो । नि० चू० तु० १२८ अ ।

धणरक्षित-राजगृहे धन्यसार्यवाहपुत्र । ज्ञाता० ११५ ।

धणवता-कोटिसञ्जयया हिरण्य मणिमुक्तासिनाप्रवात
रत्नानि च मणयश्चन्द्रकान्ताद्या मुक्तामुक्तफलानि विद्रुमार्थि
रत्नानि कर्कतनादीनि ते ईदृशा भवन्ति धनवन्त ।
व्य० प्र० १७१ अ ।

धणवर्द्ध-धनपति -वैश्रमण । ज्ञाता० १०० ।
 धणवर्द्ध-धनपति -वसन्तपुरे भेष्टविशेष । आव० ३६३ ।
 धनपति -वातद्वारनगरेऽधिपति । विपा० ३६ ।
 धणसंताणयो-अपेक्षित्वा सुलापुङ्गव सवञ्जति । नि० पू० प्र०
 १८२ आ ।
 धणसत्यवाहो-धनसायंवाह । आव० ११४ ।
 धणसम्मो-धनसर्मा उज्जयिण्यां धनमित्रवणिक्पुत्र । उक्त०
 ८७ ।
 धणसिद्धो-धनभेष्टि, श्रेष्ठिविशेष । उक्त० २८६ ।
 धणसिरो-धनश्री, सर्वेयोदाहरणं धनमित्रसायंवाहभार्या ।
 आव० ७०६ । धनश्री -वसन्तपुरे धनपतिधनवाहभगिनी ।
 आव० ३६३ । धन-सत्तभार्या । व्य० प्र० १०७ अ ।
 धोमसग्रहे निरपलापवृष्टान्ते दन्तपुरनगर धनमित्रवणिजो
 धनश्रीभार्या । आव० ६६६ । धणमित्तसारवाहस्य पठमा
 भज्जा । नि० पू० तु० १२८ अ ।
 धणस्सेणो-धनसेन-नन्दनवलदेवपूर्वमवनाम । आव० १६३ ।
 धणहृत्वी- । नि० पू० प्र० ३४६ अ ।
 धणा- । ज्ञाता० २५१ ।
 धणावह-धनावह -ऋषभपुरनृपति । विपा० ६४ । धना-
 वह -श्रीशाम्भ्यां श्रेष्ठो । आव० २२२ । धनावह -राज-
 गृहनगरे प्रधान । आव० ३५३ । धनावह -वसन्तपुरे
 श्रेष्ठिविशेष । आव० ३६३ ।
 धण्डज्जासिय-धनिओम्बालिन- अरयसंमुखज्वालितम् ।
 जीवा० २६७ ।
 धणिओ-धनिक-अवहारक । वृ० द्वि० ७० अ ।
 धणिट्टा-डाविसातितमो नसन । टाणा० ७७ । धनिष्ठा-
 भविष्ठा । मूय० १११ । ज० प्र० ५०६ । नृगीय
 नगत्रम् । मूय० २३० ।
 धणित्त-वावम् । आव० ८२० ।
 धणित्त-अरयम् । ओप० २२७ । जीवा० २६७ । सम०
 १२६ । प्रभ० ५१ । आव० ५८४ । धनिजा -त्वामिनः ।
 सम० ११६ । ज्ञाता० ५६ । अतिधायन । उक्त० ३८८ ।
 वाडम् । उक्त० ५८५ । गाडम् । प्रभ० ५६ । अयस्यम् ।
 वृ० प्र० २१६ आ । गाडनरम् । वृ० द्वि० २२१ अ ।
 वाडम् । अठ० ।

धणियतरागं-वाडम् । आव० ३६१ । वाडतरम् । आव०
 ७०६ ।
 धणियवधण-गाडतरवन्धना बद्धावस्था, निधतावस्था निक-
 चिता वा । भग० ३४ ।
 धणु-धनुःअनुहस्तम् । प्रज्ञा० ४८ । धनु-इशम परमा-
 धानिक । सूत्र० १२४ । सम० २६ । धनु कोदण्डम् ।
 उक्त० ३११ । धनु-दन्तविशेष । आव० ६१३ । धनु-
 कुक्षिद्वयनिष्पन्नम् । अनु० १५६ । धनु-दण्डगुणारि-
 समुदाय । भग० २३० । हस्तचतुष्टयप्रमाणम् । जीवा०
 ४० । पञ्चदशानु परमाधानिकेषु दशम । उक्त० ६१४ ।
 धणुओ-धनुष्क-ब्रह्मवत्तस्य सेनापति उक्त० ३७७ ।
 धणुष्क-धनुष्क चतुर्हस्त । अनु० १५४ ।
 धणुमाह-धनुर्ग्रह । जीवा० २८४ । ज० प्र० १२५ ।
 धनुर्ग्रह-वातविशेष । वृ० द्वि० २१६ अ । व्य० प्र०
 १३८ अ ।
 धणुपिट्ठ-मण्डलखण्डाकार क्षेत्रम् । सम० ७४ ।
 धणुपुट्टे-धनु स्पृष्टम् । भग० २२६ ।
 धणुध्वेओ-धनुर्वेद । आव० ४२२ ।
 धणु-धणुवर्तारुणुतानि धनु । सम० ६८ । ज० प्र०
 ६४ । भग० २७५ । धनु । निरय० १८ ।
 धणुतरी- । नि० पू० द्वि० १३६ अ ।
 धणुण-राजगृहोन्नगरे धनभेष्टो । व्य० द्वि० २६ आ ।
 धणु-पाशजिनप्रथममिसासाता । आव० १४७ । धणु-
 अनुत्तरोपपातिकद्वारात् तृतीयवर्गस्य प्रथमाध्ययनम् ।
 अनुत्त० २ । धणु, धमधनलघु । भग० ११६ । राजगृहे
 नायंवाह । ज्ञाता० ७६ । चंपानगर्यां सायंवाह । ज्ञाता०
 १६३ ।
 धणुष्कड-विमतजितस्य प्रथमपारणकस्थानम् । आव०
 १४६ ।
 धणुष्कारिक- । नि० पू० प्र० ५३ आ ।
 धणुणा-धान्या-ध्यापनाति । ज० प्र० २४४ ।
 धणुणारिया- । नि० पू० प्र० १८२ आ ।
 धत्त-द्विष्यवदन्मुत्सन्न एव यदृच्छामास । आव० ४७७ ।
 धत्तरिट्ठम-धासंघाट्टक-इगणवर्णानना ह्य एव । प्रभ०
 ८ ।

धन-धन-मूलद्वारविवरणे श्रेष्ठ । पिण्ड० १४४ ।
चतुष्पदादि । उत्त० ३३६, ३६० । हिरण्यादि । उत्त०
२६१ ।

धनकं-यद्गृहस्थस्य बहिरवस्थितगृहकुल्यादि । ओष० ५७ ।
धनचन्द्र- । ज० प्र० ५४६ ।

धनक्षय-अपरविदेहे मूकाराजधान्या नृपति । आ०
धनद्व-उत्तरद्वारपालनाम । ज० प्र० २०६ ।
धनदेव-द्विद्यामन्त्रद्वारविवरणे गन्धसमुद्धे नगरे भिक्षुया-
सक । पिण्ड० १४१ ।

धनाप्रया-मूलद्वारविवरणे धनश्रेष्ठिपत्नी । पिण्ड० १४४ ।
धनमित्त-धनमित्र-सायवाह (दन्तानायी) । वृ० प्र०
३०८ आ ।

धनवती-आधायानि शीघ्रसम्भवे धनावज्ज्वावकपत्नी ।
पिण्ड० १०२ । विपा० ६५ ।

धनशर्म-नृपापरिपहजेता । मर० । धनश्रेष्ठो-स्तुपापरि-
क्षक । व्य० द्वि० ३६ आ ।

धनसायवाह-नामविशेष । प्रज्ञा० ३२६ ।

धनावह-आधायानि शीघ्रसम्भवे श्रावक । पिण्ड० १०३ ।
धनु'-परशुपिता । व्य० प्र० १६८ आ ।

धनोत्सर्ग-धनसम्पत् । ठाणा० १५२ ।
धनोहसचय-धन-रुनकादिद्रव्य, तस्योच-समूहस्तस्य
सञ्चयो-राशिकरणं धनोचपञ्चय । उत्त० ३३६ ।

धन्रंती-धन्यन्तरी, कृष्णवायुदेववैद्योऽभव्य । आव० ३४७ ।
धन्यन्तरि-रुनकरराजो राजवंश । विपा० ७५ ।

धन्यन्तरी-तापसमक्त । आव० ३६१ ।

धन्य-धन्य । भग० ६६२ । धन्य-धर्मधनलब्धा । भग०
१२२ । धन्य-धन लब्धा । प्रश्न० ११६ । धन्य-श्रुतध-
पुरस्य स्तूपकरणोद्याने यक्ष । विपा० ६४ । धन्य-
शान्तदानचारित्रधन साहाय्यदि । आव० ४०७ । धान्य-
स्रोतिशान्तयुद्धमापतिलगोमुष्यवादि । आव० ८२६ ।
धन्य । आव० ६६७ । धन्य-भद्रासाधवाद्या पुत्र ।
अनुत्त० ३ । धान्य-चतुर्विधासक्तिभेदम् । दश० १६३ ।
धन्य धनावहत्वात् । ज्ञाता० ७६ ।

धन्यकुलत्या- । ज्ञाता० १०७ ।

धन्य-धान्यक-वस्तुमन्त्री । दश० १६३ ।

धन्यदरा-वर्णवासाणा । नि० चू० द्वि० १४७ आ ।
धन्यपुलाग-निष्पावावल्लादीनि धान्यानि । वृ० तृ० २११
अ ।

धन्यमासा- । ज्ञाता० १०७ ।
धन्यसालिभद्रा-उपनालद वैभारेऽनशनिनी । मर० । धन्य-
सुरादेवगाथापत्रेभार्या । उपा० ३४ ।

धन्यक-शालिभद्रमयिनीपति । ठाणा० ४७४ ।

धन्यन्तरि- । वृ० प्र० १६० अ ।

धमण-धमन-महिव्यादीना वायुपुरणादि । प्रश्न० २२ ।
धमान महिव्यादीना वायुपुरणम् । प्रश्न० ३८ ।
धमना ध्यात । आचा० ७४ ।

धमणि-धमनि-नाहो । प्रश्न० ८ ।

धमणिसंताण-धमनीसन्नत-नाहोव्याप्त । भग० १२६ ।
ज्ञाता० ७६ । धमनय-सिरास्तामि सन्ततो व्याप्तो
धमनिसन्तत । उत्त० ८४ ।

धमणो-धमनि कोष्ठकहृत्पुत्रम् । विपा० ४२ ।

धमधमनो-धमधमादमान । आव० १६६ ।

धमन-पूत्कारणम् । दश० ११४ ।

धमससारे-धमसासार । प्रज्ञा० ३६० ।

धमन्तेवासी-धमन्तेवासो-धमन्प्रतिबोधनत शिष्य,
धर्मापितयोपसम्पन्नो वा । ठाणा० २४२ । धमन्ते-धमीपे
वस्तु शीतमस्येत्यन्तेवासी, धर्मायमन्तेवासी धमन्तेवासी
शिष्य-इत्यर्थे । ठाणा० ११६ ।

धम्म-धर्म-दुर्मतो प्रल्पन्त सत्त्वमद्भूत धारयतीति, धर्म
पञ्चदशो जिन, यस्मिन्नु गर्भगते सति जननी दानदया-
दिकेन्द्रधिकारेण जाती सुधम्मति तेन धर्मजिन । आव०
५०४ । धर्म-लोलुपतया तद्विषयग्रहणस्वभावा । प्रश्न०
१३८ । धर्मादनयेत धर्मं-न धर्मातिक्रान्तः । उत्त०
६४ । दुर्गतो प्रपतन्तमात्मान धारयतीति धर्मं ।
आव० १३४, २३६ । जीवस्य स्वभाव धर्मं । दश०
१२६ । धर्म-लोकधृति । पिण्ड० १४५ । धर्म-श्रुत-
चारित्रलक्षण । भग० ६० । धर्म-श्रुतचारित्रारमक ।
उत्त० १७ । धर्म-चारित्ररूप । जीवा० २१६ । धर्म
पर्यायो मुणो विशेषश्च । प्रज्ञा० १७६ । धाम्य-ध्याय ।
व्य० प्र० २०१ आ । धर्मास्तिकाय । सम० ६ । धर्म-

धम्मचित्तिकायो गल्पुपट्टमगुणः । ठाणा० ४० । धर्मं
 कौकधर्मम् । ओष० ७२ । धर्मः-श्रुतचारित्रात्मकः दुर्गे-
 तिप्रपतजङ्गुधारणत्वभावः । सम० ४ । श्रुतचरणधर्मा-
 धनपेतं धर्मम् । ठाणा० १८८ । धर्मः-प्रक्रमाद् गृह्यस्व-
 धर्मः मम्मगृह्यदिशिष्टाचारिताचारलक्षणः । उक्त०
 ३६१ । धर्मादनपेत धर्म्यं एषणीयम् । उक्त० ४२८ ।
 धर्मः-विशेषः । पादपोषणमनरूपो मरणविशेषः । आचा०
 २६४ । धर्मः-धारयतीति दुर्गती प्रपततो जीवान् धारयति-
 मुगती वा तान् स्थापयति इति धर्मः, श्रुतचारित्रलक्षणः ।
 ठाणा० २१ । धर्मः विषयाभिलाषः । ठाणा० ५१६ ।
 धर्मः-समाचारो व्यवस्था । ठाणा० ५१५ । धर्मः-
 जिनात्मारूपः, चारित्रलक्षणः । ठाणा० २४१ । धर्मः-
 चेतनाचेतन द्वयस्वभाव श्रुतचारित्ररूपं वा । आचा०
 १५४ । धर्मं अविपरीतायम् । आचा० २५८ । धर्मः
 चारित्ररूपः । दश० २७१ । दुर्गती प्रपतन्तमारभानं
 धारयतीति धर्मः । दश० १३ । धर्माजंठग्यापारधरः
 साधुयमंशुद्वयः । आच० २७७ । धर्मः-प्रवृत्त्यादिरूपः ।
 दश० ११४ । धर्मः-श्रुतधर्मादिः । दश० २४२ । श्रुत-
 चारित्रात्मकम् । ज्ञाता० ४६ । जीयपर्यायः । ज्ञाता०
 ६६ । धर्मः-वस्तुत्वभावः आचारो वा । उक्त० १२८ ।
 धर्म्यं-धर्मध्यानम् । आच० ५६० । जिनप्रणीतभाव-
 भदानादिलक्षणं धर्म्यम् । आच० ५८२ । धर्म-भुज-
 हताङ्गाद्युत्तकथे नवममध्ययनम् । आच० ६५१ ।
 दशविह्वमणधम्मसमणुगतं । दश० धू० १४ । धर्मः-
 पर्यायः । विशेषे १००५ । धर्मः-पुण्यम् । धू० प्र०
 १६८ अ । धर्मवाराण यत्तद्धर्मदानं धर्मं एव वा ।
 ठाणा० ४६६ । भुजहताङ्गनवमभुतसङ्घे नवममध्ययम्
 सम० ३१ । धर्म-प्रतिष्ठापयथं श्रुतधर्मादी वा ।
 प्रज्ञा० ५६ । धर्मः-व्यवहारः । जं० प्र० १६७ । धर्मः-
 धर्मवचानुयोगः । दश० ४ । हाणे । मग० ६२३ ।
 धर्मः-श्रुतधर्मधारिवधर्मप्रज्ञ । प्रज्ञा० ३६६ ।
 धम्मकरगो- । नि० पू० तु० ३६ आ ।
 धम्मकरते- । नि० पू० डि० १८ आ ।
 धम्मकहा-धर्मवचनं व्याख्यानरूपा । उक्त० ५८३ । धर्म्य-
 धुजवत्कारणं कथा-व्याख्या धर्मवचनं । ठाणा० १४२ ।

धर्मस्य-अहिंसादिलक्षणधर्मस्य कथा धर्मकथा-व्याख्यान-
 कानि । सम० ११६ । धर्मकथा-अहिंसादिधर्मप्ररूपण-
 स्वरूपा । अनु० १६ । पारत्रिककर्मविपाकदर्शनम् । वृ०
 डि० १०३ अ । धोहिंसादिलक्षणं सर्वत्रप्रणीतं धर्म-
 मनुष्योर्गं वा कथयति एषा धर्मकथा । दश० ३२ ।
 धर्मप्रधाना कथा धर्मकथा । ज्ञाता० १० । इह परत्र
 च सप्रपञ्च कर्मविपाकोपदर्शनं सा धर्मकथा । वृ० डि०
 १०३ अ । धर्मप्रधाना व्याख्यायाः उतराध्ययनाद्यन्त-
 र्गता आशेषण्यादयो वा । वृ० तु० १०२ आ ।

धम्मकहाहरणं-

१-१-१२

धम्मकहो-शीराभववादिलग्नियुतो वैराग्यकथो । धू० तु० ३५
 आ । धर्मकथकः । ज्ञाता० १६६ । चतुर्विधो धर्मकथो
 कथयत् । शीराभववादिलग्निसम्पन्नतया वैराग्यजननीं
 धर्मकथा विदधाति धर्मकथो । धू० तु० ३५ आ ।
 धम्मकाम-धर्मकामो-निर्जंरार्थम् । दश० २४६ । सूत्र-
 कृताङ्गस्य नवममध्ययनम् । उक्त० ६१४ । सम० १५३ ।
 धम्मकाय-धर्मकायः । दश० १६१ ।

धम्मघोसो-धर्मघोषः महाधोषनगरे गाथापतिः । विषा०
 ६५ । धर्मघोषः-आचार्यविशेषः । आचा० ७६ । धर्म-
 घोषः-संवेगोदाहरणेऽभात्यः । आच० ७०६ । धर्मघोषः-
 सत्तोदाहरणे सर्वमुक्तिविषये स्वामिज्येष्ठानित्यः । आच०
 ७०५ । विमलार्हतः प्रतिष्यः । अनंगारविशेषः । मग०
 ५४८ । आचार्यविशेषः । आच० ३६३ । श्यविर-
 विशेषः । विषा० ६१ । ज्ञाता ८६, १६६ । धर्मघोष-
 योग्यंमहे आपरगु हृद्यमंस्वहृष्टान्ते आपरगु हृद्यमंस्वान्
 अनंगारविशेषः । आ० ६६७ । धर्मघोषः-उत्तरागुणप्रत्या-
 हतते चाराणत्वां मातप्रवृत्तोजनारः । आच० ७१६ ।
 धर्मघोषः-ज्ञातोदाहरणे कोशाभ्यामाचार्यधर्मवगुण्येष्ठ-
 नित्यः । आच० ६६६ ।

धम्मघोसतो-धर्मघोषनित्यः । उक्त० ६२ ।
 धम्मचयके-उत्तराणिकायां धर्मवचनं, दर्शनमुद्धे हृष्टान्तः ।
 आचा० ४१८ ।

धम्मचरणं-धर्मचरणं-आश्रयेपरिचितप्रवृत्तानिर्गतिः ।
 धोवा० ७७ । धर्मचरणं-चरणधर्ममेवम् । धीवा० १५ ।
 धम्मचित्तका-धर्मचित्तकाः धर्मविद्याकाण्डाः समापताः ।

बीष० ६० ।

धर्माक्षतग-याज्ञवल्क्यप्रभृतिऋषिप्रणीतधर्मसंहिताचिन्त-
यन्ति ताभिश्च व्यवहरन्ति ये ते धर्मचिन्तका । अनु० २५ ।

धर्माक्षिता-धर्मा-जीवादिद्वयाणामुपयोगोत्पादादय स्व-
भावात्तथा चिन्ता-अनुप्रेषा धर्मस्य वा-श्रुतचारित्रारम-
कस्य, सवज्ञभाषितस्य हृरिहृरादिनिगदितधर्मस्य प्रधानो
ज्यमित्येव चिन्ता धर्मचिन्ता । मम० १७ । धर्मध्यान
चिन्ता श्रुतधर्मचिन्ता वा । उक्त० ५४३ ।

धम्मजस-वस्त्रगाचलेऽनघनी । मर० । धम्मयथा-उत्तर-
गुणप्रत्याख्याने वाराणस्या मासलपकोजगार । आव०
७१६ । धर्मयथा-सत्योदाहरणे सर्वशुचिविषये स्वामिलघु
शिष्य । आव० ७०५ । धर्मयथा-अज्ञातोदाहरण
कोशाभ्यामाचार्यधमवसोर्लघुशिष्य । आव० ६६६ ।

धम्मजागरिय-धमजागरिका । भग० १२६ ।

धम्मजीवी-धर्मजीवी मयमैकजीवी । दश० २०३ ।

धम्मज्जिय-धर्मज्ञ क्षान्त्यादिरूपेणाजित-उपाजित धर्माजि-
तम् । उक्त० ६४ ।

धम्मज्झए-ऐरवतक्षेत्रे आगमिष्यन्त्या उत्सविष्या पश्वम-
स्तोषकर । मम० १५४ ।

धम्मज्झय-धर्मवज्रम् । आव० २६० ।

धम्मट्ट-धर्मार्थं कुशलानुबन्धिपुण्योपार्जनार्थम् । वृ० द्वि०
८८ अ ।

धम्मट्टप-धर्मार्थं-तत्त्वार्थबोधतस्तेषा धर्मं स्यादित्येव-
मर्थम् । उक्त० २८७ ।

धम्मण्णग-धर्मावग तगरायामाचार्यशिष्य । व्य० प्र०
२५६ अ ।

धम्मणगं-धर्मावग सद्बन्धवहारकाचार्यं । व्य० १-०५६ ।

धम्मतिर्य-धर्म एव तोयते मवाभोधिरेनेति तोर्थं धर्मं
तोर्थम् । उक्त० ४६८ ।

धम्मत्यकामा-धर्माधिकाम मुमुक्षव । दश० ४६२ ।
आयारकहा । नि० चू० द्वि० ६५ अ ।

धम्मतिर्यकाए-तत्र जीवपुद्गलानां स्वत एव गतिक्रिया-
परिणतानां तत्स्वभावधारणाद् धर्मं, अस्तय-प्रदेशास्तेषां
वाय-सङ्घातोऽस्ति काय धर्मं आमावस्ति कायश्च धर्मास्ति-
चाम । सकलसोक्त्याप्यसङ्ख्येयप्रदेशमकोऽमूर्तद्रव्यवि-

शेष । अनु० ७४ ।

धम्मद-धर्म-चारित्ररूप ददातीति धर्मदेशक । जीवा०
२५६ ।

धम्मदए-धर्म-श्रुतचारित्रात्मकं दुर्गतिप्रपतञ्जन्तुधारण-
स्वभाव दयते-ददातीति धमदय । मम० ४ ।

धम्मदेवा-धर्मदेवा-धर्मप्रधाना देवा चात्रिवन्त ।
ठाणा० ३०३ । धर्मण-श्रुतादिना देवा धर्मप्रधाना धा
देवा धमदेवा । भग० ५८३ ।

धम्मदेसए-धमदेशक धम उक्तलक्षण देशयति-कथय-
तीति धमदेशक । मम० ४ । धर्म-श्रुतचारित्रात्मक
देशयतीति धमदेशक । भग० ७ ।

धम्मदेसगो-धर्म-चारित्ररूप दिशतीति धर्मदेशक । जीवा०
२५६ ।

धम्मनायग-धर्मस्य-साधिकज्ञानदर्शनचारित्रात्मकस्य ना-
यक-स्वामी यथात्रत्यालतादमनायक । मम० ४ ।
धर्मस्य नायका-स्वामिनस्तदशोकरणात्तरफलपरिमोघाच्च
धमनायका । जीवा० २५६ ।

धम्मनियत्तमईया-धर्म-चारित्रधर्मं परिहृह्यते तस्मात्
निवृत्ता मनियेषां ते धर्मनिवृत्तमतय । आष० ५३१ ।

धम्मपणत्तो-धुनधमप्ररूपणा । उपा० ३८ ।

धम्मपन्नति-धमप्रज्ञति पदभोवतिका । दश० १२ ।

धम्मपय-धमपद-धमक निद्वान्तपदम् । दश० २४५ ।

धमपद-क्षान्त्यादिकम् । आचा० ४३० ।

धम्मपुरिमा-धम्म-सायिकचारित्रादिस्तदर्जनपरा पुषवा
धम्मपुरिमा । ठाणा० १६३ ।

धम्मरुल-धर्मफल अनुत्तरज्ञानादि । दश० १२० ।

धम्मबार-धमद्वारम् । आव० ४३५ ।

धम्ममाण-ध्मायमान भ्रष्टावातेनोद्दीप्यमान । उपा०
२५ ।

धम्ममित्त-पण्णतीर्थकरस्य पूवमवनाम । मम० १५१ ।

धम्मयात्ते-धर्मतया । आव० ७५८ ।

धम्महइ-हृद्वज्जे उदाहरण । नि० चू० द्वि० १०० अ ।

धम्मरुई-धर्म-श्रुतधर्मादिस्तेषु रुचियस्य स धमरुचि ।
उक्त० २६३ । धर्मरुचि-मातापद्धतडारविचरणे सयत ।

विण्ड० १०८ । धर्मरुचि आयाडमूतेर्गुक् । विण्ड०

१३७ । धर्मरक्षि - सप्तसम्मत्त्यादिदृष्टान्ते जितशत्रुकुमार ।
 आवा० २१ । धर्मरक्षि - अनगारविशेष । ज्ञाता०
 १६७ । आव० ३०६ । धर्मरक्षि - जितशत्रुधारिण्यो पुत्र ।
 आव० ३७२ । धर्मरक्षि - उदयो मारणातिक इति
 विषयेअनगर यस्य बटुक दीग्घिके मरणम् । आव०
 ७२३ । धर्मरक्षि उत्कृष्टममितिदृष्टान्ते पारिष्ठापनिकी-
 तमित्युपयुक्तं साधुविशेष । आव० ६१८ । धर्म - अस्ति-
 काययमं श्रुतयमादी वा रुचिर्यस्य म धर्मरक्षि । प्रशा०
 ५६ । धमघावमूर्तिनिघ्न्य । ज्ञाना० १६७ ।
 धम्मरक्षे - ननयविशेष । प्रशा० ३३ ।
 धम्मरुघी - धर्मरक्षि अनगारविशेष । विपा० ६५ ।
 धम्मरत्ती - धम - श्रुनागे रुचिपस्य त, यो हि धमस्ति
 काय श्रतधम पाररधर्मं च जिनोवत यदत्तं म धमरक्षि ।
 ठाणा० ५०३ ।
 धम्मत्तातो - भिल्लमाले णाणक । नि० चू० प्र० ३३०
 अ ।
 धम्मलेसा - धर्मनवया - प्रधानलेखा । उक्त० ६६१ ।
 धम्मय - दुर्गतिप्रभूतबन्तुपणस्यवाम स्वर्गावयवमार्गं धम्मं
 वेत्तीति धम्मवित् । आवा० १५४ ।
 धम्मयरचाउररतचक्षकयट्टी - धम एव वर - प्रधान चतु-
 रन्तहृत्पराश्वनुस्स पशमिव चतुरन्तचक्र तेन वीतितु
 लीस धर्मं म धम्मवरचातुरन्तचक्ररती । जीवा० २५६ ।
 त्रय ममुद्राप्रतुषी हियवान् एते चरवार अता - धर्मन्ता-
 स्तेषु म्हाविगतया भवताति चातुरन्त म पासो चक्ररती
 च चातुरन्तचक्ररती वरआसो वृविध्या चातुरन्तचक्र
 रती चनि वरचातुरन्तचक्ररती - राजातिवय धमवियये
 वरचातुरन्तचक्ररती धमवरचातुरन्तचक्ररती । सम० ४ ।
 त्रय ममुद्राप्रतुषी हियवान् एते चरवारोअता वृविध्या
 एतेषु म्हाविगतया भवताति चातुरन्त म पासो चक्ररती
 च चातुरन्तचक्ररती वरआसो चातुरन्तचक्ररती च
 वरचातुरन्तचक्ररती - राजातिवय, धर्मवियय वरचातुरन्त-
 चक्ररती धमवरचातुरन्तचक्ररती, धर्म एव वरविनर-
 चक्रपेगवा वा चतुरन्त - दानादिभेदेन चतुरिनाम चतसृणां
 वा नरनराकारिगनीतामन्कारिशाश्वपुराणं तत्रैव
 चातुरन्तं चक्रक भावारातिभेदात् तेन वनिनु लीस

यस्य स धर्मवरचातुरन्तचक्ररती । मग० ७ ।
 धम्मवसु - धर्मवसु - अजातोदाहरणे कोशाभ्यामाचार्यः ।
 आव० ६६६ ।
 धम्मवीरिये - धर्मवीर्यं - अनगारविशेष । विपा० ६५ ।
 धम्मसपण - धर्मयदा । ज० प्र० १७० । मग० ३०८ ।
 धम्मसत्रा - धर्मसत्रा आगमबुद्धिमध्यास्वम् । ठाणा० ४८७ ।
 धम्मसद्धिओ - धर्मभट्टिक (त) । आव० ५२ ।
 धम्मसारहि - धर्मस्य सारविधर्मं गारवि, यथा रसस्य सारथो
 रथ रथिकमन्त्रश्च रसति एव मयवास्सारिणयमाज्ञानं
 सयधारवप्रवचनाभ्याना रक्षणोपदेगाद्धर्मसारविधर्मं इति
 धर्मसारवि । सम० ४ ।
 धम्मसारही - धर्मरथस्य प्रवत्तवरवन्त सारविधर्म धर्मसा-
 रवि । मग० ७ ।
 धम्मसाहण - धर्मसाधन धर्मोवरण सर्वाहत्पादिवम् ।
 उक्त० ५०३ ।
 धम्मसीहे - चतुर्थतीर्थकरस्य पूर्वभवनाम । सम० १५१ ।
 धर्मसिह - अनगारविशेष । विपा० ६५ । धर्मसिह -
 धर्मजिनप्रथमभिणादाता । सम० १५१ । आव० १४७ ।
 धम्मा - धर्मा - समाचारा । मू० प्र० १६६ अ । धर्मा -
 निजराहेतव । ठाणा० ३०१ । ज्ञाता० २५३ ।
 धम्माओ भसेज्जा - धर्माद् भ्रमेत् विषयादृष्टिर्भावेत् ।
 आव० ७५६ ।
 धम्मपणुजोमचित्ता - धर्माधर्मनुयोगस्य - व्याख्यानस्य चित्ता
 धर्मानुयोगस्य वा धर्मव्याख्यानस्य चित्ता धर्मानुयोग-
 चित्ता । ज्ञाता० ६२ ।
 धम्मपणुसाग - धर्मानुसाग - धर्मबहुमान । मग० ६० ।
 धम्मपयिरे - धर्मधार्यं - प्रतिशेषक । ठाणा० २४२ ।
 धम्मपयिरे - धम्म - उत्कृष्टपणादिमण श्रुतधम्मतरत-
 पाना प्रपायकरेनाचार्या धर्माधार्यस्त्वयोरपदेप्रा ।
 ठाणा० ४१० ।
 धम्मपयिरे - धर्मं श्रुतधर्मो आदित्तमिध्यावदा रमते - रति
 नात् मयनाति धर्मोराव, धर्म एव सततमानन्देनुववा
 प्रतिपास्यतया वा आरातो धर्मोराव । उक्त० ६६ ।
 धम्मपयिरे - धर्माणां बन्तुपयिरेणां धर्मस्य वा चारित्य-
 यान धमवार । ठाणा० ४६१ ।

- धम्मिटे—इष्टधर्मा अतिशयेन धर्मवाद् । उक्त० २८५ ।
 धम्मियं—धार्मिकं धर्मानुगतम् । जीवा० २५४ ।
 धम्मिल्ल—धम्मिल्लः सुधर्मपिता । भाव० २३५ ।
 धम्मिल्ल—विशिष्टतपश्चरणफलवान् । सूत्र० २६६ । इह-
 लोकफले हृष्टान्तः । ज० प्र० १६७ । केशहस्तः । भग०
 ४६८ । धम्मिल्लः इहलोकफले उदाहरणम् । भाव०
 ८६३ ।
 धम्मसुत्तरं—धर्मोत्तरं—चारित्र्यधर्मोत्तरं । भाव० ७८६ ।
 धम्मोवाओ—दुर्गती प्रपतन्तमात्मन धारयतीति धर्मः, तस्य
 उपायो—द्वादशाङ्ग प्रवचन अथवा पूर्वाणि धर्मोपायः ।
 भाव० १३५ । प्रवचन पूर्वाणि वा । भाव० १४० ।
 सामायिका च जीवनिक्कायभावना वा । भाव० १४० ।
 धम्मोवाय— । भाव० १३५ ।
 धयप्पट्टागा—ध्वज एव पताका इव जपताका । ओष० ७४ ।
 धरति—धियन्ते तिष्ठन्ति । भाव० ६६२ ।
 धर—धरः पथप्रथमप्रमुपिता । सम० १५० । भाव० १६१ ।
 ज्ञाता० २०८ ।
 धरइ—धरति—वाचयति । जीवा० ३०६ । धियन्ते—तिष्ठति ।
 दश० १२२ ।
 धरच्छ—धराक्षम् । औप० ५५ ।
 धरण—नुपविशेषः । ज्ञाता० १२१ । अन्तकृद्दशाया
 प्रथमवर्गे षष्ठममध्ययनम् । अन्त० ३ । धरण—अन्तकृद्-
 शाना द्वितीयवर्गस्य षष्ठममध्ययनम् । अन्त० ३ । धरणः
 रोहीटकनगरस्य पृथिव्यवनसकोद्याने यक्षः । विपा० ८२ ।
 धरण—नायकुमारैन्द्रः । ठाणा० ८४ । जीवा० १७० ।
 द्वितीयो दक्षिणनिवायेन्द्रः । भग० १५७ । ब्रह्मत्रते
 उपमा । प्रश्न० १३५ । भाव० २२१ । नामकुमार-
 णामधिपतिः । प्रज्ञा० ६४ । अनिशिसम् । ओष०
 ११८ । अपायानन्तरभवगतस्यार्यस्याविच्युर्याजन्तमुहूर्तं
 वाक् मायद्वारणम् । नदी० १७७ । अर्पानां धृतिः,
 परिच्छिन्नप्रत्य वस्तुनोऽविच्युतिस्मृतिवासनारूपम् । भाव०
 १० । धरणः दक्षिणनायकुमारनिकायेन्द्रः । ठाणा० २०५ ।
 धरणपरिहरणं—परिक्रमव्युत्करणं सगोपयति प्रतिश्लेषति
 च न परिमुञ्चते । भ्य० प्र० ५५ अ ।
 धरणपथमे— । ठाणा० ४८२ ।

- धरणा—अविच्युतिस्मृतिवासनारूपा । दश० १२५ ।
 धरणिक्लिप्त—धरण्याः पृथिव्याः कोष्क इव धरणि-
 कीलकः । सूर्य० ७८ ।
 धरणिगोघरो—धरणीगोचरः । भाव० २८७ ।
 धरणिधरा—त्रयोदशतीर्थकरस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।
 धरणिपुत्र— । नि० ब्रू० प्र० १२० अ ।
 धरणिंसिगे—धरण्याः शृङ्गमिव धरणिशृङ्गः । सूर्य० ७८ ।
 धरणी—पृथ्वी । ओष० १०० । ज्ञाता० २५१ । द्वादश-
 तीर्थकरस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।
 धरितो—धृतः । भाव० ३१० ।
 धरिमं—ऋणद्रव्यम् । विपा० ६३ । जं० प्र० १६४ ।
 ज्ञाता० ४० । सुवर्णकादि । उक्त० ४८४ । भाव०
 १८६ ।
 धरिसिया—वपिता । भाव० ६४ ।
 धरिसियामो—वपिताः । भाव० ३१४ । अपभ्राजिताः ।
 भाव० ७०१ ।
 धरिसेइ—धर्मयति—पराभवति । घट० ६२६ ।
 धरिसेहि—धर्मयति । दश० ४१ ।
 धरेइ—धारयति, संघट्टयति । ओष० ७६ ।
 धरेतुं—वमिडं । नि० ब्रू० प्र० ३२ अ ।
 धर्म—स्यभावः बोधश्च । भाव० ८७ । सदाचारो दशविधो
 वा यतिधर्मः । उक्त० ३६८ । सम्यग्दर्शनद्वारः पंचम-
 हात्रतसाधनः द्वादशांगोपदिष्टत्वा मुप्यादिविमुद्धव्य-
 स्थान संसारनिवाहको निःश्रेयससाधकः । तं ६७ ।
 धर्मकयानुयोगः—अहंत्वचनानुयोगभेदः उतराध्ययनादिकः ।
 भावा० १ ।
 धर्मकायः—भगवद्देहः । दश० १६६ ।
 धर्मघोषः—आचार्यविशेषः । सूत्र० ३८७ । छद्दितदोष-
 हृष्टान्ते सायुः । पिण्ड० १६६ ।
 धर्मघ्वजः—रजोहरणम् । पिण्ड० ४ ।
 धर्मवान्—धर्मिष्ठः । उक्त० २८५ ।
 धर्मसिंह—कोत्सपुरे शुभ्रपृष्ठकरी । तं ।
 धर्माः—पर्वणा पर्वणा वा भेदाः बाह्यवस्त्रशालोचनादि-
 प्रकाराः । ठाणा० ३४८ । पर्वणाः गुणाः विशेषाः ।
 भग० ८८६ ।

धर्मार्थकामाः—धर्मार्थं ये कामयन्ति, मोक्षमिति । दश०
चू० ६१ ।

धर्मो—कर्मणि । वृ० प्र० २५३ अ ।

धर्मोपकरणं—वर्षाकल्पादिकम् । उक्त० ५०३ ।

धर्मोपग्रहः—दानविधेयः । प्रश्न० १३५ ।

धर्मः—परिणामः पर्यायः स्वभावः । ठाणा० ३७५ ।

धर्मकथानुयोगः—अनुयोगस्य द्वितीयो भेदः । ठाणा०
४८१ ।

धर्मरुचिः—वाणारसोवास्तव्यनुपः । नंशे० १६६ ।

धर्मार्थां—श्रुतभेदानां । ठाणा० ४४१ ।

धर्मार्त्—श्रुतचारित्रलक्षणत्वात् । ठाणा० १५० ।

धर्मिसलः—तपः सनाथो लब्ध्यादिवाञ्छया अनशनादिरूप-
तपःकर्ता । दश० २५७ ।

धर्मोपदेशः—अर्थोपदेशो व्याख्यानमनुयोगवर्णनम् । उ० ६-२५

धवः—मनुष्यः । श्लो० १५० । धवः बहुव्रीहिकवृत्त-
विधेयः । प्रश्न० ३२ । भग० ८०३ । धारयति तां
त्रियं धीयते वा तेन पुंसा वा स्त्री दधाति सर्वात्मना
गुण्याति वा तेन कारणेन निश्चितवशात् धव इति ।
व्य० द्वि० २७७ अ ।

धवल- । आषा० ६७ ।

धवलगिहं—धवलग्रह । जीवा० २६६ ।

धवलगृहादि—वासु । आषा० १२१ ।

धवलपरं—धवलग्रहम् । आष० ४७७ । प्रश्न० १११ ।

धवलपुष्पं—धवलपुष्पं कुन्दकलिका । प्रश्न० ६१ ।

धवलप—पाण्डुर श्वेतम् । शाता० १५ ।

धवलयत्मानि—तथास्मिन्कृतकानि । भग० ४६८ ।

धवलहरं—धवलग्रहं मोघम् । जं० प्र० १०७ ।

धवला—मिता । शाता० १६२ ।

धाद्विषदो—पानोविषदः—पानोवद्गतसामनात् सत्पविषदः ।
आष० ५३६ ।

धाई—पानो—बाधकपरिपातिवा । निषद० १२१ ।

धाउ—पातुः गैरिकं सोहादिवा । प्रश्न० ३८ । यस्मिन्
पश्ममाने मुषणावसते न पातुः । नि० पू० द्वि० ८६ अ ।

धातुः—पापानपापकारिः । उक्त० ६५३ । गैरिवा । दश०
१७० ।

धाउबिलं—पातुवादः स्वर्णरसादिकः—धातुसिद्धः । आष० ४३५

धाउरत्ता—साटिका । भग० ११६ ।

धाऊ—धारकत्वाद्योपकरवाद्ये धातुत्वम् । सूत्र० २६ ।

धाए— । ठाणा० ८५ ।

धाडणी—प्राडनी नादनी । प्रश्न० ७६ ।

धाडिउ—वर्षसो । नि० पू० प्र० ३०० अ ।

धाडिए—घाटिकः—मित्रम् । वृ० वृ० १७६ अ ।

धाडिओ—घाटिकः—मित्रम् । वृ० द्वि० ६ अ । निर्घाटितः ।
आष० ६६ । निष्काशितः । आष० ३६६ । घाटितः ।
आष० ६८ ।

धाडिमएण—घाटीमध्येन । आष० ७१ ।

धाडिपंत—प्राह्वयमानः—प्रेषमाणः । प्रश्न० ५६ ।

धाडो—घाटी । आष० २१६, ६६० ।

धाडोति—घाटयन्ति । आष० ६५० । घेरयन्ति स्थानारस्था-
मान्तरं प्रापयन्ति । सूत्र० १२५ ।

धाडेइ—घाटयति । आष० १६६ ।

धाणं—प्राणं—मुनिवं विमयो वा । उक्त० १५५ ।

धाणगा—पंहरचक्रलगा । नि० पू० प्र० १५४ अ ।

धाणि—घ्राणिः । दश० ८६ ।

धातकीखण्डः—नवणसमुद्धानन्तरं द्वीपः । प्रश्न० ३०७ ।

धातयं—धातं मुषिषम् । वृ० वृ० १५१ अ ।

धाताय—इतनाय । भग० ६८४ ।

धातो—बालं धारयतीति धातो तेष बालेण धीयते धातो
पीयतेत्यर्थः सो वा बालो तं धवतीति धातो, तं विवती-
त्यर्थः । नि० पू० द्वि० ६३ अ ।

धातुलोभे—धातुर्लोभ्यम् । श्लो० ५३ ।

धातुमट्टिया—मट्टिया जोगजुता अजुता वा धम्ममाणा
गणनादि भवति मा धातुमट्टिया । नि० पू० प्र० द्वि०
८७ अ ।

धातुव्याओ—धातुवर्गः मुक्त्वात्तनोरुपवशात्तौ इत्येवायः
। दश० ४० ।

धातुःवात- । नि० पू० प्र० १६२ अ ।

धातो—स्थापविधोपकरणोपधिः । आषा० ६६ ।

धापाकमा—तथाः कृताः, हाहावः कृताः । उक्त० २०७ ।

धानं—परिषेः । उक्त० ५५७ । पौरणम् । जीवा० १६१

धान्यमानं—सेतिकाकुड्वादि । ज० प्र० २२७ । सेतकादि । ठाणा० १६८ ।

धाम—वर्म । उत० १२५ ।

धाय—प्रातः—सुभिक्षम् । दश० २२२ । श्राव० ३४१ । धात-
नित्यनृत्त । वृ० प्र० २३५ आ । धाता—दक्षिणात्यपण
पत्रिकव्यन्तराणामिन्द्र । प्रज्ञा० ६८ ।

धायद्—धातकी—वृक्षाविशेष । प्रज्ञा० ३१ । लवणसमुद्र
परिक्षाय स्थितो धातकीवृक्षपण्डोपलक्षितो द्वीप ।
अनु० ६० ।

धायद्दुपत्तरससारो—धातकीपत्ररससार—धातकीपत्रासव ।
। जीवा० ३५१ ।

धायद्दखल—पूर्वाद्धे उत्तरकुशुपु नोलवद्विरसमीपे धात-
कीनाम वृक्ष । जीवा० ३२८ । भग० ८०३ । प्रपविशति
तीर्थंकरस्य चक्षुवृक्ष । सम० १५२ ।

धायद्दसडे—धातवीना खण्डानि यास्मत् स धातकीखण्ड,
एनाहसो द्वीपविशेष । भाव० ७८८ । ज्ञाता० २१३ ।

धायगता—भारवता । भग० ५८१ ।

धारए—धारकोऽधोतानामेवा धारणात् । भग० ११२ ।

धारण—धारणा—विधेयेषु निवर्त्तनलक्षणा । ठाणा० ३३१ ।

धारणा—धनुर्नाथवासनाया अविच्युति । ज० प्र० १८२ ।

धारणग—धमणम् । भाव० ८३२ ।

धारणा—यथास्वमत्पवस्थानम् । तत्त्वा० १२५ । भग० ३८४ ।

अवगतप्रायश्चित्तपवरण धारणा । भग० ३४४ । बलहरणा-

घाःभूने मूले । भग० २७६ । अप्रच्युतिः, अविस्मृति ।

। भाव० ६८ । अहद्गुणाविष्करणरूपा । भाव० ७८६ ।

उपभोग । भाव० ३२५ । गीतापसविग्नेन द्रव्याद्यपेक्षया

मन्त्रपराधे यथा या विमुक्तिं कृता तामवधायं यद्व्यस्तत्रैव

तपैव नामव प्रयुक्तं सा, वैद्यावृष्यकरादेर्वा गच्छोपग्रहकारि-

णो अक्षेयानुचित्तम्योचित्तप्रायश्चित्तपदानां प्रदक्षिताना धरण

धारणा । ठाणा० ३१८ । अवगतायविशेषधरण धारणा

। भाव० १० । निर्णीतायधरणम् । अविच्युति १ वासना

२ स्मृतिश्च ३। न-नी० १६८ । असकृदालोचनादानेन यत्प्रा-

यश्चित्तविशेषाधरण सा । ठाणा० ३०१ । गृहीतस्यावि-

स्मरणे निवृत्ति । नि० चू० प्र० २५५ आ । अवगतार्थं

विशेषधारण धारणा । राज० १३१ । इदस्मृति । नि०

चू० प्र० २७८ अ । धारणा-अवधारणाशक्तिः । विवे० ६३०

धारणापरिहारो—अ सगोविज्जति पहिलेहिज्जति य ण य

परिमुज्जति । नि० चू० तृ० ८६ भा ।

धारणामेधावी—पूर्वाधोतयो प्रभूनयोरपि सूत्रार्थयोश्चिर-

मवधारणावृद्धिमान् । वृ० प्र० १२५ आ ।

धारणया—कुकुभरीन । दश० चू० ६२ ।

धारणाव्यवहार—धारणाव्यवहारो नाम गीतार्थेन सविग्ने-

नाचार्येण द्रव्यक्षेत्रकालभावपुरुषाद् प्रतिसेवनाश्रावलोच्य

यस्मिन्नपराधे यत् प्रायश्चित्तमदायि तत्सर्वमन्यो दृष्ट्वा

तेष्वेव द्रव्यादिषु तादृश एवापराधे तदेव प्रायश्चित्तं

ददाति एष धारणाव्यवहार वेद्यावृत्त्यकरस्य गच्छोपग्राहिणो

स्पृष्टकस्वामिनो वा देशदर्शनसहाय्यर वा सविग्नस्योचित-

प्रायश्चित्तदान धारणमेव धारणाव्यवहार । व्य० प्र०

५ आ ।

धारणि—धारिणी जितशत्रुराज्ञी । उत० ११४ । श्रेयान-

नायस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।

धारणिजो—धारणिक—ऋणधारक । वृ० दि० ७० अ ।

धारणिज्ज—लवणजुत खडासडिकरणं । नि० चू० प्र०

२४४ आ ।

धारणी—श्वेतनृपस्य राज्ञी । राज० ६ । जितशत्रुराज्ञी ।

भावा० २१ । धारिणी—महासेनराज्ञी । विवा० ८२ ।

श्रेणिकस्य राज्ञी । ज्ञाता० १२ । अदीनशत्रुराजस्य पट्ट-

राज्ञी । विवा० ६० । बलनृपस्य राज्ञी । ज्ञाता० १२१ ।

धारा—देवक्षत्रधारका । वृ० दि० २७३ आ । सत-

तपातजनिता सन्तति । उत० ३६६ । धारैव धारा-

क्रिया । भग० ४७१ ।

धाराहृतकदम्ब— । नदी० १५० ।

धारिज्जति—धार्म्यते आसेव्यन्ते । उत० ६०७ ।

धारिणि—धारिणी—अशातोदाहरण युवराजराष्ट्रधर्मपत्नी ।

भाव० ६६६ ।

धारिणी—वनञ्जयनृपपत्नी । भाव० १७७ । श्रेणिकराज्ञी ।

अनुत० १ । दसन्तपुरे जितशत्रुराज्ञी । भाव० ३७८ ।

वज्रसेनराज्ञी । भाव० ११७ । अ-धनृपस्यराज्ञी ।

अन्त० २ । चन्द्रावतसकराज्ञी । उत० ३७५ । सकल-

गुणधारणाद् धारिणी—जितशत्रुनृपपत्नी । मूय० २ ।

विशाखभृतिगुवराजपत्नी । भाव० १७२ । बभदेवराज्ञी ।
 अन्त० १४ । जितघनो राज्ञी । ज० प्र० ६ । एषणा-
 समितिदृष्टान्ते धिजातीयचक्ररगीतमपत्नी । भाव०
 ६१६ । सुवेगोदाहरणे चम्पायां मित्रप्रभराज्ञी । भाव०
 ७०६ । अज्ञातोदाहरणे कोशाम्ब्यामचितसेनराज्ञी । भाव०
 ६६६ । दधिवाहनराज्ञी । भाव० १२३ । जितघन-
 राज्ञी । भाव० १५८ । शिवराज्ञी राज्ञी । भग० ५१४
 वृष्णिगराजपत्नी । अन्त० ३ । चम्पाया कोणिकराज्ञी ।
 प्रभ० १ । जितघनराजपत्नी । भाव० ३७२ । चतु-
 रिन्द्रियोदाहरण मधुरापिपतिजितघनराज्ञी । भाव० ३६८ ।
 श्यावस्तिनगयां रुक्मिण्युपस्था राज्ञा । ज्ञाता० १५० ।
 नाभित्यपुरस्य जितघनो राज्ञी । ज्ञाता० १४४ । अन्धक-
 वृष्णेदेवी । अन्त० २ । अन्धकवृष्णेदेवी । अन्त० ३ ।
 बलदेवस्य देवी । अन्त० १४ । त्रिसप्तदेवी । नि०
 सू० प्र० ३५१ अ ।
 घारित्तए-घारयित्नु परिग्रहे घर्तुम् । वृ० द्वि० २०१ अ ।
 उवसोगो । ठाणा० १३८ । घर्तुं परिग्रहे । ठाणा०
 १३८ ।
 घारिया-घारका । भाव० ३५७ ।
 घारिवारिय-घाराप्रधान वारि जल येषु तानि घारावारि-
 काणि । भग० ६१७ ।
 घारेह-घारयति आत्मनि लीन भवे । द० १८८ ।
 घारेज-घारयित्नु व्यापारयत् । भग० २२३ ।
 घारेमाणोओ-घारयत्य-वाचयत्य । ज० प्र० ८२ ।
 घारेमाणे-घारयन् द्विरोक्तुवन् । भग० ५४ ।
 घारोदय-गिरिनिर्हरजल आन्तर्गिरि वा । वृ० द्वि०
 १७१ अ ।
 घालिया-घारिता । उत० १३७ ।
 घार्ध-धावनम् । भाव० १६८ ।
 घावण-धावन शीघ्रगुणमनम् । ज० प्र० ५३० । वेणव-
 नमनम् । ज्ञाता० २३२ । द० १०० । शीघ्रमनम् ।
 ज० प्र० २९५ ।
 घावणओ-नगह्राण । वृ० वृ० २४८ अ ।
 घावर्न-वल्गवप्रशानम् । वृ० प्र० २९८ अ । प्रगाण
 नम् । भाषा० २७७ ।

घावलेय- । भाषा० १७ ।
 घाविय-धावन-अश्वकलाविशेष । उत० २२३ ।
 धाह-धावनम् । उत० १०२ ।
 धिइ-धृति-मानसाऽवष्टम्भलक्षणा, निष्पत्त्या । वृ० प्र०
 २१६ अ । मूलोत्तरगुणविषय प्रतिदिशममुत्सहमान
 आत्मपरिणामविशेष । तद० ४५ । चित्तस्वास्थ्यम् ।
 सम० ११७ । समय प्रति चित्तस्वास्थ्यम् । उत० २३५ ।
 घृति-चित्तस्वास्थ्यम् । भाषा० १२३ ।
 धिइदुबल-दुर्बलधृतयो धर्मनुष्ठान प्रतीति । उत०
 ५५२ ।
 धिइमई-धृतिमति धृतिप्रधाना मतिर्धृतिमति-अदैन्यम् ।
 सम० ५८ ।
 धिइल्लिया-शालमञ्जिका । भाव० ३४४ ।
 धिई-मानसोऽवष्टम्भरूपा । वृ० वृ० १४ अ । धृति-
 चित्तस्वास्थ्यमनुष्ठानत्वम् । उत० ६२२ । समाधान
 समये । भाषा० ४३१ । धृति-पत्योपमस्मितीका देवी ।
 ज० प्र० ३०६ ।
 धिईकूडे-धृति तिगिठिद्रहपुरी तस्या कूटम् । ज० प्र० ३०८
 धिईमई-धृतिमति-अदैन्यम् । प्रद० १४६ । धृतिमति-
 धृतिप्रधाना मति । योगसग्रहे षोडशो योग । भाव० ६६४ ।
 धिक्कर-धियधियोष एव तस्य करण-उच्चारण
 विवकार । ठाणा० ३६६ ।
 धिक्कारिज्ञमानो-धिक्रवमाणा यिक्कारऽधिययोक्ति-
 माणा । ज्ञाता० २०० ।
 धिक्जातोय-नीचगुण । त० १३२ । भाषा० १३२ ।
 धिक्पण-महक । द० २५६ । उत० ६१ । धिक्-
 जातीय-श्राद्ध । द० १८४ ।
 धिक्जाह-धिशानोय-श्राद्ध । भाव० ६१६ ।
 धिक्जाहओ-धिशानोय । भाव० २७३, ३३६ । धिशान-
 निव । भाव० १८७ ।
 धिक्जाय-धिशान-श्राद्ध । श्रोय० २०४ ।
 धिनि-धृति-दिवलिन विवचन सत्यमय तात्पर्येण अ-
 नोपग्रहम् । गुर्व० २६६ । अर्धवर्षो लृगिदधयनम् ।
 दिय० ३७ ।
 धिनिघरे-धृतिघरा अन्तर्दृष्टानां मष्टमवर्षस्य षष्ठमवर्षम्

। अन्त १८ ।

घृतिबलिया-धृति वज्रकुण्डलदभेद्य चित्तप्रणिधान तथा बलिका-दसवन्त । मृ० वृ० ।

घृतिम-धृतिमान् स्वस्थचित । प्रश्न० ११३ ।

घृतिहरे-धृतिघर-काकन्या गायापति । अन्त २३ ।

घृति-घरण-धृति सम्यग्दर्शने सति चारित्र्यावस्थानम् ।

सूत्र० १६७ । धृति-चित्तदाढ्यं तत्परिपालनीयत्वाद-

हिंसाया धृतिरेव अहिंसाया अष्टादशम नाम । प्रश्न० ६६ ।

चित्तस्वास्थ्यम् । जाता० ५६ ।

धम्मरगो-धोवर । आव० ८२६ ।

धियारो-अधिकार । आव० ४२७ ।

धिसरा-मत्स्यबन्धविशेष । विपा० ८१ ।

धो-धो बुद्धि । उत्त० २१६ ।

धोईधणियनिष्कपो-धृतिरञ्जुव-घनेन घनिक-अत्यर्थं निष्प्रकम्प-अविचलो य स धृतिधनिकनिष्प्रकम्प । औप० ४८ ।

धोउल्लिका-पुस्तकमंविशेष । औष० १२६ । अनु० १३ ।

धोउल्लिया-शालभञ्जिका । उत्त० १४६ ।

धोमने-परिच्छिद्यते । प्रज्ञा० ५२७ ।

धोया-दुहिता । आव० ४२४ ।

धोयार-धिवकार । आव० २०० । नि० चू० प्र० १३४ अ ।

नि० चू० प्र० १८६ आ । नि० चू० प्र० १३ अ ।

धोर-असहायो बुद्धगो । नि० चू० प्र० २०० अ । पट्टिओ

तवकरणसूरो वा । दश० चू० १६५ । धिया राजत इति

धीर, अशोभ्यो वा । उत्त० ५५ धोर-अनन्तज्ञानी ।

आव० ८४५ । अशोभ्य सम्यक्मोक्षी । उत्त० ४१५ ।

धीः बुद्धिस्तया राजते स च तीर्थकुण्डदणधरो वा । आचा०

२०५ । अशोभ्यो धोविराजितो वा विवेकेन दुःखमुक्त-

कारणतयाऽवधारय । आचा० १६० । व्रतपरिपालने स्थिरः

। नन्दो० २५० । व्रतानुपालने स्थिरः । आव० २६ ।

धोमान् परोपहादाशोभ्यो वा । उत्त० २८३ । धी-

बुद्धिस्तया राजते इति धोरः । प्रज्ञा० ५ । आव० ६१६ ।

धीर-बुद्धिमान् स्थिरो वा । दश० ११६ । धोर-सयत

। दश० २२२ । धोर-तीर्थकरणघर । दश० ८६ ।

धीरपुरिस-एका-ततो कीर्णतरायापगमाद् धोरपुरुष

तीर्थकरो गणघरञ्ज । आव० ६१६ ।

धीरपुरिसप्रज्ञत-धीरपुरुषप्रज्ञत-तीर्थकरणघरप्ररूपितम् । आव० ८४३ ।

धीरपुरिसा-धीरेण्ये वैतेषु च ते पुरुषा-पुरुषकारवन्तो न कातरेण्विति धोरपुरुषा । सम० १५७ ।

धीरा-सत्ववन्त । उत्त० ४०७ । स्थिरा अशोभा वा । प्रश्न० १०७ ।

धीवर-अष्टादशश्रेणिनाम । ज० प्र० १६४ ।

धुंघुमारो-धुंघुमार सवेगोदाहरण सिनुमारपुराधिपति । आव० ७०६ ।

धुअ-धुवा तथाविधपुस्तकवैशिष्ट्यरूपस्वरूपस्यापरिहाणे । ज० प्र० २५७ ।

धुआवण-दन्धावण । नि० चू० प्र० १७६ अ ।

धुण-धुनीहि-विवेचय पृथक्कुरुतदुपरि ममत्व वा विपत्स्वे-ति भावार्थ । आचा० १४४ ।

धुणह-धुनोति पातयति । दश० १५६ । धुनाति-प्रस्फोट-यति । औष० १११ ।

धुणण-धूनन-मिस्रप्रत्ययेनिर्वातिकरणेन सम्यक्त्वावस्थानम् । आचा० २६८ ।

धुणति-धुनाति । आव० २०६ ।

धुतकम्मसि-धुन-अपनोत 'कम्मसि' ति-कामंघ्रियकरपरि-भाषया सत्कर्मनिनेति धुतकमांसि । धुता कर्मणोऽशा-भा-गा येन स । उत्त० १८८ ।

धुना-धुता सत्कारापेक्षया त्यक्ता । प्रश्न० १०७ ।

धुत्त-धूतं धुतकार । उत्त० २४८ ।

धुत्तिमा-धूतिमा । औष० १५८ ।

धुन्न-धूनते रेणुवद्वाधुना सत्काररूपेणाने भ्राम्यते येन तदूर्तं कर्म । सूत्र० ३२६ । धून-पापम् । दश० २२४ ।

धुय-धुव सयम । सूत्र० १४१ । धूत-धूयतेऽष्टप्रकार-कर्मोति तदूर्त-सयमानुष्ठानम्, कर्म वा । सूत्र० ६६ ।

धुयरए-धुयरबहक । औष० २२६ । सम० ४४ ।

धुयसीलया-अद्वारवसीनगवहस्तेषु सयम उज्जुता । दश० चू० १२४ ।

धुरए-धुरक । ज० प्र० ५३५ ।

धुरतुण्डे-धुरि । दश० १०५ ।

ध्रुव-ध्रुवमव्यन्त सर्वदैत्यैर्ष । ठाणा० ३६३ । ध्रुव कर्म सप्तारो वा । अणु० ३१ । अर्च्युतानुरूपप्रतिरस्वभाव । मूत्र० ३७० । ध्रुव-आचारप्रकल्पे प्रथमश्रुतस्कप्रस्य षष्ठ-मध्यपथम् । प्रथ० १४५ । ध्रुव-आचाराङ्गस्य षष्ठ-मध्यपथम् । उक्त० ६१६ । नित्य-संपूर्णं सर्वत्रप्रधानोप-सर्जनभावेन वा । दश० २३५ । निश्चित अक्षरत्वाद् ध्रुव अनित्यतरूप । भग० ११९ । ध्रुवत्व सर्वदैव भावान्निपयो त्रिकालभावित्वाद् ध्रुव । ठाणा० ३३३ । दढ धिर । नि० सू० प्र० २४४ आ । षष्ठमआचार-प्रकल्प । आव० ६६० । ध्रुव आवश्यकस्य तृतीय पर्याय । विशेषे ४१५ । ध्रुव-पर्वतियभाविभोग्यम् । वृ० द्वि० १६२ आ ।

ध्रुवऋजुच्छ्रुप-ध्रुपऋजुच्छ्रुपम् । जोवा० २३५ । ध्रुवकर्मिभो-ध्रुवकर्मिको लोहकारादि । ओष० ७७ । ध्रुवकर्मो-नोहकारो रहकारो कुम्भकारो ततुगारो । नि० सू० प्र० ३६० आ । काष्ठमूत्रपारादय । वृ० द्वि० १० अ ।

ध्रुवगडिया-ध्रुवगण्डिका । दश० १४० । ध्रुवघडो-ध्रुवघटी ध्रुवपटिका । जोवा० २०६ । ध्रुवचारिणो-ध्रुवो मोक्षस्तराण्य च ज्ञानाद् ध्रुवं तथा चरितुं क्षाम येषां ते ध्रुवचारिण । आचा० १२२ । ध्रुवर्णतराद्-आयाः ध्रुवान्तरवर्णना अनन्ता भवन्ति । विशेषे ३३१ ।

ध्रुवण-नानात्य पावन प्रक्षालनम् । ओष० ४१ । पाव-नम् । ठाणा० ३३६ । ध्रुवन पावन सुमाध्यवसाया-भिन्ध्यावपुटुधानां सम्प्रवर्तवमादयजननिति । प्राचा० २६८ ।

ध्रुवनिगाहो-अप्रानाविरशात् क्वचिदप्यवसितरवाद्य ध्रुव कर्म तारुमभूत सप्तारो वा तस्य निग्रहेहेतुराग्निग्रहो ध्रुवनिग्रह । अणु० ३१ ।

ध्रुवराती-ध्रुवरातिः । सूर्य० ३६ ।

ध्रुवराह-यः सदैव चन्द्रविभातस्याघस्ताद् सञ्चरति स ध्रुवराह । सूर्य० २६ । भग० १७६ ।

ध्रुवलोअ-ध्रुवलोचः ध्रुव प्रतिदिनमात्रो मोच । वृ० प्र० २२३ अ । दिने दिने कुम्भन्तोत्सर्षः । नि० सू० प्र०

३४३ अ । ध्रुवधन्ने-ध्रुव अव्यभिचारो स चासौ वर्णश्च ध्रुववर्णस्त ध्रुवा । प्राचा० २६५ ।

ध्रुवसीलया-ध्रुवसीलता अष्टादशसौलाङ्ग तद्व्यवहाररूपा । दश० २३५ ।

ध्रुवा-ध्रुवा ध्रुवत्वात् त्रिकालभाविनी । जीवा० ६६ । त्रिकालावस्थापित्वात् ध्रुवा । ज० प्र० २७ ।

ध्रुसुलितो-व्य्यादिभक्षो । पिण्ड० १५७ ।

ध्रु-चिन्ता । पिण्ड० ३६ ।

ध्रुआ-पुत्री । ज० प्र० १४६ । ध्रुना सुता । आव० १५४ ।

ध्रुत्तं-ध्रुनातीति ध्रुन चारित्रम् । आचा० १२२ ।

ध्रुमो-शोषो । नि० सू० तृ० ४६ अ । ध्रुम भोजने दोष-विशेष । भग० १२२ । द्विवादिस्तको वधार । पिण्ड० ८४ । आन्तप्रान्तादाताहारद्वेषाचारित्रस्याभिधूमनाद् ध्रुमदोष । आचा० ३५१ । अभिभवे । वृ० प्र० ४६ अ । मन शिलादिस्म्बन्धि । उक्त० ४१७ । चारित्र्येभ्यन्-ध्रुमहेतुत्वात् ध्रुम द्वेष । भग० २६२ ।

ध्रुमहंशाल-ध्रुमाङ्गारक द्वेषरागी । ओष० १८७ ।

ध्रुमकेड-ध्रुमकेतु ध्रुमचिह्नो ध्रुमध्वज नोत्कादिरूप । दश० ६५ ।

ध्रुमकेऊ-ध्रुमकेतुः अष्टविंशतमो महाग्रह । ठाणा० ७६ । ज० प्र० ५३५ ।

ध्रुमपल्लिआम-णाम जहा लङ्घ लणिना तरुकारो सो सुम्भति लोभे लङ्घाए परिवरतहि अण्णाओ सुह्णाओ लणि-त्ताओ सुनेदुआरीण फलानि सुभित्ता जा सा करोसग लङ्घा तस्य अग्ने सुम्भति तासि च सेंदुपल्लुआण सो आर्णवारी स लङ्घ निदिद्या ताहे ध्रुमो तेहि सो तेहि विविधित्ता ताणि फलानि पावेति तेण ते पचयति तस्य जे अण्डछा ते ध्रुमपल्लियाम भण्णति । नि० सू० द्वि० १२५ आ ।

ध्रुमप्यना-ध्रुमप्रथा । प्रज्ञा० ४३ ।

ध्रुमप्रभा-ध्रुमाभद्रयोपनिगता पृथ्वी । अणु० ८६ ।

ध्रुमवट्टि-ध्रुमवर्णि ध्रुमवेदिम् । ज० प्र० १६३ ।

ध्रुमवण्णा-ध्रुमवर्णा पाण्डुरा । ज्ञाता० २३१ ।

धूम्रायमानः- । नदी० १५२, १६० ।
 धूम्राहिति-धूम्रायिप्यन्ते धूममुद्रमिध्वन्ति । जं० प्र० १६७।
 भग० ३०६ ।
 धूमिआ-धूमिका रूक्षा प्रविरला धूमाभा । अनु० १२१ ।
 धूमिकाव्यामोहं- । ठाणा० ४५७ ।
 धूमिता-धूमिका महिकाभेदो वर्णतो धूमिका धूमाकारा
 ध्रुमेत्यर्थः । ठाणा० ४७६ ।
 धूमिया-धूमिका रूक्षा प्रविरला धूमाभा । जीवा० २८३ ।
 धूमिका धूमवर्णा धूसरः । भग० १६६ ।
 धूर्ध्व-धूर्त-सङ्गानां त्यजनं तत्प्रतिपादकं धृतम् । ठाणा०
 ४४४ । धृत इति धूर्तं प्राग्बद्ध कर्म । सूत्र० ३३१ ।
 धूपवाद-धून अष्टप्रकारकर्म धूननं ज्ञातिपरित्यागो वा
 तस्य वादः धृतवादः । आचा० २३६ ।
 धूया-दोषि च वेवलं जननी स्तन्यायमिति दुहिता ।
 उक्त० ३ । दुहिता पुत्र । पिण्ड १४० । ।
 धूलि-धूल पाणु । जं० प्र० १६६ ।
 धूलिणाय-धूनाज्ञातम् । उक्त० १२८ ।
 धूली-धूलिः । ओष० २१५ । धूली पाणुः । भग० ३०७ ।
 धूलोजंधो-धूमिधूमरजवः । ध्य० प्र० २५३ अ ।
 धूलीवासं-धुनिवर्धः । आच० ७३४ ।
 धूव-धूपः दशाङ्गादिः गन्धद्रव्यसंयोगजः । जं० प्र० ५१,
 १४४ ।
 धूपगार्हणं-धूपग्रहणं धूपमाजनम् । आच० ६८६ ।
 धूपधो-आरमवस्त्रादेर्धूपनम्, अनागतभ्यामिनिवृत्तये धूमपान-
 मित्यग्ये व्याचक्षते । दशा० ११८ ।
 धूपप्रतिग्रहं-धूपप्रतिग्रहं धूपमाजनम् । आच० ७१० ।
 धूपधियं- । नि० सू० प्र० २३२ अ ।
 धूसर-रूपदधवलम् । आचा० २६ ।
 धृतपुष्पमित्र-आयं रक्षितप्रयमो पुष्पमित्रशिष्यः । विदो०
 १००२ ।
 धृतपूर्ण-योग्यं दानम् । वृ० प्र० ५५ अ ।
 धृतपाद्- । नदी० १५४ ।
 धृतिः-निपयवर्धंश्चरवर्धते धाठं धृतम् । ठाणा० ७२ । तिगि-
 रुदे देवताविशेषः । ठाणा० ७३ ।
 धृष्टाधुं-रूपधूमनीधुतः शीपदीन्ध्रेप्रज्ञा । प्रभ० ८७ ।

धेज्जं-धैर्यं घृष्टता । प्रभ० ११६ । सत्त्वम् । प्रभ० १२१ ।
 धेज्जा-ध्येया । विपा० ४२ ।
 धेवए-धैवतः रैवतः अभिसन्धयतेऽनुमन्धयति शेषस्वरानिति
 धैवतः पष्ठः स्वरः । अनु० १२७ ।
 धेवते-अभिसन्धयते अनुसन्धयति शेषस्वरानिति निरुक्तिव-
 दाद् धैवतः । ठाणा० ३६३ ।
 धोअ-धौतो भूतिवरण्टिनहस्तयम्भार्जनेनातिनेजितः धो-
 धितः । जं० प्र० ३५ । धौतानि शाणोत्तारेण दौष्टिमन्ति
 कुनानि । जं० प्र० २४२ ।
 धोअणे-धावनं प्रक्षालनम् । आचा० ४१ ।
 धोडव-धोटकः अजास्योऽध्वः । दशा० १६४ ।
 धोयं-धौतं निर्मलम् । जीवा० १६४ । धौतं प्रक्षालित-
 मलम् । प्रभ० ८२ । धौतम् । आच० ६२० । धौतं
 प्रक्षालितम् । भग० २५४ । धौतं शोधितं तप्तं च ।
 जीवा० २६७ । धौत-भूतिवरण्टितहस्तयम्भार्जनेनाति-
 निशितोक्तः । प्रज्ञा० ३६३ । जीवा० १६१ । धौतः
 शोधितः । जीवा० १६१ । धौतः शोधितः । राज० ३३ ।
 धोयपुत्ती-भूरभेदा दाढीयाली । नि० सू० द्वि० ६१ अ ।
 धोया-धौतानां शुद्धस्वरूपाः । ठाणा० ४४६ ।
 धोरण-गतिचातुर्यम् । जं० प्र० २६५, ५३० । चतुरत्वं
 गतिविषयम् । ज्ञात० २३२ ।
 धोरिणिणो-नदीमुख्याः । आ० ७० ।
 धोरुमिणि-धीरुक्त्तिकाः । ज्ञाता० ४१ ।
 धोरेयसोला-धुरि वहन्ति धोरेयास्तेषामिव शोर्लं उरिदास-
 भारवाहिता सप्रण स्वभावां येषां ते धोरेयसोलाः ।
 उक्त० ४०७ ।
 धोर्वति-उद्वर्तयन्ती । आच० ३४६ ।
 धोवण- । नि० सू० द्वि० १६६ अ ।
 धावनं वस्त्रालुपकरणचर्मकोशकटाहादिभण्डकविषयम् ।
 आचा० ४२ ।
 धावितं-कोष्ठितं । नि० सू० प्र० १२८ आ ।
 धोवण-मर्वायां प्रदालनविधीनाम् । जं० प्र० २५८ ।
 धमातं-भस्मोक्तम् । प्रज्ञा० ११२ । दण्डम् । प्रज्ञा० २ ।
 ध्यानशतकं-ध्यानभ्यासाद्यैरुक्तं ध्यायम् । आच० ५८२ ।
 ध्यानान्तरिकं- । वृ० प्र० २५६ अ ।

ध्यामर्क-गन्धद्रव्यविशेषः । उक्त० १४२ ।
 ध्यामतेजाः-भ्रष्टतेजाः । भग० ६८४ ।
 ध्यामलं-अस्पष्टम् । भाव० ७२५ ।
 ध्ये-करणविरोधार्यः । विद्ये० ११६३ ।
 ध्रुवः-य एकास्पदप्रतिबद्धः । उक्त० २८६ ।
 ध्रुवं-निरयम् । व्य० द्वि० ३६१ अ ।
 ध्रुवगण्डिका- । । ठाणा० ४१५ ।
 ध्रुवयं-ध्रुवं सङ्गीते रागविशेषः । उक्त० २८६ ।
 ध्रुववर्गणा-ध्रुवा-निरयाः सर्वकालावस्थाभिन्नाः । भाव० ३५ ।
 ध्रुवा-ध्रुववर्गणा । भाव० ३५ ।
 ध्रुवानन्तरा-प्रदेशोत्तरा । भाव० ३५ ।
 ध्यजा-हेतुः । जीवा० १८६ ।

न

नंगल-साङ्गलम्, हलम् । दश० २१८ । साङ्गलं शीरम् ।
 प्रथ० ८ । साङ्गलं हलम्, क्षौद्रोपक्रमणविशेषः । दश० ४० ।
 नंगलिया-नाङ्गलिकः गलावत्स्वित्तुवर्णादिमयलाङ्गला-
 कारधारीमृदुविशेषः कर्षको वा । शीप० ७३ ।
 नंगलिया-गलावत्स्वित्तुवर्णादिमयलाङ्गलप्रतिकृतिपा-
 र्णो मृदुविशेषः कर्षका वा । भग० ५८१ ।
 नंतिषक-नतिष्ठाः क्षियाः । व्य० द्वि० ४१६ अ ।
 नंद-नन्दः योगसद्गद्दे सिद्धाहृष्टान्ते पाटलिपुत्रस्य राजा ।
 भाव० ६७० । नन्दो भोगार्थां वराजतः । व्य० द्वि० २८० । नन्दः नृपतिविशेषः । व्य० प्र० १४० अ ।
 नन्दः पाटलिपुत्रे राजा । उक्त० १०४ । नन्दः-उदाधिराजो
 मन्त्री । वृत्त सोहासनम् । ज्ञाता० ४३ । नन्द-मङ्गल-
 वस्तु, वृत्त सोहासनम् । भग० १४७ । श्रुतमद्रस्यविभिनः
 वित्तामारितो नृपः । नंदी० १६७ । नन्द वृत्तसोहासनम् ।
 ज० प्र० ४२३ । मन्दिनामक सन्निवेशम् । उक्त० ३७६ ।
 नन्दः ब्राह्मणधामे वननन्दस्य भ्राता । भाव० २०१ ।
 भरतदोत्रे भाषितोर्ष्वरस्य पूर्वभवनाम । भग० १५४ ।
 नन्दः-नारिणामित्रीबुद्धिहृष्टान्ते पाटलिपुत्रे स्थीरपतिः ।
 भाव० ४३३ ।

नंदगोवं-नन्दगोपः । व्य० प्र० २४० ।
 नंदण-नन्दनं चमरस्य विकुर्वणा विपयकोट्टेनके भोवानगयां
 चैत्यम् । भग० १५३ । मल्लिनाथजिनस्य पूर्वभवनाम-
 महावीरस्वामिनः पूर्वभवनाम । भग० १५१ । रषाणि-
 ताधिपती । ठाणा० ४०६ । भरतदोत्रे भावि सप्तमो
 धामुदेवः । भग० १५४ ।
 नंदण-नन्दपति आनन्दयति देवादीनिनि नन्दनं देववनम् ।
 ज० प्र० ३६३ । नन्दनः लक्षणापेततया समुद्रिजनकः ।
 अक्त० ४५१ । द्वितीयवर्गे दशममध्ययनम् । निरय० १६ ।
 नंदणवर्ण-नन्दनवनं द्वारवत्या वनविशेषः । अक्त० १८ ।
 नन्दनवनं मेहसम्भयो उत्तमवनविशेषः । प्रथ० १३५ ।
 नन्दनवनं रैवतपर्वते वनविशेषः । अक्त० १ । नन्दनवन
 मेरोद्वितीयवनम् । प्रथ० ८५ । रैवतकपर्वतस्य उद्यान-
 विशेषः । निरय० ३६ । नन्दन्ति सुरासुरविद्याधारादयो
 यम तन्मन्दनं वनं-अशोकसहकारादिपाद्यवृन्दं नन्दनं च
 तद्वनं च नन्दनवनम् । नंदी० ४६ ।
 नंदमाणग-नन्दमानकः पतिविशेषः । प्रथ० ८ ।
 नंदमित्ते-द्वितीयः विष्णुः । भग० १५४ ।
 नंदमिरी-नन्दप्रोः संवरोदाहरणे मद्रमेनहुद्रिता । भाव०
 ७१३ ।
 नंदसेणिया-नन्दसेनिका अन्तर्दृष्टानां सप्तमवर्गस्य चतुर्थ-
 मध्ययनम् । अक्त० २५ ।
 नंदा-नन्दति समुद्रो मथनोति नन्दः तस्यामन्वगामिद इह
 च दोषस्य प्राकृतत्वाद् । ज० प्र० १४३ । नन्दति
 शीतमजिनमाता । भाव० १६० । नन्दा एतदभिधाना
 ताश्चतोरुपचरिणी । ज० प्र० ४१७ । नन्दा अन्तर्दृ-
 ष्टानां सप्तमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । अक्त० २५ । नन्दा
 नन्दयति समुद्रि तपतीति नन्दा, अश्रिवायात्रयुविद्यतिनमं
 नाम । प्रथ० ६६ । नन्दा संवरोदाहरणे बाराणस्यां
 जीर्णधेहिनी भद्रमेतस्य भार्या । भाव० ७१३ । नन्दा
 पुष्करिणीविशेषः । जीवा० २२६ । भग० १५० ।
 धेनिषस्य राज्ञी । निरय० ६ । ज्ञाता० ११ । अमर-
 नुमारस्य माता । ज्ञाता० ११ ।
 नंदावत्-चतुरिन्द्रियबोधविशेषः । जीवा० ३२ । प्रज्ञा०
 १,४ । नन्दावर्तः चतुरिन्द्रियबोधेदः । उक्त० ६६८ ।

नदि—नदी अतिशयेन महान् । व्य० द्वि० ३२४ । नदि
 तुष्टि प्रमोद । आचा० १४३ । नन्दित प्राणिनोज्जेना-
 स्मिन् वेति वा नन्दि—इदमेव प्रस्तुतमध्ययन नन्दन नदि
 प्रमोदो हर्ष इत्यर्थ । ज्ञानपञ्चकाभिधायकाध्ययनमपि
 नन्दि । नदी० १ । नदि आविष्टलित । नदी० १ ।
 द्वादशतूर्यसङ्घाते नन्दि । जीवा० २०७ । नन्दी द्वादश-
 तूर्यनिर्घोष । प्रश्न० १५६ । ऋढा । आचा० १५६ ।
 नदिआवत्त—देवविमानविशेष । सम० ३२ । नद्यावत्त ।
 ब्रह्मलोकं देवविमानविशेष । औप० ५२ । आव० २१७ ।
 नदिए—नन्दित समृद्धतरतामुपागत । भग० ११६ ।
 नदिगाम—नदीप्राग भगवतो वर्षमानस्वामिन पितुमित्र-
 स्य ग्राम । आव० २२२ ।
 नदिघोस—देवविमानविशेष । सम० १७ । तूर्यनाद ।
 ज्ञाता० ५८ । द्वादशतूर्यसङ्घातो नदी सस्य घोष ।
 उक्त० ०५ । नदीघोष—द्वादशतूर्यनिना । जीवा०
 १६० ।
 नदिघोषेण—नन्दीघोषेण द्वादशतूर्यनिनादात्मकेन यद्वा आ-
 धीर्बन्वानि नन्दी जीयास्त्वमित्यादीनि तद्घोषेण बन्दि-
 कोलाह्लात्कामकेन । उक्त० ३४६ ।
 नदिणीपिय—उपासकदशभि नवममध्ययनम् नन्दिनीपितृ-
 नामकस्य भावस्तीवास्तव्यस्य भगवता बोधितस्य सखेख-
 नादिगतस्य वक्तव्यतामिबन्धनाप्रदिनीपितृनामकमिति ।
 ठाणा० ५०६ ।
 नदिपडिगहि—रोगगद्गानगादिषु उवजति । नि० ब्रू०
 द्वि० १११ आ ।
 नदिपुर—नन्दिपुर शाण्डिल्यजनपदे आर्यक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ ।
 नन्दिपुर मित्रराजधानी । विपा० ७६ ।
 नदिक्ले—नन्दिबृक्षाभिधानतत्फलानि । ज्ञाता० १० ।
 नातायां पञ्चदशमध्ययनम् । सम० ३६ । ज्ञाता० १० ।
 आव० ६५३ ।
 नदिमुपगतठिप—नन्दीमुदङ्गनस्थित, आवलिका बाह्यस्य
 त्रयोदश संस्थानम् । जीवा० १०४ ।
 नदिमुयगी—नन्दीमुदङ्ग द्वादशविषयपूर्वात्तर्गतो मुदङ्ग ।
 जीवा० १०५ ।
 नदिप—नन्दिप समृद्धितरतामुपागत । भग० ११७ ।

नदियावत्त—दीन्द्रियजीवविशेष । जीवा० ३१ । प्रज्ञा०
 ४१ । नद्यावत्त—नवकोण स्वस्तिकविशेष । प्रश्न० ७० ।
 नद्यावत्त । राज० ८ । नद्यावत्त प्रतिदिननवकोण
 स्वस्तिकविशेषो ऋद्धिगम्य । औप० १० ।
 नदिरागे—समुद्रो सस्या रागो-हृषो नन्दिराग । भग० ५७३ ।
 नदिराय—नृपविशेष । ज्ञाता० २०८ ।
 नदिरुवख—वृक्षविशेष । भग० ८०३ ।
 नदिवद्धण—नन्दिवर्द्धन एषणासमितिरुष्टान्ते आचार्य
 आव० ६१६ । वर्षमानस्वामिनो ज्येष्ठभ्राता । आचा०
 ४२२ ।
 नदिवद्धणा—अञ्जनकपर्णते पुष्करिणोविशेष । ठाणा०
 २३० ।
 नन्दिसेण—मधुराया श्रीदामराजसुत । ठाणा० ५०८ ।
 नन्दिपेण न्तानवैश्यावृत्त्ये श्रद्धावात् साधुविशेष । आव०
 ६१७ । पार्श्वपत्य स्थानि । आव० २०७ । नन्दिपेण
 पारिणामिकी बुद्धर्चि हृष्टान्त । आव० ४३० । नन्दिपेण
 भोगिकपुत्रसाधु । आव० ४३० । श्रेणिकपुत्र । आव०
 ६८२ । जम्बूद्वीपे ऐरवते अवसर्षिण्या चतुर्थो जिन । सम०
 १५३ ।
 नन्दिसेणा—नन्दिपेणा पूर्वस्या दिशि पूर्वदिग्भावाञ्जनपर्व
 सस्य पुष्करिणो विशेष । जीवा० ३६४ ।
 नन्दिसेन—शिष्यविशेष । नि० ब्रू० प्र० २०६ आ ।
 नन्दिस्सरो—नन्दिस्वर द्वादशतूर्यसङ्घातवस्वरतो यस्य स ।
 जीवा० २०७ ।
 नदी—प्रमोद । आचा० १६३ । नन्दी—गन्धारस्वरस्य
 प्रथमा मूचना । जीवा० १६३ । द्वादशतूर्यसङ्घात । उक्त०
 ३०५ । नन्दी—द्वादशतूर्यसमुदाय । भग० ४८१ । नन्दी
 वदन राजकुमारविशेष, अतद्दृशासु दुःखविपाकानां
 पट्टममध्ययनम् । विपा० ३५ । नन्दी—महेश्वरनृपशिष्य ।
 आव० ६८६ । नन्दी समृद्धि । आव० ७८६ । समृद्धि-
 हेतु अङ्गताहेतु अनोनताहेतु समुद्रताहेतुरा । वृ० द्वि०
 १०५ आ । येनाम्बवहूतेन तेवे सप्रमे वा नथति स
 एव नदी येनाम्बवहूतेन न द्रुतं दुषति स नदी अथवा
 येनाम्बवहूतेन न दीना भवन्ति स नदी, सम्यक्पणाय
 वा धरण्य पदी । नि० ब्रू० द्वि० २१ अ ।

नदीभाष्यं-नदीभाजन नदीवाचकम् । अक्ष० २१० ।
 नदीभाषण-नदीभाषणम् । वृ० द्वि० २४४ आ । महत्पा-
 त्रम् । ति० चू० द्वि० १८ आ ।
 नदीभाषण-नदीभाषण ज्ञानपत्रकोच्चारणम् । व्य० द्वि०
 २३ ।
 नदीमुह-नदीमुख पक्षिविधेय । प्रश्न० ८ ।
 नदीसर-द्वीपविशेष नदी समृद्धिस्तया ईश्वरो द्वीपो नदी-
 श्वर । अतु० ६० । अष्टमी द्वीप । सम० ६० । ज्ञाता०
 १२७ । प्रश्न० ६६ । इक्षुवरममुद्रानन्तर द्वीपस्तदनन्तर
 नमुद्रोपि । प्रश्न० ३०७ । नदीश्वर महेश्वरज्येष्ठशिष्य ।
 आय० ६८६ । नद्या-पर्वतपुष्करिणीप्रमुखपत्राद्यधर्म-
 ममुद्रपूजायद्भूतसमृद्धया ईश्वर-रक्षानिमाप्रदीपवर ।
 ज० प्र० १६३ ।
 नदीसरवर-नदीश्वरवर द्वीपविशेष । जीवा० ३५८ ।
 ज्ञाता० १२७ । आय० ८१५ ।
 नदीसरवरद्वीप-नदीश्वरवरद्वीप । आय० २१६ ।
 नदुत्तर-भूतानदनाकुमारैन्द्रस्य स्थानिकाधिपत्रिदेव ।
 ठाणा० ३०२ ।
 नदीसर-अन्तर्दृष्टानां सप्तमवर्गस्य तृतीयमध्ययनम् ।
 अन्त० २५ ।
 नह-नदी सरित् । आय० ५८१ ।
 महामह-सीकोषपूजास्थाने दृष्टान्त । आषा० ३२८ ।
 महयायतणे-नद्यायतनानि यत्र तीर्थस्थानेषु लोका पुण्यायै
 स्नानानि कुर्वन्ति । आषा० ४११ ।
 नई-नदी मिरित्छादिका । प्रश्न० २६७ ।
 नउअगे-चतुरधीया लक्ष्मणुने नमुदाङ्ग, कालमानविशेष ।
 अतु० १०० । सूर्य० ६१ ।
 नउए-चतुरधीया लक्ष्मणुदाङ्ग नमुतम् कालमानविशेष ।
 अतु० १०० । सूर्य० ६१ । अथ० २७५ ८८८ ।
 नउय-चतुरधातिपसदा* पूर्वाङ्ग तच्च पूर्वाङ्गन गुणित
 पूर्व, पूर्वक्रमेणकोनविधावधारान् चतुरस्रोचितगाह्य नमु-
 ताङ्ग तदपि चतुरधातिसधामित्छिद्वि नमुतम् । उत्त०
 २७७ ।
 नउयगे- । अथ० ८८८ ।
 नउल-नकुल पाण्डुपुत्रश्च चतुर्वं पुत्र । ज्ञाता० २०८ ।

नकुल । आय० २१७ । नकुल पुत्रपरिमर्षितर्यव्योक्तिक ।
 जीवा० ४० ।
 नउलगो-नकुलक । वाद० ४२१ ।
 नउला-भुजपरिसर्पविशेष । प्रश्न० ४६ ।
 नउलि-नकुलीविद्याविशेष । आय० ३१६ ।
 नए-नयन नय नीयते परिच्छिद्यतेऽनेनस्मिन्नस्मादिति वा
 नय, सद्यपान-तद्यथास्थिते वस्तुभ्योकाश्याहको बोधः
 इत्यर्थे । अतु० ४५ । नय न्याय । अथ० ६३ ।
 नद-हृद । ज्ञाता० २६ । नवति अनेकांशरमक वस्त्वे-
 कांशावलम्बनेन प्रतीतिपथमारोपयति नीयते वा तेन
 तस्मिन्ततो वा नयन वा नय प्रमाणप्रवृत्त्युत्तरकालमा-
 विपरामर्श । उत्त० ६७ । नय-प्रतिनियतेकवस्त्वयावि-
 पयोऽभिप्रायविशेष । सूय० ३६ ।
 नओ-नय नयन अन्तर्गमरिमकस्य वस्तुनो निपतकथमाव-
 लम्बनेन प्रतीतो प्रापण नय । उत्त० ११ । नय
 गमयतीति नय नीयते परिच्छिद्यतेऽनेन अस्मिन् अस्माद्
 वेति नय । विशे० ४३१ । नय नीतिपक्ष स्थितिपक्ष ।
 विशे० १३५२ ।
 नकराणि-नैतेषु करोऽस्तीति नकराणि । आषा० २५४ ।
 नकुल-च प्रताप । उत्त० ६६६ । परिसर्पविशेष ।
 प्रश्न० ४५ ।
 नकुला-बीपविशेष । ति० चू० प्र ७६ अ ।
 नकुलोपमुह-स्त्रिया गृह्यरश्क वस्त्रम् । प्रश्न० ४३० ।
 नक्षक-नासिका । प्रश्न० ८ । नक्षकविशेष । प्रश्न० ६ ।
 नक्षक्य-नासका । न० ।
 नक्षका-नासिका । आय० ८२० ।
 नक्षकुडिअ-नकुटिअ नामानक अङ्कुकटिक । ज० प्र०
 ५० ।
 नखलक्षणी-नखाधनी नखहरणिका । वृ० द्वि० १०१
 अ ।
 नखलक्षमासे-एकोनितनदात्रयवियोग एको नखलक्षमास ।
 सूर्य० १५३ ।
 नखलक्षसवच्छरे-नखलक्षसवच्छर । सूर्य० १६८ । पञ्च-
 विधमदान सवच्छर । सूय० १७१ ।
 नखलक्षसे-नखलक्षसे, नखाश्चमास । सूर्य० २१२ ।

नवखत्ता-नक्षत्राः ज्योतिष्कभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६६ ।
 नक्षत्रमासः-नक्षत्रेषु भावो नाक्षत्र. स खलु मासः सप्त-
 विशतिरहोरात्राणि सप्तपट्टीकृतेन छेदेन छिन्नस्याहोरात्रस्य
 एकविंशतिः सप्तपट्टा भागः । बृ० प्र० १८६ वा ।
 चन्द्रस्य नक्षत्रमण्डलभोगकालो नक्षत्रमामा । ठाणा०
 ३४४ । अष्टौ मुहूर्तसतानि एकोनविंशत्यधिकानि सूर्य० ६१ ।
 नख-नखर । आवा० ३८ ।
 नग-पर्वत । उत० ३५२ । जीवा० २७० ।
 नगर-नकरं अकरदायो लोकम् । प्रश्न० ५ । कररहितम् ।
 अनु० १४२ । भग० ३६ । नात्र करोऽस्तीति नकरम् ।
 उत० ६०५ । नगरमिह सैन्यनिवासिप्रकृतयः । भग०
 ३१८ । महामणुस्त सपरिग्रहो पण्डितमवाञ्जो । दश०
 सू० १६३ । नकर-नासिम्य करो विद्यत इति नकरम् ।
 दश० १४७ । भग० ६७४ ।
 नगरगोस्त्रिय-नगरगुप्तिकः । आवा० ६६७ । नगरगुप्तिकः ।
 'कोटपालः । प्रश्न० ३० ।
 नगरजणवय-नगरजनपदा. नगरादिलोकाः स्वयमेव पचन-
 पावनस्वभावा वर्तन्ते यथा भ्रमराः । दश० ७३ ।
 नगरधरा-नगरे स्थापयन्ति दुर्गवस्थितं जन सभामां स्थिरी-
 कुर्वन्तीति स्थविरा, ये नगरे व्यधस्थाकारिणो बुद्धिमत्
 आदेया. प्रभविष्णवस्ते नगरस्थविराः । ठाणा० ५१६ ।
 नगरधर्म-नगरधर्मं नगराचारः । ठाणा० ५१५ ।
 नगरनिद्रमर्ण-नगरनिद्रमन नगरजलनिर्गमनम् । भग०
 २०० । नगरजलनिर्ग क्षान्तेः । आता० ८१ ।
 नगरभोगिकः- । आवा० २३८ ।
 नगरमारी-नगरमारी मारीविशेषः । भग० १६७ ।
 नगररोग-नगररोग । भग० १६७ ।
 नगरस्य-
 नगराणि-चतुर्गो, रोगानि न विद्यते करो येषु तानि
 नकराणि वा कररहितानि । ज० प्र० १२१ ।
 नगिण-नग्न कुचेलवान् । दश० २०६ ।
 नगई-नगतिः गन्धारजनपदेषु पुरुषपुरनृपतिः, यश्चतुश्च
 शृणा प्रतिबुद्ध । उत० २६६ ।
 नगदआ-नग्न । आवा० ३०५ ।
 नगदय-भगो-नग्नमर्ण । त० ।

नग्नरुई-नाग्ये श्रामण्ये रविः-इच्छा नाग्न्यरविः । उत०
 ५७६ ।
 नगोति-नग्नयति । आवा० ३०५ ।
 नगोद्यो-नग्नोद्यः एकोऽहोरात्रे वृत्तविशेषः । जीवा०
 १५५ ।
 नगोहमंथु- । आवा० ३४८ ।
 नग्व-नृत्यः नृत्यविधायी । जीवा० २८१ ।
 नच्चियवर्च-नत्तितव्यम् । शोष० १५७ ।
 नचवेज्ज-पादजघाठकडिउदवाङ्गुलिबदणयणपमुहा-
 दिविकारकरण नृत्यम् । नि० सू० तृ० ६१ वा ।
 नज्जाणति-न जानाति-न सम्पन् विशेषतो गृह्णाति ।
 ठाणा० ३०६ ।
 नजुत-चतुरगोतिर्नयुताङ्कयतसहस्राणि एक नयुतम् । जीवा०
 ३४५ ।
 नजुतंर्ग-चतुरगोतिः नयुतशतसहस्राणि एक नयुताङ्कम् ।
 जीवा० ३४५ ।
 नज्जह-ज्ञायते । आता० १६२ ।
 नज्-इह दुःखद्वार्यः । ठाणा० १५३ । सर्वनिषेधवचनो-
 अय शब्दः । प्रज्ञा० ४६८ ।
 नट्ट-गीतविरहितं नुरपम् । बृ० द्वि० ३६ वा । नृत्यवि-
 धायो नर्तकः । अनु० ४६ । नाट्यं नृत्यम् । ठाणा०
 ४५० । नाट्यं साभिनयनिरभिनयभेदमिह ताण्डवम् ।
 ज० प्र० १३७ । नाट्यं नृत्यम् । विवा० ४५ । नूर्त्त-
 करचरणनयनादिपरिस्पन्दविशेषलक्षणम् । आवा० ५२८ ।
 नट्टक-नर्तकः यो नृत्यति स । प्रश्न० १३७ ।
 नट्टकहा-नर्तककथा रमणीयोऽय नर्तको नवेति । दश०
 ११४ ।
 नट्टग-नर्तकः यो नृत्यति स अङ्गुल्लो वा । जीवा० २ ।
 नट्टमरस-नृत्यमालक. खण्डप्रपातगुहायामिष्टायकदैववि-
 शेष । ठाणा० ७१ ।
 नट्टमालस्य-नृत्यमालस्यम् । आवा० १५१ ।
 नट्टि-नर्तकी नाट्यम् नर्तनकारिणी च । दश० ४० ।
 नट्टिअ-करस्य तथा पाठस्य भूव. निरस. अदणः ओष्ठस्य
 च एवमादीनामङ्गानां सविकार चक्षन् नर्तनम् । शोष०
 १७७ ।

नटदुल्लगं-नाटधम् । ज्ञाता० ६६ ।
 नटु-नटं सर्वपाण्डुरस्यो भूतम् । जीवा० २४५ । जं० प्र०
 १३८६ । । ।
 नटुखिह्वा-नटुकीडा । आब० ३६५ ।
 नटुतेये-नटुतेजाः । भग० ६८५ ।
 नट्टिल्लक्षो-नट्टः । आब० १६५ ।
 नट्ट-नटः नाटकानां नाटयिता । अनु० ४६ । नटः नाट-
 यिता । प्रभ० १३७ । नटः नाटकानां नाटयिता । जीव०
 २ । जीवा० २२१ । तुणविशेषः । जीवा० १२३ ।
 नडकहा-नटकया रम्योऽर्थं नटः । दश० ११५ ।
 नडखड्या-नटखारिता नटस्यैव नृवेगविकल्पधर्मकथाकर-
 णोपाजितभोजनादीनां खादित भक्षण यस्या सा नटस्यैव
 वा सद्यस्यैवगुण्यधर्मकथनलक्षणो हेवाकः-स्वभावो यस्या
 मा । ठाणा० २७६ ।
 नडपिडयं-नटपेटकं सवालवोदाहरणे ग्रामविशेषः । आब०
 ७२१ ।
 नडानि-नटः नृणविशेषस्तस्मात्कोशिनः । जीवा० १२३ ।
 नडिओ-नटितः । ज्ञाता० १६६ ।
 नडिज्जुए-नटयन्ते विनटयन्ते । प्रज्ञा० ६५ ।
 नणु-ननु अथमार्यां प्रमुञ्जमानः शब्दः । दश० ६३ ।
 नणुणथ-ननु निश्चितं अथ इहलोकं नन्वथ नान्यत्र वा ।
 भग० १७५ ।
 नत्तं-नवतं रात्रौ । सूर्य० १०५ ।
 नत्तु-नत्ता पौत्रः दोहितश्च । भग० ३०६ ।
 नत्तु-नत्तुणां पौत्राणां । निरय० २० ।
 नत्था-नत्ते नासात्तु । उपा० ४५ ।
 नत्थिकथादी-नास्तिकवादी-तोत्रायतिकः । प्रभ० ३१ ।
 नदइ-नदति । जीवा० २४७ ।
 नदिकोप्पर-नदास्तारे आकुण्डितनूरंराकारं गमनं नया
 आकुण्डितनूरंराकारं चमनं नदीनूरंम् । वृ० वृ० १६२
 अ ।
 नदितानि-शब्दवन्ति । जीवा० १६० ।
 नदी-गङ्गातिग्धाविद्या । नदी० २२८ । नदी-सरि ।
 भग० २३७ । डाटा० ३९ । शब्दरत्नक्यायस्थानेषु
 स्थानम् । प्रज्ञा० ७२ ।

नदीकच्छ-नदीगहनम् । ज्ञाता० ६७ ।
 ननिच्चडड-न जायते । पठ० २८ ।
 नन्दः-क्रोधहृतः । भक्त० ।
 नन्दक-सङ्गविशेषः । सम० १५७ ।
 नन्दन-छन्नाग्रनगयो राजमुत्तुः । सम० १०६ ।
 नन्दनवर्न-मेरुपर्वते वनम् । आब० ४७ । ज्ञाता० ६१ ।
 नूटविशेषः । प्रभ० ६६ ।
 नन्दा-श्रेणिकस्य रात्रौ शेषात्तटनगरेश्रीष्टुनः पुत्री अमप-
 कुमारस्य माता । नदी० १५० ।
 नन्दाप्रविभक्ति-श्रयोदशनाट्यभेदः । जं० प्र० ४१७ ।
 नन्दाप्रविभक्ति-सम्पाप्रविभवत्यभिनयात्मको-नन्दाच-
 म्पाप्रविभवत्यात्मकः त्रयोदशो नाट्यविधिः । जीवा० २४६ ।
 नन्दि-सन्निवेशविशेषः । उक्त० ३८० ।
 नन्दिघोषा-घण्टाविशेषः । भग० ७०० ।
 नन्दिणीपिथा-उपासकदशानां नवममध्ययनम् । उपा० १ ।
 नन्दिता-महितो हृष्टः तुष्टो वा । आब० ७५६ ।
 नन्दिवर्धनः-भगवतः नृदमानस्वामिनो भ्राता । आब०
 १८३ ।
 नन्दिवर्द्धन-राजकुमारविशेषः । ठाणा० ५०८ ।
 नन्दिपेणः-श्रेणिकपुत्रः । नदी० १६६ ।
 नन्दीमृदङ्गः-एकतः सङ्कोष्णोऽन्यत्रविरुद्धो मुराजविशेषः ।
 राज० ४१ ।
 नन्नतय-नवतं वेचलमिति । जीव० ६५ ।
 ननुसकः-पण्डकः । दश० ११५, २१५ ।
 ननुसण्ये-ननुसण्ये पदो ननुसण्ये, ननुसण्ये स्त्रियं
 पुरुष च प्रत्यभिनाय इत्यर्थं, तद्विवाक्येच यमार्थं ननुसक-
 वेदः । प्रज्ञा० ४६६ ।
 ननुसण्येय-ननुसण्येयको बद्धितररादिभावेन भवति ।
 भग० ८६३ ।
 ननु-ननुपरवम् । उक्त० ३१५ ।
 नभ-नभाति दीयतेति नभः । भग० ७७६ ।
 नभःसेनः-उपसेनतत्पयः । विशे० ६१० ।
 नभोदेव- । आभा० ३८६ ।
 नभोद्याहन-नृपुण्ये नृपः । विशे० ६०५ ।
 नभंसह-नमस्यति भावेन प्रणमति । जं० प्र० १७ । सूर्य०

६ । ज्ञाता० १० । कायेन प्रणमति नात्यासन्ने नाति-
दूरे उचिते देवे इत्यथ । ज्ञाता० १० । नमस्यति तत्प्रह्वं
शब्दं स्तोति । सूत्र० २७४ । नमस्करोति पञ्चारमणि
धानादियोगेन सामान्येन वा । जीवा० २५६ ।
नमसण-नमस्करण वाचा । आब० ४०६ । नमस्यन
प्रणयनम् । भग० ११५ ।
नमसणिज्ज-नमस्यन प्रणामत । ओप० ५ ।
नमसति-नमस्यति कायेन प्रणमति । निरय० ३ । कायेन
चिदत्वा नमस्यत्वा च । राज० ४८ ।
नमसित्ता-नमस्यत्वा प्रणम्य । ठाणा० १०८ ।
नमसे-नमस्यति नमस्करोति । दश० २४५ ।
नम-पूजायमध्ययम् । आब० ३७६ ।
नममाणे-नमयान सयमानुष्ठानेन विनयवाम् । आचा०
२५४ ।
नमयति-प्रवणयति । उक्त० ६४१ ।
नमस्करण-प्रणामपूर्वकं प्रशस्तध्वनिभिर्गुणोक्तीर्त्तनम् ।
आब० ८११ । अन्तरा प्रीति । उप० मा० १५ ।
नमस्कार-पञ्चमङ्गलक । ओष० २०३ ।
नमि-ऋद्धयुक् । आब० १४३ ।
नमिपञ्चज्जा-उत्तराध्ययनानां नवममध्ययनम् । सम०
६४ ।
नमिय-नमित नाम ग्रहित । जीवा० २२६, २६४ ।
नमिया-ज्ञाताया द्वितीयश्रुतस्त्वधे पञ्चमवर्गे द्वाविंशति-
तममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
नमी-नमि इध्ययुक्तर्गे विदेहजनपदे मियलाघिपति, यो
वलयानि दृष्ट्वा स बुद्ध । आब० ७१६, ७१६ । नमि
राजा योऽज्ञातादिकममुक्त्वंव सिद्धिमुपगत । सूत्र० ६५ ।
नमि, विदेहजनपदेगु मियलानुपनि यो निजदेवोवलय
दृष्ट्वा प्रतिबुद्ध ।
नमुचि-बाराणस्या ब्राह्मणविशेष । उक्त० ३७६ ।
नमुचिना-नवाष्टपायलब्धे दृष्टान्त । ज० प्र० २६७ ।
नमुचकार-नमस्कार नमस्कारसहित प्रत्याह्वयनम् । आब०
८५२ । नमस्कार । आब० ५२४, ८०० ।
नय-नय अन०धर्मिकवक्ष्य वस्तुन एकाग्रपरिच्छेद, एकै-
नव धर्मेण पुरस्कृतन वस्तुवञ्जीकार । ज० प्र० ५ । अनन्त-

धर्मिकवक्ष्य वस्तुन एकाग्रपरिच्छेद, नयन नय नीयतेऽने-
नास्मिन्नस्मादिदं नय । ठाणा० ४ । नयन नीयते-
ऽनेनास्मादस्मिन्निति वा नय । आब० ५४ । नैगमादि ।
ज्ञाता० ७ । 'ननु प्रापण अनेकविधमर्थं प्रापयन्तीति
नया । अह्व विच्छिन्नमत्त्व नयतीति नया । नि० चू० वृ०
१४६ आ । नीतिदशनम् । भग० ११४ । नय-अनन्त
धर्मिकवक्ष्य वस्तुन एकाग्रपरिच्छेदिति । अनु० २१० ।
अन तथमधीयासित वस्तुकेन धर्मेण नयन्ति परिच्छिन्नवस्तु
तिज्ञानविशेषोप नया । आचा० ३ । द्रव्यास्तिकाया ।
भग० ६२ ।
नयओ-नयत नीतितो विधिना । विशेषे १२६३ ।
नयगर्ह-यन्नयाना नैगमादीना स्वस्वमतरोपण यक्षयाप
सर्वेषा परस्परसापेक्षाना प्रमाणवाधिनवस्तुव्यवस्थापन
सा नययति, विहायोगतेरष्टमो भेद । प्रजा० ३२७ ।
नयगतो-नयगति नैगमादिनयाना या गति सा सर्वेनया
अपि वा यामिच्छन्ति सा । प्रजा० ३२७ ।
नयचक्र-द्वादशविध्यादिप्रतिपादक शास्त्रम् । उक्त० ६८ ।
नयण-नयन लोचनम् । प्रभ० ८ । दृष्टि । ज्ञाता०
१६२ ।
नयणकी-नयनकोको नेत्रमध्यतारा । राज० ६ । नयण
कीका नेत्रमध्यतारा । ज्ञाता० ६ ।
नयर-नगर अविद्यमानिकरदानम् । प्रभ० ३६ । नगर
अविद्यमान करम् । ओप० ७४ । नगर करधिरहित-
सन्निवेश । उक्त० १०७ । न विद्यते करो अस्मिन्
सर्वे नकर नखादिक । जीवा० २७६ ।
नयरवाहिरिया-नगरवाहारेका । उक्त० २२१ ।
नयरमङ्गल-नगरमङ्गलपुरपरिलोपपरितर । उक्त० ४६८ ।
नयरमञ्ज-नगरमध्य सन्निवेशमध्यभाग । प्रभ० ५६ ।
नयविही-नयविधि नैगमादिभेद । उक्त० ५६५ । नय-
विधि-नैगमादिनयप्रकार । प्रजा० ५६ ।
नयविहीणो-नयविहीन ज्ञानयमन्त्रिकालक्षणनयान्यम् ।
आब० ५३१ ।
नया-नयन्ति परिच्छिन्नानि अनेकधर्मिकक सद्दस्तु सा
अनवधारणतयकेन धर्मेणति नया । ठाणा० १५३ ।
नया ईयप्रता । जीवा० १८२ ।

नयुता-महक्याविशेष । उक्त० २७७ ।
 नर-पादपूरणार्थं निपान । वृ० वृ० १६६ आ । नर
 नरव्यञ्जन, न भावनर । दश० २५१ ।
 नरए-नराय् कायन्ति-योग्यतयाऽऽह्वयन्तीति नरका ।
 उक्त० १८२ ।
 नरक-नराह्वानक स्थानविशेष । ७७ ।
 नरकण्ठ-नरकण्ठप्रमाणो रस्तविशेष । जीवा० २३४ ।
 नरकवीथीना- । आवा० २१६ ।
 नरकान्ता-वर्षिमवर्षयपरपठे घतुर्षं कूटम् । ठाणा० ७२,
 ७४ । रुचिपवतनिर्गता नशे । हुदविशेष । ठाणा०
 ७५ ।
 नरछाया-छायागतिभेद । प्रज्ञा० ३२७ ।
 नरदेवा-नराणां सव्ये देवा आराध्या । क्रोडाकात्यायिद्युक्ता
 वा नराश्च ते देवाश्चेति नरदेवा । भग० ५८३ ।
 नरय-निरया सीमन्तकाद्या अप्रतिष्ठानावसाना । आवा०
 ६०० ।
 नरयावास-आवसति न येषु ते आवासा नरकाश्च ते आवा
 सश्चेति नरयावासा । भग० ६८ ।
 नरवाम- । ओप० ७ ।
 नरवाहण-अथच्छे राया । वृ० प्र० २२७ आ । नरवाहन ।
 आवा० ८६ ।
 नरवाहणिया-काम्याभेदविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
 नरसिंह-पुण्यपापसकीर्णमेकवस्तुदृष्टान्त । विशेष ७६३ ।
 नरिद-साग्नके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
 नरिदकत-सा सके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
 नरिदुत्तरवाञ्छिसर्ग-साग्नके देवविमानविशेष । सम० २२ ।
 नकुटकः-नागदत्तक अद्भुटक । जीवा० २०५ ।
 नर्त्तकी-यत्रकाष्ठमयी । व्य० प्र० १६२ अ ।
 नर्म-नागोद्रेकाप्रहासमिमो मोहोदीपक क दप । आवा०
 ८३० ।
 नल-गुणिरमराबार । ठाणा० ४१६ । प्रतभेदविशेष ।
 प्रज्ञा० २६६ । तुणविशेष । प्रज्ञा० ३७ । नल-वैध
 मणयेष्टपुत्र । अमृत० ५ । वनरतिविशेष । भग०
 ८०२ ।
 नलकूय-देवविशेष । उक्त० ४६५ ।

नलणी- । भग० ८०३ ।
 नलनया-नलस्तम्ब-अमातुक्रद्वयम् । ओप० २२३ ।
 नलस्तम्ब-वृक्षविशेष । आवा० ५२१ ।
 नलदाम-नलदाम-पारिणामिकीबुद्धिदृष्टान्ते शाखापुदे
 मरकोटमारक । आवा० ४३५ । नलदाम-कुकिन्दवि-
 शेष । व्य० प्र० १४० आ ।
 नलवर्ण-वनविशेष । ओप० १५८ ।
 नलादय-सूर्यपाकरसवतीकारका । ज० प्र० २४४ ।
 नलिण-नलिक-सूलिका । व्य० द्वि० ४१७ अ ।
 नलिणगे-नलिनाङ्ग, कालविशेष । सूर्य० ६१ । भग०
 ८८८ ।
 नलिण-भगवत्या एकादशशतके अष्टम चतुशक । भग०
 ५११ । नलिन । सूर्य० ६१ । नलिनम् । भग० २१०,
 २७५, ८८८ । देवविमानविशेष । सम० ३३ । नलिन-
 ईपद्रक्त पद्मम् । जीवा० १७७ । ज्ञाता० ६६ । प्रत्येक-
 शरीरजीवात्मकवनस्पतिभेद । प्रज्ञा० ३७ । देवविमान-
 विशेष । सम० ३५ ।
 नलिणकूडा-वधस्कारपर्वतविशेष । ठाणा० ८० ।
 नलिणगुम्भ-देवविमानविशेष । सम० ३५ । उक्त०
 ३७६ ।
 नलिणान्तनु-नलिनन्तव-सूक्ष्मन्तव । ज० प्र० १०७ ।
 नलिणिगुम्भ-नलिनीगुम्भ विमानविशेषश्च । आवा०
 ६७० । द्वितीयवर्गेऽष्टममध्ययनम् । निरय० १६ ।
 नलिन-ईपेक्त पद्मम् । राज० ८ ।
 नलिनगुलमविमान-पद्मगुलमविमानम् । उक्त० ३७६ ।
 नलिनानि-ईपेकानि । ज० प्र० २६ ।
 नलिनानवती- । ज्ञाता० १२३ ।
 नलग-नवाङ्गानि द्वे द्वे श्रोत्रे नयने नासिके त्रिहृक्का हव-
 नेका मनसर्धेकम् । ज्ञाता० ४२ ।
 नल-नरिसो होइ नवो वतनयमिण । व्य० द्वि० ११२ आ ।
 प्रत्येकम् । ज्ञाता० १६८ । जीवा० १८८ । त्रिवर्षावस्था
 यावत् । व्य० प्र० २४५ ।
 नलमल-भादित्यबोध पद्मम् । प्रज्ञा० ८४ ।
 नवणीय-नवनीन । प्रज्ञा० ३६७ । अणवम् । आवा०
 ६२४, ८१४ । जीवा० २६० । उक्त० ६२४ ।

नवतं-नवस्यधिकम् । सूर्यं २६१ ।
 नवतय-नवतानि-जीनानि । ज्ञाता० २३२ ।
 नवत्रयकुसंतो-नवस्ववकुशान्तः-प्रत्यप्रस्वदभैर्पर्यन्तरूपः ।
 जीवा० २१० ।
 नवधम्म-नवधर्मः-अभिनवभावकः । वृ० प्र० २७६ अ ।
 नवनवकिकाया-एकवोतिः । व्य० द्वि० ३४७ अ ।
 नवनवमिया-नवनवमिका-भिक्षुप्रतिमाविशेषः । अन्त०
 २६ । नव नवमानि दिनानि यस्यां सा नवनवमिका । सम०
 ८८ ।
 नवमालिका-गन्धद्रव्यविशेषः । जीवा० १६१ । गुल्म-
 विशेषः । प्रज्ञा० ३० । उत्त० ६६२ । आचा० ३० ।
 भग० ३०६ ।
 नवमिका-शक्रेन्द्रस्य सप्तमी अग्रमहिषी । जं० प्र० १५६ ।
 नवमिया-शक्रेन्द्रस्य सप्तमी अग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 सत्पुरुषस्य द्वितीयाग्रमहिषी । भग० ५०४ ।
 नवमए-नवस्वक् । ठाणा० २३४ ।
 नवर-केवलम् । ज्योष० ३४, १६७ । ठाणा० ५६ ।
 नवरि-केवलम् । प्रभ० १३३ ।
 नवस्वकं-नीलोति लोके । नंदो० १५६ ।
 नवा-जस्य गावो ऊसस्थाणा सिहृति सा भुजमाणी णिकटा
 नवा भण्णति । नि० चू० प्र० १६२ अ ।
 नवा- । ठाणा० ४६७ ।
 न विग्रहः-लोक्याना । नि० चू० प्र० ३२४ अ ।
 नवीनः-सम्प्रत्येवापाकृतः समानोतः ।
 नष्टक्षोरा-विनीता गीः । भाव० ५४६ ।
 नष्टनशकः-निर्यवासी । भाव० ५३५ ।
 नष्टसंसारः-विनीतसंसारः । भाव० ५४६ ।
 नस्ते-नासिकारज्जु । भग० ४५६ ।
 नह-नलः नलिकाः । जं० प्र० ५७ । नलः । भाव०
 १६२ । करजः । प्रभ० ८ ।
 नहनिषाय-नलनिपाठः-नलरदनजातिः, संप्राप्तकामस्याट्ट-
 मो भेदः । दश० १६४ ।
 नहरणं-न चेतस्यं । नि० चू० द्वि० २४ अ ।
 नहघाहपी-नभोवाहनः-द्रव्यप्रणिधिधियप्ये कृत्तसमृद्धो
 भृगुकञ्चनगरापिपतिः । भाव० ७१२ ।

नह्वेयण-नलवेदना । भाव० १६२ ।
 नह्वेयणा-नलवेदना नलखरोढा । भग० १६७ ।
 नहसंठाणा-नलसंस्थाना-नलवत्तीक्ष्णा । ज्योष ३० ।
 नहसंदट्टो-नलसंदष्टः-नलाः संदष्टा मुसलादिभिश्चुम्बितौ
 मस्य सः । जीवा० २३३ ।
 नहसिर-नलगिरः-नलाग्रम् । भग० २१८ ।
 नही-साधारणशटरवनस्पतिकाम्यविशेषः । प्रज्ञा० ३४ ।
 नाइ-जाति-स्वजनः । उत्त० ३६१ । जातिः-स्वजनी
 मातापितृपुत्रकलप्रादिः । सूत्र० ७५ । जातिः-स्वजनः ।
 उत्त० १८८ ।
 नाइत-नादितं वादनोत्तरकानभाभी सततध्वनिः । राज०
 २५ ।
 नाइय-नादितं-सम्मानुसारी नादः । लोप० ७३ । लपितम् ।
 ज्ञाता० ५ । नादितं-घण्टायामिव वादनोत्तरकालमावी-
 सततध्वनिः । जीवा० २४५ । नादितं-ध्वनिमात्रम् ।
 भग० ४७६ ।
 नाइवेल्-नातिवेल् न भयवोद्भङ्गनम् । आचा० २६१ ।
 नाई-जातयः-पूर्वापरसंबन्धाः स्वजनाः । आचा० १३० ।
 नाईवग्गो-जातिवर्गः-स्वजनयोषिद्वयः । ज्योष० ६१६ ।
 नाए-न्यायः सन्मार्गः । आचा० १४४ । न्यायनिर्णय-
 कत्वात् न्यायः ज्ञातं वा-ज्ञातसामर्थ्यमनुसृततरसादेन
 लोकेनेति । ज्ञाता० ३ । आचा० ४२२ ।
 नाओ-अभिष्टार्यसिद्धेः सन्मगुपायस्वात् न्यायः, जीवकम्म-
 सम्बन्धापनयनान्यायः, आवश्यकस्य षष्ठः पर्यायः ।
 अनु० ३१ । नादः-महाम् षोषः । जीवा० २४५ ।
 नोयते सविति प्राप्यते वस्त्वनेन हति न्यायः । विशेष
 ६६४ अ । न्यायः आवश्यकस्याट्टमपर्यायः । विशेष ४१५ ।
 नाखरा-सिंहारयः । ठाणा० २७३ ।
 नागः-भवनपतिविशेषः । जीवा० २८१ । अनु० २५ ।
 द्रुमविशेषः । जीवा० १८२ । सीसकम् । प्रभ० १५२ ।
 दशमं करणम् । जं० प्र० ४६३ । नागः-वनगजः ।
 दश० २७५ । नागः-वृद्धविशेषः । प्रज्ञा० ३१ । नागः-
 सिधामोगहृष्टान्ते राजहृष्टे प्रसेनजित्स्सरो रथिकः-मुलसा-
 पतिः । भाव० ६७६ । नागः-महिमपुरे गाद्यापतिः । अन्त०
 ४ । मगवत्या द्वादशसतकस्य अष्टम उद्देशकः । भग०

५५२ । नाग.—द्वीपसमुद्रविशेषः । जीवा० ३२१ । नागः—
यमुनाह्रदबासी घोरविषो महानागः । प्रअ० ७५ ।
नागकुमारा—नागकुमाराः भुवनपतिः । प्रज्ञा० ६६ ।
नागकुमाराः—वरुणस्याज्ञोपपातवचननिर्देशवर्तिनो देवाः ।
भग० १६६ ।
नागकुमारोओ—नागकुमार्यः—वरुणस्याज्ञोपपातवचननिर्देश-
वर्तिन्यो देव्यः । भग० १६६ ।
नागकेसरं—नागकेसरं—चूर्णविशेषः । आब० ६३६ ।
नागग्रहो—नागग्रहः । जीवा० २८४ ।
नागघरए—उरगप्रतिमायुक्तं चैत्यम् । ज्ञाता० १३१ ।
नागजघणए—नागपुत्रा, नागोत्सवः । ज्ञाता० १३२ ।
नागजसा—नागयशाः—यन्त्रकमुता । ब्रह्मदत्तराज्ञो । उक्त०
३७६ ।
नागदंतए—नागदन्तकः—नकुटकः अङ्कुटक इति । जीवा०
२०५ । नागदन्तकः—ब्रह्मकुटकः । जीवा० २१४ ।
नागदत्तः—नागदत्तः वैष्णवोदाहरणे प्रतिष्ठाने निर्दिष्टकाम-
भोगो नागवसुभेष्टिपुत्रः । आब० ६६८ । नागदत्तः—कषाय-
प्रतिक्रमणोदाहरणे श्रेष्टिपुत्रः । आब० ५६५ । नागदत्तः—
त्रिप्रतिकर्मणरीरायां विपरिते हृष्टान्तः । आब० ६६४ ।
नागदत्ता—यसहृदितस्य प्रथमा सुता—ब्रह्मदत्तराज्ञो । उक्त०
३७६ ।
नागदमनी—जीषघोविशेषः । उक्त० ६३४ ।
नागपरियाद्यणिया—नागाः नागकुमारास्तेषां परिशा यस्यां
द्रव्यपदतो भवति सा नागपरिशा । नदी० २०७ ।
नागपुर—नगरविशेषः । ज्ञाता० २५२ ।
नागबाणाः—महाबाणम् । जीवा० २८३ ।
नागबाणाः—धनुष्यारोपिता बाणाकारा मुक्ताश्च सन्तो
जायवत्यमानामहोत्सा दण्डरूपास्ततः परशरीरे सङ्क्रान्ता
नागमूर्तीभूय पाशश्वमवनुवते । ज० प्र० १२५ ।
नागमह—नागस्य भयनपतिविशेषस्य प्रतिनियतदिवसप्राची
उरसवः । जीवा० २८१ । आबा० ३२८ ।
नागमाला—नागमालाः द्रुमणविशेषः । जं० प्र० ६८ ।
नागयज्ञ—पषावस्या देव्या कारितो यज्ञः । ठाणा० ४०१ ।
नागरकादि—मैथुने प्रारम्भयन्त्रम्, सम्प्राप्तशायस्य द्वादशो
भेदः । दश० १६४ ।

नागरपुष्पं—पुष्पविशेषः । जीवा० १३६ ।
नागरप्रविभक्ति—द्वादशनाख्यभेदः । जं० प्र० ४१६ ।
नागराय—नागराजा.—नागकुमारवरोः । ठाणा० २२८ ।
नागरिकः—नगरनिवासी । नदी० १४६ ।
नागरी—लिपिविशेषः । नदी० १८८ ।
नागरुवस—वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । मुजङ्गानां चैत्य-
वृक्षः । ठाणा० ४४२ ।
नागलया—नागः द्रुमविशेषः स एव लता त्रियंक् शाखा-
प्रसरामावात् नागलता । जीवा० १८२ ।
नागवसू—नागवसुः—प्रतिष्ठानगरे श्रेष्टि । आब० ६६८ ।
नागवित्त—भूतानन्द देवः । भग० ५०४ ।
नागसिरि—चम्पानगरी सोमस्य भार्या । ज्ञाता० १६६ ।
नागयोः—प्रतिष्ठानपुरे नागवसुभेष्टिभार्या । आब० ६६८ ।
नागसेण—नागसेनः—उत्तरवाचालायां भोजनदाता । आब०
१६७ ।
नागाजुनवाचकाः—श्रेष्ठश्रुतसमाचारकाः । नदी० ५२ ।
नागादो—नागेन्द्रः । आब० १४३ ।
नागोल—कुलवंशविशेषः । ध्य० प्र० ६४ ।
नागेन्द्रकुलं—कुक्षविशेषः । दश० २४२ ।
नाट्यकला—भरतमार्गच्छनिकं शास्त्रविधानम्, द्वादशति-
कलायां षतुर्थी । सम० ८४ ।
नाट्यानीकं—सप्तमानीकविशेषः । जीवा० २१७ ।
नाडइजो—नाटकोयः नाटकपात्रम् । विपा० ६३ ।
नाडगं—नाटकं—परितानुसारिनाटकलक्षणोपेतम् । ठाणा०
४५० ।
नाडयं—नाटकं पीतयुक्तं नाट्यम् । वृ० द्वि० ३६ वा ।
नाडिक—कालपरिज्ञाते हृष्टगत् । ठाणा० ४० ।
नाण—शातिर्ज्ञानमिति भावसाधनः सविदित्यर्थः । ज्ञायते वा-
ऽनेनास्माद्भेतिज्ञानं तदावरणस्य दायः क्षयोपगतो वा, ज्ञाय-
तेऽस्मिन्निति ज्ञान आरम्भा तदावरणक्षयशयोपगतमपरिणाम-
युक्तं जानातीति वा ज्ञानं संदेव स्वविषयग्रहणरूपत्वादिति ।
ठाणा० ३४७ । शातिर्ज्ञानं ज्ञायते—परिच्छिद्यते बहव्यनेना-
स्मादस्मिन्नेति वा ज्ञानं, जानाति स्वविषय परिच्छिन्नतोति
वा ज्ञानं—ज्ञानावरणक्षयसंशयोपगतमक्षयज्यो जीवस्य तत्त्व-
भूतो बोध इत्यर्थः । अनु० २ । ज्ञानं—अभिप्रायः ।

आचा० ११५ । ज्ञान-उपयोग सवेदनम् प्रत्यय । विदो०
३६ । ज्ञान-द्रव्यपर्यायविषयो बोध । ठाणा० १५४ ।
ज्ञान विदोषावबोध । ठाणा० ४६ । अपायधारणं
शायन्ते परिच्छिद्यतेऽर्था अनेनास्मिन्नस्माद्वेति ज्ञान ज्ञानदर्श-
नावरणयो ह्य धर्योपशयो वा ज्ञातिर्वा ज्ञानम् । ठाणा०
२३ । दानविशेष । प्रभ० १३५ । ज्ञान-आचारादि-
श्रुत । वृ० द्वि० १०० अ । ज्ञान विमर्शपूर्वको
बोध । उक्त० १२७ । ज्ञायते-परिच्छिद्यते वस्त्वनेनेति
ज्ञान-सामान्यविशेषात्मके वस्तुनि विशेषग्रहणारमको
बोध । प्रज्ञा० ४५३ । ग्रन्थानुपेक्षणरूपम् । प्रभ० १११ ।
तत्त्वावबोधरूप । ज० प्र० १५१ । विशेषबोध । प्रभ०
१३२ । ज्ञान-नस्यादीनि ज्ञानानि स्वपरपरिच्छेदिनो
जीवस्य परिणामा ज्ञानावरणविषयव्यस्तस्तत्त्वार्थपरि-
च्छेदा । आचा० ६८ । अपायधारणे ज्ञानम् । ठाणा०
२३ ।

नाणगुणं-ज्ञानगुणम्-ज्ञानमाहारम्यम् । आच० ५६१ ।
नाणगुणमुणियसारो-ज्ञानेन गुणाना-जोवाजीवाभिताना
पर्यायाना च तदविनाभावितानि मुणितः-ज्ञात सार
परमार्थो येन स, ज्ञानगुणेन ज्ञानमाहारम्येन वा ज्ञात
सारो येन स ज्ञानगुणमुणितसारः । आच० ५६१ ।

नाणट्टा-नानाधा-भिन्नाऽभिधेयानि । भग० १७ ।
नाणणव्याय-ज्ञानप्रवाद ज्ञान-मतिज्ञानादिभेदभिन्न पञ्च
प्रकार तत्प्रपञ्च ब्रह्मतीति । नदी० २४१ ।

नाणस्त-नानास्व-विशेष । वृ० प्र० २२६ अ । नानास्व
भेद । भग० २६ । नानास्व-पररिपेक्षेकस्वैव वर्ण-
विकृत वैचिध्यम् । प्रज्ञा० ३०३ । नानास्व-पेक्षितिरिक्तो
विधिर्भवति । बोध १६६ । अतिरिक्त । ओष०
१८३ ।

नाणत्ति-नाना इत्येतस्य भावो नानाता-वस्तुनां परस्पर
भिन्नता-विशेष । विदो० ८८७ ।

नाणत्तो-नानाभाव नानाता-भिन्नता । आच० २८६ ।

नाणदसणसपन्न-ज्ञानदर्शनसम्पन्न । दश० २२२ ।

नाणपल्लवा-ज्ञानपर्यवा-विशिष्टतरवस्तुत्त्वावबोधरूपा ।
उक्त० ५६२ । ज्ञानपर्यवा ज्ञानपर्याया ज्ञानविदोषा
शुद्धिकृता वाऽविभागपरिच्छेदा । भग० ११६ ।

नाणपडिसेवणाकुसिले-ज्ञानस्य प्रतिवेवणया कुशीलो
ज्ञानप्रतिपेवणाकुशोत् । भग० ८६० ।

नाणपुलाए-ज्ञानमाभित्य पुलाकस्तस्यासारतावारी विराध-
को ज्ञानपुलाक । भग० ८६० ।

नाणपचवाय-ज्ञान मत्यादिक स्वरूपभेदादिभि प्रोच्यते
तत् ज्ञानप्रवादम् । सम० २६ ।

नाणवलिओ-ज्ञानबलिक बध्यमिचारिज्ञान । औप०
२८ ।

नाणमायागे-ज्ञानासेवनाप्रकार । दश० १०६ ।

नाणव-ज्ञान-यथावस्थितपदार्थपरिच्छेदक वेत्तीति ज्ञानवित् ।
आचा० १५४ ।

नाणवसिए-ज्ञानव्यवसित । भक्त० ।

नाणविणह-ज्ञानविनयो मत्यादिना मत्यादिज्ञानाना भट्टान-
मस्ति बहुमानतद्दृष्टार्थं मानवाविधिग्रहणाम्यात्स्वरूप ।
भग० ६२४ ।

नाणवुट्टि-ज्ञानवृष्टि शब्दवृष्टि । आचा० ६८ ।

नाणसिद्धा-ज्ञानसिद्धा-भवत्पक्षैवलिन । दश० १२८ ।
नानाता-भिन्नता । आच० २८१ ।

नाणामणिपचवणघटापडायपडिमडियगसिहूरं-
। आचा० ४२३ ।

नाणावजण-नानाव्यञ्जन अनेकप्रकार दृष्यादिभि ।
उक्त० ३६१ ।

नाणावरणजज-ज्ञायत-परिच्छिद्यते वस्त्वनेनेति ज्ञान-
सामान्यविशेषात्मक वस्तुनि विशेषग्रहणारमको बोध,
आभियते-आचदाद्यते अनेनेति आवरणोय कृद्गुलमिति
वचनात् करणेऽनीयप्रप्रथय, ज्ञानस्यावरणोय ज्ञानावरणो-
यम् । प्रज्ञा० ४५३ ।

नाणाविशयो-नानाविधो-विशिष्टो रागो यस्य स नाना-
विराग । जोवा० २४६ ।

नाणाविहृदोसो-स्वक्लृषणनयनोरत्ननादिषु हिंसाद्यपा-
येऽवशकृशय प्रवर्तत इति नानाविधोय । आच० ५६० ।

नाणी-ज्ञानी-परमायवित् । आचा० १६६ । ज्ञानी-
शेवन्नज्ञानवानित्यर्थे । आचा० ३३१ । ज्ञानी-ज्ञान
सत्त्वपदार्थाविभावक विद्यते यस्यासौ । ध्याचा०
१८२ ।

नाणुहेसए-अष्टमशतद्वितीयोद्देशकस्य ज्ञानवक्तव्यतामंभ-
वांतरप्रकरणम् । भग० ११० ।
नात्रक-सम्बन्ध । व्य० द्वि० १२६ आ ।
नादिर्यं-नाश्रित लपितम् । जीवा० १८८ ।
नादिया-नादिता-नादवती । जीवा० २२७ ।
नानादेशी-बहुविधा अनायैप्रामदेगोत्पन्ना । ज्ञाता० ४१ ।
नानापिण्ड-नाना-अनेकप्रकारोऽभिप्रहृविधोऽपरिग्रहमस्या-
स्पग्रहणाच्च पिण्ड-आहारपिण्ड नाना चाभो पिण्डश्च
नानापिण्ड अन्तप्रान्तादिर्वा । दशा० ७३ ।
नानाविधदोः-हिनाद्यप्येव दोषो सङ्घट्टवृत्तिरिति ।
ठाणा० १६० ।
नाग्दीपात्र-भिषापात्रम् । पिण्ड० १३४ ।
नापितक्षुरग्रहम्- । १-१-१६ ।
नाभी-नाभि-प्रथमजिनपिता । आब० १६१ । भरतक्षेत्रे
ब्रह्मसिंघो सप्तम कुलकर । ठाणा० ३६८ । आब०
१११ । सम० १५० । नाभि-शकटरथाङ्गम् । दश०
२१८ । आषा० ३८ ।
नाभिय-अपभ्रदेवो भगवात् । आचा० ८ ।
नाम-नाम परिणामोऽवगाहनात्नाम कर्मविशेषः । भग० २८० ।
नामसभावनायां प्रयुज्यमानोऽय द्वाब्द । भग० ८२ ।
नामिधानम् । अनु० १०५ । अतच्छूरायै । आब०
८३१ । वायवस्यालङ्कृती । प्रश्न० ५ । सम्भावनायाम् ।
ठाणा० ४१६ । भग० ८२ । अनु० १७६ । नामशब्द
सम्भावनायां । आचा० ३५५ । चास्त्रोपक्रमे द्वितीयो
भेद । आब० २६ । चतुर्था, तद्यथा-गीय समयज
तदुपयुक्तमनुपयुक्तम् । पिण्ड० ३ । शपकोऽभिधीयते उप-
सप्तमः वा । आषा० १७२ । नाम परिणामो धर्म ।
भग० २८० । नामकर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषो जीवपरि-
णामो वा । भग० २७ । नाम अभिधानम् । ठाणा०
४८६ । चास्त्रोपे द्वितीयो भेद । ठाणा० ४ । नाम्न-
कर्मण उत्तरप्रकृतिविशेषो जीवपरिणामो वा । ठाणा०
३७६ । नाम सम्भावन, धत्तशूरा वा । भग० ३७ ।
नाम याहृष्टिप्रमभिधानम् निष्प्रयायंमभ्यपमपि । भग०
११५ । समावने । भग० ७०५ । याहृष्टिकमभिधानम् ।
भग० ५११ । यत्रोवादिबस्तुनोऽभिधान तद् नाम ।

विशे० ४४५ । अभ्युपगम मग्यामहे तदित्यर्थ । विशे०
१०५८ । यत् कस्मिंश्चिद् भृतकदारकादौ इन्द्रायभिधान
क्रियते तद् नाम भग्यते । विशे० २२ । नाम निकोपत्य
द्वितीयो भेद । विशे० ४५० । नाम आख्या आभघात
नामधेयम् । भग० ११ । नाम नमन नामकर्मनिर्जर-
णम् । सूत्र० २५६ । नामयति गत्यादिपर्यायानुभवन
प्रति प्रवणयति जीवमिति नाम । प्रज्ञा० ४५४ । परिणामो
धर्म । भग० १४८ । ठाणा० ३७७ । नमन नाम-परि-
णामो भाव । भग० ८६० । विभक्तिपरिणामान्तरत्यर्थः ।
भग० ११ । पारिभाषिको सञ्ज्ञा । विधा० ४२ ।
नामए-सम्भावनायामलङ्कारे । ठाणा० ४१६ । वाक्या-
लङ्कारे । ठाणा० ४६६ ।
नामकम्म-नमयति गत्यादिविविधभावानुभवन प्रत्याप्तान
प्रवणयति चित्रकर इव करितुरगादिभाव प्रति रेखाकृतिमि-
ति नामकर्म । उक्त० ६५१ ।
नामकाय-नामाश्रित्य कायः । आब० ७६७ ।
नामगोत्र-इहान्यर्थयुक्त नाम सिद्धान्तपरिभाषया नामगो-
त्रम् । सूत्र० २७४ ।
नामगोत्र्य-नामगोत्रं याहृष्टिकान्वयार्थभिधानम् । शीप०
५० ।
नामण-नामनमवन्तिककरणम् । दश० १०० । रागादीनां
प्रकृतिकरण यद्यमात्रापादन नमन मूनतो नाशनम् ।
विशे० ११७६ ।
नामधिज्ज-नामधेय नाम । दश० २०७ ।
नामधेज्ज-नामधेय नाम । शीप० १२ ।
नामधेज्जा-नामधेयवती प्रशस्तनामधेयवती । नाम धार्य-
हृदि परणीय यस्या सा । ज्ञाता० १४ ।
नामधेय-प्रशस्त नाम । भग० ७ ।
नामनमवन्तिक-नाम इत्यभिधानम् । ज० प्र० १० ।
नामनिष्पत्त्या-निर्गतनामा गणिकाविशेष । आब० २१३ ।
नामनिष्पत्त्या-नामनिष्पन्न निदोःभेद । दश० १५ ।
नामनिष्पत्त्या-आचारशास्त्रपरिज्ञादिविशेषाभिधाननामादि-
भ्याम् । आषा० ३ । नामनिष्पत्त्या-सामयिकादिवि-
शेषाभिधाननिष्पत्त्या । अनु० २५१ । निदोःस्य द्वितीयः
प्रकारः । आब० ५८ ।

नामनिष्पन्नः-निक्षेपभेदः । ठाणा० ६ ।
 नाममुद्रा-मुद्रिका-अभिज्ञानम् । नदी० १५६ ।
 नामसच्च-नामसत्यं नाम कुलमवर्द्धयन्नपि कुलवर्द्धनं
 इत्युच्यते, धनवर्द्धयन्नपि धनवर्धनः इत्युच्यते, अयसश्च
 यस इति । दश० २०८ ।
 नामसच्चा-नामसत्या पर्याप्तिकसत्यभाषायाश्चतुर्थो भेदः ।
 नामतः सत्या नामसत्या यथा कुलमवर्द्धयन्नपि कुलवर्धन-
 मिति । प्रज्ञा० २५६ ।
 नामसमं-स्वकीयेन नाम्ना समं नामसमम् । विशेषे ५०५ ।
 अभिधानं तेन समं नामसमम् । अनु० १५ ।
 नामाउडिओ-प्राकृष्टितनामा । अनु० २२३ ।
 नामागोयं-इहाम्बन्धयुक्तं नाम सिद्धान्तपरिभाषया नामगोत्र-
 मित्युच्यते । नामगोत्राणि-अन्वययुक्तानि नामानि ।
 जीवा० ३३६ ।
 नामानि-गोत्राणि । ठाणा० ३८६ ।
 नामिकं-वस्तुवाचकत्वात् अथ इति । अनु० ११३ । पदस्य
 प्रथमो भेदः । आच० ३७६ ।
 नामुद्य-अन्ययुक्तः । भग० ३२३ । सप्तम आञ्जीविको-
 पामकरय नाम । भग० ३६६ ।
 नामे-नामयति क्षापयति । आच० १७२ ।
 नामेद्-नामयति-अननुपुणं करोति । दश० २१३ ।
 नाय-ज्ञातः-कुलविशेषः । आच० १७६ । ज्ञातः-क्षत्रिय-
 विशेषः । प्रश्न० २६ । ज्ञातः-नागबन्धः ज्ञातवन्तो वा ।
 औप० ५८ । नायः-नपतीति छान्दसत्वात्कार्त्तरि षञ्
 नायः । आच० १५५ । ज्ञातानि उदाहरणानि । उक्त०
 ६१४ । ज्ञाताः क्षत्रियाः । आच० ३०३ ।
 नायए-ज्ञातकः-जगत्प्रतीतः क्षत्रियो वा । उक्त० ४४४ ।
 ज्ञातकः-स्वजनः । आच० १८७ । स्वजनपुत्रकः । ज्ञाता०
 ८६ । आच० १८७ । शतीवृ । उक्त० १३४ । नायकः
 प्रमुन्यायदो-न्यायदर्शी । ज्ञाता० ८६ ।
 नायओ-नायकः-सकलजगत्स्वामी ज्ञातकः ज्ञात एव वा
 ज्ञातक-उदाहरक्षत्रियः न्यायतः । उक्त० ३२१ । ज्ञातयः-
 पूर्वापरसम्बन्धिनः स्वजनाः । आच० २५० । ज्ञातयः
 स्वजनाः । वृ० द्वि० ७ अ । ज्ञातयः-दूरवर्तिनः स्वजनाः ।
 उक्त० १३ ।

नायकुले-स्वजनगृहम् । उपा० १४ ।
 नायकुलनिवृत्ते- । आच० ४२२ ।
 नायकुलवासिणो-शतिकुलवासिनो नाम यो गृहजामा-
 तुर्दत्ता । व्य० द्वि० २७७ अ ।
 नायगो-ज्ञातकः-परिचितः । सूत्र० ३२० । नगरकटादि-
 प्रधानः । औप० ७२ । नायकः-प्रधानः । आच० ७७२ ।
 पुरसंयुतो पच्छासंयुतो वा । नि० सू० द्वि० १२१ अ ।
 नायतो-ज्ञातकः पूर्वसंस्तुतः । व्य० द्वि० ३३६ अ ।
 नायाधम्मकहाओ-ज्ञातानि-उदाहरणानि तत्प्रधानाधम-
 कथा ज्ञातायमेकथा । नदी २३०, २३१ ।
 नायपुत्रो-ज्ञाताः-क्षत्रियास्तेषां पुत्रः-अपत्यं ज्ञातपुत्रः वीर-
 वर्धमानस्वामी । आच० ३०३ । ज्ञातपुत्रः-ज्ञातः-उदार-
 क्षत्रियः सिद्धार्थः तत्पुत्रो वर्धमानः । दश० १६६ ।
 ज्ञातपुत्रः-मगवान् वर्द्धमानः । दश० १६० । आच०
 ४२२ ।
 नायमुणो-ज्ञातमुनिः-क्षत्रियविशेषरूपो यतिः श्रीमन्महावीर
 इत्यर्थः । प्रश्न० ११३ ।
 नायसंड-ज्ञातसण्डः-थीरजिनस्य निष्क्रमणोद्यानः । आच०
 १३७ ।
 नायसंडवर्ण-ज्ञातसण्डवनम् । आच० १८६ ।
 नायसुतो-ज्ञातसुतः-ज्ञाताः-क्षत्रियास्तेषां पुत्रः, वीरवर्द्ध-
 मानस्वामी । सूत्र० १४३ । ज्ञातसुतः । व्य० द्वि०
 ४०२ अ ।
 नाया-ज्ञाताः-इक्ष्वाकुर्वंशविशेषभूताः । भग० ४८१ ।
 नायागयं-नायागतं स्वस्ववृत्त्यनुष्ठानप्राप्तम् । आच० ८३७ ।
 नारए-जम्बूद्वीपे भरतद्वीपे उत्तरदिशि विद्यमानमजिनस्य
 पूर्वभवनाम । सम० १५४ ।
 नारओ- । वृ० प्र० ३० अ ।
 नारकद्वितीमोद्देशः-जीवाभिमगस्य द्वितीय उद्देशः । भग०
 १३० ।
 नारद-दृष्टमधिकृत्य वासुदेवे कामकथाकारकः । दश०
 ११० । श्रुतमधिकृत्य पयनाभे कामकथाकारकः । दश०
 ११० । उक्त० ६८१ । नारदः सत्यो धीचोदाहरणं
 तापसपुत्रयज्ञदत्तमुतः । आच० ७०५ ।
 नारदमुनि-दोषघृपरि द्वेषवाहको असयतः । प्रश्न० ८७।

नारदाः—गन्धर्वभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
 नारदपुत्र—नारकपुत्रः पुद्गलप्रदेशनिरूपणे महावीरशिष्यः ।
 भग० २४० ।
 नाराचः—उभयतो मर्कटबन्धः । जीवा० १५ ।
 नाराच—नाराचः—अयोमयो बाणः । उक्त० ३११ । नाराच—
 मर्कटस्थानीयमुमयोः पार्श्वयोस्त्विय नाराचम् । सम० १४६ ।
 नाराच यत्रास्थोमर्कटबन्ध एव केवलस्यन् । जीवा०
 १५ । नाराचः—बाणः । भग० ३१८ । नाराच—उभयतः
 मर्कटस्थनिबद्धकाष्ठसम्पुटोपमसाम्प्रदायवित्त्वात् । भग०
 १२ । उभयतो मर्कटबन्धः । सूर्य० ४ । प्रज्ञा० ४७२ ।
 ज० प्र० १५ । नाराचमुमयेतामर्कटबन्धः । राज० ५७ ।
 नारायण—नाराचार्धं बाणाग्रम् । जीवा० १०६ ।
 नारायण—नारायणः—अष्टम बाबुदेवः । भाव० ५६, १६६ ।
 नारायणः—ऋषियः परिणतोदकादिपरिभोगारिसदः । सूत्र०
 ६५ । कृष्णः । वृ० प्र० ३० आ ।
 नारोक्तता—नारोक्तता—नदीविशेषः । ठाणा० ७४ । जं०
 प्र० ३७७ ।
 नारोक्तान्ता—हृदविशेषः । ठाणा० ७५ । नीलवर्षपर-
 पर्वते षष्ठ कूटम् । ठाणा० ७२ ।
 नारदा—नवमी श्रेणिः । जं० प्र० १६३ ।
 नालंद—सूत्रकृताङ्ग सप्तममध्ययनम् । भाव० ६५८ ।
 नालंदा—राजगृहनगरस्य बाहिरिका । सूत्र० ४०७ ।
 नालएरी—वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
 नालन्दा—नालं ददातीति अग्निभ्यो ययाऽभिलपितं ददातीति-
 राजगृहनगरबाहिरिका । सूत्र० ४०६ ।
 नालंदीयं—नालं ददातीति, सदाऽग्निभ्यो ययाऽभिलपितं ददा-
 तीति नाबदा—राजगृहनगरबाहिरिका तस्यां भवं, सूत्र-
 कृताङ्गस्य द्वितीयश्रुतस्कन्धे सप्तममध्ययनम् । सूत्र०
 ४०६ । ठाणा० ३८७ ।
 नालबद्धा—मातापिताभ्राताभगिनीपुत्रोद्बुहिता इत्येते षडप्य-
 नन्तरवत्तनीमधिकृत्य नालबद्धा । वृ० तृ० ४२ आ ।
 नालिदा—राजगृहनगरे पाटकविशेषः । भग० ६६१ ।
 नालि—नाडी—घटिका । जीवा० १०५ ।
 नालिआ—नालिका—चतुर्हस्तप्रमाणम् । अनु० १५४ ।
 नालिका—षाष्ठीयात्रिंशदशः । तत्त्वा० ४-१५ । नाटिका-

घटिकाख्या । विदो० ४३६ । देहारधिको दण्डकः । वृ०
 द्वि० २० आ । ताम्रादिमयघटिका । अनु० ४८ ।
 नालिकेरी—वृक्षविशेषः । उक्त० ६७२ ।
 नालिया—नालिका—चतुश्रीशालविशेषः । सूत्र० १८१ ।
 नालिका—घटिका । दश० ४० । मय० ६८ । नालिका—
 आरमप्रमाणचतुरङ्गुलायिका यष्टिका । ओष० ३३ ।
 नालिका सुपित्रवंशादिख्या । भग० १३४ । यष्टिविशेषः ।
 भग० २७५, २७७ । स्वमानात् चतुरङ्गुलायिका यष्टिः ।
 वृ० तृ० १६४ आ । नालिका, घटिका । वृ० प्र०
 ४२ अ ।
 नालिघोषुष्णं—नालिकपुष्पं—कलम्बुकपुष्पम् । ज० प्र०
 ४५३ ।
 नालिघेरपाणयं—पानकभेदः । भावा० ३४७ ।
 नालिसंठिय—नाडीसंस्थितः—आवलिकाबाह्यस्य द्वाविनाति-
 तम सत्पानम् । जीवा० १०४ ।
 नाली—नाडी—नसनाडी । भग० ६६० । नाडीकः वनस्पति-
 विशेषः । भगवत्याः एकादशशतके पञ्चम उद्देशकः । भग०
 ५११ ।
 नालीए—नालिका—द्वारविशेषलक्षणा । दश० ११७ ।
 नाव—नौ—द्रोणी । दश० २२० । नौ—तरिका । पिण्ड०
 १०२ ।
 नावणं—दानम् । प्रश्न० ५७ ।
 नावाबंध—नौबन्धः । वृ० प्र० ८२ अ ।
 नावापुरकः—बुलुकः । वृ० प्र० ७१ आ ।
 नावासंठिओ—नावासंस्थितः बुध्नाद्दूर्वं नाव इव उभयो-
 रपि पार्श्वयोः समतलं भूभागमपेक्ष्य क्रमेण जलवृद्धिसम्भ-
 वेन उद्यताकारत्वात् । जीवा० ३३५ ।
 नाविओ—स ह्युत्तररूपवा नावा भवोदधि तरतीति नाविकः ।
 उक्त० ५०६ ।
 नावियुपकखरओ—नापितदासः । भाव० ६६० ।
 नासः—न्यासः—द्वयस्य निक्षेपः परैः समपित द्रव्यम् । उपा०
 ७ । न्यासः—रूप्याकार्यणम् । भाव० ८२१ ।
 नासण—नाशनं—रुम्भं प्रकृतेः स्तिबुकसङ्क्रमेण प्रकृत्यन्तर-
 गमनम् । भावा० ६६८ ।
 नासा—नासा । भाव० १६२ । घोगः । प्रश्न० ८२ ।

नासाभेय-नासाभेद -नासिकाविवरकरणम् । प्रश्न० २२ ।
 नासाघहारे-नासापहार -रूप्यकाद्यर्पणस्यापहार । भाव०
 ८२० ।
 नासावेदना-नासावेदना । भाव० १६२ ।
 नासिक-नासिकपुर-नगरविशेष । नदी० १६७ ।
 नासिका- । भाषा० ३८ ।
 नासोर-मृगया । उक्त० ४३८ ।
 नासिह-नाशयति मस्तरादपन्हते । प्रश्न० १२५ ।
 नास्तिक-लोकायत । दश० १२५ । मतविशेष ।
 उक्त० २७५ ।
 नास्तिकाभिप्राय-लोकायतमत । दश० १२५ ।
 नाह नायस्व चास्य योगक्षेमकृन्नाय इति वचनादप्राप्तस्य
 सम्पदशनादियोगकरणेन लब्धस्य तस्यैव प्राप्तनेन चेति ।
 सम० ३ । योगक्षेमविधाता । उक्त० ४७३ । नायस्व
 योगक्षेमकरिस्वम्, नाथ-प्रभु । भग० ८ । योगक्षेमकृत् ।
 नदी० १३ । नाथ योगक्षेमकृत् । जीवा० २५५ ।
 नाह्वय-नाथवचनम् । भाव० ३१३ ।
 नाहि-नैव । भग० १७५ । जानीहि । उक्त० ४७३ ।
 नाह्वियवाय-नास्तिकवाद । ग० ।
 नाहो-नाभि कुलकर ऋषभपिता । प्रज्ञा० १०६ ।
 नि-निर्द अपकर्षे अपचये यथा निर्ग्रन्थ । बृ० प्र०
 १३८ आ ।
 निती-निर्गच्छन्ती । भाव० ७०१ ।
 नितो-निर्वात् निष्कामम् । पिण्ड० ७६ ।
 निद-नि दा गुह्यमलक्षये हीलना । भाव० ५२८ ।
 निदद्-नि-दति कुत्सति । भाव० ५८७ ।
 निदण-नि-दन-मनसा कुत्सा । भग० २२७ ।
 निदणया-नि-दन-आत्मनैवात्मदीपपरिकुत्सनम् । भग०
 ७२७ ।
 निदणया-निन्दना-देववायकदोषोद्घट्टनम् । प्रश्न० १०६ ।
 निन्दना-स्वमनसि कुत्सा । अत० १८ । नि-दना मनसा
 कुत्सनम् । औष० १०३ । निन्दना-आलोचना विकटना
 बुद्धि शक्त्योद्धरणम् । औष० २२५ ।
 निदिगिज्ज-हीलनीयो गुरुकुलाद्युद्घटनत नि-दनीय ।
 शता० ६६ ।

निदति-नि-दति चेतसा कुत्सति । भग० १६६ । मनसा-
 कुत्सति । शता० १५६ ।
 निदह-निन्दत मनसा निर्गा कुत्त । भग० २१६ ।
 निदा-आत्माध्यक्षमारमुत्सा प्रतिक्रमणस्य पर्याय, नि-दन
 निन्दा । भाव० ५५२ ।
 निदु-मृतप्रसवनी । अन्त० ७ ।
 निव-वृत्तविशेष । प्रज्ञा० ३१, ३६५ । भग० ८०३ ।
 निवए-निम्बक-आचारविषये अम्बपिशाहाणभाट्टपुत्र ।
 भाव० ७०८ ।
 निवच्छली-निम्बस्वक । प्रज्ञा० ३६५ ।
 निवफाणिय-निम्बफाणि निम्बव्याय । प्रज्ञा० ३६५ ।
 निवसारि-निम्बनार निम्बमध्यवत्ययवविशेष । प्रज्ञा०
 ३६५ ।
 नि कृप-चक्रमणार्ई सतो सुनिक्किवो धावराइ सतमु काइ
 च नाणुत्तपइ एरिसओ निक्किवो होइ । बृ० प्र० २१५
 आ ।
 नि शूक-निन्द-धस । भाष० १५८ ।
 निश्रेयस-निश्चित श्रेय-प्रशस्यम् । ठाणा० १७७ ।
 नि श्रितितोच्छ्रवसितसम-नि श्रितितो-च्छ्रवसितमानमनसि-
 क्रमतो यद् गेय तत् । अणु० १३२ । ठाणा० ३६६ ।
 नि सम्पन्नम्-असाधारणम् । भावा० ४८ ।
 नि सार-परिफल्गु, सूत्रस्य द्वात्रिंशदोष सप्तमो दोष ।
 भाव० ३७५ ।
 निअडिल्ले-निकृतिमान्-मायापर । उक्त० ३७६ ।
 निअवो-नितम्ब-पवर्तकदेश । औष० ३५ ।
 निअट्टिअव्व-निवर्तितव्यम् । औष० ७८ ।
 निअडि-निकृति-मायारूपा । दश० १८८ ।
 निअव्वय-निर-वय-एकास्तोच्छेद नाश । श० ४० ।
 निआग-निषाग-नित्यमामनित पिण्ड । दश० २०३ ।
 निआण-निदान भाविकलाशसा । दश० २६७ ।
 निइउमाणाइ-नित्य उमाण-प्रवेश । भावा० ३२६ ।
 निइए-नित्य अपच्युतिरूप । भावा० १७६ ।
 निइण-नित्यक-प्रतिदिनम् । प्रश्न० १५१ ।
 निइल्लिओ-तिजक । भाव० १५१ ।
 निउण-निपुण-सूक्ष्मम् । भाव० २६५ । निपुण-सूक्ष्म

निकेयण-निकेतन निश्वासन । वृ० प्र० ८५ आ ।
 निष्करुड-निष्कृष्टा निष्कवचा निरावरणा निष्पधा-
 तेति । राज० ८ ।
 निष्ककडच्छाद्य-निष्कृष्टा निष्कवचा निरावरणा निष्प-
 घाता छाया-दोषित्यस्य तद् निष्कृष्टच्छाद्यम् । जीवा०
 १६१ ।
 निष्ककडच्छाद्या-निष्कृष्टच्छाद्य निष्कृष्टा-निष्कवचा
 निरावरणा निष्पघाता वा छाया दोषित्यस्य म । प्रज्ञा०
 ८७ ।
 निष्ककटा-निष्कवचा निवारणा दृश्यं, छाया-सोभा
 येवा ते । ठाणा० २३२ ।
 निष्ककडा-निष्कृष्टा निष्कवचा निरावरणा निष्पघा
 तेति । जीवा० १६१ । प्रज्ञा० ८७ ।
 निष्ककलिय-वाङ्मय काङ्क्षित निर्गतं काङ्क्षित यस्मा-
 दसो निष्काङ्क्षित देशसकण्ठधारहित । प्रज्ञा० ५६ ।
 निष्काङ्क्षित-देशसकण्ठधारहित । दश० १०२ । मुक्त
 दर्शनांतरपक्षपात । शाता० १०६ ।
 निष्कप निष्कम्प नि सह । वृ० प्र० १५२ आ ।
 निष्कट्टा-कोशकाशकृष्ण । विवा० ५६ । निरय० १८ ।
 निष्कल-निष्कल-शामादिनक्षत्रोपहितम् । भग० ६७२ ।
 निष्कसाक्षा-निष्कसाक्षा-व्यापयहित । आव० ७६३ ।
 निष्कसर्द्ध-निष्कस्यते । वृ० प्र० ५५ आ ।
 निष्कारणवचदृष्टी-निष्कारणवत्सल । आव० ४०१ ।
 निष्कारणो-निष्कारण-निष्कारण । पिण्ड० १५६ ।
 निष्कुड-निष्कृत अशठम् । आव० ७६७ ।
 निष्कारण-प्रत्यन्तरवर्तिनो गिरस्त्योत्तरणम् । वृ० प्र०
 १०७ आ ।
 निष्कलत-निष्कलत प्रवृत्त्या गृहीतवान् । आचा० ४३ ।
 निष्कलमण-निष्कलमण सर्वात्मन्तरान्मण्डलाद्दर्हिर्मनम् ।
 मू० २४३ । निष्कलमण-उदत्तनम् । आचा० ६६ ।
 निष्कलममाणे-निष्कलमण । सूर्य० १२ ।
 निष्कलमे-निष्कलमेत् । दश० १८३ ।
 निष्कलम्-निष्कलम्-प्रत्यन्तरवृत्ताप्रवृत्त्या गृहीत्वा । दश०
 २६५ ।
 निष्कलत-निष्कलत पाकस्थानीत्यम् । प्रभ० १०६ ।

निष्कलत-मचित्तस्योपरिस्थापित तृतीय एषणाशेष । पिण्ड०
 १५७ । सममिता । आचा० २३३ । द्यवस्थापितम् ।
 आचा० ३४६ । विमुक्तम् । ज्ञाता० ३४ । यस्तु पर-
 तरोऽयतरका वा यावत् वैयावृत्य कराति, तावत्तयो
 प्रायश्चित्त निश्चित मित्ये इति तद् । ७५० प्र०
 ६६ अ । निष्कलत-प्रनुद्वृत्तम् । ठाणा० २६८ ।
 निष्कलतदडा-निष्कलतदण्डा-निष्कयेन क्षिप्ता निक्षिप्त-
 परित्यक्त कायमनोवाङ्मय प्राण्युपघातकारि दण्डो यैस्ते ।
 आचा० १८६ । निष्कलता-सममिता मनोवाक्कायरूपा
 प्राण्युपमर्दकारिस्थादृष्टा इव दण्डा यैस्ते निक्षिप्तदण्डा ।
 आचा० २३३ ।
 निष्कलतपुंदा-निष्कलपूर्वा पूर्वमेव अस्माभिरारम्भते
 निष्पादिता । आचा० ३६६ ।
 निष्कलतसत्त्व-एवमेत त्रयोदसमतीर्थकृत । सम० १५३ ।
 निष्कलघण-निक्षेपण-स्थापनम् । आव० ६१४ ।
 निष्कलवित्ता-निक्षिप्य प्रत्युपेक्षणपूर्वकं बद्धा । उत०
 ५४४ ।
 निष्कलुड-निष्कलुट गम्भीरप्रदेशा । ज० प्र० ३६६ ।
 निवसेव-निक्षेप । आव० २८ । निक्षेपण-शास्त्रादेर्नाम-
 स्थापनादिभेदेऽप्यसन्-व्यवस्थापन निक्षेप । निक्षिप्यते
 नामादिभेदेऽव्यवस्थाप्यतेऽनेनास्मिन्नस्माद्भित्ति वा निक्षेप ।
 अनु० ४५ । निक्षेप-न्यास । अघ० २६४ । निक्षेपण
 निक्षेप्यते अनेनास्मिन्नस्मादिति वा निक्षेप-पक्रमानो-
 तव्याचिह्यासितशास्त्रस्यानामादिभिर्न्यसना व्यास स्थापना ।
 ज० प्र० ५ । निवसनम् । भग० ८१२ । नामादि-
 विन्यास । आव० २४ । निक्षेप-प्रावश्यकादेर्नामादि
 भेदनिष्पन्नम् न्यास, यत्तदोक्त्याभिसम्बन्धात्तत्र वस्तुनि
 स निक्षेप । अनु० १० । निक्षेप-न्यास । नदी०
 १५६ । निक्षेपण शास्त्रादेर्नामस्थापनादिभेदेऽप्यसन्
 व्यवस्थापन निक्षेप । विशेष० ४३० । निक्षेप मोक्षण ।
 अघ० १६६ । निक्षेप न्यास । आव० ४२१ । नियत
 निश्चित वा नामादिसंभवत्यक्षरचरानामक क्षेपण न्यसने
 निक्षेप । उत० १० । निक्षेप नियमनम् । विवा० ५५ ।
 निक्षेप न्यासक । प्रभ० २६ । निक्षेप-निक्षेपण-
 मनेनास्मादस्मिन्निति वा निक्षेप । आचा० ३ ।

निकलेवधो निगमनम् । निरय० २३ । निक्षेपक-यत्
पुन प्रथम स्वार्थं निक्षिप्य पश्चात् साधूनामनुज्ञायते स ।
वृ० प्र० १०२ ।

निकलेवधिज्जुत्ताणुगम-निक्षेपनिर्मुक्तघनुगम निबुद्धय-
नुगमभेद, निक्षेप एव सामान्यविशेषाभिधानयोरोचनित्यप्र
नामनिष्पन्नाभ्यां निक्षेपान्यामनुगत सूत्रापेक्षया वक्ष्य-
माणलक्षणाश्च । आचा० ३ ।

निकलेवनिज्जुत्तो-निक्षेपनिर्मुक्ति नामस्थापनादिभेदभिन्न
तस्य तद्विषया वा निर्मुक्ति-निक्षेपनिर्मुक्ति । अनु० २५८ ।
निक्षेपनिर्मुक्ति । ठाणा० ६ ।

निक्षेपेत्य-कर्मण्य । आचा० ११५ ।

निग(य)च्छद्-विशिष्टोदयावस्य जीवस्तदासादयति, विपा-
कावस्य करोति । भग० ६३ ।

निगड-लोहममम् । प्रश्न० ५८ । आचा० १६५ ।

निगम-निगम प्रभूततरवणिग्वर्गावाम । जीवा० ४० ।

निगम वणिगिवासा । उक्त० १०७ । वणिगजनाधिष्ठित ।
ज्ञाता० १४० । निगम-प्रभूतवणिग्वर्गावाम । जीवा०

२७६ । प्रभूततरवणिग्वर्गावाम । राज० ११४ । वणि-
जकप्राय सन्निवेश । शेष० ६६ । निगम-पाशुप्राकार-

निबद्ध शुल्लकप्राकारवैष्टितम् । य० प्र० १६८ अ ।

निगमयन्ति तस्मिन्नेकविधभाण्डानीति निगम प्रभूततर-
वणिजा निवासा । उक्त० ६०५ । वणिगमात्रो-वणिक्-

सङ्घात । आब० ६६३ । निगम स्थानविशेष । दश०
६७ । निगम कारिजक वणिग् वा । भग० ३१६ ।

निगम-वणिगजनप्रधान स्थानम् । भग० ३६ ।

निगमरुद्ध-निगमरूपम् । भग० १६३ ।

निगमा-निर्गमा-पूर्वैभ्य उत्तरेपामाधिक्यानि । सम०
११४ । पौरवणिज । वृ० तु० ६ अ । निगमा-

शोकार्थनिबोधा । विशे० ८६६ । निगमा । भग० ४६४ ।

निगमा-प्रभूतवणिग्वर्गावासा । ज० प्र० १२१ ।

निगमाति-वणिगिवासा । ठाणा० ८६ ।

निगमण-निकरण-नियतो देसकालादि । भग० ६५ ।

निगमिण-निगमित शारीकृतम् । जीवा० २७० । शेष०
२० । सर्वथा शोधितम् । प्रश्न० ८० ।

निगमसाह-निकामशायी-सूत्रार्थवेलाप्युल्लङ्घ्य शयान ।

दश० १६० ।

निगमसिञ्जा-निकामशय्या-प्रतिदिवस प्रकामशय्यं व ।
आब० ५७४ ।

निगिज्ज-निगृह्य यतनया । व्य० द्वि० १४७ अ ।

निगिष्ठाति-निराश्रवो भवति । उक्त० ५६६ ।

निगिष्ठाभि-निगृह्णाभि निदण्डिमि । उक्त ५०७ ।
आब० ३२० ।

निगुडिड-जातुभ्यामुपविश्य । आब० ४३४ ।

निगुरंघो-निकुरुम्ब समूहरूप । प्रश्न० ८२ ।

निगृहीत-दण्डित । नदी० १५२ ।

निगृह्य-निग्रह वचनेन कारयित्वा । ठाणा० ३२६ ।

निगोदा-अनन्तकार्यिकजीवशरीराणि । भग० ८६० ।

निगोयजीवा-भाधारणनामकर्मोदयवर्त्तितो जीवा । भग०
८६० ।

निगथ-नैर्ग्रन्थ-सामान्यत 'यथा सूय वदथे'ति प्रवचनम् ।
भग० १२१ । नैर्ग्रन्थ्य-आहृतम् । आब० ३२६ ।

निगथा-निर्ग्रंथा साधव । ज्ञाता० ५१ । निर्ग्रंथ
पुलाकादिवत्प्रकारा । व्य० द्वि० ४०२ अ ।

निग्मओ-निगत-निष्क्रान्त । आब० १३७ ।

निग्मच्छद्-निर्गच्छति निश्रयेन गच्छति विशिष्टोदयापन्नमा-
सादयति । प्रज्ञा० ४५५ । विपाकावस्य करोति । भग०

६३ ।

निग्मच्छे-निग्मच्छति मुह्यति । व्य० प्र० १०३ अ ।

निग्मभ-निर्गम । नृच० ३०६ । निर्गमन निगम-सामा-
यिक निमतमित्येदरूप । अनु० २५८ । निर्गम-निप-

मकथा राज्ञो निर्गमनसम्बन्धो विचार राजकथाया प्रथमो
भेद । आब० ५८१ ।

निग्ममो निर्गमक प्रस्थान । वृ० द्वि० १६० अ ।

निग्ममण-निर्गमन सर्वाभ्यन्तरागम्यलाद्बहिर्गमनम् ।
जीवा० ३४५ । निर्गमन दक्षिणागमम् । भग० १४७ ।

निस्यरणपार्थ । ज्ञाता० ८१ ।

निग्मथा-निर्गता ये तपोर्हं प्रायश्चित्तमतिक्रान्ताच्छेदादि-
प्राप्ता । व्य० प्र० ६७ अ ।

निग्मह-निग्रह । आब० ४१६ । निग्रह-आवश्यकस्य
चतुर्थो पयस्य । विशे० ४१५ । निग्रय । नि० सू०

प्र० ७० अ । निग्रह-अनाचारप्रवृत्तेनिषेधनम् । निरय०
२ । । राज० ११६ । शाता० ७ । इष्टे-रेषु पाब्दादिवु
रागद्वयाकरण निग्रह । आव० ६६० । निग्रह-छाना-
दिना पराजयस्थानम् शेषविशेष । ठाणा० ४६२ ।

निग्राहण-निगृह्णातीति निग्रहण । दश० ११६ ।

निग्राहो-निगृहोत निजित । विदो० १००१ । निगृ-
होत । आव० ३२१ ।

निग्राहिय-निगृहीत नियमितम् । प्रश्न० १२४ ।

निग्योल-धरित (त०)

निग्युण-निगुण गुणवतरहित । ज्ञाता० २३८ ।

निग्युणा-गुणघ्नं क्षमादिभिर्वा रहिता । भग० ५८२ ।

निग्युणा-उत्तरगुणविकला । भग० ३०६ ।

निगोहपरिमडलसठाणनाम-यदुप्यस्तु न्यग्रोधपरिमण्डल
सस्थान तन्म्यग्रोधपरिमण्डलसस्थाननाम । प्रज्ञा० ५७२ ।

निगोहमडल-नाभेहपरि म्यग्रोधवत् मण्डल-आद्यसस्थान-
लक्षणयुत्तरेण विशिष्टाकार म्यग्रोधमण्डल, म्यग्रोचो-वट-
वृक्ष, यथा चायमुपरि वृत्ताकारतादिगुणोपेतत्वेन विशिष्टा-
कारो भवत्यवस्तु न तथा । धनु० १०१ ।

निगोहचणे- म्यग्रोधवन-वटवनम् । भग० ३६ ।

निगघटु-निघष्टु नामकोश । औप० ६३ । भग० ११२ ।

निगघतो-निकृष कृषपट्टे रेखाक्षण । औप० ८३ ।

निगघाए-निघातं वैद्वियाशनिप्रपातः । जीवा० २६ ।

निघात-साभ्रे निरभ्रे वा गगने व्य तरकृतो महागजित-
समो ध्वनि । आव० ७३६ । साभ्रे निरभ्रे वा नभसि
व्यतरकृतो महागजितसमो ध्वनिनिघात । व्य० द्वि० २४१
अ । साभ्रे निरभ्रे वा व्यन्तरकृतो महागजितसमो ध्वनि-
निघात । नि० चू० वृ० ७० अ ।

निघाओ-निघातं विद्युत्प्रपातः । जीवा० २८३ ।

निघात-निघातं साभ्रे निरभ्रे वा गगने व्यन्तरकृतो महा
गजितध्वनि । ठाणा० ५७६ ।

निगघाय-निघातं । दश० ६६ ।

निगघण-निघृण निगंतव्यम् । आव० ५८८ ।

निगघणमणा-निघृण निगंतव्य मन चित्तमन्त करण
यस्य स निघृणमना निर्दयात् करण । आव० ५८८ ।

निगघुटं-निघुष्ट निर्घोषरूपम् । प्रश्न० १६० ।

निगघुहे-निगुंहमित निष्काशयन्ति । व्य० द्वि० ५४ अ ।

निगघोसियं-निघोषित रिक्तोद्धृतम् । वृ० द्वि० १६६ अ ।

निगघोस-निघोष ध्वनि । आचा० ३५० । निर्घोष
महाध्वनि । ज० प्र० १६२ । निर्घोष महाम् ध्वान ।

जीवा० २४५ । निर्घोष नाद । प्रश्न० १५६ ।

निघस-वणपट्टके रेखाख्य । ज० प्र० १५ । रेखा । ज्ञाता०
६ । निघपं निकपो वा ऋषपट्टके रेखाख्य । ज० प्र०

३४ । निकपः ऋषपट्टके रेखाख्य, वर्णं । सूर्य० ४ ।

निघपं घर्षणम् । जीवा० १६१ ।

निचये-निविष्टा निचये कम्मनिचये तदुपादाने वा मावद्या
रम्भनिचये निविष्टा-प्रद्युषपद्मा । आचा० १८४ ।

निचिओ-निचित निविड । जीवा० २२७ । प्रश्न० १५२ ।

निचित-निविडोद्धृतम् । अनु० १७७ ।

निचिय-निचितं निविडतरचयमापन्न । जीवा० १२१ ।

निचित-अविकीर्णं । प्रश्न० ८२ ।

निचच-नित्य परिणामानित्यतायामपि सस्यां स्वरूपाय
वनात् । सूद० ३७० । नित्य-सवकाल, सामायिकप्रति-

पत्तरारम्भान्तरणान्तम् । दश० २८३ । नित्य-अयादा-

भाधेन तदन्यगुणवृद्धिसम्भवादप्रतिपाति । दश० १६६ ।

अप्रच्युतानुरूपप्रतिस्वरैकस्वभाव नित्यम् । आचा० २२ ।

नेत्र भगम् । वृ० प्र० ३१२ अ ।

निचचनिय-नित्य निवसन नित्योपभोग्यम् । वृ० प्र०
१०४ अ ।

निचचमडिया-नित्यमण्डिता सदाभूषणभूतित्वात्, जम्बा
सुदर्शनाया द्वादसा नाम । जीवा० ३०० ।

निचचराह-यस्तु नित्यराह-तथाजगत्स्वभावाच्चन्द्रेण सह
सर्वकालमविरहित चतुरङ्गुलैरप्राप्य सत् चन्द्रविमानस्या

धस्ताच्चरति स । जीवा० ३३६ ।

निचचसहाये-नित्यमहाये अवस्थितमहाये य सकलदिवस
माचार्येण सह हिच्छते । व्य० द्वि० १८३ अ ।

निचचसिद्धजतो-नित्यसिद्धयश्च स्थलजलचारिण्येषु सर्वेश-
विसवादिताय । आव० ४१४ ।

निचचाउत्त-नित्यायुक्तं सततोपयुक्तं । उत्त० ४५६ ।

निचचालोए-नित्यालोच अणुतीती महाघ्ने द्वापद्वितम् ।
ज० प्र० ५३३ ।

निच्चियपरिवेसिया-नैरियकपरिवेपिका प्रतिदिननियुक्त-
भक्तदात्री । उक्त० २८६ ।

निच्चुज्जोए-निरयोद्योत अष्टाशीतो महाप्रहे पञ्चपटितम् ।
ठाणा० ७६ । अष्टाशीतो महाप्रहे त्रयपटितम् । जं० प्र०
५३५ ।

निच्चुधिवरगो-निरयोद्विन सदा अप्रशात् । दश० १८८ ।

निच्चेट्ट-निच्चेट्ट-व्यापाररहितम् । शता० ८५, १६८ ।

निच्चोद्वय- । ओष० ६६ ।

निच्चओ-निश्चय तत्त्वनिर्णय, विहितानुष्ठानेषु वा अवश्य-
करणान्मुपगम । ओष० ३३ ।

निच्चय-निश्चय अवश्यकरणांमुपगम, तत्त्वनिर्णयो वा ।

भग० १३६ । निश्चयः वस्तुनिर्णय । विपा० ४० ।

निश्चय एकान्तम् । वृ० प्र० २२० अ । निश्चय तत्त्वाना

निर्णय विहितानुष्ठानेष्ववश्यमनुपगमो वा । राज०
११६ । ज्ञाता० ७ ।

निच्चयओ-निश्चयत परमाथं । ओष० २२२ ।

निच्चयकहा-अवघादो रिजुसुसादिर्हि मुदणर्हि अ
कहिञ्जि सा । नि० वृ० प्र० २४० अ ।

निच्चय-निराधिक्ये चयन चय पिण्डीभवन अधिकश्रयो
निश्चय सामान्यम् । अनु० २६५ । सर्वाधिक्यम् ।

आव० ६७ ।

निच्चिद्धपोतो-निश्चिद्धपोत । आव० ३८७ ।

निच्चिष्ण-निच्चिष्ण पृषनकृतम् । विशेष० १६१ ।

निच्चिष्णकारण-निस्तीर्णकारणम् । आव० ६२२ ।

निच्चिष्णा-निस्तीर्णा पारगता । प्रज्ञा० ६११ ।

निच्चिष्ण-निस्तीर्ण लङ्घितम् । प्रज्ञा० ११३ ।

निच्चिष्ण-निः आधिक्येन चयन चय अधिकश्रय निश्चय
सामान्यम् । आव० २८३ ।

निच्चुद्धा-निष्काशिता । दश० ६७ ।

निच्चुद्धमए-निष्काशयते परिहृत्यते । विशेष० ६३४ ।

निच्चुद्ध-निक्षिपति बहिःक्षिपति । भग० ८६ ।

निच्चुद्ध-निष्काशयताम् । आव० ३५४ ।

निच्चुद्ध-गुप्तादेशनिर्वासन निष्काशयेत् । वृ० द्वि० ४४

अ । निष्काशनम् । पिण्ड० १४० ।

निच्चुद्ध-विक्षिपति आरमविशिष्टान् करोति । प्रज्ञा०

५६१ ।

निच्चुद्ध-निच्छोभ साक्षात्सिष्णाशनम् । पिण्ड० ११२ ।

निच्चुद्ध-नि सरास्माद् गेहादित्यादि । ज्ञाता० २०० ।

निच्चुद्ध-निष्ठीवन निष्कृतम् । विशेष० २७४ । निष्कृतम् ।

आव० ३६१ । निर्गुह हृद्यम् । व्य० द्वि० ४०० वा ।

निच्चुद्ध-त्यजास्मदीयास्तोत्रंकरालङ्कारानित्यादि ।

भग० ६८३ । त्यजास्मदीय वञ्चादीत्यादि । ज्ञाना० २०० ।

निच्चुद्ध-निच्छोदित अङ्गुत्यादिना निरवयवीकृतम् ।

पिण्ड० ८६ ।

निच्चुद्ध-प्राप्तमर्थं त्याजयति । भग० ६८३ ।

निज-नैयक । आव० १६७ ।

निजका-मातुलादय । भग० ४८३ ।

निजराजदोधारिका- । नदी० ७३ ।

निजुज्ज-अगमोदनादियुद्धम् ।

निजोग-निमोग व्यापार । व्य० प्र० १५३ आ ।

निजोगो-अहिगो जोगो । वृ० प्र० ३३ आ । निर्योग ।

आव० ६६२ ।

निज्जंत-नियन् अधिक शच्छन् । उक्त० ४६० ।

निज्जंतो-नीयमाना । आव० ३६२ ।

निज्जप्पि-नियाम्य यापनाकारक निबन्धनमिति । प्रभ०

१६३ ।

निज्जरण-निर्जरण तप । औष० ४८ । निर्जरण-ओव-

प्रदेशेभ्य कमप्रदेशानां शासनम् । भग० ५३ ।

निज्जरा-निर्जरा निर्जरा । प्रज्ञा० ५६६ । निर्जरा-

विपाकात् तपसा वा कर्मणा देहत क्षयणा । ठाणा०

४४६ । कर्मपुद्गलानामनुभूय २ अकर्मत्वापादनम् आत्म-

प्रदेशं सङ्गृह्णानां शानावरणीयादिकमपुद्गलानामनुभूय २

शासनमितिभाव । प्रज्ञा० २६२ । निज्जं राविपाकात्

वमपुद्गलपाटनलक्षणा । सूत्र० ३७६ । अतिपुराणो-

भवनम् । भग० १६ । निर्जं राकलविशेष । औष० ३७ ।

निज्जं रापुद्गलानां विरनुमाधीकृतानामात्मप्रदेशेभ्यं शाट-

नम् । भग० २८ ।

निज्जरे-निर्जं रा-कर्मणोऽकर्मत्वभवनमिति देहनिर्जं रा, सर्व-

निर्जं रावाश्रुतिव्यतिरिक्तैः ५९८मवात् । ठाणा० १६५ ।

निज्जरेति-निज्जं रत्यति त्रयसाहारितान् वेदितान् प्राहार-

पुद्गलान् देशोनापानादिना सर्वेण सर्वशरीरेणैव प्रस्वद-
वदिति । ठाणा० १२ ।

निज्जवए-उत्तया प्रायश्चित्त दत्ते यथा परो निर्वाहपल
भवतीति । ठाणा० ४८६ । निर्वापयति-तथा करोति
यथा गुब्बपि प्रायश्चित्त शिष्यो निर्वाहयतीति निर्वापक
इति । ठाणा० ४२४ । निर्वापक-असमर्थस्य प्रायश्चि-
त्तिन प्रायश्चित्तस्य छण्डस्य करणेन निर्वाहक । भग०
६२० ।

निज्जवणो-निर्वापना प्ररूपणाविशेष । आच० ३८२ ।

निज्जविए-निर्वापित-अवश्य गतव्यम् । अण० द्वि०
३६२ अ ।

निज्जाए-निर्वापयति समोपयति । ज्ञाता० ६८ ।

निज्जाण-निर्वाण निर्गमनम् । ज० प्र० ४०३ । निह
पम यान निर्वाण-ईषट्प्राग्भाराएय मोक्षपदम् । आच०
७६६ । निरुपम यान निर्वाण-सिद्धक्षेत्रम् । ज्ञाता०
५१ । निर्वाण पुरस्य निगमनमार्गं । सूय० ७१ ।
निर्वाणम् । आच० ३६६ । निर्वाण अनन्त्रिया ।
आचा० १० । निर्वाण-नगरातिर्गमं । ठाणा० १७३ ।
निर्वाण निगम । ठाणा० २११ ।

निज्जाणकहा-निर्वाण निर्गम तत्कथा निर्वाणकथा ।
ठाणा० २१० ।

निज्जाणमग्गे-सिद्धक्षेत्रमनोपाय । भग० ४७१ ।

निज्जाणसठिया-निर्वाणमस्थिता निर्वाण-पुरस्य निर्गमन-
मार्ग सन्ध्या सारथित-सस्थान यस्या सा । सूय० ७१ ।

निज्जामओ-निर्वापक । आच० ३०२ ।

निज्जामगट्टाण- । नि० पू० प्र० ४७ अ ।

निज्जामय-निर्वापक । आच० ३८३ ।

निज्जायकारणो-निश्चयेन यात अपगत कारण-प्रयोजन
यस्मिन्नतो । आद० ८४४ ।

निज्जावण-निर्वापयति-आराधयतीति निर्वापक आरा-
धक । ओष० २० ।

निज्जास-नि शेषण रस्यत इति निर्वास, मकरन्द । दश०
६४ ।

निज्जाससारो-निर्वाससार-पत्रादिभेदमिन्ननिर्वाससार ।
जीवा० ३६५ ।

निज्जिण्णाङ्गं-शीघरसीन्तानि । भग० ५६६ ।

निज्जिण्ण-निर्जीर्णा कारस्वैनानुसमयमशेषतद्विपाकहानि-
युक्ता । भग० २४ ।

निज्जिव-निजित स्वमोन्दयतिशयेन परिभूत । ओष०
१० ।

निज्जिरया-निर्जीर्णा अनुभूतस्वरूपत्वेन जीवप्रदशेभ्यः
परिवाटिता । भग० १८४ ।

निज्जोणो-निर्जीर्णं शोणम् । भग० १६ ।

निज्जोव-निर्जीवकरण हेमादिधानुमारण, रमस्त्रस्य मूच्छा-
प्रापण वा । ज० प्र० १३६ ।

निज्जुत्ता-नितरा युक्ता-मूत्रण सह लोलीभावन सम्बन्धा
नियुक्ता अर्था । अनु० २५८ ।

निज्जुत्ताणुगमो-निर्बुक्त्तयुगम घनुगमभेद । आचा० ३१

निज्जुत्ति-निश्चयेनार्थप्रतिपादका युक्ति नियुक्ति । आचा०
४ । नितरा युक्ता-मूत्रण सह लोलीभावेन सम्बन्धा

नियुक्ता-अर्थास्तेषा युक्ति-स्त्रुट्कृतापादन एकस्य
युक्तशब्दस्य लोपात् नियुक्ति-नामस्थायनादिक्रमार्थे

सूत्रविभजनैरपर्यं । अनु० २५८ । नियुक्ति नियुक्ता-
नामेव मूत्रायना युक्ति परिपाठ्या योजन नियुक्त्तयुक्ति-

रिति वाच्ये युक्तशब्दलोपात्नियुक्ति- विप्रकीर्णार्थयोजना ।
दश० २ ।

निज्जुत्तिअणुगम-निर्बुक्त्तयुगम नियुक्त्तित्वाश्वानम् ।
अनु० २५८ ।

निज्जुत्तिसखा-नियुक्त्तसङ्ख्या । अनु० २३३ ।

निज्जुत्तो-नियुक्ति नि-आधिक्ये योजन युक्ति अधिक
योजना नियता निश्चिता वा योजना । सूत्र० ४ । नियुक्ति-

निश्चयेनाधिक्येन वा युक्ति नियुक्ति-सम्पद्यप्रकटनम् ।
सूत्र० २ । नियुक्त्त-नियुक्त्ताना वा सूत्रेष्वेव परस्पर-

सम्बन्धानामर्थानामाविर्भावान युक्तशब्दलोपात्नियुक्त्तित्वा ।
सूत्र० २ । नियुक्ति निश्चयेनार्थघटना । आचा० ४२ ।

नि-आधिक्ये योजन युक्ति, सूत्रार्थयोर्योगो नित्यव्य-
वस्थित एवास्ते वाच्यवाचकतयेत्यर्थं अविभा

योजना नियुक्ति नियता निश्चिता वा योजना । ओष०
४ । सूत्रोपात्ता अर्था स्वरूपेण सम्बन्धा अपि शिष्याप्रति

नियुक्त्तये निश्चित सम्बन्धा उपदिश्य व्याख्यायन्ते यक्या

सा । पिण्ड० १ । निश्चित निरति-निश्चिताऽपिका वा युक्तिरस्वामिति नियुक्ति नामनिष्पन्ननिक्षेपनियुक्ति । उक्त० २६२ । नियुक्ति पञ्चकल्प । वृ० तृ० २६४ आ । निश्चयेन युक्ता-सम्बद्धा नियुक्ता तेनेय नियुक्ति । विशे० ४६८ ।

निष्पत्तीशो-नियुक्तय नियुक्ताना मूत्रेऽभिधेयतया व्य वस्थापितानामर्थाणा युक्ति घटना विंग्टा योजना नियुक्त युक्तः । सम० १ ८ ।

निष्पृहणा-निर्धारणम् । ओष १६२ ।

निष्पृह्य-नियुक्तान्ते-आलापनादिभिर्बहिष्कृत्यन्ते । वृ० तृ० ६५ अ ।

निष्पृगा-निष्पृगक द्वारोपरितनपाक्षविनिगतदाक । प्रश्न० ८८ ।

निष्पृड-निष्पृडम् महत् सक्षेपादुद्धृतम् । भग० १०० । निर्पाटित । ज्ञाता० ६८ । अममोज्ञा । ओष० १८१ ।

निष्पृड-पूर्वगतादुद्धृत्य विरचितम् । दश० ६ । महतो प्रयाससुखावबोधाय मद्क्षेपनिमित्तमनुग्रहपरगुरुभिरुद्धृत तम् । भग० १०० । निष्पृड उचिक्तप्राय । वृ० प्र० २०६ अ ।

निष्पृहति-नियुंयति पूर्वलक्षणभ्रतपर्यायमूयाप्रिधारयन्ति उदरन्ति । भग० ६५६ ।

निष्पृह-निष्पृह गृहेकदेशविशेष । जीवा० २६६ । निष्पृह गवासा । व्य० प्र० १३३ अ ।

निष्पृहण-निष्पृहण निष्काशनम् । वृ० तृ० १२ अ ।

निष्पृहणा-बहिष्करणम् । वृ० तृ० ६५ अ । अन्यत्र क्षीषि कुवित्युक्ति । वृ० तृ० १५६ आ ।

निष्पृहिऊण-निष्पृह-अतिवाह । व्य० द्वि० ३५६ आ ।

निष्पृग-नियोग-उपकरणम् । पिण्ड० १२ । परिकर । ज्ञाता० ५७ । निर्योग-परिकर । भग० ४७६ ।

निष्पृग उपकरणम् । ओष० १३१ । निर्योग-उपकरण मर्षाप्रत्योपकरणम् । राज० ४६ ।

निष्पृर-निष्पृर-उदरस्थ भक्षणम् । भग० २३८ । स्पग्दनम् । ज्ञाता० ६७ ।

निष्पृरण-निष्पृरण दानम् । व्य० द्वि० २०० आ ।

निष्पृरा-उष्करा एव सदावस्थायिनो निष्पृरा । प्रजा० ७२ ।

निष्पृह्य-निष्पृयति । भाव० ४८७ ।

निष्पृह्य-निष्पृह्यपेत् प्रलोकयेत् प्रदशयेत् । आचा० ३४१ ।

निष्पृह्य-निष्पृह्येन च्यात्वा चिन्तयित्वा निष्पृह्यि । आचा० ७१ । निष्पृह्यता-तदेकाग्रचित्ततया द्रष्टा । मम० १६ ।

निष्पृह्यता प्रव-वेन निरीक्षिता । उक्त० ४२५ । निष्पृह्यता-दशानान्तरमतिशयेन चिन्तयिता । उक्त० ४२५ ।

निष्पृह्यसदृशता-निष्पृह्यविद्या-क्षपक क्षपयिष्यति वा तुजन्त-मेतत्सुदन्त वा । आचा० १६८ ।

निष्पृवणो-निष्पृवक समाहितिव । भाव० ८४२ ।

निष्पृवे-मारयति । वृ० द्वि० ४४ अ ।

निष्पृइ-निष्पृयाति प्रच्यवनोरत्ययं । भाव० ३३ ।

निष्पृणकहा-एतावत् द्रवोण तत्रोपयुज्यत इति निष्पृण-कया । ठाणा० २०६ ।

निष्पृणग-निष्पृणक प्रकृष्टमूत्रनिष्पादितम् । प्रश्न० १६३ ।

निष्पृणासो-निष्पृणापी-सावधारणवासी । आचा० ३८६ ।

निष्पृवाञ्ज-निष्पृवापितम् । भाव० १५१ ।

निष्पृए-निष्पृ गत, कृतस्वकार्यो अत । ज्ञाता० ७० ।

निष्पृ-निरवयवीकृत । भग० ६७६ ।

निष्पृ-निष्पृ-निष्पृ-उक्त० २६७ । निष्पृ-कृत-निष्पृ प्राप्त निष्पृतम् । वृ० द्वि० २०० आ । अणनेय-

द्रव्यापनयमाश्रित्य निष्पृगत । भग० २७७ ।

निष्पृट्टकरणिज्जे-निष्पृतायांतामिव करणीयम् । समाप्त-कृत्य । भग० १११ ।

निष्पृट्ट-निष्पृतायं विषयसुखनिष्पृपास । आचा० २५४ । निष्पृतायं समाप्तप्रयोजन । भग० १११ ।

निष्पृताय कृणकृत्यत्वात् । प्रज्ञा० ६१० ।

निष्पृट्टी-निष्पृतायं निष्पृते मोक्षस्तेनार्थो यदि वा निष्पृत-परिसमाप्त अर्थ-प्रयोजन यस्य स निष्पृताय । आचा० २२६ ।

निष्पृवाइ कयाइ-निष्पृयानि कृतानि निष्पृतानि विहितानि । भग० २५१ ।

निष्पृ-निष्पृ-निष्पृ-निष्पृ-भग० २३१ । निष्पृ-मादं-वानुगतम् । औप० ४२ । निष्पृ-कर्मकशब्दम् । भाव० ६१७ । निष्पृ-हृक्काप्रधाना । आचा० ३८८ ।

निद्रुहसि-निष्ठोवसि । त० ।
 निडाल-मलाटम् । उपा० २१ । ललाट-अलकम् ।
 जोवा० २७३ । ललाट-मालम् । प्रभ० ८२ । आव०
 ४२० ।
 निणक्लू-निस्तारयति । आचा० ३६१ ।
 निण्ण-निम्न-गम्भीरस्थानम् । ज० प्र० २११ ।
 निण्णग-म्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
 निण्हइया-लिविविशेष । प्रज्ञा० ५६ ।
 निण्हव-निह्व-गोपनम् । दश० १०५ । निह्व-
 एका तापलाप । दश० २३३ । निह्व निह्वहते आप
 भाभिहितमयमतिविभष्टकर्मोदयाद् कुयुक्तिभिरपनयतीति
 निह्वव जमालिप्रभृति । उक्त० १८ ।
 निण्हवण-अदृश्यताकारकम् । विपा० ५४ ।
 नितम्ब- । आचा० २२१ ।
 नित्त-नित्यर्थदेश- अर्थक्रियासमर्थमर्थमाविर्भावयन्तीति
 नेत्राणि चक्षुरादीनीन्द्रियाणि । आचा० ११३ । नेत्र-
 दाब्देनेत्रप्रसङ्कारकमिह समीराञ्जनादि । उक्त० ४१७ ।
 नित्तल-निस्तल अतिवृत्तम् । भग० ६७२ ।
 नित्तुप्या-निस्तुप्या अचोप्यडा अवधारिता वा । वृ० प्र०
 २६७ आ ।
 नित्यका- । वृ० प्र० ५ अ ।
 नित्यक्ला-निलज्जा । वृ० द्वि० १५ अ ।
 नित्यरङ्ग-निस्तरति । आव० २०७ ।
 नित्यरिस्तामि-निस्तरिण्यामि । जाव० ७६३ ।
 नित्यणो-निस्तोण । आव० ११२, २२१ ।
 नित्य-नियत । आव० ७६८ ।
 निदसिञ्जति-निदस्यन्ते हेतुदृष्टा तोप-यासेन । सम०
 १०६ । निदस्यन्ते हेतुदृष्टान्तोपदशनेन । नदी० २१२ ।
 निदसेद्-कषिचिदृष्टान्तोपदशनेन निश्चयेन पुन पुनदर्श-
 यति निदशयति । टाणा० ५०२ । कषिचिदृष्टान्तोप-
 न्यमा निश्चयेन पुन पुनदशयति । भग० ७११ ।
 निदङ्गे-निदग्ध, रत्नप्रभायां चतुर्थो नरकावाप्त । टाणा०
 ३६५ ।
 निदरिस्तण-निश्चयेन दशयतेऽनेन दार्ष्टान्तिक एवार्थं इति
 निदशनम् । दश० ३४ ।

निदा-नितरा निदिचत वा सम्यग् दीयते चित्तमस्या-
 मिति निदा चित्तवती सम्मन्विवेकवती वा । प्रज्ञा०
 ५५७ । नियत दान शुद्धिर्जीवस्य 'देप् शोधने' इति-
 वचनादिधा-ज्ञानमाभोग आभोगवती । भग० ७६६ ।
 निदाण-निदानम् । आव० ३१० ।
 निदान-देवादिन्द्रादीना दशनववणाभ्यामितो ब्रह्मचर्या-
 देरनुष्ठाना-ममैता भूयासुरित्यव्यवसाय । सम० ६ ।
 निदाय-ककारस्य स्वाधिकप्रत्ययत्वाभिदायम् । भग०
 ७६६ ।
 निदाह-अधिको दाह । आव० ७६८ । निदाय एकादशम-
 माम । ज० प्र० ४६० ।
 निदेजस्व-उच्चता । वृ० द्वि० २१६ अ ।
 निदसण-निदर्शनं दृष्टान्त । दश० ४४ ।
 निद्-निद्रा आलस्यम् । ज० प्र० २३७ ।
 निद्भो-निदय-नियतदय, परानुक्त्याशूय । आव०
 ५६० ।
 निद्भुञ्ज-निद्राया मोक्ष पुननिद्रायायामुत्कलना निद्रा
 मोक्ष-स्वाप इति । उक्त० ५३८ ।
 निद्हितुं-निदह्य । आव० ८२६ ।
 निद्ही-निर्देहति । पिण्ड १७६ ।
 निद्-निद्रायण तु निष्पण्णस्यैव स्वपनम् । वृ० द्वि०
 २०७ आ । निद्रामुलप्रबोधा स्वापावस्था नल्लज्जोदिका-
 माश्रणापि यत्र प्रबोधी भवति तद्विपाकवेद्या कम्मप्रकृति-
 रिपि निद्रा । टाणा० ४४७ । मुलप्रबोधा स्वापावस्था
 निद्रा । जोवा० १२३ । नियत द्राति-कुत्तितस्वमवि-
 स्पष्टत्वं गच्छति चैत यं यस्यां स्वापावस्थाया सा निद्रा,
 निद्राण निद्रा नल्लज्जोदिकामानेण यस्या प्रबोध उपजायते
 सा स्वापावस्था निद्रा । प्रज्ञा० ४६७ । नियत द्राति
 कुत्तितस्वमविस्पष्टत्वं गच्छति चैतन्यमनयेति ।
 निद्दइया-निद्राणा । आव० ५५६ ।
 निद्निद्-निद्रातोऽतिशायिनी निद्रानिद्रा । प्रज्ञा० ४६७ ।
 निद्रातिशायिनी भद्रा निद्रानिद्रा कुलप्रबोधा स्वापा-
 वस्था । टाणा० ४४७ ।
 निद्भाम्तो-निद्रामत्त-निद्राभिभूत । आव० ७६१ ।
 निद्धारित-निर्धारित-विस्फारितम् । प्रभ० ४६ ।

निहिट्ट-निदिष्ट उक्त । दश० १६१ ।
 निहिट्टा-निदिष्टा-उच्चारयिता । विशेष० ६४७ ।
 निहेश-निहेशन निदेश-कर्मादिकारकशक्तिभिरनधिकस्य
 लिङ्गाद्यंमात्रस्य प्रतिदान तत्र प्रथमा भवति । ठाणा०
 ४२८ । निदेश-उपन्यास । वृ० अ० १८१ अ ।
 वस्तुन एव विशेषाभिधान-निदेशनम् । विशेष० ६३६ ।
 घ्राणा । दश० वृ० १३८ । निहेश-प्रश्रिते कार्ये
 नियताद्यमुत्तरम् । भग० १६८ । निहेश-उत्तर्गापदान-
 गम्या प्रतिपादनम् । उक्त० ४४ । निहेश विशेषाभि-
 धानम् विशेषितश्च । आब० १०४ । निहेश गुरोर्निर्वचन
 निदेश । उक्त० ७६ । कार्याणि प्रति प्रदने कृते यच्चिपतार्थ-
 मुत्तरम् । ज्ञाता० १५६ । निहेशन निदेश विशेषाभि-
 धानम् । दश० ७ । निहेश-गुरुणा पृष्टार्थनिशेषभाष-
 णम् । उक्त० ७३ ।
 निहेशसद्यो-निदेशवर्ती आज्ञाकारी । दश० २५० ।
 निहोच्च-निर्वाच्य निमयम् । व्य० द्वि० ६ अ । निर्वाच्यम् ।
 आब० ७३८ ।
 निहोस-निहोष द्वात्रिंशत्सूत्रदोषरहित । ठाणा० ३६७ ।
 निर्दोष-दोषमुक्तस्य प्रथमो गुणविशेष । आब० ३७६ ।
 निर्दोष-हिंसाविदोषरहितम् । अनु० १४० । निर्दोष
 द्वात्रिंशत्सूत्रदोषरहितम् । अनु० १३३ ।
 निद्वत-निध्मति नितरामनिसयोग । जीवा० २६७ ।
 निध्मति-भस्मीकृतम् । उक्त० ५२७ ।
 निद्वतमलपावग-निध्मति भस्मीकृत ततो निध्मतिमिव
 निध्मति मल इवादनो विशुद्धस्वरूपघातितया पापमेव
 पापक येनासौ निध्मतिमलपापक । उक्त० ५२७ ।
 निद्वधस-नि शूक । ओष० १५८ । निद्वधस-अपगत-
 सवधादवावागनाह । पिण्ड० ६६ । निद्वधम-प्रव-
 चनोपघातनिरपेक्ष । आब० ५२६ । (देशोवचन) नाधि
 कृत्तारभिराराध्यमानप्राण्यनुकपापर । व्य० प्र० ६ अ ।
 निद्व-स्निग्ध बहुस्नेहम् । पिण्ड० ७० । स्निग्ध-स्नेहा-
 वगाढम् । आब० ७२६ । स्निग्ध-मनोहरम् । अ० प्र०
 १०२ ।
 निद्वघण-स्निग्धघन । ज्ञाता० ६ ।
 निद्वमण-निर्धमन निर्धमम् । प्रश्न० ८२ ।

निद्वमणठाण-निद्वमनस्थान उपपत्तरस्थानम् । ओष०
 १६२ ।
 निद्वमणार्ई-निद्वमणादि नगरोदकोपघसरादि उपघातस्था-
 नम् । ओष० १६२ ।
 निद्वम्मा-निर्धमं । ओष० १५० ।
 निद्वया-स्निग्धता अरुसता । ज्ञाता० १७० ।
 निद्वाइऊण-निगत्य । उक्त० २१४ ।
 निद्वार्हित-निर्वाविध्यन्ति-निर्गमिष्यन्ति । भग० ३०६ ।
 निद्वण-निर्ध्वय-प्रस्फोट्य । दश० २२४ ।
 निद्वय्य-निद्वयूत अपनीतम् । जीवा० १८८ ।
 निद्रायते-सकलसदादिदोषापगत मुखासिकाभावेन निद्रा-
 यते-पयलायेत । जीवा० १२३ ।
 निधत्त-उद्वत्तनापवर्त्तनावर्जोपकरणायोग्यत्वेन व्यवस्था-
 पितम् । प्रज्ञा० ४०२ । आचा० २०६ । निधत्त-इह
 च विशिनष्टाना परस्परत पुद्गलाना निधत्त कृत्वा धारण
 रुद्धिश्चद्वयेन निधत्तमुच्यते उद्वत्तनापवर्त्तनव्यतिरिक्तकर-
 णानामविषयत्वेन कर्मणोऽवस्थानमिति । भग० २५ ।
 निधाग-निधेय । अनु० ५२ ।
 निधान-निधि निधेय न्यास विरचना प्रस्तार स्थापना
 च । अनु० ५२ ।
 निधान-चक्रवर्त्तिराज्योपयोगीद्रव्यम् । ठाणा० ४४६ ।
 निधिपाल-अर्थाजिनपरो ह्युत्तान्त । आब० २७७ ।
 निनाए-निनाद शब्द । भग० ३२३ । महाघोष ।
 भग० ४७६ ।
 निनाद-शब्दत । ओष० ४८ ।
 निन्दन-पश्चात्ताप । ज्ञाता० २०६ ।
 निन्दा-कुष्ठो त्वमसीत्यादि । ठाणा० २६ । आत्मसाक्षिका ।
 ठाणा० १३७ । स्वप्रत्यक्ष जुगुप्सा । आब० ४८६ ।
 निन्दितु-अतिचारम् स्वममक्ष जुगुप्सितुम् । ठाणा० ५७ ।
 निन्न-निम्न नीचभूमाग । उक्त० ३६१ । निम्न-सुष्क-
 सर प्रभृति । भग० ६८३ ।
 निन्नए-पुरिमताल अण्डकवणिक । विपा० ५८ ।
 निन्नयरा-निनगरा-नगरनिन्त्रान्ता । भग० ६६१ ।
 निन्नया-निम्नगा नदी । प्रश्न० १३५ ।
 निपचवलाणपोसहोपवासा-निपचवलाणपोसहोपवासा-

मा अमत्प्रीहत्यादिनियमा अविद्यमानाष्टम्यादिपूर्वोपवा
साश्र । भग० ३०६ ।

निपतनानि-प्रधारूपतया वहनानि । ज० प्र० १२५ ।
निपातस्थान-तडागम् । नदी० ५८ ।
निष्पक-निष्पङ्क कलङ्कविकल कर्दमरहित वा । जीवा०
१६१ । प्रज्ञा० ८७ । निष्पङ्क-आद्रमलरहित । जीव० १० ।
निष्पका-निष्पङ्का आद्रमलाभावात् अकलङ्कत्वाद्वा ।
ठाणा० २३२ ।
निष्पगलो-निष्प्रगल । ओष० ३३ ।
निष्पगहृया-यथा तथा रश्म्या वल्गापरपर्याययोग्यमार्गप्र
स्थितस्तुरङ्गो मार्गोऽन्तर्गते तथा गुष्णामप्यानावलग्या
साधु प्रमादत उत्पथप्रतिपन्नोऽपि सन्मार्गोऽन्तर्गते इति
प्रग्रहबन्धेन गुर्वाज्ञाऽभिधीयते, प्रग्रहो नियन्त्रणा गुर्वनैति
यावत् निर्गत प्रग्रहादिति निष्प्रग्रह तस्य भावो निष्प्र-
ग्रहत्वा गुर्वाज्ञाया अभावात् पाणिपादमुखधावनानि नि शङ्क
करोतीत्यर्थ । नृ० प्र० १६३ आ ।
निष्पचक्षुखानापोसहोचवासे-अविद्यमानपीरुष्यादिप्रत्या-
ख्यानोऽन्तर्बन्दिनोपवासश्रेयस्य । ज्ञाना० २३८ ।
निष्पट्ट-निरस्तानि स्पष्टानि व्यक्तानि । उपा० ३६ ।
निर्गतानि स्पष्टानि । ज्ञाता० ११० । भग० ६८४ ।
निष्पट्टवसिणवागरणो-निष्पट्टप्रश्रव्याकरण । आवा०
३१६ ।
निष्पट्टिकम्मो-निष्प्रतिकर्मा । आवा० २२७ ।
निष्पत्तो-निष्पत्ति सिद्धि । ठाणा० ४४६ ।
निष्पाण-निष्प्राण उच्छ्वासासादिरहितम् । ज्ञाता० ८५ ।
निष्पावकुडो-निष्पावकुट वल्लकुम्भ । आवा० ३१० ।
निष्पिट्ट-निष्पिट्ट सुपेषितम्, पेषणपरिसमाप्ति । पिण्ड०
१६४ ।
निष्पिवास-घोररूढय । उष० द्वि० १४० घा ।
निष्पिवासा-निष्पिवासा निराकाङ्क्षा । प्रश्न० ३६ ।
निष्पीलणा-निष्पीठना अत्यन्तमावलनमारिमका । उत्त०
८ ।
निष्पोलिङ्ग-निष्पीठपत्रे । आवा० ६२१ ।
निष्पुलाए-ब्रह्मद्रोपे भरतक्षेत्र उल्लसिष्वा कागामिधतु-
विरतिहाया चतुर्दशो जिन । सम० १५३ ।

निष्पङ्गु-निष्पद्यते निष्पादयति । मूर्धे १७३ ।
निष्पङ्गण-सम्यकमुत्रायकुशल । नृ० द्वि० २८४ अ ।
निष्पङ्गणायावणा-निष्पङ्गातापना । जीव० ४० ।
निष्पाइमनिष्पङ्ग-निष्पादितनिष्पङ्ग स्वार्थं निष्पाद्य
पुन साध्वर्थं निष्पादनम् निष्पादितेन-गृहिणा स्वार्थं
कृतेन निष्पङ्ग यत् करमशादि मोदकादि वा तन्निष्पादितं
निष्पङ्गम् । पिण्ड० ७६ ।
निष्पाईया-निष्पादिता योग्यतामापादिता । आवा०
२६४ ।
निष्पाव-निष्पावा (न) वल्ला । भग० २७४ । निष्पावा
वल्गा । दश० १६३ । वल्गा । भग० ८०२ । दश०
चू० ६२ आ । ठाणा० ३४४ । सन्निपाककण्ठ्या
त्रिभागोनगुञ्जाद्वयेन वा निर्बृत्तो निष्पाव । अतु०
१५५ ।
निष्फेड-निष्फेट निष्कानसम् । आवा० ७०० ।
निष्फेडिड-निष्फिटितुम् । दश० ३७ ।
निष्फेडेह-निष्कासयत । आवा० ४२५ ।
निबध-निबन्धो नियम । विद्ये० २०६ ।
निबद्धा-पर्यायार्थतया प्रतिसमयमन्यथात्वावाप्येनिबद्धा-
सूत्र एव प्रयिता । सम० १०६ ।
निबद्धाउए-प्रकृतिस्थित्यनुभागवन्वापेक्षया । ज्ञाता०
१८३ ।
निबन्धमार्ग-द्रामस्ततिकलाया गीतकलाया द्वितीयो भेद ।
सम० ८४ ।
निबुद्धा-निमग्न । उत्त० २३३ ।
निबन्ध-निबन्ध-आग्रह । जीव० ८६ ।
निबन्धलासए-निबन्ध-नि मारमन्तप्रान्तादिक यद्द्रव्य तथा
गक-तद्भोजो स्यात्, यदि वा निर्गत बन् सामर्थ्यमत्ये-
तिनिबल एवभूत सन्नासीत । आवा० २१८ ।
निबन्धाहि-निबन्धि अत्यन्तवहिवहिस्तात्तरा । ठाणा० ३५३ ।
निबन्धुकिष्टप्रधय-निबन्धुकिष्टप्रधयज-निबन्धुनिबन्धु-
रथ । प्रश्न० ४६ ।
निबन्धच्छेद-नितरा दुष्टमभिधत्ते । भग० ६८३ ।
निबन्धछण-निबन्धन-अपसर मे दृष्टिमापादित्यादिकम् ।
प्रश्न० १६० ।

निर्भङ्गणा—न त्वया मम प्रयोजनमित्यादिपक्षवचनम् ।

भग० ६८३ ।

निर्भय—निर्भयः दूरत्वात् । ज्ञाता० ६७ ।

निर्भयो—निर्भय—इह लोकादिसप्तमयविप्रमुक्तः । आव० ५६२ ।

निर्भच्छण—निर्भस्त्वन—आक्रोशविशेषः । प्रश्न० ५६ ।

निर्भ्रमणार्थं—नितरा निर्भ्रमणान् अतिक्षयेन भिद्यमानम् ।

जीवा० १६१ ।

निर्भेरिय—प्रसारितानि । उक्त० ३६७ ।

निभ—नितरा भात इति निभम् । ज्ञाता० १६८ ।

निभा—छाया । उक्त० ४४२ ।

निभिय—निभृत—परधनादात्तव्यापारादुपरतः । प्रश्न० १२४ ।

सयत । सूत्र० ३८४ ।

निभेल्लणं—गृहम् । मट० ।

निभेह्यंतं—निर्भेहित—कुक्षितो बहिष्कृतम् । प्रश्न० ४६ ।

निर्मंतणा—दशधा मामाचार्या नवमो । भग० ६२० ।

निमन्त्रणा—अग्रहीतेनैवाशनादिनाह भवदर्थमशनाद्यानयामि

इत्येवम्भूता, दशधा सामाचार्या नवमो भेदः । आव० २५६ ।

अद्याप्यग्रहीतेनाशनादिना साधूनामामन्त्रणम् । अनु०

१०३ । निमन्त्रणा—तेनैवाग्रहीतेन यथालाभं युष्मद्योग्य-

ममुकमानेष्ये इति प्रार्थना । वृ० प्र० २२२ अ । गृह-

स्थानामन्वर्थना । वृ० द्वि० २४ अ ।

निर्मतेति—निमन्त्रयति । आव० १६८ ।

निमग्गो—निमग्न—अन्तः प्रविष्टः । जीवा० २७० ।

निमग्नजलं—नदीविशेषः । ठाणा० ७१ ।

निमज्जुतं—स्वयत्तंतम् । ओष० ५८, १३० ।

निमज्जए—निमज्जः स्नानार्थं निमग्ना एव ये तिरुमिति ।

ओष० ६० ।

निमज्जाया—स्नानार्थं निमग्ना । भग० ५१६ ।

निमज्जाया—स्नानार्थं ये निमग्ना एव क्षणं तिरुमिति ।

निरय० २५ ।

निमज्जण—श्वेतः । उक्त० ७११ ।

निमन्त्रितं—निमन्त्रणा पुरस्सरं प्रतिदिवसं नियतं दीयते

त्वं । द्य० प्र० १६० अ ।

निमित्तं—'निबिह होइ निमित्तं तोयण्डुप्यप्रणामार्थं चैव ।

तेण न विणाउनेय नजइ तेणं निमित्तं तु ।" अतोत्तं प्रत्युत्प-

न्ननापत्तं च कालत्रयवत्तिलाभालाभादिपरिज्ञानहेतुः ।

वृ० प्र० २१५ अ । निमित्तः—अष्टाङ्गस्य निमित्तस्य ।

आचा० ४१६ । अनागतार्थपरिज्ञानहेतुः । ओष० १४ ।

कायंवाचकः कारणं वा । आव० २८० । निमित्तं लक्षणं

निमित्तलक्षणम् । आव० २८२ । दण्डकशासत्रादीनि

समाहारद्वन्द्वस्तत्र सति आयुर्भिद्यत इति सम्बन्धः ।

ठाणा० ४०० । हेतुः । ठाणा० ४२७ । अङ्गुष्ठप्रश्नादि ।

आचा० ३५१ । चूडामण्याद्युपदेशेनातीताविभावसवाद-

नम् । प्रश्न० १०६ । पटस्य तन्तव इव कारणम् ।

आव० २७८ । मिश्रितं—नियमितम् । आव० ८५६ ।

निमित्तं—अतीतादि । दश० २३६ । निमित्तं—अतीता-

द्यर्थपरिज्ञानहेतुः शुभाशुभघ्नेषु । पिण्ड० १२१ ।

कारणम् । विशेषे २७६ । नक्षणम् । विशेषे ८८८ ।

निमित्तं उल्लोगो—निमित्तावलोकः । आव० २१४ ।

निमित्तकारणं—कुचालादि । ठाणा० ४६४ ।

निमित्ताजीवयत्ये—निमित्ताजीवनतया—त्रैकालिकताभादि-

विषयनिमित्तोपात्ताहाराद्युपजीवनेनेति । ठाणा० २७५ ।

निमित्तं—निमेषांतरम् । आव० २०८ ।

निमुग्गं—निमग्नं अतुष्टम् । प्रश्न० ८० ।

निम्नं—अङ्गुलिपूर्वरेखा । ओष० १७१ ।

निम्बतिल—निम्बकुसुमम् । द्य० प्र० १५६ अ ।

निम्नं—निम्नापितम् । व्य० द्वि० ४०१ अ ।

निम्मेमे—जम्बीपत्रसे आयागोम्यामवसर्षोष्या पञ्चदशतीर्थ-

शुद्धं । सम० १५४ ।

निम्मयया—निमायता विकाररहितत्वम् । दश० १२१ ।

निम्मलं—निर्मलं आगन्तुकमलासम्भवात् । प्रश्न० ८७ ।

निर्मलं—आगन्तुकमलासम्भवात् । जीवा० १६१ । निर्मलं—

छायादिदोषरहितम् । ज० प्र० ५२८ । स्वाभाविकमल-

रहितम् । प्रश्न० ६७२ । निर्मलानि—कवमड(ककंश)मला-

भावात् । सम० १४० । निर्मलं—विगतमलकल्पमूकमतर-

वालात् । भग० २७७ । ब्रह्मलोके चतुर्थो विमानप्रस्तरः ।

ठाणा० ३६७ । निर्मलः—कठिनमलरहितः । ओष० १० ।

निर्मलः—स्वभावोत्पन्नमलरहितः । जीवा० २७२ ।

निम्मलतरा—निर्मलं ओषं करोति या सा तथा अति-

अयेन वा निम्नला निर्मलतरा, अहिंसाया पण्डितम् नाम ।
 प्रश्न० १६ ।
 निम्नल्ल-निर्माल्य-नीर्घादिगत । प्रभाव प्रतिमा शेषा ।
 पिण्ड० १६ ।
 निम्नविद्यं-निमित्त समापितम् । आव० ७०६ ।
 निम्नवेद्-निर्मिमोते । आव० ४१० ।
 निम्ना-निर्मा मूलवाधाना । वृ० प्र० १८४ अ । जीवा०
 १४४ ।
 निम्नअ-निमित्त-निवेशित । ज० प्र० २११ ।
 निम्नतवादी-निम्नत-ईश्वरब्रह्मपुरुषादिना कृत लोक
 वदतीति निम्नतवादी । ठाणा० ४२५ ।
 निम्निय-निमित्त निवेशितम् । उपा० ४४ । निमित्तः
 निवेशित । भग० ४५६ ।
 निम्नगंगा-निर्मग्ना नदी । आव० १५० ।
 निम्नेर-निर्मर्षादम् । ग० ।
 निम्नेरा-निर्मर्षाश प्रतिपक्षापरिपालनादिना । ठाणा०
 १२६ । अविद्यमानकुलादिमयदि । भग० ३०६ ।
 निम्नोअणी-निर्मोवनो निर्मोक । उक्त० ४०७ ।
 नियतित-नितरा यन्त्रित नियन्त्रितम् । भग० २६६ ।
 नितरा यन्त्रित-प्रतिज्ञातदिनादौ भ्रान्तत्वाद्यन्तरायभावेऽपि
 नियमात् कर्तव्यम् । ठाणा० ४६८ ।
 नियटिय-नितरा यन्त्रित नियन्त्रित-प्रतिज्ञातदिनादौ ग्ला-
 नाद्यन्तरायभावेऽपि नियमात् कर्तव्यमिति हृदयम् । आव०
 ८४० ।
 नियठ-निर्ग्रन्थः भ्रमण । भग० ११२ ।
 नियठणामिओ-निर्ग्रन्थनामित । आव० ४१२ ।
 नियठा-निगता स बाह्याभ्यन्तरग्रन्थादीति निर्ग्रन्था-
 नाशवा । भग० ८६१ ।
 नियठि-उत्तराध्ययनेषु षष्ठमध्ययतम् । उक्त० ६ ।
 निर्मथिज्ज-निर्ग्रन्थो उत्तराध्ययनेषु विशतितममध्ययनम् ।
 उक्त० ६ ।
 निर्मथिपुत्ते-बुद्धप्रदेशनिरूपणे महावीरनिष्य । भग०
 २४० ।
 नियठु-निर्ग्रन्थोद्देश । भग० ३२३ ।
 नियठुद्देश-निर्ग्रन्थोद्देशक । भग० ३२४ । द्वितीययते

पञ्चमोद्देशक । भग० ५२० ।
 नियत-गच्छम् । आव० ६४६ ।
 नियसण-परिधानम् । जीवा० १७३ ।
 नियसति-परिष्ठापयति । आव० १२३ ।
 नियसिक-परिहितम् । मर० ।
 नियसेहामि-परिधास्ये । आव० ३०७ ।
 नियइ नियत्या नैयत्येन । ज० प्र० ४४ ।
 नियइइया-नियतिर्व्यवस्था तत्र नियुक्तास्तथा वा चरन्तीति
 नैयतिका । व्य० प्र० १७१ अ ।
 नियइइपव्य-नियत्या-नैयत्येन पर्वतो नियतिपर्वत ।
 जीवा० २०० । ज० प्र० ४४ ।
 नियइया-नैयतिकी नियता । प्रज्ञा० ३३५ ।
 नियई-यत् राद्धावपि नियतरसत्त्व न शाल्यादिरसता र्ण
 नियति । प्रश्न० ३५ ।
 नियए-नित्य अपच्युतानुत्पन्नस्थिरकत्वभाव । उक्त० ४३० ।
 नियओ-नियत-परिच्छिन्न । आव० ५६१ ।
 नियग-निजक गोत्रजः । भग० १६३ । निजक-भ्रातृ-
 पुत्रादि । जीप० १०३ । निजक-भर्ता । पिण्ड० १२२ ।
 आव० ६३८ ।
 नियगा नियगा-आरमोया । आचा० १०५ । निजा-
 आरमोया बाधवा सुहृदो वा । आचा० १०८ ।
 नियच्छतो-अन्वेषयन् । वृ० प्र० २१३ अ ।
 नियच्छइ-नियच्छति बध्नाति । उक्त० ४१६ ।
 नियच्छइ-नियच्छत निश्चयेन गच्छति प्राप्नुत । सूत्र०
 ३५ । भगइ । पठ० ५६-१६ ।
 नियच्छन्ति-अवधारयन्ति । आचा० १६७ ।
 नियट्टी-निवृत्ति द्विसप्तमवस्थातकस्यापि वेद्यकर्मणो य य-
 व्यावृत्ति मुक्ति । उक्त० ५८६ ।
 नियट्टेमाणे-निबद्धयन्-प्रकाशहान्या हानि नयन् । सम०
 ४७ ।
 नियड-निगड-दृढबन्धनम् । आचा० ६ ।
 निधडि-निहृति-भ्रान्तरो विकार । आव० ५६६ ।
 बकवृत्त्या कुर्कुदादिकरण, अयिकोपचारकारणेन परध्वन-
 नम् । शाता० २३८ । निहृति-वञ्चनक्रिया । प्रश्न०
 ५८ । वञ्चनप्रच्छादनार्थं कर्म । शाता० ८० । धाया-

प्रच्छादनार्थं-मायान्तरकरणम् । ज्ञाता० २२८ । निवृत्ति-
अत्यन्तादरकरणेन परवचनम् । प्रश्न० ६७ । निवृत्तिः-
अत्युपचारकरणेन चञ्चन, माया कर्माच्छादनार्थं वा मायान्तर-
रम् । प्रश्न० ६२ । निवृत्ति-आकारवचनाच्छादनम् ।
व्य० द्वि० १६ भ ।

नियडिकम्-निवृत्तिकर्म-मायाकर्म, तृतीयधमद्वारस्यै
कोनत्रिंशत्तम नाम । प्रश्न० ४३ ।

नियडिकबद्धवचनानुसला-निवृत्तिकपटवचनानुसला-
निवृत्ति-आन्तरौ विकार कपट-वैषपरवत्तादिर्बाह्य,
आभ्या या वचना तस्या कुशला-निपुणा । आव०
३६६ ।

नियडिनिवृत्त-निवृत्तिनिवचनम् । आव० ३६५ ।

नियडिल्ल-निवृत्तिभानु मनसा । उक्त० ६५६ ।

नियडिल्लयाए-निवृत्ति-वचनार्थं चेट्टा मायाप्रच्छादनार्थं
मायान्तरमित्येके आत्यादरकरणेन परवचनमित्यन्ये उच्यते ।
भग० ४१२ ।

नियडि-निवृत्ति । आव० २६४, ३६४ । माया० ।
आव० ७६८ । अण्णहाकरणलक्षणमाया । आव०
६६२ । निवृत्ति-कैतवार्थं प्रयुक्तवचनकाराच्छादनम् । वृ०
तृ० ४६ आ ।

नियडो-माया । वृ० द्वि० १८६ अ ।

नियण-निदान निर्देण । वृ० द्वि० ४ आ ।

नियतति-निवृत्ति । नि० वृ० द्वि० ३५ अ ।

नियत-नियतार्थं विषयेनैककालमेकविययम् । वृ० प्र०
६ आ । एकरूपत्वाद् नियत । ठाणा० ३३३ । नित्यम् ।
ठाणा० ४२६ ।

नियतवादिन-पाठवीविशेष । सम० ११० ।

नियति-व्यवस्था । व्य० प्र० १७१ अ ।

नियतिवादिन-नियति-पदार्थानामवश्यमेव यथाभवने
प्रयोजककर्मिणि । ठाणा० २६८ ।

नियतिवादी- । आव० ८१६ ।

नियत्त-निवृत्तनम् । ओप० १७४ । निवृत्त । आव०
६६३ ।

नियत्तण-निवृत्तनं-क्षेत्रमानविशेष निजतनुप्रमाण वा ।
भग० १६७ ।

नियत्तणसङ्घ-निवृत्तनं भूमिपरिमाणविशेषो देशविशेष-
प्रतिष्ठ ततो निवृत्तनशत कर्षणोयत्वेन यथास्ति तन्नि-
वृत्तनसातिकम् । उपा० ४ ।

नियत्तणियं-निवृत्तनिक निवृत्तन-क्षेत्रमानविशेष तत्परि-
माण निवृत्तनिक निजतनुप्रमाण वा । भग० १६७ ।

नियत्तो-निवृत्तनं निवृत्ति प्रतिक्षणपञ्चमपर्याय । आव०
५५२ । नियति-स्वभावविशेष । प्रश्न० ३५ ।

नियत्थ-नियसित परिहितम् । आव० १८४ ।

नियत्या-निवृत्तिता, वस्त्र परिधापितेत्यर्थं । विशे० १०३६ ।

नियम-उत्तरगुणात्मक । विशे० १०६५ । इन्द्रियनो-
इन्द्रियसयमो नियम । विशे० ५०२ । निरोध । ओप०
११४ । निश्चय । पिण्ड० १६६ । इन्द्रियनोइन्द्रियभेद-
भिन्न । आव० ६७ । द्रव्याद्यभिग्रहात्मक । उक्त० ४५१ ।
अभिग्रह । भग० ६२ । उत्तरगुणात्ममूहात्मक । अनु०
२५६ ।

नियमणिसिद्धो-नियमनिपिद्धः । आव० २६७ ।

नियमनियमः-नियमान्वितो नियमो यथासौ । उभयपदा-
व्याहृतप्रतुषो भङ्गः । विशे० ८८७ ।

नियमविकल्प-नियमेनोपलक्षितो विकल्प, द्वितयो भङ्ग ।
विशे० ८८६ ।

नियमा-उत्तरगुणा । सम० १०७ । इन्द्रियनोइन्द्रिय-
दमरूपाः । नदी० ४६ । अभिग्रहविशेषा । भग०
७५६ । सम० १२७ । शौचमतोपतप स्वाध्यायेश्चर-
प्रणिधानानि । छाता० ११० । विचित्रा अभिग्रहविशेषा ।
राज० ११६ । शाता० ७ ।

नियमिता-जिता । वृ० प्र० २११ आ ।

नियमे-नियमयेत् कारयेद्वाचा । आचा० ४१६ ।

नियम्यनियामकभाव- । आचा० ६६ ।

नियय-निहत-सवदा । पिण्ड० १६७ । नियत-प्रतिदि-
वम निरन्तरम् । पिण्ड० ७७ । नियतः-सदा भोग्यत्वे-
नावस्थित । ओवा० २०० । ज० प्र० ४४ । नियतः
नित्य । आव० ७६८ । सततम् । ओप० १८० ।

निययपठय-नियत सदा भोग्यत्वेनावस्थित पर्वतो नियत-
पवत । ओवा० २०० ।

निययपध्वया-नियता सदा भोग्यत्वेनावस्थिता पवता ।

यद्यन्तरा देवदेव्यो भवधारणोयेन वैक्रियशरीरेण प्राय
सदा रमते । ज० प्र० ४४ ।

नियया-नियता-सर्वकालमवस्थिता शाश्वत्वात्, जम्बवा
मुद्राशनाया एकादश नाम । जीवा० २६६ ।

निययी-निकृति-मायाया प्रच्छादनार्थं वचनम् । अवम-
द्वारे मृपावादास्य प्रयोर्विशतितम नाम । प्रश्न० २७ ।

नियर-निकर स्व-वक्ष्य नवम पर्याय । विशेषे ४२६ ।

नियल-निगड लोहमयम् । औप० ८७ । निगह । आव०
२२४ ६८३ । उक्त० ५५५ । निगड पादविषयलोह
मयव-धनम् । पिण्ड० १५७ । नियलयञ्जो विव चलणे
वित्थारिय अह्व मेलविज, कायोत्तगोष्ठ्यो दोष । आव०
७६८ ।

नियलघघण- । सूत्र० ३२८ ।

निद-दुद्धो-निगडवद । आव० २२२ ।

नियलमाई-निगडादिभ्य आदिशब्दाकारादुहादिपरि
ग्रह । उक्त० ५५५ ।

नियल्ले-अष्टशोतितममहाग्रहे निषन्धाशतममहाग्रह ।
ठाणा० ७६ ।

नियल्लग-निजक । आव० ३०७ ।

निया-नीता । ठाणा० २२२ ।

नियाए-निदानं निदा-प्राणिहिंसा नरकादिदुःखहेतुरिति
जानतांयि यद्वा साधूनामायावम् न कल्पते इति परि
ज्ञानवतांयि यञ्जीवाना प्राणव्यपरोपण सा निदा ।
पिण्ड० ४२ । कारणन सकल्पेन । आचा० ३४ ।
निदान-म्यापाद्यस्य सत्त्वस्य ह्य । धिक सम्प्रत्येय मा
मार्यायद्यतीत परिजानतो यद् प्राणव्यपरोपण सा ।
पिण्ड० ४२ । निदान स्वार्थं परार्थं चेति विभागोतीदृश्य
यद् प्राणव्यपरोपण सा निदा । पिण्ड० ४२ ।

नियाग-नियय । दश० चू० ५० । नियाग निरपिण्डम् ।
उक्त० ४७६ । सयमो मोक्षो वा । यजन याग नियतो
निश्चितो वा योगो । आचा० ३६६ । नियाग-मोक्ष
माग, संगतम् सम्पद्गदानज्ञानचारित्रात्मक मोक्षमाग ।
आचा० ४२ । नियाग-आमन्त्रितस्य पिण्डस्य ग्रहण
नियम न त्वनामन्त्रितस्य । दश० ११६ । नितरां यजन
याग-पुत्रा यक्षिन् स नियाग-मोक्ष । उक्त० ४६ ।

नियाण-निदान उपादान कर्म । आचा० २३४ । निप-
याभिव्यङ्गात्मकम् । उक्त० ४१४ । आशय । भाव०
६१० । नितरा दीयन्ते-द्वय ते दीयन्ते वा खण्ड्य ते तथा-

विषयानुबध्नाभावतस्तप प्रभृतीभ्यनेनेति निदान-सा-
भिव्यङ्गप्रायनारूपम् । उक्त० ३८४ । साभिव्यङ्गप्रा-

यनारूप । उक्त० ७०७ । निदान आकाङ्क्षा । सूत्र०
२६४ । कर्ममलबोधनम् । उक्त० ४४६ । निदान-

आरम्भरूप आनव हेतुर्वा । सूत्र० १८८ । निदानशक्त्यम् ।
बोध० २२७ । निदान-अभिवापानुष्ठानम् । आव० ५७६ ।

नियाणाचितण-निदानचिन्तन-निदानाध्यवसाय । आव०
५८५ ।

नियाणद्विन्ने-निदान प्राणातिपातादि कर्मवन्धकारण द्विन्न
अपनोत यन स तथा द्विन्ननिदान अप्रमत्तसयत इति ।
उक्त० ४१४ ।

नियाय-नियाग मोक्ष सद्धर्मो वा । सूत्र० ३६ । शास्वा ।
आचा० २१० ।

नियुक्त-राजपुरुष । नदी० १५१ ।

नियुक्तक-राजपुरुष । प्रज्ञा० ८६ । य कार्यार्थं नियो-
जित कमकर इति । उक्त० २७२ ।

नियोग-नियुज्यते साधु आचायप्रायोग्यातयनार्थम् ।
बोध० ८५ । नियतो निश्चितो वा योगो नियोग, अनु-

योगस्य पर्याय । आव० ८६ ।

नियोगत-अवश्यम् । आव० २६५ ।

नियोगामच्चो-नियोगामारय नियोगनिमित्तेन कलङ्क
दाता । आव० ६६३ ।

नियोगिना- । विशेषे ४०६ ।

निरतरगो-निरतरक लघुच्छिद्रैरपि रहित । जीवा०
३५६ ।

निरतरिए-घनकवाडे निर्गता अन्तरिका-लघ्वन्तररूपाय-
योस्तो निर-तरिको अत एव घनकपाटो यस्य तत्तथा ।
ज० प्र० ४४ ।

निरभा-वैराचने-रस्य समुर्धो अग्रमहिषो । मग० ५०३ ।

निरए-नरक-प्रकीर्णरूपो नरकावास । प्रज्ञा० ७१ ।

निरणकप-विगतप्रानिरक्ष निर्गता वा जनानामनुकम्पा
यत्र न । गता० ८० । निरनुकम्प-ओ उ पर कपत

दृष्टूण न कपए कडिणभावो । एमो उ निरणुकपो अणु-
पच्छा भावजोएण । यस्तु पर कूपास्पद कुतश्चित् भयात्
। म्पमानमपि दृष्ट्वा कठिनभाव सप्तकम्पते एय निरनु-
कम्प । वृ० प्र० २१६ अ ।

निरणुषकोस-निरनुकोश निर्दय । ज्ञाता० ८० ।

निरणुतावो-निरनुताप-निर्गतानुताप, पश्चात्तापरहित ।
आव० १६० । ज्ञाता० ८० ।

निरतो-देवान्वाऽपरनाम । ज० प्र० ४६२ । मूर्ध०
१४७ ।

निरत्यय-निरथंक-यत्र वर्णाना क्रमनिर्देशनात्प्र विपते
न पुनरभिधेयतया कश्चिदर्थं प्रतीयते तत् । द्वात्रिंशत्ततम
सूत्रदोषे तृतीयदोष । आव० ३७४ । निष्कलम् ।
दश० १२७ । निरथंक-यत्र वर्णाना क्रमनिर्देशनात्प्र-
मुपलम्पते न स्वर्थं । अनु० २६१ । वर्णाना
क्रमनिर्देशनात्प्रमुपलम्पते न स्वर्थं निरथंकम् । विदो०
४६४ ।

निरत्ययमवत्यर्थ-निरथंकापार्थक निरथंक-सत्यार्थाधि-
ष्ठास्त अर्थार्थ-अपगतसरथार्थम्, प्रथम अर्थमद्वारस्य
सप्तम नाम । प्रथ० २६ ।

निरन्तरा-हृदयशून्या । आचा० १८६. २२८ ।

निरय-नरकावास । अनु० १७१ । निर्गतपुमफलम् ।
प्रथ० ६२ । नीरजा-रञ्जोरहितः । औप० १० । निरय
निर्गतमय-इष्टफल कर्म यस्मात् स नरक । भग० १६ ।

निरयगइया-निरयगत-गमन येपा ते निरयगतिका,
इह सम्प्राप्तृयो मिथ्याहृष्टयो वा ज्ञानिनोऽज्ञानिनो वा ये
पञ्चेन्द्रियतिथिगमनुष्येभ्यो नरके उदात्तकामा अन्तर
गतो वर्तन्ते ते निरयगतिका विवसिता । भग० ३४६ ।

निरयच्छिद्र-नरकच्छिद्राणि । प्रज्ञा० ७७ ।

निरयनिबलुड-नरकनिष्कुटा-गवाशादिकस्या नरकाजान-
प्रदेशा । प्रज्ञा० ७७ ।

निरयपत्यड-नरकप्रस्तर नरकभूमिवत् । प्रज्ञा० ७१ ।

निरयपत्यडा-नरकप्रस्तटा । अनु० १७१ ।

निरयवत्तणि-निरवर्षात्ति नरकमार्ग । प्रथ० ६१ ।

निरयवाला-शक्रेन्द्रस्य आश्रावर्ती देव । भग० १६७ ।

निरयविभत्ती-निरयविभक्ति सूत्रकृताङ्गाद्यन्तस्कन्धे

पञ्चममध्ययनम् । मम० ३१ । आव० ६५१ ।

निरया-इष्टफल कर्म निर्गतमय येम्यस्ते निरयाः-नरका-
वामा । जीवा० ३३ । प्रज्ञा० ४३ । निर्गत-ज्विद्य-
मानमय इष्टफल कर्म येम्यस्ते निरयाः । ठाणा० २८ ।
नरकहेतु, विगिष्टवेगो वा । प्रथ० ६२ ।

निरयावलिया-नरकावलिका आवलिका व्यवस्थिता
नरकावासा । प्रज्ञा० ७१ ।

निरयावलियाओ-यत्रावलिकाप्रविष्टा इतर च नरका-
वासा प्रमङ्गतस्तद्गामिनश्च नरास्तियञ्चो वा वर्ण्यन्ते
ता निरयावलिका । नदी १०७ । निरय० ३ ।

निरयावली-नरकावामपङ्क्तिः । अनु० १७१ ।

निरवकला-निष्क्रान्तमाकाङ्क्षातो निराकाङ्क्षम् । उक्त०
६०० ।

निरवर्ज-निरवध निर्गन्तापम्, इहलोकावासासारहितम् ।
आव० ५६६ ।

निरवयकक्ष-निरवकाङ्क्ष पश्चाद्भागमन्वेक्षणमास्तस्मिन्पृष्ठ-
अनभिलाषवान् । ज्ञाता० १६६ । निर्गन्तापेक्षा-परप्राण-
विषया परतोकादिविषया वा यस्मिन्नसौ निरवेष्टा
निरवकाङ्क्षो वा अवकाङ्क्षारहितो वा । प्रथ० ५ ।

निरवयध-समस्त । वृ० प्र० ३६ आ ।

निरवलावे-निरपलाप-नाभ्यस्ते कथयेदिति, द्वात्रिंशद्
योगे सङ्ग्रहे द्वितीयो योग । आव० ६६३ ।

निरवशेषः-प्रसक्तानुप्रसक्तमप्युच्यते यस्मिन् स एव-
सक्षण । आव० २७ ।

निरवसेस-निरवशेषता अपरिशेषःपरिणसमाश्रय । ठाणा०
२२३ । निरवशेषो-निरवशेषस्य प्रसक्तानुप्रसक्तस्यार्थस्य
कथनात् । भग० ८६६ । निरवशेष-सामस्त्येन । प्रज्ञा०
५८२ । निरवशेष-समप्राप्तानादिविषयः । आव० ८४० ।

निर्गतमवशेषमपि अल्पाक्षमशानाद्याहारजान यस्मात्तद्
निरवशेष सर्वमवशेषादि तद्विषयवशान्निरवशेषम् । ठाणा०
४६८ । निरवशेष-समप्राप्तानादिविषयम् । भग० २६६ ।

निरवशेष-प्रदेशा-तरतोऽपि स्वस्वभावेनान्यूनान् । भग०
१४६ ।

निरवसेससव्यते-अपरिशेषःपरिणसमाश्रयेण सर्वं निरव-
शेषसव्यम् । ठाणा० २२३ ।

निरुवेषलो-निरुपेक्ष-निरभिलाष निरभिध्वङ्ग । उक्त०
२६६ । निरुपेक्ष इहा-यमविकापायभयारहित । आव०
५६० ।
निरस्साविणी-निष्का ता आश्राविम्य प्राग्वत् सन्धिभो
निराश्राविणी । उक्त० ५०६ ।
निराग-निरतराग । उक्त० ८६ ।
निरागार-अपवादशून्यम् । आउ० ।
निरामया-रोगरहित । आव० ४१६ ।
निरामयामय-निरामयामय नोरोगस्याऽऽमयभाव रोगो
त्यति । अ० १३१ ।
निरामिस-निरामिषा परित्यक्ताभिध्वङ्गहेतु । उक्त०
४१० ।
निराय-नितराम् । आव० २२२, ७०० ।
निरारम्भे-निगत आरम्भात्-असत्क्रियाप्रवृत्तनलक्षणा-
न्ति निरारम्भ । उक्त० ६६ ।
निरालक्षण-निष्कारण प्रत्ययासम्भवो वा प्राणायाऽऽ-
नम्बनीयवस्तुवर्जित । ज्ञाता० १५८ । निरालम्बन-
एहिकामुष्मिकाशारहित । आचा० ४३१ ।
निरालोका-निरालोका-निरस्तप्रकाशा निरस्तदृष्टिप्रसर
वा । भग० ३०६ ।
निरावरण-शायिकम् । पाता० १५३ ।
निरासो-निरासस-इह परलोकाशसाविप्रमुक्त । आव०
५६२ ।
निराससे-निरासस-एहिकामुष्मिकाशारहित । आचा०
४३१ ।
निरिषिद्ध-निरोक्षिता मनोरथपरम्परासम्पत्तिसम्भवा
विनिश्चयसमुत्पत्तिसम्भवादिवाशिरोचनरालोकिता । नदी०
१६२ ।
निरुभङ्ग-निरुणद्धि । आव० ७८३ ।
निरुभति-निरुपति । आव० २७७ ।
निरुभा- । ज्ञाता० २५१ ।
निरुक्ति-क्रियाकारकभेदपर्यायं शब्दार्थकथनम् । आव०
३६३ । अतुविषयस्य सामायिकस्य क्रिया कारकभेद-
पर्यायं शब्दायकथन-निर्षयनम् । विशेष० ११०६ ।
निरुक्तिद्वारम्-एकाग्रविधानरूपवात्तस्य । प्रभ० ४ ।

निरुच्छ्वास-निश्चल । व्य० प्र० १६८ आ ।
निरुक्त-निरुक्त निश्चितमुक्त अक्षरार्थमित्यर्थं । सू० प्र०
३ अ । निरुक्त निश्चितमुक्तमन्वयरूपम् । दश० २६१ ।
निरुक्त-शब्दव्युत्पत्तिकारकशास्त्रम् । भग० ११४ । निरुक्त-
शब्दनिश्चितप्रतिपादक । ओप० ६३ । शब्दनिश्चितप्रति
पादक । ज्ञाता० ११० ।
निरुक्ती-निश्चिता उक्ति निरुक्ति । अनु० २६० । व्युत्पत्ति ।
अनु० २६४ ।
निरुह्यार्ह-न निमित्त विनोत्थानशीलो निरुह्यायो । उता०
५८ ।
निरुद्ध-परिगलितम् । आचा० १६१ । आवृत्तम् । सूत्र०
७४ । विनाशित । व्य० प्र० २४१ । निरुद्ध । उक्त०
५८२ । अद्यवसानादिनिरुपक्रमणकरणैरुत्पद्य । उता०
२३ । अल्प । ठाणा० १८१ । निरुद्ध-अर्थस्तोक-
स्तोकाकालीनम् । सूत्र० २५० । विनाशित । व्य० प्र०
२४१ अ ।
निरुद्धगतय-सिद्धा । उक्त० ६८४ ।
निरुद्धभये-निरुद्धभव-निरुद्धाद्यतनजन्मा चरमभवप्राप्तः ।
भग० १११ ।
निरुद्धभवपयचे-अप्राप्तोभवविस्तार । भग० १११ ।
निरुवकिट्ट-निरुपकिलट्ट-व्याधिना प्राक् साम्प्रत चा
नभिभूत । भग० २७६ । निरुपकिलट्ट व्याधिनी प्राक्
साम्प्रत चानभिभूत । अनु० १७६ ।
निरुवगारो-निरुपहारो गुरुणामनुपकारक सर्वथा गुरु
कृत्येष्वप्रवृत्तक । विशेष० ६२५ ।
निरुवट्टाणा-निर्गतमुपस्थान-उद्यमो येषां ते निरुपस्थाना
सद्यःप्रणोतसदाचारानुष्ठानविकला । आचा० २२७ ।
निरुवलेव-निरुपलेव मूत्रविष्ठापूर्वलेपरहितम् । जीवा०
२७७ । निरुपलेव तथाविधबन्धहेत्यभावेन तथाविधकर्मा-
नुष्ठानानात् । ज्ञाता० १०४ ।
निरुवसगो-निरुपसग मोक्ष । आव० ७८७ ।
निरुवसगवक्षिणा-निरुपसगप्राप्य मोक्षानिमित्तम् । आव०
७८६ ।
निरुवह्य-निरुपहत वातादिभिरनुपहत । ज्ञाता० ६१ ।
निरुवह्य-निरुपहत निरोगम् । प्रव० ७६ । निरुपह्य

खंजनादिदोषरहितम् । वृ० द्वि० २२६ आ । निरुप-
 हतो निरोगः । वृ० वृ० २५४ अ ।
 निरुपहृया-निरुपहतः निरुपहतेऽभ्ययता । आ० ३५१ ।
 निरुपगारी-निरुपकतु" क्षोभमस्येति निरुपकारी । आ०
 १०० ।
 निरुपिषग-निरुपिषगः सदैव अनुकूलविषयप्राप्तेः । ज्ञाता०
 ६७ ।
 निरुह-निरुहः-अनुवासः । विपा० ५१ ।
 निरुहा-अनुवासाना । ज्ञाता० १८३ ।
 निरेर्द्ध-निरेर्द्धो-निष्प्रकम्पः । आ० ७७५ ।
 निरेयकाओ-निरेयकायः-निष्प्रकम्पदेहः । आ० ७८० ।
 निरेयणा-निरेयनाः कम्पक्रियानिमित्तविरहात् । प्रज्ञा०
 ६१० ।
 निरोदर-निरोदर-विस्तृतोदररहितम् । जीवा० २७५ ।
 निरोदर-विस्तृतोदररहित, अल्पत्वेनाभावविवक्षणात् । अ०
 प्र० ११४ ।
 निरोद्य-रोगवर्जितः । ज्ञाता० ५ ।
 निरोद्यवृत्ते-निरुपवर्तन-अपवर्तनारहितः । विशेषे ८५१ ।
 निरोह-निरोधः-अभावः । उक्त० २८४ । नियन्त्रणा ।
 उक्त० ५८६ । निरोधः । ओष० १३८ । आ० ३७८ ।
 निरोधः-ग्रहणम् । उक्त० १३५ । निरोधः-स्थापनम् ।
 आ० ६३३ । निरोधनं निरोधः प्रलयकरणम् । आ०
 ५८३ ।
 निरु-आधिक्ये । अनु० २६५ ।
 निरुमः-निहारः-प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।
 निरुमभूमिः-स्पर्शिलभूमिः । आ० ५२४ ।
 निरुण्टः-नामकोशः । निरुण्टः २३ ।
 निरुण्टितः-पङ्कतेर्विष्कृतः । वृ० प्र० १६६ अ ।
 निरुण्टितवन्तः-प्रदेशपरिशातनतः । ठाणा० १७६ ।
 निरुण्टर-श्रोतादिविपरम् । १३८ ।
 निरुण्टः-आशा । नदी० १६० । लिङ्गार्थमात्रप्रतिपाद-
 नम् । अनु० १३४ ।
 निरुण्टदोषः-यत्र निरुण्टपशानामेकवाक्यता न कियते ।
 अनु० २६२ ।
 निरुण्ट-सर्वदोषविप्रमुक्तम् । अनु० २६२ ।

निरुण्ट-हृष्टः- । नदी० १५३ । आचा० २४८ ।
 निरुण्टना-निश्चिता भजना निरुण्टना-निश्चितो भागः ।
 आचा० ८६ ।
 निरुण्टेल-नाटकविशेषः । पिण्ड० १३८ ।
 निरुण्ट-निमिण जातिलिगाकृतिव्यवस्थानियामकम् । त०
 ८२२ ।
 निरुण्टलाः-कठिनमलामावात् धौतवज्रवत् । ठाणा० २३२ ।
 निरुण्ट-निरुण्टवत् ।
 निरुण्ट-अवसानम् । उक्त० ४८३ ।
 निरुण्ट-नरुण्टादिः गन्धद्रव्यविशेषः । जीवा० १३६ ।
 निरुण्टः- । सम० १११, १०६ ।
 निरुण्टयनुगमः-अनुगमे द्वितीयो भेदः । स्यात् ६ ।
 निरुण्टानि-वह्निनिर्गमो । नि० चू० प्र० २७३ अ ।
 निरुण्ट-आयामसोषीरादि । आ० ५७२ । पृष्ठकादि-
 गुह्यतः । ठाणा० ३८६ ।
 निरुण्टनीय-निश्चतीरकरणम् । नदी० १५२ ।
 निरुण्टनाधिकरणक्रिया-अधिकरणक्रियायाः प्रथमो भेदः,
 सङ्गादीनां तन्मुष्ट्यादीनां च निरुण्टनलक्षणा । प्रम०
 ३७ ।
 निरुण्टत-कृतं, अम्यस्तम् । आ० ५६३ ।
 निरुण्टितवन्तः-अनुभूतवन्तः । ठाणा० ४४६ ।
 निरुण्टयते-आह्वयते । जीवा० १४ ।
 निरुण्टति-निवर्तते । नदी० १५८ ।
 निरुण्टः- । आ० ८५३ ।
 निरुण्ट(कृ)तिकारि-गृह्यादिसङ्घटनावो तपः । आ०
 ७६४ ।
 निरुण्टमानक-आसेवकः, परिहारविशुद्धवारिणे प्रथमः ।
 ठाणा० ३२४ ।
 निरुण्टमानका-परिहारविशुद्धवारिणस्यासेवकाः साधवः
 विशेषे ५५४ ।
 निरुण्टमाना-ये परिहारविशुद्धितपोऽनुचरन्ति परिहारिका
 हार्यः । ठाणा० १६८ ।
 निरुण्टयम्- । ठाणा० ४०२ ।
 निरुण्ट-अलम्ब-अनुपात्तं स्यादित्यर्थः । दत्तार्थत्वात् ।
 ठाणा० ३१४ ।

निविष्टकाया-आसेवितपरिहारविशुद्धचारित्रकायास्तु
 मुनयः । विशेषे ५५४ ।
 निविष्टकायिकं-यस्तु निविष्टकायिकानामासेवितविवक्षित-
 चारित्रकायानां तत् । ठाणा० ३२४ ।
 निर्वृत्तिः-द्रव्येन्द्रियभेदः । प्रज्ञा० २४ । भग० ८७ ।
 निष्पत्तिः । ठाणा० २८५ । प्रतिविधिष्टः सस्थान
 विशेषः । जीवा० १६ । नंदी० ७५ ।
 निर्वेदः-सम्यक्त्वस्य तृतीयं लक्षणम् । भाव० ५६१ ।
 निर्वेष्टना- । भाव० ३३१ ।
 निर्व्याघात-यत्सुभार्षनिष्ठितः उत्सर्गतो द्वादश समाः कृत-
 परिकर्मा सन् काल एव करोति । ठाणा० ६५ । पाद-
 पोषणमनस्य द्वितीयो भेदः । सिंहाद्युपद्रवव्याघाताभावः ।
 दश० २६ ।
 निर्व्यूहना-अपाकरणम् । व्य० प्र० १८५ अ ।
 निर्वृणं-निस्तारणम् । ठाणा० ६४ ।
 निर्वृलाला-कृमिसूत्रम् । ठाणा० २१६ ।
 निर्वृत्यो-निलयः । भाव० ६८० ।
 निलयः-आधायाः परावर्तितद्वारे श्रेष्ठी, वसन्तपुरे श्रेष्ठी ।
 पिण्ड १०० । उपाश्रयः । प्रश्न० १२८ ।
 निलिच्छमाणा-निरीक्षमाणाः । व्य० प्र० १३० अ ।
 निलीयंति-निलीयन्ते-विनश्यन्ति । भग० २४६ ।
 निलुक्क-(देशी०) विरतः । भाव० १८६ । आचा० ४२४ ।
 निलुक्कउं-निलानुम् । भाव० ३१६ ।
 निल्लंछणं-निल्लंछनं वर्द्धितकरणम् । प्रश्न० ३८ ।
 निल्लंछणकम्म-निल्लंछनकम्म-पञ्चदशकर्मदाने द्वादशम् ।
 भाव० ८२६ । निल्लंछनकम्म-वर्द्धितकरणम् । उपा० ६ ।
 निल्लान्तिप-निल्लान्तिता । निल्लान्तिता । उपा० २२ ।
 निवृत्तमुलाश्रितःसारितम् । ज्ञाता० १३७ ।
 निस्त्यालियग्ग-निल्लान्तिताया प्रसारिताया । ज्ञाता० १६ ।
 निल्लेष-निल्लेषः अत्यन्तसंश्लेषात्सम्पत्ता गतः । भग० २७७
 अत्यन्तसंश्लेषात् सम्पत्तागतयालाश्लेषपापहायनिल्लेषः ।
 अनु० १८० । निल्लेष-भूमिभिरयादिसहितप्रतिष्ठाकृतात्ते-
 पाभावात् । भग० ६७६ । निल्लेषः-निष्ठासुपगतः । जीवा०
 १४१ ।
 निल्लेषण-निल्लेषनः-रत्नकः । व्य० प्र० १०४ अ ।

निवृज्जइ-निपद्यते-देते । ज्ञाता० २०५ ।
 निवृज्जणा-स्वमन्ति । ओष० १०७ ।
 निवृज्जाविओ-निमज्जितः । भाव० २२७ ।
 निवृज्जावेति- । निरय० ११ ।
 निवृज्जति-निर्वाप्यन्ते नितरामभ्युपतमरणं प्रपद्यन्ते ।
 व्य० द्वि० ४२४ अ ।
 निवृट्टणं-निर्वृत्तितम् । भाव० ७६२ ।
 निवृडइ-निपतति । ज्ञाता० १६९ । निपतति-विधि-
 वृत्तवन्धनत्वात् अयति । उत्त० ३३३ ।
 निवृण्ण-अयति । वृ० वृ० १६८ अ । निर्वृण्ण-सञ्चि-
 विष्टो दण्डयातादिना । भाव० ५६४ ।
 निवृण्णा-सुप्ता । नि० चू० प्र० २०४ अ ।
 निवृणुस्सिओ-निवृणोत्सृत्तः । भाव० ७७२ ।
 निवृत्ति-उपरि पतितं सत् पीडयति तन्नपतितं-स्वम्बिष-
 ट्टिविषं च । ठाणा० ३७५ ।
 निवृत्ता-निपद्यन्तः, स्वमन्ति । वृ० द्वि० १३ अ । निपण्णः
 भाव० ६७५ । शयानः । व्य० द्वि० ३११ अ । निष्पन्नः-
 उपसम्पन्न आभितः । भग० १६४ । निवृण्णः । भाव०
 ७७२ ।
 निवृत्तनिवृत्तगो-निवृण्णनिवृण्णः । भाव० ७७२ ।
 निवृत्ता-निर्वर्णा । ठाणा० २६६ ।
 निवृत्तउत्तपयं-निपातोत्पातं-दिव्यनाट्यविधिः । जं० प्र०
 ४१२, ४१८ ।
 निवृत्ता-निवाताः । आचा० ३२६ ।
 निवृत्तं-गन्तव्य भिक्षाया इत्यर्थः । ओष० १७४ ।
 निवृत्तं-न गृह्णन्ति । ओष० २०१ ।
 निवृत्तं-तर्क्य परित्यज्य । उपा० २८४ ।
 निवृत्तं-असारम् पृथक्कृत्येति । ठाणा० ३८४ ।
 निवृत्तं-निवृत्तं परिधानम् । प्रज्ञा० ६६ । ज्ञाता०
 २०० ।
 निवृत्तं-विधिष्टरचनारचितपरिधानलक्षणम् । अनु०
 १४३ ।
 निवृत्तमानः-वसन् । भाव० ६४४ ।
 निवृत्त-सङ्घातः । भाव० ६२ ।
 निवाह-निपतितुं शीलमस्येति विद्युत् गनिः निपतनं वा

निवातः योऽस्यास्तीति निपाती । आचा० २०६ ।
 निवाए-निपातः चन्द्रसूर्यः सह सम्पातः । सूर्य० १०० ।
 निवाओ-निपातः स्पर्शनम् । वृ० वृ० १३ अ ।
 निवाडेइ-निपातयति लगयति । जोवा० २५५ ।
 निवात-निपातः अवकाशः । व्य० द्वि० २७४ आ ।
 निपातनमवकाशः । व्य० द्वि० २८५ आ ।
 निवाता-या तु शीतकाले पूर्वार्द्धे उपलेपनकरणेन राप्ती
 व्यपगता त्रेहा जायते सा । वृ० प्र० २६३ अ ।
 निवाय-उत्तदर्शद्योतनाय तेषु तेषु स्थानेषु निपतन्तीति
 निपाताः । प्रथ० ११७ ।
 निवायगभीरा-निवातगम्भीरा-निवातविशाला । भग०
 ३१३ ।
 निवायणं-निपातनं गतादौ क्षेपणम् । प्रथ० २२ ।
 निवाया-निवाता वायु प्रवेशरहिता । भग० ३१३ ।
 निवासो-भतारानुप्ययाण । दश० चू० १४१ ।
 निविञ्जन्तो-निविद्यते । आव० २८६ ।
 निविट्ट-निविष्टं-परिमुक्तम् । प्रथ० ७१ । निकाचितः ।
 ज० प्र० २७८ ।
 निविट्टसंचिअ-निविष्टसंचितः निकाचिततया संचितः
 । ज० प्र० २७८ ।
 निविट्टाई-स्थापितानि । भग० ५६६ ।
 निविण्ण-निविण्णाः उद्दिग्नाः ससारभयात् । उक्त० ३६७ ।
 निवित्ति-निवृत्तिः-अन्यदर्शनाभिहिता । आचा० १७७ ।
 निवुट्टदेवित्तए-निवृष्टो देवः । आचा० ३८६ ।
 निवुट्टो-निवृट्टिः शरीरस्यैव हानिः । ठाणा० ३५६ ।
 निवुट्टस्ता-निवर्ष्यं हापयित्वा । सम० ८६ ।
 निवुट्टमाणो-निवर्ष्यन् हापयन् । सूर्य० २६, ४३ ।
 निवृत्तिः-आकारः द्व्येन्द्रियविशेषः । ठाणा० ३३४ ।
 निवृत्तिबादरः-रत्नसप्तके उपशान्ते प्राप्तस्य गुणस्थानकम् ।
 आव० ८२ ।
 निवेडेमाणो-निवर्ष्यन् - पूर्वपूर्वमण्डसगतान्तरपरिमाणत्वात्
 हापयन् ।
 निवेयणापिड-उवाइय भगोवाइय वा वं पुण्यमद् मापि-
 मद् सवधानं जससमहृदिभादिपापनिवेदिञ्जति सो निवे-
 यणापिडोः नि० चू० द्वि० २३ अ ।

निवेश-स्थापनः । नंदी० १६१ ।
 निवेशनं-गुरोनिवेशनं स्थानं यस्यासौ तसिवेशनः ।
 आचा० २१६ ।
 निवेशना-स्थापना । उक्त० ६३२ ।
 निवेश-निवेशः निवेशो नाम यत्र साय आवासितः ।
 वृ० प्र० १८१ आ । निवेश-स्थापना अभिनवधामा-
 दीनाम् । ठाणा० ४४६ । भायः । भोप० १७६ ।
 निवेशण-निवेशनानि गृहाणि । उक्त० ३८७ । निवेशनं
 गृहम् । व्य० द्वि० ३३७ अ । उपाभ्यप्रतिबद्धपाट-
 कम् । वृ० वृ० १४६ आ । निवेशनं-महाएहपरिवारभूत-
 गृहसमुदायरूपम् । वृ० प्र० १४६ अ । त्रिप्रभृतीनां
 गृहाणामाभोगः । वृ० वृ० २३ आ । वाटकः । वृ०
 द्वि० १८२ आ । निवेशनम् । आव० ६३६ । निवेशनं
 एकनिष्क्रमणप्रवेशानि द्यादिगृहाणि । पिण्ड० १०३ ।
 निव्व- । ठाणा० ४६२ ।
 निव्वए-अणुवृत्तरहितः । शाता० २३८ ।
 निव्वओ-अवेदनः । मर० ।
 निव्वट्टइ-निर्वरीत । पठ० २७-१६ ।
 निव्वट्टण-निवर्त्तनानि मार्गनिर्घटनस्थानानि । शाता० ८१ ।
 निव्वहयित्ताणं-निवर्त्य जीवप्रदेशेभ्यः शरीरकं पृथक्क-
 रत्येवम् । ठाणा० ६० ।
 निव्वडिम-निर्वर्त्तितं-बद्धादिषु । दश० २१६ ।
 निव्वण-निरणः नवसतादिरहितः । शोष० २११ ।
 निव्वण-निरतिचारम् । प्रथ० १५६ । निव्वणं-नणरहितम् ।
 आच० ३० । दणकं रहितम् । शाता० ६१ । निरणं
 विस्फोटकादिशतरहितम् । जीवा० २७३ । निव्वणः-
 अक्षतः, अक्षण्डः । प्रथ० ११० ।
 निव्वण-निविण्णः पापकर्मभ्यः पापकर्मसु वा कर्त्तव्येषु
 निवृत्तः । आचा० १६४ ।
 निव्वण्यंतो-निव्वर्णयन् । आव० २१६ ।
 निव्वस्त-निवृत्तः कृतः । शाता० ४१ ।
 निव्वतए-निवृत्तः । आव० १२४ ।
 निव्वतण-निव्वर्त्तनं-अधिपत्तिमोचारीतो निष्पादनम् ।
 भग० १८३ । निव्वर्त्तनं-अधिपत्तिभुक्तिमोचारीतो मुख-
 तो निष्पादनम् । प्रसा० ४१६ ।

निवृत्तगया-शरीरनिवृत्तिः । सम० १४६ ।
 निवृत्तगया-निर्वर्तना इन्द्रियाणाम् । भाव० ३४१ ।
 निर्वर्तना-प्रयमतो घटना । वृ० द्वि० २३४ अ । निर्वर्तना-
 बाह्याभ्यन्तररूपा या निवृत्तिः-आकारमात्रस्य निष्पा-
 दनम् । प्रज्ञा० ३०६ ।
 निवृत्तगाधिगरणिगया-निर्वर्तनं - अक्षिशक्तिकुन्ततोमरा-
 दोना मूलतो निष्पादनं तदेवाधिकरणिकी निर्वर्तनाधिक-
 रणिकी, पञ्चविधस्य वा शरीरस्य निष्पादनं निर्वर्तनाधि-
 करणिकी । प्रज्ञा० ४३६ ।
 निवृत्ति-निवृत्तिः बन्धनम् । भग० ५३३ ।
 निवृत्तिरजभाणे-निवृत्त्यमानं नितरां वक्तुं लोक्रियमाण
 प्रत्यक्षाकर्षणेन । भग० ६३ ।
 निवृत्ति-निवृत्तितं घृतीकृतं-मण्डलाकारं कृतम् । भग०
 ६३ ।
 निवृत्तिय-निर्वर्तितं-रोद्रप्यानादिना कृतम् । भाव०
 २५८ ।
 निवृत्तये-उत्पत्तः । भाव० २०३ ।
 निवृत्तिया-निर्वर्तिताः युदाः । विशेष० ५४१ ।
 निवृत्ताघाहम्-निर्वर्थातिर्मव्याघातिमाश्रितं स्वामाधिक-
 मिति । जीवा० ३८४ ।
 निवृत्ताघा-निर्वर्थापातः-कारणाभावः । ज० प्र० १५० ।
 निवृत्ताघो-निर्वर्थापातः-क्षणिकः । शोध० २०० ।
 निवृत्ताघात-निर्वर्थापातं-न कश्चिद् धङ्गुशासायो धमकया-
 दिना कालव्यापातः संदेशिकादिव्यापातो वा । शोध०
 २०१ ।
 निवृत्ताघायं-व्यापातस्याभावो निर्वर्थापातम् । जीवा० ३६ ।
 अग्रतिहृतम् । ज्ञाता० ११३ ।
 निवृत्ताण-भोदस्तद्वेतुत्वात् निवर्णम् । अहिंसायाः प्रथमं नाम ।
 प्रज्ञा० ६६ । सकलकर्मविरहज सुखम् । ज्ञाता० ५१ ।
 सर्वद्वन्द्वोपरतिस्वभावम् । सूत्र० ३८ । निवृत्तिः-सकल-
 कर्मक्षयप्रत्ययान्तिकं सुखम् । भाव० ७६१ । निवर्ण
 निवृत्तिः अशेषकर्मयोग्यमेव जीवस्य स्वरूपेऽवस्थानं-
 मुक्तिरिति । भाव० ६६ । कर्मकृतविहाररहितस्वम् ।
 ठाणा० १५७ । अशेष कर्मक्षयस्त्ववाप्तो वा विशिष्टा-
 काशयदेवः । आचा० १५१ । निवर्ण-मोक्षः । भाव०

५४३ । निवर्ण-निवृत्तिः सामान्येन सुखम् । मोक्षः ।
 भा० ५८४ । निवर्ति - कर्मानलविध्यापनाच्छेती
 भवत्यस्मिन् जन्तव इति निवर्णम् । उत्त० ५११ ।
 शान्ति । महाप० ।
 निवृत्ताणमग-निवर्णमार्गः-असाधारणरत्नत्रयरूपः । जं०
 प्र० १५१ । सकलकर्मविरहजसुखोपायः । भग० ४७१ ।
 निवृत्ताय-निवर्तितं निर्वर्थापातः । ज्ञाता० ४१ ।
 निवृत्ताव-निवर्थापाते अभावमापादयेत् । दश० २२८ ।
 निवृत्तावण-निवर्थापातं-विध्यापनम् । दश० १५४ ।
 निवृत्ताविय-निवर्थापातं शीतलीकृतम् । ज्ञाता० २६ ।
 निवृत्तावेति- भग० ३२६ ।
 निवृत्तावहाय-निवर्थापातवस्त्राम्यङ्गुतलादिना यापनार्थम् ।
 उत्त० ५२४ ।
 निवृत्ताहि-निवर्थाहि-पृथक् फनिहकम् । वृ० द्वि० ६० अ ।
 निवृत्तद-निवृत्तदेष जुगुप्सव । आचा० १४३ ।
 निवृत्तद-निवृत्ते सम्यग् विचारयति । दश० १५६ ।
 निवृत्तद-निवृत्ते-जुगुप्सयेत्, परिहरेत् । सूत्र० ७४ ।
 निवृत्तद-निवृत्तिकः निर्गतविकृतिपरिभोगः । दश०
 २८१ ।
 निवृत्तद-निवृत्तः निःसंदिग्धः । दश० १२६ ।
 निवृत्तगार-निवृत्तिकरं विप्रुपाभ्रक्षेपादिकारारहितम् ।
 अनु० १४० ।
 निवृत्तगारि- भग० ६२१ ।
 निवृत्तगजे-सम्यक्शास्त्रावगमरूपायाः निवृत्तः । उत्त०
 ३४४ ।
 निवृत्तग-निवृत्त-अभयम् । जं० प्र० २१० ।
 निवृत्तगहय-निवृत्तकायिक परिहारविशुद्धिचारित्र्येद-
 विशेषः । प्रज्ञा० ६४ । निवृत्तकायिकाः, आसेवितविव-
 शितचारित्रकायाः । प्रज्ञा० ६४ । निवृत्तकायिका नाम
 यैः परिहारविशुद्धिकं सपो भ्रूतं, निवृत्तः-आसेवितो
 विशलितचारित्र्यकायाः कापो यैस्ते निवृत्तकायिकाः ।
 वृ० वृ० २५१ अ ।
 निवृत्तगुतो-निवृत्तपन् । भाव० ३३६ ।
 निवृत्तगचारी-चारः-अनुष्ठानं निवृत्तस्य चारो निवृत्तग-
 चारी । आचा० २१२ ।

निवृत्तिगिच्छं-निवृत्तिक्रिस्त्वं, विचिकित्सा फलं प्रति सन्देशो, यथा-यतः क्लेशस्य फलं स्यादुत नैति तदभाषो निवृत्तुष्मं-जुगुप्सा वा यथा-किममी यतयो मलदिग्ध-देशाः ? प्राप्तुकजलस्थाने हि क इव दोषः स्यादित्यादिका निदा तदभाषो । उक्त० ५६७ । निवृत्तुष्मः-साधु-जुगुप्सारहितः । दश० १०२ । निवृत्तिक्रिस्त्सः साभवेक जिनदर्शनं किन्तु प्रवृत्तस्यापि सतो ममास्याद् फलं भविष्यति न भवतीति विकल्परहितः, सञ्जातनिश्चयः । दश० १०२ । फलं प्रति निःशङ्कः । ज्ञात० १०६ । निर्गंता विचिकित्सा-मतिविभ्रमो यस्य सः निवृत्तिक्रिस्त्सः । दश० १०२ । विचिकित्सा-मतिविभ्रमः-फलं प्रति सशय इति यावद्, निर्गंता विचिकित्सा यस्मादसौ निवृत्तिक्रिस्त्सः । प्रज्ञा० २६ ।

निवृत्तौ-निवृत्तिः सकलावरणक्षयादुत्पत्तिः, प्रत्ययः । उक्त० ४१ ।

निवृत्तुर्गुणो-निवृत्तुर्गुणः साधुजुगुप्सारहितः । प्रज्ञा० ६१ ।

निवृत्तयत्त-निवृत्तयत्तः-निर्गंतो घृतादिविकृतिभ्यो यः स । ठाणा० २६८ ।

निवृत्तसञ्ज्ञो-निवृत्तयः । भाव० २२१ ।

निवृत्तसत्ति-निवृत्तयति उपभुङ्क्ते । व्य० द्वि० २६४ वा ।

निवृत्तसमाण-निवृत्तमानका विवक्षितचारिप्रवेक्षकाः । प्रज्ञा० ६४ । निवृत्तमानकं, परिहारविशुद्धिचारिप्रभेदवि-शेषः । प्रज्ञा० ६४ । निवृत्तमानकं परिहारविशुद्धिकल्पं बह-मानाः । वृ० वृ० २५१ अ । परिहारविशुद्धिकल्पं बहमाना निवृत्तमानका यैरसौ व्युद्धस्ते । ठाणा० ३७४ ।

निवृत्तसमाणग-निवृत्तमानकः-परिहारकल्पस्थितः । व्य० प्र० १३८ वा ।

निवृत्तसय-निवृत्तयः । भाव० १६२ । निवृत्तयः-देशा-दिप्रकाशितः । प्रज्ञा० ६० । निवृत्तयः-सम्बन्धादिविषय-रहितः, यदा विषयो-देशस्तद्विरहितः । उक्त० ४११ । निवृत्तसः-उपगोता । पिप्प० ४७ ।

निवृत्तस्या-निवृत्तयता-देशाद्भिः । भाव० ४०१ ।

निवृत्तुह-निवृत्तिः मनःस्वास्थ्यम् । प्रज्ञा० ४२ ।

निवृत्तुकर-निवृत्तिकरः स्वास्थ्यनिगन्धनाकरणघोषः प्रयस्त-

भावकरविशेषः । भाव० ४६६ ।

निवृत्तुकरा-अष्टादशजिनस्य शिबिकानाम् । सम० १५१ ।

निवृत्तुई-निवृत्तिः-स्वास्थ्यम्, अहिंसाया द्वितीयं नाम । प्रज्ञा० ६६ । निवृत्तिः-स्वास्थ्यम् । प्रज्ञा० ६४ । निवृत्तिः-प्रतिविधिः सस्यानविशेषः । प्रज्ञा० २६३ । निवृत्तिः-तितिसोदाहरणे मयुराधिपतिजितशत्रुकन्या । भाव० ७०२ । निवृत्तिः-वितशत्रुराजकन्या । उक्त० १४८ ।

निवृत्तुह-जीवविषयजडं । दश० चू० ११ । निवृत्तं-अदि-दण्डोद्भूतम् । दश० ११७ । निवृत्तः-कषायोपशमाच्छेती भूतः । सूत्र० २०७ । निवृत्तं निष्ठागतम् । निरावरणम् । भग० २१७ ।

निवृत्तुडा-तीर्थं करोपदेशवाचितान्तःकरणा विषयकपायाग्यु-परमाभिर्भूताः-शीतोभूताः । भावा० १६२ ।

निवृत्तुडो-निवृत्तुडितः । भाव० ६४१ ।

निवृत्तुडो-निवृत्तिः-दिनस्य हानिः । भग० १४७ । निवृत्ति-यथोक्तस्वरूपवृद्धभावाः । सूर्य० २४३ । निवृत्तिः-वृद्धेरभावः, हानिप्रतिभासः । जीवा० ३४५ । निवृत्तिः-घोरस्य हानिर्वातपित्तादिभिः, निश्चयस्याभावात्स्वात् । ठाणा० ६६ ।

निवृत्तुता-सत्यविद्या शुद्धी निवृत्तुता । नि० चू० प्र० २१२ वा ।

निवृत्तुतो-निवृत्तिः-चित्तस्वास्थ्यम् । प्रज्ञा० १३३ ।

निवृत्तुयहियए-निवृत्त-स्वस्वीभूतं हृदयं-अन्तःकरणमस्येति निवृत्तहृदयः । उक्त० ५८१ ।

निवृत्तय-निवृत्तः-वृद्धेः । अनु० १३८ ।

निवृत्तय-निवृत्तः-संसारविरक्तता । भग० ७२७ ।

निवृत्तय-निवृत्तः-धर्मकषायान्धुयोर्भेदः । दश० ११० ।

निवृत्तयणी-निवृत्तये-संसारोद्भिद्विण्णः श्रियते जनयेति-निवृत्तनी । ठाणा० २१० ।

निवृत्तय-निवृत्तः-संसारोद्भिन्ता । उक्त० ४४१ । निवृत्तः-निःकुमानुषत्वमित्यादेविरक्तता । वृ० प्र० ३८ अ । नरकस्तिर्यग्भोनिः कुमानुषत्वं च एतत्प्ररूपणं निवृत्तयणी-निवृत्तः । दश० ११३ ।

निवृत्तयणी-निवृत्तये संसारनिवृत्तौ विषयते भोता यक्या या निवृत्तनी । जीव ४६ ।

निबोधय—नीबोधकम् । आव० ४२६ ।
 निश्रयः—संकेतस्मरणदि पूर्वको हि निश्रयः । विशेषे
 ६१ । निश्रयः—बहुबहुविधादिप्राहको हि विशेषावगमः ।
 विशेषे १६५ । भग० ७३६ ।
 निश्रयकथा—सा चापवादकथा, पर्यायास्तिकनयकथा वा ।
 सम० २४ ।
 निश्चलमनाः—अमणः तपस्युद्युक्तः समना वाऽऽसीत् निश्चल-
 मना इत्यर्थः । आचा० ३०७ ।
 निश्चितं—निकाचितं प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।
 निश्चितिः—नाया, प्रतिष्ठा च । आव० ८०४ ।
 निश्चिञ्ज—महाकुष्ठविशेषः । आचा० २३५ ।
 निष्पणः— । आचा० २६२, २६४ ।
 निष्पदन— । ठाणा० ३ ।
 निष्पद्य—प्रतिपत्य वृषद्या । विशेषे ८६० ।
 निष्पद्यगतः—आसनत्यः । आव० ५४१ ।
 निष्पद्यः—दारवत्यां बलदेवपुत्रः । विशेषे ६१० । वर्ष-
 चरपर्वतविशेषः । प्रभ० ६६ । ठाणा० ३२६ । निष्पद्यः ।
 प्रभ० ७३ ।
 निष्पीडिका—आसनम् । उक्त० ७२ ।
 निष्पेकः—चित्तस्याबाधाकालं मुक्त्वा ज्ञानावरणीयादितया
 निष्पेकः । ठाणा० १०१ । कर्मपुद्गलानां प्रतिसमयानु-
 भवनरचनेति । ठाणा० ३७६ ।
 निष्काङ्क्षः—वञ्जाद्यभिलाषरहितः । उक्त० ५८८ ।
 निष्काल्यते—प्रमुच्यते । प्रभ० ६० ।
 निष्कुटः— । भग० २६ ।
 निष्कुटनं—तपयोगनिरीक्षणम् । ओष० १६७ ।
 निष्ठा—पारम् । आव० २६६ ।
 निष्ठितार्थः—अभिमार्यं धर्माप्या तपाविधमनुष्यकृत्वापे-
 दाया विद्वार्यः । जीवा० ४७ ।
 निष्ठोद्यनं—सेलः । भग० ८७ । निष्ठुपुतम् । आव० २५ ।
 निष्ठुरं—कठोरम् । आव० ८३४ ।
 निष्ठुपुतं—निष्ठोद्यनम् । आव० २५ । नदी० १६७ ।
 निष्पक्कः—स्वचितः । अ० प्र० १०३ ।
 निष्पञ्चा—निकलद्विविकलरात्—कईमविशेषरहितत्वात् वा ।
 सम० १४० ।

निष्पन्नः—परिनिष्ठितः । प्राव० ४०८ । आचा० २६२ ।
 आव० ६५७ ।
 निस्तंत—निशान्तः श्रुतोऽवगतः । आचा० ३६६ । निशान्तः
 निःसचारवेला । वृ० व० २१२ अ । निशान्तः—गृहम् ।
 वृ० द्वि० १५ आ । निशान्तः—परिचितः । आचा०
 २६६ । निशान्तः—राश्र्यवसानं, दिवसः । दश० २४६ ।
 गृहम् । ज्ञाता० १४६ । निशमितः, श्रुतः । भग० ४६७ ।
 निस्तंत—श्रुतं श्रुतावजितम् । प्रभ० ११० । श्रुतं—नरान्
 क्षसति—हिनस्तीति श्रुतः, नि शंसो—विगतश्रावः । ज्ञाता०
 ८० ।
 निस्तंतपडिसंते—निशान्तप्रतिनिशान्त—अत्यन्तभ्रमणादुपरतः
 । वृ० द्वि० १५ आ ।
 निस्तंतसतिए—निःसशयिकः—शौर्यातिशयादेव तस्माद्यिष्या-
 म्येदेत्येव प्रवृत्तिकः । ज्ञाता० ८० ।
 निस्तग—निस्तगः—स्वभावः । नि० वृ० वृ० ६ अ । निस्तगः
 उस्तगः । वय० द्वि० १० अ । निस्तगः स्वभावः । आव०
 ५२८, ६०४, ८३८ । प्रज्ञा० १८ ।
 निस्तगरुह—स्वभावत एव तत्त्वभेदानम् । भग० ६२६ ।
 निस्तगरुह—निस्तगः स्वभावः तेन रुचिः जिनप्रणीत तत्त्वा-
 भिलाषरूपा यद्य स निस्तगंरुचिः । प्रज्ञा० ५६ ।
 निस्तगः—स्वभावस्तेन रुचिः—तत्त्वामिन्नापरूपाऽप्येति, नि-
 सगंतो वा रुचिरिति निस्तगंरुचिः, यो हि जातिस्मरण-
 प्रतिभादिरूपया स्वमत्स्याऽवगतात् सद्भूतान् जीवादीन्
 पदार्थान् भद्धाति स निस्तगंरुचिः । ठाणा० ५०३ ।
 निस्तजजा—निष्पाद्य-पुताभ्यां भ्रूम्यामुपवेशनम् । औष० ४० ।
 निस्तजज—रथोहरणनिष्पाद्य । औष० १३२ ।
 निस्तज—निसृष्टं निसृष्टाङ्गा मुक्ताङ्गा । सम० ११७ ।
 अत्यन्तम् । आव० २०६ । निस्तुष्टं—निरक्षेष्टम् । दश०
 ३६ । निस्तुष्टं—अत्ययम् । प्रभ० ५६ । निस्तुष्टं—प्रष्टु-
 रम् । औष० ४८ ।
 निस्तड—निष्पद्यः—द्रवताम् । अ० प्र० ३०८ । निष्पद्यः
 बलदेवपुत्रः । आव० ६४ । पञ्चमवर्गे प्रथममध्यपनम् ।
 निरय० ३६ ।
 निस्तदा—निष्पद्या । मर० ।
 निस्तण्ण—निष्पण्णः । आव० ७७४ । निष्पण्णः—उपविष्टो

वीराक्षनादिना । आब० ५६४ ।

निसनुस्सिओ-निपण्णोत्सुत । आब० ७७२ ।

नसन्न-निपण्ण । ठाणा० २६६ । निपण्ण । आब० ७७२ ।

निसम्म-निशम्य-मनसा अवधार्यं । भग० ८६ । निशम्य मनसाऽवधार्यं । ठाणा० ११६ । निशम्य-निमित्त्य ।

आचा० ३३१ । निशम्य-ज्ञात्वा । आचा० ३५० ।

निसम्मभासी-निशम्यमापी । आचा० ३६२ ।

निसरद्द-निमुजति निष्काशयति । जीवा० २४४ ।

निसह-निषध निपघवर्षधरपर्वते द्वितीय कूटम् । ठाणा० ७२ । ह्रदविशेष । ठाणा० ३२६ । निपघ-वर्षधर-पर्वतविशेष । ठाणा० ६८ । निपघ-वलीवर्द्ध । सूर्य० ७१ ।

निसह्वहे-ह्रदविशेष । ठाणा० ३२६ ।

निसाकल्पे-कायिकामात्रके मोक गृहीत्वा तेनाचमन कर्तव्यम्, अचिगतस्य शोतायस्याचीषमेतत्, एष च निष्काकल्प उच्यते । वृ० वृ० २०३ अ ।

निसापाहाणं-मुद्गादिवलनशिला । उपा० २१ ।

निसार्गमति-अवधारयन्ति । आचा० ४२४ ।

निसामेह-निसामयत क्षणूत । आब० २२६ ।

निसाय-निपाद-पारासर, धूमाब्राह्मणाम्या जात । आचा० ८ ।

निसाचिहणा-उलूका । वृ० द्वि० १६७ आ ।

निसालोडे-शिलापुत्रक । उपा० २१ ।

निसिद्ध-स्वाध्यायादिभूमि । दश० २८१ ।

निसिद्धहरो-निपद्याधर । आब० ७४५ ।

निसिद्धा-त्रिया सहासनम् । सम० ३६ । निषद्या स्वाध्याय-भूम्यादिका यत्र निषद्यते । उत० ४३४ । निपद्या-रजोहरणवेष्टनक सोनिकभौषिक वा । वृ० द्वि० २५३ अ । निषद्या । आब० ३२३ ।

निसिद्धाओ-निषदनानि निषद्या-उपवेशनप्रकारास्तत्रा* सनालग्नपुत पादाभ्यामवस्थित । ठाणा० ३०२ ।

निसिद्ध-निष्टुट-अनुनास आक्रान्तिकस्तेनो वा । वृ० द्वि० १६७ अ । निष्टुट अनुनास । श्य० प्र० २२४ अ ।

निसिद्धाङ्-जीवेन निष्ठाानि स्वप्रदेशेभ्यस्त्याजितानि ।

भग० ५६६ ।

निसिद्धपा-निविद्धो मूलगुणोत्तरगुणातिचारेभ्य आत्मा येनेति निषिद्धात्मा । आब० २६७ ।

निसियरा-निशाचरा-विशाचादयः । ओष० १२५ ।

निसिया-निशिता तीक्ष्णा । उत० ३४६ ।

निसिर-निस्तृजेद् ब्रूयात् । दश० २३६ ।

निसिरद्द-निस्तृजति-क्षिपति । भग० ६३ । निस्तृजति-उत्सृजति । विशेष० २०६ ।

निसिरणे-निसयं माषाद्रव्याणा धार्ययोगोत्सर्गक्रिया । दश० २०८ ।

निसिरे-व्युत्सृजति । आब० ६१८ ।

निसिरेञ्जा-व्युत्सृजेत् । ओष० १६७ ।

निसियत-निषोदन उपवेशनम् । दश० १५५ ।

निसीषण-निषोदन-उपवेशनम् । ओष० २१४ । निषो-दनम् । आब० ६२४ ।

निसीलो-नि शील शृङ्खलः । सूत्र० ६ ।

निसीह-निशीयवशिषीयम् । नदी० २०६ । निषीय-यद्गृहसि पठ्यते व्याख्यायते वा । उत० २०४ । प्रच्छन्न-निषीय बद्धश्रुत, गुप्तार्थं वा, रहस्य पाठाद् ग्रहस्योपदेशाच्च निषीयम् । आब० ४६४ ।

निसीहञ्भयणं-आचाराङ्गे पञ्चविद्यतितममध्ययनम् । सम० ४४ ।

निसीहऽभिहृडे-निषीयाम्याहृत-अविदितदायकमाह यत् । पिण्ड० १०३ ।

निसीहिता-निषेधेन निवृत्ता नैषधिकी-व्यापारान्तरनिषेध-रूपा । ठाणा० ४६६ ।

निसीहिय-नैषधिक-कायोत्सर्गं स्वाध्यायभूमिर्वा । सम० ३६ । स्वाध्यायस्थानम् । ठाणा० ३१४ । निषिध्यन्ते-निराक्रियन्ते अस्या कर्माणोति नैषधिकी-निर्वाणभूमि । उत० ३२१ । सकलकमनिराकरणक्षणे भवा, मुक्ति-यति, प्रतिमा । उत० ३२१ । निषीधिका-स्वाध्याय-भूमि । आचा० ३६१ ।

निसीहिया-निषध-स्वाध्यायभ्यतिरेकेण सकलव्यापार-प्रतिषेधेन तेन निवृत्ता नैषधिकी । श्य० प्र० १२७ अ । निषेधेन-स्वाध्यायभ्यतिरेकेण स्वध्यायभ्यतिरेकेण सकलव्यापार-प्रतिषेधेन निवृत्ता

नैपेधिकी । अयं प्र० १२७ आ । अत्य सञ्चार्यं करोति,
 सेज्जाए वा निसीहिएति । दश० चू० ८५ । नैपेधिकी-
 वसतिप्रवेशे निपिद्धोऽहं गमनक्रियाया इति भणनम् ।
 वृ० प्र० २२२ अ । नैपेधिकी । आव० ६७२ । निपी-
 दन्त्यस्यामिति निपद्या स्थानम् । आव० ६५७ । बावी-
 सपरीपहे दशमपरीपहः । आव० ६५७ । नैपेधिकी-
 प्राणातिपातादिनिवृत्ता । आव० ५५७ । नैपेधिकी-
 निपीदनस्वान्, द्वारकुड्यसमीपे नितम्बः । जीवा० ३६० ।
 स्वाध्यायभूमिः । ज्ञाता० २०६ । निपेये भवा नैपेधिकी-
 रूपाभ्याद्बहिः कर्तव्यव्यपारेष्ववसितेषु पुनस्तत्रैव प्रवि-
 शत साधोः शेषसाधूनामुत्प्रायादिदोषपरिजिहोर्वया
 बहिःपारनिपेयेनोपाश्रयप्रवेशसूचनादिति । अनु० १०३ ।
 स्वाध्यायभूमिः स्यागागारादिरूपा । भग० ३६० । ग्रामा-
 टिपु प्रतिपन्नमासकल्पादेः स्वाध्यायादिनिमित्तं छायातो
 विविक्तरोपाभये गत्वा निपीदनम् । भग० ३६१ ।
 निपयेन निवृत्ता नैपेधिकी दशधा सामाचार्या पञ्चमो ।
 आव० २५६ । निपीषिका । ओष० १७५ । नैपेधिकी
 स्वाध्यायभूमिः । दश० १८२ । नैपेधिकी निपेयनं निपेयः
 पापकर्मणां गमनादिक्रियायाश्च स प्रयोजनमस्याः नैपेधिकी-
 समानाशिका स्वाध्यायादिभूमिः निपद्या वा । उक्त०
 ८३ । दशधासामाचार्या पञ्चमो । भग० ६२० ।
निसीहियाए-नैपेधिकी-निपीदनस्यानम् । राज० ६५ ।
 निपीषिका-द्वितीयमध्ययनम् । आचा० ४०७ ।
निसीहियापरीसहे-सोपद्रवेतरा च स्वाध्यायभूमिः, द्वावि-
कतिपरीपहे दशमः । सम० ४० ।
निसीहियाए-निपीषिकारताः स्वाध्यायभ्यायिनः । प्राचा०
 ३६६ ।
निसुंभंति-भूमो पातयन्ति । आव० ६५० । कृकाटिकाया
 पृथीश्वान् भूमो पातयन्ति । सूत्र० १२५ ।
निसुंभ-निसुम्भः-पुरुषाधिह्वयसुदेववाधुः । आव० १५६ ।
निसुंभा-वैरोचनेन्द्रस्य द्वितीयाश्रमहिपी । भय० ५०३ ।
 ज्ञाता० २५१ ।
निसेए-निपेकः-स्वध्यायाकासस्योपरि ज्ञानावरणोयादि-
कर्मपुद्गलानां वेदनायमुपपद्यः । प्रज्ञा० २६२ ।
निसेक-निपेकः-कर्मपुद्गलानां प्रतिपद्यमनुभवनाथं रचना ।

भग० २८० ।
निसेज्जा-रयहरणस्योपरितनाः ओष० १११ । जंमि नि-
सण्णो अचछह । दश० चू० ५१ ।
निसेह-निपेयः । आव० २६६ ।
निःसोत्र- । आचा० ३१३ ।
निस्तुंशः-नृशतः । उक्त० ६५६ ।
निस्तारः- । नंदो० १६३ ।
निस्संक्रिय-नि शक्तिः देशसर्वशङ्का रहितः । दश० १०१ ।
निगंत शङ्कित यस्मादती निःशङ्कितः देशसर्वशङ्का-
रहितः । प्रज्ञा० ५६ ।
निस्संगो-निःसङ्गः-विषयजस्नेहसङ्ग रहितः । आव० ५६२ ।
निस्संचरो-निस्संचारः-मनुष्यसञ्चारवर्जितः । आव०
 ६५१ ।
निस्संतिया-तं अहृदियपयं दम्बं अण्णत्य निस्संदिकुष
तेण ताय जेरु देइ । दश० चू० ८० ।
निस्संधिणा-निस्संधिः । प्र० ० ।
निस्संधो-निःसंधिः निविवरः । प्रभ० १६ ।
निस्संस-नुशंसं शूकावर्जितम् । प्रभ० २७ । **निःशंसं वा**
इलाधारहितम् ।
निस्स-दरिद्रो । नि० चू० प्र० १५१ अ ।
निस्सकर्म-निष्कर्मं गच्छप्रतिबद्धम् । वृ० प्र० २७६
 आ ।
निस्सगर्हई-निसर्गः स्वभावस्तेन शचिः तत्त्वामिलाचक-
पाप्सेति निसर्गशचिः । उक्त० ५६३ ।
निस्सन्नगनिसन्नो-निपण्णनिपण्णः । आव० ७७२ ।
निस्सयरा-स्व-कर्मानादिसम्बन्धासवपनयनसमर्थां निःस्व-
कराणि । आचा० ४३० ।
निस्सल्लो-निःशत्यः शत्यरहितः । आव० ७६३ ।
निस्सहः-स्वधैर्यः । नंदो० १६१ ।
निस्सा-निष्ठा रागः । अय० प्र० ७ अ । पशपातः ।
 अय० प्र० २५३ । **निष्ठा भासम्बनम् ।** आव० २३६ ।
निष्ठा-आसम्बनं, उपग्रहहेतुः । ठाणा० ३३६ ।
निस्साए-निष्ठा-निष्ठा कृत्वा । भग० ३०६, ६६३ ।
निस्साणपदं-निष्ठापदे-मंदभ्रष्टाकारोरासेभ्यत इति, निष्ठाप
तच्च पदं च निष्ठाणपदं-ब्रह्मवाद्यपदम् । वृ० प्र० १२८ अ ।

अ ।

निस्साधारण-एकाचार्यप्रतिबद्ध क्षेत्रम् । वृ० द्वि०
२८० अ ।

निस्सारा-नि सारा-प्रधानगमंरहिता । ओष० २१८ ।

निस्सावयण-निश्रया वचन निश्चावचनम्, कर्मणि सुष्विष्य-
मालम्ब्य यदन्वयप्रबोधार्थं वचनं तन्निश्चावचनं, तद्यत्र विधेय-
तयोक्तये तदाहरण निश्चावचनम् । ठाणा० २५३ । एक
कञ्चननिश्चाभूतं कुरवा या विचित्रोक्तिरसौ निश्चावच-
नम् । दश० ४६ ।

निस्सास-निश्चास-निर्गम । भग० ४७० । निश्चास-
मुखादिना वायुनिर्गम । भग० ४७० । निश्चास-सङ्कल्पे-
याऽऽत्रलिका । जीवा० ३४४ ।

निस्सासवायवोऽम्भ- । आचा० ४२३ ।

निस्सासविसो-निश्चासवप-उरपरिसर्पविशेष । जीवा०
३६ ।

निस्सिधिय-नि सिद्धिन् नि सिद्धितम् । विशे० २७४ ।

निस्सिचमाणे-नि सिञ्चिन्-उत्तोदरित प्रसिपत् । आचा०
३४ ।

निस्सिचिया-निषिच्य सङ्काजनाद्रहितं द्रव्यमन्यत्र भाजने
तेन दद्यात् उद्वर्तनमयेन आद्ररहितमुदकेन निषिच्य । दश०
१७१ ।

निस्सिए-निभित - सारङ्गादिष्वम्बिशिश्टमवगृह्णाति ।
ठाणा० ३६४ ।

निस्सित-निश्चित-राग आहारादिविप्सा । ठाणा० ४४१ ।

निस्सिध-निमृत्-निगत । अनु० १२६ ।

निस्सोला-नि शोला साणान्येन पुत्रस्वभाववर्जितशरीररूपादि ।
ठाणा० १३२ । अणगतशुभस्वभाव । क्षाता० २३८ ।

निस्सोला-निश्शोला महाव्रताणुव्रतविकला । भग०
३०६ । समाधानरहिता । भग० ५८२ । नि शोला-निगत-
पुत्रस्वभावा दु शोला इत्यय । ठाणा० १२६ ।

निस्सेअस-मोक्ष । नदी० १६५ ।

निस्तेणि-निश्रणि । आधा० ३४४ । नि श्रेणि-अवतरणो ।
प्रभ० ८ ।

निस्तेपस-नि श्रेयस-मोक्ष । भग० ११५ । उत्त०
२६१ । नि श्रेयस-मोक्ष । भग० १६६ । नि श्रेयस-

निश्चितकल्याणम् । जीवा० २४२ ।

निस्सेस-नि शेष-सर्वं । भग० १६६ ।

निह-स पुन कषाये कम्मभि परोपहोपसर्गेर्वा निह-श्वत्
इति निह । आचा० १२५ । न्ययवस्तात् । सूत्र०
१२८ । निहन्यन्ते प्राणिन कर्मवशाया यस्मिन्नु तन्नह-
आघातस्थानम् । सूत्र० १३८ ।

निहए-निहत-कृतसमृद्धघणहार । औप० १२ ।

निहटदु-निहत्य-स्थापयित्वा । ज्ञाता० २१० ।

निहणति-निष्पन्ति । आच० १२३ ।

निहर्गिसु-निहेतवन्-क्षितवन्त । आचा० ३१२ ।

निहृत्-निघत्त-उद्वर्तनापवर्तनकरणवर्जोपकरणयोग्यत्वेन
व्यवस्थापितम् । भग० ६० । निघत्त-निषिक्तम् ।
ठाणा० ३७६ । प्रज्ञा० २१७ । भग० २८० । निघत्त-
अपोह निषेक उच्यते । सम० १४७ ।

निहृय-निक्षिप्तम् । आच० ७४३ । निहत निघत्त निश्चित
प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ । निहाचित भूप उरथानामावेन
मन्दीकृतम् । ज० प्र० ३८६ । निहत-ज्ञानमात्रमुद्याना-
भाव । जीवा० २४५ । निहता मारणात् । ठाणा० ४६३ ।

निहयाणि-निगतानि आचारमायानि । उप० मा०
३२६ ।

निहरणकारिण-स्कन्ददायिन । वृ० प्र० १७१ अ ।

निहिरिऊण-विशाय । उप० मा० ४७३ ।

निहिस-निरुप-हेमरजतकल्पजीवादिपदार्थस्वरूपपरिज्ञान-
हेतुरवात् कपपट्टक । अनु० १०५ । निरुप-वर्णत-
सदृश । रेखा । भग० १२ । प्रभ० ७० । निरुप-कप-
पट्टके रेखात्प्रक्षण । भग० १२ । निरुप-कपपट्टके
रेखा । प्रभ० ६५ ।

निहाण-निधान-परिग्रहस्य पञ्चम नाम । प्रभ० ६२ ।

निधान-भूमिगतसहस्राविष्टदृष्टव्यद्रव्यस्य सञ्चय । भग०
२०० ।

निहाय-निधाय-स्यक्वा । आच० ३११ । क्षिपवा-स्यक्त्वा
आच० २७४ । निधाय-परित्यज्य । सूत्र० ४०० ।

निहारि-निर्गत-प्रमाणम् । ठाणा० ४३५ ।

निहारिम-दूरदेशगामिनो । ज० प्र० ३० । अन्यत्र नयन
तेन निहारिम । वृ० वृ० ३० आ ।

निह्य-निहित ग्यस्तम् । उत० ३४८ । निहितं-स्पा-
पितम् । आच० ६४७ ।
निहिसरिनाम-निधिभिः महत्-रक्ष नाम येषाम् । ठाणा०
४५० ।
निहो-निधि-सक्षादिप्रमाणद्वयस्थापनम् । भग० २०० ।
निहु-वनस्पतिबोधविशेषः । आच० ५७ ।
निहुञ्ज-निभृत धन्तःकरणाद्युभयापारचिन्तनपरिस्थापात् ।
आच० १५४ । निभृतः-स्थिरः । उत० ४७७, ४६५ ।
निहुअप्पा-निभृतात्मा-असंभ्रान्तः रचितञ्जलिः ।
। (?) १६१ ।
निहुआ-निभृता-निध्यापाराः । वृ० नृ० ५७ अ ।
निहुय-निभृत-स्तिमितम् । प्रभ० १३६ ।
निहुया-सिंहः स्निह्याप्यं योहरपुष्पं अनन्तकायिकम् ।
प्रज्ञा० २७ । निभृता-निध्यापारा । वृ० प्र० ६१ आ ।
निहुवणट्टिया-निधुवनस्थिता । आच० ४२१ ।
निहुय-निध्वाचारः । उ० मा० ७६ । (देशी) अकिञ्चत्क-
रायं । विद्ये० १०४३ । (देशी) अकिञ्चनकरायं । आच०
३२५ ।
निहे-गोपयेत् । आच० १८० ।
निहेल्लयं-निहित ग्यस्त च । उत० १३० ।
निहोडणं-निहेठितम् । अ० प्र० २२३ आ ।
निहोडणा-निवारणम् । अ० प्र० २५३ आ ।
निहोडिंहति-सिक्तयिष्यति । वृ० प्र० ११६ अ ।
निहोडेड-निहेठयति-वारयति । वृ० प्र० ६१ अ ।
नोअ-नोचं सम्पग्वनतोत्तमाङ्गः । सधुतरम् । दश० २५० ।
नोच-नञ्जायः । दश० २५० ।
निघां-नोषां गतिम् । दश० २५० ।
नोइ-नीतिः-हुक्कारादिसंज्ञा सामाधुपयिसरण वा ।
आच० १२६ । नीतिः-नयनं परिच्छेद इत्यर्थः । दश० १६ ।
नोइकोविण्-नीतिबोधः-न्यायाभिमतः । उत० ४८३ ।
नोई-नीतिः-अयकमादिसंज्ञा । उत० १४४ ।
नोगालो-धारणम् । वि० पू० टि० ३१ आ ।
नोगित्त-निष्ठाद्यवन्ति । आच० २१७ ।
नोणियं-आनीतम् । आच० २७२, ७०१ । अणुरिन्द्र-
वन्विशेषः । ओषा० ३२ ।

नोणिया-अणुरिन्द्रयजीवविशेषः । जीवा० ३२ ।
नोणैड-निष्काशयति । ओषा० ६४ ।
नोतिः-अल प्रमाण च । आच० ४६३ ।
नोतिपर्यं-नोतिगार्ग्यः । नदी० १६४ ।
नोतिशास्त्र-धर्माधिकरणिकम् । अ० प्र० २०१ अ ।
नोतो-नीतिः सामादिका । प्रभ० ७६ ।
नोमं-नोमफलम् । दश० १८५ ।
नोय-नोचं-अनुदत्तम् । उत० ३४६ । नोचं-अनश्यत्तम् ।
भग० १६४ । अपूज्यम् । भग० १६४ ।
नोयजुद्धं-नोचयुद्धम् । आच० ६८ ।
नोयपिड-नियतपिण्ड-मयेतावद्वातर्ग्यं भवता तु निरप्येव
ग्राह्यमित्येवं नियततया यो यच्छेते न । ठाणा० ५१५ ।
नोयल्लगा-निजका-त्राशमायाः स्वजनाः । वृ० वृ० २४३
अ ।
नोयापोए-पदुदयवशात् पुनर्ज्ञानादिसम्पन्नोऽपि निर्दां लभते
हीनजात्यादिसम्भवं च तत् नोचंवीनम् । प्रज्ञा० ४७५ ।
नोयावासविहारो-निरपवासेन विहारः निष्वावासकल्पः ।
आच० ५३५ ।
नोयावित्तो-नोचं-अनुदत्त यथा भवत्येवं नीधेयु वा
पय्यादियु वर्तत इत्येवं शीलो नोचवर्ती, गुरुयु न्यगृहीत-
मात् । उत० ३४६ । नोचंवृत्तिः कायमनोवाग्भिर-
णुरिसकः । उत० ६५६ ।
नोरए-नोरज निर्गतत्वः कल्पमूहमतरवालायः । भग०
२७७ । निर्गतत्वः-कल्पसूक्ष्मवानामोऽप्यवृष्ट्याभ्यरजः
कोष्ठाणारवत् । अनु० १८० । स च तद्गुणिततरज्जटा-
प्यभावे नीरजाः । भग० ६७६ । निरजा-अप्ययान-
कर्मभावात् । प्रज्ञा० ६१० ।
नोरओ-नीरजा-सकलकर्मरजोविनिर्मुक्तः । दश० १५६ ।
नोरय-नीरजा-निर्गमनः । अ० प्र० २१० अ । नीरजः-
स्वामाविकरजोरहितत्वात् । प्रज्ञा० ८७ । नीरजा-
अप्ययान कर्मरहितः नीरयो निर्गतोऽनुभवः । ओषा०
११४ । नीरजांसि आणयुकरजोविरहात् । उ० १४० ।
नीरजस्कः-अष्टविषकर्म विप्रमुक्तः । दश० ११६ ।
नीरया-नीरजः रजोरहितत्वात् । ठाणा० २३२ ।
नोरसं-विगतत्वम् । प्रभ० १६१ ।

नीराजितो-निविटित लम्बजय पारप्राप्तो वा । वृ० वृ०
 ८४ आ । निर्घटित । व्य० प्र० २०३ अ ।
 नीरुह-साधारणबादवन्स्पतिकार्यविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।
 नीरोगा-शकता । ओष० ७१ ।
 नीरोहो-प्रतीक्षा प्रतीक्षाप्यते । वृ० वृ० १४७ आ ।
 नीर्विशेष-परिहाररूप प्रतिपद्यते । व्य० प्र० १८१ आ ।
 नील-मरकतमणि । जीवा० २७४ । औप० ४१ ।
 हरितस्वमतिक्रान्त कुण्ठस्वमसंप्राप्त पत्र नीलम् । जीवा०
 १८६ । वर्षघरपर्वतविशेष । ठाणा० ६८ । अष्टाशोती
 महाग्रहे पञ्चविंशतितमः । ज० प्र० २३५ । नीलवष
 धरपर्वते द्वितीय कूटः । ठाणा० ७२ ।
 नीलकण्ठ-गृह्णानिकामिषतिदेवविशेष । ठाणा० ३०२ ।
 नीलकणधोरप्य-नीलकणवीर वृक्षाविशेष । प्रज्ञा० ३६२ ।
 नीलकेसो-नालकेसो-तहणी । व्य० द्वि १३ अ ।
 नीलगुडिया-नीलगुटिका-नील्या गुटिका । जीवा० १६४ ।
 प्रज्ञा० ६१ ।
 नीलगुहा-मुनिमुन्नतस्वामिगो दोक्षास्थानम् । भाव०
 १३७ ।
 नीलपटा- । सूत्र० २८० ।
 नीलपत्ता-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।
 नीलधनुजीव-नीलबभ्रुजीव वृक्षाविशेष । प्रज्ञा० ३६० ।
 नीलवत-नीलवान् पर्वतविशेषः । भाव० ६८५ ।
 नीलवतबह-हृदविशेष । ठाणा० ३२६ ।
 नीलवस्त-वर्षघरपर्वतविशेष । ठाणा० ७० । ज्ञाता०
 २४२ ।
 नीलवान्-वर्षघरपर्वतविशेष । प्रज्ञा० ६६ ।
 नीला-हरित सस्यम् । ओष० १५६ । नदीविशेष ।
 ठाणा० ४७७ । भावा० ३६१ ।
 नीलाभास-नीलावभास-अष्टाशोती पश्चिमवर्तितमोमहा-
 ग्रह । ज० प्र० २३५ ।
 नीलासोऽ-सोपणिकायां नमयां उद्यानम् । विपा० ६५ ।
 ज्ञाता० १०४ । नीलाशोक वृक्षाविशेष । प्रज्ञा० ३६० ।
 नीली-नीलवर्णशरणात् । प्रज्ञा० १० । नदी० १७० ।
 गुलिका । ज्ञाता० २२२ ।
 नीलीगुलिया-नीलीगुलिका नीलीगुटिका । ज० प्र० ३३ ।

नीलीया-आद्रा धनस्पतय । भावा० ३६१ ।
 नीलुप्पल-नीलोत्पल कुवलयम् । प्रज्ञा० ३६० ।
 नीलया-नीलमया । प्रज्ञा० ६१ ।
 नीवारं-श्रीहृ-विशेषकणदानम् । सूत्र० ८७ । भावा०
 २८५ ।
 नीत्र-उपरि । ओष० १६२ ।
 नीत्रोदग-नीत्रोदक-पृष्ठपटलास्तोतीर्णजलम्, वर्षाणु पृहा-
 क्छानप्रान्तगतित जल नीत्रोदकम् । पिण्ड० १५ ।
 नदी० १६३ । नित्रोदकम् । ओष० १३२ ।
 नीसदु-निस्सदुः । ओष० १०० ।
 नीसदा-पुनाहा । चर० ।
 नासदु-अत्यर्थं । वृ० वृ० १६६ अ । विनष्ट विश्वस्त ।
 भाव० ७०६ ।
 नीसरण-निस्सरण नाम फेल्हसण । व्य० द्वि० ६ आ ।
 नीसद्यो-निश्चयक-निर्जंरक । विशेष० १०६३ ।
 नीससति-निश्चित-बाह्यक्रियां कुर्वन्ति । प्रज्ञा० २१६ ।
 नीससिऊसतियसम्-निश्चितोऽवसितमानमनतिक्राम-
 तो यद्येय तन्निश्चितोऽवसितसमम् । ठाणा० ३६४ ।
 नीससिय-निश्चित-अथ श्रुतितम् । भाव० ७७६ ।
 निश्चित विश्चितम् । विशेष० २७४ ।
 नीसा-पेषणी । यद्य० १७२ ।
 नीसापट्ट-शिलापेशणी । वृ० द्वि० ६० अ ।
 नीसास-सङ्ख्यया भाविका निश्चासो-बहिर्मुखपवन ।
 ज० प्र० ६० ।
 नीसासविता-निश्चासे विष्ये येषां ते निश्चासविता ।
 प्रज्ञा० ४६ ।
 नीसेस-निश्चय कल्याणकरवात् । सम० १२७ ।
 नीसेसान-निश्चय समग्रम् । भग० १५१ ।
 नीहड- । भावा० ३२५ ।
 नीहडिया-निहडिका-नीयमान सागारिकडव्य यद् यत्र
 नीयेते सा । वृ० द्वि० १६८ अ ।
 नीहम्म-निर्गते । वृ० प्र० २२१ आ ।
 नीहरद-निहरति । ओष० २१७ ।
 नीहरण- । भग० ६८२ ।
 नीहरित्प-विहृत् निष्कारयितुम् । भग० २१८ । विपा०

८१ ।

नीहरिय-निष्काम्य । नि० सू० प्र० २७१ आ ।
 नीहार-पुरीपोत्सर्गं । भाव० ५४१ ।
 नीहारि-गिरिकन्दरादिगमनेन ग्रामाद्द्विर्गमन तद् विद्यते
 यत्र तद्विहारि । उक्त० ६०३ । निर्हारि-पोपवातु शब्दो
 घण्टादिशब्दवत् पिण्डेन निवृत्त । ठाणा ४७१ ।
 नीहारिम-निहरिण निवृत्त यत्तु निर्हारिम निर्धारित-
 निश्चितम् । भग० १२० । निर्हारिमा दूर विनिर्गच्छन्ती ।
 राज० ७ । निर्हारिम दूर निर्यायी । प्रश्न० १६२ ।
 नीहारिमा-निर्हारिमा दूरे विनिर्गच्छन्ती । जीवा० १८८ ।
 नीहारी-निर्हारिम ग्रामादिनामन्त । श्य० द्वि० ४३० अ ।
 ।नहूरण निर्हारि गिरिकन्दरादिगमनेन ग्रामादेर्विहगमनम् ।
 उक्त० ६०३ ।
 नु-वितर्क । उक्त० २८२ । भाव० ५०८ । उक्त० १६४ ।
 क्षेपे । दश० ८५ ।
 नुपूर-भूपणविशेष । ठाणा० ६३ ।
 नूम-कम्म माया वा । आचा० २६५ । प्रच्छादनम्
 अथमटारस्य द्वाविंशतितम नाम । प्रश्न० २६ । नुम-
 अवतमसम् । भग० ६२ ।
 नूमगिह-नूपग्रह-नूमोग्रहम् । आचा० ३८२ ।
 नूमानि-निम्नानि-गस्तादीनि । आचा० ३८२ ।
 नृय-विविधाङ्गहारारिस्वरूप । उक्त० ३८६ ।
 नृपतिहृत्प्रवृत्तितकृत्य-राजवेष्टि । उक्त० ५५३ ।
 नेउणिय-नैपुणिक नाम वस्तु । विशेषे ६६७ । नैपुणिकम् ।
 भाव० ३१६ ।
 नेउर-नूपुर-पादाभरणम् । प्रश्न० १५६ । भाव० २२५ ।
 नूपुर-मञ्जीरम् । पिण्ड० ६८ ।
 नेउरहारिगा-नूपुर-मञ्जीर तस्य हारो हरण श्वगुरकृत
 तेन या प्रतिष्ठा सा नूपुरहारिका आगमे चान्यत्रनूपुर-
 यच्छित्तेति प्रतिष्ठा । नूपुरहारिका-उत्थितचतुष्परणहस्तित-
 त्त्वं अनाचारप्रवृत्ती साधुत्वानवस्थानम् । पिण्ड० ६८ ।
 नेउरा-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ । प्रशा०
 ४२ । द्विन्द्रियजीवविशेष । जीवा० ३१ ।
 नेगम-प्रभूततरवनिगवर्मायास । आचा० २८५ ।
 नैके गमा वस्तुपरिच्छेदा यस्य ऋषि तु बहव स निवृत्त

वशात् ककारलोपतो नैगम । अनु० २२३ । नैकेमि-
 नैर्महासत्ताशामान्यविशेषविशेषप्रज्ञानैर्मिमोते मिमोते
 वा नैकम निगमेषु वा-अर्थबोधेषु कुशलो भवो वा
 नैगम, अथवा नैके गमा पथानो यस्य स नैकनम ।
 ठाणा० ३६० । निगम । भाव० ८११ । निगम-
 पदावपरिच्छेद । भाव० २८३ । न एक नैक प्रभूता-
 नोत्सर्गं, नैकेमार्तैर्महासत्ताशामान्यविशेषादिज्ञानै-
 मिमोते मिमोते वा वस्तूनि परिच्छिन्नतीति नैगम ।
 अनु० २६४ । नैगम-अनेकप्रकारवस्त्वभ्युपगमपर ।
 विशेषे ६४८ । नेलको-रूपक । नि० सू० प्र० १३६
 आ । बहुवस्तुपरिच्छेद सामान्यविशेषादिप्रकारैर्वैबहुप-
 वस्त्वभ्युपगमपर । अनु० १७ । निगमा-वणिजस्तेपा
 स्थान नैगमम् । आचा० ३२६ ।
 नेच्छइया-निचयेन-सचयेनार्था धाम्याना ये ध्यवहरन्ति
 ते नंचयिका । ०५० द्वि० १० अ ।
 नेच्छइल्लो-नैत्यिक । भाव० ४२८ ।
 नेच्छइओ-नैश्रयिको-निरुपचरित । विशेषे १६६ ।
 नेच्छिय-इच्छया विषयो कृत नैच्छितम् । जीवा० २७६ ।
 नेडुवालगो-ग्रहपालक । भाव० ४०२ ।
 नेति-नयति गमयति । सूर्य० ३३ । प्र० २८ ।
 नेत्त-नेत्र-मयिदण्डाकर्षणरञ्जु तद्वद्दीपनया तनेत्र चेक
 उच्यते । उपा० २२ ।
 नेत्तपड-नेत्रपट । प्रशा० ३०६ ।
 नेपथ्य-आभरणम् । ज० प्र० ६४ ।
 नेपथ्यकथा-नेपथ्यानां प्रससन द्वेषण वा झोकथाया-
 श्रुतुर्पो भेद । भाव० ५८१ ।
 नेपालवत्तिणी-नेपालदेश । भाव० ६६७ ।
 नेपालविसय-नेपालविषय । भाव० ६६६ ।
 नेम-नेम भूमिमागाहूर्द्ध्वं निष्कामम् प्रदेश । जीवा०
 ३५६ । नेम-भूमिरूर्द्ध्वं निष्कामम्, प्रदेश । जीवा०
 १६८ । मि नेमे त नेम-प्रदर्शनम् । नि० सू० द्वि०
 ६३ मा । चिह्नम् । भाव० ७६७ । मूलम् । प्रश्न०
 ६१ ।
 नेमा-स्तम्भाना मूलपादा । भग० १४५ ।
 नेमि-नेमि-तपोगा चरुपापि चरुपादा । भग० ६४५ ।

नेमिः-चक्रमण्डलमाला । भग० ३२२ । चक्रमण्डनधारा ।

भग० ४८१ । गण्डमाला । ज्ञाता० ५८ ।

नेमित्त-नेमित्तिकः । भाव० ३६३ । नेमित्तिकम् ।
भाव० २७८ ।

नेमी-नेमिः-द्वाविंशतितमो जिनः । भाव० ५०६ । नेमि-
भूमिका । राब० २८ ।

नेम्माणि-मूलपादाः । वृ० तृ० ५३ अ ।

नेय-णाङ्गा पहणे नयति तस्माद् नेयो । दश० वृ० १४५
अ ।

नेयद्द्वय-नैतिकका नीतिकारिणः । व्य० प्र० १६६ अ ।

नेयद्वयो-नेतव्य-अव्येतव्यः । भग० २८३ ।

नेयाउए-नायक मोक्षगमकमित्यर्थः । भग० ४७१ ।

नेयाउयं-नयनशीलो, नेता-सम्प्रदर्शनज्ञानचारित्रात्मको
मोक्षमार्गः श्रुतचारित्ररूपो वा धर्मः । सूत्र० १७१ ।
नयनशील नैयायिक-मोक्षगमकम् । ज्ञाता० ५१ । भाव०
७६० ।

नेयारं-पह-सामि । भाव० ६६१ ।

नेरइए-नैरयिकः-भगवत्याः प्रथमशतके सप्तम उद्देशकः ।
भग० ६ ।

नेरइय-निर्गतं व्यं-इष्टफलं कर्म यस्मात् स निरयः, तत्र
भवः नैरयिकः-नारकः । भग० १६ । निरया-नरका-
वासास्तेषु भवा नैरयिकाः । प्रज्ञा० ४३ ।

नेरइयउद्देशए-जीवामिगमस्य द्वितीय उद्देशकः । भग०
६०६, ६३८ ।

नेरइयउद्देशओ-जीवामिगमस्य द्वितीय उद्देशकः । भग०
६१६ ।

नेरइया-निर्यतं-अविद्यमानमयं-इष्टफलं कर्म देय्यस्ते
निरयास्तेषु भवा नैरयिकाः-विलसृष्टस्त्वविशेषाः । ठाणा०
२८ ।

नेरई-नैऋतिः-दक्षिणपश्चिममध्यवर्तिदिक् । भाव० २१५ ।
ठाणा० १३३ ।

नेल-नेलं-नीलोविकारः । भग० १० ।

नेल्लकः-सुराविशेषः । जीवा० २६५ ।

नेवर्त्यं-नेपथ्यम् । भाव० १४५ । आचा० ४२३ । नेपथ्यं-
स्त्रीपुरुषाणां वेपः स्वाभाविको विभूषाप्रत्ययश्च । ठाणा०

२११ । वेपः । जीवा० २०७ ।

नेवर्त्यकहा-नेपथ्यकथा-नेपथ्यसंबंधेन स्त्रीणां कथा ।
प्रश्न० १३६ ।

नेवाइयं-निपतत्त्वंदादिपदादिपयंस्तैश्चिदिति निपातः, निपा-
तादागतं तेन वा निवृत्तं स एव वा स्वाधिकप्रत्यय-
विधानाद् नैपातिकम् पदस्य द्वितीयो भेदः । भाव० ३७६ ।
अन्यपदानामाद्यो निपातनाद् नैपातिकम् । विशेष० ११४८ ।

नेसञ्जिए-निषद्या-पुताभ्यां भूमाद्युपदेशवम् । भग० ६२४ ।
फनकादि । भाव० ८८ ।

नेसत्थिया-निसजंत्तं निस्सुत्तं, क्षेपणमित्यर्थः तत्र भवा
तदेववा नैमृष्टिकी निसुजतो यः कर्मबन्धः । ठाणा०
४२ । यन्त्रादिना जीवाजीवान् निसुजतः । ठाणा० ३१७ ।
नैवास्त्रिकी-विद्यतिक्रियामध्ये दशम् । भाव० ६१२ ।
नेसाए-निपादः निषीदन्ति स्वरा यस्मिन् सः स्वरविशेषः ।
अनु० १२७ ।

नेह-स्नेहः तैलादिरूपः । जीवा० २६६ ।

नेहलं-स्नेहलं स्निग्धम् । जीवा० २६६ ।

नेहुर-नेहुरः-बिलातदेशवासी म्लेच्छविशेषः । प्रश्न० १४ ।

नैगमः-निगमाभिहिताः शब्दा अर्थास्तत्परिज्ञानं च देश-
समयग्राही । त० १३५ । प्रज्ञा० ५६ ।

नैगमेयी-इन्द्रस्यैतदभिधानो देवः । ज० प्र० ३६७ ।

नैपातिकं-निपातेषु पठितत्वाद् । अस्त्विति । अनु० ११३ ।

नैपुणिके- । ठाणा० ४१२ ।

नैरयिकानुपूर्वी-अनुपूर्व्याः प्रथमो भेदः । प्रज्ञा० ४७३ ।

नैरवत्तं-निश्चिन्तार्थवचनभवम् । अनु० १२१ ।

नैरुक्तिः-दान्दभ्युत्पत्तिः । पिण्ड० १२१ ।

नैपेधिकी-निषोद्दिह्या-शब्दपरिष्ठापनभूमिः । वृ० तृ० १४१
आ ।

नैपेधिकीसप्तककः-आचाराङ्गस्य द्वितीयवृत्तकस्य
द्वितीयवृत्तायां द्वितीयमध्यपनम् । ठाणा० ३८७ ।

नैष्टिकमुनिः-परमसाधुः । प्रश्न० ११४ ।

नैसर्गिकं-इतानभेदः । भाव० ५२७ ।

नैसर्पदियः-चक्रवर्त्तिसम्बन्धिनी नवनिषयः । सम०
११२ ।

नो-प्रतिषेधे । उत० ४०२ । साहचर्ये । प्रज्ञा० ४६६ ।

नो शब्दस्य मिश्रवचनत्वात् । ठाणा० १०३ । इति
मन्मयाना नोशब्दो देशप्रतिषेधे । आचा० २५० । नोसहो
मिस्तभावस्मिन्-नोशब्दश्चाऽन मिश्रवचन । विशेषे० ३६ ।
नो इह सवनिषेधवचन । विशेषे० ३२ । नोशब्दो देशनियेष
वचनविवक्षयते । विशेषे० ३३ ।
नोइदिओवउत्ते-यदा तमेवार्थमिन्द्रियेण हृष्टा विचारय-
त्योद्यसञ्जयापि तदा स नोइन्द्रियोपपुक्तः । प्रज्ञा०
१५६ ।
नोइदिय-नोइन्द्रिय-मन । ठाणा० ३५६ । प्रज्ञा० ३११ ।
उत्त० ४०२ ।
नोइदियअत्यावगमहो-नोइन्द्रियेण भावमनसाऽर्थावगमहो-
द्रव्येन्द्रियं यापरनिरपेक्षघटाद्यर्थस्वरूपपरिभावनमिमुख
प्रथममेकसामायिको रूपाद्युर्ध्वाकारादिविशेषचिन्ताविक-
लोऽनिर्देश्यसामान्यमात्रचिन्तारमको बोधो नोइन्द्रियायां
वग्रह । प्रज्ञा० ३११ ।
नोइदियगिरभु-नोइन्द्रियग्राह्य नो-न इन्द्रियं-भोत्रादि
भिर्ग्राह्य-सवेद्य । नोइन्द्रियेण-मनसा ग्राह्यो वा । उत्त०
४०२ । इन्द्रियग्राह्य, नो इति प्रतिषेधे, इन्द्रियं-भोत्रा-
दिभिर्ग्राह्य-सवेद्य । इन्द्रियग्राह्य । उत्त० ४०१ ।
नोइदियतय-ओदारिकादिस्वार्थपरिच्छेदकरवलयणधर्मद्वयो-
पेतमिन्द्रिय तस्योदारिकादिस्वयमलक्षणदेशनियेषात् मन,
साहस्ययाद्यद्वा नोशब्दस्वार्थं परिच्छेदकत्वेनेन्द्रियाणां
सहसामिति तत्सहचरमिति वा नोइन्द्रिय-मनस्तस्यार्थो
विययो-जीवादि नोइन्द्रियाद्य इति । ठाणा० ३५६ ।
नोइन्द्रियदुष्प्रणिहितकायिकी-नोइन्द्रियेण-मनसा दुष्प्र-
णिहितस्यायुमसङ्कल्पद्वारेण दुष्प्रवृत्तितस्य क्रिया,
दुष्प्रणिहितकायिकीक्रियाया द्वितीयो भेद । आवा० ६११ ।
नोइन्द्रियसयम-रूपायाद्योना निग्रह । विशेषे० ५०२ ।
नोउवसत-नोपरागत-अनिष्टादिव्याख्यातमेवकार्यं वा ।
भग० ६० ।
नो एव भवह-नैतद्भवति-नैतत्कल्पते । आचा० २४४ ।
नो कम्म-वेदितरस कर्म नो कर्म । भग० ३०२ ।
नो कर्म द्रव्यकर्म-तेष्वकर्मवैदिकम् । उत्त० ६४० ।
नोकर्मद्रव्यकपाय-बिभीतकादयः । आचा० ६१ ।
नोकर्मद्रव्यतोभ-आकारमुक्ति, चिह्निका । आवा०

३६७ ।
नोकर्मभावक्षणः-आलस्यमोहवर्णवाद । आचा० ११० ।
नोकपायता-रूपायसहचारिता । प्रज्ञा० ४६६ ।
नोकसाय-रूपाय क्रोधादिभि सहचरा नोकपाया ।
ठाणा० ४६६ ।
नोह्यकसमज्जिया-नोषड्ड-पट्टकाभाव ते चकादय
पञ्चान्तास्तेन नोषट्केन एकाद्युत्पादेन ये समजितास्ते ।
भग० ७६७ ।
नोजीवा-गृहकोकिलच्छिन्नप्रच्छादय । आवा० ३१६ ।
नोजुग-नोयुग-नोशब्दो देशनियेषवचन किञ्चिद्वन युगम् ।
सूय २०६ ।
नोहु-गिह । नि० दू० वृ० ८ (?) ।
नोतह-अन्यस्तु नो तथैवाव्यापीत्यर्थो नोतय । ठाणा०
२१४ ।
नोदसणापार-नोदशेनाचार-चारिवादि । ठाणा० ६५ ।
नोपरोत्त-नोअपरोत्त-सिद्धः । जीवा० ४४६ ।
नोभव-भवव्यतिरिक्त कर्मसम्पर्कसम्पादनं रयिकस्वादि-
पर्यायरहित । प्रज्ञा० ३२८ ।
नोभवसिद्धिकानोअभवसिद्धिक-सिद्ध । जीवा० ४४ ।
नोमालियापुड-गन्धद्रव्यविशेष । ज्ञाता० २३२ ।
नोझेऊण-नोदयितु-उल्लसयितुम् । वृ०दि० २०६, २७६ ।
नोशब्दो-देशवचन । भय० प्र० ४ आ । सवनिषेध एव ।
ठाणा० १०३ । साहचर्यायं । ठाणा० ४६६ ।
नोसजभोपरुक्त-आहाराद्युपभोगेऽपि तत्रान्वयित्यक्त । भग०
६०५ ।
नोसहो-नोशब्दो मिश्रभावे मिश्रवचनोऽपि । विशेषे० ४२१ ।
नोसन्ना-नोसडा । भग० ६०५ ।
नोसन्नोवउत्ता-नोसन्नोपपुक्ता आहारादिषु गृह्णितजिता ।
भग० ६३० । पुलाक निग्रन्थनासका नोसन्नोपपुक्ता ।
भग० ६०५ ।
नोसुयग-नोश्रुताङ्ग-अश्रुताङ्गम् । उत्त० १४४ ।
नोहवाए नोपाराए-यो हि मध्ये महानदीपूर निमनो
भवरपसो नारातीय तोराय नापि पारे महानदी पूरम् ।
आचा० ११३ ।
न्यवकार-तिरस्वार । उत्त० ३७६ ।

न्यवकृत-धिकृतः । आच० १८२ ।
 न्यक्ष-विस्तारः प्रत्यक्षं च । उक्त० ६६ । आच० ८४२ ।
 निष्कृष्टम् । आच० २५६ ।
 न्यप्रोघः-वटवृक्षः । भग० ६५० ।
 न्यप्रोघपरिमण्डलं-न्यप्रोघवत् परिमण्डलं यस्य तद्, यथा
 न्यप्रोघ उपरि सम्पूर्णप्रमाणोऽपस्तु हीनः तथा यस्संस्थानं
 नाभेरुपरि सम्पूर्णप्रमाणं अपस्तु न तथा तन्न्यप्रोघपरि-
 मण्डलम् । प्रमा० ४१२ ।
 न्यप्रोघसंस्थानं-नामित उपरि सर्वावयवाभ्रतुरक्षा-लक्षणा-
 ऽविश्वदिनोऽपस्तु सदनु रूपं यन्न भवति तत् । सम०
 १५० ।
 न्यायोद्ग्रहण-शब्दान्तरापेक्षया विशेषः । टाणा० ४६४ ।
 न्यासः-निक्षेपः, स्थापना । टाणा० ५ ।

प

पंक-महान् कर्मः पङ्कः । प्रभ० ६५ । पङ्कः । ओप०
 ८६ । पङ्कः-स्वेदादमलरूपः । व्य०व० १२२ (?) । पङ्कः-
 कलरूपः । पिण्ड० १०२ । पङ्कः-कर्ममः । टाणा० ३२८ ।
 पङ्कः-पापम् । पङ्कः-पङ्कयतीति पापम् । सूत्र० ३३१ ।
 पङ्कः-मलः एव स्वेदेनादोमूतमलः । भग० ३७ ।
 पङ्कः-कर्ममः । भग० ३०७ । जं० प्र० १६६ । प्रस्वेद
 उल्लि । नि० चू० प्र० ११० अ ।
 पङ्कगति-पङ्के-उदके वाऽतिदुस्तरं यदाराभीय केनापि सहो-
 दृष्य तदनेन गच्छति सा पङ्कगति, विहायो गतेः षोडश-
 मोभेदः । प्रशा० ३२७ ।
 पङ्कजल-पङ्कजलं-पङ्कप्रधानं जल यत् कमलमुच्यते । उक्त०
 ३६१ ।
 पङ्कपभा-पङ्कप्रभा-चतुर्पारकपृष्ठी । प्रशा० ४३ ।
 पङ्कस्य प्रमा यस्या सा । पङ्कामद्रभोपलभिता वा ।
 अनु० ८६ ।
 पङ्कबहुल-पङ्कबहुलं-कर्ममबहुलो विशेषो भूमागः । रत्न-
 प्रभाया. द्वितीयकाण्डः । जीवा० ८६ ।
 पङ्कभोस- । नि० चू० द्वि ७६ अ ।
 पङ्काययगाभि-पङ्कायतनां-यत्र पङ्कोविदेते लोका धर्मायं
 लोतनादिक्रियां कुर्वन्ति । आच० ४११ ।

पङ्कावर्द्ध-पङ्कावतीनाम महाविदेहे कुण्डः । जं० प्र०
 ३४६ । पङ्कोऽतिशयेनास्मम्यामिति पङ्कावती । महा-
 विदेहे नदी । जं० प्र० ३४६ ।
 पङ्कावती- । टाणा० ८० ।
 पङ्किता-जलमत्लेन ग्रस्ता । नि० चू० प्र० १०८ अ ।
 पङ्किय-आदंमलोपेतम् । भग० २५४ ।
 पङ्काल-पक्षवतीः । बू० प्र० १८ अ ।
 पङ्गु-गन्तुमसमर्थः, पदे बद्धाहीनः पङ्गुः । नि० चू० द्वि०
 ४३ अ ।
 पङ्गुल-पङ्गुलः-गमनासमर्थजङ्गुः । प्रभ० २५ । पङ्गुलः-
 चङ्गमणासमर्थः । प्रभ० १६१ ।
 पंचगुलि-पञ्चाङ्गुली । जीवा० २२७ । जल्लोविशेषः ।
 प्रशा० ३२ ।
 पञ्च-पण्यम् । नि० चू० प्र० ४४ अ ।
 पञ्चकुल- । सूयं० २८२ ।
 पञ्चज्जर्ण-पञ्चज्जर्णान्याभिधानं सङ्गम् । शाता० २१८ ।
 पञ्चदुरी-पञ्चाष्टा-पञ्चदुरिः । अन्त० ४६२ ।
 पञ्चसुख-पञ्चसुखः-पञ्चान्नितपः, यत्र चतुष्टयवपि दिक्षु
 चत्वारोऽनयः पञ्चमत्र तपनस्तल्लोके प्रतिष्ठम् । उक्त०
 ५६८ ।
 पञ्चनियम-पञ्चनियमास्तु-शीघ्रसंतोषतपःस्वाध्यायेश्चरप्रति-
 धानानि । शाता० १०५ ।
 पञ्चपुल-पञ्चपुलः । विपा० ८१ ।
 पञ्चमंगल-पञ्चमंगलं-नमस्कारम् । आच० ४३४ ।
 पञ्चमंगलर्यं-पञ्चमङ्गलकं-नमस्कारम् । ओप० २०३ ।
 पञ्चम-पञ्चानां पञ्चादिपञ्चस्वरणां निर्देष्टव्यमभित्य
 पुरथ. पञ्चमः स्वरविशेषः । पञ्चसु-नाम्यादित्यानेषु
 मातोति वा पञ्चमः स्वरः । अनु० १२७ ।
 पञ्चमासिआ-पञ्चमी मधुप्रतिमा । सम० २१ ।
 पञ्चमासिए- । आच० ३२७ ।
 पञ्चमी-पञ्चमिधुप्रतिमा । शाता० ७२ ।
 पञ्चमुट्टियं- । शाता० ६० ।
 पञ्चरुविता-पञ्चानां रूपाणां मजितविद्युजलवाताप्र-
 लसगाना समाहारः पञ्चरूपं तदास्त येयां ते पञ्चरुपिका
 उदकगर्भाः । टाणा० २८७ ।

पचलइअ-पञ्चलतिकाः कतलिवारूपा अवयवा । ज०
प्र० २२३ ।

पचधण्णा-चतुर्दशतीपकृतशिविका । सम० १५१ ।

पचसेल-द्विपविशेष । नि० चू० प्र० ३४५ अ । नि०
चू० द्वि० ४२ भा । कुमारनदीगमनस्थानम् । वृ०
तृ० १०८ आ । पञ्चसौतक द्वीपविशेष । भाव० २६६ ।

पचसोगधिय-पञ्चभि-एसालमङ्गकपूर्कक्कोलजातीफल
लक्षः सुगन्धिमिर्ध्वरभिसंस्कृत पञ्चसौगन्धिक । उपा०
५ ।

पचहृत्पुत्तर-भमणस्य भगवतो महावीरस्य जन्मादिकल्याण
सूचक नलत्रम् । भाव० ४२० ।

पंचाल-दक्षिणवास्तव्यो देश पञ्चाल, द्रव्यधुस्तर्गो देश ।
भाव० ७१६ । पञ्चाल-देशविशेष । भाव० २१६ ।
पञ्चमण्डल-पञ्चालदेव । उक्त० ३६० । कम्पितपुर-
नगरस्य जनपद । ज्ञाता० २०७ । जितशयुजनपद ।
ज्ञाता० १४४ । पञ्चालजनपदनिवासिन । नदी० १०४ ।
धायदेशेषु नवम पाञ्चाल जनपदविशेष । प्रश्ना० ५५ ।
पञ्चाल । भाव० २१६ ।

पंचालराया-पाञ्चालराज । भाव० ७१६ ।

पंचालवपरिणया-‘पञ्चाभवा’-हिंसादय परिज्ञाता-
द्विविधया परिज्ञया-ज्ञपरिज्ञया प्रयास्यानपरिज्ञया च परि-
समन्ताद् ज्ञाता येस्ते पञ्चाभवपरिज्ञाता, आहिताग्न्या-
देराकृतिगणस्वान् निद्राया पूर्वनिपात इति समाप्तो युक्त
एव परिज्ञात पञ्चाभवा इति वा । दश० ११८ ।

पञ्जर-पञ्जर-वशादिमयप्रच्छादनम् । राज० ६६ । पञ्जर-
वशादिमयप्रच्छादनविशेष । प्रभ० ६६ । पञ्जर-पञ्जरा
कार । ज० प्र० २४२ । पञ्जर-वशादिमयप्रच्छादन-
विशेष । सम० १३६ । पञ्जर-वन्धनविशेष । उक्त०
४६० । पञ्जर-वशादिमयप्रच्छादनविशेष । सूर्य० २६४ ।
आषामादिपारतन्त्र्य परस्पर प्रति नोदना च । वृ० तृ०
८ अ । आपरिज्ञो जवन्मतातो पवति येरो गणावच्छेदितो
एतेहि पचहि परिगृहितो गण्यो पञ्जरो भण्यति । नि०
चू० तृ० ६५ अ ।

पञ्जरदोय अष्टपटसादिपञ्जरयुक्तात् । भग० ५४८ ।

पञ्जरभग-गुदुह्वयमेण पञ्चोदेति सुहृ अन्ध्यामि हो ।

नि० चू० तृ० ६४ अ ।

पंजलिउडे-प्रकृष्ट-प्रधानो सलाटतटघटितत्वेन अञ्जलि-
हस्तन्यासविशेष कृतो येन स प्राञ्जलिकृत । राज०
४४ । प्रकृष्ट भावान्विततयाञ्जलिपुटमस्येति प्राञ्जलि-
पुट । उक्त० ५६ । प्रकषेण-अन्त प्रोत्थास्मकेन कृतो
विहितोञ्जलि-उभयकरमोलनारमकोजेनेति प्रकृताञ्जलि ।
प्रकृष्ट वा-भावान्विततयाञ्जलिपुटमस्येति प्राञ्जलि-
पुट । उक्त० ६३ । भाव० २६६ ।

पजलीगड-प्रकषेण-अन्तप्रोत्थास्मकेन कृतो-विहितोञ्जलि-
लि-उभयकरमोलनारमकोजेनेति प्रकृताञ्जलि । उक्त०
१६ ।

पजलियड-प्रकृष्ट-प्रधानो सलाटतटघटितत्वेन अञ्जलि-
हस्तन्यासविशेष कृतो विहितो येन स प्राञ्जलिकृत ।
सूर्य० ६ ।

पजली-प्रकृताञ्जलि-प्रकृष्टतोषवतो । ज्ञाता० १६६ ।

पड-जनपदविशेष । भग० ६८८ ।

पडए-पण्डक-नपु सकम् । ठाणा० १६४ ।

पडग-पण्डक-नपु सकम् । ठाणा० ४४५ । पण्डते-गच्छति
जिनजन्माभिपेक्ष्यानरत्वेन सर्वधनेध्वतिद्यायितामित
पण्डकम् । ज० प्र० ३६३ । पण्डक-नपु सक । दश०
२१५ ।

पंडगवण-पाण्डकवनम् । भाव० १२४ । वनविशेष ।
ठाणा० ८० । पण्डकवन, पण्डते-गच्छति जिनजन्माभिपेक्ष
स्थानत्वेन सर्वधनेध्वतिद्यायितामित णक प्रत्यय-पण्डक
वनम् मेरोर्वनम् । ज० प्र० ३५६ ।

पडरग-पाण्डुरङ्ग मतविशेष । भाव० ८५६ । नि० चू०
प्र० १४८ अ ।

पडरकड्ड-पाण्डुरकड्ड-धवलद्रुहम् । भाव० ६७१ ।

पडरकुड्डगा-पाण्डुरकुड्डय प्रसिद्धा गोपाला । भाव०
४८८ ।

पंडरगाईण-। भावा० ४२१ (?) ।

पडरज्जा-पाण्डवा मायोदाहर्णे वृहान्त । भाव० ३६७ ।
नि० चू० प्र० ३५१ अ ।

पडरट्टिअगाण-पाण्डुरारिचक्राण । भाव० १६० ।

पडरा-पाण्डुरा । भाव० ४१७ ।

पंडुरुल्लोच्यं—पाण्डुरोल्लोच श्वेतवस्त्रविभूषितम् । उक्त० ६६५ ।
 पडवा— । ज्ञाता० २१२ ।
 पडा—बुद्धि । वृ० प्र० १५ अ ।
 पडिय-पण्डित-साधु । अनु० १२० । पण्डित-कटुवि-
 पाककामगुणदक्षिता । आषा० ४३० । पापाह्नोन् ।
 सूत्र० ३३७ । पडा-बुद्धि सजाताऽस्येति पण्डित । वृ०
 प्र० १४ अ । पण्डित-सातिशयबुद्धिमत् । ज० प्र०
 २०७ । पण्डा-तत्त्वानुगा बुद्धि सा सजाताऽस्येति
 पण्डित । उक्त० ४७ । पण्डित विनीतविनेय । उक्त०
 ६१ । पण्डित-पापाह्नोन् । सूत्र० १५७ । पण्डित-
 पण्डिताभिमानो शुष्कतर्कदर्पाध्माता । सूत्र० ३६३ ।
 पण्डित-बुद्धे तत्त्व, सयत् । ठाणा० १७५ । पण्डित-
 नर्षविरत् । सम० ३४ । पण्डित-मुनिश्रितशास्त्रार्थ ।
 उक्त० ३२० । पण्डित-चारित्र्यात् । उक्त० २४२ ।
 पण्डित-व्यवहारेण शास्त्रज्ञो जीव । भग० १०२ ।
 पण्डित-पण्डा-बुद्धि सजाता यस्य स इति पण्डित । वृ०
 प्र० ३४ अ । पण्डितः-सम्पन्नानवात् । दत्त० ६६ ।
 पण्डियपण्डियमरण-सासाधन सर्वविरतमरणम् । आठ०
 पण्डियमरण-सर्वविरतिमरणम् । भग० ६२४ । पण्डित-
 मरणम्, मरणस्य नवभो भेद । उक्त० २३० ।
 पण्डिया-पण्डिता-पापोपादानपरिहारितया सम्पक्पदार्थ-
 धम्मंचरणाय समुत्थिता भवन्तीति । आषा० २४८ ।
 वत्ता भोषाण पण्डियाइयणे जे दोसा परिजाणति । दण०
 ५१ ।
 पंडु-पाण्डु-देशविशेषे ध्रुवीरूपा सती प्रसिद्धा मृतिका ।
 जीवा० २३ । पाण्डु-आपाण्डु, आ-ईपत् गुप्तत्व-
 भागितियावत् । उक्त० ६८६ । पाण्डु । जीवा० १८८ ।
 पंडुअ-पाण्डुक निधि, नवनिधौ द्वितीया । ज० प्र० २३८ ।
 पंडुइयमुही-पाण्डुकितमुक्षी-बीनास्या । ज्ञाता० ३३ ।
 पंडुकवलसिला-पाण्डुम्बतसिला । ज० प्र० ३७२ ।
 पाण्डुकम्बसिला, द्वितीयाऽभिषेकसिलानाम् । ज० प्र०
 ३७२ ।
 पंडुकवलसिलाओ- । ठाणा० ८० ।
 पंडुगंग-कुसीलो । दण० ५० १५२ ।
 पंडुमत्तिया-पाण्डुमृत्तिका-देशविशेषे या ध्रुवीरूपा सती

“पाण्डु” इति प्रसिद्धा । जीवा० २३ ।
 पंडुमहुर-पाण्डवकृत दक्षिणवेचालके नगरम् । ज्ञाता०
 २२५ ।
 पंडुमहुरा-पाण्डुमधुरा । मन्त० १६ । पाण्डुमधुरा-धृति-
 मतिविषये पाण्डुपुरी । आव० ७०८ । पाण्डुमधुरा ।
 उक्त० १७६ ।
 पंडुमए-पाण्डुक, नवनिधौ द्वितीया । ठाणा० ४४८ ।
 पाण्डुक-कालपरिणामतस्तवाविधरोगादेर्वा प्राप्तवत्स-
 भावम् । उक्त० ३३३ ।
 पंडुरग-पाण्डुराङ्ग-नैयायिकादिपापण्डमाश्रितम् । अनु०
 १४६ । पाण्डुराङ्ग-भस्मोद्धतितगत्र । अनु० २५ ।
 पंडुर-पाण्डुर-धुवल । ज्ञाता० ६३ । पाण्डुर-सुधाधव-
 लम् । ओप० ४ । पाण्डुर-अकलङ्कम् । जीवा० २७२ ।
 पाण्डुर-सुधाधवल । ज्ञाता० ३ ।
 पंडुरओ-शत । आव० ४१६ ।
 पंडुरग-पाण्डुरग-श्वे । ज्ञाता० १६ । पाण्डुरक ।
 भय० १६७ ।
 पंडुरतल-पाण्डुरतल-सुधाधयतलम् । ज० प्र० १०६ ।
 पंडुरपडपाउरण-पाण्डुरो-धीतः पट-प्रावरण येषां ते ।
 अनु० (?) ।
 पंडुरवत्त-पाण्डुरपत्र-वीगंपत्रम् । उक्त० ३३४ ।
 पंडुरा-पाण्डुरा-श्वेता । उक्त० ६८५ ।
 पंडुराय-हस्तितगपुरे राजा । ज्ञाता० २०८ ।
 पंडुरोग-पाण्डुरोग । ज० प्र० १२५ ।
 पंडुलइयमुही-पाण्डुकितमुक्षी-पाण्डुरीमृतवदना । निरव०
 ६ ।
 पंडुल्लंगितमुही-पाण्डुराङ्गितमुक्षी । आव० १५१ ।
 पंडुल्लइयमुहा-पाण्डुकितमुक्षी-पाण्डुरीमृतवदना । विपा०
 ४६ ।
 पंडुसिला-पाण्डुसिला । ज० प्र० ३७१ ।
 पंडुसेण-पाण्डुपुत्र । ज्ञाता० २२५ । पाण्डुपणः-सवेगो-
 दाहरणे पाण्डुश्रेयः स्यो राजा । आव० ७०६ ।
 पण्डे-पण्डवात्-नपुंसकहस्तात् । ओप० १६२ ।
 पंडोलि-पटोलि वनस्ततिविशेष । प्रमा० ३७ ।
 पंत-प्रान्तः-दक्षिणप्राय । ओप० १६२ । प्रान्त-भूता-

यद्येव । ज्ञाता० १११ । प्रान्त-स्वाभाविकरसरहित,
स्वल्पं वा द्वेषरहितम् विगतधुमम् । आचा० १४४ ।
प्रान्त-अवमम् । उक्त० ४१५ । प्रान्त-तदेव व्यापन-
विनष्टम् । बृह० प्र० २२० । प्रान्त-नीरसम् । उक्त०
२६४ । प्रान्त-पशुपित यद्भवकाद्यल्प वा । आचा०
२१३ । प्रान्त-प्रकृतमान्त प्रान्त यत्नादि पशुपितम् ।
ठाणा । २६८ । प्रान्त-नीरसप्रायम् । ओष० ४४ ।
प्रान्तम् । ओष० १४८ । प्रान्त-अमनोशम् । भग०
१७४ । प्रान्त-असारम् । दश० १८७ । पन्ते-प्रान्त-
विषये । ओष० १४८ । आहारे इष्टान्तम् । भग०
४८४ । प्रान्त-प्रकृततर । प्रश्न० १३- ।

पतकुल-प्रान्तकुल चण्डालादि । ठाणा० ४२० ।
पतकुलाणि-प्रान्तकुलाणि-तुच्छशयवृक्षाणि-दरिद्रकुलाणि
वा । उक्त० ४१६ ।
पतदेवया-प्रा ता देवता । दश० । १०३ ।
पता-प्रा-ना-प्रत्यनीका । आव० ६३३ । प्रान्ता-धर्मा
नभिमुखी । विण्ड० १०२ ।
पताव-भताडयत् । विण्ड १०० ।
पतावण-ताडनम् । ओष० १४६ ।
पतावेत्ता-ताडयित्वा । नि० सू० प्र० ३०० आ ।
पताहार-प्रा ताहार प्रकृषणास्यं यत्नाद्यय भुक्तावशेष
पशुपित वा । ओष० ४० ।
पति-पत्न्यां दिशि या अग्नि पङ्क्ति । जीवा० १८१ ।
पती-पङ्क्ति-भुक्तुमुपविष्टपुरुषादिसम्बन्धीनि । उक्त०
५६ ।
पतीतो-एकस्या दिशि या अग्नि सा पङ्क्ति । ज०
प्र० २४ ।
पथ-प-या-देशाद्विचलित देशांतरप्राप्तिलक्षण सम्प्रत्यया-
वातिरूप । सूत्र० १६७ ।
पथ-पथ-धर्मसाधेवाहस्य दासवेत् । ज्ञाता० ७६ ।
पथकोट्ट-पाथेपाठ । विषा० ३६ ।
पथकारण- । ज्ञाता० २३६ ।
पथकोट्टी- । ज्ञाता० २३६ ।
पथ-तेनपराक्रमो पथ । ज्ञाता० १०४ । पथ-
पार्थिवोपहरणे वापनातिकापुत्र । आव० ७०४ ।

पथक-ब्रह्मरत्नपत्नीनामयथाया पिता । उक्त० ३७६ ।
पथघाड्या-पथि-भार्गो-अपपये घातिका गन्तुणां हनन
पथिघातिका । प्रश्न० ३८ ।
पथनिर्झर्झ-पन्थान निद्वर्षानु-प्रलोकित शीलमस्येति
पथनिद्वर्षायी । आचा० २१५ ।
पथभासे-प-धाम्यास-समीपम् । ओष० २५ ।
पथा-यस्मिन् ग्रामनगरपत्नीप्रतीकाना किञ्चिदेकतरमपि
नास्ति स । वृ० द्वि० १२२ अ ।
पथिया-पन्थान नित्य गच्छतीति पान्यास्त एव पान्थिका
। ज्ञाता० १५० । बहुवच्यदेशे पेच्छिया ते वा मगिरवा ।
नि० सू० प्र० ३५८ अ ।
पथुड्या-भक्षिया । नि० सू० प्र० २०५ आ ।
पथु-रयो अचित्तो पथु । नि० सू० वृ० ७० अ । प्राय ।
नि० सू० प्र० २३ अ ।
पथुसार-पाथुसार-अथरसवणम् । दश० ११८ ।
पथुरिया-पाथुरिका-रज उदात्त । आव० ७३५ ।
पथुवृद्धी-पाथुवृष्टि । भग० १६५ । पांथुवृष्टि धूलिवर्ष-
णम् । जीवा० २८३ ।
पथु-पूमाकार आपाणुश्च रज अचित्तप्र पांथु । आव०
७३५ ।
पथ-पाति-रक्षति ता-भार्यामिति पतिः । उक्त० ३८ ।
पथ्या-प्रतिवा-प्रथुन्नेनमुता ब्रह्मदत्ताराशे । उक्त० ३७६ ।
पथु-प्रविष्ट । दश० ५६ । प्रतिष्ठ-मुपास्यपिता ।
आव० १६१ । प्रतिष्ठित-शास्त्रीयद्विद्योपमासनम् । ज०
प्र० ४६० ।
पथु-प्रतिष्ठ-अपायाधर्मातरस्यैवार्यस्य हृदि प्रभेदेन
प्रतिष्ठपनम् । नदी० १७७ ।
पथु-प्रतिष्ठित । आव० ५७८ ।
पथु-गालवाहनगरो । वृ० प्र० २७ आ । प्रतिष्ठान-
अवस्थानम् । अनु० १२६ । प्रतिष्ठान-त्रिकोपानमूल-
पाद । ज० प्र० ४२ । प्रतिष्ठान-त्रिकोपानमूलपाद ।
जीवा० १६८ । प्रतिष्ठान-नागवारणम् । प्रश्न० ६३ ।
प्रतिष्ठान-मूलपाद । जीवा० ३६६ । प्रतिष्ठान-शानि-
वाहननगरम् । आव० ८६ । प्रतिष्ठान-मूलपाद । ज०
प्र० २३ ।

पद्मट्टिञ्ज-प्रतिष्ठित-प्रकषेण स्थितवान् । दश० ७० ।
 पद्मट्टिय-प्रतिष्ठित-नारकादिभावेनावस्थितम् । भग०
 ८२ । प्रतिष्ठित-अपुनरागस्या व्यवस्थित । प्रशा०
 १०८ ।
 पद्मट्टिया-प्रतिष्ठिता साद्यपर्यवसित काय स्थिता । उत्त०
 ६८४ ।
 पद्मट्टाणं-प्रतिष्ठानं-वैधर्म्यादाहरणे नगरम् । भाव०
 ६६८ ।
 पद्मणी-पचनी नरकपालघ्ननस्यानम् । भाव० ६२१ ।
 पद्मण्य-प्रकीर्णं-इतस्ततो विक्षिप्तम्, असम्बद्धम् । उत्त०
 ३४६ । प्रकीर्णं । वृ० प्र० १२६ आ ।
 पद्मण्यकहा-नेगमसगह्ववहारेहिं क्व क्वह्विज्वति साउत्सगो
 पद्मण्यकहा । नि० वृ० प्र० २४० अ ।
 पद्मण्यपञ्चो-घघणोयसुओ अगीतो अपरिणामगो य, एतेषि
 उद्गुह्न कहितो पद्मण्यपञ्चो । नि० वृ० वृ० ८१ अ ।
 प्रकीर्णप्रभ-प्रभ-श्लेष्मूतान्त पातो रहस्यार्थं स प्रकीर्णो
 येन स प्रकीर्णप्रभ । वृ० प्र० १३० अ ।
 पद्मण्यवार्द्ध-प्रतिज्ञावादी-प्रतिज्ञया वा इदमित्येव इत्ये-
 कान्ताभ्युपगमरूपया वदनशील । उत्त० ३४६ ।
 प्रकीर्णवादी-प्रकीर्ण-इतस्ततो विक्षिप्तम्, असम्बद्ध-
 नित्यर्थं, अदति-अल्पतीत्येवशील, अस्तुतत्त्वविचारेऽपि
 मत्किञ्चनवादी । यः पात्रमिदमपात्रमिदमिति याञ्चरीक्ष्यैव
 क्यञ्चिदधिगत अतुरहस्य अरतीत्येवशील । उत्त०
 ३४६ ।
 पद्मण्यविल्लत- । नि० वृ० प्र० १०२ भा ।
 पद्मण्ययिञ्जो-प्रकीर्णविज्ञ-श्लेष्मूतान्तर्गता रहस्यपचन
 पटति सभ्यते सा । वृ० प्र० १३० अ ।
 पद्मण्य-प्रतिज्ञा-निष्प्रयत्नोऽभ्युपगम । राज० १३३ ।
 प्रकीर्ण-अप्रतिनियता । वृ० प्र० २६४ अ ।
 पद्मन्-प्रदत्तम् । प्रभ० ११५ । प्रतिज्ञा-पदा । दश०
 २६३ ।
 पद्मन्ना-प्रकीर्णकान्ति । प्रभा० ३६ ।
 पद्मन्तय-प्रकीर्णतय-श्रेष्ठादिनियतरचनाविरहित स्व-
 दास्यपेन यथाकथञ्चित्कियमाणे तः । उत्त० ६०१ ।
 पद्मन्ना-प्रविष्टा-निदानरूपनरुपा आधया । मूत्र० २६० ।

प्रतीर्णा-निस्तोर्णां जाजन्मपालिता । प्रभ० १०५ ।
 पद्मना-प्रतिभा-प्रद्युम्नसेनमुता ब्रह्मन्तराज्ञी । उत्त०
 ३७६ ।
 पद्मनाए-प्रतिभय-भयजन । शाता० ७६ ।
 पद्मनपुरत्ता-मन्तार प्रति रागवती । शाता० २०२ ।
 पद्मया-पतिता आत्यादेर्बहिष्मता । अन्त० १२ ।
 पद्मरिक्क-स्थ्यादिविरहितेन विविक्त म्याबाप वा । उत्त०
 ११० । प्रतिरिक्त विजनम् । भगस ५४३ । प्रतिरिक्त-
 एकान्त । ज० प्र० १०७ । प्रचुरतरम् । शोष १०१ ।
 प्रतिरिक्तम् । भाव० ६६ । विजन प्रचुर वा एकांतम् ।
 वृ० वृ० ११६ आ । एकान्त-स्थ्यादासद्गुल । उत्त०
 ६६५ ।
 पद्मरिक्कमज्जितघयविहीए-प्रतिरिक्तमज्जनविधिया ।
 भाव० ६५ ।
 पद्मरिक्कय-प्रचुर । शोष० १०३ ।
 पद्मल्लं-पदं-श्लोपद पादादी क्वाठियम् । प्रभ० १६१ ।
 पद्मवं-तलशशाभाजनम् । भग० ३१३ ।
 पद्मविल्लो-जो पुण आदिरथेण सञ्च कर्हेति सो । नि०
 वृ० वृ० ८१ आ० ।
 पद्मविसेस-प्रतिविशेष-प्रतिनियतविशेष । नदी० ८५ ।
 पद्मव- । शाता० २१३ ।
 पद्मवृत्ति-अज्ञेय अज्ञेति । नि० वृ० प्र० १६० अ० ।
 पद्मवृगे-प्रद्युताङ्ग-चतुरशीत्या लक्ष्मींयुते । अत्रु० १०० ।
 पद्मए-प्रद्युतम् चतुरशीत्या लक्ष्मीं प्रद्युताङ्गं । अत्रु० १०० ।
 भग० २६० । कानमानविशेष । भग० २७५ ।
 पद्मच्छा- । शाता २१६ ।
 पद्मट्ट-परिवक्त परिवर्तवाद इत्यर्थं । भग० ६६८ ।
 पद्मट्टपरिहार-परिवृत्तपरिहार । भग० ६९७ । शरी
 रान्तरप्रवेग । भग० ६७३ । परावर्षं परिहार ।
 भाव० २१४ ।
 पद्मट्ट-प्रकीर्ण-सूर्यंराशेऽतमाग । भग० ३४० ।
 पद्मट्टा-प्रदृष्टा । भाव० ८०० ।
 पञ्च-प्रद्युमन । भाव० ४०० । प्रद्युमं । भाव०
 २७७ ।
 पञ्चम-प्रद्युमीभवति । भाव० ६७६ ।

पञ्चसंग-प्रयुताङ्ग चतुरशीतिरयुतशतसहस्राणि प्रयुताङ्गम् ।
 जीवा० ३४५ । ठाणा० ८६ ।
 पञ्चत-चतुरशीति प्रयुताङ्गशतसहस्राणि प्रयुतम् । जीवा०
 ३४५ । ठाणा० ८६ । प्रयुक्त-योजित । जीवा० १६३ ।
 प्रयुक्त-प्रयोग । भग० १८२ । प्रज्ञा० ४३६ ।
 पञ्चतदन्वसम्भ-यत्प्रयुक्त द्रव्य लाभहेतुत्वादात्मनः समा-
 धानाय प्रभवति तत्प्रयुक्तद्रव्यसम्यक् । आवा० १७६ ।
 पञ्चस्ति-प्रवृत्ति-भ्यक्ततरवार्ता । ज्ञाता० ८४ ।
 पञ्चस्ती-प्रवृत्ति । आवा० ४१६ ।
 पञ्चस्य-प्रोषितम् । आवा० ३४२ । प्रोषितम् । उक्त०
 १४७ ।
 पञ्चस्यभक्तारा- । नि० चू० प्र० १०६ अ ।
 पञ्चस्यवड्या-प्रोषितपतिता । आवा० ६४० । प्रोषित-
 भतृका । ओष० १५० । प्रोषितभतृका । आवा० ३६८ ।
 पञ्चस्पृष्ट-प्रयोजकः-प्रसिष्य । भग० ५४६ । शिष्य-
 सन्तान । भग० ६६१-]
 पञ्चमग-पञ्चाङ्ग - चतुरशीतिरयुतशतसहस्राणि ।
 जीवा० ३४५ । कालमानविशेष । ठाणा० ८६ ।
 कालमानविशेष । भग० ८८८ । कालमानविशेष ।
 सूर्य० ६१ । चतुरशीत्यालक्षैरुत्पले पञ्चाङ्गम् । अनु०
 १०० ।
 पञ्चम-पञ्च-हिमवति ह्रद । ठाणा० ७३ । पञ्चमजिन
 मिधादाता । सम० १५१ । आगामिन्या अवसरपिण्या
 अष्टमचक्रा । सम० १५४ । कालमानविशेष । भग०
 २१० । भग० २७५ । आगामि-या अवसरपिण्यां अष्टम-
 बलदेव । सम० १५४ । कालमानविशेष । भग०
 ८८८ । जलद्रहो वनस्पतिविशेष । प्रज्ञा० ३३ । काल-
 मानविशेष । सूर्य० ६१ । पञ्च-सुमतिजिनप्रथममिहा-
 दाता । आवा० १४७ । पञ्च-अष्टमबलदेव । आवा०
 १५६ । पञ्च-चतुरशीति सक्षे पञ्चाङ्गम् । अनु० १०० ।
 ज्ञाता० २५३ । पञ्च-कमल-पञ्चकामिधान गन्धद्रव्य
 वा । जीवा० २७७ । पञ्च-पृष्करम् । जीवा० ३३३ ।
 चतुरशीति पञ्चाङ्गशतसहस्राणि पञ्चम् । जीवा० ३४५ ।
 पञ्चम् । प्रज्ञा० ३७ । पञ्च-विन्दुजालरूपम् । ज० प्र०
 ५२८ । सहस्रपत्र-देवभरिकलित पञ्च । आवा० २३२ ।

पञ्च-अरविन्दम् । दश० १८५ । सौधर्मकल्पे पञ्चावत-
 सकविमाने सिंहासनम् । ज्ञाता० २५३ । पञ्च-कमल
 गन्धद्रव्यविशेषो वा । सम० ६१ । कल्पावतसिकस्य
 प्रथममध्ययनम् । निरय० १६ । पञ्च । ज्ञाता० ६६ ।
 पञ्चकम् । आवा० ३६३ । पञ्च-सूर्यविकाशिपञ्चकम् ।
 राज० ८ । पञ्चार्थ-भगवत्यामेकादशशते पञ्चोद्देशकः ।
 ५११ । पञ्च-पञ्चकामिधानं गन्धद्रव्यम् । ज० प्र०
 ११७ । आणतकल्पे विमानम् । सम० ३५ । सहस्रा-
 कल्पे विमानम् । सम० ३३ । पञ्च-कमल, एतद-
 मिधानगन्धद्रव्यम् । जीव० १६ । पञ्च-सूर्यविकाशि ।
 जीवा० १७७ । पञ्च-ह्रदविशेष । ज्ञाता० १२८ ।
 पञ्चमगधा-पञ्चगन्धा । ज० प्र० ३१३ ।
 पञ्चमग-पञ्चक कुङ्कुमकेसरम् । दश० २०६ ।
 पञ्चमगुल्म-कल्पावतसिकस्य सप्तममध्ययनम् । निरय० १६ ।
 पञ्चगुल्म-नलिनगुल्मविमान । उक्त० ३७६ । सहस्रारे
 विमानविशेष । सम० ३५ । पञ्चगुल्म-विमानविशेष ।
 उक्त० ३६५ ।
 पञ्चमजाल-पञ्चजाल सर्वरत्नमयपद्यात्मक । जीवा० १८१ ।
 पञ्चमणामे-घातकीलण्डापरकङ्कायां नरपति । ज्ञाता०
 २१३ ।
 पञ्चमणिकदो-पदिनीकन्द-उत्पलिनोकन्द । प्रज्ञा० ३७ ।
 पञ्चमद्रह-पञ्चद्रहो नाम द्रह पञ्चद्रहो नाम ह्रहो वा । ज०
 प्र० २८४ ।
 पञ्चमद्रहपभाह-पञ्चद्रहप्रमाण-पञ्चद्रहाकाराणि आयत-
 चतुरस्राकाराणि । ज० प्र० २८८ ।
 पञ्चमपद्रह-पञ्चपञ्चम-पञ्चपत्रम् । जीवा० ३८६ ।
 पञ्चमपम्हा-पञ्चमर्मा । प्रभ० ७० ।
 पञ्चमपम्भा-पञ्चप्रभा दक्षिणपुष्करिणीनाम । ज० प्र० ३३५ ।
 पञ्चमपपथ-परम्परा । वृ० तृ० ११३ अ ।
 पञ्चमपपह-द्रह निष्पङ्कतामङ्गीकृत्य पञ्चस्येव प्रभा यस्याऽ-
 सो पञ्चमम, पञ्चजिन । आवा० ५०३ ।
 पञ्चमभद्र-कल्पावतसिकस्य पञ्चममध्ययनम् । निरय० १६ ।
 पञ्चमरह-पञ्चरथ-सर्वकामविरक्तशाविषये देवलासुतराज-
 कुमार । आवा० ७१४ ।
 पञ्चमराग-पञ्चराग-रत्नविशेष । ज० प्र० ४८ ।

पञ्चमरूपखल-पञ्चमतिविद्यालतया वृद्ध इव पञ्चवृद्धः । जीवा० ३३३ ।
 पञ्चमलय-पञ्चमता-मृणालिका । भग० ४७८ ।
 पञ्चमलयमतिवित्तं- । आषा० ४२३ ।
 पञ्चमलया-पञ्चलताः, पद्मिन्यः । ज० प्र० २६२ । पञ्च-
 लता-स्थलकमलिन पञ्चकामिधानवृक्षलता वा । औप० ६ । पञ्चलता-पद्मिनी । जीवा० १८२ । लताविशेषः ।
 ३शा० ३२ । पञ्चलता-पद्मिन्यः । (?) ।
 पञ्चमलेता-पञ्चमर्गवर्णां लेख्या पञ्चलेख्या । ठाणा० १७५ ।
 पञ्चमवडैसए-सौधमंकरूपे विमानः । ज्ञाता० २५३ ।
 पञ्चमघरवेद्यया-पञ्चघरावेदिका-पञ्चप्रधानावेदिका । जीवा० १८३ । पञ्चघरावेदिका, देवभोगभूमिः । (?) । पञ्चघरा-
 पञ्चप्रधानावेदिका । (?) ।
 पञ्चमयूह-पञ्चकरोयूहः-पञ्चयूहः-परैषामपमिभवनीयः,
 छन्द्यविनासविशेषः । प्रभ० ५७ ।
 पञ्चमसंज्ञं-पञ्चसंज्ञं-चन्द्रप्रसन्न्य तृतीयपारणकस्यानम् । (?)
 पञ्चमसर-पञ्चसरः । भाव० १७० । पञ्चसरः । भाव० १८५ । पञ्चानि यन्त्रोत्पद्यन्ते सरसि तद् पञ्चसरः ।
 ज्ञाणा० ५०२ । षडुदंशस्वप्ने दशमम् । ज्ञाता० २० ।
 पञ्चमसिरी-नवमवर्षाक्षिणः स्त्रीरत्नम् । सम० १५२ अ ।
 पञ्चमी-मेघनादविद्यापरकन्या । भाव० ३६३ । षण-
 मित्ततरपवाहस्य बीया भञ्जा । नि० पू० तु० १२८ अ ।
 पञ्चमी-योगमंघटे निरपलापहृष्टान्ते दन्तपुरनगरे धनमित्र-
 क्तिजस्य लक्ष्मी भार्या । भाव० ६६६ ।
 पञ्चमसेण-बलावतमिवस्य पञ्चममध्ययनम् । निरय० १६ ।
 पञ्चमा-धर्मरूपाया नवमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । ज्ञाता० २३३ । भोमराशसेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । ठाणा० २०५ । मुनिमुक्तास्वामिनो जननी । सम० १५१ । भोमराशसेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । चाण्डे-
 केन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ । वनस्पति-
 विशेपः । भग० ८०५ । पञ्चा-चाण्डेकेन्द्रस्य प्रथमाऽग्र-
 महिषी । जीवा० ३६५ । माषाणशारववनस्पतिहाय-
 विशेषः । प्रज्ञा० १५ । धर्मरूपाया पञ्चमवर्गस्य त्रयो-
 दशममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ । धर्मरूपायाः नवम-

वर्गस्य प्रथममध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ । पञ्चा-पूर्वस्यो
 पुष्करणीनाम । जं० प्र० ३३५ । कालमानविशेषः ।
 ठाणा० ८६ ।
 पञ्चमाई-पञ्चानि सूर्यविकासीनि ईवद् श्रेतानि वा । जं० ५० २६ ।
 पञ्चमाकारं-पञ्चाकारम् । भाव० ४२७ ।
 पञ्चमाते-यक्षेन्द्रस्याग्रमहिष्या राजधानी । ठाणा० २३१ ।
 पञ्चमार्म-यस्मिन् गर्भगते देव्या । पञ्चमयने दोहो जातः,
 तच्च तस्यै देवतया सञ्जितं, पञ्चवर्गस्य भगवान् तेभ्य
 पञ्चम इति । भाव० ५०३ ।
 पञ्चमावर्द्ध-पञ्चावती-चम्पायां कृष्णकराज्ञो भार्या । भग० ३१६ । पञ्चावती-पाञ्चास्यरूपकवास्तव्या चतुर्थी
 दिशकुमारीमहत्तरिका । जं० प्र० ३६१ । पञ्चावती-
 मुनिमुक्तामता । भाव० १६० । पञ्चावती-वैतलीपुरनगरे
 कनकराजपत्नी । भाव० ३७३ । पञ्चावती-द्रव्य-
 व्युत्सर्गं चेटकदुहिता । चम्पानगरेसदधिवाहनपत्नी कर-
 कण्डुमाता । भाव० ७१६ । कृष्णस्य देवी । निरय० ५ ।
 धर्मरूपाया नवमवर्गस्य प्रथममध्ययने देवी । ज्ञाता० २५३ ।
 रोहीतकनगरे महाबलराज्ञो भार्या । निरय० ५० ।
 कोणिकस्य राज्ञी । निरय० १६ । कालककुमार-
 पत्नी । निरय० १६ । पञ्चावती-सिन्धुयोगहृष्टान्ते ईहय-
 कूलसंभूतवैशालिकचेटकस्य द्वितीया पुत्री । भाव० ६७६ ।
 पञ्चमावती-करकण्डुमाता । नि० पू० प्र० १६५ अ ।
 नि० पू० द्वि० ५६ अ । नरवाहनराज्ञी । भ० प्र० २२७ अ ।
 कनकराजस्य राज्ञी । ज्ञाता० १८५ । भोमराशसेन्द्रस्य द्वितीयाऽग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 सेनकपुरे सेनकराजपत्नी । ज्ञाता० १०५ । साकेतनगरे पट्टयुधि-
 राज्ञी । ज्ञाता० १३० । पञ्चावती-सतानीकराज्ञी
 पुत्रोत्पन्नस्य पत्नी । विशा० ६८ । पञ्चावती-अतक-
 ह्वानां पञ्चमवर्गस्य प्रथममध्ययनम् । अन्त० १५ ।
 पञ्चावती-नाम्निकरवास्तव्या चतुर्थी दिशकुमारी । भाव० १२२ ।
 पञ्चावती-चेटकदुहिता दधिवाहनराज्ञी । उत० ३०० ।
 पञ्चावती-महापदाराज्ञी । उत० ३२६ । मरुतार्ये देवी । भ० प्र० २८० अ ।
 पञ्चमावतीदेवी-उत्तरेकेपद्मार्द्रा देवी । ज्ञाता० १०८ ।

पञ्चमासण-पञ्चासन-पञ्चाकारमासनम् । जीवा० २०० ।
पञ्चमुत्तर-पञ्चोत्तर-शुभलक्ष्याया आस्वादे दृष्टान्त ।
प्रज्ञा० ३६४ । दशमचक्रोपिता । सम० १५२ । पञ्चोत्तर-
दिग्दृष्टिस्तकूटनाम । सम० १५२ । पञ्चोत्तरा नवमचक्रो-
ग्रहापचापिता । भाव० १६२ ।

पञ्चमुत्तरा-पञ्चोत्तरा शर्वराभेद । ज० प्र० ११८ ।
पञ्चमुपल-पञ्चोत्पल-मधस्यासाकाकार पात्रम् । आ०
२११ । जस्त अहो षाभो पञ्चमागिती उप्पलागिती वा त
पञ्चमुपल । नि० सू० प्र० १२५ । पञ्चोत्पलाकारपुष्पक-
मुक्तम् । वृ० द्वि० २४५ अ ।

पञ्चमे- । नि० सू० प्र० १६० ।
पञ्चमोत्तरा-पञ्चोत्तरा । जीवा० २७८ ।
पञ्चमगे-कानमानविशेष । भग० ८८८ ।
पञ्चर-प्रचुर । ओष० १२० ।

पञ्चरजध-प्रचुरजङ्घ-पुष्टजङ्घ । ज० प्र० १३१ ।
पञ्चरजगवय-पौरजनपदम् । भाव० १७४ ।
पञ्चरथ-प्रचुराथ-प्रभूताय । भाव० ४१३ ।
पञ्चरा-पौरा-पुरवासिन । वृ० प्र० १५५ अ ।
पञ्चराए-प्रचुराणि प्रचुरकाणि-प्रभूतानि । प्रचुर आभो-
लाभो यस्मिन् । उक्त० २८६ ।

पञ्चल-साधारणबादरवनस्पतिकायविशेष । प्रज्ञा० ३४ ।
पञ्चलण-पचनविशेष । प्रभ० १४ ।
पञ्चलिय-पचक अग्निष्वा पञ्चलिय । नि० सू० द्वि० १५७ अ
पञ्चल्लग-भाजन स्यात्त्यादि । दश० ६७ ।
पञ्चसा-भ्लेच्छविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
पञ्च-प्राग्प्रत्युपति । ओष० ८१ । प्रगे । भाव० ८६,
३३५, ६४० । प्राग्-पूर्वम् । ओष० ४७ । पूर्व, प्रगे ।
वृ० द्वि० १६१ आ ।

पञ्चणियार-प्रहृष्ट एणाचार षंणीचार । प्रभ० १४ ।
पञ्चस-प्रदेश-लघुतरम् । भग० ३८१ । प्रकृष्टो-निरक्षो
धर्माधर्माशाजीवानां देश-अवयवविशेष प्रदेश ।
ठाणा० २४ । प्रदेग-देशकदेश । ज० प्र० ३१६ ।
प्रदेश-कमपरमाणु । प्रज्ञा० २१८ । प्रदेश-पञ्चरेखा
दिरूप । जीवा० ३२२ । प्रदेश-परमाणु । भाव०
१३ । प्रदेश-धरा । विशेष० ६४७ । प्रदेश-जीव-

प्रदेश कर्मपुद्गलसम्बन्ध । भाव० ५६८ । सयमस्था-
नाविभागपरिच्छेद । वृ० नृ० १५ आ । प्रकृष्टो-निरक्षो
देश, प्रदेशः । अनु० ६७ । प्रकृष्टो-निरक्षभागः । प्रकृष्ट-
सर्वसूक्ष्म पुद्गलास्तिकापस्य देशो-निरक्षो भाग प्रदेशः
अनु० ६८ । प्रकर्षणान्यत्वात्प्रदेशान्तराभावेन क्वचि-
दप्यनुगतरूपामावलक्षणेन दिश्यते-प्राग्बहुपदिश्यते इति
प्रदेश-निरक्षो भागः । उक्त० ६७२ । प्रदेश-सूक्ष्मत्वा-
दस्य अन्त्यप्रदेशजीववादिन लक्ष्य एव प्रदेशो जीव
इत्यभ्युपगत । उक्त० ५२ । लघुतरभाग । ज० प्र०
१४४ ।

पञ्चसकम्म-प्रदेशा-कर्मपुद्गला जीवप्रदेशोच्चोत्प्रोतानां
तरूप कम्म प्रदेशकम्म । भग० ६५ ।

पञ्चसभा-प्रदेशाद्य-प्रदेशपरिणाम । ठाणा० २५३ ।
पञ्चसघण-प्रदेशघन-सस्थानविशेष । भाव० ४४४ ।
पञ्चसणामणिहृत्ताउए-प्रदेशा-कमपरमाणव ते च सङ्ग
मतोऽप्यनुभूयमाना परिहृत्यन्ते तदप्रधान नाम तेन सह
निघन्तमामु प्रदक्षानामनिघन्तायु । प्रज्ञा० २१८ ।
पञ्चसनिघन्तसठाण-प्रदेश-आत्मप्रदेशानिघन्त-निघन्त स-
स्थान यस्य स. प्रदेशानिघन्तसस्थान । प्रज्ञा० १०८ ।
पञ्चससकम्म-परकर्मद्वयमन्यप्रकृतिस्वभावेन परिणाम्यते
सः प्रदेशसकम्म । ठाणा० २२७ ।

पञ्चसा-प्रदेशा-जीवप्रदेशोच्चोत्प्रोता कमपुद्गला । भग०
६५ । प्रदेशा-जीवप्रदेशा एसां ते जीवप्रदेशाः, चरम-
प्रदेशजीवप्ररूपो निघ्नव । भाव० ३११ ।

पञ्चसी-प्रदेशी । भाव० १६७ ।
पञ्चोअण-प्रयोअन-प्रवर्तनम् । उक्त० ५०३ ।

पञ्चोए-प्रतोद-आरादण्डलक्षण । दश० २५० ।
पञ्चोग-कायादिप्रयोग । ओष० २२१ । प्रयोग-चेतना-
वतो ङगपार । विने० १०६० । प्रयोग-हरणक्रियायां
प्रेरणमन्वयुताय । भाव० २३ । प्रयोग-उपाय । रात्र०
१४६ । प्रयोग-मन प्रभृतीनां श्वाश्रियमाणानां जावेन
हेतुकृत्पूतेन यद् व्यापारण प्रयोअन स प्रयोग । ठाणा०
१०७ । सम्पत्तयादिपूर्वो मन प्रभृतिव्यापार, अथवा
सम्पत्तयादिप्रयोग-उचितानुचितोभयसक जीवविध्यापारः
ठाणा० १५१ । प्रयोग-प्रसापनाया दोषवर्णनपदम् ।

प्रज्ञा० ६ । प्रयोगः-प्रकषेण युज्यते व्यापार्यते-क्रियामु
सम्बन्ध्यते वा साम्प्रदायिकेयापकर्म्मणा सहारत्ना जनेनेति
प्रयोगः-परिस्पन्दक्रिया अक्षरमव्यापार इति, । प्रज्ञा०
३१७ । प्रयोगः-प्रयुज्यते इति व्यापारो धर्मवशाप्रबन्धो
वा । सू० २३६ (?) । प्रयोगः-बोधांस्तरायक्षयोपनामजोव-
दीर्घजनितो व्यापारिः । उक्त० २०१ । प्रयोगः-व्यापारः ।
ज्ञाता० १७७ । प्रयोगः-व्यापारणं करणं आश्रया व्या-
पारः । ठाणा० ५१५ । प्रयोजनं, सपरिस्पन्द आत्मनः
क्रियापरिणामो व्यापारः इत्यर्थः । सम० ३१ । व्या-
वृत्तिः । सम० १२७ । व्यापरण-करणम् । उक्त० ५८८ ।
प्रयोगः-जोवव्यापारः । भग० ५५ । प्रयोगः-कलाभरतम् ।
ज० प्र० २३२ । प्रयोगः-स्वकनसाधनव्यापारः । दश०
१२३ । कायादिप्रयोगः । व्य० द्वि० ३६१ अ ।

पञ्चोपकरण-प्रयोगकरणम् । उक्त० १६७ ।

पञ्चोपकिरिया-प्रयोगक्रिया मनोवाक्यफलक्षणा । सूत्र०
१०४ । प्रयोगक्रिया, दिनान्तिक्रियामध्ये योद्धवामो । भाव०
६१२ । प्रयोगो-मनोवाक्यफलक्षणास्तस्य क्रिया-करण
ध्यावृत्तिरिति प्रयोगक्रिया, अपवा प्रयोगः-मनःप्रवृत्तिभिः
क्रियते-बध्यत इति प्रयोगक्रिया कर्मरत्यर्थः । ठाणा०
१२३ ।

पञ्चोपगतो-प्रयोग-प्रागुक्तः पञ्चदशविधः स एव गतिः
प्रयोगगतिः । प्रज्ञा० ३२५ ।

पञ्चोपपरिधया-श्रीव्यापारेण तरोरादितया पणितताः ।
भग० १२८ ।

पञ्चोपघषे-जोवप्रयोगवृत्तः । भग० ३६४ ।

पञ्चोद्व-प्रतिष्ठः । वृ० प्र० २३१ अ ।

पञ्चोद्व-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०४ ।

पञ्चोद्वर्ण-प्रयोजनं-अक्षरपरणीयं प्रयोजनम् । प्रम० २४ ।
प्रयोजनम् । प्रज्ञा० ४४७ । येन प्रयुक्तः प्रवर्तते तद्
प्रयोजनम् । भाव० १७७ ।

पञ्चोपसद्वृ-पनीचपथिः-प्राक्तरद्वन्द्वम् । शीघ्र० ६४ ।

पञ्चोसगिञ्जो-प्राथम्यः । भाव० १८७ ।

पञ्चोसिता-पक्षवा । उक्त० १७६ ।

पञ्चोस-प्रद्वेषः । शीघ्र० १४६ । स्नेहविशेषः । प्रज्ञा०
५५ । प्रद्वेष-द्वन्द्वम् । उक्त० ६३३ । पञ्चोसपद्वः ।

ठाणा० २१४ । प्रद्वेषः । भाव० ६४० ।
पञ्चोसकाल-प्रद्वेषकाले-रजनीमुखममयः । उक्त० ५३६ ।
पञ्चोसा-प्रद्वेषः क्रीषादिः नवमी प्रतिमेवा । भग० ६१६ ।
पञ्चोसिया-जनपदविशेषः । भग० ४६० ।
पञ्चोसगा-पीठविशेषः, आदिसंस्कृतो पर्यन्तानत्रप्रदेशो पीठो
प्रकण्ठो । जं० प्र० ५३ ।

पक- । व्य० द्वि० १४१ अ ।
पकट्टय-प्रकर्षयति-आकर्षयतीत्यर्थः । व्य० द्वि० ८६ आ ।
पकल्प-प्रकल्प-अष्टाविधविधियः आचारप्रकल्पः, निशो-
धातनाचाराङ्गमिति । प्रम० १४५ । प्रकषेण कल्पः
प्रकल्पः-प्रकल्पना, प्रकर्षयतीत्यर्थः वा प्रकल्प-प्रकल्पप्रधा-
नेत्यर्थः, कल्पनं पकल्पो छेदनेत्यर्थः । प्रकषात्प्रकल्पनं
प्रकल्पः । नि० सू० प्र० २१ आ । घेरकपिपा
संघाक्ततरपट्टेभु सुर्वति एव पकल्पो । नि० सू० प्र०
१६१ आ । गितोहृन्नामयं । नि० सू० सू० ८१ अ ।
प्रकल्पः-आचारः, आश्रया । ठाणा० १४३ । अक्षयन-
विशेषः, निशोधाः, व्यवस्थापनम् । सम० ४८ । प्रकल्प्यं
प्रकल्पनीयं पिण्डादि । ठाणा० ३०० । प्रकल्पः-अष्टाशीति-
श्लेषु द्वापञ्चानतय । ज० प्र० ५३५ । प्रकल्प-निशो-
धाव्यपनम् । व्य० द्वि० ४० आ । णसीहं । नि० सू०
सू० १०० आ ।

पकम्पति-प्रकम्पते प्रकषेण प्रमथतीत्यर्थः । ठाणा० ५२२ ।

पकरण-प्रकरण क्रिया । प्रम० १४१ ।

पकरणेप्रमुत्तं-प्रकरणपूत्रम् । वृ० प्र० ५० आ ।

पकरेह-वर्णाति । भग० ५१ । स्थितिबन्धापेक्षया वटा-
मर्यापेक्षया वा पकरेह । भग० १०२ । वर्णाति ।
प्रज्ञा० ४०७ । प्रकरोति-प्रकषेण वर्णाति । विष्णु०
४१ ।

पकरेति-प्रकरोति वेदपने वर्णाति च । भग० ६८ ।

पकाम-प्रकाम-अपवर्धम् । ज्ञाणा० ३१ । प्रकाम-अप-
वर्धम् । भग० २६३ । अनेवचाः । वृ० द्वि० १४ अ ।

पञ्चमनिकरण-प्रकामनिकरणं-प्रकाम-हृत्पिताप्राप्तियः
प्रवृद्धमानतया प्रकृष्टोभिममयः प एव निकरणं-पञ्चम पञ्च
प्रदेशे तत्तथा, अन्वये लाहुः-पञ्चमे-तीषामिमानं गति
प्रकाम वा-अपवर्धं निकरणं इहापेक्षापकञ्चिदमाणासो

यत्र तत् प्रकामनिकरणम् । (?) ।

पकारफकारवकारमकारमकारप्रविभक्ति-एकोनविंश-
तितमो नाट्यविधिः । जीवा० २५७ ।

पकामरसभोर्दे-प्रत्ययमन्त्रयोक्ता । औप० ३८ ।

पकित्तिया-प्रकीर्णताः-प्रकथेण सन्देहापनेतुत्वलक्षणेन सश-
ब्दिता । उक्त० ६७६ ।

पकिन्ना-प्रकीर्णानि दत्तानि । उक्त० ३६१ ।

पकीर्ण-प्रकीर्णं विहितम् । प्रश्न० १५४ ।

पकुन्द-वण्डश कृत्वा । सूत्र० १६३ ।

पकुन्दव-आलोचितेष्वपराधेषु प्रायश्चित्तदानतो विशुद्धि-
कारायुक्तु समर्थः । भग० ६२० ।

पकुन्दी-आलोहए जो पच्छित्त कारवेनि सो पकुन्दी :
नि० ब्रू० प्र० १२८ आ । आलोचिते शुद्धिकरणसमर्थः ।
ठाणा० ४८६ ।

पकोट्टए-प्रकोष्ठक-कलाचिका । ज० प्र० ५२७ ।

पकोट्टी-प्रकोष्ठो-कलाचिका । प्रश्न० ८१ ।

पक्क-पक्व-पाकप्राप्तम् । दश० २१८ । पक्वः-पाक-
प्राप्तः । आवा० ३६१ । पक्वः-काठिन्यमुपगतः ।
शाता० ११६ । आसङ्गदिक-कलहनयिल । वृ० द्वि०
२६३ अ । जं अगिगणा पनलियं पक्क । नि० ब्रू० द्वि०
१५७ अ । पक्वम् । ध्य० प्र० २५६ ।

पक्कण-चाण्डालः । आव० २१७ ।

पक्कणकुल-मातङ्गप्रहम् । वृ० तु० १८ आ । गहित-
कुलम् । आव० ५२० ।

पक्कणदेशज-पक्कणि । ज० प्र० १६१ ।

पक्कणिय-पक्कणिक-विजातदेवनिवासीभेच्छविद्येय ।
प्रश्न० १४ ।

पक्कणिया-भेच्छविद्येय । प्रश्न० ५५ ।

पक्कणी-धानीविद्येय । शाता० ५७ ।

पक्कतसमेहवप्रा-पक्कवपरो यस्तन-ज्ञानवृत्ता स च
मेधश्चेति विग्रहस्तस्यैव वर्णो येषां वै तथा । शाता०
२३१ ।

पक्कमोम-कपालियादि पक्कमोमं । नि० ब्रू० द्वि०
६४ आ ।

पक्कमहुर-कपे द्वितीयो प्रकारः । ठाणा० १६६ ।

पक्कमेत्ति-मन्दपक्का । नि० ब्रू० द्वि० ७५ अ ।

पक्का-पक्वा-पक्वः-पाकप्राप्तः । आवा० ३६१ ।

पक्काम-अर्धपक्वम् । ओष० १०० ।

पक्कट्टगसठाण-पक्केट्टकामस्यान-मानुष्यक्षेत्रवाह्यसूर्य-
चन्द्रातपक्षेपम् । जीवा० ३५७ ।

पक्किलियाणं-प्रकीर्णता-कीर्दितुमारब्धवत् । जं० प्र०
३६ ।

पक्कौलिय-प्रकीर्णित-कीर्दितुमारब्ध । शाता० ५० ।

पक्कुणीहि- । भग० ४६० ।

पक्कद-प्रस्कन्दय-आक्रामय । उक्त० ३६६ । प्रस्कन्दन्ति-
अधवस्यन्ति । दश० ६५ । प्रस्कन्दः-गमनम् । प्रश्न०
६८ ।

पक्क-पक्ष-परिग्रहोऽङ्गीकार । भग० १७ । पक्ष-
वस्तुधर्म-परिग्रहो वा । भग० १८ । पक्ष-अक्षदेश ।

जीवा० १८० । पक्ष-अङ्कमयः । जीवा० ३६० । पक्ष-
पार्श्वं पूर्वापरदक्षिणोत्तररूपः । प्रश्न० ३२६ । मध्य-
राजः । शाता० मल्ली । पक्षकम् । (?) । तिही (दश ब्रू०)

सावनपक्षाततिथिग्रहार्थं पक्षेति तथा च भोगापेक्षातिथि-
नात्र । (?) । कालविशेषः । भग० ८८८ । पक्ष-ग्रह ।

ज० प्र० १४१ । आचार्यपक्षक-पक्षप्रदेशः । जीव०
१०७ । पक्षः-पार्श्वं सन्निधिः । दश० २३५ । पक्षः ।

जीवा० १८० । पक्ष-पार्श्वोऽर्धरात्रि । शाता० १२४ ।

पक्कचन्द्राया-पक्कमञ्जला । सूर्य० ६५ ।

पक्कणपरपक्कण-स्थातमुष्यातम् । मर० ।

पक्कविडा-पदापिण्डः-बाहुद्वयपदापिण्डारमक । उक्त०
५४ ।

पक्कसाहा-पक्षसाहा-वेदिककदश । जीवा० १८२ ।

पक्षबाहु-पक्षदेशसूतः । जीवा० ३६० । पक्षबाहु-
पक्षदेशः । जीवा० १८० ।

पक्कसर-प्रस्तर । विद्ये० १३५५ । पक्कसरः-तनुनाण-
विद्येयः । विद्ये० ५७ ।

पक्कलण-प्रस्तरनम् । ठाणा० ३२८ । आयदण । नि० ब्रू०
प्र० ५६ अ ।

पक्कला-पक्षा-उदरदेशः पक्षराहोऽत्रि उदरदेशसूत
एवाङ्कमव्यः । (?) पक्षाः-पञ्चदशाहोरान्नप्रमाणाः ।

ठाणा० ८६ ।

पक्खापखिलए- । नि० चू० प्र० २६५ आ ।

पक्खाविबखी-पक्षेसणी । गच्छा० ।

पक्खासर्ण-पक्खासर्ण-यस्याधोभागे नानास्वरूपाः पक्षिणः ।

जोवा० २०० । पक्ष्यासनानि येषामधो भागे, नाना-

स्वरूपाः पक्षिणः । जं० प्र० ४५ ।

पक्खिकायणा-कौशिकगोनप्रकारः । ठाणा० ३६० ।

पक्खिणि-पक्षिणि-शकुनिकासारिकादि । उल्ल० ४०६ ।

पक्खित-प्रक्षिप्तं-आस्यगतं-मुक्ते प्रक्षिप्तम् । बोप० ८८ ।

पक्खित्तो- । नि० चू० प्र० ३६ आ ।

पक्खिल्यं-पक्षिक-पक्षातिचारनिवृत्तम् । आव० ५६३ ।

पाक्षिकः-अर्धमासः । ध्य० द्वि० ३६६ अ ।

पक्खिविरालिए-पक्षिविधेयः । भग० ६२७ ।

पक्खिविरालिया-चर्मपक्षिविधेयः । प्रज्ञा० ५६ ।

पक्खिविराली-चर्मपक्षिविधेयः । जोवा० ४१ ।

पक्खुलणं-अधस्तात् उपरि वाऽऽस्फालनं प्रस्खलनम् । वृ०

द्वि० २०५ आ । भूमावसं प्राप्तं कतिपयैर्यं प्राप्तं वा

प्रस्खलनम् । वृ० प्र० २२६ आ ।

पक्खुलमाणि-प्रकर्षणं स्खलद्गत्या गच्छन्ति । वृ० तृ०

२२८ आ ।

पक्खेय-अर्धपक्षे ऋतितदम्बलस्य पम्बलपूरणं द्वयं प्रदोषकः ।

ज्ञाना० १६३ । प्रदोषः-प्रदोषणीयः । सूर्य० १६७ ।

नि० चू० प्र० ४६ अ ।

पक्खेवाहार-कावलिषः । भग० २७ ।

पक्खोद्धिङ्ग-प्रस्फोटनं-निरन्तरं बहु वा स्फोटनम् । दण०

१५३ ।

पक्खोडिया- । ध्य०द्वि० ४०५ अ ।

पक्खोलण-प्रस्खलनम् । निरय० ३४ ।

पक्षिगृहकौकिला-अण्डजपक्षिविधेयः । आचा० ७० ।

पक्षी-तन्पातिमज्जिविधेयः । आचा० ५५ ।

पक्ख-आगद्दटिकः । वृ० द्वि० २६३ अ । मट्टिकीकृतः ।

(?) ४३-७५ । दुनः स्थिरो अयनिष्ठानि, उदाःपमयाद्

कायंमरि न दोषका उदिरन्ति । ध्य० प्र० ३१६ ।

पक्खेटण-प्राग्घटा-पीठविधेयः । जोवा० २०६ । पीठ-

विधेयः । आचा० २१३, २१६ ।

पग-प्रभातः । नि० चू० द्वि० १०१ अ ।

पगइ-प्रकृतिः-कुम्भकारादिश्रेणिः । बोप० ७२ । प्रकृतिः-

स्वभावः । जोवा०, २७७ । प्रकृतिः- । आ० ५५ ।

प्रकृतिः-कर्मप्रकृतिविययको भगवत्याः प्रथमराते

चतुर्थोद्देशकः । भग० ६ । प्रकृतिः-सुद्धादरूपः । विदो०

६६६ ।

पगइभट्ट्या-प्रकृतिभट्टकता-स्वभावत एवापरोपतापिता ।

उपा० २६ ।

पगओ-प्रगतः-परिचितः । आच० ७१० । प्रकृतः । विदो०

४०१ । प्रकृतोऽधिकृतः । नि० चू० प्र० ६८ अ ।

पगड-प्रकृतं बद्धं प्रकटं वा । आचा० १६१-१६२ ।

प्रकृतं-निर्वतितम् । दण० २७३ । प्रगतः-महागतः ।

आचा० ४११ । प्रकटः-प्रख्यातम् । उल्ल० ३८४ ।

पगणिया-गणनया यत्र दीयते सा प्रगणिता । प्रकर्षण-

वक्ष्यमाणलक्षणजातिनामविदोपनिर्द्धारणेन पापंदिनां गण-

ना यस्या सा प्रगणिता । वृ० द्वि० १४० अ० । प्रकर्षण

गण्या प्रगण्या पासदोर्ण । नि० चू० प्र० १८६ आ ।

पगत-प्रकृतः-संमतः । वृ० तृ० २२ आ । प्रकृतः

प्रकरणः । वृ० द्वि० १६७ अ । प्रहनम् । आव० ३०६

प्रकृतम् । आव० ८२२ । जेने । नि० चू० द्वि० ७२ आ ।

पगता-प्रख्याता । नि० चू० प्र० ३०१ आ । वृत्ति-

दशायां पञ्चममध्यपनम् निरय० ३६ ।

पगति-प्रकृतिः-अंशः, भेदः । ठाणा० २२० । प्रकृतिः-

अविदोषितः । ठाणा० २२० ।

पगतोउदीरणा-यन्मूप्रकृतीनामुत्तरप्रकृतीनां वा दत्तकं

सोध्यविधोपेणाकृष्योदये शायते सा प्रहृत्सुदीरणा । ठाणा०

२२१ ।

पगप्प-प्रवहः-आचारः । आचा० २८१ ।

पगप्पएस्ता-प्रवहवित्वा-विहरयं वा । मूत्र० ३६६ ।

पगम्भ-प्रगल्भ-अतोवपरिपुष्टम् । ज० प्र० १०४ ।

प्रगल्भः-मपुर्णः । वृ० द्वि० ११६ अ । प्रगल्भ-प्रतोव

पारिपुष्टम् । जोवा० २६७ । प्रगल्भ-गमयंम् । भग०

४७० ।

पगम्भइ-प्रगल्भते-पाष्टंमममम्भते । उपा० ४४ ।

पगम्भा-प्रगल्भा-पार्था-देवादिनां प्रवाशिका । आव०

२०८ ।

पद्ये-प्राकृत-भोजनम् । श्लो० ७२ । प्रकृत-उपयोग ।
 आव० २७७ । प्रकरणम् । आव० ५६० । प्रकृत-
 गोरवाहृस्वजनभोजनादिकम् । पिण्ड० १०३ । प्रकृत-
 प्रस्ताव । आचा० ४०७ । प्रकृत-प्रकरण-प्रापूर्णभोज-
 नादिकम् । पिण्ड० १४८ । प्रकृत-अधिकृतो महामनुष्य ।
 व्य० द्वि० २४४ अ ।

पद्ये-प्रकरणम् । आव० ८२२ । श्लो० ६७ । प्रकरण-
 अनेकायाधिकारवत्कायप्रकरणादि । दश० १४१ ।

पद्ये-प्रगलित-गलत्कुष्ठ । पिण्ड० १५७ ।

पद्ये-प्रकर्ष-विशिष्टायाविवगमरूप । जीवा० २५४ ।

पद्ये-प्रगलित-सातत्यभ्यूढ । नदी० ४७ । प्रगलित-
 शरित । ज्ञाता० २६ ।

पद्ये-प्रकर्षेण प्रधानतया चागृह्यते इति प्रग्रह-प्रभूत-
 जनमाय्य प्रधानपुष्य । व्य० प्र० ४६ आ ।

पद्ये-प्रहितुमारण्य । (?) २२५ । प्रग्रह । आव०
 २६७ ।

पद्ये-प्रग्रहीत-गुदसकाशादङ्गुलकृत । ज्ञाता० २१३ ।

पद्ये-प्रगाढ-प्रकर्षवत् । भग० २३१ । प्रगाढ-प्रकर्ष-
 वत् । प्रभ० १५६ । प्रकपवृत्ति । भग० ४८६ ।

पद्ये-प्रकाम-चातुर्थांश उरुट वा । आव० ५७४ ।
 द्वानिशादिकवलाधिक आहार प्रकामम् । पिण्ड० १७४ ।

प्रकाम-अत्यर्थम् । उत्त० ६२५ । ज्ञाता० ४४ ।
 प्रकाम-द्वानिशादिकवलाका प्रकामम् । व्य० द्वि० २२ आ ।

पद्ये-प्रकाम-बहुश । उत्त० ४३३ ।

पद्ये-प्रकाम-अत्यर्थम् । उत्त० ५३२ ।

पद्ये-प्रचार-प्रवृत्ति । ज्ञाता० ४२ ।

पद्ये-प्रकाशयन्ति । सूर्य० ६३ । परपक्षे उच्चा-
 वृत्ति । नि० पू० प्र० १६ अ ।

पद्ये-प्रकाश-प्रसिद्धि । सूत्र० १४७ । प्रकाश-प्रतिमता
 । जीवा० २०५ । प्रकाश-प्रतिमता । ज० प्र० ४६ ।
 प्रकाश-प्रतिमा । जीवा० १६४ । प्रकाश-प्रमा, आकारो
 वा । जीवा० २६७ । प्रकाशः-अत्यन्तमात्र । ज० प्र०
 ५२८ । प्रकाश-प्रकट । नैत्रवचनादिविवाहात् । अनु०
 १३६ । प्रकाशो-अर्थ । वृ० प्र० ३३ । प्रकाश-प्रमा ।

ज्ञाता० २१ । प्रकाशीभवतीति प्रकाश-श्लेष । सूत्र०
 ६६ । प्रकाश । आव० ६२५ । प्रकाश-अर्थः ।
 वृ० प्र० २०२ अ । प्रकाशोऽर्थस्य प्रकाशक । व्य०
 द्वि० २१ आ ।

पद्ये-प्रभासते-दीव्यते । प्रकाशयति प्रभासते वा ।
 आव० ४६७ ।

पद्ये-प्रकाशन-प्रदोषादिनोद्योचनकरणम् । आचा० ५० ।
 प्रकाशन-आलोचनम् । व्य० द्वि० १२३ अ ।

पद्ये-प्रकाशना-विहारविकटना अपराधविकटना
 चेत्यर्थः । व्य० द्वि० ६१ आ ।

पद्ये-प्रकाशना-प्रभासना, निर्मलीकरणम् । उत्त०
 ६२२ ।

पद्ये-प्रकाशभोजी-दिवसभोजी । आव० ६४७ ।

पद्ये-प्रकाशमुख-विप्लमुख । ओष० १८२ ।

पद्ये-प्रकाशवादी-सर्वसमक्ष गुरुदोषभाषी । वृ०
 प्र० २१४ अ ।

पद्ये-प्रगृह्य-श्लेष । श्लो० ६६ । प्रग्रह-उत्क्षिप्य ।
 आचा० ३८२ ।

पद्ये-प्रगृह्य-प्रगृह्य-प्रग्रह-प्रगृह्य-पीन-पुम्येन प्रसार्य ।
 आचा० ३४१ ।

पद्ये-प्रग्रह-रश्मि । भग० ४५६ । प्रग्रह-उपादेय-
 वाक्यः । उत्त० ६१६ । प्रग्रह-प्रकर्षेण गृह्यते वचो
 प्रग्रहः-आह्वयवचो-नायक । आचा० ८६ । प्रग्रहते-
 उपादीयते आदेयवचनत्वाच्च । स प्रग्रह आह्वयवचो-नायक ।
 ठाणा० ३ । प्रकर्षेण गृह्यतीति प्रग्रह । ओष० २०७ ।
 प्रग्रह । उपा० ४४ ।

पद्ये-प्रग्रहण-प्रग्रहस्थान-यद्यस्यामुषस्य ग्रहणस्थानम् । उत्त०
 ४२२ ।

पद्ये-प्रग्रहीत आदरप्रतिपत्तत्वात् । ठाणा० २४७ ।

पद्ये-प्रग्रहीत-भोजनार्थमुत्पादितम्, प्रकर्षेण ग्रहीतत्वा-
 दीचिरुम् । ओष० ३७ । प्रग्रहीत-बहुमानप्रकर्षादाश्रित ।
 भग० १२५ । प्रग्रहीत-बहुमानप्रकर्षाद् ग्रहीत । ज्ञाता०
 ७६ ।

पद्ये-प्रग्रहीततरम् । आचा० ३७४ ।

पद्ये-प्रग्रहीततर-प्रग्रहीततर-प्रकर्षेण ग्रहीततरं ग्रग्रहीत-

तर तदेव प्रगृहीततरकम् । आच० २६२ ।

पगहिया-प्रगृहीता नाम भोजनवेलाया दातुमभ्युद्यतेन करादिना प्रगृहीत यद्भोजनजात भोक्तु वा स्वहस्तादिना तद् गृह्यते । पच्छो विण्डेपणा । ठाणा० ३८७ । ज अक्षणादिन भोक्तृकामेण कसादिभाषण गहिय भुजामिति अक्षसङ्घिण चैव साधु आगतौ त चैव देति एस पगहिया । नि० सू० वृ० १२ अ । प्रगृहीता-प्रकषेणाभ्युपगता । अनुत्० ३ ।

पगहोय-प्रगृहीत भोजनायमुत्सादितमिति । ठाणा० ४६५ ।

पघसण-पुणो पुणो पघसण । नि० सू० द्वि० ११६ अ ।

पङ्ककाण्ड-रत्नप्रमाया द्वितीयकाण्डम् । सम० ८८ ।

पचकम्मणम्-प्रचटक्रमण-भ्रमणम् । ज्ञाता० ४१ ।

पचचग-प्रत्यङ्ग-कुचकक्षादि । उत्त० ४२८ ।

पचचगिर-परपोषस्यात्मनो लगनम् । वृ० वृ० २२३ अ ।

पचचगिरदोसो-अपरितोष । नि० सू० प्र० १६८ अ ।

पचचगिरा-प्रत्यङ्गर-त्रपकार । वृ० प्र० १६८ आ ।

पचचत-प्रत्यत-सीमग्राम । उत्त० १७६ । प्रत्यन्त-

प्रत्ययिम् । आव० १०६ । प्रत्यन्त । उत्त० २२५ ३६५ ।

प्रत्यत-सीमा । आव० ६७३ । प्रत्यन्त । आव० ६६३

प्रत्यन्तक-नोचक । आव० ५५७ । प्रत्यन्तः । आव०

८१५ । प्रत्यन्त-सीमासम्बन्धी । व्य० प्र० १७० आ ।

पचचतगाम-प्रत्यतग्राम । आव० ३५१ ।

पचचतणगर-प्रत्यन्तनगर, विद्यायोगहृष्टान्ते जितशत्रुराज-
घातो । आव० ६७८ ।

पचचतणगर-प्रत्यन्तनगर नोचनगरम् । आव० ७१६ (?) ।

पचचतराया-प्रत्यतराज । आव० १७३ ।

पचचता-प्रत्यत, स्नेच्छाद्युपद्रवोपेतः । वृ० प्र० २३१ अ ।

प्रत्यन्ता-सीमावर्तिन । ध्य० (?) ।

पचचति-प्रत्यतदेश-स्नेच्छाद्युपद्रवोपेत । ओष० ६३ ।

पच्यन्ते । दश० ८७ । नि० सू० प्र० ६ अ ।

पचचतिओ-प्रत्यन्तिक । आ० ३०६ (?) ।

पचचतिय-प्रत्यन्त । आव० ३५८ ।

पचचतियविसण-देशविशेषो । नि० सू० प्र० २०८ आ ।

पचचतियसुणओ-प्रत्यन्तिकश्चा । आव० ७११ ।

पचचङ्ग-प्रत्ययित । आव० ६६४ ।

पचचह्य-प्रत्यय-कारणम् । आव० २७ । प्रत्यय-कारण

वापय ज्ञान हेतु विश्वास निश्चयश्च । नदी० ७६ ।

पचचए-पाच्यते-वेद्यते अनुभूय पर्यन्त नीयते । विदो०

८५१ । प्रत्यय-प्रतीतिरविसर्वादिवचनम् । ज्ञाता० २२ ।

पचचओ-प्रत्यय-कारणम् । प्रज्ञा० ५३६ । प्रत्यय ।

उत्त० १०३ ।

पचचकख-इन्द्रियाय घनिकयोस्त्वज ज्ञानमव्यपदेश्यमव्यभि

चारि व्यवसायात्मक यत्रात्मापग्रहण प्रति साक्षाद् व्याप्ति-

यते तदेव प्रत्ययम् । मूढ० २२५ । प्रत्यक्ष-साक्षात् ।

आचा० ३० । अश्नाति अश्नते-व्याप्नोति अर्थानिति

अक्ष-आरमा त प्रति यदर्थते ज्ञान तत् प्रत्यक्ष निश्चय-

तोऽवधिमन पर्यायिकेवतानि, अक्षाणि वेन्द्रियाणि प्रति

यत्तत्प्रत्यक्षव्यवहारत चक्षुरादिप्रभवम् । ठाणा० २६३ ।

अश्नुते-ज्ञानात्मना अर्थात्-व्याप्नोतीति अधो-जीव,

'अधु भोजने' इत्यस्य वा अश्नाति-भुङ्कते पालयति वा

सर्वापानिपक्षो-जीव एव प्रतिगत-आभितमक्ष प्रत्यक्षम् ।

अनु० २११ । अक्ष-जीव अक्षाणि वेन्द्रियाणि अतिगत

प्रत्यक्षम् । भग० २२२ । त प्रत्यव्यवधानेन यदर्थते ज्ञानं

तरभवति प्रत्यक्षम् । वृ० प्र० ८ अ । प्रत्यक्ष-भवधिमन-

पर्यायिकेवलार्य, स्वय दर्शनलक्षण । ठाणा० १५१ । प्रत्यक्ष-

अव्यवहितत्वेनापसाक्षात्करणानुसन्धिति । ठाणा० ५० ।

प्रत्यक्ष-इन्द्रियमनोनिर्पेक्षमात्मन साधारप्रवृत्तिमदवध्या-

दिकम् । नदी० ७१ ।

पचचखसाओ-प्रत्याख्यातोति प्रत्याख्याता-गुहविनेय ।

आव० ८०३ ।

पचचखखान-प्रत्याख्यान नमस्कारमहितादि । ठाणा० १२६ ।

प्रत्याख्यान-निवृत्तिद्वारेण प्रतिनाकरणम् । ठाणा० १५६ ।

प्रत्याख्यान-निवृत्ति । ठाणा० ४६८ । प्रत्याख्यान-

निरोधप्रतिष्ठानम् । जिनकल्पप्रतिपद्या परिहार । भग०

७२७ । प्रमादप्रतिकूल्येन मर्यादया ख्यान-कथन

प्रत्याख्यान-विधिनिषधविषया प्रतिष्ठा । ठाणा० ४४ ।

प्रत्याख्यान-नमस्कारमहितादि । ठाणा० २३६ । सम०

१२० । प्रत्याख्यान-निरोधलक्षण । उत्त० ५८६ ।

प्रत्याख्यान नवम पूर्वम् । ठाणा० १६६ । प्रत्याख्यान-

पौहख्यादिनियम । भग० १०० । प्रत्याख्यान-

पोर्यादिविषयम् । भग० २३ । नवम पूर्वम् ।
सम० २६ । प्रत्याख्यान-नमस्कारसहितादि । ज्ञाता०
१३४ । प्रत्याख्यान-निवृत्ति । भग० २६६ । प्रत्या
ख्यानम् । उक्त० १७६ । प्रत्याख्यान मूषकृताङ्गस्य
विपातितममध्ययनम् । उक्त० ६१६ । प्रत्याख्यान-
निपथलक्षणम् । भा० ४७८ । प्रत्याख्यान-अनागतस्य
स्थूलप्राणातिपातदेरेव । प्रणा० ३६६ । प्रत्याख्यान-
पोर्यादि । भग० १३६ ।

पञ्चवखणकिरिया-प्रत्याख्यानक्रिया सूषकृताङ्ग चतुयम
ध्ययनम् । भाव० ६५८ ।

पञ्चवखणपचाय-प्रत्याख्यानप्रवाद-प्रत्यख्यान सप्रभेद
यदिति तत् प्रत्याख्यानप्रवाद नवम पूर्वम् । नदी २४१ ।

पञ्चवखणफल-विनिवृत्तिफलम् । भग० १४१ ।

पञ्चवखणस्त अष्ट-प्रत्याख्यानाय -आश्रवद्वारनिरोध ।
भग० १०० ।

पञ्चवखणा-प्रत्याख्याना-मूलगुणोत्तरगुणविषयम्, योग
सम्भे त्रयोविधातितमचतुर्विंशतितमो योगो । भाव० ६६४ ।

पञ्चवखणाधारण-प्रायाख्यान-सर्वविरतिलक्षण तस्याऽऽ
वरणम् । विदो० ५४५ । प्रत्याख्यान-आमर्षादया सव
विरतिरूपमेवेत्ययो वृणोतीति प्रत्याख्यानावरण । ठाणा०
१६४ । चतुषु कपायेषु तृतीय । सम० ३१ । प्रत्याख्यान-
सर्वविरतिरूपमाप्नोयते येनैते प्रत्याख्यानावरण । प्रज्ञा०
४६८ ।

पञ्चवखणा-याचमानस्य प्रतिषेधवचन प्रत्याख्यानो ।
प्रज्ञा० २५६ । प्रत्याख्यानो-अतस्यामृषामाभाभेद ।
दृग० २१० ।

पञ्चवखात-प्रत्याख्यान-परिहार । भाव० ८५६ ।

पञ्चवखाति-प्रतीपमभिमुख रथापन मावद्योगस्य करोमि
प्रत्याख्यामि । भाव० ४५५ । प्रतिशब्द -प्रतिषेधे आङ्ग-
भिमुख्ये ह्या-प्ररुपने पतीपमभिमुख ह्यापन प्रत्या
ख्यामि । दश० १४४ । प्रत्याखयो-सवृतात्मा साप्रनम
नागतप्रतिषेधस्य आदरेणाभिधान करोमि । दश० १४४ ।

पञ्चवखाय-प्रत्याख्यात-सर्वविरतिप्रतिपातित प्रतिषे
धितम् । जीव० ८५ । प्रत्याख्यात-सुयोऽकरणतया
निविध्यम् । प्रज्ञा० २६८ । प्रत्याख्यात-अतीत नि दया

एवमकरणनयेति । भाव० ७६२ । प्रत्याख्यात वजित-
मनागतकालविषयम् । भग० ३६ । प्रत्याख्याता-अन
शनस्य । भाव० १३२ । हेत्वभावात् प्रत्याख्यातम् ।
दश० १५१ ।

पञ्चवखान्वितओ-प्रत्याख्यापयतीति प्रत्याख्यापयिता-
शिष्य । भाव० ८६० ।

पञ्चगिरा-अविश्वस्त । नि० चू० तृ० १६ अ ।

पञ्चगिरादोस-प्रत्यङ्गिरादोष -परकीयोऽप्यारमनि लग-
तीत्यय । वृ० प्र० ३०८ अ ।

पञ्चड-पुषड-पूणम् । नदी० ।

पञ्चडिया-प्रत्यङ्गिका-द्वात्रिंशत् लौकिकमबद्धकरणम् ।
भाव० ४६५ ।

पञ्चणीग-मोक्षप्रयनीकत्वात् प्रयनीक, सेज्जायर्धुप्रप-
ञ्चणीगोबलवलणाओ वा पञ्चणीगो लोभो मण्णति ।
नि० चू० प्र० ७७ अ ।

पञ्चणीय-प्रयनीक -छिन्नावेषी । जीवा० २८० । प्रय
नीक-दुरभ्यता लभ्यता । सूय० २६६ ।

पञ्चणुदभवमाण-प्रत्येकमनुभवत् । जीवा० २०१ ।

पञ्चणुदभवमाणा-प्रत्येकमनुभवनम् । ज० प्र० ४७ ।

पञ्चणुदभवमाणी-प्रत्यनुभव ती वेदयन्तो । ज्ञाता० २०४ ।

पञ्चति-पच्यते । भाव० २०६ ।

पञ्चतिते-प्रत्ययात्-द्वित्रयानि द्वयत्रयानिप्रमित्ताज्जाल
प्रात्ययिक आप्तवचनप्रभव । ठाणा० १५१ ।

पञ्चत्थिय-प्रत्ययिक-प्रयनीक । पिण्ड० १३१ । पठि-
णीओ । नि० चू० तृ० ६३ अ ।

पञ्चत्थियम-परिचयदिक । ठाणा० ६८ ।

पञ्चत्थियया-प्रयनीका । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।

पञ्चत्थो-रत्यर्थो-ारम्भाद् मयेद लभ्यमिति याचते ।
व्य० प्र० ४ अ ।

पञ्चत्थुय-प्रत्यवस्तुन-आच्छादितम् । जीवा० २१० ।
प्रत्यवस्तुन-गुण पुनराच्छादित । ज्ञाता० १२५ ।

प्रत्यवस्तुन-आच्छादितम् । ज० प्र० ५५ ।

पञ्चत्थिणमारो-प्रत्यप्यगितुम् । ठाणा० ३१२ ।

पञ्चत्थिणह-प्रत्यवस्तुन-वृत्तां सती निषेदयत् । ज्ञाता०
२१ । प्रत्यवस्तुन-निषेदयत् । भग० ३१० ।

पञ्चपिण्येषु-प्रत्यपंणाय । भाव० ४१६ ।
 पञ्चदशमासो-प्रत्यान्यास-प्रत्युच्चारणम् । विदो० ११५३ ।
 पञ्चभिजाणो-प्रत्यभिजानीयात्-अनुमिनुयात् । अनु०
 २१३ । प्रत्यभिजानीयात् । भाव० ८२ ।
 पञ्चमित्त-प्रत्यमित्त-प्रातिवेदिमकनुत् । ओप० १२ ।
 प्रत्यमित्त-यं पूर्वं मित्त भूत्वा पञ्चादमित्तो जात ।
 जीवा० २८० ।
 पञ्चय-प्रत्यय-निमित्तकारणम् । विदो० ७२४ । प्रत्यय-
 अवबोधे । ठाणा० १३ । प्रत्यय-सर्वातिशयनिघान
 मतीन्द्रियार्थोपदेशनाव्यभिचारि । सम० १२५ । प्रत्यय-
 वन्दनकारणम् । आचा० ६१ ।
 पञ्चयकरण-प्रत्ययकरण-दूषणापोहेन प्रतीत्युत्पादनम् ।
 ज्ञाता० १६१ ।
 पञ्चयकसाए-प्रत्ययकपाया कपायाणा ये प्रत्यय-यानि
 बन्धकरणानि ते चेह मनोजेउरभेडा शब्दादय । आचा० ६१ ।
 प्रत्ययकपाय-स्रस्वाभरणकरणविशेष तस्युद्गललक्षण ।
 भाव० ३६० ।
 पञ्चयय-प्रत्यय-ज्ञानकरण, प्रतीयतेजेनार्थे इति । सक
 लावरणक्षयाय उत्पत्तिरेव वा । ज० प्र० ४१ (?) ।
 पञ्चत्ता-प्रत्ययो । उक्त० १०५ ।
 पञ्चलिया-प्रत्याहिता-जागरिता । भाव० ६६० ।
 पञ्चवत्पाण-प्रत्यवस्वान-शब्दायन्यायत परोपन्यस्तदोष-
 परिहाररूपम् । उक्त० २० ।
 पञ्चवयार-प्रत्यवतार-अवतरण, आविर्भाव इति । ज०
 प्र० १८ ।
 पञ्चवयार-प्रत्यायम् । भाव० ६३२ । प्रत्यपाय-ध्यानादि
 प्रत्यपायम् । भाव० ३८४ । प्रत्यपाय-दोषः । ओष०
 १६ (?) । एकस्मिन् पण्ये गच्छतां दिवा प्रत्यपाय ।
 ओष० ६६ । प्रत्यपाय-उपघातहेतुः स्वयवसानिमित्ताः ।
 उक्त० ३३५ । ऐहलौकिक अपाय । बृ० द्वि० (?) ।
 पञ्चाउट्टण-आवर्त्तनं प्रति ये गता अपविण्यपूत्तरोत्त-
 रेणु विवक्षिता अपायप्रत्यासन्नतरता बोधविशेषास्ते प्रत्या
 वतना । नदी० १७६ ।
 पञ्चाओट्टो- । नि० सू० प्र० २४४ अ ।
 पञ्चाणि-उ-मुलम् । व्य० द्वि० १८३ अ ।

पञ्चापिण्येषु-बलवज-नृणविशेष तस्य पिचिचयति
 कुट्टितत्त्वक तन्मयम् । स्या० ३३८ ।
 पञ्चामित्त-प्रत्यमित्त-प्रातिवेदिमक । ज्ञाता० ५६ ।
 प्रत्यमित्त-वस्तु २ प्रति अमित्त । ज्ञाता० ८७ । प्रत्यय
 मित्त-अका णवत्फल । राज० १० ।
 पञ्चामित्ता-अमित्तसहायता । भग० ५८१ ।
 पञ्चामित्ते-प्रत्यमित्त-यं पूर्वं मित्त भूत्वा पञ्चादमित्तो
 जात अमित्तसहायो वा । (?) ।
 पञ्चायाद्-प्रत्यायाति-प्रत्यागमन, प्रत्याजाति प्रतिजन्म ।
 स्या० २०२ । प्रत्याजायते उत्पद्यते । भग० १११ ।
 प्रत्यायाति-प्रत्यायति याति । सुत्र० ३१० । प्रत्यायाति-
 आगच्छति । जीवा० २६२ ।
 पञ्चायति-प्रत्याजायते-उत्पद्यते । उपा० २८ ।
 पञ्चायाता-प्रत्याजात-जन्म । ज० प्र० १६६ ।
 पञ्चायाती-प्रत्यायाति-जन्म । ठाणा० ३५५ ।
 पञ्चायाय-प्रत्याजात-जन्म । भग० ३०८, ४ । प्रत्यायात-
 प्रतिनिवृत्त्य आगत । नि० (?) १०५ ।
 पञ्चायाहिद्-प्रत्याजातिभ्यते । स्या० ४६१ ।
 पञ्चालोड-आलीडविपरतीय । नि० सू० तृ० ६० अ ।
 प्रत्यालोड-आलीडविपरित, लोडप्रवाहे द्वितीय स्यान्म् ।
 भाव० ४६५ ।
 पञ्चावड-प्रत्यावत्-आवतस्य प्रत्यभिमुख आवर्त्त ।
 जीव० १८६ ।
 पञ्चावत्त-एकस्यावत्तस्य-प्रत्यभिमुख आवर्त्त प्रत्यावर्त्त ।
 ज० प्र० ३१ ।
 पञ्चासन्नत्त-प्रत्यावत्त-प्रत्यासत्त-साहचर्यम् । विदो०
 १७२ ।
 पञ्चासूरण-प्रत्यासूरण-समुत्कीर्णय युद्धकरणम् । व्य० प्र०
 १४२ आ ।
 पञ्चाहरय-प्रत्याहरत-ध्याकुवत । सम० ६२ ।
 पञ्चुदयती-परिवृद्ध । नि० सू० द्वि० १६८ वा ।
 पञ्चुण्य-प्रत्युत्तम् । दश० ४४ ।
 पञ्चुय-प्रत्यवस्तृत-आच्छादितम् । ज्ञाता० १५ ।
 पञ्चुपन्नविनासि-प्रत्युत्पन्नविनासि प्रत्युत्पन्न-वर्त्तमानत्वस्य
 गारावत्सर्पो विनाशित-उपहत येन ततथा, प्रत्युत्पन्न

विनाशमतीत्य शीत प्रत्युत्पन्नविनाश वा । ठाणा० ६८ ।
 पञ्चुपण-प्रत्युत्पन्न-गुणित । प्रज्ञा० २८० ।
 पञ्चुपण-प्रत्युत्पन्न-साम्प्रतमुत्पन्न वतमानमित्यर्थं प्रति
 प्रतिबोत्पन्न-निम्न-पक्तिस्वामिक वा । भाव० २८५ ।
 पञ्चुपणपरायण-प्रत्युत्पन्नपरायण-प्रत्युत्पन्न-वर्तमान
 तस्मिन् परायण तन्निष्ठ । उक्त० २७५ ।
 पञ्चुपणना-सहजायगादि निता । नि० सू० वृ० २९ अ ।
 पञ्चुपण-साम्प्रतमुत्पन्न प्रत्युत्पन्न वतमानकालमावि ।
 अनु० २६५ । प्रत्युत्पन्न-अप्राप्तपूर्वो वतमान इत्यर्थं ।
 भग० ३६६ ।
 पञ्चुरस-प्रत्युत्पन्न-सम्मुखम् । पिण्ड० ७६ । प्रत्युत्पन्न-
 गुरोरभिमुखम् । ओष० १८२ ।
 पञ्चुवगार-प्रत्युत्पन्नकार । उक्त० २२० ।
 पञ्चुवसमिति-प्रत्युत्पन्नमयति । भाव० १२२ ।
 पञ्चुवेवख-प्रत्युत्पन्न-पर्याप्तोप्य । सूत्र० ५२६ ।
 पञ्चुवेवख-प्रत्युत्पन्न-निरीक्षते । औप० ६५ ।
 पञ्चुवेवखमाणे-समुत्पन्नमाणे-आपारयत् । राज० ११५ ।
 पञ्चुत्त-प्रत्युत्पन्न-कालविशेष । औप० २२ । प्रत्युत्पन्न ।
 भाव० ३७०, ५७७ । रात्रे चरमप्रहर । स्या० २१५ ।
 प्रत्युत्पन्नकाललक्षण । ज्ञाता० २१ ।
 पञ्चोअड-प्रत्युत्पन्न-आच्छादन । ज० प्र० ५८ । प्रत्य-
 वतदानि तदसमीपवर्त्यमुत्पन्नप्रदेशा । ज० प्र० २६१ ।
 पञ्चोगलिय-प्रत्युत्पन्नगलित । भाव० ५५८ ।
 पञ्चोगियत्त-प्रत्युत्पन्ननिवृत्त-अथ पतितम् । प्रज्ञ० ५० ।
 पञ्चोपी-सन्मुखामनम् । पिण्ड० १२८ ।
 पञ्चोपीए-समुख । नि० सू० दि० ६७ अ ।
 पञ्चोपड-प्रत्युत्पन्न-तदसमीपवर्ती अत्युत्पन्नप्रदेश । जीवा०
 १६७ । अथच्छादित । राज० ७१ । प्रत्युत्पन्न-
 आच्छादन । जीवा० २१५ ।
 पञ्चोपडाओ-प्रत्युत्पन्ननिवृत्त-तदसमीपवर्त्यमुत्पन्नप्रदेशा
 यासां ता । ज० प्र० ५१ ।
 पञ्चोरुह-प्रत्युत्पन्नरोहित । ज्ञाता० १६ । प्रत्युत्पन्नरोहित-
 मध्ये प्रविणति । जीवा० २५५ ।
 पञ्चोव्यमाण-प्रत्युत्पन्नपत् । भग० ७२१ ।
 पञ्चोव्यपत्-प्रत्युत्पन्नपत्-प्रतिनिवृत्तमान । प्रज्ञ० ७६ ।

पञ्चोसकक-प्रत्युत्पन्नपत्ति-व्यावर्तते । भग० ५७६ ।
 पञ्चोसकक-प्रत्युत्पन्नपत्ति-पञ्चादवसपति । सूत्र० २८६ ।
 पञ्चुत्त-पुरोहृद् वा वच्च । नि० सू० प्र० १६३ अ ।
 पञ्चुत्तभाग-पञ्चाङ्गाय । स्या० ५६६ । पञ्चाङ्गाय ।
 सूर्य० १०५ ।
 पञ्चुत्त-प्रच्छन्नकम् । विपा० ७१ ।
 पञ्चुत्तकम्-पञ्चाङ्कम्-यत्पुनर्भक्त्यादेवानात्पञ्चाङ्कियते तत्
 पञ्चाङ्कम् । पिण्ड० १५६ ।
 पञ्चुत्त-हृत्स्व-क्षुरादिभिस्त्वचो विदारणम् । विपा० ५१ ।
 पञ्चुत्तगण-प्रक्षणन-जीरणम् । प्रज्ञ० १६५ ।
 पञ्चुत्तगा-प्रणनाति-हृत्स्वानि त्वचो विदारणानि । ज्ञाता०
 १८१ ।
 पञ्चुत्त-प्रच्छन्न-वक्षविशेष । ज्ञाता० २२१ ।
 पञ्चुत्त-प्रच्छन्न-अगोतार्थासमक्षम् । ठाणा० २०३ ।
 पञ्चुत्तपाव-प्रच्छन्नपाव कूटप्रयोगकारी । भाव० ५८६ ।
 पञ्चुत्तभासी-प्रच्छन्नभासी सिद्धान्तायनविक्रमवदात्ता सा-
 वजनीन तत् प्रच्छन्नभाषणन गोपक, प्रच्छन्न वाऽर्थमपरि-
 णताय भाषक । सूत्र० २५१, १८ ।
 पञ्चुत्त-प्रच्छन्न-वक्षविशेष । भग० ३१८ ।
 पञ्चुत्तयुग-पञ्चाङ्गास्तुक-पञ्चाङ्गपुहकम् । प्रज्ञ० १३८ ।
 पञ्चुत्त-पञ्चाङ्ग-पञ्चाङ्गानुपुन्यमिषायी । व्य० प्र० ११६ अ ।
 पञ्चुत्ताङ्गा-पञ्चाङ्गादित्यतामागच्छताम् । व्य० दि० ३६६ अ ।
 पञ्चुत्ताङ्ग-जेग चारित पञ्चाङ्गक उन्नित्तयो भिन्न
 हिहृद् वा न वा । नि० सू० वृ० ८५ अ । नि० सू० प्र०
 १२० अ । पञ्चाङ्गतक । भाव० १६१ । व्य० दि०
 २७५ अ । पञ्चाङ्गक-पराजित । वृ० प्र० १५१ अ ।
 पञ्चुत्तकम्-पञ्चाङ्ग दानानन्तर कर्म भाजनधावनादि यज्ञा-
 शानादौ तत् पञ्चाङ्कम् । प्रज्ञ० १५५ । पञ्चाङ्गोऽस्याम् इति
 पञ्चाङ्कम् । दश० २०३ ।
 पञ्चुत्ताङ्गाय-पञ्चाङ्गायिकम् । भाव० २१७ ।
 पञ्चुत्ताङ्ग-पञ्चाङ्गक-वक्ष । औप० २०८ ।
 पञ्चुत्ताङ्गाय-पञ्चाङ्गादनुतापक-पञ्चाङ्गापकृत् । उक्त०
 ३४० ।
 पञ्चुत्ताङ्गाय-पादवात्य-चरमसोमादारय्य व्यत्ययेन वा
 नुपूर्वी-परिपाटि विरचयते यस्यां सा निश्चितविधिना

पश्चात्पूर्वी । अनु० ७३ ।

पञ्चाणुसए-पञ्चादनुसए-पञ्चाताप । प्रथ० १८ ।

पञ्चातुरस्स-पञ्चादस्मिन् राजादौ प्रप्रचिते सति आनु
रस्य । ज्ञाता० १०२ ।

पञ्चापुरा-विवक्षितकालस्य पश्चात् पूर्व च सर्वदेवैत्यर्थ ।
भग० १२२ ।

पञ्चावाया-पय्या दाता-वनस्पतीनां सामान्येन हिता
वायव्य पञ्चादाता । ज्ञाता० १७१ ।

पञ्चासंखडि-पञ्चासंखडि मृत्कसंखडि । आचा० ३३० ।

पञ्चासखडो-अपरमूर्त्ये-पञ्चासखडो, अपरस्था दिशि
पञ्चासखडो । वृ० द्वि० १३५ अ । मज्जमह पञ्चतो
पञ्चासखडो । नि० सू० प्र० ३१० अ । अपराण्हे तु
क्रियमाणा पञ्चासखडो । वृ० तृ० १७६ आ ।

पञ्चासद्युय-पश्चात्सस्तुत-श्वसुरकुलसंबद्ध । आचा०
३३६ । पश्चात्सस्तुत-यदन्तिकेऽधीत श्रुत वा तत्संबधि-
नो धाज्यथावासित । आचा० ३५३ । पश्चात्सस्तुत-
श्वसुरादिः । आचा० ३५१ ।

पञ्चासंशय-पश्चात्सस्तव-अभवादिकल्पनया परिचय-
करणम् । पिण्ड० १२१ ।

पञ्चित्त-प्रायसो वा चित्त-जीव शोषयति-कर्ममलिन
विमलीकरोति तेन, प्रायो वा-बाहुत्येन चित्त स्वेन
स्वरूपे अस्मिन् सतीति प्रायश्चित्तम् । आव० ७८२ ।

पञ्चित्तणुवातो-जहा सन्वे मासगुरुमुत्ता पठमुद्देशे अणु-
वतिया, वितियादिसु मासवद् दृष्टादिसु चउगुर बारस-
मादिसु चउसह । अहवा पञ्चित्तणुवातो षण्णादिजोगो
जाव चरिम । नि० सू० तृ० १४८ आ ।

पञ्चित्तपिण्डय-पञ्चित्तपिण्डकम् । राज० १४१ ।

पञ्चित्तपिण्डय-पञ्चित्तकालदणपिण्डक । भग० ३१३ ।

पञ्चित्तमकठभाउवगता- । मूय० ६५ ।

पञ्चित्तमकाल-पश्चिम काल-पश्चात्सस्तवय । पिण्ड०
१७७ । पश्चिमकाल-सत्त्वनाकाल । ओष० १८६ ।

पञ्चित्तमग-पश्चिमक-चरमा । ठाणा० २६६ ।

पञ्चित्तमवय-पश्चिमवय । आव० १३७ ।

पञ्चित्तपिण्डग- । अन्त० १६ ।

पञ्चुद्दिष्ट-पञ्चुद्दिष्टगापरिण चिद्दृ त पञ्चुद्दिष्ट । नि०

वृ० तृ० २६ अ ।

पञ्चोसति-पृष्टतो मुक्ता चपेटा ददाति । ज० प्र० ५१६ ।

पञ्चोसेइ-पृष्टतो मुक्ता चपेटा ददाति । भग० १७५ ।

पञ्चिमसजमी-अहस्यवाचारित । नि० सू० द्वि० ७ अ ।

पञ्चिमा तथा-मुद्गमकरियानियष्टी योद्धिन्नकरियमप्यडि-
वाद् च एते पञ्चिमा तथा । नि० सू० द्वि० ७ अ ।

पञ्चगो-साङ्करोऽङ्कुरो वाऽङ्गवन्तपति । पञ्चवर्ण । वृ०
तृ० १६६ आ ।

पञ्चणण-प्रज-यतेऽस्त्य येन तत् प्रचनन विधन-विज्ञम् ।
सूत्र० १०३ । प्रजनन-मेहन । ठाणा० १३८ ।

पञ्चोवण-प्रजोवनक-जीवनहेतुक द्रव्यम् । पिण्ड० १३८ ।

पञ्जत-पर्यन्त-विभाग । प्रथ० ६८ । पर्याप्त-क्षवत ।
भग० ६८४ ।

पञ्ज-पादहित पाद्य-पादप्रधानलस्नेहोदत्तनादि । ज्ञाता०
२०६ । पञ्च-छन्दोनिबद्धम् । ठाणा० २८८ । घृतादि
यत् शीयते तत् पद्यम् । ज० प्र० ३६ । पाद्यम् । आव०
३०० । पञ्च-पञ्ज तु होइ तिविह समबद्धसम च नाम
वित्तम च । पाएहि अकसरहेि य एव विहिण्णु कई
वेति । १७४ ।" दश० ८७ ।

पञ्जर्ण-सज्जण कलमोदण उक्कोसणं घावणादिकरियाओ
य । नि० सू० द्वि० १६६ अ । पायनम् । आव०
५१५ ।

पञ्जणघडिया-पायनघटिका । आव० ५१४ ।

पञ्जणमा-पायनता । वृ० प्र० १०१ अ ।

पञ्जस्त-पादकपितो । नि० सू० द्वि० ११६ आ । पञ्जति ।
वृ० प्र० ३० अ ।

पञ्जत्ता-पर्याप्ता-या एकपक्षे-निसिप्यत्वे सत्या वा मूवा
वेति तद्व्यवहारसाधनी सा पर्याप्ता, प्रथमे हे माये
सत्यामूय पर्याप्ते तथास्वविषयव्यवहारसाधनात्,
भावाभेद । दश० २१० ।

पञ्जत्तापञ्जतिय-पर्याप्तापर्याप्तिका-तरीरेऽि द्रवपर्याप्ति-
निवत्तनोच्छ्वास-पर्याप्त्यनिर्वर्तनसमर्था । प्रज्ञा० ५६० ।

पञ्जति-पर्याप्तिनाम-आहासदिगुद्गतग्रहणपरिणमहेतुरा-
त्मन सक्तविशेष । प्रज्ञा० ५७५ । पर्याप्ति-पक्ति ।
वृ० प्र० १८४ आ । पर्याप्ति-स्वविषयग्रहणसाधनम् ।

लक्षणम् । आब० ३४१ ।
 पञ्जतिय-पर्याप्तम् । उक्त० १६३ ।
 पञ्जत्तिया-या प्रतिनियतरूपतया अवधारयितुं यत्नयेते
 सा पर्याप्ता, भाषाया प्रथमो भेदः । प्रज्ञा० २५५ ।
 पञ्जतो-पर्याप्ति-आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनेहुरात्मन
 शक्तिविशेष । जीवा० १० । पर्याप्ति-नामशक्ति-
 सामर्थ्यविशेष । ठाणा० ५४ । पर्याप्ति-आत्मशक्ति ।
 नदी० १०४ । पर्याप्तिनाम आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणम-
 नेहुरात्मन शक्तिविशेषः सच्च पुद्गलोपचयाद्युपजायते(?) ।
 पर्याप्ति-आहारादिपुद्गलग्रहणपरिणमनेहुरात्मन शक्ति
 विशेष । नदी० १०४ । पर्याप्ति-समस्तपर्याप्तिता ।
 उक्त० १४५ ।
 पञ्जजावण-प्रज्ञत्पकारणम् । भग० ५४४ ।
 पञ्चय-पर्याय-परिपाटो प्रस्ताव । उक्त० ६६८ ।
 प्रायव-पितामह । उक्त० १८ । पितामह । आब०
 ३०५ । प्रायक-पितामह । आब० ३५७ । पर्याय-
 पर्याय परिपाटि । भग० ४७० । प्रायक-पितुः पिता
 मह । ज्ञाना० ४६ । प्रायक-पितुः पितामह । पर्याय-
 पर्याय । भग० ४७० ।
 पञ्जयण-अयन-गमन वेदनमित्यय । परि सर्वतो भावे,
 पर्यायन सर्वत-परिच्छेदनम् । विशेष० ५५ ।
 पञ्जरत-रत्नशभाया महानरके पट्ट । ठाणा० ३६५ ।
 पञ्जलण-प्रज्ञसपति-दीपयति वषावादकरणन मागधव-
 दिति प्रवचन इति । ठाणा० १६३ ।
 पञ्जलियरोस-प्रञ्जलितरोप । आब० ५६६ ।
 पञ्जय-पर्यव-शब्दपर्यवाय पर्यवरूप । उक्त० ७१३ ।
 पर्याय-नवपुराणादि क्रमवतिघम । प्रभ० ११७ ।
 पर्याय-मञ्जुकादिप्रकार । शृ० द्वि० १६७ अ । परि-
 सवतो भावे, पर्यायन समस्तात् परिच्छेदनम् पर्यव । विशेष०
 ५५ । पर्याय गुणो विशेषो धर्मद्वय । प्रना० १७६ । पर्यव ।
 भग० ८८६ । पर्यायम् । उक्त० ६०६ । पर्याय-
 अगुणमन्वादि । आचा० ७ । पर्यव-विशेष । आचा०
 १२६ । पर्यथा-पालट्टना अवस्था, यथा नारवरवाद्यो
 बालरनायो वा । सम० ११२ । पर्यव-परिस्ता-
 परिशुम् । ठाणा० २२ । पर्यव-परिच्छेद विशेष,

अवस्था । ठाणा० ४७ । परि-सर्वतो भावे अवन
 अव पर्यव । ठाणा० ३४८ । परि-सर्वतो भावे अवन
 अव, अवन अव, अवन-गमन पर्यव पर्यवन वा पर्यव
 इति । आब० ८ । परि-समन्तादवचञ्चलिन पुनर्द्रव्य-
 वत् सर्वदेव तिष्ठतीति पर्याय । परि-सामस्त्येन एति-
 अभिगच्छति व्याप्नोति वस्तुनामिति वा पर्याय-एकगुण-
 कालत्वादिरेव । अनु० १११ । पर्याय, प्रत्ययकारणम् ।
 विशेष० ६५१ । पर्यव-परि समन्तादवति-अवगच्छति
 न तु द्रव्यत्वमर्देवावतिष्ठत इति पर्यवा । अथवा परि-
 समन्ताद् अवनानि-गमनानि द्रव्यस्यावस्था-तरप्राप्तिरूपा-
 णीति पर्यवा-एकगुणकालत्वादि । अनु० १११ । पर्याय-
 भेद । दश० २६० । पर्यव-अपर्याय । दश० २७७ ।
 पर्याय-नारकत्वादिरेककृष्णत्वादिवत् । अनु० १०५ ।
 पञ्जवकाय-पर्यायान्-वस्तुधर्मान् आभीत्य काय पर्याय-
 काय । आब० ६६७ ।
 पञ्जवजाए-पर्यवजात तरेव वाग्निस्पृष्टभाषाद्रव्यपर्यानि
 विशेषस्थानि-भाषावर्गणान्तर्गतानि निसृष्टद्रव्यपराधा-
 तेन भाषापर्यायत्वेनोत्पद्यन्ते तानि द्रव्याणि पर्यवजातमि-
 त्युच्यन्ते । आचा० ३८२ । पर्यव-ज्ञानादिविशेषा
 जाता यस्य स पर्यवजात । ठाणा० १६ ।
 पञ्जवजात-पर्यवजात-सूत्रार्थप्रकारम् । ठाणा० ३०१ ।
 पर्यवजात-पर्यवान् पर्यवेषु यात-प्राप्तः पर्यवजात ।
 ठाणा० २२ । पर्यव-अवस्थान्तर जाता यत्र तद्
 पर्यवजातम् । प्रभ० १५४ ।
 पञ्जवजाप्र-पर्यवा-ज्ञानादिविशेषा जाता यस्य स पर्य-
 वजात विमुच्यति । ठाणा० २१ ।
 पञ्जवज्जावसत्य-पर्यवजातवस्तु-शब्दादीनां विषयाणां
 पर्यव-विशेषास्तेषु तन्निमित्त जात दास्य पर्यवजातवस्तु
 शब्दादिविशेषोपादानाय यस्यानुपधातकार्यनुष्ठान तद् ।
 आचा० १५६ ।
 पञ्जयट्टिय-पर्यवस्मित । प्रना० ३२७ ।
 पञ्जयनाम-पर्यायनाम-तत्तद्वर्माभिनाभियानम् । प्रभ०
 १०४ ।
 पञ्जवपेयालणा-पर्यवपेया नना-पर्यायप्रमाणारण्य-पर्याय-
 महति विवक्षा वा । पिण्ड० २६ ।

पञ्जवभंगसुहुमता-परमाण्वादीसु वण्णगधरसपासेसु एग-
गुणकालगादि पञ्जवभंगसुहुमता । नि० सू० तु० ६७ आ ।
पञ्जवघात-पर्यवजात-जातविशेष स्फुटतया भविष्यतीति ।
ठाणा० ३५० ।
पञ्जवलाभ-पर्यवलाभ-पर्यवप्राप्ति । आवा० ४२ ।
पञ्जवलोढ-प्रतिजोर्णतया कुत्सिते वर्णांतरयुक्ते स्फुटिते
वा । वृ० द्वि० ६२ अ ।
पञ्जवसंज्ञा-पर्यवसंज्ञा । अत्रु० १३३ (?) ।
पञ्जवसाण-पर्यवसान-ससरणपर्यन्त । ठाणा० ३४६ ।
पर्यवसान-निष्ठाफलम् । प्रश्न० १३६ । पर्यवसानम् ।
सूय० १२ ।
पञ्जवसिया-पर्यवनिता-निष्ठा गता । प्रश्न० २५६ ।
पञ्जवा-पर्यव-बुद्धिकृता निविभागा भागा, एकगुण-
श्रेतत्वादेव । ज० प्र० १२८ । पर्यवा-द्रव्यगुणापिता
। उक्त० ५५७ । पर्यवा-पञ्चवसु शतसप्तहस्तमानादिका
विशेषा । ज० प्र० ७० । पर्यवा-प्रज्ञाकृता अविभागा
पलिच्छेदा । भग० १४६ । पर्यवा-स्वपरभेदभिन्ना
क्षरारथः पर्यवाः । सम० १०६ । पर्यवा-शब्दपर्य-
वार्यपर्यवरूपा । उक्त० ७१३ ।
पञ्जवाग-पर्याग-सर्वाग्रम् । आचा० ३१६ ।
पञ्जाअ-पर्याय-अभिप्राय । सूत्र० २५३ । पर्याय-
निश्क्त हास्यपर्याय । सूत्र० २६२ । पर्याय-अवस्थावि-
शेषः । सूत्र० २७८ । पर्याय-परिपाटी । सूत्र० ४१३ ।
पञ्जाण-पावन-लोहकारेणात्पितम् । ज्ञाता० ११६ ।
पञ्जाय-पञ्चवज्रा- । नि० सू० प्र० १८३ अ । पर्यायः-
भेद, भाव । विशे० ३६ । इण् गतो अयनं, आय,
नाभ प्राप्तिरिति परिस्तव्य समन्तादायः पर्याय ।
विशे० ५५ । पर्याय-नवपुराणादि । विशे० ३५६ ।
पञ्जाया-उदुबद्धिया दम्बसैतकालमावा, एष परि-
स्रयता आमविज्जति-परिद्वज्जतीत्यर्थ । नि० सू०
३३६ आ ।
पञ्जिअ-प्राविष्ठा । दश० २१६ ।
पञ्जित-प्रायतः । उक्त० ४६१ ।
पञ्जित्ता-अज्जयाए माया । दश० सू० १०६ ।
पञ्जिया-पायिता । आवा० ४०२ ।

पञ्जुण-द्वारावत्त्वा कुमार । ज्ञाता० २०७ । प्रद्युम्न ।
आवा० ६४ ।
पञ्जुत्त-पौद्गलिक भोजनम् । वृ० तु० ५८ अ ।
पञ्जुत्त-प्रद्युम्न-अध्युत्तकुमारमुख्य । अन्त० २ ।
पञ्जुविषयेषु द्वितीय । ठाणा० २७० । प्रद्युम्न-
अन्तकृशाना चतुर्थवर्गस्य षष्ठममध्ययनम् । अन्त०
१४ । प्रद्युम्न-यदोरपत्य । प्रश्न० ७३ । ज्ञाता० २१३ ।
द्वारामत्यां कुमारविशेष । ज्ञाता० १०० ।
पञ्जुत्तसेण-प्रद्युम्नसेन । उक्त० ३७६ ।
पञ्जुवासण-पर्युपासन-सेवा । भग० ११५ ।
पञ्जुवासणया-पर्युपासन-सेवा एतद्भावस्तत्ता तथा ।
ज्ञाना० ४४, ४५ ।
पञ्जुवासिणा-पर्युपासना-सेवा । ठाणा० १५६ ।
पञ्जुवासिमाण-पर्युपासनी-सेवमान । भग० १४ ।
पञ्जुवासेमाण-पर्युपासनी-सेवमान । सूय० ६ ।
पञ्जुसिणा-उदुबद्धिया वाससमीवातो जम्हा पगरिसेण
ओसति सव्वदितासु परिमाणपरिच्छिन्नं तम्हा पञ्जुसिणा ।
नि० सू० प्र० ३३६ आ । वासावामो पदपसमोत्तरण ।
नि० सू० प्र० ३३६ आ ।
पञ्जुसिय-परियासिय णाम रातो पञ्जुनिय । नि० सू०
द्वि० ५० आ ।
पञ्जेति-पायति । विषा० ७२ ।
पञ्जेय-प्रज्ञेय-सर्वेभोदाहरणं लज्जयिनीनरेण । आवा०
७०६ । प्रद्योत । आवा० ६४ । पारिणामिकी मुद्धो
प्रद्योत । आवा० ४२८ । लज्जेणोए राया ।
नि० सू० प्र० ३४८ आ । प्रद्योत-सूदावमानो । सूत्र०
१०३ । प्रद्योत-अथयकुमारहृतो राजा । दश० ५३ ।
प्रद्योत । उक्त० ६६ ।
पञ्जेयगत-प्रद्योत, प्रद्योत प्रद्योतकरुष-विशिष्टज्ञानशक्ति-
स्तत्करणशीलः । जीवा २५५ ।
पञ्जोसवणा-परियागवत्त्वणा । नि० सू० प्र० ३३६
आ । अण्येय दब्बादिया वरिसकालपायोमा वेत्तुं आद-
रि-जति तम्हा पञ्जोसवणा । पाययति सव्वसोमपमिद्धण
पायतभिधाणण पञ्जोसवणा । नि० सू० प्र० ३३६ आ ।
पर्याय-प्राविष्ठा-अथसैतकालमावसम्भविन्द लल्लु

ज्यन्ते-उभयन्ते यस्या सा निरुक्तविधिता पर्यासवना,
अथवा पराति सधंतः क्रोधादिभावेभ्यः उपशाम्यते यस्या
सा पर्युपशमना । अथवा परि-सवया एकक्षेत्रे जघम्य. मत्-
तिदिनानि उरुकृत. पश्मासाम् वसनं निरुक्तादेव
पर्युपणा । स्वा० ५११ ।

पञ्जोसवियाण-परीति-सामस्वधेनोपिताना पर्युपणाकल्पेन
नियमवद्दस्तुमारब्धानामित्यर्थः । स्वा० ३१० ।

पञ्जोसवेति- । नि० सू० प्र० ३५५ अ ।

पञ्जभ्रमाण-शब्दायमानम् । जीवा० १८१ । ज० प्र०
२४ ।

पञ्ज-पार्थ-प्रतिपितामरः । ध्य० प्र० १७१ अ ।

पञ्जभाय-प्रव्यात-प्रियजनविषयमतिचिन्तितम् । अनु०
१३६ ।

पञ्जभ्यो-प्रयोतः-अवन्तीपति. । व्य० प्र० १४६ आ ।

पञ्जकुलम्- । जीवा० ३४७ ।

पञ्जस्व-मरणम् । नदी० १३६ ।

पञ्जमुष्टिः-पञ्चाष्टा । उक्त० ४६२ (?) ।

पञ्जशिक्षापादिका- । सूत्र० ३६७ ।

पञ्जाम्बितपः-कायकष्टतपः । आचा० १७७ ।

पञ्जाल-देशविशेष । उक्त० ३७७ ।

पञ्जरभग्नः-मुलमिह वसितुमिति स इत्यभूत्. पञ्जरभग्नः
ज्ञातव्यो न प्रनोच्छनीयः । ध्य० प्र० ५४ अ ।

पञ्जरुमिलिया-पञ्जरोन्मीलिता-पञ्जरबहिष्कृता । सम०
१३६ ।

पञ्जिका-अर्थ प्रकारः । सम० १११ ।

पटक-पिशाचभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।

पटल-पादावगणम् । ओष० २१३ । तक्रवरणितसचोव-
रादि । दल० ४० ।

पटलकम्-वल्गम् । उक्त० ५४ (?) । विदो० १३६ ।

पटलग-कचचोल्क. । नि० सू० टि० ६१ अ ।

पट्टकार-प्रत्यवतारः । वृ० टि० २६५ अ ।

पटौली-ब्रह्मवेत्तप । आचा० ५७ ।

पट्ट-व्यनपट्ट । उक्त० ६०६ । पट्टमयम् । प्रभ० ७१ ।
सनादाभरणम् । विप० ७० । आचा० २६६ । पट्ट ।
स्वा० ३३८ । गिलापट्टादि । जीवा० २७४ । भाष-

पट्ट । नि० सू० प्र० १६१ अ । पट्टः-एकः साटक ।

जाता० १५ । पट्टक-चोलपट्टकम् । ओष० १७५ ।

वल्गम् । उक्त० ६०६ । योगपट्टकः-चित्तिमिली । ओष०

२१८ । ओष० १०६ (?) । पट्ट-पट्टसूत्रनिष्पन्नम् । ज०

प्र० १०७ । पट्टसूत्रार्थ, जांगमिकवल्गभेद. । वृ० टि०

२०१ अ । छुरिकापट्टिकावत् पट्टो । नि० सू० प्र०

१७६ आ । चउरगुलो सुवण्णमञ्जी पट्टो । नि० सू०

प्र० २५४ आ । गंधपट्टः । वृ० वृ० ६८ अ । तिरोड-

खलसस तथा । नि० सू० प्र० १२६ अ । वल्कलक्षण. ।

वृ० टि० २०१ अ । पट्टसूत्रनिष्पन्नम् । आचा० ३६४ ।

पट्टइल्ल-श्रेणिविशेषः । ज० प्र० १६३ ।

पट्टकार-वल्गकारः । अनु० १४६ ।

पट्टजुयलं- । आचा० ४२३ ।

पट्टण-पत्तनम् । सूत्र० ३०६ । पत्तनं-जलपययुक्त

स्वल्पपययुक्त, रत्नभूमिर्वा । प्रभ० ५२ । जलपयस्वल्प-

पययोरेकतरयुक्तम् । प्रभ० ६६ । जलस्वल्पपययोरभ्यतर-

युक्तम् । प्रभ० ६२ । पत्तनम् । ओष० ७४ । पट्टन-

पत्तन वा । जीवा० ४० । पट्टनं-यज्ञोभिरेव गम्यम् ।

जीवा० २७६ । पत्तन-जलपयस्वल्पपययोरेकतरयुक्तम् ।

ज्ञाता १४० । यच्छकटधौटकनीभिश्च गम्य पट्टन यज्ञोभिरेव

गम्यं तत् पट्टनं पत्तनम् प्रज्ञा० ४८ । पत्तित तस्मिन्

समस्तदिग्भ्यो जना इति पत्तनम् । उक्त० ६०५ ।

पत्तन-नानादेशायतपणस्थानम् । धनु० १४२ । पट्टन-

नीभिरेव गम्यं पट्टनम् । जीवा० ४० । पत्तनं-पर्याहार-

प्रवेशस्तत्पत्तनम् । ठाणा० २६४ । पट्टन-जलस्वल्पनिर्गम-

प्रवेश । राज० ११४ । पत्तन-निर्वधधरेणागत पणस्थान-

नम् । भग० ३६ । पत्तन-रत्नमोनि । ज० प्र० २५८ ।

स्वा० ८६ । यज्ञोभिरेव गम्यम् । जीवा० ४० ।

पट्टणमारो-मारोविनय. । भग० १६७ ।

पट्टणस्व- । भग० १६३ ।

पट्टदुग्-पट्टिक-संस्तारवोत्तरपट्टरूप पर्यासिवा सनाहृपट्ट-

रूपं वा । वृ० टि० २५३ आ० । सधोत्तरपट्टो य ।

नि० सू० प्र० १८१ अ ।

पट्टन-यज्ञोभिरेव गम्यं तदाहृपट्टनम् । प्रज्ञा० ४८ ।

पट्टबद्धय-वट्टपट्टः । आचा० ३०० ।

पट्टयुग्मादि-श्राद्धदनम् । (?)
 पट्टालालूपो-मण्डपविशेष । स्वा० २३२ ।
 पट्टसाड्य-वस्त्र तस्य युगलरूपो य पट्टशाटुक । सूर्य०
 २६३ । पट्टसाटिका । अनु० १७५ ।
 पट्टसूत्र-पतङ्गकोटबालासमुत्पन्नम् । अनु० ३५ । यत्
 हुआछण्डकेभ्यो जायते तदण्डज ववचित् पट्टसूत्रम् । उक्त०
 ५७१ । कोटज-यत्तथाविद्यकोट्येभ्यो आलात्मक प्रभवति
 यथा पट्टसूत्रम् । उक्त० ५७१ ।
 पट्टागा-पट्टकारा पट्टकुलकुविश्व शीलगर्भभेद । प्रज्ञा०
 २६ ।
 पट्टिका- । नदी० १८८ ।
 पट्टिया-पट्टिका-वशानामुपरि कम्बास्थानीया । जीवा० ८० ।
 पट्टिका-वशानामुपरि कम्बास्थानीया । ज० प्र० २३ ।
 पट्टिका । जीवा० २५६ ।
 पट्टिग-प्रहरणविशेष । उक्त० ४६० ।
 पट्टिस-पट्टिस-प्रहरणविशेष । प्रभ० २१ । पट्टिस-
 अस्त्रविशेष । प्रभ० ४८ ।
 पट्टितो-प्रतिष्ठन्ती । भाव० ८२२ ।
 पट्ट-स्पष्ट-विदारितम् । भग० १२० । प्रष्ठ वागमी ।
 ज० प्र० ३८८ । स्पष्ट-भ्याकम् । उपा० ३६ । पृष्ठ
 पर्याप्तानम् । ज० प्र० २३५ । स्पष्ट-असंदिग्धम् ।
 उक्त० २४१ । स्पष्टम् । भग० ६८४ ।
 पट्टवण-प्रस्थापक-विविचकार्येषु प्रवर्तक । ज्ञाता० ६३ ।
 पट्टवओ-प्रस्थापक-अवधिज्ञानप्रारम्भक । भाव० ३३ ।
 पट्टवणओ-प्रस्थापक-प्रारम्भक । भाव० ८४२ ।
 पट्टवणा-दाण । नि० चू० मृ० १२२ घा । प्रस्थापना-
 कपना । जीवा० १६ ।
 पट्टविति-प्रस्थापयति-प्रतिलेखयति । भाव० ७५६ ।
 पट्टवितो-प्रस्थापित । अर्थ० १०६ ।
 पट्टवितिका-अ वहति पच्छित्ता सा पट्टवितिका । नि०
 चू० वृ० १३६ आ ।
 पट्टवितिया-भारोपित प्रापञ्चित वहति सा प्रस्थापितिका ।
 अर्थ० प्र० १२४ आ ।
 पट्टविय-प्रस्थापित-मनुष्यगतिपञ्चे-त्रयजातिप्रसवावरप-
 यतिमुभगादेयस्य कौतिनामसहोदयत्वेन ध्यवस्थापितम् ।

प्रज्ञा० ४०३ । प्रस्थापित-प्रवर्तित । नि० चू० वृ०
 १३६ आ ।
 पट्टविया- । नि० चू० वृ० १३६ आ ।
 पट्टवित्ना-प्रस्थापयेत्-प्रवर्तयेत् । भग० ३८५ ।
 पट्टवैति-प्रस्थापयति-कर्तुं आरभत इति । ठाणा० ३०० ।
 प्रस्थापयति-बोहुमारभते । ठाणा० ३२५ ।
 पट्टवसिआ-पृष्ठमस्थिता-प्रधानसंस्थाना । ज० प्र० ११४ ।
 पट्टि-पृष्टि । भाव० १६२ । पृष्टम् । उक्त० ३६७ ।
 पट्टिअओ-प्रस्थित-सप्रस्थितद्वितीय । भाव० १०० ।
 पट्टिआवाहो-पीठमर्दवाहक । भाव० २०४ ।
 पट्टिओ-प्रस्थित । दश० ११ ।
 पट्टित-प्रस्थित । प्रज्ञा० ३२७ ।
 पट्टिमस-पृष्ठिमास-परोक्षस्य दूषणाविष्करणम् । प्रभ० ४१ ।
 पट्टिवस-वसहरण पृष्टवद्यो । वृ० द्वि० ५४ अ ।
 पट्टिवसो- । नि० चू० प्र० १०६ आ ।
 पट्ट-पट्ट-स्थान पक्ष । ठाणा० ३६ । पट-प्रतीतम् ।
 अनु० १५४ । पट्टशाटक । प्रभ० ७१ । पट्ट । ज०
 प्र० १६१ ।
 पट्टकारक-पट्टकारक-तन्नुवाय । प्रव० २० ।
 पट्टगआहरण- । नि० चू० द्वि० ६२ अ ।
 पट्टण-पतन-तिष्ठत एव गच्छतो वा यत्पुत्रम् । प्रज्ञा०
 २६ । निपातित हिंसाबुद्ध्या रिपुमोचनम् । ज० प्र०
 १२५ । पतन-कालघमनयनम् । ज० प्र० १२५ ।
 पतन-मरण राजामात्यमेनापतिशाममोगिहादीनाम् ।
 ठाणा० ४७७ । पतनम् । भग० ४६६ ।
 पट्टणी-प्रत्यनीका । य० ।
 पट्टणीय-प्रत्यनीक वासनादे । अर्थ० ६३ ।
 पट्टमडव-पटमण्डप । भाव० ४३४ । पटमडव दिग्ध-
 पटकुलमण्डपं पटमण्डपलक्षित प्रासादम् । (?) । नि०
 चू० प्र० २२३ अ ।
 पडल-उदयविकारेण य उदयविकारिदियसंस्तरण पडल (?) ।
 नि० चू० प्र० ३०२ आ । पटल-सपूह । ज्ञाता०
 १७३ । पटल-मिथ्यावसरे पात्रप्रच्छादक वक्ष्यण्डम् ।
 प्रव० १५६ । पटल-वृष्टम् । भाव० ७८८ । पटलम् ।
 भाव० ८३७ ।

पडलगं-पडलकम् । जीवा० २१४ ।

पडलाई-पडलकानि भिक्षाया पात्रोपरि स्थाप्यानि ।
व० द्वि० २३७ अ ।

पडधायं- । नि० चू० प्र० ५३ अ ।

पडविज्जा-विज्जाविसेसो । नि० चू० प्र० १६ अ ।
पटविद्या । भाव० २६५ ।

पडसाडग-पटशाट्टक-उत्तरीय उपरिकायवस्त्रम् । प्रश्न०
७१ । पटशाट्टक-उत्तरीयं परिधानम् । ज० प्र० २४७।

पडसाडियं-पटशाट्टिका । अनु० १७१ ।

पडह-पटहः । जीवा० १०५, २४५, २६६ । पटहः ।
ज० प्र० १०१ । पटहः-पटहकः । प्रश्न० ५८ ।

पटहः-आतोद्यं । नदी० ८८ । पटहः । भग० २१७ ।
पटह-आतोद्यविशेषः । प्रज्ञा० ५४७ ।

पडहओ-पटहक- । भाव० ४२० ।

पडहग-पटहक-विमध्यमावधिसंस्थानहृष्टान्तः । भाव०
४१ ।

पडहृत्त्यं- । नि० चू० प्र० ३४४ अ ।

पडहसंठिय-पटहसंस्थितः आवलिकाबाह्यस्य रत्नप्रधानरके
मस्थानम् । जीवा० १०४ ।

पडागसंठिय-पताकानस्थितः, अक्षेयानक्षत्रसंस्थानम् ।
सूर्य० १३० ।

पडागसभाण-यस्य नक्षत्रितो बोधो विचित्रदेशनावायुना
मवंतोऽपह्निमणत्वाद् पताकेव स पताकासमानः ।
ठाणा० २४३ ।

पडागा-पताका-ध्वजादम्बा । भग० ३१६ । पताका-
मस्थविशेषः । जीवा० ३६ । पताका-चक्रादिलच्छनो-
पेतादितरा । भग० ४७६ । पताका-ध्वजतरुर्वा । ज०
प्र० १८८ । पताका । सूर्य० २६३ । मस्थविशेषः ।
प्रज्ञा० ४४ । पताका-गण्डादिवजिता ध्वजा । विषा०
४६ ।

पडागाद्पडागा-पताकाभ्यो-लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिवायिनी-
दीर्घत्वेन विस्तारेण च पताका पताकातिपताका । जीवा०
१६१ । मस्थविशेषः । जीवा० ३६ । पताकाभ्योऽति-
वायिभ्यो दीर्घत्वेन विस्तारेण च पताकाः पताकातिपताका ।
ज० प्र० ४४ ।

पडागासंठाणसंठिता-पताकासंस्थानसंस्थाना-वायुकार्य-
संस्थानम् । प्रज्ञा० ४११ ।

पडालि-लघुतरा । भाव० २६२ ।

पडालिया-पडालिका-यत्र मध्याह्ने सार्धिका तिष्ठन्ति
यत्र वा वमन्ति तत्र वा वसन्ति तत्र वस्त्रादिमय कुर्व-
लयन कुर्वन्ति ता वा अस्य दिने दिने उपलभ्यन्ते तदा
स एवैक सागारिकः सन्त्यातरो भवति । गडागतेषु तु
अवज्ञाया यत्र तत्र गतेषु तु साधुषु यत्र रात्रौ वमन्ति
तद्विषय स गन्यातरः । इयमत्र भावना-यस्य न नियमेन
सडो वा पडालिका वा । व्य० द्वि० २७८ आ ।

पडाली-पडालिका-एकस्मिन् पार्श्वे वृक्षयुगलं समश्रेण्या
व्यवस्थित चतुर्ध्वपि कोणेषु ईषट्पार्श्वे वृक्षा व्यवस्थिता ।
सू० प्र० १८३ आ । पडाली-गृहाच्छादनम् । व्य० द्वि०
२७६ अ ।

पडालो- । नि० चू० प्र० २५६ आ ।

पडिसुआ-प्रतिश्रुतः प्रतिशब्दः । ज० प्र० १४४ ।

पडि-प्रति-प्रतीप प्रतिदूर्ध्वं वा । भाव० ५५१ । प्रति-
प्रतिविम्बं प्रधानं वा । उक्त० ५६ । प्रति-साहस्ये ।
उक्त० ५८६ ।

पडिअरड-प्रतिजामति । ओष० ८४ ।

पडिअरण-प्रतिपालन-निरूपण-आलोचनम् । ओष० ४४।

पडिअरिअ-आराध्य । दश० २५५ ।

पडिआइल्ले-प्रत्याचक्षते-प्रतिपेधयेत् । दश० १६६ ।

पडिआयइ-प्रत्यापिबति-सेवते । दश० २६५ ।

पडिएक्क-पृथक् । ज्ञाता० २०६ ।

पडिओ सम्भवत्तण भूमीए । नि० चू० प्र० ४६ अ ।

पडिओत्तरइ-प्रत्यवसर्पति । भा० ५४ (?) ।

पडिकप्पावेति-मज्जयति । शाता० १३८ ।

पडिकप्पेह-मज्ज कुष्ठतः । भग० ३१७ ।

पडिकुट्ट-प्रतिकृष्ट-प्रतिभिद्धम् । भाव० ४७१ । प्रतिकुट्ट-
विहङ्गम् । ओष० २१५ । प्रतिकुट्ट-निराकृतम् । पिण्ड०
८४ । निराकृतम् । पिण्ड० ११० । प्रतिकुट्ट-निविद्धः ।
प्रश्न० १२७ । प्रतिकुट्ट-प्रतिविद्धः । ओष० १४५ ।
प्रतिकुट्ट-प्रतिविद्धः । ओष० २१० । प्रतिकुट्ट-द्विग-
कादिदृष्ट सूत्रकोषदृष्ट वा । ओष० १५७ ।

पडिकुविय-प्रतिकूलित-प्रतिभाषितम् । निरय० ३३ ।
 पडिकूल-प्रतिकूल-नानुकूलोऽनभिमत । आचा० ३६४ ।
 प्रतिकूल-विपरीतवृत्ति । ठाणा० २४४ ।
 पडिवकत-प्रतिक्रान्तम् । दश० ४६१ प्रतिक्रमण-प्रति-
 क्रान्त, प्रशापकात् प्रतीप क्रमणम् । दश० १४१ ।
 पडिवकओ-प्रतिक्रिया-आधार । आव० ३०४ ।
 पडिवकमए-प्रतिब्रामति-निवर्त्तते । पिण्ड० ७६ ।
 पडिवकमण-प्रतिक्रमण-प्रतीप-प्रआद् अभिमुख क्रमण-
 प्रतिक्रमण आगमनमित्यर्थ । आचा० २६२ । प्रतिक्रमण-
 प्रतीप क्रमण शुभयोगेभ्योऽनुभयोगानुपक्रान्तस्य शुभेक्षेव
 गमनम्, निवर्त्तने पुनरकरणमित्यर्थ । ठाणा० ३५० ।
 प्रातिक्रमण-मिथ्यादुष्कृतदानम् । ठाणा० १३७ । प्रतीप
 क्रमण प्रतिक्रमणम् अपराधस्थानेभ्यो गुणस्थानेषु वर्त्तनम् ।
 आव० ५४१ । मिच्छादुक्कृतं । नि० चू० द्वि० ६१ अ ।
 आलोचनादिषु द्वितीय । ठाणा० २०० । प्रतिक्रमण-
 मिथ्यादुष्कृतम् । भग० ६२० । प्रतिक्रमण-मिथ्यादुष्कृतम् ।
 ठाणा० १६० । प्रतिक्रमणस्य प्रथम नाम । आव०
 ५४२ । प्रतिक्रमण-दोषाद् प्रतिनिवर्त्तनमनुन करणतया
 मिथ्यादुष्कृतप्रदानम्, तदर्थं प्रायश्चित्तम् । ध्य० प्र०
 १४ अ ।
 पडिवकमणारिह-प्रतिक्रमणार्ह-मिथ्यादुष्कृतम् । औप०
 ४१ । मिथ्यादुष्कृत, दशविधप्रायश्चित्ते द्वितीय । भग०
 ६२० ।
 पडिवकमति-मनोवचनकायलक्षणने करणेन प्रतिक्रामति
 निन्दनेन विरमति । भग० ३७० ।
 पडिवकममान-प्रतिक्रामन्-निवर्त्तमान । आचा० २१७ ।
 पडिवकमामि-प्रतिक्रामामि-अनुन करणतया निवर्त्तयामि ।
 आव० ५४८ ।
 पडिवकमाहि-प्रतिक्रमण-मिथ्यादुष्कृतदानलक्षण अकृत्या-
 निवर्त्तन वा । ज्ञाता० २०६ ।
 पडिवकमे-प्रतिक्रामेत्-कायोत्तर्यं कुर्वाद् । दश० १७६ ।
 पडिवकमेज्जा-नियत्तेज्जा । दश० चू० ८५ ।
 पडिवकामण-प्रतिक्रमण यद्यसौ म्लान परिक्रामति
 तस्यात्स्वानाभिनिवर्त्तनम् । औष० ४५ ।
 पडिवकल्लत-प्रतिशपाण । आव० ६४० ।

पडिवकलण-धर्मास्तिहायाद्यभावात्दानन्तयं वृत्तिरेव प्रति-
 स्खलनम् । प्रज्ञा० १०८ । प्रतिस्खलनम् । औप० ११६ ।
 पडिविखत-परिदिप्यो-विस्तारितः । अ०त० ७ ।
 पडिगओ-प्रतिगत । आव० १६६ ।
 पडिगच्छह-प्रतिगच्छामो-निवर्त्तमहे । उ०त० ३५५ ।
 पडिगमण-उत्तममण । नि० चू० प्र० १०६ अ ।
 पडिगह-पतद्ग्रह-पात्रम् । आचा० २४० । पतद्ग्रहः
 काष्ठच्छद्वकादि । आचा० ३५५ । पतद्ग्रह । आचा०
 ३४६ । प्रतिग्रहम् । आव० ७६३ । प्रतिग्रहम् । अनु०
 २५१ । पतद्ग्रह-पात्रम् । भग० १३६ । प्रतिग्रह-
 पतद्ग्रही वा पात्रम् । औप० १०० । पतद्ग्रह-पात्रम् ।
 प्रश्न० १५६ ।
 पडिगहग- । ज्ञाता० ५३ ।
 पडिगहति-गृह्णाति । नि० चू० तृ० ७४ आ ।
 पडिगहधरो-पतद्ग्रहधर । आव० ३२४ ।
 पडिगामो-पडिवसमगामो अतरपङ्क्तिगा वा अणो वा
 पडिगामो भणति । नि० चू० द्वि० १२१ अ ।
 पडिगाहित-प्रतिग्रहीतु आभयिषुम् । ठाणा० १३६ ।
 पडिगाओ-प्रतिपातः-विनाश । उ०त० ३१८ ।
 पडिघात-प्रतिघात-यतिस्खलनम् । ठाणा० १७१ ।
 पडिचद-द्वितीयचन्द्र । भग० १६६ । प्रतिचन्द्र-उत्पा-
 तादिभूचको द्वितीयचन्द्र । चोवा० २०३ । प्रतिचन्द्र-
 उत्पादादिभूचको द्वितीयचन्द्र । अनु० १२१ ।
 पडिचरए क्षेत्रप्रत्युपेक्षकानु । वृ० प्र० २३० आ ।
 पडिचरगा-गामणगरसेणादियाण भटिया पडिचरगा ।
 नि० चू० द्वि० ११ अ । प्रतिचरका नाम हेरिका
 परराष्ट्रगवेषका । वृ० द्वि० ८२ आ ।
 पडिचरति-मेहुणममेवति । नि० चू० द्वि० ३३ आ ।
 पडिचरिओ-प्रतिचरित । आव० ३६२ ।
 पडिचार-प्रतिचार-प्रतिकूलप्रायो-ग्रहाणा वक्रममनादि-
 स्तररिज्ञान, अथवा प्रतिचरण प्रतिचारो रोगिण प्रति-
 वाकरण तद्ज्ञानम् । ज० प्र० १३६ ।
 पडिचोद्वी-प्रतिचोदित । आव० ७६३ । प्रतिचोदित ।
 आव० २६२ ।
 पडिचोयणा-उत्तमप्रतिक्रिया चोदना कर्त्तव्यप्रोत्साहना

प्रतिचोदना । भग० ६७५ ।

पडिचोयना-पुत्रा पुत्र सलितस्य निष्ठा गिक्षापण

प्रतिचोदना । व्य० द्वि० ७२ भा ।

पडिच्छद-प्रतिच्छदम् । भाव० ४१६ ।

पडिच्छद-प्रतीच्छति-शुद्धाति । ओष० ११२ ।

पडिच्छग-मूत्रार्थग्रहणार्थं य आयाता साधवस्ते प्रती-
च्छक । ओष० ६३ ।

पडिच्छगा-प्रतीच्छका-उत्तमपुत्रा । विशेष० ६३६ ।

पडिच्छति प्रतीच्छति । भाव० २१७ । प्रतीदयते ।
भाव० ८५३ ।

पडिच्छमा-प्रतीक्ष्यभाग । भाव० १५० ।

पडिच्छा-प्रतीक्षा प्रतिग्रहणम् । व्य० द्वि० ३४५ भा ।

पडिच्छामि-अङ्गीकरोमि । भाव० ।

पडिच्छामो-प्रतीक्षामह । भाव० ३४८ ।

पडिच्छापण-प्रतीक्षादन-आच्छादनम् । सूर्य० २६३ ।

प्रति आन-रजस्वान्द्योपरि द्वितीयमाच्छादनम् । जीवा०
२१० । प्रतिआदन-आच्छादनम् । जीवा० २३२ ।

पडिच्छा-प्रतिपिन-वृद्धिम् । दश० १७७ ।

पडिच्छा-प्रति पुनरिष्ट भावता वा प्रतिपन्न । भग०
५७ ।

पडिच्छगा-प्रातीच्छका अनुयोगाचायानुमान्या अक्षय
मार्थं यच्छान्तागदागता स्वाध्यायानुपुरस्सरमनुयोगाचा-
र्यप्रतीक्षया चरति । नशा० ५४ ।

पडिच्छण-प्रतिच्छादन-आच्छादनम् । ज्ञाता० १५ ।

प्रतीच्छन-अत्रा प्रतिपालयति । ओष० ४६ ।

पडिच्छय-विपिन प्राक्छिमिष्टम् । भग० १२१ । प्रती
च्छिनम् । भाव० ७६३ । प्रत्यपीत्-प्रतिपन्नवात् । उक्त०
४६४ । प्रतीष्ट-प्रतीप्सित वा अमुपगतम् । ज्ञाता०
८ ।

पडिच्छेज्ज-प्रतीक्षाकार्त्त । ओष० १३२ ।

पडिजगिड-प्रतिजग्य । भाव० ४८४ ।

पडिजागरण-परणम् । व्य० द्वि० १६ भा ।

पडिजागा-उजा-प्रतिजागृषात् सपथरेत् । दश० २५२ ।

पडिजागि-स्युस्त्रामि । महाप्र० ।

पडिजागि-प्रतिजित । भाव० ४१७ ।

पडिद्विष्ट-प्रतिद्विष्ट-सिद्ध सत्य अविचार्यम् । दश० ३३ ।

पडिण-प्रतीचो-पश्चिमादिक् । दश० २०१ ।

पडिणति-प्रतिष्ठति । वृ० वृ० २५ भा ।

पडिणिञ्जाण्मि-प्रतिनिर्यातयामि-समर्पयामि । ज्ञाता०
११८ ।

पडिणिभोवण्यास-प्रतिनिभोपण्यास । उपण्यासस्य वृत्ती-
यभेद । दश० ५५ ।

पडिणिय-प्रत्यनीक-यद् आहारादिकाले वन्दते तत्, इति
कमणि सप्तदशो भेद । भाव० ५४४ ।

पडिणी-प्रत्यनीक-प्रतिकूलवर्ती दोषानीक प्रति वर्तते
इति । उक्त० ४४ । प्रत्यनीक । ओष० ४९ ।

पडिणीण-प्रतिमुञ्चति । दश० ९८ ।

पडिण्य-प्रत्यनीक । भाव० २०३ । प्रत्यनीक-प्रति
कूल । ठाणा० १६६ । प्रत्यनीकम् । भाव० ८४४ ।
प्रत्यनीक-प्रतिकूलवृत्ति । ज्ञाता० ८७ ।

पडिणीप्रता-प्रत्यनीकता-कार्योपधातकता । भग० ५८१ ।

पडिणीप्रय-प्रत्यनीक कार्यापधातक । ज० प्र० १२३ ।

पडिणीप्रया-प्रत्यनीकता । भाव० ६२० । प्रत्यनीकता-
सामान्येन प्रतिकूलता । भग० ४११ ।

पडिण्णा-प्रतिज्ञा-स्वाहादप्रवानस्वा-मीतीन्द्रामस्यैरुपधा-
वधारणम् । आचा० १३३ ।

पडितप्पह-वैयावृत्त्य कुहत् । ओष० १८० ।

पडियद्ध-प्रतिस्तब्ध-प्रतिवद्ध । उक्त० ३६८ ।

पडिदार-प्रतिदार-द्वारेभ्यः । प्रभ० ५६ । प्रतिदार-भूत-
दारानान्तरालवतिलपुद्गारम् । जीवा० १६० ।

पडिदासो-प्रतिदासो । दश० १०८ ।

पडिदिस-प्रतिदिक्-विदिक् । प्रभा० १०५ । प्रतिदिक् ।
सूर्य० २६ । प्रतिदिक् विदिक् । जीवा० ३६१ ।
प्रतिदिक् विदिक् । प्रभा० ३०६ ।

पडिदिसि-प्रतिदिसि-विदिसि । ठाणा० २५१ ।

पडिदुवार-प्रतिदार-अवाप्तरदारम् । सम० १३८ । प्रति-
दार-रूपलदारान्तरालवतिलपुद्गारम् । प्रभा० ८६ ।

प्रतिदार-भूतदारान्तरालवतिलपुद्गारम् । ज० प्र०
७६ । प्रतिदार वाद्यदारम् । ज० प्र० २६६ ।

पडिनिकास-सहाय । ज० प्र० ५७ ।

पट्टिनिने-यत्रोपन्यासोत्रनये वादिनोपन्यस्तवस्तुनः सहर्षं वस्तुत्तरदानायोपनीयते स प्रतिनिमः । ठाणा० २५४, ३६० ।

पट्टिनियत्ता-प्रतिनिवृत्ता । भाव० ५५७ ।

पट्टिनियत्तो-प्रतिनिवृत्तः । उक्त० ३०४ ।

पट्टिनिवेस-प्रतिनिवेशः-एष पूज्यते अहं तु नेत्येवं प्र-
पूजया असहनलक्षणः । ठीणा० २८५ । प्रतिनिवेशः ।
भाव० २१८ । द्वेषः । आठ० ।

पट्टिनिसंतंस्ति-विभ्रान्ता यस्मिन् मनुष्या इतीह दृष्टव्यं
अथवा सन्ध्यावाससमये सति प्रतिनिभ्रान्तः । ज्ञाता० १४७

पट्टिनिसीए-प्रतिनिश्चितं उपरिचितं । दश० ११५ ।

पट्टिप्रा-प्रतिज्ञा-आकाङ्क्षा । सूत्र० १८८ ।

पट्टिपक्ष-प्रतिपक्षः-विसहस्रः पक्षः, असहस्र इति । ओष०
२३ ।

पट्टिपहो-दोहं गामाणं ज्वरे मरुके वेत्ते खलए वा पदं
पट्टिपहो भण्णति, उच्चमाद्गवतस्त वा अमिमुहो पदे
मिलिज्जा एष पट्टिपहो । नि० सू० द्वि० १२२ अ ।
पन्थान प्रति प्रतिपथः । आका० ३३८ ।

पट्टिपाथ-मूलपादानां-प्रतिवशिष्टोपट्टम्भकरणाय पादः
प्रतिपादः । ज० प्र० २८५ ।

पट्टिपुंजिया-प्रतिपुंजिता-चन्दनादिचिन्ता । ज्ञाता० १२ ।

पट्टिपुच्छइ-पुनः पृच्छति प्रतिपृच्छति तच्छ्रुतमगच्छितं
करोतीति । भाव० २६ ।

पट्टिपुच्छई-प्रतिपृच्छति-प्रथयति । उक्त० ४७३ ।

पट्टिपुच्छण-प्रतिपृच्छा-आदिष्टस्य कार्यस्य करणकाले पुनः
प्रच्छनम् । वृ० प्र० २२२ अ । प्रतिप्रच्छन-सरोरादि-
वार्ताप्रश्नः । ज्ञाता० ४४ ।

पट्टिपुच्छणा-प्रतिप्रच्छनं सरोरादिवार्ताप्रश्न । भग०
११५ । प्रतिप्रच्छना । ओष० १५१ । शङ्किते सूत्रादी
मङ्कपनीदाय गुरोः प्रच्छनं प्रतिप्रच्छना । ठाणा० ११० ।

पट्टिपुच्छण-प्रथम कथितस्य सूत्रादेः पुनः प्रच्छनं प्रति-
प्रच्छनम् मध्यव्यवहारक्रमे विगतितं द्वारम् । उक्त० ५८४ ।

पट्टिपुच्छा-प्रामादी प्रेषितस्य गमनकाले पुन प्रच्छनं
प्रतिप्रच्छना । अनु० १०३ । गुरोः पुनः प्रच्छनं प्रति-
प्रच्छना । अनु० १०३ । प्रतिपृच्छा स्वानापरकः । भग०

३५२ । दशधा सामाचार्यां सप्तमी । ठाणा० ४६६ ।
प्रतिपृच्छा-प्राङ्निमुत्तेनापि करणकाले कार्या निविद्येन
वा प्रयोजनतः कर्तुं कामेनेति । भाव० २५६ । ठाणा०
५०१ ।

पट्टिपुष्प-प्रतिपुष्पः रूपं न पारयते । अनु० २४० ।
प्रतिपुष्पः । भाव० ११० । सूत्रतो बिन्दुमात्रादिभिरनु-
मर्षतस्त्वव्याहाराकाङ्क्षादिरहितं प्रतिपुष्पम् । अनु० १५ ।
प्रतिपुष्प-अर्थप्रतीतिजनकम् । सम० १५७ । प्रतिपुष्प-
अथर्वशापकर्मणुंश्रुतम् । भाव० ७६० । प्रतिपुष्प आरध-
स्वरूपेणाविकलः । भग० १४६ । उदात्तादिवोर्ध्वम्
परिपुष्पम् । विशेषे ४०६ ।

पट्टिपुष्पागल्लकपोल-परिपुष्पगल्लकपोलः । भाव० २८८ ।
पट्टिपुष्पघोष-प्रतिपुष्पघोष-उदात्तादिवोर्ध्वविकलम् । अनु०
१६ ।

पट्टिपुष्प-परिपुष्पं अवहोरानम् । ठाणा० २३७ । प्रतिपुष्प-
बाह्येन निषद्याद्वयेन युक्तम् । ओष० २१४ । प्रतिपुष्पं
अथर्वशापकर्मणुंश्रुतम् । ज्ञाता० ४६, ५१ ।

पट्टिपेल्लिया-विनाश्य । मक्त० ।

पट्टिपेहिता-प्रतिविधाय-पितृत्वा-स्थगित्वा । सूत्र० ३२४ ।

पट्टिपोमले-स्यास्नोर्गती । नि० सू० प्र० २७३ अ ।

पट्टिप्पहूर-प्रतिप्रहारम् । भाव० ५१७ ।

पट्टिबन्ध-प्रतिबन्धः-अवरोधः । भग० १६ (?) । न्यायातः ।
भग० १०१ । उपरोधः । भग० ११७, १२३, १३६,
७३८ । प्रतिबन्धः-स्नेहः । ठाणा० ४६५ । प्रतिबन्धः-
अर्थं ममास्याहमिरयाज्यवन्धरूपः । ज० प्र० १४९ ।
प्रतिबन्धः-अभिप्रेक्षः, परिग्रहस्य द्वादश नाम । प्रना०
९३ । प्रतिबन्धः । भाव० ४०१ । प्रतिबन्धः-
आसङ्गः । भाव० ५३५ । प्रतिबन्धः-रागः । पिण्ड०
१४० ।

पट्टिवद्ध-प्रतिवद्ध-व्याप्तम् । दश० ८६ । प्रतिवद्ध-अनु-
बद्धं, मदानुगतम् । जीवा० १३० । प्रतिवद्ध-मूनाय-
ग्रहणयक्तम् । वृ० प्र० २४८ अ । प्रतिवद्धः । भाव०
३५६ । प्रतिवद्धः । उक्त० ३५८ । प्रतिवद्धः । ओष०
६८ ।

पट्टिवद्धया-प्रतिवद्धता-गाढवन्धः । भग० ८८ ।

पडिबद्धसरीर-प्रतिबद्धसरीर-द्वडावयवकाय - युवा ।
सूत्र० ३२५ ।
पडिबद्धा-प्रतिबद्धा-युक्ता सञ्छिष्टा । नि० सू० प्र० १०६ आ ।
पडिबाहिर-प्रतिबाह्य-अनाधिकारण । सम० ५३ ।
प्रतिबाह्य-अनधिकारिण दारिद्र्योपयोगमद्वारेण्यो वा,
दारान् राज्य वा स्वयमधिष्ठायेत्येष । सम० ५३ ।
पडिबुद्धजीवो-प्रतिबुद्ध-प्रतिबाध द्रव्यतो जाग्रतोभाव
तस्तु यथावस्थितवस्तुतत्त्वावगमस्तत्र जीवितु-प्राणाद्य
तुंशीलमस्मैति प्रतिबुद्धो वा द्विधाऽपि प्रतिबोधवाद् जीव
तीत्येवमोल-प्रतिबुद्धजीवो । उत्त० २१३ ।
पडिबुद्धि-पटवत् विशिष्टवस्तुजनस्पतिविसृष्टिविधधप्रभृत
सूत्रायुष्मत्फलप्रहणसमयतया बुद्धिर्येषां ते । औग० २८ ।
पडिबुद्धी-प्रतिबुद्धि-इक्ष्वाकुराज साकेतनिवासी । ठाणा०
४०१ ।
पडिबोद्ध-प्रतिबोधितामि-बोधनेन व्यक्तचेतनावन्ति कुतानि
। शाता० ४२ । प्रतिबोधित-बोधनेन व्यक्तचेतनवन्त कुतम् ।
ज्ञाना० ४२ ।
पडिबोद्ध-प्रतिबोधक सुहृदस्योत्थापक । नदो० १७८ ।
पडिबोद्धिप्रज्ञो-प्रतिबोधित । भाव० ४०८ ।
पडिभग्न-प्रतिभग्न-उत्प्रसङ्गात् । औष० १८० ।
प्रतिभग्न । भाव० २६८ । प्रतिभग्न । भाव० ५२० ।
प्रतिभग्न । उत्त० ६० ।
पडिभञ्जतो-प्रतिभग्न । भाव० ४०८ ।
पडिभाग-प्रतिभाग-प्रतिभङ्ग । ज० प्र० १५८ । प्रति-
भाग-प्रतिबिम्बमादशादिव विशिष्ट-प्रतिबिम्बवस्तुगत
आकार-प्रतिभाग । ३७२ । प्रतिभाय-लण्डः । प्रज्ञा०
२८३ ।
पडिभिण्णो-प्रतिभिन्न । भाव० ३८८ । १६ ।
पडिमटाह-प्रतिमात्पायो-प्रतिमया कायोस्तर्गेण भिक्षु-
प्रतिमया वा मासिकयादिकया तिष्ठति य स । प्रभ०
१०७ ।
पडिमज्जसा-प्रतिमञ्जूया । भाव० ४०१ ।
पडिम-प्रतिमा । अस्त० २१ ।
पडिमटातो-प्रतिमात्पायो-भिक्षुप्रतिमाकारो । ठाणा०
१६७ । प्रतिमया-एकान्वितयादिकया वापोरसगविशेष-

णं तिष्ठति । ठाणा० २६६ ।
पडिमा-प्रतिमा-अभिग्रहविशेषरूपारेकादशा दर्शनादि ।
उत्त० ६१३ । प्रतिमा-शानादिगुणयुक्ता । भाव०
६४६ । कालविशेषमानयुतदर्शनाद्यभिग्रहधरण कृष्ण-
पाक्षिका क्रियावादिभिन्ना एकादशोपासकावस्था वा ।
अपास०पचा०दशाश्रुत० । प्रतिमा नगता । वृ० तु०
२५३ आ । प्रतिमा-बिम्बलक्षणम् । भाव० ५२४ ।
प्रतिमा-कायोत्सग । प्रभ० १४३ । प्रतिमा-प्रतिशा ।
भाव० ६४६ । प्रतिमा-भावकस्य पञ्चमो प्रतिशा । भाव०
६४६ । गेहचेतिय । नि० पू० द्वि० ६६ आ । प्रतिमा-
अभिग्रह भिक्षुप्रतिमा । ठाणा० ४१६ । प्रतिमा-
प्रतिशा-अभिग्रहरूपा । सम० १६ । प्रतिमा-विण्ड-
वणाद्यभिग्रहविशेष । आचा० २५८ । प्रतिमा-अभि-
ग्रहचारी । व्य० प्र० १३६ आ । प्रतिमा-भिक्षुप्रतिमा ।
व्य० प्र० १४६ अ । प्रतिमा-अभिग्रह । ठाणा० ४११ ।
प्रतिमा-प्रतिशा । ठाणा० २१ । प्रतिमा-प्रतिपत्ति
प्रतिशा । ठाणा० ६५ । प्रतिमा-तथाविचामिग्रह
विशेषरूपा । उजु० ५३१ ।
पडिमाणसं-प्रतिमानुपम् । भाव० ३५५ ।
पडिमाणे-प्रतिमानम् । अनु० १५१ ।
पडिमापडिविष्णो-प्रतिपन्नप्रतिम । भाव० ६५ ।
पडिमापडिविष्णा- । नि० पू० प्र० ३३८ आ ।
पडिमुडिओ-गिणसदो । नि० पू० प्र० ३२० आ ।
पडिमेच्छिप्रविह्णोमया-पेरितमात्रव । चठ० ।
पडियति-प्रतिपत्ति । दस० ४२ ।
पडियसि-प्रतिपत्ते-प्रासादादेमन्त्रके वा शानाभावात् । शाता०
११५ ।
पडिय-वाहनास्पतित । शाता० १६३ । पतित-प्रासाद
सिंहरादे कलवादिदिवापो निपतितम् । प्रभ० १३४ ।
पतित-घट्टम् । प्रस० १२४ ।
पडियगविठ-प्रत्यगन्तव्यम् । व्य० प्र० ३६९ अ (?) ।
पडियपुययणी-पतितपुतस्तनी-अवनतिगतनिर्मयदेशव-
तोऽ । शाता० २४८ ।
पडियरति-प्रतिजागरण-निरूपणं कुर्वन्ते । औप० १०२ ।
पडियरह-प्रतिचरति-प्रतिमायाय करोति । औप० २०७ ।

पडिवलति । नि० चू० द्वि० १२३ अ ।

पडियरग-प्रतिचारकः-परिपालकः । पिण्ड० ७७ ।

पडियरगा-भवावहा । नि० चू० तु० ६८ आ । परिष्णो-
अणमणोवादिष्टो, तस्य जे वेयावच्चकारिणो ते पडियरगा ।

नि० चू० प्र० ८६ अ ।

पडियरणा-प्रतिचरणा-आगमनम् । ओष० ३३ । प्रति-
प्रवितेष्वर्थेषु चरणं गमनं तेन तेन आसेवनाप्रकारेणेति-
प्रतिचरणा, प्रतिक्रमणद्वितीयपर्यायः । औष० ५५२ ।
प्रतिचरणा-आगमनम् । ओष० ३३ ।

पडियराचितो-प्रतिचारितः । आव० २२७ ।

पडियरिए-निरुधि । औष० १६१ ।

पडियरिओ-प्रतिचरितः । आव० २६८ ।

पडिया-विश्वमलय । नि० चू० प्र० १२५ आ । प्रतिना ।
नि० चू० द्वि० ५८ आ । वाचना । आव० ६६७ ।

पडियाए-प्रतिशय-उद्दिश्य । आचा० ३६१ ।

पडियागार- । ओष० २०६ ।

पडियाण-पट्टाननं-पयोणस्याचो यद्दीयते । शाता०
२३० ।

पडियार-शरीरमंस्कारः । नि० चू० प्र० २६४ अ ।

पडियारणा-आसेवना । आचा० ३६४ ।

पडियारी-प्रतिचारिणः-काविकीमात्रकादिसमर्पका विश्रा-
मकाः । व्य० प्र० १३१ अ ।

पडिरव-प्रतिरूप द्रष्टार द्रष्टारं प्रति रमणीयम् । सम०
१३८ । अस्यामवमर्षिण्या चतुर्थकुलकरमार्ग । सम०
१५० । प्रतिरूपः-उत्तरनिकाये द्वितीयो व्यवरेन्द्र ।

मय० १२८ । सहस्रम् । अण० ३१६ । प्रतिरूपा-चतुर्थ-
कुलकरपत्नी । आव० ११२ । प्रतिरूप-उचितः । दृश०
२४१ । द्वितीयो भूतेन्द्रः । टाणा० ८५ । प्रतिरूप-

रूपवान् । प्रभ० ११६ । प्रतिरूपः-तापुचितस्वरूप ।
विषा० ३३ । प्रतिरूप-रूपवान् । औष० ११ । प्रतिरूपः
भूतेन्द्रः । जीवा० १७४ । प्रतिरूप-प्रतिबिम्बित असा-

धारणं रूपं आकारो यस्य सः । ज० प्र० ७५ । प्रतिरूप
उचितम् । उक्त० ५०० । प्रतिरूप-प्रतिबिम्बम् । सूत्र०
४०७ । प्रतिरूप-प्रतिबिम्बितं रूपं यस्य तद् । प्रज्ञा०
८७ । प्रतिरूप-शयानरूप प्रति-प्रतिबिम्ब चिरस्तन-

मुनीनां यद्रूपम् (?) । जा वस्तुं वस्तुं पदुच्च अणुरूपो
पदंभइ सो । दश० चू० १३० । प्रतिक्षणं नव नव
रूपं यस्य तद् प्रतिरूपम् । प्रज्ञा० ८७ । प्रतिरूपः-उचितः ।
व्य० प्र० १६ अ ।

पडिरुचकायकिरिया-प्रतिरूपकायक्रिया-यथा परिपाट्या
शरीरविश्रामणम् । व्य० प्र० २२ अ ।

पडिरुवग-प्रतिरूपकं-प्रतिबिम्बम् । राज० ६ । प्रति-
रूपकं-सहगम् । उपा० ८ । प्रतिरूपकं-आकृतिप्रति-
बिम्बम् । (? १३२) । प्रतिरूपकम् । आव० २६६ ।
प्रतिरूपक-सहगम् । आव० ८२३ ।

पडिरुवजोगजुअण- प्रतिरूपयोगोजनं-उपचारविनय-
भेदः । दश० २४१ ।

पडिरुवज-प्रतिरूपविनयो-यथोचितप्रतिपत्तिरूपस्त जाया-
तीति प्रतिरूपज्ञः । उक्त० ५०० ।

पडिरुवया-प्रति-साहस्ये ततः प्रतीति स्वविरक्तियकादि-
सहस्र रूप-वेगो यस्य स तथा तद्भावस्तथा-अधिकोप-
कारपरिहाररूपा । उक्त० ५८६ ।

पडिरुवा-प्रतिबिम्बितं-असाधारण रूपं यस्याः सा प्रति-
रूपा, प्रतिक्षण नयं नवमित्य रूपं यस्याः सा । ज० प्र०
२१ । चतुर्थकुलकरमार्ग । टाणा० ३६८ । प्रतिरूपा-
द्रष्टार द्रष्टारं प्रति रूपं यस्याः सा । ज्ञाता० ३ ।
प्रतिरूपाः-द्रष्टारं द्रष्टारं प्रति रमणीया इति । टाणा०
२३२ ।

पडिलग्नो-प्रतिलग्न-नानो जातः । आव० ६७८ ।

पडिल(भ)ग्नो-प्रतिलग्नः । आव० ३६२ ।

पडिलमे-प्रतिलभेत-प्रगुणाद् । उक्त० ४६ ।

पडिसाभिता-प्रतिलम्बिता-अभ्रवस्त करोतीत्येयशीवं
यः च भवति । टाणा० १०६ ।

पडिलाहेहि-प्रतिलम्बय । आव० ८१५ ।

पडिलेहंति-प्रत्युपेक्षन्ते-पोन,पुग्नेन जगन्ति । आवा०
११३ ।

पडिलेह-प्रतिलेख । आव० ३६६ ।

पडिलेहओ-प्रतिलेखकः-प्रतिलिखतीति, प्रवचनानुसारेण
स्थानादिनिरीखकः साधुः । औष० १३ ।

पडिलेहणं-प्रत्युपेक्षणा-चतुष्पा निरीक्षणम् । प्रभ० १५६ ।

पडिलेहणा-प्रत्युपेक्षणा-चक्षुर्व्यापारः । प्रश्न० ११२ ।
 प्रत्युपेक्षणा-आगमविधिना यथावन्निरूपणा ग्रहणप्रति-
 जागरणरूपा । उक्त० ५८३ । प्रतिलेखन-प्रतिलेखना-
 आगमानुसारेण या निरूपणा क्षेत्रादेः सा । ओष० १२ ।
 पडिलेहणिया प्रत्युपेक्षणा । ओष० ११७ ।
 पडिलेह्य-प्रतिलेखयतीति प्रतिलेखक-प्रवचनानुसारेण
 स्थानादिनिरीक्षकः साधुरिति । ओष० १३ ।
 पडिलेहा-प्रत्युपेक्षणा-गुणदोषपर्यालोचना । आचा० ११४ ।
 पडिलेहाए-प्रत्युपेक्ष्य-पर्यालोच्य । आचा० २७२ ।
 आचा० २१४ (?) ।
 पडिलेहिअव्य-प्रेक्षितव्यं-आलोचनीयम् । दश० २७२ ।
 पडिलेहिअण-प्रत्युपेक्ष्य-चक्षुषा निरीक्ष्य । ओष० ११४ ।
 पडिलेहित-प्रत्युपेक्ष्य-प्रतिजागर्त्ये । उक्त० ५३६ ।
 पडिलेहितए-प्रत्युपेक्षितुं-अवस्थानार्थं निरीक्षितुम् ।
 ठाणा० ११७ ।
 पडिलेहिता-प्रत्युपेक्ष्य-शास्त्रा । दश० २५० । प्रत्युपेक्ष्य-
 दृष्ट्वा । आचा० ७१ ।
 पडिलेहित्य-प्रत्युपेक्षण-गोचरापन्नस्य क्षम्यादेःप्रक्षुषा निरी-
 क्षणम् । आच० ८३६ । प्रेक्षितं-पर्यालोचितम् ।
 आचा० १८६ ।
 पडिलेहित्या-प्रति उप-सामोच्येन ईक्षिता-ज्ञाता प्रत्यु-
 पेक्षिता । आचा० २३३ ।
 पडिलेहे-प्रत्युपेक्षेत-निरूपयेत् । ओष० १७८ ।
 पडिलेहेद्-प्रतिलेखयति-प्रत्युपेक्षते । उक्त० ४३४ ।
 प्रतिलेखति । आच० २१६ ।
 पडिलेहेति-प्रतिलेखयति प्रस्थापयति । आच० ७१६ ।
 पडिलोम-प्रतिलोमः तद्गन्ध्याद्विपरीतगन्धः । आचा०
 ३६४ । प्रतिलोमः-द्विन्द्वयमनसोरनाह्लावः । ठाणा०
 २४४ । प्रतिलोमः-अपवादः । ओष० ६५ । प्रतिलोम-
 पञ्चानुपूर्व्या । ज० प्र० ६७ । प्रतिलोमं-प्रतिकूलम् ।
 दश० ५२ । प्रतिकूलं-यत्र प्रातिकूलव्युत्पत्तिर्यते यथा
 घट प्रति शठत्वं कुर्यात् । ठाणा० २५३ ।
 पडिवद्-प्रतिवैरम् । आच० ६३६ ।
 पडिवद्व-प्रतिपक्ष-तुल्यपक्षाः । ओष० ६७ । प्रतिपक्षः-
 अवद्वेषः । ओष० २३ । प्रतिपक्षः पक्षः प्रतिपक्षः-

अप्रमत्ततया शुभयोगपूर्वकं प्राणाव्यपरोपणम् । दश० २४ ।
 प्रतिपक्ष-सदृशपक्षः । बृ० प्र० २४७ अ । प्रतिपक्षः ।
 आच० १०१ ।
 पडिवज्जङ्घ-प्रतिपद्यते । आच० ३१३ । उक्त० १८५ ।
 पडिवज्जिजण-प्रतिपादिनोज्ज्वल्यं प्रतिपद्यमानस्य । उक्त०
 २८५ ।
 पडिवज्जितए-प्रतिपत्तुं-अभ्युपगन्तुम् । ठाणा० ५७ ।
 पडिवज्जेजा-प्रतिपेद्यते । आच० २२४ ।
 पडिवत्ति-प्रतिपत्तिः-द्वयादिपदार्थान्भ्युपगमः प्रतिमार्थ-
 भिन्नग्रहविशेषो वा । नदी० २१० । प्रतिपत्तिः-वारकः(?) ।
 प्रतिपत्तिः उपमा । व्य० प्र० २२२ अ । प्रतिपत्तिः-
 प्रतिपादनं, परिच्छिन्तिः, अवधिप्रकृतिर्वा । आच० २६ ।
 प्रतिपत्ति-अभ्यागतकर्तव्यरूपाम् । उक्त० ५०० । प्रति-
 पत्ति-प्रकारः भेदः । ओष० ११७ ।
 पडिवत्तिकुसला-प्रतिपत्तिकुशलाः परप्रतिवचनदानसामर्थ्या-
 । व्य० द्वि० ५६ अ ।
 पडिवत्ती-प्रतिपत्तिः-मतान्तररूपा । सूय० ८ । प्रतिपत्तिः-
 द्वयार्थे पदार्थान्भ्युपगमा मत्तान्तराणि, प्रतिपाद्यनिर्माद्यनि-
 ग्रहविशेषा वा । सम० १०८ । प्रतिपत्तिः-प्रत्यवतार-
 रूपं प्रतिपादनं, संवित्तिः अनुयोगद्वारं अर्थो वा ।
 ओषा० ८ । प्रतिपत्तिः-यथास्वहृद्विस्तुभ्युपगमः ।
 सूय० २४ । प्रतिपत्तिः-प्रतिवचनप्रदानम् । बृ० वृ०
 ५६ अ । प्रतिपत्ति-उत्तरदानम् । बृ० द्वि० १४७ आ ।
 प्रतिपत्तिः-परमतरूपा । सूय० ८ । प्रतिवचनम् ।
 नि० चू० प्र० ४२ आ । वन्दनम् । चउ० ।
 पडिवसम-प्रतिवृत्तप्रधामः-यत्र सामं भिक्षाचर्यायं गमनम् ।
 वृ० द्वि० ७९ अ ।
 पडिवसमा-भिक्षाचारियगामादि । नि० चू० प्र० ३३५
 आ ।
 पडिवाडी-परिपाटी । आच० ६६ ।
 पडिवाती-प्रतिपन्नसौलं प्रतिपाति-उत्तरकर्म लोकरूप्यं
 भूत्वा प्रतिपत्ति । ठाणा० ३७० ।
 पडिवाय-प्रतिपद्यते पक्षयाद्यतयेति प्रतिपद्य, प्रवचो दिवस
 इति । जं० प्र० ४६१ ।
 पडिविद्वंसंति-प्रतिवचनस्ये-योनिदोषादुत्पत्तयस्यो भव-

न्ति, मेहनविधोतया वा योनेर्वहि पततो विष्पसन्ते
हति । ठाणा० ३१४ ।

पद्विविक्तता-प्रतिविलगिता । भाव० ३२० ।

पद्विविशिष्ट-प्रतिविशिष्टम् । सूर्य० २६६ (?) ।

पद्विवृज्जना-वासासु वा सिसिरेसु वा निवातट्टा तेषि
वेव पद्विवृज्जना । नि० पू० प्र० २१२ भा ।

पद्विवृह-प्रतिव्यूह-तत्प्रति द्वन्द्वपाना तद्भ्रज्जोपायप्रवृ-
त्ताना ब्यूहम् । ज० प्र० १३६ ।

पद्विवेसिय-प्रतिवेसिक-सोमान्तवर्ती-प्रत्यर्थी । श्य० प्र०
१७० अ ।

पद्विसखिविय-प्रतिवद्धेपण-शिष्याया पतत सरक्षणम् ।
भग० ७६७ ।

पद्विसधारय- । भग० ३२१ ।

परिसधय-पद्विसधले । कर्मोदयात् नृटितभवि सधट्प्रति ।
सत्त० २२० ।

पद्विसधाय प्रतिवधाय-सह गन्तुभावेनानुकूल्य प्रतिपद्यत् ।
सूत्र० ३०१ ।

पद्विसलीण-प्रतिसलीन-वस्तु प्रति सम्यगलीनो निरोध-
वात्-प्रतिसलीन, क्रोध प्रति उदयनिरोधेनोदयप्राप्तवि-
फलीकरणेन च क प्रतिसलीन । ठाणा० २०७ ।

पद्विसलीणपद्विमा-प्रतिसलीनप्रतिमा-सलीनताभिग्रह ।
श्लो० ३२ ।

पद्विसलीणया-वच्छ वास्त तप । भग० ६२१ ।

पद्विसल्लीणा-आभयस्थिता । दश० पू० ५२ ।

पद्विसविषले-प्रतिसमीपतेजोदयना असाप्रमाधिस्वातो-
चयति । उक्त० ११८ ।

पद्विसवेद्वज्जना- । नदी० १७८ ।

पद्विसवेदेइ-प्रतिसवेदयति-अनुभवति । भावा० २४ ।

पद्विससाहणय-अनुदजनम् । भग० ६३७ ।

पद्विससाहेहि-विनयप्रस्तावात् प्रवन्त प्रतिससाधय-अनु-
ज्ज अथवा सहाधय-प्रसासां कुविरय । शाता० १८६ ।

पद्विसहरइ-प्रतिसहरति । भाव० १२४ ।

पद्विसवत्त-प्रतिसवत्त-परस्परविरोधी । दश० १६४ ।

पद्विसामिय-प्रतिस्वामित-स्वामिना प्रतिशहीतम् । वृ०
दि० २४ अ ।

पद्विसाहरति-प्रतिसहरति-तिरणदि । ठाणा० ११२ ।
शाता० ३३ ।

पद्विसाहरिण-प्रतिसहरण-शिष्याया शिष्यापुत्राश्च सहस्य
पद्विकरणम् । भग० ७६७ ।

पद्विसीसग-प्रतिशीषक-दत्तस्वशीषं प्रतिरूपम् । प्रभ०
३६ ।

पद्विसुद्धिओ-प्रतिसुद्धितो-निविद्ध । वृ० प्र० २८६ आ ।

पद्विसुई-आगामिन्यामुस्तपिण्या जम्बू-रेखते नवम कुर्मे-
गर । सम० १५३ ।

पद्विसुणइ-प्रतिसुणोति-अभ्युपगच्छति । जोवा० २४३ ।

पद्विसुणया-प्रतिभयणा । भाव० २६५ ।

पद्विसुणमाण-प्रतिसृष्टवति । भाव० ५७६ ।

पद्विसुणोति-प्रतिसृष्टवति-अभ्युपगच्छति, परस्पर साक्षी
कृत्य प्रतिज्ञात कार्यं कर्तव्यमवस्थापिति दृढीभवन्ति ।
ख० प्र० २४० ।

पद्विसुते-आगमिन्यामुस्तपिण्या सप्तमकुलकर । ठाणा०
५१८ ।

पद्विसुय-प्रतिश्रुत-प्रतिशब्द । प्रभ० २० । प्रतिश्रुत-
प्रतिज्ञानम् । ठाणा० ४७४ । प्रतिश्रुत-प्रतिशब्द । राज०
२५ । प्रतिश्रुत-प्रतिशब्द । भग० ४८३ ।

पद्विसुया-प्रतिश्रुता प्रतिशब्दका । शाता० १०१ ।

पद्विसुयय-प्रतिसूचक-नगरद्वारसमीपेऽप्युपस्थापारोऽवति-
ष्ठति । श्य० प्र० १७० अ ।

पद्विसूर-प्रतिसूर्य-द्वितीयसूर्यं । भग० १६५ । प्रति
सूर्य-वस्थापितादिसूचको द्वितीय सूर्यं । जोवा० २८३ ।

प्रतिसूर्य-वस्थापितादिसूचको द्वितीय सूर्यं । अनु० १२१ ।

पद्विसेगा-प्रतिसेका नखा । ज० प० ८१ ।

पद्विसेवणा-प्रतिसेवना । श्लो० २२५ । सम्माराहुणवि
धरिया पठिया वा सेवया । उक्त० २५६ । प्रतिसेवना-
प्राणतिपातासाधेवनम् । ठाणा० ४८५ । प्रतिसेवणा-

अकल्पसमाचरणमितिभाव । श्य० प्र० ११ अ ।

पद्विसेवणाकिसिण-प्रतिसेवनाकृत्स्न-तत परस्यान्यस्य
प्रतिसेवना स्थानस्थासम्भवात्, स च यत्कृत्स्नम् । श्य०
प्र० ११८ आ ।

पद्विसेवणाकुसुलो-प्रतिसेवनाकुशील-सम्यगाराधनविप-

रीना प्रतिगता वा सेवना तया कुशीलः । उक्त० २५६ ।
 पडिसेवणाणुलोमा—प्रतिसेवनानुलोम्येन—यथैव प्रतिसेवि-
 त्तामन्तेनैवानुनमेण कदाचिच्चिन्तयति । ओष० १७५ ।
 पडिसेवना—प्रतिसेवनाप्युपचारात् प्रायश्चित्तम् । अ० प्र०
 १४ अ ।
 पडिसेवविद्युत्तणा—प्रतिसेवविकटना । ओष० १७६ ।
 पडिसेविग—प्रतिसेवको नाम यो भिक्षुनिष्कारणे कारणाभा-
 वेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि प्रतिसेवते । अ०
 प्र० २५२ अ ।
 पडिसेविय—प्रतिसेवितः । आव० ५२ । समयप्रतिकूलार्थ-
 स्य सञ्चलनकषायोदयास्त्रेवकः प्रतिसेवकः संयमविरा-
 यकः । भग० ८६४ ।
 पडिसेह—प्रतिपेयः—निराकरणम् । अचिकित्स्योऽप्रमित्यभि-
 धानरूपः । उक्त० ३०४ ।
 पडिसेहृत्ति—विनिवर्तयति—निराकुर्वती । ज्ञाता० १४६ ।
 पडिसेहृत्स— । नि० चू० वृ० २६ अ ।
 पडिसोनचारी—प्रतिभोतस्मारी—दूरादारम्य प्रतिभयामिसु-
 लचारीत्यर्थः । ठाणा० ३४२ ।
 पडिसोय—स्रोत स्रोतं प्रतीति—प्रतिश्रोतं—प्रतिप्रवाहम् ।
 भग० २३३ ।
 पडिसोयगमन—प्रतिश्रोतोगमनं—प्रवाहसमुद्यमनम् । उक्त०
 ३२७ ।
 पडिस्तय—प्रतिभयः । आव० ६२ । प्रतिभयः—उपाभयः ।
 ओष० १३८ ।
 पडिस्तयवाल—प्रतिभयपालः । आव० २६१ ।
 पडिस्तमुई—प्रतिभूतः द्वितीयकूलकरः । अ० प्र० १३२ ।
 पडिस्तुय—प्रतिभूत—गुरो वाचनादिकं यच्चउत्थेवमेतदित्य-
 म्युपगमः । उक्त० ५३५ ।
 पडिह—प्रतिघातः प्रतिहननम् । ठाणा० ३०३ ।
 पडिहृए—प्रातहत—निराकृतम् । भग० ३६ ।
 पडिहृणओ—प्रतिहृतः । आव० ५२ ।
 पडिहृता—प्रतिहृता । सूयं० ६५ ।
 पडिहृरयं—उदयार्थं—अधिकं—आपूर्णञ्च । नंदी० ४६ ।
 अतिप्रभूतः—देशीसम्बोध्यम् । अ० प्र० २६२ । परिपूर्णः ।
 अ० प्र० ५७ । प्रतिहृत्स—अतिरेकतः अतिप्रभूतः ।

जीवा० १६८ । प्रतिहृत्स—प्रतिपूर्णः । जीवा० ३५० ।
 पडिहृयं—प्रतिहृतं क्षपितम् । भग० ३६ । प्रतिहृतं—सम्य-
 वस्वप्राप्त्या हृस्वीकृतम् । ओष० ८५ । प्रतिहनं-
 मिथ्यादुष्कृतदानप्रायश्चित्तप्रतिपत्त्यादिना नाशितम् । प्रश्ना०
 २६८ । प्रतिहन हृदानोमकरणतया । आव० ७६२ ।
 प्रतिहृत—अतीतकालसम्बन्धिनिन्दातः । भग० २६५ ।
 प्रतिहृतः—स्खलितः । प्रश्ना० १०८ ।
 पडिहाति—प्रतिभाति । आव० ६७ ।
 पडिहायइ—प्रतिभासते । आव० ५१२ ।
 पडिहार—प्रतिहारः प्रत्यापणम् । ओ० १०० (?) ।
 पडिहारयग—प्रातिहार्यकं—भूषणविधिविधेयः । जीवा०
 २६६ ।
 पडिहारितं—कथितं । नि० चू० प्र० २१० अ ।
 पडिहारिय—प्रतिहारितः—ज्ञापितः । वृ० द्वि० २१४ अ ।
 प्रत्याहायः । विशेषे ११६० ।
 पडोणवाय—अपाचीनवातः—योऽपाचीनदिशः समागच्छति
 वातः सः । जीवा० २६ ।
 पडोत्तो—प्रतिनन्त्रसिद्धान्तः—यः सत्वय स्वतन्त्रसिद्धान्तो न
 परतन्त्रेषु स प्रतिनन्त्रसिद्धान्तः । वृ० प्र० ३१ अ ।
 पडु—पडुः—दक्षरूपः । सूयं० २६७ । पडुः—स्पष्टध्वनिः ।
 प्रश्ना० ४८ । पडु—स्वविषयग्रहणदक्षम् । भग० ४६६ ।
 पडुक्खेव—प्रत्युत्क्षेपः—भुरजकासिकादिगीतोपकारकालोद्यानं
 ध्वनिः नर्तकीपदप्रक्षेपलक्षणो वा । अनु० १३२ ।
 पडुक्ख—प्रतीत्य—आभित्य । जीवा० ५६ ।
 पडुक्खकरणं— । नि० चू० प्र० २३१ अ ।
 पडुक्खमविल्लय—निवृत्तिप्रत्याख्याने आगारः । आव०
 ८५४ ।
 पडुक्खवित्ती—प्रतीत्यवृत्तिः—आभित्य कार्यस्य वृत्तिः । विशेषे
 ७१७ ।
 पडुक्खसच्च—प्रतीत्य—आभित्य वस्त्वन्तरं सत्यं प्रतीत्य-
 सत्यम् । ठाणा० ४६० । प्रतीत्यसत्यं—यथा अनामि-
 काया दीर्घत्वं ह्रस्वत्वं वेति । दश० २०८ । दचया
 सत्यो पटुः । ठाणा० ४८६ ।
 पडुक्खसथा—प्रतीत्यसथा । पयसिकस्यमावायाः पटो भेदः ।
 प्रश्ना० २५६ ।

रीना प्रतिभता वा सेवना स्या कुक्षीवः । उत्त० २१६ ।
 पडिसेवणाणुलोमा-प्रतिसेवनाणुलोम्बेन-मर्धव प्रतिनेवि-
 तास्तेनैवानुक्रमेण कदाचिच्च्यन्तयति । ओष० १७५ ।
 पडिसेवना-प्रतिसेवनाप्युपचारात् प्रायश्चित्तम् । व्य० प्र०
 १४ अ ।
 पडिसेवविपत्तना-प्रतिसेवविपटना । ओष० १७६ ।
 पडिसेविग-प्रतिसेवकोनामथो भिक्षुनिष्कारणे कारणाभा-
 वेऽप्य पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि प्रतिसेवते । व्य०
 प्र० २५२ आ ।
 पडिसेविय-प्रति० वितः । आव० ५२ । समयप्रतिकूलार्थ-
 स्य सञ्चलनकषायोदयास्तेवकः प्रतिसेवकः समयविरा-
 धकः । भग० ८६४ ।
 पडिसेह-प्रतिपेधः-निराकरणम् । अचिकित्स्योऽग्रमित्यभि-
 धानरूपः । उद्ग० ३०४ ।
 पडिसेहार्ति-विनिवर्त्तयति-निराकुर्वती । ज्ञाता० १४६ ।
 पडिसेहस्स- । नि० चू० वृ० २६ अ ।
 पडिसोत्तचारो-प्रतिभोतश्चारी-दूरादारभ्य प्रतिभयाभिमु-
 खवारोत्थयः । ठाणा० ३४२ ।
 पडिसोय-स्रोत स्रोतं प्रतोति-प्रतिश्रोतं-प्रतिप्रवाहम् ।
 भग० २३३ ।
 पडिसोयगमग-प्रतिश्रोतोपमनं-प्रवाहसमुपगमनम् । उत्त०
 ३२७ ।
 पडिस्त्राय-प्रिभयः । आव० ६२ । प्रतिभयः-उपाभयः ।
 ओष० १३८ ।
 पडिस्त्रयवास्त-प्रतिभयवास्तः । आव० २६१ ।
 पडिस्त्रुई-प्रतिभूतः द्वितीयकुसकरः । ज० प्र० १३२ ।
 पडिस्त्रुय-प्रतिभूत-पुरी वाचनादिक पञ्चदशमेतदित्य-
 म्पुपगमः । उत्त० ५३५ ।
 पडिह-प्रतिपातः प्रतिहननम् । ठाणा० ३०३ ।
 पडिहृण-प्रातहत-निराकृतम् । भग० ३६ ।
 पडिहृणभो-प्रतिहतः । आव० ५२ ।
 पडिहृता-प्रतिहृता । सूर्य० ६५ ।
 पडिहृथं-स्वनाथं-अधिकं-आपूर्णं । नयो० ४६ ।
 अतिप्रभूतः-हेतीषस्त्रीभ्यम् । ज० प्र० २६२ । पडिपूर्नः ।
 ज० प्र० ५७ । प्रतिहृत्तः-अतिरक्तः अतिप्रभूतः ।

जीवा० १६८ । प्रतिहृत्तः-प्रतिपूर्णः । जीवा० ३५० ।
 पडिहृथं-प्रतिहतं धापितम् । भग० ३६ । प्रतिहृत्तं-सम्भ-
 ववप्राप्त्या हृत्स्वीकृतम् । ओष० ८५ । प्रतिहृत्तं-
 मिध्यादुष्कृतदानप्रायश्चित्तप्रतिपत्त्यादिना नाशितम् । प्रश्ना०
 २६८ । प्रतिहत इदानीमकरणतया । आव० ७६२ ।
 प्रतिहत-अतीतकालमन्वन्विद्यनिन्दातः । भग० २६५ ।
 प्रतिहतः-स्खलितः । प्रश्ना० १०८ ।
 पडिहृत्ति-प्रतिभाति । आव० ६७ ।
 पडिहृत्तपद्-प्रतिभासते । आव० ५१२ ।
 पडिहृत्त-प्रतिहृत्तः प्रत्यापणम् । ओ० १०० (?) ।
 पडिहृत्त-प्रतिहृत्तः-प्रतिहृत्तः-प्रत्यपणम् । जीवा०
 २६६ ।
 पडिहृत्त-प्रतिहृत्तः-कथितं । नि० चू० प्र० २१० आ ।
 पडिहृत्त-प्रतिहृत्तः-आपितः । वृ० द्वि० २१४ आ ।
 प्रत्याहायः । विधे० ११६० ।
 पडिणवाय-अपाचीनवातः-योऽपाचीनदिवः समागच्छति
 वातः सः । जीवा० २६ ।
 पडितीतो-प्रतिनप्रसिद्धान्तः-यः खल्वप्य स्वतन्वसिद्धान्तो न
 परतन्त्रेण स प्रतिनन्वसिद्धान्तः । वृ० प्र० ३१ आ ।
 पडु-पडुः-दक्षगुरुयः । सूर्य० २६७ । पडुः-स्पष्टवनिः ।
 प्रश्ना० ४८ । पडुः-स्वविपयग्रहणदक्षम् । भग० ४६६ ।
 पडुवखे-प्रत्युत्प्रेषः-भुरजकादिक्वादिगोतोपकारकातोद्यानां
 धरिः नर्त्तकोपदप्रक्षेपलघणो वा । अनु० १३२ ।
 पडुच्च-प्रतात्य-आभिय । जीवा० १६ ।
 पडुच्चकरणं- । नि० चू० प्र० २३१ अ ।
 पडुच्चमविलय-निवृत्तिप्रत्यास्थाने आगारः । आव०
 ८५४ ।
 पडुच्चवित्तो-प्रतीपवृत्तिः-प्राभिय कार्यस्य वृत्तिः । विद्य०
 ७७७ ।
 पडुच्चसञ्च-प्रतीत्य-आभिय वस्त्रन्तरे सत्यं प्रतीत्य-
 सत्यम् । ठाणा० ४६० । प्रतीपसत्य-अथा अनानि-
 कामा दीर्घतं हृत्स्वव चेति । दण० २०८ । दयाया
 सत्यो पडुः । ठाणा० ४८६ ।
 पडुच्चतया-प्रतीपवृत्त्या । पर्वान्तरवृत्त्यापवादाः पडो भेदः ।
 प्रश्ना० २५६ ।

पद्मपण्य-प्रयुत्त्वन्नो-वार्तमानिकः अमृतपूर्वं इत्यर्थः, दोष गुणोत्तरः । ठाणा० ४६२ । प्रयुत्त्वन्नः-वार्तमानिकः । प्रज्ञा० ५०६ । प्रयुत्त्वन्नः-गुणितः । सूर्य० ३८ । प्रयुत्त्वन्नः-गुणितः । अतु० २०७ । प्रयुत्त्वन्ने-सर्वथा वस्तव-भ्युपगते विशेषो यो दोषोऽकृताभ्यामामकृतविप्रणावादिः स दोषनामान्यापेक्षया विशेषः, दसपु विशेषेषु पद्यः । ठाणा० ४६४ ।

पद्मपण्य-प्रयुत्त्वन्ना । भाव० ६६ ।

पद्मपन्न-लघ्वः । ओष० १७३ । प्रयुत्त्वन्नः-तत्काल-मुत्पद्यमानः । जीवा० १४१ । प्रयुत्त्वन्न-लघ्वम् । दश० १२ । स ख्वं जषपयादीहि उववेय । दश० चू० १२५ ।

पद्मपन्नन्दी-प्रयुत्त्वन्नेन-लघ्वेन वरुक्षिष्यादिना प्रयुत्त्वन्नो वा-वातः शिष्याचार्यादिरूपेण नन्दति यः स प्रयुत्त्वन्न-नन्दी, नन्दन नन्दिः-आनन्दः, प्रयुत्त्वन्नेन नन्दियेत्य स । ठाणा० २१८ ।

पद्मपन्नविणास-प्रयुत्त्वन्नविनास-उदाहरणस्य चतुर्थो भेदः दश० ३५ ।

पद्मपन्नविणासि-प्रयुत्त्वन्नस्य तत्कालोत्पन्नवस्तुनो विना-शोऽभिधेयतया यथास्ति तत् प्रयुत्त्वन्नविनासि । ठाणा० २५७ ।

पद्मपन्ना-प्रयुत्त्वन्नाः-वर्तमानकालभाविनः । आचा० १७८ ।

पद्मप्याएमाणा-प्रयुत्त्वन्नमानु-गुण्यमानः । जीवा० १७६ ।

पद्मप्यार्थति- । नि० चू० द्वि० २ अ ।

पद्मेमुअ-प्रतिद्युतः-प्रतिशब्दः । ज० प्र० ३६६ ।

पडोआर-प्रतीकारः । भाव० ३४७ । नि० चू० प्र० ३५६ आ ।

पडोयार-परिकरणम् । ओष० १३२ । प्रत्यवतारः-प्रादुर्भावः । ज० प्र० ६६ । प्रति-सर्वतः सामस्त्वेन अवतीर्षते व्याप्यते येन सः प्रत्यवतारः । प्रज्ञा० ५३२ ।

प्रत्यावतारः-उपकरणम् । पिण्ड० १३ ।

पडोलकंद-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पहुए-ह्रस्वमहिषो । उत० ३०३ ।

पहुच्छिखोर-पहुच्छिखोर-पारिहिद्धिखोरम् । ओष० ४८ ।

पहुय-महिषीवत्स्यः । भाव० ७१६ ।

पहुया-पहुिका-ह्रस्वगोक्षो, ह्रस्वमहिषी वा । विपा० ४८ ।

पढम-प्रथमः-प्रधानः । ज० प्र० २०४ । आचा०-प्रधान वा । आचा० ६ । प्रथमः-प्रधानः । ज० प्र० २५१ ।

पढम अचरमसमय-प्रथमाचरमसमयः । भग० ९६६ ।

पढम अपढमसमय-प्रथमाप्रथमसमयः । भग० ६६६ ।

पढमग-प्रथमक-मूलभूतः । जीवा० २२८ । प्रथमक-मूलभूतः । जीवा० २६४ ।

पढमचरमसमय-प्रथमचरमसमयः । भग० ९६६ ।

पढमद्धा-पढमपीठ्यां यददंम् । ओष० १४८ ।

पढमपढमसमय-प्रथमप्रथमसमयः । भग० ६६६ ।

पढमपत्त-प्रथमपत्त-या बीजस्य समुच्छ्रितावस्था । प्रज्ञा० ३८ ।

पढमपाउस-आसाढो, छत्रं उत्तूणं जेण पढमो पाउलो वणिज्जति ते । नि० चू० प्र० ३३४ आ । ज्ञाता० ६५ । प्रथमप्रावृत् । भाव० २६२ । प्रथमवर्षा । ओष० १६० । इह आपाढ भावणो प्रावृत्, आपाढस्तु प्रथम-प्रावृत्, ऋतुना वा प्रथमेति प्रथमप्रावृत् । ठाणा० ३०६ ।

पढमपुच्छा-कोमि तुमं को व ते णिध्वेरो जेणं पव्वयसि एवं पुच्छिते पढमपुच्छा । नि० चू० द्वि० ३० आ ।

पढमबिद्ध्य-प्रथमपरिपहेण बाध्यमानः-क्षुधित इत्यर्थः ।

द्वितीयपरिपहेण कृपा वाऽभ्यमानः पिपासया पीड्यमानः ।

ओष० १०३ ।

पढमवओ-प्रथमवयः । भाव० १३७ ।

पढमसत्तराईदिया-भिक्षुप्रतिमाविशेषः । ज्ञाता० ७२ ।

पढमसमयर्णियंठा-योऽन्तर्गृह्णति निर्णयकालसमवयसो प्रथमसमयं प्रतिपद्यमानः सः प्रथमसमयनिर्णयः । उत० २५७ ।

पढमसमयतिरिबखजोगिय-प्रथमसमयतिर्यग्योनिकः-नर-कादिशेषगतिवयादागतः प्रथमसमयेन वर्तमानः । जीवा० ४६३ ।

पढमसमुद्दिस्तग-प्रथमसमुद्दिष्टः-सनावादिः । ओष० १८५ ।

पदमसमोसरण-प्रथमं-प्रायं बहूण समवातो-समस्सरणं ।
नि० चू० प्र० ३३६ आ । प्रथमसमवसरणं-प्रथमवर्षा
कालसमयः । व्य० प्र० १६१ आ ।

पदमा-प्रथमा-प्रथमालिका । ओष० ४१ । प्रथमालिका ।
ओष० १८४ । प्रथमिका-मूलभूता । जं० प्र० ३२४ ।
पदमाओसस्पिणी-अवसपिण्याः-प्रथमो विभागः-प्रथमाव-
सपिणी । जं० प्र० ४८५ ।

पदमालिय-प्रथमानियं मानकम् । ओष० १०३ । नि०
चू० प्र १५५ अ ।

पदमालिया-प्रथमालिका-नमस्कारसहितभोजनकालमा-
नम् । आढ० २६३ । प्रथमालिका । उत्त० ६० ।

पदमावेलियाए-प्रथमा-उत्तरोत्तरावेलिकापेक्षया आधा-
अतस्त आवेलिका यस्मिन् स प्रथमावेलिकः, अथवा
प्रथमाव-मूलभूताद्विमानेन्द्रकादारम्य याग्नावावेलिका-
विमानानुपूर्वी । सम० ७७ ।

पदमासत्तराहंदिणा-प्रथमा सत्तराधिकी । आव० ६४७ ।
सत्तराग्निन्दियानि यानु 'ताः सत्तराग्निन्दिवास्ताश्च तिस्र
अवन्तीति सप्तानामुपसंष्टमौ प्रथमासत्तराग्निन्दिवा । सम०
२२ ।

पदमिल्लुआ-प्रथमिल्लुआ-अनन्तानुबन्धिकोषमानमाया-
कोशः । विद्ये० ५४३ ।

पदमिल्लुग-प्रथममेव प्रथमिल्लुकं-प्रथममनापतसंलोक-
क्षणं स्थंडिलं तद् । वृ० प्र० ७२ अ० । प्रथमकं-
आदिचिमाणम् । उत्त० २४० । जहृण्यं । नि० चू०
तृ० ६ आ ।

पदमिल्लुय-प्रथमः । सं० ।

पदमिल्लुया-प्रथमिल्लुका-प्रथमा एव । आव० ७७ ।

पदमेवए-प्रथमे वयसि आद्योवने । उत्त० ४७५ ।

पदमोग्गहो-अनुशास्यदाचार्यमोगज्ञापनपूर्वमवग्रहग्रहः । वृ०
द्वि० ८६ (?) ।

पण-पणः-द्रम्भ । आव० ४२१ ।

पणह-प्रणतिः । आव० ४०७ ।

पणहो-याचितः । नि० चू० प्र० १६५ अ ।

पणउ-उल्लो । दश० चू० ८० । उल्लो । नि० चू० प्र०
१८२ आ ।

पणए-पनकं-अनन्तकायवनस्पतिभेदः । आचा० ५१ ।
पनकः-वनस्पतिविशेषः । पिण्ड० १२ । साधारणबादर-
वनस्पतिकायिकः । प्रज्ञा० ३४ । जलरुहविशेषः । प्रज्ञा०
३३ ।

पणएमि-याचे । नि० चू० द्वि० १०१ अ । प्रणयामि-प्रायं-
यामि । वृ० द्वि० २०४ आ ।

पणओ-उल्लो । नि० चू० प्र० १८२ आ । पनकः-
सूक्ष्मवनस्पतिजीवविशेषः । विद्ये० ३१३ ।

पणग-पनकः-फुल्लि । आव० ५७३ । पनकं-उल्लि । दण०
१७५ । पनकः-उल्लिजनस्पतिः । दण० २२६ । पनकः-
उल्लोरः । ओष० १३७ । पनकः-उल्लिजीवः । उत्त०
६६२ । पंशवणो संकुरो अणकुरो वा । नि० चू० द्वि०
३ अ । आयरिय उवग्ग्नाउ पवती येरो गणावच्छेदितो
य एते पच अहवा आयरिय उवग्ग्नाउ येरो सुट्टो सोट्टा
एते पंच । नि० चू० प्र० १७३ आ । उल्ली । नि०
चू० प्र० १२१ अ । नि० चू० प्र० २५५ आ । पनकः
काट्टादावुल्लिविद्येयः पन्धवणः । आचा० ३० । पनकः-
प्रवलः कर्दमविशेषः । भग० ३०७ । पनकः-मुम्यादा-
वुल्लिविद्येयः । आचा० २८५ । पनकः-उल्ली । ठाणा०
४३० ।

पणगजीव-पनकजीवः-वनस्पतिविशेषः । आव० २१ ।

पणगदगमट्टीमकडासंताणए-सप्तदशं सबलम् । सम०
३६ ।

पणगमट्टिया-पनकः-अत्यन्तसूक्ष्मरजोल्पः स एव मृत्तिका
पनकमृत्तिका । उत्त० ६८६ । पवनमृत्तिका-मरुधु
पर्पटिका । उत्त० ६८६ ।
पणगमत्तिया-नद्यादिपुष्पाविते देशे नद्यादिपूरेऽनगते
यो भूमौ द्रवणमुद्रुक्पो जलमलोऽपरपर्यायपद्मः स
पनकमृत्तिका । जीवा० २३ ।

पणट्टसंधि-अनट्टसन्धिः, सर्वथाऽनुपलक्ष्यमाण पत्रार्थद्वय-
सन्धिः । (?) ।

पणट्टसंधिय-अनट्टसन्धिः-अनंतजीवम् । आचा० ५६ ।

पणत-प्रणतो-जात्यादिभावैर्हीनो निम्बादिः । ठाणा०
१८२ । तंदी० ३ ।

पणतित-पणयितः । उत्त० २१६ । प्रणयितः-याचितः ।

व्य० द्वि० २६३ अ ।

पणपणग-पञ्चकपर्दादयः पण्यं यस्या एकवारप्रतिसेवने या पञ्चपण्यिका । व्य० प्र० २५० अ ।

पणमित्य-प्रनमितम् । भग ३७ । मुदाणं तिरं तेण पणामकरण । नि० चू० प्र० २३७ आ ।

पणय-प्रणयः-स्नेहः । भग० ३०६ । पनकः-प्रतलः कर्दमः । ज० प्र० १६६ । पनकः-प्रतलः सूक्ष्मः कर्दमः । प्रभ० ६५ । पनकः-फुल्लि । ओष० १३१ । पनकं-साधारणजनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ४० ।

पणयए-प्रणयते प्रासादयति । व्य० प्र० १६८ आ ।

पणयमस्त्रिया-नद्यादिपूरप्तायिते देशे नद्यादिपूरेऽपगते यो भूषो इलक्षणमृष्टरूपो जलमलापरपयायः पङ्कः स पनकमृत्तिका । तद्वारमका जीवा अप्यभेदोपचाराल्पनक-मृत्तिकाः । प्रज्ञा० २६ ।

पणया-प्रणता-महृताफलभारेण दूरं गता । जीवा० १८२ ।

पणयामि-प्रणयामि-याचे । पिण्ड० १३६ ।

पणयार्त्त-पञ्चवत्वारिणत् । भाव० ६३४ ।

पणयासर्ण-प्रणतासनम्-विन्नासनम् । जीवा० २०० ।

पणव-भाण्डपटहः । औष० ७३ । पणवः-भाण्डपटहः, लघुपटहो वा । भग० २१६ । पणवः-भाण्डपटहो लघु-पटहो वा । ज० प्र० १०१ । गुंजा । नि० चू० तृ० ६२ आ । पणवो-भाण्डपटहो लघुपटहो वा । राज० ४६ । पणवो भाण्डाना वाद्यम् । राज० २५ । भाण्ड-पटहः । भग० ४७६ । पणवः-भाण्डाना पटहः । जीवा० १०५ । भाण्डाना पणवः । जीवा० २४५ । पणवः-भाण्डपटहो लघुपटहो वा । जीवा० २६६ । पणवः-लघुपटहः । प्रभ० १५६ ।

पणवस्त्रिय-प्रणवस्त्रियः-ध्वन्तरनिकायानामुपरिवर्तितो व्य-न्तरजातिविशेषः । प्रभ० ६६ । वाणमन्तरविशेषः । प्रज्ञा० ६५ ।

पणवसंक्षिय-प्रणवसंक्षियः-रत्नप्रभापृष्ठया आर्कनिका-वाहस्य सप्तदश संस्थानम् । जीवा० १०४ ।

पणाम-दृष्टिवादे सूत्रे भेदः । सम० १२८ ।

पणामई-प्रणामपेत्-अर्पयेत् । उत० ४६२ ।

पणामय-प्रणामकः-शब्दातिविशेषः । सूत्र० ६८ ।

पणामिओ-दत्तः । दश० ३८ ।

पणामिञ्जासि-दद्याः । भाव० ३०१ ।

पणामेद्-दातव्यम् । औष० १८५ । अर्पयति । भाव० ६८७ ।

पणामेर्ज-अर्पयितुम् । वृ० द्वि० २०३ आ ।

पणाय-विक्रयाय । नदी० ६२ ।

पणायितुं-विक्रेतुम् । नदी० ६२ ।

पणालछिड्डुं-मंडविगाछादितमाले वा वासोदगं पविड्डुं, डायले वा पणालछिड्डुं । नि० चू० प्र० १२० आ ।

पणालि-शुद्धा नालो-शरीरप्रमाणा दीर्घतरा यष्टिः । प्रभ० ५८ ।

पणिअट्ट-प्रणितेनाथोऽस्तेति पणितार्थः-प्राणघृतप्रयोजनः । दश० २१६ ।

पणिग-पण्यः । भाव० ८२६ ।

पणित-उत्पद्यारः । नदी० १४६ ।

पणितसाला-भाण्डशाला-यत्र घटकरकादिभाण्डजातं तं सञ्ज्ञोपिबन्नास्ते । वृ० द्वि० १७५ अ ।

पणिधाय-प्रणिधाय-मयादीकृत्यम् । सूत्रं १४ ।

पणिधिए-प्रणिधिना-मायया यया वाणिजकादिवेषं विधाय गलकर्त्तकाः । सम० ५२ ।

पणिय-पणितः-व्यवहारः । ज्ञाता० ६५ । विक्रयम् । वृ० द्वि० २०० अ । पणित-क्रयाणकम् । ज० प्र० १०२ । व्यवहारः, क्रयाणकम् । भग० ६७१ । पणितं-भाण्डम् । ज्ञाता० ३ । पण्यः-भाण्डः । ज्ञाता० १५७ ।

पणित-भाण्डम् । औष० ४ । पणितम्, नदी० १४६ ।

पणियमं-पणः । भाव० ४१७ ।

पणियगिहं-जल्प मङ्ग अञ्छति । नि० चू० द्वि० ६६ आ । पण्यग्रह-पण्यारणः । भावा० ३६६ । पणितग्रह-भाण्डनिक्षेपाप्यंघ्रम् । औष० ४१ । पण्यग्रह हट्ट इति । औष० ६१ ।

पणियसाला-जल्प भावणाणि विक्रैति वाणिज्य कुम्भकारो वा । नि० चू० तृ० २१ आ । कुम्भकाराणा वाणिज्यो वा भावनविक्रमस्थानम् । वृ० द्वि० १७५ अ । पणित-शाला-शुद्धः । ज्ञाता० ७६ । पण्यशाला-पङ्कशाला । भावा० ३६६ । पण्यशाला-वाणिज्यः । भावा० ३०७ ।

पणितवाला-बहुप्राह्वन दायकजनोचितो गेहविद्योप । औप०
४१ ।

पणिवयामि-प्रणोभि-वम्पययामि, अम्पययामि वा ।
आव० ३८६ ।

पणिवयामो-प्रणमाम-पूजयाम् । आव० ५३० ।

पणिसुणया-प्रतिभवन-अभ्युपगम । पिण्ड० ४६ ।

पणिहा-प्रणिधान-प्रणिधा । जीवा० ३२६ । प्रणिधा-
प्रभाव । जीवा० ३२६ ।

पणिहा-प्रणिधाय-अवधोकृत्य । सूर्य० ३१ । प्रणिधाय-
अपेक्ष्य । प्रज्ञा० ३५६ ।

पणिहाण-प्रणिधान-अन्त करणवृत्ति । सूत्र० ३०६ ।
प्रणिधान-एकाग्रचित्तप्रधानेन यद्वचन प्रणिधान-गूढपुष्-
पाणा यद्वचनम् । प्रश्न० ५८ । प्रणिधान-अकुर्वतीऽपि
करण प्रति दृढाध्यवसानम् । आव० ५८८ । प्रणिधान-
दृढाध्यवसानलक्षणम् । आव० ५८८ । प्रणिधान-चेतः-
स्वास्थ्यम् । दश० १०६ । प्रणिधान-एकाग्रता । ठापा०
१२१ । प्रणिधिः प्रणिधान-प्रयोग । ठापा० १६६ ।
प्रणिधान-चित्तकाग्र्यम् । भग० ६३ । प्रणिधान-प्रयोग ।
उशा० १० । प्रणिधान-चेतःस्वास्थ्यम् । अ० प्र०
१६ अ ।

पणिहाणजोगलुत्तो-प्रणिधान-चेत स्वास्थ्य तत्प्रधाना
योगा-०पापारास्तंयुक्तः-समन्वितः प्रणिधानयोगयुक्त ।
दश० १०६ ।

पणिहाणव-प्रणिधानव-चित्तस्वास्थ्योपतो न तु राग-
द्वयवशाग । उक्त० ४२६ ।

पणिहाय-प्रणिधाय-आश्रित्य । जीवा० १०१ । प्रणिधाय-
सयम्प । दश० २३५ । प्रणिधाय-आश्रित्य निरुद्ध-
पिक । जीवा० ३८५ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । जीवा०
३२६ । प्रणिधाय-अपेक्ष्य । ज्ञाता० १७० ।

पणिहि-प्रणिधि-माया न कार्या । प्रश्न० १४६ ।

पणिहितोदिय-प्रणिहितेन्द्रिय । प्रश्न० १६० ।

पणिहित्य-प्रणिहित-सवृत्त । प्रश्न० १६० ।

पणिहित्यप्या-समाधिमशाल्या । मर० ।

पणिही-प्रणिधि-प्रणिधान विविष्टेकाग्रत्वम् । प्रश्न०
१५७ । प्रणिधि-निधानादिप्रणिहितम् । दश० २२५ ।

प्रणिधि-माया न कार्या । योगसग्रहेऽष्टादशो योगः । आव०
६६५ । प्रणिधि-व्यवस्थापनम् । उक्त० ४६६ । अण-
हाक्य । आव० ६६१ ।

पणी-पणित पण्यमिति वा क्रयविक्रयोपजावो । जीवा०
२७६ ।

पणीअ-पणित-पण्यम् । दश० २२१ । प्रणोत-स्निग्धम् ।
दश० १८६ ।

पणीतं-घृतम् । नि० सू० प्र० १५५ अ ।

पणीतरसं-नहविगतोऽो । दश० सू० ८६ ।

पणीय-प्रणीत-गलद्विन्दु । उक्त० ४२६ । प्रणीत-अर्थ-
कथनद्वारेण प्रवर्षितम् । नदी० १९३ । प्रणीत-स्निग्धम् ।
ओष० ६८ । प्रणीत-स्निग्धमधुरम् । वृ० प्र० २३५ अ ।
प्रणीत-गूढस्नेह घृतसूरायर्द्रखाद्य अक्षितपण्डकादिस्नेहा-
वगाढकुसपादि वा । वृ० वृ० २०६ अ । निद्रा पतसं
वर्णनादि उच्येय । दश० सू० १२७ । प्रणीत-पक्व,
थानीतम् । आव० ७५१ । प्रणीत-गलस्नेह भोजनम् ।
पिण्ड० १७५ । प्रणीत-पुभतया प्रकट्टम् । भग० २२३ ।
प्रणीतः-गलस्नेह विन्दुः । प्रश्न० १५१ ।

पणीयगहण-स्नेहवद्व्यग्रहम् । ओष० ६८ ।

पणीयतर-प्रणीततरः-युक्तियुक्तिः । सूत्र० ४१३ ।

पणीयनिद्राभोयणविवज्जण-प्रणीतो गलस्नेहद्विन्दु स्निग्ध-
भोजन तस्य वञ्चन प्रणीतस्निग्धभोजनवञ्चनम् । पञ्चम
भावनावस्तु । प्रश्न० १५१ ।

पणीयभूमि-प्रणीतभूमि-व्यवहारभूमि । हृदमध्य इति ।
उक्त० १३३ ।

पणीयतर-प्रणीततरं-गलद्वृत्तदुग्धादिविन्दुः । औप० ४० ।

पणीयतरसोई-प्रणीततरसोऽो-गलस्नेहरेसविन्दुकस्य
भोजनस्य भोजकः । सम० १६ ।

पणीयतरसविद्युए- । भग० ९२१ ।

पणीया-नीत । आव० ७०० ।

पणुल्लयामो-प्रणुदाम-प्रेरयाम् । उक्त० ३७१ ।

पणुल्लिया-प्रेरयेत्-उद्घाटयेत् । दश० १६७ ।

पणुल्लिया-वेरिता । आव० ३५५ ।

पणील्लयगतो-प्रणोदनगतिः । ठापा० ४३५ ।

पणील्लि-प्रणोदिवन्मप्रवर्तकम् । प्रश्न० ६१ ।

पणोक्ति-प्रभोदी-प्रजनकदण्डः । प्रभ० ५८ । प्रणोदि-
जम्प्रवर्तकम् । प्रभ० ६१ ।
पणोक्तिया-प्रणोदिता । उक्त० १५० ।
पण्डक-मेरुसम्बन्धी चतुर्थं वनम् । प्रभ० १३५ ।
पण्डितः-हेयोपादेयत्वशः । आचा० ११८ । ससारविमु-
क्षप्रज्ञतया कीविदः । पिण्ड० ७२ ।
पण्डुरार्या-मायाशाल्ये दृष्टान्तः । आव० ५७६ ।
पण्णगुह्व-पन्नगेश्वर-भुजगवरो नाम कुमारः । प्रभ० १३५ ।
पण्णमारं-प्रभृत् । नि० सू० प्र० ३५५ अ ।
पण्णत्तं-योधोक्तता । जीप० (?) २ । उपदेयतया प्रका-
शितम् । जी० ५ । प्राज्ञै-नाणधरंस्तोयंकरादात्तं-
दृष्टीतमिति प्रज्ञातम् । अनु० २ । प्रगुणितः । नि० सू०
दि० ६६ अ । प्रगुणः । नि० सू० प्र० ३३० अ ।
प्रज्ञाप्तं-प्रज्ञया-विशिष्टकर्मविषयबुद्ध्या आप्तं-प्राप्तं
अतीव सुदुष्ट परिकर्मितमिति । सूर्य० २६३ । भग०
५४० ।
पण्णत्ता-प्राज्ञै-द्वैकैराप्ता प्रज्ञाता-द्वैकगुरुपरिकर्मिता ।
राज० २ ।
पण्णत्ति-दत्ताग्निः-विद्याविशेषः । आव० ६४ । प्रज्ञासिः । (?)
पण्णत्ती-कुशलाः । उ० ।
पण्णपर्णिका-पञ्चर्णिका कुलटा । व्य० प्र० २५० ।
पण्णपद्म-बहति । नि० सू० प्र० १८६ अ ।
पण्णवग-प्रज्ञापकः-मेघप्रव्याणामियत्तानिर्णायकः । ज० प्र०
२२७ ।
पण्णवण-प्रज्ञापनम् । विशे० ४२३ ।
पण्णवणा-प्रज्ञापना-सामान्येन भङ्गकथनम् । बृ० दि०
२१७ अ । जीवादिपदार्थानां प्रज्ञापनं प्रज्ञापना ।
नदी० २०४ । प्रज्ञापना-प्रकर्षणे नि.शेषकुतीपितोर्थकरा-
साध्येन यथावस्थितस्वरूपनिरूपणक्षणेन शाल्यन्ते-शिष्य-
बुद्ध्यापारोभ्यन्ते जीवाजीवाद्यः पदार्थां मन्येति प्रज्ञा-
पना । प्रज्ञा० १ । स्वरूपनिरूपणम् । उक्त० ४६७ ।
प्रज्ञापना-प्रकृपणा । औष० ७६ ।
पण्णवणि-प्रज्ञापनी-विनेयस्योपदेशदानरूपा । भग० ५०० ।
पण्णवणिज्ञा-जे पण्णवेत् सवर्कैत् छत्रमस्यो वा बुद्धो वेत्
सर्वकेति । नि० सू० दि० १४० अ ।

पण्णवणी-प्रज्ञाप्यतेऽयन्तिवेति प्रज्ञापनी-अर्पप्रतिपादनी,
प्रकृपणीयेति वा । प्रज्ञा० २४६ । प्रज्ञापनी-विनीत-
विनयस्य विनेयजनस्योपदेशदानं यथा प्राणिवधासिन्वृता
भवन्ति, भवान्तरे प्राणिनो दोषाद्युभयद्वारदिक्या माया ।
प्रज्ञा० २५६ ।
पण्णविति-प्रकर्षणं संशील्यपनीदाया-तेवासिनो जीवाजी-
वाधभवन्मसवरनिज्जंराभोक्षपदायान् ज्ञापयन्ति प्रज्ञाप-
यन्ति । आचा० १७६ ।
पण्णवेति-उपपत्तिभिः प्रज्ञापन्ति । भग० ६८ ।
पण्णवेद्द-व्यक्तपर्यायवचनतः प्रज्ञापयति । जं० प्र० ५४० ।
पण्णो-प्रज्ञा-प्रज्ञानं प्रज्ञा विशिष्टक्षयोपशमजन्त्या प्रभूत-
वस्तुगतयथावस्थितधर्मलोचनरूपाः मतिः । आव० १८ ।
प्रज्ञा-हेयोपादेयविवेचिका बुद्धिः । उक्त० २७८ । प्रज्ञा-
प्रकृमाभ्मतिश्रुतावधिज्ञानत्रयारिमिका । उक्त० ४६१ ।
प्रज्ञा-बुद्धिः । नदी० ६५ । प्रज्ञा-स्वर्षं विमर्शपूर्वको वस्तु-
परिच्छेदो मतिज्ञानविशेषभूत इति । परिग्रहविशेषः ।
सम० ४१ । प्रज्ञा-अशेषविशेषविषयज्ञानम् । भग० ५६ ।
प्रज्ञानं प्रज्ञा-विशिष्टक्षयोपशमजन्त्या प्रभूतवस्तुगत यथाव-
स्थितधर्मलोचनरूपा मतिः । विशे० २२६ । प्रज्ञा-
मतिज्ञानविशेषः । भग० ३६० । प्रज्ञा-हेयोपादेयविवे-
चनारिमिका मतिः । उक्त० ३२५ । प्रज्ञा-स्वयं विमर्श-
पूर्वको वस्तुपरिच्छेदः । उक्त० ८३ ।
पण्णराण-प्रज्ञानं-यथावस्थितविषयद्राहिज्ञानम् । आचा०
७६ । प्रज्ञानं-सदसोद्वेको यस्य स । आचा० १८१ ।
पण्णो-पणिमया महंता भारता वञ्चकति । नि० सू० प्र०
४५ अ ।
पण्णोजीव-वणिक् । जं० प्र० १२२ ।
पण्णय-अनार्यविशेषः । भग० १२७ (?) ।
पण्णयति-पिबति । निरय० ३० ।
पण्णय-पण्णवः-बितालदेशनिवासीभेत्तुविशेषः । प्रभ०
१४ ।
पण्णवर्ण-येन परः प्रस्तुति भवते प्रहृतो भवतीति प्रस्त-
नम् । विषा० ५४ ।
पण्णवो-पण्णवणी । नि० सू० दि० ६१ अ ।
पण्णवेति-प्रस्तुति । व्य० दि० १६३ अ ।

पण्हा—प्रश्ना—अङ्गुष्ठवाङ्गुप्रभादिका मन्त्रविद्या । सम० १२५।
प्रश्ना—अङ्गुष्ठवाङ्गुप्रभाभाव तदभाव च प्रतीये या विद्या—
शुभाशुभ षयमन्ति ता प्रश्ना । सम० १२५ । प्रश्न—
पृच्छकस्य शुभाशुभकथनम् । नदी० २३५ । पृच्छघन—
इति प्रश्न—प्रष्टव्यारूपम् । उक्त० २५१ । प्रश्न—देव-
तादिपृच्छारूप । वृ० प्र० २१५ अ ।

पण्डि—पाणि । आव० ५५ ।

पण्डिया—पाणिना । आव० ५७५ ।

पण्डुता—प्रस्नवा—स्तन्या । अन्त० ७ ।

पण्डुस्त—सवाण्य । नि० पू० प्र० १५५ अ ।

पण्डुया—प्रस्नुता । उक्त० २७५ ।

पतग—पतक—अन्तरनिकायोपरिवर्तितो अन्तरविशेष ।
प्रश्न० ६५ ।

पतगविहिता—पतङ्ग शलभस्तस्य वीथिका—भागः तद्वद्या
सा अनियतक्रमा चतुर्थाघोरचर्मा । ठाणा० ३६५ ।

पतगवीथिका—यस्यां तु त्रिचतुरादीनि गृहाणि विमुच्यन्ता-
वत् पयटति सा पतङ्गवीथिका—पतङ्ग—शलभः स हि
मच्छत्रुत्सुभ्यानिमित्तगत्या गच्छति तस्येव या वीथिका-
पर्यटनमाग सा । वृ० प्र० २५७ अ ।

पतङ्गदा— । ठाणा० ८५ ।

पतए—प्रयमपते त्र । ठाणा० ८५ ।

पतङ्ग—तृणपत्रनिमित्तो जीवविशेष । आचा० ५५ ।
सम्पाति जीवविशेष । आचा० ५५ । कचवरनिमित्तो
जीवविशेष । आचा० ५५ । उद्भेदज । दश० १५१ ।

पतच्छेज्ज पत्रच्छेद्य ब्रह्मोत्तरशतपथाणां मध्ये विवक्षित
सङ्ख्याकपत्रच्छेदने हस्तलाघवम् । ज० प्र० १३६ ।

पतट—प्रस्तट प्रसार । जीवा० ३६० ।

पतणतथाइससई—प्रकषेण स्तनित करिष्यति—गजिष्यति ।
ज० प्र० १७५ ।

पतणतथाएति—प्रकषेण तणतथायते गजतीत्यर्थे । भग०
६६५ ।

पतणतथायति—प्रत्यन्त गजति । ज० प्र० ३८६ ।

पतणुगमसजुत्—प्रतनुगमसजुत् । आव० ६६ ।

पतत—प्रतत—स्वनस तान । नि० पू० द्वि० ८६ अ ।

पतद्गृह— । भय० प्र० २१८ अ ।

पतनता भ्रमिमुच्छादिना । आचा० २५५ ।

पतयथई—द्वितीयपतेः । ठाणा० ८५ ।

पतरगणियभावणा—प्रतरकावना । जीवा० ३२५ ।

पतवति—प्रतपति । जीवा० २५८ । दोस्ताङ्गारता प्रति-
पद्यते । ज० प्र० ४१६ ।

पतिवया—पति—भर्तार व्रतपति—तदेवाभिगच्छामीत्येव
नियम करोतीति पतिव्रता । शाता० २०२ ।

पतिट्टा—प्रतिष्ठान प्रतिष्ठा—ससारभ्रमणविरतितलना सम्प-
मुदयनाद्यवाप्तिसाध्या मोक्षप्राप्ति । सूत्र० २०३ ।

पतिट्टाण—प्रतिष्ठाननगरम् । उक्त० १०० । नगरवि-
सेसो नि० पू० प्र० ३५० अ । नगरनाम । वृ० वृ० २३६

अ । गोवाधर्मा नदीतरे नगरम् । भ्य० प्र० १६३ अ ।
पतिट्टावक—प्रतिस्थापक—राजादिसमक्ष स्वपदनिवेष्टन ।
जाता० २५० ।

पतिट्टिभो—प्रतिबद्ध । वृ० वृ० २५२ ।

पतिठिता—प्रतिष्ठिता—आभिषता । ठाणा० ३५८ ।

पतिभकर—प्रतिभयकर—भयजनकम् । सम० १२६ ।

पतिभय—प्रतिभय—वस्तुवस्तुप्रतिभयम् । प्रश्न० १३ ।

पतिरिक्क—प्रतिरिक्त—एका त । जीवा० २६९ । प्रतिरिक्त-
एकान्त । ओष० १०३ ।

पतिव—प्रतिव । प्रश्न० ७३ ।

पतोय—प्रयोग—वादविषय । ठाणा० ५२३ ।

पतोदय—पनदुदय—पतितपताकम् । भग० १८७ ।

पतोस—प्रदय । भ्य० द्वि० ३५७ अ ।

पत्त—पत्र—तमालपत्रम् । प्रश्न० १६२ । पात्रम् । आव०
११५ । पत्र—पलाशपत्रकर्मारोपवादिनाम् । अनु० १५५ ।

प्राप्त—लभिविशेषाद् गृहीतम् । भग० २२५ । प्राप्त-
आदानगीत । ओष० ६३ । पात्रमिव पात्रमविशययद्
ज्ञानादिगुणरत्नानां प्राप्तिर्वा गुणप्रत्यपत्ति । ठाणा०

२१ । प्राप्तिम् । भग० १५६ । उक्त० ३२१ । सुत्तय-
त्तुभयस्य गहणधारणाद्यन्तैत्यर्थे । नि० पू० प्र० ७६

अ । तमालपत्रादि । ज० प्र० ६० । पत्र—पत्तितो
पत्रादि । दश० २२८ । पत्र—पणम् । ठाणा० २७३ ।

पत्र—तमालपत्रम् । भग० ७१३ । उवासाभिः विठर
मुष्मेभिः सृजति स प्राप्त । आने पञ्चभेदः । पिण्ड०

१५२ । प्रासः-आसण्णीभूत । ओष १६८ । शता०

६५, १८५ । पत्र-पत्रसञ्चयम् । उक्त० २६६ ।

पत्तद्वय-पत्रकित-सञ्जातकुस्त्रिकाऽल्पपत्रः । ज्ञाता० ११६ ।

पत्तउर-गुच्छाविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पत्तकयधर-पत्रकचवरः । जीवा० २८२ ।

पत्तकारोणि-विषयभूत शब्दादिक वस्तु प्राप्तं सक्षेपदा-
रेणाऽऽनादित कुर्वन्ति परिच्छिद्यन्तीति प्राप्तकारोणि
प्राप्यकारोणि । विशेष० १२३ ।

पत्तय-पत्रक-लेखः । वृ० प्र० ३३ अ ।

पत्तच्छञ्ज-अष्टपष्टिकलाक्षणम् । ज्ञाता० ३८ ।

पत्तज्जभोडण-पत्रज्जभोडनं-तद्वप्राप्तपल्लवफलादिपाननम् ।
प्रश्न० २५ ।

पत्तद्गु-प्राप्तार्थ-अधिकृते कर्मणि निष्ठां गतः प्रश्नः । अनु०
१७७ । प्राप्तार्थः-लब्धोपदेशः । औप० ६५ ।

पत्तण- । भग० २२६ ।

पत्तणाल-पत्रनालम् । आव० ६२४ ।

पत्तणिज्जातो-पत्रनिर्मात-घातकोपधरसः । जीवा० २६५ ।

पत्तन-वत्-शकटधोऽर्कनीभिर्वा गम्यम् । जीवा० ४० ।

यत् तु शकटधोऽर्कनीभिर्वा गम्य तत् पत्तन, यथा
श्रुणुकच्छम् । प्रज्ञा० ४८ । शकटधोऽर्कनीभिर्गम्य पत्तनम् ।
जीवा० २७६ । जलस्पर्शपथयुक्त रत्नयोनिभूत वा । (?)

पत्तपणालं-पत्रप्रणालिका । आव० ६२१ ।

पत्तपुड-पत्राणि-समालपत्रादीनि । ज्ञाता० २३२ ।

पत्तर्द्धिया-त्रोन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ । त्रोन्द्रियजन्तु-
विशेषः । जीवा० ३२ ।

पत्तभूमिया-साधंक्रोशद्रव्याशागता । वृ० वृ० १८६ अ ।

पत्तय-पात्रकम् । औप० १६६ । पत्रक-तलताल्यादि-
सम्बन्ध । अनु० ३४ ।

पत्तरक-प्रतरकम् । प्रश्न० १५६ ।

पत्तल-पत्रमवत् । औप० ४६ । पत्रलं-पत्रमवत् । जीवा०
२७३ । पत्रल-पत्रवर्ती । औप० ६ ।

पत्तवात-पत्रवर्ष-पत्रवर्षणम् । भग० १६६ ।

पत्तविन्दुया-चतुरिन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

चतुरिन्द्रियविधि । प्रज्ञा० ४२ ।

पत्तवुद्धि-पत्रवृष्टिः । भग० १६६ ।

पत्तवेट-पत्रवृत्तम् । जीवा० २२८ ।

पत्तसगडिया-पत्राणा शकटिका-गन्त्रो पत्रशकटिका ।
ज्ञाता० ७४ ।

पत्तहार-त्रोन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ ।

पत्तहारम-पत्रहारकः-त्रोन्द्रियजीवविशेषः । उक्त० ६६५ ।

पत्ता-प्राप्ता-धेवभवे उपनीता । ज्ञाता० २४८ । प्राप्ता-
इदानीमुपनता । ठाणा० २४५ । प्राप्ता । शता० १३४ ।

ज्जोदरतायाञ्चतुर्धो भेदः । दश० २७ । ठाणा० १४६ ।

पत्ताविध-पात्रबन्धः । आव० ७२३ । पात्रबन्धः ।
औप० १६६ । पत्तबन्धो-पात्रधारणवस्त्रं चतुरस्रम् । वृ०
द्वि० २३७ अ ।

पत्तामोडं-तद्वशात्तामोडितपत्रम् । निरय० २६ । तद्व-
शात्तामोडितपत्रम् । भग० ५१६ । तासिद्यात्तासिद्या-
मोडितपत्रं देवतार्चनायामिति पत्तामोडकम् । अन्त० ११ ।

पत्तालग-पात्रालकम् । आव० २०१ ।

पत्तासव-पत्रासव-पत्रं घातकोपधरनिष्पाद्य आसवः ।
प्रज्ञा० ३६४ । पत्रासव-पत्ररससारः । जीवा० ३५१ ।

पत्रनिर्मातसारः । जीवा० ३६५ ।

पत्ताहार-पत्राहारकः । निरय० २५ । त्रोन्द्रियविशेषः ।
प्रज्ञा० ४२ ।

पत्ति-प्रोति-साम्ना । उक्त० ६३ ।

पत्ति-प्रतीतिः प्रयोजनमस्येति प्रातीतिकं-शपयादि ।
उक्त० ६३ । प्रोति-प्रोतिविषयीकृतः प्रोतितः प्रत्यपितो
वा । भग० १०१ ।

पत्तिएल्लह-प्रतीयाः । औष० २१ ।

पत्ति ल्हा-प्रत्ययेत्-प्रतीतिविषयां कुर्यात् । प्रज्ञा० ३६६ ।

पत्तिएण-प्रोत्या साम्नेव । उक्त० ६३ ।

पत्तित-प्रोतिक-स्वविषये उत्पादितप्रोतिवर्त्ति । ठाणा०
३५६ । प्रतीत-उपपत्तिभिः । ठाणा० ३५६ ।

पत्तिनस्स-उपपत्तिभिरपवा प्रोतिकस्य-स्वविषये उत्पादित-
प्रोतेः । ठाणा० ३५५ ।

पत्तिय प्रोतिरेव प्रातिक स्वार्थिकप्रत्ययोपादानेऽपि क्लृप्तं-
पुमक्तेति, तत्करोमि प्रत्ययं वा करोमीति परिणतः
प्रातिकमेव, प्रत्ययमेव । ठाणा० २३५ । चतुरिन्द्रिय-
विशेष । प्रज्ञा० ४२ । सञ्जातपत्रः । ज्ञाता० १२६ ।

पत्तिपति-प्रत्येति-प्रोतिविषयो करोति । ठाणा० १७६ ।
 प्रत्येति-प्रतिपद्यते । ठाणा० २४७ ।
 पत्तिपमाण-प्रीयमाण-असङ्गच्छतिप्रोत्या वदयन्तः ।
 जीवा० ४ ।
 पत्तिप्राइत्ता-प्रनोत्य-उत्तरूपमेव विशेषत इत्यमेवेति
 निश्चित्य । यद्वा सवेगादिजनितफलानुभवलक्षणानेन प्रत्येमेन
 प्रतीतिपद्यमवतार्यं । उक्तं ५७२ : प्रतीत्य-विशेषतः
 निश्चित्य । उक्तं ५७२ ।
 पत्तिप्राणि-प्रोतिकराणि । व्य० प्र० २४१ ।
 पत्तिप्राणि-प्रोति प्रत्यय वा सत्यमिदमित्येवं रूपं तत्र
 करोमि । भग० १२१ । उपपत्तिभिः प्रत्येभिः प्रोति-
 विषय वा करोमि । भग० ४६७ । प्रत्यय करोमि ।
 ज्ञाता० ४७ । प्रतिपद्ये प्रोतिकरणद्वारेण । आध० ७६१ ।
 पत्तिप्राविभो-प्रत्यायित । दश० १०४ ।
 पत्तिप्रावित्त-प्रत्यायित । आध० १२ ।
 पत्तो-नात्रो । जीवा० २३४ । पात्रो । ज० प्र० १०१ ।
 पत्तोअ-प्रतीत-ज्ञातम् । (?) ६३ ।
 पत्तुल्लग-भाजनम् । आध० ३४९ ।
 पत्तोअ-प्रत्येक-पृथक् पृथक् । दश० १६ ।
 पत्तेग-पत्तेगवणस्सती । नि० सू० प्र० ५६ आ ।
 पत्तेय-प्रत्येक-पृथक् पृथक् । आध० ६१६ । प्रत्येक-
 असाधारणम् । सूयं० २४० ।
 पत्तेयणाम-यदुदयात् जीव जीव प्रति भिन्न तत् प्रत्येक-
 नाम । प्रज्ञा० ४७४ ।
 पत्तेयबुद्ध-प्रत्येकबुद्धास्तु बाह्यप्रत्ययमपेक्ष्य प्रत्येक-बाह्यं
 वृषभादिक कारणमभिसमोक्ष्य बुद्ध प्रत्येकबुद्ध । प्रज्ञा०
 १६ । प्रत्येकबुद्ध-पूर्वमवाप्त्यन्तमपकरण । आध०
 ५३० । प्रत्येकबुद्धः । आध० ५६८ । प्रत्येक-बाह्य
 वृषभादिक कारणमभिसमोक्ष्य बुद्ध प्रत्येकबुद्ध । नदी०
 १३१ ।
 पत्तेयरसा-प्रत्येकरसः-एकमेक प्रतिभिन्नो रसो येषा ते,
 अनुत्परसा । ठाणा० २८८ ।
 पत्तेमा-प्रत्येकजीव-पत्र-पुष्प-मूल-फल-स्कन्धादीन्
 प्रति-प्रत्येक जीवो येषा ते प्रत्येकजीवाः । आ०(?)३०७ ।
 पत्तोभोरिआ-चतुर्विधते. कर्त्तव्यानां द्वान्विद्यद् द्वितोयादं-

स्य मध्यभाग प्राप्याचतुर्विधास्या कवळै प्राप्तावमोदरिका,
 अथवा प्राप्तेव प्राप्ता द्वान्विद्यत्स्त्रयाणां भागानां प्राप्ते-
 त्वाच्चतुर्विधमापस्य चाप्राप्तरेवादिति । ओप० ३८ ।
 पत्तोव-पयोपेतवृषाः । ठाणा० ११३ ।
 पत्यं गसत्ययं-सत्यकीसस भेओ । नि० द्वि० १८ आ ।
 पत्य-पत्यं-पथि-मोक्षमार्गे हित, क्षपकथ्येष्वां पूर्वोक्तं
 गुणत्रयम् । सूत्र० १६८ । सामान्येन पत्यम् । भग०
 ५४३ । पत्यं-रोगोपशमहेतुः । भग० ६०२ । पत्यं-
 नीरोमहेतु । जीवा० ३५५ । पत्यं-दुःखघाणम् । भग०
 १६६ । प्रत्य-चतु कुल्यमानम् । दश० १३४ । पत्यं-
 अमृत-मूढ वा । आध० ५६५ । कुलवो । नि० पू०
 तृ० ५५ अ । पत्यं-आनन्दकारणम् । भग० ६७२ ।
 पत्यं-आरोग्यकरम् । ज्ञाता० १७५ । प्रत्य-कुडवच-
 तुष्टयप्रमाणः । अनु० १५१ । वत्वार कुडवः प्रत्यः-
 माणकसमान माप्यम् । ज० प्र० २४४ । प्रत्यः-
 मागधप्रत्य-चतुर्धेतिताकाप्रमाण । ओप० २१५ । प्रत्यः ।
 आध० ३४२ । प्रत्यः । उक्तं १५६ ।
 पत्यय-प्रायंयते-सेवते । दश० २०५ । भग० ३१३ ।
 पत्यय-प्रत्यकः-मागधदेतप्रसिद्धो धाम्यमानविशेष । अनु०
 २२३ ।
 पत्यह-प्रस्त-प्रसार । ज० प्र० ४६ । प्रस्त-प्रतर ।
 ज० प्र० २६८ । प्रस्त-प्रस्तर । प्रज्ञा० ६६ । प्रस्त-
 वेदमभूमिकाकल्प । जीवा० ६० । प्रस्तर-प्रतर ।
 जीवा० १७५ । प्रस्त-रचनाविशेषवाम् ममूढ । ठाणा०
 १७९ । प्रस्त-प्रतर । सम० १३६ ।
 पत्यडोदय-प्रस्तोदक-प्रस्तटाकारताया स्थितमुदक यस्य
 च । सर्वत समोदक । जीवा० ३२१ ।
 पत्यडोदय-प्रस्तोदक समजत । भग० २८२ ।
 पत्यणय-प्रार्थन-पर प्रतीष्टाययाच्चा । भग० ५७३ ।
 पत्यणिज्जे-प्रार्थनीय-बाधितुमनभिलषणीय । उक्तं
 ५६० ।
 पत्यति-प्रापयति-वाचते । ओप० १४ ।
 पत्यय-प्रत्यक-काष्ठपटितो धाम्यमानविशेष । विशे०
 ८६६ ।
 पत्ययण-पत्ययण-अम्बलम् । ज्ञाता० १६३ । पत्ययणम् ।

भा० ८१३ ।

पत्ययत्ति- । ज्ञाता० १६६ ।

पत्यर-प्रस्तारः-प्रायश्चित्तस्य रचनाविशेषः । ठाणा० ३७१ । प्रस्तरः । प्रभ० ५८ । प्रस्तरः-पाषाणः । वृ० प्र० १५३ ।

पत्यरिङ्ग-प्रस्तीपंत । भा० ६३१ ।

पत्यल्ल- । ओष० १६२ ।

पत्यवस्मि-प्रस्तावे । पठ० ६७, ५ ।

पत्या-प्रस्था-अवस्थितिः । निरय० २५ । प्रस्था-अवस्थितिः । भग० ५१६ ।

पत्याथ-प्रस्थानः-परलोकसाधनमार्गः । निरय० २६ । प्रस्थानं-यात्रा । प्रभ० ४२ । प्रस्थानं-परलोकसाधनमार्गः । भग० ५२० ।

पत्यार-एकापरधे तज्जातीयानां दंडः । वृ० द्वि० ८४ अ । प्रस्तरः-कटः । वृ० द्वि० १४६ अ । प्रायश्चित्त-रचनाविशेषः, ज्योतिष्कच्छन्दोगितप्रायश्चित्तभेदात् । प्रस्तारो नाम विरचना स्थापना हृत्पर्यः । वृ० तृ० २२२ अ । प्रस्तारो-विनाशः । वृ० द्वि० ४४ अ । प्रस्तारः-विस्तारः । नि० चू० प्र० ७१ अ । प्रस्तारः-विनाशः । पिण्ड० १४५ । नाशः । पिण्ड० १४३ ।

पत्यारदोस-प्रस्तारदोषः-कुलमणसंघविनाशलक्षणः । वृ० तृ० ५७ अ ।

पत्यारपसंगो-प्रमूरण प्रस्तारण प्रस्तारः प्रस्तारे प्रसङ्ग उत्तरोत्तमदुःखसंभवः । नि० चू० प्र० १६६ आ । पत्यारेङ्ग-विस्तरण विनाश कुर्वात् । नि० चू० प्र० ३०१ आ ।

पत्यावाय-पथ्या-वनस्पत्यादिहिता वायवः । भग० २१२ । पतिथत्-प्रावित-लब्धुं प्रापितः । भग० ४६३ । प्रापितः-अभिलाषात्मकः । भग० ११५ । प्रापितः । विषा० ३८ ।

पतिथिका-बृहृतिपिहिका । ओष० १६७ ।

पतिथय-प्रावितः-प्राथनविषयः-अभिलाषात्मकः । ज० प्र० २०३ । प्रापितः-अभिलाषात्मकः । जोषा० २२२ । प्रापितः-अभिलाषात्मकः । ज्ञाता० ४१ । प्रापितः-प्रवृत्तः । निरय० २६ ।

पतिथया-प्रापिता । गणि० ।

पतिथ्यापिडयं-वंशममयभाजनविशेषः । विषा० ५८ ।

पत्येङ्-प्राथनं-वाचा मूलं वेद्मोति याचनम् । उक्त० ५८७ ।

पत्येङ्गा-प्राथयेत्-अनुमन्येत् पृथुणीयादिति । मूत्र० १८४ ।

पत्योङ्-प्रस्तोत्री-प्रस्ताविका प्रवृत्तिका । प्रभ० ४२ ।

पत्रकं-कुम्भम् । भा० १३२ ।

पत्रलेनावि- । भा० २६० ।

पथ-पथ्याः । भा० १०८ ।

पथि-स्वपरसमयरूपः । ठाणा० २४१ ।

पथियायि-प्रमत्तः । ठाणा० २४१ ।

पद-पद्यतेऽनेनेति पदं । भा० ३७६ । भा० ६८ । पदं-विभागः । ज० प्र० २०७ । पद-यात्रायौपलब्धिः तत्पदम् । सम० ३६, १०८ । पदं-पद्यतेऽनेनेति पदं-सूत्रं पदविभागेनोच्चारणाद्वा ससन्धीनि पदानि अत्रेति पदव्याख्यातो भेदः । उक्त० १८ । पदं-स्थानान्तरम् । ओष० १६७ । प्रकरणमर्थाधिकारश्च । प्रज्ञा० ६ ।

पदकारा-कम्पजुगिता । नि० द्वि० ४३ आ ।

पदत्त-प्रदत्तः-पुङ्गोपदिष्टः । ज्ञाता० ११३ ।

पदत्थ-पदाद्यदोषः-यत्र वस्तुपर्यायवाचिनः पदस्यायन्तर परिकल्पनाऽऽभीयते, एवभूतः सूत्रदोषविशेषः । भा० ३७४ ।

पदबद्ध-मेयपदेनिबद्धम् । ठाणा० ३६६ । मेयपदेबंधं विगिष्टविरचनया रचितम् । अनु० १३२ ।

पदभङ्ग-पश्चान्चतुष्पदप्रचारादिद्वारेण । प्रभ० ५८ ।

पदमग-पदाना मार्गः पदमार्गः-तोषाणा । नि० चू० प्र० ११९ आ ।

पदमगविहि-पदमार्गप्रचारम् । ज्ञाता० २४० ।

पदरंग-प्रतरक-भोजनविधिः । भा० ८५६ ।

पदविभागसामाचारो-कल्पव्यवहारः । ओष० १ । सामाचार्या तृतीयो भेदः । व्य० प्र० १६ आ ।

पदविभागामिका-सामाचारभेदः । उक्त० ५४७ ।

पदसम-यद्गीतपद-नामिकादिकं यत्र स्वरे अनुदाति भवति तद् तत्रैव यत्र गीते गीयते तद् पदसमम् । अनु० १३२ ।

पदा-पदाः-सममस्थाः । प्रभ० ६० ।

पदानुसारिबुद्धि-ये शुद्धुनादेः मूत्रादमनुगृह्ये चेत-

मपि भूयस्तरपदनिकुण्डमववगाहते वे पदानुसारिबुद्धयः ।
 वृ० प्र० १६३ वा । एकमपि सूत्रपदमवधार्यं शेषमभ्यु-
 त्तमपि तदवस्थमेव भ्रूतमवमाह्वेसा पदानु सारिणो । प्रज्ञा०
 ४२४ ।
 पदानुसारिता-ऋद्धिविषेयः । ठाणा० ३३२ ।
 पदार्थ-मुनिगुणो वा । आच० ७६० । कारकविषयः,
 समासविषयस्तद्विद्वितविषयो निश्चितविषयश्च । आच०
 ४५५ ।
 पदार्थदोष-यत्र वस्तुनि पर्यायोऽपि सन् पदार्थान्तरत्वेन
 कल्पते । घनु० २६२ ।
 परिष्णा-प्रदत्तवती । आच० ५३८ ।
 पदित्त-प्रदोक्तः । आच० १५२ ।
 पदुमगणि-प्रदुमगणि-कुञ्जप्रकारादीनि । आच० ४११ ।
 पदुष्ट-प्रदुष्टः । बोध० ६३ ।
 पदेस-प्रदेसः-वधुतरः । भय० ४८३ । प्रहेप-मस्तरः ।
 प्रज्ञा० ४३५ । प्रदेगः । सूर्य० १६ ।
 पदेसकर्म-प्रदेशकर्म-प्रदेशा एव-पुद्गला एव यस्य वेद्यन्ते
 न यथा वदो रसस्त्वत्रवेद्यमात्रतया वेद्य कर्म प्रदेशकर्म ।
 ठाणा० ६७ ।
 पद्धतिः-राजिः । प्रश्न० ८३ ।
 पद्म-जलजम् । जीवा० १३६ । वशरपमुतो रामापरनाम
 बलदेवः । प्रश्न० ८७ । महाहृदविशेषः । प्रश्न० ९६ ।
 पद्मनाम-द्रव्यजिनः । जं० प्र० १३ । भावीजिनः । जीवा०
 ३ । अमरकच्छां चरतिः । प्रश्न० ८७ । श्रुतमधिकृत्य
 कामवधाया राजा । दण० १० ।
 पद्मनाल-मृणालम् । जीवा० १२३ ।
 पद्मपदम-केशरम् । भय० १२ ।
 पद्मपत्र-नाड्यविशेषः । जं० प्र० ४१४ ।
 पद्मराग-मणिभेदः । जीवा० २३ । मणिभेदविशेषः ।
 प्रज्ञा० २७ ।
 पद्मराज-घातकील्लण्डभरतदेशापरकन्द्वाराजधानीनिवा-
 राजा । ठाणा० ५२४ ।
 पद्मलता-नाड्यविशेषः । जं० प्र० ४१४ ।
 पद्मलता-प्रविभक्त-यशोकलता-प्रविभक्ति-चम्पकलता-
 प्रविभक्ति-सूतलताप्रविभक्ति-वनलताप्रविभक्ति वा-

सन्तोलता-प्रविभक्ति-मुक्तलताप्रविभक्तिश्यामलता-
 प्रविभवत्यभिनयात्मको लताप्रविभक्तिनामा-एकवि-
 द्यतितमो नाट्यविधिः । जीवा० २४७ ।
 पद्मलेऽया-पद्मभेदवर्णानि यानि द्रव्याणि पीतानीरुप-
 रस्ताविश्याञ्जाता । ठाणा० ३२ ।
 पद्महृदः-हृदविशेषः । आच० २२० ।
 पद्मा-हृदस्य प्रयमात्रमहिषी । जं० प्र० १५६ ।
 पद्माकार-खातविशेषः । नदी० १६४ ।
 पद्माद्यती-अरिष्टनगराधिपते राममातुलस्य द्विरप्यनाभदु-
 हिता । प्रश्न० ८८ ।
 पद्म-वर्णवन्तत्वादि । प्रश्न० ५८ । छन्दो बद्ध । जं० प्र०
 २५६ ।
 पद्मसंज्ञं-(?) । नि० पू० प्र० १६० ख ।
 पद्मारेड-प्रधारयति-दुष्टं सञ्चुल्पयति । जं० प्र० २४८ ।
 पद्मारेति-प्रधापयति-प्रकर्षेण धारयति-करोति । प्रज्ञा०
 ४३६ ।
 पद्माद्य-प्रधावितः-वेगितगतिः । प्रश्न० १० ।
 पद्माविया-प्रधावित । आच० २२४ ।
 पद्मोवणा-अपणो पादे पुणो पुणो उच्छ्रान्तना । नि० पू०
 प्र० १८८ ख ।
 पद्मक-जलरहविशेषः । जीवा० २६ । जलरहविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३१ । पद्मकः-गोमयाधितो जोवविशेषः । आच०
 ५५ ।
 पद्मकसूक्ष्मम्- । ठाणा० ४२८ (?) ।
 पद्मकादयः-अनन्तजीविकाजीवाः । ठाणा० १२२ ।
 पद्मगो-साङ्गुगोऽनकुो वाऽनन्तकायः पञ्चवर्णाः वृ० वृ० (?) ।
 पद्मकसाधु-सैलकाचार्यद्विपरीकारकः । सम० ११८ ।
 पद्म-प्रज्ञस्येदं प्राज्ञ-गोवार्थेनोपात्तम् । सूत्र० ३०१ ।
 प्रकृष्टं ज्ञानं प्रज्ञा-सूक्ष्मार्थविवेकत्वम् । ठाणा० १८३ ।
 पद्मकतिल-दुर्गधितिलः । व्य० प्र० १५८ वा ।
 पद्मगभूत-प्रलयभूतः-सर्वकल्पेन आत्मना करण्यभूतः ।
 ज्ञाता० १६७ ।
 पद्मति-प्रज्ञति-स्त्वसमयपरसमयप्ररूपणा । व्य० प्र०
 २३५ अ ।
 पद्मत्तं-प्रज्ञत्तं-उपादेयतया प्रकाशितम् । ज्ञाता० ३ ।

प्रज्ञप्तं-तीर्थकरनामकर्मोदयवर्तितया प्रायः कृतायेनाऽपि परोपकाराय प्रकाशितम् । सम० ५ । प्रज्ञप्तं-प्ररूपितम् । दश० २५५ । प्रज्ञप्तः-देशितः । प्रज्ञा० ३६६ । प्रज्ञप्तं-प्ररूपितं तीर्थकरणघरैः । प्रज्ञा-बुद्धिः तथा धार्त्तं-धार्त्तं प्रज्ञातम् । प्रज्ञात्-तीर्थकरादात्तं प्रज्ञात्त गणघरै-रिति । प्राज्ञै-गणघरैराप्तं प्राज्ञातम् । ठाणा० ६५ ।
 पञ्चति-प्रज्ञाप्यन्ते प्ररूप्यन्ते भगवता सुधर्मस्वामिना जम्बू-नामानमभियस्याम् । प्रज्ञायाः-तद्धेतुभूतबोधस्य व्याख्यासु र्वा प्रज्ञया आसिः-प्राप्तिः आसिर्वा-आदानं यस्याः सका-द्यादसौ प्रज्ञासिः प्रज्ञासिर्वा । प्रज्ञाद्वा-भगवतः सकाद्या-दासिर्वातिर्या गणपरस्य यस्याः सा तथा । प्रज्ञाप्यन्ते-प्ररूप्यन्ते प्ररूप्यन्ते वा यस्याम् । प्रज्ञासिः-अर्थप्रज्ञप्तिः-अर्थप्ररूपणा प्रज्ञप्तिः-प्रज्ञाप्तिः । भग० २ । प्रज्ञप्तिः-संशयापन्नस्य श्रोतुमंशुरवचनैः प्रज्ञापनम् । ठाणा० २११ ।
 पञ्चतिअपक्षेध-संशयापन्नस्य श्रोतुमंशुरवचनैः प्रज्ञापनम् । ठाणा० २११ ।
 पञ्चतिधर-प्रज्ञप्तिधरः-भगवतोवेत्ता । आच० ५३२ ।
 पञ्चती-प्रज्ञप्तिः-एतदभिधाना काचिद्विद्या । सुय० ३०३ ।
 प्रज्ञप्ती-प्रज्ञापना । वृ० प्र० १६० आ । प्रज्ञप्तिः-संशयापन्नस्य मधुरवचनैः प्रज्ञापना । दश० ११० । स्व-समयधरसमयपरूपणा । व्य० प्र० २३५ ।
 पञ्चतो एगा-प्रज्ञप्ते-प्ररूपिते सत्यका गर्हा भवति, गर्हाया भेदः । ठाणा० २१५ ।
 पञ्चव-प्रज्ञावात् प्राज्ञो-बुद्धिमात् । दश० २१३ ।
 पञ्चवण-प्रज्ञापतोति प्रज्ञापकः-मूलकर्ता । दश० ११४ ।
 प्रज्ञापकः-गुरु । नंदा० १७६ ।
 पञ्चवणदिसा-प्रज्ञापकस्य-प्राचापार्थेदिह् प्रज्ञापकदिक्-पञ्चवणदिसा । ठाणा० १३३ ।
 पञ्चवणुक्व-प्रज्ञापकपूर्वकं-प्रज्ञापन(क) प्रतोस्य पूर्वा दिक् यदभिमुख एवासी संव पूर्वा । दश० ८५ ।
 पञ्चवणा-प्रज्ञापनाविषयं प्रभमधिकृत्य प्रवृत्तत्वात्, प्रज्ञा-पनायाः प्रथम पद प्रज्ञापना । प्रज्ञा० ६ । प्रज्ञापना-प्ररूपणा । प्रज्ञा० ५०६ । यथावस्थितजीवादिपदार्थ-ज्ञापनात् प्रज्ञापना । अनु० ३८ । प्रज्ञापना-भेदाद्यभि-धानम् । ठाणा० १५६ । प्रज्ञापना-विशेषत कथनम् ।

ज्ञाता० ४६ ।

पञ्चवणाहि-

। ज्ञाता० १०१ ।

पञ्चवणी-प्रज्ञापनी-असत्यामृषाभाषाभेदः । दश० २१० ।

पञ्चवर्ष-प्रज्ञापयतोति प्रज्ञापकः-गुरुः । अनु० १७७ ।

पञ्चविज्जति-प्रज्ञाप्यन्ते-नामादिभेदाभिधानेन प्ररूप्यन्ते, नामादिस्वरूपकथनेन प्ररूप्यन्ते । सम० १०६ । प्रज्ञाप्यन्ते नामादिभेदोदयन्यासेन । नंदो० २१२ ।

पञ्चवित्ता-प्रज्ञाप्य-बोधयित्वा । ठाणा० ११६ ।

पञ्चविषयं-प्रज्ञापितं-सामान्यतो विनेयेभ्यः कथितम् । प्रभ० ११३ ।

पञ्चवैति-प्रज्ञापयन्ति-उत्पत्तिभिर्बोधयन्ति । ठाणा० १३६ ।

पञ्चवेद्-प्रज्ञापयति-जीवाजीवादीन् पदार्थात् बोधयति । ठाणा० ५०३ । प्रज्ञापयन्ति-प्रतिबोधयति विश्वीकरोति । भग० ७११ ।

पञ्चवेज्ज-प्रज्ञापयेत्-भेदमणनतो बोधयेद् । भग० ४३६ ।

पञ्चवेति-

। भग० ११ (?) ।

पञ्चा-प्रज्ञा-बुद्धिरोप्सितार्थसम्पादनविषया कुटुम्बकाभिवु-द्धिविषया वा तद्योगाद्वापि प्रज्ञा प्रकर्षेण जानातीति प्रज्ञा दशदशापु पञ्चमी दशा । ठाणा० ५२६ । प्रज्ञा-सूक्ष्मार्थविषया मतिः । भग० ७६३ । दशदशायां पञ्चमी दशा । नि० चू० द्वि० २८ आ । प्रज्ञा-अन्तो पञ्चमी-दशा । दश० ८ । प्रज्ञापनं प्रज्ञा-विशिष्टक्षयोपशमजन्त्या प्रभूतवस्तुगतपथाऽस्वित्यतवमलौचनरूपा संविद् । नंदो० १८७ ।

पञ्चाण-प्रज्ञान-श्रुतज्ञानम् । आच० २४६ । एवमभूत-प्राज्ञो-प्राप्येण ज्ञायते ज्ञेय येन तद् प्रज्ञानम् । आच० १५४ ।

पञ्चाणम्-प्रज्ञानवान्-ज्ञानी । आच० २४६ ।

पञ्चाणमं-ना-प्रकर्षेण ज्ञायतेऽनेनेति प्रज्ञानं तद्वत्ता सश्रुतिका । आच० ३३३ ।

पञ्चार्यति-प्रज्ञापयेत्-अथबुध्यते । भग० ६१ ।

पञ्चु-अलकलतनुनिष्पन्नम् । आच० ३६४ ।

प्राप्य-प्राप्य-विज्ञाय । औष० ३७ । प्राप्य-विज्ञाय ।

औष० ३७ । प्राप्य-अभ्युपगम्य आश्रित्य । दश० ७० ।

प्राप्य-परिहर्तुं धवयम् । वृ० वृ० २६ अ ।

पपट्टग-सप्तसरियाए उभयसदसु पाणिपण जा रेङ्गिया
 भूमो सा तमि पाणिए बोहट्टमाणे तरिया बडा होउं
 उप्पेण दित्ता पप्पडो भवति । नि० पू० प्र० ३६ अ ।
 पपट्टमोअय-पर्यटमोदक-साधविशेष । ज० प्र० ११८ ।
 पपट्टमोदय-पर्यटमोदक । प्रज्ञा० ३६४ ।
 पपट्टमोदय-पर्यटमोदक । जीवा० २७८ ।
 पपट्टिय-पपट्टिका शास्त्रिपर्यटिका । पिण्ड० १५४ ।
 पपु-उत्पुत-व्याप्तम् । अनु० १३६ ।
 पपुय-प्रपुत । माता० १३२ । प्रपुत-प्रदुतम् ।
 प्रभ० १६ ।
 पपुत्ति-प्राप्नोति । उत० ४०१ ।
 पपुत्त-प्रपुत्त । अन्त० ७ ।
 पपुत्त-प्रपुत्त-प्रवृत्तितान्द । भग० ४६० ।
 पपुत्त-रकुत्त-विकसितम् । जीवा० १७६ ।
 पपुत्त-प्रफोटन-प्रकर्षण धूननम् । ओष० ११० ।
 प्रफोटन-आस्फोटनम् । प्रदन्० १५६ । प्रफोटन-
 आस्फोटनम् । प्रदन्० ११२ ।
 पपुत्त-प्रफोटन-प्रकर्षण रेणुगुण्डितस्यैव वल्लस्य
 भ्रातृणा । उत० १४१ । प्रफोटन-प्रकर्षण धूननम् ।
 ठाणा० ३६१ । उवखोडगप्यदाण पपुत्तणा । नि० पू०
 प्र० १८१ अ ।
 पपुत्ते-प्रफोटयेत्-प्रफोटनां कुपत् । उत० ५४० ।
 प्रफोटयेत् । ओष० १०८ ।
 पपुत्तेमाणे प्रफोटयत्वा (?) आभिपन्निक्तेनाभ्येन वा
 साधुना स्वकीपरजोहरणेन उणिक्पादपोच्छनेन वा
 प्रफोटन कारयन् भ्रातृयन्त्रियय । ठाणा० ३२६ ।
 पपुत्तियपविरल-विरलजीकर-फुमारम् । आव० १२२ ।
 पवध-प्रब ध-विकषादिषु वासविच्छेदेन प्रवृत्तनम् । उत०
 ३४६ । प्रव ध-अविच्छेदात्मकम् । उत० ३४६ ।
 पवाह-प्रवाधा-प्रकृष्टा बाधा । ज्ञाता० ६७ ।
 पवुद्धा-प्रवुद्धा-उत्पुद्धा । ज० प्र० ३३६ ।
 पवुद्धार-प्राग्भार-अप्रतो मुखमवनतत्वम् । भग० १७४ ।
 प्राग्भार-इषदवनत । भग० २३८ । प्राग्भार-जन्तो-
 रप्रमोदशा । दश० ८ । प्राग्भार-ईषदवनतपर्वतभाग ।
 ज्ञाता० ६३ । प्राग्भार-ईषदकुम्ब । प्रज्ञा० ७१ ।

प्राग्भार-पुद्गलनिबन्ध । ठाणा० १२५ । प्राग्भार-
 उच्छ्रयादिसक्षण । ठाणा० २५१ । प्राग्भार-यत्पूर्वत-
 स्थोपरि हस्तिकुम्भाकृति कुम्ब विनिर्गत् तरप्राग्भारम् ।
 नदी० २२८ । प्राग्भार-ईषदवनतम् । ठाणा० ५२० ।
 ज्ञाता० ६६ । प्राग्भार-ईषदवनतः । ज्ञाता० ६६ ।
 पवभारराती-या तु द्रव्यान्तराक्रान्तस्य सा प्राग्भारराति
 यथा नावादेरधोगति । ठाणा० ४३४ ।
 पवभाररा-प्राग्भार-ईषदवता-पर्वता । अनु० १७१ ।
 प्राग्भार-ईषदवनतमुच्यते तदेवभूत यात्र यस्या भवति
 सा प्राग्भार-प्रमोदशा । ठाणा० ५२० । दशदश-
 यामप्रमोदशा । नि० पू० द्वि० २८ अ ।
 पवभार-चतुर्थलोकान्तिकविमानम् । ठाणा० ४३२ । प्रभ-
 क्कुर चतुर्थलोकान्तिकविमानम् । भग० २७१ । प्रभक्कुर-
 एकोनसप्ततीतममहाप्रह । ज० प्र० ५३५ । एकोनसप्त-
 तीतममहाप्रह । ठाणा० ७६ । प्रभक्कुर-नीजिसाग-
 रोवमस्थिक-देव । सम० ८ । अष्टसागरोपस्थिक देव ।
 सम० १४ ।
 पवभार-चन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमहीषी । ठाणा० २०४ ।
 घर्मकथाया अष्टममर्गस्य चतुर्थमर्गपरम् । ज्ञाता० २५२ ।
 घर्मकथाया सप्तममर्गस्य चतुर्थमर्गपरम् । ज्ञाता० २५२ ।
 सूर्यस्य चतुर्थमर्गपरम् । ठाणा० २०४ । सूर्यस्य चतु-
 र्थाग्रमर्गपरम् । भग० ५०५ । प्रभक्कुर-चन्द्रस्य चतुर्थी-
 पेन्द्रस्य तुर्गीयाग्रमर्गपरम् । जीवा० ३८४ । प्रभक्कुर-
 वच्छवतीविजस्य राजघाती । ज० प्र० ३५२ । प्रभक्कुर-
 चन्द्रस्य चतुर्थी अग्रमर्गपरम् । ज० प्र० ५३२ । ठाणा०
 ८० ।
 पवभार-प्रभङ्गपुर स्वत एव प्रभङ्गकोल । आचा० २३८ ।
 पवभार-प्रभङ्गन-उत्तरदिक्काये नवम इन्द्र । भग० १५७ ।
 वातकुमार-इन्द्र । ठाणा० ८५ । चतुर्थी वायुकुमार ।
 ठाणा० १६ । चतुर्थी महद्दिकदेव । ठाणा० २२६ ।
 प्रभङ्गन-वायुकुमाराराणामधिपति । प्रज्ञा० ६४ ।
 प्रभङ्गन । जीवा० ३०६ ।
 पवभार-हरिका-तस्य प्रथमो लोहपाल । ठाणा० १६७ ।
 पवभार-हरिकेतस्य तृतीयो लोकपाल । ठाणा० १६७ ।
 पवभार-प्रभणिय-प्रभणित-भणनारम्भ । विपा० ७६ ।

पभयाल-प्रभवान्. तद्विशेष । ज० प्र० १८ ।
 पभव-प्रभव-उत्पत्तिस्थानम् । आचा० १३ । प्रभव-
 उत्पाद । प्रज्ञा० २५६ । प्रभव-प्रकृष्ट भवन प्रभव-
 प्रोढतापर्याय । विशेषेण ८६० । सत्पुरुष, कल्पविधि-
 निषेधक । वृ० प्र० २३० । नि० चू० द्वि० ३६ अ ।
 नि० चू० तृ० १६ अ । चौरविशेष । न्य० प्र० २४० ।
 पभा-प्रभा-मानादिदोषि । भग० १३२ । प्रभा-
 यानादिदोषि । औप० ५० । प्रभा-बाहुल्यम् । आवा०
 ८६ । भावनावासगता प्रभा । जीवा० १६२ । प्रभा-
 आकार । ज० प्र० १०० । प्रभा-स्वभाव । प्रज्ञा०
 ४३ । प्रभा-प्रकाश । सूर्य० ७८ । प्रभा भावनावासगता ।
 प्रज्ञा० ८८ । प्रभा-आकार । प्रज्ञा० ३६५ । प्रभा-
 स्वरूपम् । प्रज्ञा० ५३२ । प्रभा-प्रभाव माहात्म्य ।
 ठाणा० ४२१ । प्रभा-प्रभावः । उपा० २६ । प्रभा-
 उद्यमनसमये यद् द्युतिस्फुरणम् । ज्ञाता० १७० । प्रभा-
 चन्द्रादिदोषितः । उक्त० ५६१ ।
 पभाङ्-प्रभाति । आवा० २१८ ।
 पभाचर्ह-मुनिब्रह्मस्वामिमाता । सम० १५१ । प्रभावति ।
 महिमाता । आवा० १६० । बलनरपतिराज्ञी । भग०
 ५३५ । प्रभावती-उदायनराज्ञी । उक्त० १६ । प्रभावती-
 शिक्षायोगदृष्टान्ते हेह्यकुलसभूतवैशालिकचेटकप्रथमा पुत्री ।
 आवा० ६७६ ।
 पभावणा-प्रभावना-तथा तथा स्वतीर्थोपतिहेतुचेष्टाद्यु
 प्रवर्तमानात्मिका । उक्त० ५६७ । प्रभावना-धर्मकथा-
 दिभिस्तोत्रंख्यापना । दश० १०३ । प्रभावना-धर्मकथा-
 दिभिस्तोत्रंख्यापना । प्रज्ञा० ५६ ।
 प्रभावती-प्रभावती-उदायनराजपत्नी । आवा० २६८ ।
 उदायनस्य राज्ञी । नि० चू० प्र० ३४६ अ । उदायन-
 नरपते राज्ञी । भग० ६१८ । कुम्भकराजपत्नि । ज्ञाता०
 १२४ । प्रभावती । निरय० ६ ।
 प्रभावैङ्-प्रभावयति-प्रकाशयति । उक्त० ५८५ ।
 प्रभासता-ग्याख्यानेन प्रभासमान । आवा० ४४८ ।
 प्रभासति-प्रभासयन्ति-तथाविषयस्तुदाहृकरेण प्रभाव
 लभते । भग० ३२७ ।
 पनास-बन्धुवधे तृतीय तीर्थम् । ठाणा० १२२ । सम०

१३ । द्वाविंशतिसागरोपमस्थिकः देव । सम० ४१ ।
 प्रभास-वेनोद्योते तीर्थम् । आवा० ७०६ । प्रभास-
 एकादशमगणधर । आवा० २४० ।
 प्रभासा-प्रभासा तन्निगन्धनत्वात् अहिंसाया एकोनपट्टि-
 तम नाम । प्रभ० १६६ ।
 प्रभासिङ्-प्रभासयति-अतितापयोगाद्विशेषतोऽपनीतद्योत
 विधत्ते यथा वा सूक्ष्मतर वस्तु दृश्यते तथा करोति ।
 भग० ७८ । प्रभासयति-अतितापयोगाद् विशेषतोऽपनीत-
 द्योत करोति । ज० प्र० ४६ ।
 प्रभासेमाण-प्रभासयन्-शोभयन् । औप० ५० । प्रभासय-
 मान सूक्ष्मवस्तुदर्शनत । ठाणा० ४२१ ।
 प्रभु-प्रभु राजा । वृ० प्र० १० अ ।
 प्रभु-वर्णितो । नि० चू० द्वि० ४३ अ । राया । वि०
 चू० प्र० १७५ अ । प्रभु-सक्त । भग० १७६ ।
 प्रभुय-प्रभूत-उद्भूतम् । औप० ४६ ।
 प्रभुयर्वसी-प्रभूत-प्रमादविपाकादिकमतीतानागतवर्त्तमान
 च कर्मविपाकं द्रष्टु शीलमस्येति प्रभूतदर्शी । आचा०
 २१८ ।
 प्रभुजिओ-प्रभुवत्-भोवत् प्रवृत्त । वृ० वृ० गा० ६०७१ ।
 पमइलदुबला-प्रमलितदुबला स्नानभोजनत्यागात् ।
 ज्ञाता० ३३ ।
 पमज्जणा-प्रमार्जना-रजोहरणादिक्रिया । प्रभ० १५६ ।
 मुहूर्त्तियरयहरणयोच्छेहि पमज्जणा । नि० चू० प्र०
 १८१ अ । वीयकण्ठगार्दोर्णं सक्तुत् अवगमणे आमज्जणा
 पुणो पुणो पमज्जणा । पुणो पुणो करैल्लस पमज्जणा ।
 नि० चू० प्र० १६० अ । प्रमार्जना-रजोहरणादिव्या-
 पाररूपाः । प्रभ० ११२ ।
 पमज्जति-रयहरणेण पमज्जण, पुणो पुणो पमज्जति ।
 नि० चू० प्र० १८७ अ ।
 पमज्जित-प्रमृज्यात्-ऊर्ध्वादि शोधयेत् । आवा० ३३८ ।
 पमज्जिय-प्रमृज्यात्-शोधयेत् । आवा० ३३८ ।
 पमज्जेमान-प्रमार्जयन्-दानैर्लुपयन् । ठाणा० ३२६ ।
 पमत्त-प्रमत्त-पञ्चमनिद्राप्रमादवायु । ठाणा० १६४ ।
 प्रमत्त-अनुपयुक्त । उक्त० ४३४ । प्रमत्त-सुली ।
 आचा० १८३ । प्रमत्त-प्रमत्तस्यतप्राप्त । भूतधामदय

षष्ठे नुणस्थानम् । आब० ६५० । प्रमत्तः-परामिमुखः ।
 बोध० १७६ । प्रमाधन्ति स्म-मोहनीयादिकर्मोदयप्रभा-
 वत सञ्चलनकपायनिद्राद्यन्यतमप्रमादयोगतः मयमयोगे
 लोदन्ति स्म प्रमत्तः । प्रज्ञा० ४२४ । प्रमत्तः-रपाधा-
 दिना प्रमादेन रात्रौववत् गतः । दश० ११५ । प्रमत्त-
 प्रमादवान् । ज्ञाता० ७६ । प्रमत्त-असपत्-परतो-
 षिको वा । आचा० १८१ । प्रमत्तः पञ्चविधप्रमाद-
 योगात् । ज्ञाता० १११ ।

पमत्ता-प्रमत्ता विषयैः । आचा० १८३ ।

पमत्तायिरु-प्रमादो-मद्यादिस्तेनाचरितः प्रमादाचरितः ।
 आब ८३० ।

पमदवर्ण-प्रमदावर्णम् । आब० ४२५ ।

पमद्-प्रमदं-नक्षत्रविमानानि विविद्य मध्ये गमनरूपम् । ज०
 प्र० ४२१ (१) । प्रमद्-चन्द्रेण स्पृश्यमानता । ठाणा०
 ४४२ । प्रमद्म् । सूर्य० १३७ ।

पमद्गण-प्रमदंन-कठिनस्यापि वस्तुनस्वूर्णनकरणम् ।
 जीवा० १२२ । प्रमद्गण-कठिनस्यापि वस्तुनस्वूर्णनम् ।
 जं० प्र० ३८८ ।

पमयकर्म-प्रमदाकर्म-कठनपेणवत्तनपचनपरिवेपणादि ।
 वृ० तृ० ६७ अ ।

पमयवण-गृहोद्यानम् । ज्ञाता० १४४ । तैत्तिलपुरनगरे
 उद्यानम् । ज्ञाता० १८४ ।

पमया-प्रमदा-ओ । प्रभ० ८३ ।

पमाणगुल-प्रमाणाङ्गल-उरुषेधाङ्गलाद् सङ्घगुणम् ।
 प्रज्ञा० २६६ । सङ्घगुणताकुत्सेधाङ्गुलप्रमाणाज्जातम् ।
 परमप्रकर्षं प्रमाणं प्रातमङ्गल वा । युगादिदेवस्य
 भरतस्य वा अङ्गुल वा प्रमाणाङ्गुलम् । अनु० १७१ ।
 प्रमाणाङ्गुलम् । अनु० १५६ ।

प्रमाण-प्रमाण-स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतोच्छ्रयता । औप० १३ ।
 प्रमाण-प्रमाणशक्ति । सूर्य० १५८ । प्रमाण-नीतिबल
 च । आब० ४६३ । प्रमाण-आदियम् । आब० ५३४ ।
 प्रमाण-युक्ति । सूत्र० ३४० । प्रमाण-आरमाङ्गुलेना-
 ष्टोत्तरशताङ्गुलोच्छ्रयता । प्रभ० ७५ । प्रमाण-अन्तर-
 मानम् । ज० प्र० ३२६ । प्रमाणकाल-अडाकाल-
 विशेषो दिवसादिलक्षणः । आब० २५७ । प्रमोयते-

परिच्छिद्यते घान्यद्रव्याद्यनेनेति प्रमाणं भवतिप्रमूह्यादि,
 दद वेद च स्वरूपमस्य भवतीत्येव प्रतिनियतस्वरूपतया
 प्रत्येक प्रमोयते-परिच्छिद्यते गत्तप्रमाण-यथोक्तमेव,
 घान्यद्रव्यादेरेव प्रविति.-परिच्छेदः स्वरूपावगमः प्रमाणम् ।
 अनु० १५२ । प्रमाणं-चास्त्रोप उपक्रमः । आब० ३(?) ।
 प्रमाण-प्रकृत्य मान नृकममानमित्यर्थः । भग० २४७ ।
 प्रमाणशब्देन विष्कम्भमायामौ । ज० प्र० ३२१ । प्रमाण-
 आरमाङ्गुलेनाष्टोत्तरशताङ्गुलोच्छ्रयता । ठाणा० ४६१ ।
 प्रमाण-भजनपानान्यवहारोपध्यादिर्मानम् । सम० १०७ ।
 प्रमाण-वस्तुतत्त्वपरिच्छेदनम् । सम० ११५ । प्रमाण-
 स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतोच्छ्रयता । ज्ञाता० ११ ।

प्रमाणकसिणं-द्वयादिपट चर्म । वृ० द्वि० २२२ आ ।

अधिकविस्तारायाम वज्रम् । वृ० द्वि० २२६ अ ।

प्रमाणकसिणा-दोमादितलोविए उवहणाए एसा पमाणतो
 कसिणा पमाणकसिणा । नि० चू० प्र० १३६ आ ।

प्रमाणकाल-प्रमाणकाल-अडाकालविशेषो दिवसादिल-
 क्षणः । दश० ६ । प्रमाणकालः-अडाकालः विशेषो
 दिवसादिलक्षणः । विशेषे० ८३७ । प्रमोयते-परिच्छिद्यते
 येन वर्षद्यतादि तत् प्रमाण च चासौ कालश्चेति प्रमाण-
 कालः प्रमाण वा परिच्छेदेन वपादिस्तप्रधानस्तदर्थो वा
 कालः प्रमाणकालः-अडाकालस्य विशेषो दिवसादिलक्षणः
 । भग० ५३३ ।

प्रमाणस्थो-प्रमाणस्थ-मान्यः । व्य० प्र० २० आ ।

प्रमाणदोस-द्वानिदरकवलप्रमाणातिरिक्तमाहाराहारयतः
 प्रमाणवोपः । आचा० ३५१ ।

प्रमाणपत्ता-द्वानिदरा करलं । प्रातप्रमाणो भवति साधुर्न
 न्यूनोदरः । औप० ३८ । प्रमाणप्राता । आब० २२७ ।

प्रमाणपत्त-प्रमाण-मान तत् परिमाण-मान येप षे
 तया प्रमाणप्रातः । भग० २६२ ।

प्रमाणय पुरिसो-वारसगुलपमाणाद् समुहाद् णवसमुत्सितो
 पमाणय पुरिसो । नि० चू० द्वि० ८५ आ ।

प्रमाणसंबच्छर-प्रमाण-परिमाणं दिवसादिना तैनोप-
 लक्षितो दक्ष्यमाण एव नक्षत्रसंबत्सरादिः प्रमाणसंबत्सरः ।
 ठाणा० ३५४ । सुगस्य प्रमाणहेतुः सवत्सरः प्रमाण-
 संबत्सरः । सूर्य० १५३ ।

प्रमाणशब्दकंठ-प्रमाणातिक्रान्तः-बुभुक्षापिपासाभानुपितः
 ज्ञाता० १११ । प्रमाणातिक्रान्तः-प्रमाणातिक्रान्तः-
 द्वात्रिंशत्कवलक्षणमतिक्रान्तः । भग० ११२ ।
 प्रमाद-प्रमादः-भयविकयादिः । भग० ११६ । अणाभोगो
 सहस्रिकारो । नि० ब्रू० प्र० ६६ बा ।
 प्रमाय-प्रमादः परिहासविकयादिः कन्दर्पादिः । ठाणा०
 ४८४ । प्रमायः-उदयमेव सर्कारभ्नेष्वपि प्रवर्तनम् ।
 असंप्राप्तकामभेदः । दश० १६४ । प्रमादः-विषयस्त्रीठा-
 भिष्वङ्गरूपः श्रेयस्यनुमात्मकः । आचा० १२० । प्रमादो-
 विक्रयास्त्रोऽप्यंगितैवभावनवर्णादिरूपो वा । उपा० ५ ।
 प्रमादोऽज्ञानादि । ठाणा० १३५ । प्रमादः-अज्ञानम् ।
 ओष० ४७ । प्रमादः-विषयकवायाभिन्वनरूपः शरीरा-
 धिष्ठानः । आचा० १२८ । प्रमादः-कार्येणैथिल्यम् ।
 आचा० १५० । प्रमत्तरथं-आभोगशून्यता हिताप्रवृत्ती ।
 ठाणा० ३६० । प्रमादः-द्यैथिल्यमाश्रितिक्रमो वा ।
 ठाणा० ३६१ । प्रमादः-धर्मं प्रत्यनुष्ठानात्मकः । उक्त०
 ३३६ । प्रमादः-अज्ञानम् । ओष० ४७ ।
 प्रमायद्-प्रमाद्यति-प्रमाद करोति । ३४६ ।
 प्रमायए-प्रमादयेत्-विषयादिप्रमादवस्तुगो भूयात् । आचा०
 २०४ ।
 प्रमायठाणा-प्रमादस्थानं उत्तराध्ययनेषु द्वात्रिंशत्तममध्यय-
 नम् । उक्त० ६ ।
 प्रमायठाणाई-उत्तराध्ययनस्य द्वात्रिंशत्तममध्ययनम् ।
 सम० ६४ ।
 प्रमायति-प्रमादयति-परिस्फुजति । आच० ५३४ ।
 प्रमायपर-प्रमादपर-प्रमादनिष्ठः । आच० १८८ ।
 प्रमायप्रमाय-प्रमादाप्रमादस्वरूपभेदकलविपाकप्रतिपादक-
 मध्ययन प्रमादाप्रमादम् । नदी० २०४ । यस्माद-
 स्मिन्नध्ययने प्रमादोऽप्रमादश्च पञ्चविधो वर्ण्यते तस्मादे-
 तत् प्रमादाप्रमादम् । उक्त० १६१ ।
 प्रमायवहृत्तो-प्रमादवहृत्तः । आच० ३३० ।
 प्रमार-प्रमारं-मरणक्रियाप्रारम्भम् । भग० ६६१ ।
 प्रमारो-मुञ्छाविशेषो मारणस्थानं वा । ठाणा०
 ३०५ ।
 प्रमुद्य-प्रमुदित-हृष्टः । ज्ञाता० ४० । प्रमुदितः ।

ज्ञाता० १ ।
 प्रमुक्त्व-प्रबोधः-प्रविवचनम् । उक्त० ५२४ ।
 प्रमुञ्चते-प्रमुञ्चते । प्रभ० ६० ।
 प्रमुहु-प्रमुख, द्वारम् । प्रज्ञा० २८ । पञ्चासत्तममहाग्रहः ।
 ठाणा० ७६ । प्रमुखः-एकोनखासत्तममहाग्रहः । ज० प्र०
 ५३५ । प्रमुखं-ग्रहद्वारम् । वृ० द्वि० ६२ अ । प्रमुखं-
 प्रवेशनिर्गममुखम् । वृ० द्वि० १४८ बा ।
 प्रमेहल-प्रमेदुरः-प्रकर्षण भेदः सम्पन्नः । दश० २१७ ।
 प्रमेदित-अतीव भेदो जस्य सो । दश० ब्रू० ११० ।
 प्रमेह-रोगो सततकारियं उकरंतं मञ्ज्वति । नि० ब्रू०
 प्र० ११७ अ ।
 प्रमोक्ष-प्रमोदः-उत्सवः । जं० प्र० २७६ । प्रमोदः-
 संयोगजो हर्षः । आच० ७२१ । प्रमोदः प्रमोदोत्पाद-
 कत्वात् । अहिंसाया एकत्रिंशत्तमं नाम । प्रभ० ६६१ ।
 प्रमोक्ष-प्रमोक्षं-उत्तरम् । उक्त० १५७ । प्रमोक्ष-उत्त-
 रम् । भग० ११४ । यः प्रकर्षण मोक्षयति-मोक्षयतीति
 प्रमोक्षः-आत्मनो दुःखापगमहेतुः । उक्त० ६२१ । प्रमोक्षा
 अपगमः । उक्त० ६२१ ।
 प्रमोद-प्रमोदः-महोत्सवः । धन्त० १६ ।
 प्रमू-प्रमू-कर्पासकृतादि । ठाणा० २०३ । प्रमं-
 बहुलत्वम् । भग० १२ । नवसायरोपमस्थितिको देवः ।
 सम० १५ । पद्यं-पद्यमर्मः । विपा० ३४ । पद्यम-
 बहुलत्वम् । ओप० ८३ । पद्यं-पद्यकेसराणि । सुप० ४ ।
 पद्यम् । भग० १२ । पद्यं पद्यमकेसरम् । मग० ६२ ।
 जनयते समुदायोपचारात् पद्यशब्देन पद्यकेसराभ्युच्यन्त
 तदद् गौर इति । जं० प्र० १५ । पद्यमविजयः ।
 जं० प्र० ३५७ । पद्यम् । अनु० १७६ ।
 प्रमूकंठ-नवसायरोपमस्थितिको देवः । सम० १५ ।
 प्रमूकूड-नवसायरोपमस्थितिकदेवः । सम० १५ । पद्यकूटः-
 नोत्पन्नवस्तुकारपर्वते कूटः । जं० प्र० ३४६ । पद्यकूटः-
 विद्युत्प्रभववस्तुकारे कूटः । जं० प्र० ३५५ ।
 प्रमूगंध-पद्यसमगंधः, भारते वर्षे मनुष्यभेदः । भग०
 मग० २७६ । पद्यगन्धाः । जं० प्र० १२८ ।
 प्रमूगावती-पद्यमकावती विजयः । जं० प्र० ३५७ ।
 प्रमूगावती- । ठाणा० ८० ।

पम्हज्भय—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हट्टा—विस्मृता । वृ० नृ० १४ आ ।

पम्हपपन—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हलसुकुमाला—पक्षमवती सुकुमालाचिस्थय । भग० ४७७ ।
पक्षमला च सा सुकुमारा च पक्षमलसुकुमारा । जीवा० २५३ ।

पम्हला—पक्षमला, पक्षमवती । ज० प्र० २७५ ।

पम्हलेस—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हवृष्ण—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हसिग—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हसिद्ध—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हा— । ठाणा० ८० ।
पम्हावर्द्ध—पद्मावती रम्यस्विकजे तमरी । ज० प्र० ३५२ ।
ठाणा० ८० ।

पम्हावती—सीतानदीदक्षिणे वक्षस्कार । ठाणा० ३२६ ८० ।

पम्हावत्त—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हट्ट—विस्मृतम् । ठाणा० ४०३ । विस्मृतम् । प्रभ० १२४ । प्रमूढ । ज्यो० ६७ । विस्मृत्या त्यक्तम् । वृ० द्वि० २४ अ । विस्मृतम् । ज्ञाता० १४८ । विस्सरिय । नि० ब्रू० प्र० २१३ अ । पडिय, वीसरिय । नि० ब्रू० प्र० २७४ आ । विस्मृतम् । वृ० द्वि० २०६ अ । विस्मृतम् । वृ० द्वि० २४ अ । विस्मृतम् । ०० प्र० ६३ अ ।

पम्हट्टदिसाभाए—विस्मृतदिसभा । शता० २४० ।

पम्हुत्तरवर्द्धिसग—नवसागरोपमस्थितिकदेवाना विमानम् । सम० १५ ।

पम्हुसह—विस्मरति । आव० ३०७ ।

पम्हुसाविद्या—विस्मारिता । उत्त० ८७ ।

पयग—पतङ्ग —चतुरिन्द्रियजन्तुविशेष । जीवा० ३२ ।

पतङ्ग —भ्यन्तरनिकायानामुपरिर्वातनो भ्यन्तरजातिविशेष । प्रभ० ६९ । चतुरिन्द्रियविशेष । प्रज्ञा० ४२ ।
पतङ्ग —दाणमन्तरविशेष । प्रज्ञा० ६५ । पतङ्ग —चतुरिन्द्रियजीवभेद । उत्त० ६६६ ।

पयगवाहिया—मिक्षाविशेष । नि० ब्रू० वृ० १२ अ ।
पयगविही—मिक्षाचपरिया भेदः । उत्त० ६०५ ।

पयड—प्रकाण्ड —उत्कट । प्रचण्डो दु साध्यसाधकत्वात् । सम० १५७ । प्रकाण्ड —अत्यर्थम् । सम० १२७ ।

प्रकाण्ड —प्रचण्ड । प्रभ० ७४ । प्रचण्ड —प्रकाण्डो वा दु साध्यसाधकत्वात् । प्रभ० ७४ ।

पयडा—प्रचण्डा—सोम घोरारण्यापिका, घोराप्रचण्डपरिर्वातितत्वात् । प्रभ० १७ ।

पयडेमाण—प्रचण्डयन्—आज्ञाप्रधान समवश्य कर्तव्यतया निरूपयन् । शीवा० १६६ ।

पय—पद—प्रकरणम् । भग० १०७ । पदम् । ज्यो० ६८ । पदम् । आव० ७६३ । पद—निमित्तकारणम् । आवा० १६७ । पद—स्थानम् । आव० ८३६ । पद—पद्यते गम्यते

गुणैर्ज्ञानादिभिरिति । ज्ञानादिगुणस्थानम् । उत्त० ५८ । पद—पादविशेषरूपम् स्थान च । उत्त० २१७ । पद—

निराकाङ्क्षतयाऽपैगमकत्वेन वाच्यमेव । उत्त० १७० । अत्यपरिच्छेपवायग पय । नि० ब्रू० प्र० २ अ । पद—

आवश्यकपदाभिषेदम् । अनु० २०१ । पद—ध्रुवीवृद्धलभूमि-समुत्पत्तरणप्रतिबिम्बम् । पिण्ड० २९ । पद—मुद्रिस्थानम् । भग० १६४ । सुशिद्धत समयप्रसिद्ध वा सङ्क्षेपम् । अनु० २३४ ।

पयइस्सभाव—प्रकृतिस्वभाव । आव० ३५१ ।

पयउ—परा । त० ।

पयए—पदग —दाक्षिणात्यपदगतंभन्तराणामिन्द्र । प्रज्ञा० ६८ ।

पयविष्णुणाणुकुल— । ज्ञाता० २२८ ।

पयगवर्द्ध—पदपति श्रीदीच्यपदगतंभ्यन्तराणामिन्द्र । प्रज्ञा० ६८ ।

पयग—पदाद्य—पदपरिवाणम् । सम० ३६ ।

पयच्छामो-भवते एव दस्य, सामान्यतः प्रयच्छामः प्रकर्ष-
णति-विशेषः । भग० ४७६ ।

पयट्ट-प्रवृत्त । आच० ३८१ । ओष० १४२ ।

पयट्टो-प्रवृत्तक-प्रवृत्तकः । प्रश्न० ५ ।

पयट्टाचिओ-प्रवृत्तित । आच० ४३६ ।

पयट्टिए-प्रवृत्तान् प्रवृत्तितान् वा । उक्त० २०६ ।

पयट्टिय-प्रवृत्तितम् । आच० १७३ ।

पयट्टिया-प्रवृत्तिता । आच० ३६८ ।

पयड्ट्या-प्रकटाप्या-जिनवचनतत्त्ववेदिनामुत्तानार्थाः सूर्ये०
२६६ ।

पयड्डि-प्रकृति-श्रुतज्ञानाद्यस्तद्भेदोद्भूतप्रविष्टादि, हेतुर्वा-
बाह्याभ्यन्तरभेदविशेषो यः श्रुतज्ञानस्य स, श्रुतस्य स्व-
भावाद्देहेन्द्रियादीनां चतुर्दशपूर्वधारान्तानां जीवना तार-
तम्येन भिन्नरूप प्रकृति । विशेषे २५१ ।

पयड्डिय-प्रपतित-प्रकर्षेण श्रुतीभूतम् । ज्ञाता० १३७ ।

पयड्डी-णालिष्टि । नि० चू० प्र० १२१ अ । प्रकृति-
भेद । आच० २४ । प्रकृति-स्वभाव । आच०
३५३ (?) ।

पयण-पचनम् । प्रश्न० १४ । पचन-कडिल्लकाकृतिः ।
सूत्र० १२६ । पचन-स्यानम् । उक्त० ४४ । पाक-
स्यानं चुत्वादि । ज्ञाता० ११० ।

पयणम-प्रचनक-प्रचण्डम् । आच० ६५१ ।

पयणसराता-जहि पचति भायणाधि । नि० चू० वृ०
२१ अ । पचनसाराता-वपीसु भाजनापाकस्थानम् । वृ०
द्वि० १७५ अ ।

पयणु-प्रतनु-अतिम-मीभूत । जीवा० २७७ ।

पयण्य-प्रतनुक-अघनम् । भग० १८६ ।

पयत्-प्रयत्-आश्रियमाण । ज० प्र० १६३ । प्रयत्-
प्रमत्नवान् । पदतवा-तयाविक्रानुसमर्पमाणसूत्रालापकात् ।
उक्त० ५८ । प्रकृष्टसममुत्तत्वात् प्रयताम् । टाणा०
२४७ । प्रयत्तो-आदर । वृ० प्र० २३ अ । पदत्-सिदान्त ।
उ० मा० मा० ३२६ । प्रयत्न-यथापमादर । पिण्ड०
१४७ । प्रदत्ता-मुद्यमिरनुज्ञाता । अनुत्त० ३ । प्रदत्त-
अनुज्ञातो मुद्यमि, प्रयतो वा-प्रयत्नवान् प्रमादरहित
इत्यर्थः । भग० १२५ ।

पयत्तकड-प्रयत्नकृतम् । आचा० ३६० ।

पयत्तड्ड-पदेकाक्षरादि यथा-ते ते इत्यादि । ज० प्र०
३९ ।

पयत्त-प्रयत्-प्रयत्नः । ओष० १६६ । प्रयत्न-सद्भाव ।
ओष० १७६ ।

पयत्ता-प्रयता-प्रकृष्टयत्नवत् । अनुत्त० ३ ।

पयर्गुले-नूचो मूर्ध्वं गुणिता प्रतराङ्गुलम् । अनु०
१५८ । प्रतराङ्गुलम् । अनु० १७३ ।

पयर्-प्रतर-भूपणविधिविशेष । जीवा० २६६ । प्रतरम् ।
अनु० १५६ । प्रतरम् । अनु० १७३ । श्रेणितेव श्रेण्या
गुणिता प्रतर । उक्त० ६०१ । प्रतर-प्रस्तर । ज०
प्र० २६८ । नदी० ११० । श्रेणितेव श्रेण्या गुणिता
प्रतर । उक्त० ६०१ । प्रतर-आभरणविशेष । औप०
५३ । प्रतर-एकप्रादेशिकश्रेणिरूप । प्रज्ञा० २७६ ।

पयर्द-प्रचरति । आच० ८१४ ।

पयर्ग-प्रतरक-वृत्तप्रतल-आभरणविशेष । औप० ५५ ।
प्रतरक-मुवर्णपत्रकम् । जीवा० १८१ । प्रतरक-आभरण-
विशेष । प्रश्न० ७५ । प्रतरक-पत्रकम् । ज० प्र० २४ ।
प्रतरक-स्वर्णादिमय आभरणविशेषः । ज्ञाता० १४ ।
प्रतरक-प्रतरप्रवृत्तरूप आभरणम् । ज्ञाता० ३५ ।

पयर्छेप-प्रतरच्छेद-तरिकाछेद । औप० १८७ ।

पयर्ण-प्रतरण-प्रथमसातव्यभिक्षा । वृ० द्वि० १८७ अ ।
भिक्षव । नि० चू० प्र० १५५ अ ।

पयर्तत्त-श्रेण्या गुणिता श्रेणि प्रतर उच्यते, तद्वृत्तलक्षितं
पोडशपदात्मकं तप प्रतरतप । उक्त० ६०१ ।

पयर्बट्ट-बाह्यस्यतो हीन प्रतरवृत्त मण्डकवत् । भग०
८६१ ।

पयर्भेद-प्रतरभेदः । प्रज्ञा० २६७ ।

पयर्द-छिन्नच्छाहवनस्यति । भग० ८०४ ।

पयर्ला-प्रचला-ऊर्ध्वस्थितनिद्राकरणलक्षणा । भग० २१८ ।
प्रचला-या ऊर्ध्वं स्थितस्यापि वा पुनश्चित्त-यमस्फुटो-
कुर्वती समुत्थायते निद्रा सा प्रचला । जीवा० १२३ ।
अपिच्छ ऊर्ध्वस्थितो वा प्रचलत्यस्या स्ववापस्ववापानिति
प्रचला । टाणा० ४६७ । प्रचला-निपण्णस्य समुत्थापरा-
वस्था । वृ० द्वि० २०७ अ । उपविष्ट ऊर्ध्वस्थितो

वा प्रचलयति-पूणंयति यस्या स्वापावस्थाया सा प्रचला ।
 प्रज्ञा० ४६७ ।
 पयलाइआ-भुजपरिसर्वविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 पयलाएऊज-प्रचलायेत्-प्रचला-उर्ध्वस्थितनिद्राकरणसक्ष-
 णां कुर्वति । भग० २१८ ।
 पयलापयला-प्रचलातोऽतिशायिनी प्रचलाप्रचला । प्रज्ञा०
 ४६७ ।
 पयलायइ-प्रचलयति-निद्रां गच्छति । भाव० ७६८ ।
 पयलाया-भुजपरिसर्पः तिर्यग्गोचिकः । जीवा० ४० ।
 पयलिय-प्रचलितम्, प्रचलिक-प्रजातवलीकम् । ज्ञाता०
 १३३ ।
 पयलिज्ज-प्रचलेत्-कम्पेत् । आचा० ३३७ ।
 पयल्ले-चतुरन्धासप्तमहाप्रहः । ठाणा० ७६ ।
 पयविभाग-पदविभागः । विशे० ८४१ । पदविभागधा-
 माचारी, द्वेदग्रन्थगतसूत्ररूपा । विशे० ८४२ । पद-
 विभागः-सामाचारी । भाव० २१८ ।
 पयस-पायसम् । भाव० १८८ ।
 पयसम-पदसम-यद् रोयपद नामिकादिकमन्यतरकावेन
 बद्ध यत्र स्वरे अनुपाति भवति तत्तत्रैव यत्र गीते घोष्यते
 तत् पदसम् । ठाणा० ३६६ ।
 पया-प्रजा-जन्तवः । आचा० २०३ । प्रजा-स्त्री ।
 आचा० १६३ । प्रजा-पृथिव्याद्यो जन्तवः स्त्रियो वा ।
 सूत्र० १८६ । प्रजा-जनसमूहरूपा, प्रजायत इति वा
 प्राणी । उक्त० १८२ ।
 पयाएज्जसि-प्रजनिष्यति । विवा० ७७ ।
 पयाग-प्रयाग-तीर्थविशेषः । भाव० ६८६ ।
 पयाण-प्रतनन-प्रतानो विस्तारस्तद्रूपः स्वप्नो यया तद्यः
 तदग्नौ वा प्रतान इत्युच्यते । पञ्चत्वन्ने द्वितीयः । भग०
 ७०६ ।
 पयाणय- । ओष० ४६ ।
 पयाणोक्-पदास्यनीकः-चतुर्थां सेना । जीवा० २१७ ।
 पयाणुसारिबुद्धि-पदानुसारिबुद्धिः । प्रज्ञा० ४२४ ।
 पयाणुसारी-पदेन-सूत्रावयवेतैकेनोपलक्ष्येन तदनुकूलानि
 पदसता-यनुवर्णित-अभ्युदयन्तीत्येषांताः पदानुसारिणः ।
 ओष० २८ ।

पयायामि-प्रजनयामि । ज्ञाता० ८२ ।
 पयार-प्रवारं-अटनम् । ओष० १६१ । प्रचारम् । ओष०
 ११० ।
 पयारधम्म-चक्षुरादीन्द्रियवशतास्त्वादिवु प्रवृत्तिः प्रचार-
 धर्मः । दश० २१ ।
 पयारेइ-प्रतारयति । दश० ५६ ।
 पयावइ-प्रयमवागुदेवपिता । सम० ११२ । प्रजापतिः-
 पोतनपुरे राजा । भाव० १७४ । प्रजापतिः-त्रिपट्टवासु-
 देवपिता । भाव० १६३ । प्रजापतिः । दश० ६६ ।
 प्रजापरयः । सूर्य० १४६ । प्रजापतिः-लोकप्रभुः । प्रभ०
 ३३ ।
 पयावण-प्रतापनं शीतापनोदाय । आचा० ५० । प्रतापनं-
 उत्तेजनम् । वृ० वृ० १४२ वा ।
 पयावणा-प्रतापना-अग्निप्रवृत्तना । ओष० १२४ ।
 पयाविज्जा-प्रतापनं-निर-तरं बहु तापनम् । दश० ११३ ।
 पयास-प्रकाशः-प्रकटत्वं-आविर्भावः । विशे० १०६२ ।
 पयासयर-प्रकाशकरः-प्रभासकरो वा । भाव० ५१० ।
 पयाहिणजलं-प्रदक्षिणजलं-सामाधिकदानस्य स्थानम् ।
 भाव० ४७० ।
 पयाहिणावत्समंडल-प्रकर्षेण सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च
 परिभ्रमता चन्द्रादीना दक्षिण एव मेघमंवति यस्मिन्नाव-
 त्तंन-मण्डलपरिभ्रमणरूपे स प्रदक्षिणः प्रदक्षिण भावतो
 येषां मण्डलानां तानि प्रदक्षिणावत्तानि मण्डलानि येषां
 ते तथा । सूत्र० २७६ । प्रकर्षेण सर्वासु दिक्षु विदिक्षु
 च परिभ्रमता चन्द्रादीना दक्षिण एव मेघमंवति यस्मि-
 न्नावत्तंन-मण्डलपरिभ्रमणरूपे स प्रदक्षिणः २ भावतो
 यस्य मण्डलस्य तत् तत्रच मण्डलं मेघं प्रति यस्य स
 प्रदक्षिणावत्तंमण्डलः । आचा० ३३७ ।
 पयोग-प्रयोगः-परप्रतारणव्यापारः । आचा० १६७ ।
 पयोगकम्म-प्रयोगकर्म-वीर्यान्तरायक्षयोपशयाविर्भूतवीर्य-
 णात्मनः प्रकर्षेण युज्यते इति प्रयोगः । आचा० ६४ ।
 पयोगपरिणता-प्रयोगपरिणता-जोषव्यापारेण तथाविधप-
 रिणतिमुपनीता । ठाणा० ११२ ।
 पयोगविससापरिणय-प्रयोगेण-जोषव्यापारेण विभमया
 च स्वभावेन परिणत-अवस्थान्तमापन्नः । ज्ञाता० १७४ ।

पयोस-प्रवेपः-मात्सर्यः । ठाणा० ४८४ ।
 परंआमियोजितुकामा-परमभियोक्तुकामः-अभिभवितुका-
 मः । ज्ञाता० १११ ।
 परंगण-नृत्यद् । निरय० ३४ ।
 परंगामण-भूमौ सर्पणम् । भग० ५४५ ।
 परंघया-पर्यन्ता । ध्य० द्वि० २२७ ।
 परंति-पर्वतो भ्रमन्ति । प्रश्न० ५३ ।
 परंदम-परान्-अभ्यान् दमयति-यत्कृत्याभिमतकृत्येषु प्रव-
 तंयति इति परंदमः । उत्त० २७५ ।
 परंपर-दृष्टिवादे सूत्रस्य भेदः । सम० १२८ । परम्पर-
 व्यवहितम् । भग० २१५ । परे च परे चेति विस्तार्या
 परम्परशब्दनिष्पत्तिः । प्रज्ञा० १८ । परम्परकं-विकार-
 परम्परा । पिण्ड १० ।
 परंपराए-परम्परया-मिथ्यादृष्टपादिविगुणस्थानकानां वा म-
 नुष्यादिभुगुतीनां वा पारम्पर्येण गतो भवाभ्योधिपारं प्रातः
 परम्पारगतः । भग० १११ ।
 परंपरगद्विधा-परम्परैः-व्यवहितैः सह प्रथिता परम्पर-
 प्रथिता । भग० २१५ ।
 परंपरघाए-परम्परया-निरन्तरता तत्प्रधानो घातः-
 तादनं परम्पराघातः उपसुंपरिघातः । भग० २५१ ।
 परंपरबंध-वेपा तु बन्धाना द्वितीयादिः समयो वत्तते
 तेषां परम्परबन्धः । भग० ७६१ ।
 परंपरय-परम्परकम् । आव० ५०० ।
 परंपरघल्ली-भातापित्रोर्मात्रादिपट्करुणा । वृ० वृ० ४२
 वा ।
 परंपरसिद्धा-परै च परे चेति वीष्णयां पुषोदरादय इति
 परम्पराशब्दनिष्पत्तिः, परम्परै च ते सिद्धाश्च परम्पर-
 सिद्धाः । अनु० ११३ ।
 परंपरा-परम्परा-अभ्यवच्छिन्नसिद्ध्यप्रसिद्ध्यसन्तानसङ्घाता ।
 (२) । परम्परा-ज्ञानदर्शनचारित्ररूपा मिथ्यादृष्टपादि-
 भेदभिन्ना । प्रज्ञा० ११२ ।
 परंपराफासो-परम्परासर्वः । आव० ३३४ ।
 परंपरोगाद-परम्परावगादः-यदात्मप्रदेशान्तर्बन्धीनि तदव-
 गादसम्बन्धात् परम्परावगादम् । भग० २१ ।
 परंपरोववर्णना-परम्परोपपन्नकः-परम्परया उपपन्नकः

उत्पत्त्यनन्तरं द्विव्यादिसमयवर्त्ति । प्रज्ञा० ३०४ ।
 परंभर-परं विभर्त्ति। परम्भरः । ठाणा० २४८ ।
 परंमुहो-पराङ्मुखः । आव० २२० । पराङ्मुखः ।
 आव० ४७७ ।
 पर-परः-तीर्थकृत् । आचा० २२८ । परः-शत्रुः । आव०
 ६० । परः-पौसः । आव० ३२६ । परः-चोदकः ।
 बोध० १०८ । पर-देशविरताद्ययोगिकेवलियर्थं गुण-
 स्थानकम् । आचा० १७३ । संयमः । आचा० १७३ ।
 सम्यग्दृष्टिगुणस्थानः । आचा० १७३ । परणवद्विपर्ये-
 नामादिः षड्विधो निक्षेपः । आचा० ४१५ । आरवाधो
 नि० चू० प्र० १२६ आ । परः-तीर्थकृत्, सर्वेशः ।
 आचा० २० । परं-स्वर्गम् । आचा० १७३ । परं-दर्शन-
 मोहनीयचारित्रमोहनीयक्षयं, घातिभयोपग्रहाहिकर्मणां
 वा क्षयम् । आचा० १७३ । परं-परलोकः-प्रख्याप-
 ययिः मोक्षो वा । सूत्र० ५६ । परं-परलोकाख्यं
 नारकादिकं वा । सूत्र० १५२ । परं-प्रकृतः । भग०
 ७४६ । परं-अप्रतः । उत्त० ६५६ । स्वामी । व्य०
 प्र० १७२ अ ।
 परङ्गुहो-परमदिः-अष्टमवाप्तुदेवनिदानकारणम् । आव०
 १६३ टी० ।
 परए-परकं-अतिक्रमः । उत्त० ६५४ ।
 परक-माजमविधिविशेषः । बोवा० २६६ ।
 परकह-परेण-गृहिणाऽऽप्रमार्थं परार्थं वा कृतं-निर्वर्तितं,
 पकृतम्-उत्त० ६० ।
 परकडपरनिष्ठिय-परार्थं कृतं-आरब्धं परार्थं च निष्ठितं
 अन्तं गत परकृतपरनिष्ठितम् । दश० ६७ ।
 परकिरिआ-परस्मै-स्म्यादिवदाधायि क्रिया परक्रिया विप-
 योपभोगद्वारेण परोपकारकरणं, परेण वाऽऽमनः सम्पाय-
 नादिका क्रिया परक्रिया । सूत्र० १२० ।
 परवर्कत-पराक्रान्तः-पराक्रमस्तपःप्रभृतिकम् । भग० १६३ ।
 परवक्र-परकीयम् । विशेषे ३१ ।
 परवकम-पराक्रमः-पुष्पकारः । ठाणा० २३ । पराक्रमः ।
 ठाणा० ११६ । पराक्रमः-स एव निष्पादितविषयो वत्,
 पर्ययोभ्यांनारणम् । ठाणा० ३०४ । पराक्रमः-चरीर,
 सामर्थ्यात्मकः । उत्त० ३४६ । पराक्रमः-उत्तरोत्तरगुण-

प्रतिपत्त्या कर्मारिजयसामर्थ्यलक्षणः । उक्तं ५७१ ।
 पराक्रमं—जीववीर्योऽज्ञासत्प्रमुत्साहम् । उक्तं ३११ ।
 पराक्रम्य—आसेष्य । दश० २३३ । पराक्रमः—उत्साहाति-
 रेकः । ठाणा० ५४१ । पराक्रमः—मार्गान्तरः । आचा०
 ३३८ । पराक्रमः—निष्पादितस्वविषयः । श्लाठा १३५ ।
 प्रकम्पतेऽनेनेति—प्रक्रमः मार्गः । आचा० ३३७ । पराक्रमः—
 स एव साधिताभिमतप्रयोजनः । शत्रुविनासनम् । ज०
 प्र० १३० । पराक्रमः—शत्रुविनासनशक्तिः । ज० प्र०
 १८२ । पराक्रमः । सूर्य० २८६ । पराक्रमः—साधिता-
 भिमत्प्रयोजनः शत्रुनिराकरणं वा । भग० ५७ ।
 पराक्रमः—निष्पादितस्वप्रयोजनः । भग० ३२३ । पराक्रमः—
 अन्यमार्गः । दश० १६४ । पराक्रमः—प्रवृत्तिवस्तुम् । दश०
 २७६ । पराक्रमः—सामर्थ्यम् । सूत्र० २७३ । साधिताभि-
 मतफलः—पुरुषकारः पराक्रमः । प्रभ० ७३ । पराक्रमः—
 विक्रमः । जीवा० २७० । पराक्रमः—चेष्टा । आवा० १८१ ।
 निष्पादितस्वविषयः पराक्रमः । प्रज्ञा० ४६३ । पराक्रमः—
 कषायजयः । आवा० ३६१ ।
 परवकमद्—पराक्रमते—चेष्टते । दश० १०६ ।
 परवकमर्णं—विवक्षितदेशगमनं पराक्रमणम् । सूत्र० २७३ ।
 परवकममाण—उज्ज्वलयद् । निरय० ३४ ।
 परवकमित्त्वम्—पराक्रमित्वम्—शक्तिशयेऽपि तत्पालने परा-
 क्रमः—उत्साहातिरेको विधेय इति । ठाणा० ५४१ ।
 परक्रियासप्तककः—षट् सप्तिकाऽध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।
 परगं—वंशनिष्पन्नं छम्बकादि । आवा० ३५७ । परकं-
 येन तृणविशेषेण पुष्पाणि ग्रह्यन्ते । आचा० ३७२ ।
 सूत्र० ३०७, ३०६ ।
 परगघ—परार्थं—उत्तमार्थं, महार्थम् । दश० २२१ ।
 परघ्नकराया—परघ्नकराजा—अपरसंग्यनुपतिः । ज्ञाता०
 १५१ ।
 परघ्न—दुरितविशेषः । भग० ८ ।
 परघ्न—पारवदयम् । भग० ३१४ । देशोपदत्त्वात् परघ्नः
 रागद्वेषग्रहस्तमानसतया न स्वतन्त्रः । उक्तं २२८ ।
 परन्वृत्ता । ठाणा० ५०५ । परवशीकृतः । वृ० तृ०
 १२३ अ । पराधीनः । महाप्र० । पराक्रमः । मर० ।
 परजम्भा—प्राग्धः । मर० ।

परद्वान्तरे—परमाणोर्ध्वपरस्थाने—द्वघ्नकादावन्तर्भूतस्था-
 नन्तरं—चलनव्यवधानं तत्परस्थानान्तरम् । भग० ८८६ ।
 परद्वान्—परस्थानं—द्वन्वकादिकम् । पिण्ड० ८६ ।
 परद्वान्—परद्वान्—विसरिसं बह्ना मासलद्वयात् दोमासिषं,
 दुमासातो तेमासितं एवं सन्धा विसरसा परद्वान्—
 नि० चू० प्र० २३४ मा ।
 परद्वान्—परद्वान्—विजातीययोगश्राद्धोत्पत्त्यर्थः । भग०
 ६०१ ।
 परततियवावड—परततियवावृत्तः—परकृत्यचिन्तनाक्षणिकः ।
 प्रभ० ३८ ।
 परत—परत्र । उक्तं ५४० ।
 परतर—पक्षितकरणे समस्यं णित्य, वेधावन्वकरण लट्ठी
 से अत्यि । नि० चू० तृ० १२३ अ ।
 परत्तिकते— । ज्ञाता० ६६ ।
 परत्य—परार्थं मोक्षार्थम् । आवा० ३२६ । परव-
 जम्भान्तरे अर्थे आस्था वा यस्य स परार्थः । ठाणा० २४८ ।
 परत्र—पश्चात्कालम् । नदी० १५ ।
 परद्व—विक्षिप्तम् । आवा० १६६ । व्याप्तः । भक्त० ।
 परद्व—पराभविता । नि० चू० प्र० ११ आ ।
 परघर्णमि गेहो—परघने गृष्टिः, अथर्वहारास्य सप्तमं नाम ।
 प्रभ० ४३ ।
 परनिन्दास्मोत्कर्षविप्रयुक्त—प्रयोविशतितमवचनातिययः ।
 सम० ६३ ।
 परपंडित—परः—प्रकृतः पण्डितः परपण्डितः—बहुशास्त्रज्ञः,
 परो वा मित्रादिः पण्डितो यस्य स । ठाणा० ४१२ ।
 परपण्डित्यि—परप्रतिष्ठितः—परेणाक्रोधादिना प्रतिष्ठितः—उदी-
 रितः परस्मिन् वा प्रतिष्ठितो—जातः परप्रतिष्ठित इति ।
 ठाणा० ६२ । परेणाक्रोधादिनोदिरितः परप्रतिष्ठितः
 परविषयो वा । ठाणा० १६३ ।
 परपक्ष—गवाद्योऽसंयतः । वृ० द्वि० १६४ अ । गृहस्थः ।
 वृ० द्वि० ११४ अ । परपक्षाः—गाल्पिनः । वृ० वृ०
 ५ अ । परपक्षाः—गृहस्थादिः । बोध० १२० । परपक्षाः—
 गृहस्थः । पिण्ड० ६७ । असंजतोः नि० चू० तृ० १४
 अ ।
 परपक्षजयणा—जयणाए तर्धो भेजो । नि० चू० तृ०

१२ आ ।

परपक्षः—अपरमिताचरवर्गः । आवा० ३२६ ।

परपक्षकपायदुष्टः—राजवणकः । ठाणा० १६४ ।

परपञ्जया—परपर्यायाः—इकारोदिसम्बन्धिनो घटादियथाञ्जा-
प्रय परपर्यायाः । वितो० २६२ ।

परपञ्जाम्—परपर्यायः । भग० ३६३ ।

परपतिट्टिण्—यदा पर उदोरयति आक्रोशादिना कोप तदा
क्लि तट्टिपयः क्रोध उपजायत इति स परप्रतिष्ठितः ।
प्रज्ञा० २६० ।

परपरिवाण्—विप्रकीर्णं परेषां गुणदोषवचनम् । भग० ८० ।

परपरिवादः—प्रभूतजनममता परदोषविकल्पनम् । प्रज्ञा०

४३८ । परपरिवाद—परेषामपवदने परितापः । भग०

५७२ । पञ्चदशम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । पर-

परिवादः—विकल्पनम् । प्रभ० १२४ ।

परपरिवात—परपरिवादः—परदोषपरिकीर्तनम् । ठाणा०

२७५ ।

परपरिवाय—परेषां परिवादः परपरिवादः—विकल्पनम् ।

ठाणा० २६ ।

परपुष्टु—परपुष्ट—कोकिलः । ज० प्र० ३२ । परपुष्टु—

कोकिलः । प्रज्ञा० ३६० ।

परपासंड—परपापण्डः—संबन्धप्रणीतपापण्ड्यभित्तिः ।

आव० ८१९ ।

परपासंडपसंता—परपापण्डप्रवसा—संबन्धप्रणीतपापण्ड्य-

तिरिक्तो प्रवसा, प्रवसने प्रवसा—स्तुतिः । आव० ८११ ।

परपासंडसंधय—परपापण्डसतसः—संबन्धप्रणीतपापण्ड्य-

तिरिक्तप्रथनम् । आव० ८११ ।

परपासंडो—अप्याचं निष्पद्य कुम्भतो कुतिरिण् वार्त्ति,

त्रिपदस्य च क्षामिगच्छति सो परपासंडो । नि० पू०

५० ८४ अ ।

परपिडतकक—रत्नपिडतकं—पररत्नमोहनमयेषकः ।

प्रभ० १३ ।

परपेत्त—परप्रेषः । उत० २६३ ।

परपयित—पार्ष्णी प्रवृत्त-परैः स्वार्थं निष्पादितश्चेत् पर-

प्रवृत्तम् । उत० २१६ ।

परभंस—उद्भूतः । नि० पू० प्र० १७३ आ ।

(अ० ८४)

(६६१)

परदभमाण-

। भा० ६७७ ।

परदभाहण्—पराम्याहणो—बाधितः । ज्ञाता० ६३ ।

परभवसंकाभकारण्—अरभवसङ्कभकारकः—प्राणविधोवि-

तयैव परभवे सङ्क्रान्तिसङ्गावात्, प्राणवधस्य सप्त-
दशमः पर्यायः । प्रभ० ५ ।

परनविद्य—वर्तमानानन्तरमाविन्मुगामितया यद्वर्तते तत्

पारभाषिकम् । भग० ३३ ।

परभाग—शोभा । उत० ४८३ ।

परभावायंकरणया—परभावस्य बहुलता—बन्धनता या कूट-

नेषकरणादिभिः सा परभावबहुलता । ठाणा० ४२ ।

परभावायंक्षणा—परभावबन्धनता—मायाप्रत्ययिकीक्रियाया

द्वितीयो भेदः । आव० ६१२ ।

परभंगानि—परमाणि च तानि प्रत्याघोषकारित्वेन अ-

ज्ञानि च मुक्तिहारणत्वेन परमाज्ञानि । उत० १८१ ।

परभंगी—परे—पृथ्व्याः तेषां मन्त्राः—उरकार्यालोचनरूपाः

परमन्त्राः । उत० ४४६ ।

परम—मोक्ष ज्ञानादिकम् । आवा० १५६ । मुहूर्त्तः दश०

चू० ६२ आ । परमः—अस्युषो रसः । दश० २१७ (?) ।

परमकेवलं—परमं च तत्केवलं च—परिपूर्णं विबुद्धं वा

मतिश्रुतावधिमनःपर्यायापेक्षया दायिकज्ञानमिति । प्रभ०

१३५ ।

परमगसूर—परमाप्रसूरः—दानप्रदामसूरपेक्षया प्रायतः

सूरः । दश० २५४ ।

परमदु—परमार्थः—मोक्षः । उत० ४८७ ।

परमदुपण्—परमार्थपदं—सम्प्रादन्तादि । उत० ४८७ ।

परमदुभेदक—परमार्थभेदकं—मोक्षप्रतिपातकम् । प्रभ०

३६ ।

परमणं—परमार्थं—पापघनघनम् । आव० १५४ । पर-

मात्र—वाचकम् । शोभा० २६८ ।

परमण्—परमार्थः—शोभादिः । उत० ५६६ । परमार्थ-

हेतुशेवकचर्चनस्यम् । प्रभ० १६० ।

परमपसंधय—परमाश्र-शास्त्रिकाश्च तेषांश्च शोभादयते

परमार्थाः—श्रेणु सत्सकः—परिचयः, तादृशं बहुमानानुभवदं

आवादिदशावधयमावाभ्याः । प्रज्ञा० २६ ।

परमहा—वाह्यमर्त्ति जे ते परमहा यत्नद्वाने परिपिट्टिनि

नि० चू० प्र० २७७ अ ।

परमनिउण-परमनिपुणः, तत्र भोसाङ्गत्वात् अव्यसक-
त्वाच्च । भाव० ६१ ।

परमन्न-परमान्न खरेयि । भग० ६६४ ।

परमपय परपदम् । ज्ञाता० ५५ ।

परमसंबन्ध-परमसङ्गावः-अत्यतसरयता वस्तुनामदम्प-
यम् । सम० १११ ।

परमसाहू-परमसाधुः-नैतिकमुनिः । प्रथ० ११४ ।

परमसुवकज्झाण-परमशुचतध्यानं शुचलध्यानचतुयभेद-
रूपम् । प्रथ० १३५ ।

परमसुवका-शुचलध्यानतृतीयभेदावसरे या लेवया सा
परमशुचलो, साऽनोतरजीवशुचलभेदस्यापेक्षया स्नातकस्य
परशुचला । भग० ६०२ ।

परमसुहृ-परमपुत्र्यं आत्यन्तिकसुख-निःश्रेयः । ज० प्र०
१५३ ।

परमसोमणस्सिण-परमं सोमनस्यं-सुमनस्कता सजातं
यस्य स परमसोमनस्यितस्त्वद्वाऽस्त्यास्तीति परमसोमन-
स्यिकः । भग० ११६ । शोभन मनो मस्यावो सुमना-
स्तस्य भावः सोमनस्य परम च तत् सोमनस्य च परम-
सोमनस्य तदर्थंजातमस्मिन्निति परमसोमनस्यितः । जीवा०
३५३ ।

परमहंस-परमहंसः परिद्वाराजकः । जीवा० ६१ ।

परमा-महास्थितयो महाकर्मता । भग० ७६१ ।

परमाणु-परमाणु श्रेणवत्परमाणवो निर्विभगद्रव्यरूपाः
स्वधत्परमाणुरहिताः केवलाः परमाणवः । प्रज्ञा०
१० ।

परमाणुपुग्गला-परमाणुपुग्गलाः स्वधत्परिणामरहिताः
केवलाः परमाणव । जीवा० ७ । अतु० १६० ।

परमान्न-परामम् । ज० प्र० १०४ ।

परमाराम-परमारामः-परमश्रांतावारामश्र-ज्ञातस्त्वमपि
जन क्षामविज्ञासो गङ्गानिरीक्षणार्थं निर्विक्रमोर्कर्मो ह्यतीत्यर्थः
। आचा० २१८ ।

परमावता-पक्षापतीगङ्गास्वरूपा । भग० ६७४ ।

परमाहम्मिअ-परमाधामिकः-अमुरविशेषः । सम० २६ ।

परसाहम्मिय-परमाधामिकः-नारकाणा दुःखोत्पादकः-

अमुरकुमारविशेषः । प्रथ० १४३ । परमधर्मः-परमं
सुख तदर्थं-सुखधर्म-सुखाभिवायी । दत्ता० १८२ ।

परमाहोहिओ-परम-आधोवधिकारयः स परमाऽगो-
धिकः । न च समस्तरूपिदश्यासङ्घातलोकमानातोः-
सङ्घातसङ्घातावस्यधिणीविषयावधिज्ञानः । भग० ६७ ।

परमोहि-परमावधिः प्रभूतावधिः । भ्य० प्र० १०६ अ ।

परलाभ-परलाभः परस्माद् द्रव्यागमः अधर्मद्वारास्य पञ्चमं
नाम । प्रश्न० ४३ ।

परलिङ्ग-कुनीयिकलिङ्गं गृहस्थलिङ्गम् । भय० ८६५ ।

परलोड्या-हयगयादी । नि० चू० द्वि० ७१ अ ।

परलोकभयं-परभवात् यत् प्राप्यते । भाव० ४७२ ।

विजातोयात्तियंगादेर्मैतुष्यादिकस्य भयम् । प्रश्न० १४३ ।

परलोक-प्रधातलोकः परलोकः-मोक्षः । भाव० ५११ ।

परलोकः-देव लोकः । भाव० ८४० ।

परलोकभत-विजातोयात्-तियंग्देवादेः सकाशान्मनुष्या-
दीनां यद्भयं तत् परलोकभयम् । टाणा० ३८६ ।

परलोकभयं-परलोकभयं-यद्विजातोयात् । सम० १३ ।

परलोकभयं विजातोयात्तियंग्देवादेः सकाशाद् यद्भयम् ।
भाव० ६४५ ।

परलोकसंवेदनी-परलोकसंवेदनी, यथा देवा अपि ईर्ष्या-
विषादमदक्रोधलोभादिभिर्दुःखैरभिभूता किमङ्गु पुनः
तियंगनारकाः । दत्ता० ११२ । परलोकसंवेदनी-देवादि-

मवस्वभावकथनरूपा, देवा अपीर्ष्याविषादभयविषयोर्गादिर्दु-
खैरभिभूताः किं पुनस्तियंगदय इति । टाणा० २१० ।

परलोकासंस्पृशोय-परलोकासंस्पर्शोय-देवलोकामिला-
पप्रथोय । भाव० ८३६ ।

परलोयावाय-परलोकावाय-नरकवयनादिः । भाव०
५८६ ।

परवह्दिय-परमोत्त यदशनादि । भावा० ४०३ ।

परवत्थ-परवत्थ-प्रधान वत्थ परस्य वा वत्थं परवत्थम् ।
आचा० ३६ ।

परववत्थे-परववत्थेः-आरमठमतिरिक्तव्यपदेशः । भा०
१८३ (?) ।

परवारिङ्गति- । नि० चू० तृ० ५२ अ ।

परविवाहकरण-पर-स्वापत्यव्यतिरिक्तमपरय तस्य कर्म्या-

फलनिष्पन्ना स्नेहवन्धनेन वा विवाहकरण परविवाहकर-
णम् । आब० ८२५ ।

परवेद्यावज्जकम्मपडिमा-परेया आत्मव्यतिरिक्ताना वैद्यावृ-
त्त्यन्वर्माण-भक्तगानादिभिरुपट्टम्भक्रियास्तद्विषयाप्रतिमाः
अभिरुहविशेषाः परवेद्यावृत्त्यकम्मप्रतिमा । सम० ६५ ।

परशुरामः-मानहृतः । भक्त० ७ । जमदग्निमुतः-सप्तवा-
रान् (नि.श.भा पृथिवीकर्ता । मूत्र० १७०, ३०८ ।
दृढवीर्यम्यापादकः । मूत्र० ३६५ । अग्रतिष्ठाननरके
वेदनावेदवः । जीवा० १२१ ।

परसमय-परसमय-साहचर्यमात्रावदिसिद्धावत् । दश०
१११ ।

परसमयसूत्र यथा पचत्येषे यथेते । उ० प्र० २०१
आ ।

परसंस्मरन्-विभूतिः । आब ५८७ ।

परसरोरसवेगणो-परसरोर चेत् अमूर्त्तं, अज्ञया परसस-
गरीर षण्णोमाणो सोयारसम् सवेगमुपागई परसरोर-
सवेजन । सवेजनाकभावाया द्वितीये भेदः । दश० ११२ ।
परसरोरसवेगनी-परसरोर-मृतगरीर सरोरमेतदनुविः ।
ठाणा० २१० ।

परमु-परगुः कुठारः । प्रश्न० २१ । परगु-गाम्भविशेषः ।
आब० ६५१ ८३१ । परगु-कुठारः । उतः ४१३ ।
परगुः-कुठारः । उ० द्वि० २३३ आ । परगुः-कुठारः ।
अनु० २२३ ।

परमुविज्ञा-परुविद्या । आब० ३६२ ।

परस्वर-एकैकः । उतः ३६२ ।

परस्वरगुणनिक्राय- । आब० ७५६ ।

परस्वर-परस्वर-गणः । जीवा० । २८२ । परस्वरः-
गणः । प्रश्ना० २५४ । परासट-मनसश्चतुष्पदवि-
शेषः । जीवा० ३८ । घारभः । भग० ३०६ । मनस-
शब्दभ्रान्त्यविशेषः । प्रश्ना० ४४ ।

परस्वलोभावित्त-परस्व-अ-सस्य सम्भविष्यत्पदार्थवि-
त्तस्य तौभावावित्तः-माभक्तमुपा, यथा परेषां स्व-परस्व
प्रकृतान् यद्वत्पदेषु तस्मिन् भोवो-गार्थ्यं तेनावित्तः पर-
स्वलोभावित्तः । उतः ६१२ ।

परहृदं-परस्वभावकायाद् धृत परहृदम् अथमंशारस्य द्वितीय

नामा । प्रश्न० ४३ ।

परहृदयपाणाद्वायुकिरिया-परहृदयेनापि तयैव परहृद-
पाणातिपातक्रिया । ठाणा० ४१ ।

परहृत्-परभृतः-कोकिलः । ज० प्र० २०० ।

परहृत्-परभृतः-कोकिलः । ज्ञाता० २२२ । परभृत-
कोकिलः । ज्ञाता० २१ ।

परा-प्रसिद्ध-शाम्भे । नि० चू० प्र० ३२४ अ । नि०
चू० प्र० १३ आ । प्रथमा । आब० ८३७ । वृण-
विशेषः । प्रश्न० १२८ ।

पराइए-पुरुषविह्वानुदेवानदानकारणम् । आब० १६३
टी० ।

पराइय-प्रागतः । पञ्च० ९५ ।

पराइजुइ- । भग० ६५ ।

पराइणइ- । भग० ६५ ।

पराक्य-परस्वविधिनि । उतः ६६५ ।

पराक्यकर्ममाण-पराकर्ममाणः-गच्छन् । आचा० ३३७ ।

पराकर्मिज्ञा-पराकर्मते-गच्छेत् । आचा० ३७७ ।

पराकर्म-बलवीर्ययोर्भाषारणमिति । ठाणा० ३८४ ।

पराकान्त-प्राप्तान्त-एवानमेकार्कानो भवति । ठाणा०
३८४ । ?) ।

पराघाए-पराघाते वासनायाम् । विशेष० २०७ ।

पराघातनाम-यदुदयानुपुनरोजस्यो दर्शनमात्रेण वाक्भोग-
वेन वा महानुपमभाषादि गतः ममज्ञानादि वात्तनायाद-
यति प्रतिवादिनश्च प्रतिभाविषात करोति तत्रापात-
नाम । प्रश्ना० ४७३ ।

पराघात-पराघातः-वर्तमानतादिनमुपायः । आब० २७२ ।

पराघातः-निवृत्तमावाद्यस्यैतदन्वयं तत्रापातनामागद-
क्रियावत् प्ररणम् । दश० २८८ ।

पराघातनाम-यतोऽङ्गानुपय एव विपारको दंप्रारणादि
परेणोपघातो भवति तत्रापातनाम । सम० ६७ ।

पराजहृत्य-पराजितवान्-शरितवान् । भग० ३१७ ।

पराजिथो-पराजितः-पराधकमभमानः । उतः ३७६ ।

पराजिणित्त-पूज शिखा परिभूत वा प्राप्य मुमना
भवति पराजिणित्तान्-पराजितः । ठाणा० १३१ ।

पराजिणित्त-पराजितः-प्रतिविवेकति । निरप० ६ ।

पराजिय-पराजित-तद्विधाराज्योपार्जने कृतसम्भावना-
 भङ्ग । ओप० १२ ।
 पराजग-परकीयम् । ग० ।
 पराणि-द्रव्येन्द्रियमनासि पुद्गलमयत्वात् । वृ० प्र० ८
 ख ।
 पराणुगृहपराप्रणा-परानुग्रहपरपण-पर्योपदेशादिना प-
 रानुपरोक्त । आच० ५६७ ।
 पराभए-परामयं । विषा० ३६ ।
 पराभग-परामभन । आच० ६७ ।
 परामट्ट-यद्विपर्यासी कृत भङ्क्ते तदतत् परामृष्टम् । ओप०
 १६२ ।
 परामर्श-प्रमार्जनम् । ओष० १६० ।
 परामृष्टो-परामृष्ट । आच० ३६७ ।
 परामुसति-परामृशति-उपतापयति दण्डकशतादनादिभि-
 र्घातय-नीत्यर्थं । आचा० १६८ ।
 परामुसह-परामृशति-गृह्णाति । मग० २३० । गृह्णाति ।
 विभा० ८७ । परामृशति-हस्तेन स्पृशति गृह्णाति । ज०
 प्र० ३ । परामृशति-स्पृशति । ज० प्र० २०० ।
 परामृशति-आरभते । आचा० १५१ ।
 परामुसह-परामृशत-नानापीडाकरणंविधायत । आचा०
 २७३ ।
 परामुसिए-परामृश्य तथाविधकरणव्यापारेण सस्पृश्य ।
 मग० २१८ ।
 परायण-परकीयम् । आच० ८१६ । नि० चू० प्र० २९३ ।
 परायण-परायण-उद्युक्त । आच० ५८७, ५६७ ।
 परारि- । आचा० १२२ ।
 परावर्त्यमान- । नदी० २०६ ।
 परासर-परम । अय० १६१, ५५२ । पारासर-माहण-
 परिप्राजक । ओप० ६१ ।
 परासुः-मृत । नदी० १५५ ।
 परास्कन्दो-सुष्टाक । नदी० ६३ ।
 पराहृत-पराङ्मुखम् । आच० ५५१ । पराङ्मुख ।
 ओप० १८० । पराङ्मुख-पराभिमुख । ओष० १७६ ।
 परि-सर्वत । प्रज्ञा० ५२७ । पुन पुन बहिर्वा । आच०
 ८२८ ।

परिअ-पर्याय अन्यथा भवनम् । उक्त० २०२ ।
 परिअट्ट-परावर्त-पुद्गलपरवावर्तं । अनन्तोत्तविष्यवसवि-
 भीप्रमाणो द्रव्यादिभेद मित्र । आच० ४६५ ।
 परिअट्टणा-परावर्तना-पुन पुन सूत्रार्थाम्यासलक्षणा ।
 अनु० १६ ।
 परिअट्टय-पर्यायक-परिपूर्ण । ओप० २१ । परिवर्तक
 वृद्धिकारी अग्रेगामी परिपूर्णो वा । ओप० २१ ।
 परिअण-परिजन-दासादि । ज० प्र० २७० ।
 परिआए-पर्याय-प्रव्रज्यारूप । दश० २७६ । पर्याय-
 तीर्थकृत केवलीत्वकालः । ज० प्र० १५५ । पर्याय-
 चारित्रपालनम् । ज० प्र० १२५ ।
 परिआयट्टाण-पर्यायस्थान-प्रव्रज्यारूपम् । दश० २३८ ।
 परिआविअ-परितापित-समन्तत. पीडित । आच०
 ५७५ ।
 परिउजद्विय-पर्युपस्थित-उभयभोद्यतः । उक्त० ५१२ ।
 परिएसिज्जमाणे-तदीयमानाहारेण भोज्यमानान् । आचा०
 ३२७ ।
 परिकखए-प्रतिकारुक्षति-प्रतिपालयति । उक्त० २७३ ।
 परिकच्छिय-परिकच्छित परिगृहीत । ज० प्र० ४०३ ।
 परिकट्टलिय-परिकट्टलित-एकत्र पिण्डोक्तम् । पिण्ड०
 ८१ ।
 परिकप्पेह-सन्नाहवत करेह । ज्ञाता० ३५ ।
 परिकम्म-परिकम्म-सकलिताद्यनेकविध गणितप्रसिद्ध तेन
 यत्सङ्ख्येयस्य सङ्ख्यान-परिगणन तदपि परिकम्मं ।
 ठाणा० ४९७ । इष्टिवादप्रवमभेद । सम० १२८ ।
 परिकर्म । आच० १-८ । परिकर्म-वस्त्रपायादे छेत्न-
 सोवनादि । ठाणा ३०० । परिकर्म-सलक्षणा । उक्त०
 ६०३ । परिकर्म-रोगोत्पत्तौ चिकित्सारूपम् । उक्त०
 ४६ । प्रतिम्मं । आच० २२६ । परिकम्म-स्थाननिव-
 दनस्वस्वतनादिना विश्रामणादि च तपभेद । उक्त० ६०२ ।
 पराक्रम-समीपमागत्य लविभूय वा । सूय० १० । परि-
 क्रम-क्रियाविशेषण यो वस्तूना गुणविशेषपरिणामो गुण-
 विशेषाद्य नमित्यर्थं । विशेषे ४३४ । परिक्रम-तद्व्यापारे
 लभ । ओप० १२८ । परिक्रम-द्रव्यस्य गुणविशेष-
 परिणामकरणम् । व्य० प्र० १ अ ।

परिक्रमण-सिक्खावणं । नि० चू० प्र० ३ आ । नि०
चू० द्वि० १६६ अ ।

परिक्रमणा-उपहित्यमाणव्यमाणेण संवयप्याउगं करोति ।
नि चू० प्र० २३५ अ ।

परिक्रमिज्जमाण-क्रियमाणघोषनाथोपक्रमः । भग० २५४ ।

परिक्रम्योवघाते-परिक्रम्यं-बद्धरात्रादेः छेदततोवनादि
तेन तस्योपघातः अकल्पयता परिक्रम्योवघातः । ठाणा०
३२० ।

परिकर-वागुरा । राज० १२२ ।

परिकरण-वाग्नवभादिकम् । ओष० १३२ ।

परिकर्म-हृष्टिवादप्रथमभेदः । सम० ४१ । अवस्थितस्यैव
द्रव्यस्य गुणविशेषापादनम् । ज० प्र० ५ । तुलना ।
विशे० ११ । द्रव्यस्य गुणविशेषपरिणामकरणम् । आब०
५४ । विनाशः-गुणान्तरोत्पादनम् । ठाणा० ४ ।

परिकर्षकः-अप्रेगमो । औप० २१ ।

परिकिपण-परिकीर्णः-परिवृत् । उक्त० ३४१ ।

परिकित्सेस-परिकित्सेषो महामानसायाः । भग० ४७० ।
परिकित्सेषाः-उपतापः । प्रश्न० ३७ ।

परिकुञ्चनाप्रायश्चित्तं-प्रायश्चित्तप्रकारः । ध्य० प्र० ११
अ ।

परिकुविय-परिकुवितः-शरीरे समन्ताद् दक्षितकोपविकारः
भग० ३२२ ।

परिक्रमंति-परान् वा-हृदयकर्मरिपुन् आक्रमन्ते-परा-
क्रमन्ते । आचा० २३३ । पराक्रमः-वीर्यं परेषामाक्र-
मणवाक्रमः पराक्रमः । विशे० ४८६ ।

परिक्रम-परिकर्म-अवस्थितस्यैव वस्तुनो गुणविशेषादा-
नम् । अनु० ४६ ।

परिक्रमिज्ज-पराक्रमेत्-विहरेत् तिष्ठेद्वा । आचा० २७ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

परिक्रमेत्-परिक्रमेत्-चक्रक्रमाद् । आचा० २६३ ।

त्यर्थं । ठाणा० ५०३ ।

परिग्रह-परिग्रह-धर्मोपकरणवज्रवस्तु स्वोकारो धर्मोपकरणमूर्च्छा च । भग० ४२ । परिग्रह-परिवार । प्रश्न० ४७ । पञ्चम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ । परिग्रह-अङ्गीकार । ब० प्र० १२७ । परिग्रह-परिवार । प्रश्न० ४७ । परिग्रह इति परिग्रह-नीरापघ्नादि परिग्रह वा परिग्रह-स्य कार परिग्रहस्य प्रथम नाम । प्रश्न० ६२ । परिग्रह धर्मोपकरणवज्रवस्तुस्वाकार धर्मोपकरणमूर्च्छा च । प्रज्ञा० ३३५ । परिग्रह-स्वस्वामिभावन मूर्च्छा । प्रश्न० ४३८ । परिग्रह-स्वोकार । प्रश्न० ४ । प्रतिग्रहम् । भाव० २६२ । पारगम तात् गृह्यत इति परिग्रहो-द्विपदवस्तुपदघनघा यद्विपदवस्तुपदघनघादिषु समोकार । सूत्र० १७७ । परिग्रह ता-गृह्यत इति परिग्रह-घनघा यद्विपदवस्तुपदघनघा, आत्म स्वीयग्रहो वा । सूत्र० १६२ । परिग्रह-सयमातिरिक्तमुपकरणानि । भावा० १३२ । पांगृह्यते-स्वोक्तिर्भूत इति परिग्रह । ठाणा० २६ । परिग्रहण परिग्रह-मूर्च्छा । ठाणा० २६ । परिग्रह-धर्मोपाध-वतिरेण घाघा घाघेय । ठाणा० ४६ ।

परिग्रहलक्षण-परिग्रहज्ञान-परिग्रहाभिलाष-तोषणोभोदयप्रणव आत्मपरिणाम । भाव० ५८० ।

परिग्रहसञ्ज्ञा लोभोदयात् प्रधानभवकारणामिष्यङ्गपूर्विका भविततत्त्वोपाङ्गिरेव परिग्रहसञ्ज्ञा । भग० ३१४ । परिग्रहसञ्ज्ञा लोभाववाकोदयमनुष्यमूर्च्छापरिणामरूपा । जीवा० १५ । तोषणोदयात् प्रधानमपरिणामिष्यङ्गपूर्विका भविततत्त्वोपाङ्गिरेव परिग्रहसञ्ज्ञा । प्रश्न० २२२ ।

परिग्रहाहिया-परिग्रहो-धर्मोपकरणवज्रवस्तुस्वोकार धर्मोपकरणमूर्च्छा त च प्रवोजन यस्मात् ना पारग्रहिकी सम्यग्दृष्ट द्विताया क्रिया । प्रज्ञा० ३३४ । प्रद्योता अ पिग्रहमुत्ता । वृ० प्र० २२४ अ । परिग्रहे भवा पारिग्रहो । ठाणा० ४१ । पारिग्रहिक-विभक्तिक्रियामध्ये द्वितोया । भाव० ६१२ ।

परिग्रहाहिय-परिग्रहो-स्वीकृत । बोध० १४० । परिग्रहयत-परिग्रहयमान । वत्त० ३०३ ।

परिघट्टिया-परिघट्टिता-सस्पृष्टा । जीवा० १६३ ।

परिघासिय-परिघुम्बितम् । आचा० ३२१ ।

परिघासेज-परिघासयितु-भोजयितुम् । भावा० २७२ ।

परिघित्त-वा-परिग्रहान्ना भृत्यदासदास्यादि, मनस्वपरिग्रहत् । भावा० १७६ ।

परिघोत्तण-परिघोत्तन-विचार । भाव० ४२६ । नदी० १६४ ।

परिघोत्तेमाणे-गमागम कुर्वन् । बोप० ६१ ।

परिचत्तकामभोग-परिचत्तकामभोग-सम्भित्त । ठाणा० १२६ ।

परिचत्तलोगवाचार-परिचत्तलोकव्यापार, मुनेलक्षणम् । भाव० ४०० ।

परिचय-परिचय-हेवाक । वृ० प्र० २०७ अ ।

परिचयसस्तव-सम्भयसस्तव । पिण्ड० १३६ ।

परिचार-एकानपञ्चाशततमकला । ज्ञाता० ३८ ।

परिचारग-परिचारक-नामुक, य परिचारणा-मधुना भित्वाङ्ग करोति स । प्रश्न० १० ।

परिचित्त-रिष्टो भद्रो पुष्वभुसितो पुष्व एगमामणि वादी वा । नि० चू० दि० ११५ आ । स्थिर । भावा० १६५ ।

परिचित्तसूत्रना-उत्कमप्रमवाचनादिभि स्थितसूत्रता । वत्त० ३६ ।

परिचोदो-परिचोदित । भाव० १६५ ।

परिचोदित-परिचयकम् । ज्ञाता० १३४ ।

परिचान-विशेषकरण । नि० चू० प्र० १७ अ ।

परिच्छेदो- । नि० चू० प्र० ७ अ ।

परिच्छा-नुत्तणा । नि० चू० प्र० २६४ अ ।

परिच्छाद्य-परिच्छेद-आच्छादन कटकम्बादिभिरावरणम् । ब० प्र० २०६ ।

परिच्छे-नैयत्ये व्यवस्थागतम् । विशे० ३०७ । भाव० २६१ ।

परिच्छे-प्रीतिच्छिका । ग० ।

परिच्छेद-गणि । नदी० १६३ ।

परिच्छेद-परिच्छेद-लघु । बोप० ६३ । परिच्छेदो-लघु । ज्ञाता० २२१ ।

परिजण-परिजनः-दासादिः । भग० ४८३ ।
 परिजनकथा-परिजनसम्बन्धकथा । प्रथ० १३६ ।
 परिजवन-परिजलन-परिजल्पः । नि० चू० प्र० १८४
 अ ।
 परिजविय-परि-साधे मृशमुह्यपं कुर्वन् । आचा० ३८० ।
 परिजाणामि-परिजानामि-प्रादेवनपरिज्ञानेन परिवदधे-
 ङ्गमितयः । आचा० २७१ ।
 परिजाणित-परियान-देशान्तरगमनं तत्प्रयोजनं येषां
 तत् परिणामिकं गमनप्रयोजनम् । ठाणा० ५१८ ।
 परिजायकुसुम-परिजातकुसुमम् । प्रजा० -६१ ।
 परिजित-समन्ताजितं, परावसनम् । अनु० १५ ।
 परिजय-परिचितः । ठाणा० ३४२ । परिजितम् ।
 विशे० ४०५ ।
 परिजुष्णा-परिद्वना दारिद्र्यात् । ठाणा० ४७४ । परि-
 समतत्रो जुष्णा-दुःखसमाभवबुधता । दश० चू० १३५ ।
 परिजुञ्ज-परिक्षीर्ण-समस्ततोद्वृत्तभावमापन्नम् । दश०
 २४८ । परिजीर्ण-समन्तात् हानिमुपगतम् । उत०
 ६२ ।
 परिजुञ्जा-दशविधप्रव्रज्याया नृतीया, परिद्वना-दारिद्र्यात्का-
 ट्यात्स्वयं वा सा परिद्वना । ठाणा० ४७४ ।
 परिजुसित-निमेवितः परिजुमियः-परिक्षीणो जरादिना ।
 ठाणा० १८८ ।
 परिजुसिय-पर्युषित-रात्रिपरिवहनम् । ठाणा० २२० ।
 परिजुषितः-सवितः प्रोतो वा । औप० ४३ । सेवित-
 पीतः । भग० ६२५ ।
 परिजुसि-ससन्न-पर्युषितसम्पन्नः-पर्युषित-रात्रिपरिवहनं
 तेन सपन्नः । ठाणा० २२० ।
 परिजूरु-परिजीर्यति-सर्वप्रकारं वयो हानिमनुभवति ।
 उत० ३३-१ ।
 परिजूसि-कामभोगसंयोगसंप्रदत्ते-परिजुषितकामभो-
 गसंप्रयोगमप्रयुक्तः-देवितः प्रोतो वा यः कामभोगः-
 दशशदिभोगो मदनमेवा । औप० ४३ ।
 परिजुष-कृष्णपुद्गलः । सूयं० २८७ ।
 परिजुष्णा-कामभोगविवाता । दश० चू० १४ ।
 परिजुष्णो-अनुपयो । दश० चू० १४ ।

परिभुसिय-सेवितः पीतः । भग० ६२५ ।
 परिज्ञा-प्राथना । आचा० ३७६ ।
 परिज्ञान-परिपालनम् । आचा० १६९ ।
 परिद्वविज्ञ-प्रतिष्ठापयेयुः-स्वयेयुः । आचा० ३८४ ।
 परिद्वविज्ञपारण-परिस्थयमान देवायतनाच्चतुरिधु क्षिप्य-
 मानम् । आचा० ३३७ ।
 परिद्वविज्ञा-प्रतिष्ठापयेत्-व्युत्सृजेत् । दश० १७८ ।
 परिद्वविद्य-परिष्ठापितम् । व्य० द्वि० ३०८ अ ।
 परिद्वविद्या-परिस्थापिता-पतिता परित्यक्ता । वृ० द्वि०
 ६७ ।
 परिद्ववे-परिष्ठापयति । औष० १५४ ।
 परिद्ववेद्-परिष्ठापयेत्-परित्यजेत् । आचा० ३५२ ।
 परिद्ववेज्ज-परिष्ठापयेद् बहिर्नीत्वा त्यजेत् । उपा० ४२ ।
 परिद्ववेत्ता-प्रतिष्ठाप्य प्रतिनिवृत्त्य । औष० १७३ ।
 परिद्ववेषण-परिस्थापनं-प्रदानभाजनगतद्रव्यान्तरोष्णन-
 सणम् । भाव० ५७६ । पारित-सर्वे प्रकारैः स्थापनं
 अपुनप्रंक्षयतया न्यासः । भाव० ६१६ ।
 परिद्ववेषिष्या-परिस्थापनं-प्रदानभाजनगतद्रव्यान्तरोष्ण-
 नलक्षणं तेन निवृत्ता वा परिस्थापनिका, येन भाजनेन
 भिक्षा ददाति तस्मिन् पतितोदानादि जातं सहस्य
 परिस्थापितम् । भाव० ५७६ ।
 परिद्ववेषु-परिस्थापयेद्-भ्युत्सृजेत् । दश० २३१ ।
 परिद्ववेषुवर्ष-परिस्थानोपपातिरुम् । प्रजा० २०८ ।
 परिणद्-विश्रमः । पठ० १३-२५ ।
 परिणद्-परिणत-पर्यायात्तरमापन्नम् । भग० २४६ ।
 परिणत-परिणतता गतम् । अनु० १७७ ।
 परिणता-मुत्तेन व्येण य वता-व्यवता । नि० चू० प्र०
 २६ अ । धर्ममहालवः स्थिरचेतस्रः । वृ० द्वि०
 १६६ अ ।
 परिणद्ध-परिणहनम् । ज्ञाता० १३३ । परिणतम् ।
 ज्ञाता० १६१ ।
 परिणमति-परिणमति वतिरामति । ठाणा० ३४५ ।
 परिणमति-भवति । भग० ५५ । परिणमति-प्रपद्यते ।
 जीवा० ३०७ । परिणमति-परिसमाप्तिमुपपाति । सूयं०
 १७२ । दिपरिणाम भवते । व्य० द्वि० १६० अ ।

परिणममाणसि-परिणमति, पूर्णमाणे परिपूणप्राये । ज० प्र० ११८ ।

परिणममाण-पूर्णमाणे-परिपूर्णप्राय । ज्ञाता० ३४ ।

परिणमिज्जा-परिणमेत्-निवर्तते । आचा० १२६ ।

परिणमिय-परिणामित-पूर्वस्वभावस्याजनेनात्मभावनीत । भग० ६८३ ।

परिणय-परिणत गीतायं । आच० ७६ । परिणत-उदकदायकावस्थाप्राप्तम् । ठाणा० १४२ । परिणत परिनिष्ठितता गत । ज० प्र० ३८७ । परिणत-पारगत औप० ७ । परिणत-प्रस्तावादात्मरूपनामापन्नम् । उत० ६६२ । परिनिष्ठितता गतः । भग० ६३१ । परिणत अवस्थान्तरमापन्न । ज्ञाता० १७४ । परिणत-स्वकाय-परकायसंज्ञादिना परिणामान्तरमापादित, अचित्तोभूत । ठाणा० ५४ ।

परिणयवद्-सम्पन्नावस्थाविशेष, तद्वत् परिणतवयः । प्रथ० २८ ।

परिणयवत् परिणयवय-विद्यतयोजन । ज्ञाता० १५७ ।

परिणयापरिणय-दृष्टिवादे सूत्रभेदे द्वितीयो भेद । सम० १२८ ।

परिणाम-परिणाम-भाव । भग० ८६० । समन्तात्मन परिणाम-सुदीर्घकालपूर्वापर्यायलोकनादिजन्य आत्म-धर्म । भाव० ४१५ । सम तात्मनम् । ज० प्र० (?) । सर्वथाऽऽतिरिक्तपूर्वावस्थस्य यद्गुणान्तरेण भवन परिणाम । अनु० १२० । सधपम् । आचा० ३६३ । परिणाम-परिसमापक । ज० प्र० ५०५ । परिणामः, प्रज्ञापनायां नयोदसमं पदम् । प्रज्ञा० ६ । परिणाम-इहलोकान्ता-व्यसन्नक्षण । भाव० ८४८ । परिणाम-विभ्रसाक्षप । भग० १८८ । परिणाम-परिणति । औप० २६ । परिणाम-अव्यवसायविशेष । भाव० ३३६ । परिणाम-पर्यायान्तरपतिलक्षणम् । दश० २३७ । परिणाम-आगारपरिपाक । ज० प्र० १२७ । परिणाम-परिपाक ज० प्र० १६८ । सर्वांतरणमण । दश० सू० १२७ । परि-समन्तात्मन परिणाम-सुदीर्घकालपूर्वापर्यायलोकनादिजन्य आत्मधर्म । भग० ५७३ । परिणाम-ओषपरिणति । ज० प्र० २७६ । परिणाम-आहार-

पाक । जीवा० २७७ । परिणाम-द्रव्यक्षेत्रादिसाम-श्रीवद्यतस्तत्तत्प्रपास्कन्दनम् । जीवा० ३७४ । परिणाम-आहारपरिणति । प्रश्न० ८३ । परिणामन परिणति-प्रवृत्तिभावमङ्गलपरिणाम । विश्वे० ३४ । परिणाम-अवस्थातोऽवस्थान्तरगमनम् । ठाणा० २०१ । परिणाम-आकारबोधक्रियाभेदात् त्रिधा । ठाणा० १८३ । परिणाम-सुदीर्घकालपूर्वापर्यायलोकनादिजन्य आत्मधर्म । ठाणा० २८३ । परिणाम. पर्याय स्वभाव धर्म । ठाणा० ३७२ । परिणाम-विपाक । ठाणा० ३७५ । परिणाम-अपरिणतपूर्वावस्थस्यैव तद्गुणवगमनमित्यर्थ । ठाणा० ३७८ । परिणाम-धर्म । सम० ४१ । सम्पत्परिणतजिनवचनास्तु मध्यस्थवृत्ति परिणाम । विश्वे० ६३१ । परिणाम परिसमापकम् । सूय० १११ । नदी० १४४ ।

परिणामक-तत्तया भूद्वयाति तमेव श्रद्धान रोचयत जानीहि परिणामक साधुम् । वृ० प्र० १३२ अ ।

परिणामना-अववादसदृशहृणा । नि० सू० प्र० ३२४ आ ।

परिणामणय-परिणतिरिन्द्रियादिविभाग । भग० ६०४ ।

शब्दादिविषयोरभोग । सम० १४६ ।

परिण मपय-प्रज्ञापनायां प्रयोदश पदम् । भग० ६४१ ।

परिणामिकारण-मृत्पिण्ड । ठाणा० ४६४ ।

परिणामिणी-कायिकी । वृ० वृ० १४८ प्र ।

परिणामिया-परिणामान्तरमापादितम् । भग० ५७६ ।

परिणामेद्-कथयति । भाव० ४२३ ।

परिणामेज्जमाणे-परिणम्यमान । ठाणा० ४७२ ।

परिणाह-परिणाह-ज्याघनु पृथग्योर्वैतमणान् । ठाणा०

६८ । परिणाह-परिधि । ठाणा० ६६ । परिणाह-मध्य-

परिधि । ज० प्र० २३४ । परिणाहः-परिधि । ज०

प्र० ३१२ । परिणाह-परिधि । ठाणा० ६८ । विरयारो ।

नि० सू० प्र० २६६ आ । नातिस्थीत्य नातिदुबलता

आह्लाविष्कम्भोर्वा । वृ० प्र० १०६ आ ।

परिणिट्टिय-परिनिष्ठित-सुनिष्पन्नम् । ज० प्र० २११ ।

परिणिट्टिय-परिनिष्ठित-सिद्धम् । उत० ११७ । परि

निष्ठित-ज्ञानविध्यां प्राप्त । भाव० २६४ । परार्थ-

मधितोक्तम् । वृ० द्वि० १०६ अ । परि-समन्तात्

निष्ठिन परिनिष्ठिनो, ज्ञाननिष्ठा प्राप्त इत्यय । आव०
२६४ ।
परिणिष्वाइ-परिनिर्वाति सामस्येव शीतोभवति । प्रज्ञा०
६०६ ।
परिणिष्वाण-परितिर्वाण-मरणम् । भग० १२६ । मृत
शरीरपरिष्ठा तम् । भग० १२६ ।
परिणिष्वाणयत्तिय-परितिर्वाण-मरण तत्र यच्छरीरस्य
परिष्ठावन तपि परिनिर्वाणमेव तदेव प्रयायो हेतुयस्य
स परिनिर्वाणप्रत्ययम् । भग० १२६ ।
परिणिष्वाति-परिनिर्वाति-मकलकम्भकृतविचारव्यति
करनिराकरणन शीतिभवति । ठाणा० १८१ ।
परिणिष्वाय-परिनिवृत्त कपाया मुपशमन-सम-नात् शीतो
भूत । उक्त० ३४१ ।
परिष्णना-अभिग्गहिया । नि० चू० द्वि० १११ अ ।
परिष्णा-परिज्ञा-अनशनम् । वृ० द्वि० २१५ अ । परि ज्ञा-
दिवसचरिमप्रत्याख्यातम् । वृ० तृ० ११७ आ । परिज्ञा-
नवान्-अनशनी । वृ० तृ० ५ आ । प्रत्याख्यात तपो
वा । वृ० तृ० १५० अ । परिज्ञा । आव० ६३७ ।
प्रत्याख्यानम् । भ० प्र० ११५ अ । नि० चू० प्र०
१३४ अ । अथासय । नि० चू० प्र० ३५२ आ ।
पञ्चवह्वाण । नि० चू० प्र० ३०७ आ । पञ्चवह्वाण ।
नि० चू० तृ० १३३ अ । परिज्ञा-अन्तक्रियालक्षणा
सम्यग्बोधेया । ठाणा० ४४५ । परि-सम ताञ्ज्ञान पाप
परिषायेन परिषा सामायिकमिति । आव० ३६४ ।
परिष्णाय-परिज्ञाय-परिज्ञया ज्ञाया । भग १०० ।
परिज्ञात-प्रत्याख्यातम् । आचा० ६६ । परिज्ञात-
तत्त्वस्वल्पादिपरिज्ञानात्प्रत्याख्यात । भग० २० ।
परिष्णी-अणसणोवद्विष्टा । नि० चू० प्र० ८६ अ ।
परितत-परितात-सवत क्षिप्र । ज्ञाता० १३६ ।
परितात । द्य० १०५ । परिभान्त । आव० १६२ ।
परितातु सवथा भ्रात । आव० ५३५ । परिभान्त-
गुह्येयावृत्त्यकरणदिना । आव० ७८४ । परितान्त-क्षिप्र ।
उक्त० १२६ । रोगार्त । ओष० २०० । परितान्त-
सर्वथा क्षिप्र । ज्ञाता० २२७ । उद्विग्ना । वृ० तृ०
५६ आ ।

परितण-परिजन-सिष्यवर्ग । ठाणा० ४४१ ।
परितलिय-परितलित-मुकुमालिकादि । ओष० ४६ ।
परितात-पर्याय जन्मकाल प्रवृत्तपाकालो वा । ठाणा०
३५८ । परिवार-परिकर । ठाणा० २७२ ।
परिताभाए-परिवेषयति । नि० चू० प्र० ३५ अ ।
परितायति-परिसमन्तात् पोडयति-नायति । आचा०
७१ ।
परितायथेरा-पर्यायस्थविरा-विशतिवयप्रमाणप्रवृत्तपर्याय
यन्त । ठाणा० ५१६ ।
परितारण-वेदोदयप्रतीकार नत्र स्त्रीपुंसयो कायेन परि
चारणा-मैथुनप्रवृत्ति । ठाणा० ३०३ ।
परिताव-निटदुरवायणतञ्जिपस्य जो महण सतावो सो ।
दश० चू० १३६ परिताव-रविद्विधादिजनितस्ताप ।
उक्त० ८८ । परिताव-मोहाकरणम् । भग० १८१ ।
परितावणेप्रवृत्त-परितावनप्रवृत्तका भाभव परितावनाश्वव
प्राणवयस्य पदविद्यतितम पर्यायः प्रथ० ६ ।
परितावणा-परितापना दुक्षासिका । ओष० ६५ ।
परिताविय-परितापित बवयितम् । वृ० प्र० २३४
आ । परितलितम् । ओष० ६७ ।
परितावेइ-परितावयति-समन्तत पोडयति । भग० २३० ।
परितावेति-परितावयति-गोडयति । प्रज्ञा० ५६२ ।
परितावेहु-परितावयय-समन्ताज्जातस तापा कुक्षय । भग०
८१ ।
परितास-परिभासम् । ज्ञाता० ३६ ।
परितियक्कटन-कटादिभि समन्तन पार्श्वानामाच्छाद
नम् । वृ० प्र० ६२ अ ।
परित्त-परित्त-परिमित । राज० ४७ । परित्त-समस्त-
देवानि भवात्पतापादनेन समन्तात्स्वच्छिन्न, परिमित इति ।
उक्त० ७०८ । त्राणम् । पञ्च० ३१ २१ । परित्त-प्रत्येक
शरीरो लुक् पाक्षिकश्च । प्रज्ञा० १३ । परित्त-नियत
परिमाणम् । भग० २४८ । प्रत्येकम् । विण्ड० १४६ ।
परीत्त-प्रत्येकशरीरी । जीवा० ४८ । परीत्त-अवकाय
नेशक्षिप्र । प्रज्ञा० १३६ । परीत्त-प्रदेयत परिमितम् ।
भग० २५८ । परीत्त-परि-समन्तादितो-गत प्रमृष्ट
इति । सूत्र० ३६३ । परीत्त-प्रत्येकशरीरी-आभि-

निबोधिकज्ञानविचारे पञ्चदशमद्वारम् । आषा० २१ ।
 परोत्त-पुण्यगुणरोराणाभेकद्विजिजनक्षयेयानां जीवानामा-
 भय । ओष० ३४ । विद्ये० ५४४ । परिमितोपधि ।
 वृ० द्वि० १६ आ । नि० सू० प्र० ६५ आ । एक
 प्रदेशकत्वेन विष्कम्भभावेन परिमितः । नग० ५५६ ।
 परित्तजोय-प्रत्येकशरीरजीवात्मकम् । प्रज्ञा० ३६ ।
 परित्तमिस्सय-परोत्तवियय मियक परोत्तमिभक यया
 धनन्तवायलसर्वात्परित्तो परोत्तोऽवभायमिदघत । ठाणा०
 ४६१ ।
 परित्तमिस्सिघा-प्रत्येकवनस्पतिवृद्धात्मनन्तकायिकेन मह
 रानीकृतमवलोक्य प्रत्येकवनस्पतिरय सर्वोऽसीति वदता
 प्रत्येकमिभिता । प्रज्ञा० २५६ ।
 परित्तमोसग-परीतमिध्या-सत्यामृषामायाभेद । दण०
 २०६ ।
 परित्तमोसय-सत्यामृषामायाया अट्टमोमाया । ठाणा०
 ४६० ।
 परित्तसखेज्जय-परीतासङ्ख्येयक, सख्याविशेष । अनु०
 २३६ ।
 परित्तससारिता-परीत्तससारिका-सक्षिप्तभवा । ठाणा०
 ६० ।
 परित्तससारी-परोत्तससारी-कनिपयभवाभ्यत्तरमुक्किभाग्
 उत्त० ७०५ ।
 परित्ता-परीत्ता-प्रत्येकशरीरा । ठाणा० १३२ । सङ्ख्येया
 ब्राह्मणोपनिषेननिष्ठा । सम० १०५ । परिमिता ।
 नदं० २१० ।
 परित्ताणत्तय-परोत्तानन्तक मङ्खुवाविशेष । अनु० २४२ ।
 परित्तास-परिप्रास-आरुस्मिक भयम् । ज० प्र० १५० ।
 परित्तोकिरेत्ति-स्तोक कुर्वति । मग० ६५ ।
 परित्तोकुर्वति-ससारसागर ह्रस्वनां नमति । सम० १२७ ।
 परिदाह-गर्दिदाह-बहि स्वेदमलो बहिर्वां अन्तश्च तृष्णाया
 जनितदाहस्वरूप । उत्त० ८२ ।
 परिदाहपडियाए- । आषा० ३८० ।
 परिदेवद्वुत्ता-परिदेवयेत्-स्वद यायात् । दण० २५३ ।
 परिदेवण-परिदेवन-पुन पुन, क्विष्टभाषणम् । आव०
 ५८७ ।

परिदेवणता-परिदेवता-पुन पुन, क्विष्टभाषणम् । ठाणा०
 १८६ ।
 परिदेवणया-परदवन्ता-पुन पुन क्विष्टभाषणता । भा०
 ६२६ ।
 परिदेविय-परिदेवित-क्वित्पित । प्रभ० २० ।
 परिद्युत्त-परिपलव-नि गार । आषा० ३५ ।
 परिधानीय-शृङ्खलकम् । ज० प्र० २७५ ।
 परिनिट्टित-परिप्राय-परिजात परिनिट्टित-अप्रतिष्ठितो
 वा । म्य० द्वि० ३६० आ । ययायोग विधिर्यतनया
 या सम्पद् परिष्ठात-प्रतिष्ठित । म्य० प्र० २९० आ ।
 परिनिट्टिय-परिनिट्टित कृत । ओष० १६६ ।
 परिनिर्वाप्यवाचना-परीति सर्वप्रकार निर्वापयतो निरो
 निर्वन्धादिभ्यु नुवायंस्वार्ि दर्शनात् नृष्य गमयत-पूर्व-
 दक्षानापकादि सर्वात्मना स्वात्मनि परिणमयत विषयस्य
 सूत्रगतायेपविशेषग्रहणकाल प्रतीक्ष्य ध्वन्यनुरूपप्रदानेन
 प्रशोज्ज्वलनमनुभूय परिनिर्वाप्य वाचना-सूत्रप्रदानम् ।
 उत्त० ३६ ।
 परिनिट्वाङ्ग-स एव तेषा कर्मपुद्गलानामनुमयं यया-
 यया दयमानोति तथा तथा शीतोभवत् परिनिर्वातोति ।
 मग० ३४ ।
 परिनिट्वाङ्गस्सति-परिनिर्वाप्यति-कमकृतविहारविरहा-
 च्छेती भविष्यति । सम० ७ ।
 परिनिर्वाण-परि-सम ताद्विर्वाण-सकलकर्मकृतविकार-
 निराकरणत-स्वस्वीभवन् परिनिर्वाणम् । ठाणा० २५ ।
 परिनिवृत्ति-परिनिर्वाण आत्-रमुखावाप्ति । सूत्र० ३४१ ।
 परिनिर्वाण-सुखम् । आषा० ७१ ।
 परिनिर्वाणवत्तिय-परिनिर्वाणमुपरोत्तिमरण, तत्प्रत्ययो-
 निमित्त यस्य स परिनिर्वाणरत्यय मृतरपरिष्ठाजना
 कायोसग । ज्ञाता० ७७, १६८ ।
 परिनि वाति-परिनिर्वाण सवया सिद्धि प्राप्नुवति । दण०
 ११६ ।
 परिनिर्वाप्यति-परिनिर्वाण कर्मदावात्तोपभवेन । उत्त०
 १७२ । परि-समतात् निवाति, सर्वदुःखानामन् करोति ।
 आव० ७६१ ।
 परिनिव्वुओ-परिनिवृत्त-शोषादिज्वालानिवाणात् आषा०

१५० ।

परिनिवृद्ध-परिनिवृत्तः-रागद्वेषविरहाच्छातोभूतः । मूत्र०
६४ । परिनिवृत्त-कर्मकृत्वविकारविरहात् स्वस्यीभूतः ।
ठाणा० ३६ । भग० १११ । स्वास्थ्यातिरेकात् । ज्ञाता०
१०३ ।

परिनिवृद्धा-जाइजराभरणरागादीहि सव्वप्पगार पति
विप्पमुक्का । दम० चू० १२ अ ।

परिन्न-परिज्ञा-भक्तप्रत्याख्यानम् । वृ० द्वि० ५ अ ।

परिन्नचारि-परिज्ञान परिज्ञा-सदसद्विदेकस्तथा चरितुं
शोलमस्येति-परिज्ञानाचारी ज्ञानपूर्वं क्रियाकारो । आवा०
४३१ ।

परिज्ञा-परिज्ञा वस्तुस्वरूपस्य ज्ञान-तत्पूर्वकं च प्रत्याख्या-
नम् । ठाणा० ३१७ । परिज्ञा-ज्ञानपूर्वकं प्रत्याख्यानम् ।
ठाणा० ४४४ । परिण्णा-परिज्ञा-प्रत्याख्यानम् । ओष०
१६६ ।

परिज्ञाविद्ये-परिज्ञाविद्येकं परिज्ञानविशिष्टता, कस्मचित्
कोऽप्यध्यवसायः सप्तारवैविध्यहेतुः । आवा० २११ ।

परिपग-विपावः । व्य० प्र० २० अ ।

परिपच्छति-पर्यवस्यति । उ० मा० गा० १३ ।

परिपट्टगा-वस्त्रपरावर्तं गृह्णति जे ते परिपट्टगा, आभ-
रणमथय । नि० चू० प्र० २२७ अ ।

परिपडड-परिपठति-तिर्यग् निपठति । जीवा० २४२ ।

परिपडति-परिपठति तिर्यग् निपठति । ज० प्र० ४१६ ।

परिपाण्डुः- । प्रज्ञा० २५६ ।

परिपिडित-अव्यवच्छिन्नं करचरण वचनकरण वा यस्य ।
वृ० वृ० ११ अ ।

परिपिडित-परिपिण्डितं-प्रभूतानेन बन्धनेन बन्धते अवर्तान्
ध्यञ्जनाभित्तापात्रु वा व्यवच्छिन्नान् कुर्वन्, कृतिकर्मणि
चतुर्थं, दोषः । आवा० ५४३ ।

परिपरिय-कौकिलपुटकावन्तमुक्तो वाद्यविशेषः । भग०
२१६ ।

परिपुण-परिपूर्ण-सिद्धिम् । प्रज्ञा० ५४१ ।

परिपुण-परिपुणकः-धृतपूर्वशीरुगालनक चिटिकावातो
वा । आवा० १०२ । परिपुणको नाम सुषरीचिटिका-
विरचितो नीडविशेषः । विशे० ६३२ । सुषरोचिटिका-

गृहम् । विशे० ६२७ । परिपूर्णकः-येन धृतपूर्वयोर्म्यं पार्तं
गल्पते । वृ० प्र० ५५ अ । परिपूर्णकः-धृतशीरुगालनकं
सुगृहामिधचटिकावातो वा । (?) ।

परिपूय-परिरूत-वस्त्रेण गालितम् । ओष० ६४ ।

परिपूर्णनिद्रयता-अनुपहतचक्षुरादिकरुणता । उक्त० ३६ ।

परिपेरत-पर्यन्तेषु परितः । आवा० २१७ । परितः पर्यन्ते ।
आवा० २१६ । ओष १८० ।

परिपेलवरसः-मन्दानुभावः । भग० ३५ ।

परिफलु-निस्वारम् । अनु० २६१ ।

परिफलुवचसः-परिज्ञानकादयः । आवा० ४७ ।

परिद्वन्द्वय-परिभ्रष्टः । आवा० ४२२ ।

परिद्वन्द्वय-परिभ्राम्यति । आवा० २६३ ।

परिद्वन्द्वय-व्युत्थितः । नि० चू० प्र० १५१ अ ।

परिभ्रजमाण-परिभ्रज्यमानः । आवा० ८१४ ।

परिभ्रज्या-परिभ्रष्टा । आवा० ४२६ ।

परिभव-तिष्ठता । ओष० २१५ । परिभव-विषेदकर-
णम् । आवा० ७५६ ।

परिभविण्ज्जे-परिभवनीयोऽनुम्युस्थानादिभिः । ज्ञाता०
६४ ।

परिभयह-परिभवः समस्तपूर्वोक्तपदाकरणेन । भग० २१६ ।

परिभाइज्जमाण-परिभज्यमानं-विभज्यमानं-स्तोकस्तोक-
मन्त्रेभ्यो दीयमानम् । आवा० ३३७ ।

परिभाइत्ता-परिभाज्य-विभागीकृत्य । आवा० ४०१ ।

परिभाइयुण्य-पूर्वमेवास्मानिदियं नातृभ्यादेः परिकल्पिते-
त्येवभूता भवेत् । आवा० ३६६ ।

परिभाएज्ज-परिभाजितुं दाय्यादादीनां परिभाजने तत्परि-
णाम दन्तवन्तो । ज्ञाता० ३९ ।

परिभाएज्जमाण-पार्श्ववर्तिभ्यो मनाक् मनाक् दीयमानं
परिभाज्यमानम् । उ० प्र० ३६ । परिभज्यमान-पार्श्व-
वर्तिभ्यो मनाक् मनाक् दीयमानम् । जीवा० १६२ ।

परिभाएत्ता-दातव्य विभज्य, दातव्यद्रव्यारिकचिदस
ग्रहीत्यर्थं । आवा० ३५५ ।

परिभाएह-परिभज्य विभज्य । आवा ३३६ ।

परिभाजयितुं-दायादादीनां परिभाजने तत्परिणाम दन्त-
वन्तो । ज्ञाता० ४४ ।

परिभामिया-परिभामिता. कृतप्रभाभ्रंदाः । ज्ञाता० २७।
 परिभार्यतियं-परिभाज्यन्तिका-पर्वदिने स्वजनगृहेषु लण्ड-
 खाघार्यं परिभाजनकारिकां महानय नियुक्ता । ज्ञाता०
 ११७ ।
 परिभावणाग्रे-आभाम्यापं परिहारेण ग्वधिक्रयाः । औप०
 १०३ ।
 परिभावितं-विचारितम् । नदी० १४२ ।
 परिभावेमाण-परिभावयन् ददत् । भग० १६४ ।
 परिभाष्य-विचार्यं । नदी० १६७ ।
 परिभाषा-लोक-यायः । आव० ४८४ २५७ ।
 परिभाष-परिभाषण परिभाषा अपराधिन प्रति बोधा-
 विष्कारेण भा योसोति अभिधानम् । ठाणा० ३६६ ।
 परिभाषणा-परिभाषणा-भरतकाले दण्डनीतिः । ज० प्र०
 १३४ । परिभाषणा-परिभाषण परिभाषा-कोपाविष्कर-
 णेन भा यास्यसोत्यपराधिनोऽभिधानम् । आव० ११४ ।
 परिभाषो-परिभाषो पराभवकारी । आव० ६५४ ।
 परिभाषेद्-परिभाषते-निन्दति । मूत्र० ४२५ ।
 परिभुञ्जयाथा-परिभोजनता-अवस्थानम् । सम० ४५ ।
 परिभुञ्जमाण-परिभुज्यमान-परिभाषाद्योपभुज्यमानम् ।
 ज० प्र० ३६ ।
 परिभुञ्जेमाण-भोग्य भुञ्जान-परिभुञ्जानः । भग० १६४ ।
 परिभुक्ता- । वृ० प्र० १०४ आ ।
 परिभुङ्क्ते-आसेवते । ठाणा० ३०० ।
 परिभुङ्क्ते-परिभुज्यते बभूवते छोष्यते च । पिण्ड० १०७ ।
 परिभुङ्गति कम ण कारविज्जति । नि० चू० प्र० १०६ अ ।
 परिभुङ्गमाणं-परिभुज्यमान परिभाषाद्योपभुज्यमानम् ।
 आव० १६२ ।
 परिभुक्तं-परिभुक्तम् । आवा० ३२५ ।
 परिभोग-परिभोगः-उपभोगः । पिण्ड० २० । परिभोगः-
 पुन पुनभोगः, बहिर्भोगो वा । आव० ८२८ । तेन वार्य-
 कारणमित्यर्थः । नि० चू० प्र० १३० आ । परिभोगः
 पुन पुनभोगः । भग० २९७ ।
 परिभोगपरिहरण-यत् शोत्रकल्पपरिपरिभुङ्क्ते प्रावृ-
 णोति । म्य० प्र० ४५ अ ।
 परिभोगेसणा-परिभोगः-प्रासेवन तद्विपर्ययणा परिभोगे-

वणा । उक्त० ५१६ ।
 परिभ्रष्ट-भ्यपगतः । जीवा० १०३ ।
 परिभ्रंश-परिभ्रंश-वृत्तभावः । औप० ६७ । परि-
 भाण्डस्य-वृत्तत्वम् । जं० प्र० ३६७ । वृत्तम् । प्रभ०
 ७५ । परिभण्ड-सत्त्वानविशेषः । प्रज्ञा० २४२ ।
 पट्टस्थाने प्रथमः । भग० ८५८ ।
 परिभण्डिया-परिभण्डिका-धात्रोविशेष । ज्ञाता० ४१ ।
 परिभण्डलस्यठाणपरिणया-परिभण्डलसंभ्यानपरिणता
 वलयवत् । प्रज्ञा० ११ ।
 परिभण्डणं-गिरमर्दन-मर्षतः दारोमलनम् । प्रभ० १३७ ।
 परिभण्डं-विष्टादिमलनमात्रम् । ठाणा० २४७ ।
 परिभण्डा-पुणो पुणो सा सवाहणा । नि० चू० प्र० ११६
 अ । अनेगसो संवाधेति सा । नि० चू० प्र० १८८ अ ।
 परिभण्डू- । ठाणा० ३४३ ।
 परिमाण-परिमाणं-नियमनम् । ठाणा० २६१ ।
 परिमाणकड-दत्ताप्रत्याख्याने सप्तमम् । परिमाणसम्भ्यान
 दत्तिकवलगृह्णित्वादीना कृतं यस्मिन्तत्परिमाणकृतम् ।
 ठाणा० ४६८ । परिमाणकृतं-दत्त्यादिकृतपरिमाणम् ।
 आव० ८४० ।
 परिमाणकय-दत्त्यादिकृतपरिणामम् । भग० २६६ ।
 परिभासा-परिमर्गो जलधिजलस्पर्शः । ज्ञाता० १५७ ।
 परिमितपिण्डवाय-परिमितपिण्डपातः-अर्द्धयोपादिलाभः ।
 औप० ३६ ।
 परिमितपिण्डवायिते-परिमितो-द्रव्यादिपरिणामतः पिण्ड-
 पातो-वक्तादिसाभो अस्वारित स परिमितपिण्डपातिकः ।
 ठाणा० २६८ ।
 परिमर्गोपडवाइय-परिमितोपपञ्चपातिकः परिमितगृह-
 प्रवेशादिना वृत्तिवृक्षोपपत्ताम् । प्रभ० १०६ ।
 परिमोस-परिमोषः । उक्त० २१४ ।
 परिम्यंकिडुर्ण-परीत्य । आव० १६६ ।
 परिम्यंजगं-पर्यन्तपुगं कनियुगम् । प्रभ० ५१ ।
 परिम्यंति-पर्यन्ति । उक्त० ५५३ ।
 परिम्यंदा-रमयति श्रीदयति ज्ञापयति वा । आव०
 ८२४ ।
 परिम्यंविज्ञमाण-स्तूपरानः । राज० १४८ ।

परिय-पर्यायः द्वारम् । सूत्र० ५ ।
 परियच्छिञ्ज-परीक्षयते परित्तायते । आब० ६२८ ।
 परियट्टं-परिवर्तनम् । विपा० ३७ ।
 परियट्टइ-पर्यटति पौनःपुन्येन भ्रमति । भग० १५ ।
 परियट्टण-पूर्वाधोतस्यं च सूत्रादेरविस्मरणनिज्वार्यमग्यातः
 परिवर्तनम् । ठाणा० ११० ।
 परियट्टणा-परिवर्तना सूत्रस्य गुणनम् । प्रथ० १२१ ।
 परिवर्तना-प्रच्छन्नाविधोषितस्य सूत्रस्य मा भूद्विस्मरणं इति
 सूत्रस्य गुणनम् । ठाणा० ३४६ । परावर्तना-गणनम् ।
 उक्त० ५८४ ।
 परियट्टणाए- । ज्ञाता० ६१ ।
 परियट्टुं-परिवर्तयितुं, परिवर्द्धयितुं वा परिपालयितु-
 मिति । प्रथ० १५३ ।
 परियट्टिए-परिवर्तित साधुनिमित्तं कृतपरावर्तं, दशम उद्-
 गमदोषः । पिण्ड० ३४ ।
 परियाट्टिय-अप्यणिञ्ज देति परसत्तियं गेष्वावेति ति
 परियाट्टियं । नि० चू० द्वि० २०५ अ ।
 परियाट्टियलशरणं-परिवर्तितं कालपरिणतस्याऽन्यथाकृतं
 लावण्य-अभिरामगुणारमकमस्येति परिवर्तितलावण्यम् ।
 उक्त० ३८४ ।
 परियट्टेइ-परिवर्तयति-गुणयति । ओष० १६६ ।
 परियडति-सातत्येन पर्यटति । उक्त० २६६ ।
 परियण-परिजनः दासादिः । भग० १६३ । परिवर्जनः-
 परिवर्गः । उक्त० ३०७ ।
 परियणादिके-जेण दोमा मनिज्जति त च परियणादिक ।
 नि० चू० द्वि० १६ आ ।
 परियत्तंति-परियट्टति य परिवर्तमाना अतिक्रामन्ति ।
 उक्त० ४७६ ।
 परियत्त-संभावना । वृ० द्वि० १२ आ (?) ।
 परियत्तण-द्वयदिगीकरण । नि० चू० प्र० २११ अ ।
 परियत्ते-परावृत्तमधोमुखं स्थितम् । ओष० १६१ ।
 परिवर्तिते अधोमुखीकृते । ओष० १६८ ।
 परियत्तेति-अधोदेशस्य तथैव पुनःस्थापनेन परिवर्तयति ।
 ज्ञाता० १४ ।
 परियर-परिकरः-श्वचः । प्रथ० ४७ । परिकरः ।

उक्त० २१६ ।
 परियरबंध-परिकरबंधः-विशिष्टनेपथ्यरचना । अनु०
 १४३ ।
 परियज्ज-पर्यटनः । नि० चू० प्र० १८५ आ । परावर्तकः ।
 वेष्टनम् । ओष० २१४ ।
 परियस्सअ-परिपार्श्वतः । भग० ६३० ।
 परियाइए- । सूर्य० ३ ।
 परियाइणया-पर्यादानता पर्यादान-यथायोगमङ्गप्रत्यङ्ग-
 लोभद्वारादिना सद्यततः पुद्गलादानं तद्भावः । प्रज्ञा०
 ५४४ ।
 परियाइत्त-पर्यादाय-परिवृत्त । भग० १८८ ।
 परियाइय-पर्यायमतीताः पर्यायतीताः पर्याता वा सामस्त्य-
 गृहीताः कमुद्गलवत् । ठाणा० ६४ । पर्यापनं-प्रङ्ग-
 प्रत्यङ्गः समन्तादापानम् । भग० ६०४ पर्याप्तम् । राज०
 ११३ ।
 परियाइयाइ-पर्याप्तानि जीवेन सर्वावयवैरात्तानि तद्रसा-
 दानद्वारेण । भग० ५६६ ।
 परियाइयकेकलावा-विचित्रकाण्डकलापयोगात् पर्यात्त-
 काण्डकलापः । जीवा० २५६ ।
 परियाइयणय-पर्यादानमङ्गप्रत्यङ्गः समन्तात्पा(दावा)न-
 मित्यर्थः । सम० १६४ ।
 परियाए-पर्यायः अवस्था । भग० ६७३ ।
 परियाएति-पर्यादत्ते । भग० १५५ ।
 परियार्ग-पर्यायानु विचित्रपरिणामानु । ठाणा० ४६६ ।
 परियागते-पर्यायः प्रसवकालक्रमेणागतः पर्यायागतः ।
 ज्ञाता० २१ ।
 परियागय-पर्यागत । प्रज्ञा० ३२८ । पर्यायागत-पर्याय-
 गतः वा सर्वनिष्पन्नता गतः । ज्ञाता० ११६ ।
 परियागववत्तयणा-पञ्जोसवणा । जम्हा पञ्जोसवणादि-
 वने पञ्चाज्जपरियायो व्यपदिश्यते-व्यवस्थाप्यते सखा
 एतियो वरिषा मम उवट्ठाविस्सति तम्हा परियागववत्त-
 वण्णा । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।
 परियाणाति-परिजानति-अनुभव्यते । राज० ४८ ।
 परियाणाति-परिजानाति-प्रत्यभिजानाति । ज्ञाता० ३४ ।
 परियाणामि-ज्ञपरिज्ञया परिज्ञाय प्रत्यास्मानुवर्तिज्ञया

प्रत्यारयामि प्रतिजानामि । आवा० ७६१ ।
 परियाणिया—परियायते—गम्यते यैस्तानि परियानानि
 तांश्वव परियानिकानि परियान वा—गमन प्रयोजन येषां
 तानि परियानिकानि यानकारकाभियोगिकापारकारिदेव-
 कृतानि । ठाणा० ४४० ।
 परियादिया—विदक्षिन पर्यायमतीता पर्यायातीता पर्याता
 वा सामस्ययुक्तीता कमपुद्गलवत् । ठाणा० ६३ ।
 परियान—तियमनोकादिवतरणादि । ठाणा० १४६ । देया-
 न्तरगमनम् । ठाणा० ५२८ । विविधम्यतिकरपरिगमनम् ।
 भग० ६६१ ।
 परियायतकरभूमो—पर्याय तीर्थकरस्य केवलत्वनालस्त-
 माश्रीत्यान्तकरभूमियां सा । ज्ञाता० ११४ ।
 परियाय—पर्याय अवस्था प्रव्रज्यादिलक्षणा । ठाणा०
 २०७ । पर्याय—आमणि । आवा० २४३ । पर्याय—
 प्रव्रजाप्रतिपत्तिलक्षण । आवा० २६६ । पर्याय—प्रव्रज्या
 सम्यक्नमितया वा पर्याय । आवा० २०२ ।
 परियायद्—पर्यायदाति सामस्येनोपादत्ते निघतादिकरोति ।
 भग० २६१ ।
 परियार—परिचार—प्रवीचार । प्रज्ञा० ५४६ । परिचारः—
 स्वरूपपरिचार । भग० ५०६ । परिचार—वृत्ति, खड्-
 गादिकोशो वा । प्रश्न० १३ ।
 परियारग—परिचरति सेवते स्त्रियमिति परिचारक ।
 ठाणा० १०० ।
 परियारण—सागारियसेवण । नि० चू० प्र० ११३ अ ।
 परियारणय—शब्दादिविषयोपभोग । भग० ६०४ ।
 परियारणा—यथायोग शब्दादिविषयोपभोग । प्रज्ञा० ५४४ ।
 परिचरणा—देवमेधुनसेवा । ठाणा० १०६ । परिचरणा—
 कामासेवा । ठाणा० १७३ । आसेवना । आवा० ३३१ ।
 परियारणासद्—पुरितेजित्यो परिशुक्लमाणा ज सद् करोति
 नि० चू० प्र० ११२ अ ।
 परियारसद्—पुष्पण स्त्रीभुज्यमानाय शब्द करोति स
 परियारसद् । वृ० द्वि० ५७ अ ।
 परियारिया—पडिभुञ्जमाणि । नि० चू० प्र० १०६ अ ।
 परियारेई—मधुन सेवते । ठाणा० ६२ । परिचारयति—
 परिशुद्धते । भग० १३२ ।

परियारेमाणे—परिचारयन्—कामक्रीडा कुर्वन् । भग०
 ५७६ ।
 परियात्त—परिचार । भग० १६३ ।
 परियावञ्जण—पर्यायते—कोयमायाति । विण्ड० ६० ।
 पर्यायन पर्यायनिगच्छेवेति यावत् । ठाणा० १७४ ।
 परियावञ्जित्ता—पर्याययत्—भवेत् । आवा० ४०१ ।
 परियावञ्जेज्ज—पर्यायते जनरूपतया परिणमेत् । अनु०
 १६२ । पर्याययते—विनश्येत् । भग० २३३ ।
 परियावण—परिताप—पोडाकरणम् । प्रज्ञा० ४३५ ।
 परियावणिय—परियायनिका च कालान्तर यावत् स्थिति-
 रित्युत्पन्नपरियायनिका च तत्परिणयतीति । ज्ञाता०
 १८६ ।
 परियावणिया—परितापन परिताप—पोडाकरणमित्ययं,
 तस्मिन् भवा तेन वा निवृत्ता परितापनव वा परि-
 तापनिकी । चतुर्थी क्रिया । प्रज्ञा० ४३५ ।
 परियावण्ण—पर्यायणम् । आवा० ७४२ । पर्यायणम् ।
 आवा० ७७३ । पर्यायण—विवर्णी भूतम् । ध्य० द्वि० २४६
 अ । जहा रुहिर चेव पूयपरिणामेन ठिय । नि० चू०
 तृ० ७२ अ । परिणानम् । वृ० द्वि० ६४ अ ।
 परियावण्ण—उदवातिगमादो आदलिया तेमि भोतिगादि
 आदलिया एव पुष्ठिकण परिट्टावणाए गतो एतदेव परि-
 यावण । नि० चू० द्वि० १४ अ । त्रिस्मृत—पर्यायण
 । वृ० तृ० ४७ अ । पर्यायण—उद्वम् । आवा०
 ३५२ । पर्यायण—मूढमपर्यायमावण—भावसुहम ।
 वृ० १२२ ।
 परियावण्ण—पर्यायण—यापित । प्रज्ञा० ७४ ।
 परियावसह—एवञ्जमापरियाए द्विता तेति आवसहो परि-
 यावसहो । नि० चू० प्र० १८३ अ ।
 परियावह—पर्यायण—मठ । आवा० ३६५ । पर्यायण—
 भिक्षुकादिमठ । आवा० ३४८ ।
 परियावाए—परिवादाय इत्युपय धिगुनो वेत्येव मर्मोदघ-
 टनाय । आवा० १६३ ।
 परियाविञ्ज—परितापयेत्—पीठानुत्पादयेत् । आवा० ४२८ ।
 परियाविञ्जति—परिताप्यते । आवा० ३७१ । पर्याययते ।
 आवा० ४०० ।

परियाविद्या-परिवाविद्या-पौडिता । ७६६ ।
 परियास-पर्याप्त-परिक्षेपः, परिभ्रमण वा । सूत्र० २२१ ।
 परिरओ-परिरय-परिधि । उक्त० ६८५ ।
 परिरहभमाण-रूढ्यमान । आब० ८१५ ।
 परिरय-परिभ्रमणम् । वृ० प्र० १५६ आ । त्रीन्वारान्
 भ्रमणम् । वृ० द्वि० १८७ आ । परिरय-परिधि ।
 सम० ११४ । मागान्तरण गमनम् । वृ० द्वि० ६४ अ ।
 परिरय-परिक्षेप । ज० प्र० २१ । परिरय-भ्रमणम् ।
 ओष० २० । परिरय-भ्रामण्ड्य । ओष० ५९ । परिरय-
 मिरिसरित्परिरय । परिहरणाया चतुर्थो भेद । आब०
 ५२२ । गियदि । ओष० २० ।
 परिरयवृद्धी-परिरयवृद्धि । सूर्य० ३८ ।
 परिलतणित्तो-परिलोयमानगुद । प्रश्न० ५० ।
 परिलित-परिलीयमाना अ तत आगत्य लय यान्तः ।
 ज्ञाता० ५ । परिलित परिलीयमान-सङ्ख्येत ।
 ज्ञाता० २७ ।
 परिलो-गुच्छाविशेषः । प्रश्न० ३२ ।
 परिल्ल-चरमम् । आब० ६०६ ।
 परिवदन-परिव दन-सस्तव-प्रवसा । आचा० २६ ।
 परिव दन-परिसस्तव । आचा० १६६ ।
 परिवचिच्छय-परिक्षिप्त-परिशुद्धीत । ज्ञाता० २२१ ।
 परिवक्षित-परिशुद्धीत । ३१७ ।
 परिवज्जियाण-परिवर्ज्यायमान अवगणण्य । आचा० ३०६ ।
 परिवट्टण-परिवत्तन-पुनर्वाप्यादवनेव वत्तनम् । आब०
 ५७४ । परिवत्तन-द्विगुणत्रिगुणादिभेदभिन्नम् । आचा०
 १०० । पारवत्तन-पुन पुनभवनम् । प्रश्न० २२ ।
 परिवट्टणा-परिवत्तना-परिवत्तन, अभ्यसन गुणनमित्ति
 वा । द० ३२ ।
 परिवट्टा-परमाणूना भीलनानि । मग० ५६८ ।
 परिवट्टेति-पुणो पुणो परिवट्टति । नि० चू० प्र० ११६
 आ ।
 परिवत्य निणय । वृ० द्वि० ३ आ ।
 परिवत्यय-परिवक्षित-परिष्ठीत-परिवृत्तम् । ओष० ६२ ।
 परिवत्युणित्तो-भद्र त येव भणति तुम जातिहीनो ।
 नि० चू० प्र० २७७ आ ।

परिवयत-परिवदन्-निन्दन् । प्रश्न० ६४ ।
 परिवयति-परिवदति-परि-समन्ताद्दति-यथास्य त
 भ्रियते नापि मन्त्रक ददाति यदि वा परिवदति-परि-
 भवतो-स्तुक्त भवति । आचा० १०५ । निन्दति, अवगा-
 यति परिववति । आचा० १०५ ।
 परिवसति- । ठाणा० २३० ।
 परिवसद्-परिवासयति-आक्रोशति । आब० ४२८ ।
 परिवसणा-जम्हा एगवेत्त चत्तारियासा परिवसति
 तम्हा परिवसणा । नि० चू० प्र० ३३६ आ ।
 परिवहद्-सवतो ०.थते-कदथयति । भग० १६६ ।
 परिवाड्धि-परिवादिनी-सस्तन्त्रो वीणा । जप्र० १०१ ।
 परिवाड्धिनी-परिवादिनी-सस्तन्त्रो वीणा । ओष० २६६ ।
 परिवाड्धि-परिवाद-काववा परदोषापानम् । सूत्र०
 २६३ ।
 परिवाग-परिपाक-परिवृण पाक । प्रज्ञा० ३६५ ।
 परिवाडी-परिपाटी-सुहृपक्तिः । उक्त० ५६ । परिपाटि-
 पद्धति । सम० ४१ । परिपाटि-पद्धति । वृ० द्वि०
 ६ अ ।
 परिवाद-अयसो-अगुणवृत्तण । नि० चू० प्र० २७६ अ ।
 परिवादादिदोषत्रयास्पृष्ट- । आचा० १०९ ।
 परिवादिनी-सस्तन्त्रो वीणा । राज० ५० ।
 परिवाय-परिवाद-निन्दा । ओष० १०६ ।
 परिवायओ- । आय० ४२२ ।
 परिवायग-परिवाजक पापवर्जक । द० २६२ । नि०
 चू० प्र० १८६ अ ।
 परिवार-परिवाय-दातीकमकरादिक परिकरो वा, गृहा-
 देवृत्त्यादिक । सूत्र० ३०६ । कोश । सूत्र० २७६ ।
 परिवारण-निराकरणम् । प्रश्न० २२ ।
 परिवारणा-परिवारकरणम्, परिवारस्थापनम् । ज० प्र०
 ३२८ ।
 परिवारिण-परिवार-परिकर स-जातोऽस्येति परिवार-
 रिण । उक्त० ३५१ ।
 परिवारिय-परिवारित-समन्तता वेष्टितम् । ओष०
 १६० ।
 परिवारिय-द्विद्विर्वा उल्पाट्य स्थानान्तरारोपणत परि-

वपनवतो पानिकृपिवत् । ठाणा० २७६ ।
 परिवासियं- । वृ० प्र० ३० अ ।
 परिवुसित्-रघुवितः-सयमे उचुक्त विहारी । अन्तप्रान्त-
 भोजी । आवा० २४२ । पयुवितः । आचा० ३७६ ।
 पयुवितः-सयमे व्यवस्थितः । आचा० २८० । पयुवितः-
 व्यवस्थित इति । आचा० २४४ ।
 परिवुसे-पयुविते वसे । नि० चू० प्र० २७४ अ ।
 परिवुह-मत्तवस्वारिगततमवता । ज्ञाता० ३८ ।
 परिवेदिभो-नर्वादिति द्वितेनु दिति विदिसामु विच्छिन्न-
 द्वितेनु परिवेष्टि, दुग्गादिमु पंतोमु समंता परिवेष्टियामु
 परिवेष्टितः । नि० चू० मृ० ४६ आ ।
 परिवेष्टिय-पुरता पिष्टतो पामंता षिञ्चा । नि० चू० प्र०
 १८४ आ ।
 परिवेसतिया-परिवेषवन्तिका-भोजनपि वेपयकारिका ।
 ज्ञाता० ११७ ।
 परिवेसति-परिवेषयति-भोजयति । ज्ञाता० ८६ ।
 परिव्राजका-चरणा । नि० चू० तृ० ३१ अ ।
 परिव्राजो-संभवतो पावं परिव्राजतो । दश० चू० ३३ अ ।
 परिव्राज-परिव्राजकः । ज्ञाता० १०५ । परिव्राजकः-
 कपिलमुनिमुतुः । प्रज्ञा० ४०५ ।
 परिव्राजयागा-नेरुघा । नि० चू० द्वि० ६८ अ ।
 परिव्राजकरणं-करणस्य द्वितीयभेदः । आवा० ४५८ ।
 परिव्राजमाना-भयस्यमाना । नंदो० १०७ ।
 परिव्रा-परिवृत्-सदेवमनुजासुरा समा । उक्त० ५१२ ।
 परिवसंक्रमण-परिवसङ्गमान-अपायं विगणयत् । उक्त०
 २१७ ।
 परिवसंस्वाय-परिवसङ्ख्याय-सर्वः प्रकारः ज्ञात्वा । दश०
 २६२ (?) ।
 परिवसंठिय-परिस्थित-स्वच्छीभूतम् । शेष० १८४ ।
 परिवसंता-पाट्टणगादि । नि० चू० तृ० ७३ आ ।
 परिवसधिकर-परिध्वङ्कितु क्षीरं देया ते तथा । ज्ञाता०
 २६ ।
 परिवसद्व-परिवसदति-उपयुज्यते । आवा० ३५२ ।
 परिवसदिय-परिवसदितः-पतितः । ज्ञाता० ११४ । परि-
 सदित-कुठालपहताङ्गमिव निव्वस्तम् । प्रश्न० १३४ ।

परिसद्वियकंदाहारा- । निरय० २५ ।
 परिसस्य-उरसा भुजाम्या वा परिसस्यतीति परिसस्य ।
 प्रज्ञा० ४५ । उरसा भुजाम्या वा परिसस्यतीति परिसस्य,
 अष्टिमकुलाद्यः । जवा० ३८ ।
 परिसर-परिभरः । आवा० ३६८ । सरभम् । आवा०
 ३३८ ।
 परिसस्य-पठं धुदकुपम् । प्रश्न० १६१ ।
 परिसस्य-सुशुकुठे पञ्चम् । आवा० २३५ ।
 परिसा-परिपद् । सूय० २ । परिपद्-परिवारविद्येयः-
 यथा मातापितृपुत्रादिका अन्त्यन्तरपरिपद् दासोदास-
 मित्रादिका बाह्यपरिपदिति । सम० १२० । परिपद्-
 परिवारः । ठाणा० ११७ १२८ । पयं-परिवारः ।
 पद० ४६० ।
 परिसाड-परिघाटः-उज्ज्वलम् । आवा० ५७६ ।
 परिसाडहस्ता-परिघाडयित्वा-विनागयित्वा । प्रज्ञा० ५०३ ।
 परिसाडण-परि-ममन्ताच्छटता पृथग् भवतामोदादिका-
 दिव्यदुग्गलानां यदाश्मनस्ताम्प्रति उक्तच्छरीरविमोदाहमकं
 प्रयोजकभवनं सा परिघाटना । उक्त० १९८ ।
 परिसाडो-गच्छतो यत्र वृत्त्यादि निपतति । शेष० ३१ ।
 कुसातितणसपारए परिमुञ्जमाणे जसस रिचि परिस-
 डति षो परिसाडो । नि० चू० प्र० १६८ अ । परि-
 साडो । शेष० १८२ ।
 परिसामंत-पारवतः । भग० ६०७ ।
 परिसामियं-परिध्यामितः-कृष्णकृतः । ज्ञाता० २७ ।
 परिसामिय-परिसाम्य-निर्गम्य । आचा० ३५७ ।
 परिसिच्छेज्जा-परिधिच्छेत्-आद्रीकुयात् । उक्त० ६० ।
 परिसिद्ध-परिसिद्ध-प्रभूतवराद् भूतोद्धरितम् । आचा०
 १२३ ।
 परिसित्तग-उद्दोशेन दहिमद्विया तिव्यगतियजति त
 परिसित्तियं । नि० चू० प्र० २०३ आ ।
 परिसित्तिय-परिपक्तपानकम् । वृ० प्र० २५३ अ ।
 परिसिल्ल-संभवस सविगासविगसस परिसिमिसल सगर
 करेति । नि० चू० तृ० २६ आ ।
 परिभुषकमुह-परिभुष्क-विगतनिष्ठोवनतयाज्जाद्रेतामुपगतं
 मुसमस्येति परिभुष्कमुसः । उक्त० ८६ ।

परिसूत्रं- । ओष० १७ ।
 परिसेय-परिपेकः । ठाणा० ३३९ । परिपेकः-नुष्टव्रणा-
 द्युपवि जलसिञ्चनम् । विण्ड० ११ ।
 परिसेवणापारंघी-प्रतिसेवनापारम्बिकः । ठाणा० १६३ ।
 परिसोसिय-परिद्योपितः-नीरसोक्तः । ज्ञाता० ६५ ।
 परि-उमन्ताच्छोषितं-अपचितोक्तमासषोषितं कृषीकृत-
 मिति परिद्योपितम् । उक्त० ३५८ ।
 परिस्यूर्म- । जीवा० १३४ ।
 परिसस्त-परिश्रान्तः । उक्त० २७७ । परिश्रान्तः-
 प्रापूर्णकादिः । आवा० ७४६, आवा० ५१३ ।
 परिसस्तभं-परिभ्रमम् । आवा० २३७ ।
 परिसस्तवति-कहेति । नि० चू० तृ० १२८ आ ।
 परिसस्तथा-परिद्वयाः-हर्मनिर्जंरास्पदानि । आवा०
 १८१ । परिसस्ताः-निर्जंरकाः । आवा० १८२ ।
 परिहृए-परिहितं-निवसितम् । ज्ञाता० २१३ ।
 परिहृत्य-(देश्यः)परिपूर्णम् । राज० ४६ । परिहृतः-दक्षः ।
 प्रभ० ६२ । परिहृतः-दक्षः । ओष० ४७ । पुणः । मर० ।
 आलम्बनम् । मर० । युद्धनिपुणः । पठ० १००१५ ।
 परिहृरत-परिहरन्-प्रतिसेवमानः । ओष० २११ । इयं
 सामयिकोपरिभाषा प्रतिसेवनार्थं वर्तते । ओष० २११ ।
 प्रतिसेवयन् । ओष० २११ ।
 परिहृरद्-करोति । नि० चू० तृ० ८९ आ ।
 परिहृरणं-परिरयः । ओष० २० ।
 परिहृरणदोस-परिहृरणं-प्रासेवा स्ववर्धनस्थिरया लोका-
 रूढ्या वा अनासेव्यस्य तदेव दोषः परिहृरणदोषः, अथवा
 परिहृरण-अनासेवन सभासृष्ट्या सेव्यस्य वस्तुनस्तदेव
 तत्मादा दोषः परिहृरणदोषः, अथवा वादीनोपम्यस्तस्य
 रूपणस्य असम्यरूपपरिहारी वात्युत्तरं परिहृरणदोषः ।
 ठाणा० ४६२ ।
 परिहृरणया-वज्रादेः श्लाघीययाऽऽसेवनया । ठाणा० ४८६ ।
 परिहृरणा-आसेवा तयोपभ्यादेरकल्पता । ठाणा० ३२० ।
 परिभोगः । आवा० ३२५ । सर्वप्रकारैर्बर्जना । प्रतिभ्रमण
 तृतीय-अष्टभेदभिन्नं प्रतिभ्रमणमेव (?) । परिभोगः ।
 आवा० ३२५ । परिभोगो । नि० चू० प्र० २३५ आ ।
 परिहृरणोवघाते-परिहृरणा-प्रासेवा तयोपभ्यादेरकल्पता,

तत्रोपधेयंया एकाकिना हिडकसाधुना यदासेवितमुपकरणं
 तदुपहृतं भवतीति समयव्यवहारा । ठाणा० ३२० ।
 परिहृरति-परिहृरति-परिभ्रुञ्जते । दश० ११६ । परिभोग-
 परिहृरणेण धारणापरिहारेण परिहृरति । दश० २०२ ।
 परिहृरति-कुर्वतीत्यर्थः । भग० ६६८ । आचरति ।
 नि० चू० प्र० १४० आ ।
 परिहृरित्तए-परिहृरु-प्राचरितुम् । वृ० द्वि० ८६ अ ।
 परिहृरु-कर्तुम् । वृ० तृ० ३१ आ । परिहृरु-परि-
 भोक्तुम् । वृ० द्वि० २०१ अ ।
 परिहृरित्ते-परिभोगः । ठाणा० १३८ । परिहृरु-परि-
 भोक्तुम् । ठाणा० १३८ । परिहृरु-आसेवेतुम् । ठाणा०
 ३३८ ।
 परिहृरिय-परिवृथ-निसिप्य । उक्त० ३५६ ।
 परिहृरियव्यं-परिहृतव्यं-परिभोक्तव्यम् । प्रभ० १५६ ।
 परिहृरियव्यं-परिभोक्तव्यम् । प्रभ० ११२ ।
 परिहृरे-परिभ्रुञ्जे । नि० चू० प्र० २३३ ।
 परिहृरंत-परिभवन्तः पार्श्वंवाद्ययः । वृ० प्र० ५४ आ ।
 परिहृरिता-पासत्यादौ । नि० चू० तृ० १४ ।
 परिहृरि-परिखा उपरि विद्याला अधः सङ्कुचिता । अ०
 प्र० ७६ । परिखा-अधःसङ्कोर्णोपरि विस्तोर्णा आतकता ।
 अनु० १५६ । खातिया । नि० चू० द्वि० ६९ आ ।
 परिहृरि-परिहाय-परिहोयते । आवा० ४४३ ।
 परिहृरि-परिहोयते । ज्ञाता० १७१ ।
 परिहृरिणी-परिहृरिणी-सुभार्यविस्मरणम् । ओष० ४८ ।
 परिहृरियति-परिहायते । आवा० ११० ।
 परिहृरंतर-परिहृराम्तरम् । आवा० ६७ ।
 परिहृर-परिहारः-तपोविधेयः । ठाणा० ३२४ । परिहारः-
 तपोविधेयः । आवा० ७० । परिहारः-तपोविधेयः,
 अनेपणोयादेः परिहारागो वा । अनु० २२१ । परिहारः-
 पुरीयम् । ओष० २१३ । तपोविधेयः । भग० ३५१ ।
 परिहार-परिभोगः । भग० ६६८ । परिहृरणं परिहारः-
 तपोविधेयः । प्रज्ञा० ६४ । परिहारः-वर्जनम् । वृ० प्र०
 ४५ अ । परिहारः-लौकिकलोकोत्तरभेदभिन्नः, परिहृर-
 णायाः पञ्चमी भेदः । आवा० ५५२ । परिहारः-विशिष्ट-
 तपोरूपः । उक्त० ५६८ । परिहारः-स्यापना ।

वृ० द्वि० ७० आ । परिहरणं परिहारः-तपोविशेषः ।
विशे० ५५४ । चारणपरिमोगरूपम् । वृ० वृ० ३१ आ ।
परिहारः-पुरीयः । बोप० १३५ । परिहारः-पुरीयम् ।
पिण्ड० २० । जो गिरि नदी वा परिहरतो जाति
परिहारो । नि० चू० वृ० ८९ आ । परिभोगो । नि०
चू० द्वि० ११८ आ । पुरीयम् । वृ० द्वि० १८१ आ ।
मासलपुकादि । वृ० द्वि० १७० अ । वज्रणं-वहणं ।
नि० चू० वृ० ८५ अ ।

परिहारविशुद्धिकल्प-कल्पविशेषः । विशे० १० ।
परिहारविशुद्धिकल्पकः-साधुभेदविशेषः । भग० ५ ।
परिहारविशुद्धय-परिहारः-तपोविशेषस्तेन विशुद्ध, अथवा
परिहारः-अनेवणीमादेः परित्यागो विशेषेण शुद्धो यत्र
तत्परिहारविशुद्धं तदेव परिहारविशुद्धिकम् । अनु० २२१ ।
परिहारस्तपोविशेषः, तेन विशुद्ध परिहारविशुद्धम्, अथवा
तकोऽनो परिहारो विशेषेण शुद्धो यत्र तत्परिहारविशुद्धम्,
तदेव स्थायिकप्रत्योपादानात् परिहारविशुद्धिकम् । विशे०
५५७ ।

परिहारविशुद्धौ-परिहारण परिहारस्तपोविशेषः तेन
कर्मनिर्जाराख्या विशुद्धिर्धर्मिभ्यश्चारित्र्ये परिहारविशुद्धिकम् ।
विशे० ५५४ । परिहारविशुद्धिकं । परिहरण परिहारः
तपोविशेषः तेन विशुद्धिर्धर्मिभ्यस्तत् । आ० १७६ (?) ।
परिहारिका- । ठाणा० ३२४ ।

परिहारिकूल-गुहगिलाणबालबुद्धभादेभमादिवाण जस्य
पाउम्भं लभति ते । नि० चू० प्र० २६४ आ ।

परिहित-परिहितः-निवमितः । सूर्य० २६२ । ज्ञाता०
२७ ।

परिहित्य-परिहितः-परिहितवान् । प्रज्ञा० ६१ ।

परिहिस्तामि-परिहास्यामि । आच० २४४ ।

परिहृयं-रुद्धवसेयम् । बोप० ५५ ।

स्त-परिमितः । वृ० प्र० ११६ । प्रत्येकवनस्मृतिःकायः ।
० प्र० ७१ । परीतः-प्रत्येकशरीराः । अल्पसारी वा
जुष्यः । भग० २५७ ।

परासह-परीपहाः-भुक्तिपासादयः । आच० १३४ ।
परीपहाः-परि-समस्तात् स्वहेतुभिर्बदीरिता मार्गाच्च्यवन-
निर्जंशयं साध्वादिभिः सहात इति । उत्त० ७२ ।

उत्तराध्ययनेषु द्वितीयमध्ययनम् । सम० ६४ । परीपहाः-
उत्तराध्ययनेषु द्वितीयमध्ययनम् । उत्त० ६ । परीपहाः-
द्वुविपासादिः । दश० ११६ । परिपद्यमाणं-निश्चल-
चित्ततया धार्यमाणम् । उत्त० ८३ । परीपहाः-अरति-
परीपहाः । भग० ८६ । परीपहाः-परीपहचमूर्गाच्च्यवन-
निर्जंशयं परिपोढव्याः परीपहाः । वृ० प्र० २१६ अ ।
परीसहप्रभंगुरा-परीपहप्रभाञ्जिनः, परीपहेः सङ्गमंल्लु-
राः । आच० २७५ ।

परीसहा-चमरकारा, श्वाविता । नि० चू० द्वि० ४३
आ । परीति-समस्तात् स्वहेतुभिर्बदीरिता मार्गाच्च्यवन-
निर्जंशयं साध्वादिभिः सह्यत इति परीपहाः । भग०
३८६ । परीपहा क्षुशादयः । भग० २०१ । परीपहा-
सम्यग्दर्शनादिमार्गाच्च्यवनार्थं ज्ञानावरणादिकर्मनिर्जंशयं च
परि-समस्तादापतन्तः क्षुत्त्रिपासादयो ऋष्यक्षेत्रकालभावा-
पेक्षाः सोढव्या-सहितव्या इत्यर्थः । आच० ६५६ ।

परीसहोदसग-परीपहाः-क्षुदादयस्त एवोपसर्गा-उपपज-
नात्-धर्मभ्रंशनात् परीपहोपसर्गाः, अथवा द्वाविशति-
परीपहाः तथा उपसर्गाः-दिव्यादयः । भग० १०१ ।

परुद्धपणयं-परुद्धप्रणयम् । उत्त० २०७ ।

परुष्ण-परुष्णः । आच० २२५ । प्रहृता । आच०
३५३ । प्ररुदिता । उत्त० ३०२ ।

परुन्- । आच० १२२ ।

परुवंति-प्रभेदादिकथनतः-परुपयन्ति । ठाणा० १३६ ।

एव 'सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्र्याणि मोक्षमार्गः' "मिथ्यात्वा-
विरतिप्रमादकपापयोगा बन्धहेतवः" "स्वरूपभावेन सदसती
तत्त्वं-सामान्यविशेषात्क"मित्यादिना प्रकारेण परुपयन्ति ।
आच० १७६ ।

परुद्धस्ता-प्ररुध्य प्रभेदतः । ठाणा० ११६ ।

परुषण-परुषणः मूलकृतस्याख्याता । दश० ११४ ।

परुषण-परुषणं-स्वरूपकथनम् । आच० ६१६ । परुषणं-
प्ररुषणाकारकमध्ययनम् । नदी० ५४ । स्वरूपकथनम् ।
नि० चू० प्र० २४ अ ।

परुषणा-प्रासा विभासा अर्थ-न्याख्या इत्यर्थः । नि०
चू० प्र० २१ आ । परुषणा- एकैकभङ्गनिरूपणम् ।
वृ० द्वि० २१७ आ । पन्नवणा । नि० चू० प्र० १७ आ ।

प्ररूपणा-विस्तारवतो व्याख्या । अणु० १७६ । प्ररूपणा-
प्रदर्शना । उक्त० २३० । प्ररूपणा यथास्वं विनियोगः ।
आचा० ७ ।

परुविज्जति-नामादीनामेव भेदाना समप्रत्यक्षस्वरूपकथनेन
पृथग्विभक्ताः ख्याप्यन्ते । ठाणा० २१२ ।

परुविर्यं-प्ररूपितं भेदानुभेदकथनेन । प्रभ० ११३ ।

परुविर्या-प्ररूपिता-प्रसाधिता । आचा० ५८ ।

परुवेति-प्ररूपयति भेदकथनतः । भग० ६८ ।

परुवेद्-प्रतिभूत्रमर्थकथनेन । भग० ७११ । प्ररूपयति
उपपत्तितः । जं० ५४० ।

परुवेद्भू उपपत्तिकथनतः । भग० ४३६ ।

परुवेति-प्ररूपयति प्रतिभूत्रमर्थकथनेन । ठाणा० ५०२ ।

परेण परं अस्त्यि-परेणापि परमस्ति-तीक्ष्णादपि तीक्ष्ण-
तरमस्ति । आचा० १७५ ।

परेऽवं-परतरे । पिण्ड० ८२ ।

परोष्वं-अक्षय-भारतनो द्रव्येन्द्रियाणि द्रव्यमनश्च पुद्गल-
मयत्वात् पराणि वतन्त-पृथग्वत्तन्ते इत्यर्थः, तेभ्यो
यदक्षयं ज्ञानमुदयते तत्परोक्षम्, परै-इन्द्रियादिभिः-

सह उक्ष-सम्बन्धो विषयविषयिभावलक्षणो यस्मिन्
ज्ञानेन तु साक्षादात्मनो, धूमादग्निज्ञानमिव तत्परोक्षम् ।

नदी० ७२ । परोक्षः-न जानाति । वृ० प्र० ८९ अ ।

परोक्ष-इन्द्रियमनोभ्यवधानेनात्मनोर्षप्रत्यात्मसाक्षात्कारी,
परेक्ष-सम्बन्धन-अभ्यजनकभावलक्षणमस्येति-परोक्षम् ।

ठाणा० ५० ।

परोचवेत्-परोपदेशः । आच० ८२२ ।

परोहृद्-गृहस्य पश्चादङ्गणः । ओप० १५२ ।

पर्जन्य-मेघविशेषः । जं० प्र० १७३ ।

पर्यङ्कु-गयनः । दश० ६१, २०४, २२८ । ठाणा० २६६ ।

पर्यङ्कु-जिनप्रतिमानाविव या पचासनमिति ऋषा ।
ठाणा० ३०२ ।

पर्यन्त-पार्श्वतः । वृ० प्र० ३१० अ ।

पर्ययः- । ठाणा० ३४८ ।

पर्ययगुणे-निर्भोजना । आचा० ८६ ।

पर्ययचरक-अवमचरकः । उक्त० ६०६ ।

पर्यागलत्स्त्रोत- । आचा० २२० ।

पर्याणं-मिलानम् । ओप० ७० । पर्याणम् । जं० प्र०
६ ।

पर्याणादिका- । ठाणा० २४० ।

पर्यापत्तिः-समूच्छन्नम् । आचा० ५५ ।

पर्याप्ति-क्रियापरिसमाप्तिः । तत्त्वा० ८-१० । क्रियापरि-
समाप्तिरात्मनः । तत्त्वा० ६-१२ ।

पर्याय-स्वभावः । ठाणा० ३७५ । पर्यायः । ठाणा०
३४८ । देशः प्रस्तावः अवसरः विभागः । विशे० ८३७ ।

पर्यायः । ठाणा० ३४८ ।

पर्यायगुण-द्रव्यस्यावस्थाविशेषः पर्यायः स एव गुणः
पर्यायगुणः । आचा० ८६ ।

पर्यायागत-प्रद्वग्यापयाप्राप्तम् । (?)

पर्यायास्तिकः-नयविशेषः । सम० ४२ ।

पर्यालोचनं-अनुचिन्तनम् । आच० ५८६ ।

पर्यालोचयति-ईहते । आच० २६ ।

पर्याहार-निर्गमः । ठाणा० २९४ ।

पर्याहारप्रवेशः- । आचा० ३२६ ।

पर्युपासोनः-उपासनाकारकः । नदा० १६७ ।

पर्युपासित-सेवना । प्रज्ञा० ६० ।

पर्युपाणाकल्पः-नियमवद्वस्तुमारब्धः-ग्युनोदरताकरण ।
विकृतिनवकपरिस्थागः २, पीठफलकादिसंस्कारकादान ३

मुञ्चारादिमानकसग्रहण ४, लोचकरण ५, शीक्षाप्रवाजनं
६, प्राग्गृहीताना भस्मगडगलकादीना परिस्थजनमितरेषु

ग्रहण ७ द्विगुणवर्षोपग्रहोपकरणघरण ८ मभिनवोपकरण-
ग्रहण ९ स क्रोशयोजनात् परतो गमनवर्जनं १० मित्वा

दिकः । ठाणा० ३१० ।

पर्युपितं-सन्निधिः । दश० १६८ ।

पर्यं-प्रथिः । प्रज्ञा० ३६ ।

पर्वणिः-पीणमास्याममावास्याया वा चन्द्रादित्ययोरुप-
राग करोति । सम० ३० । पर्वणो-कौमुदीप्रभृतिः

अधिकरागभूतम् । ज्ञाता० ८१ ।

पर्वत-चन्द्रगुप्तसहायकः । जं० प्र० २६३ ।

पर्वतविद्रुमर्ग्यं-अनेकपर्वतसघात । व्य० (?) ।

पर्वमध्य-मन्तकृच्छयम् । आचा० ४०५ ।

पर्वणि-अष्ट्यादितिषयः । आच० ८३५ ।

पञ्चुरामः—जामदग्निमुत्तः । बीवा० १२१ ।
 पलंजी-पलञ्जी-असारधान्यम् । उत्त० २५१ ।
 पलंहु-कन्दविशेषः । उत्त० ६११ । पलाभु-कन्दविशेषः ।
 बाप० १०१ ।
 पलंहु-नलपूकन्दः, वनस्पतिविशेषः । प्रज्ञा० ३७ ।
 पलंय-विद्यतिपागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।
 प्रलम्ब-तालफलादि । दश० १७६ । प्रलम्बः-इयल्लम्ब-
 मानः । प० प्र० ११५ । प्रलम्बमानाखलं गृहोत्तं ।
 ओष० ११० । प्रलम्बः-कालम्बः । भग० १७५ ।
 निपद्योतममहाग्रहः । ठाणा० ७६ । प्रलम्बः-ईपलम्ब-
 मानः । प्रभ० ८५ । प्रलम्बः-एकपद्योतममहाग्रहः ।
 प० प्र० ५३५ । विषयग्रहणं वा कोणं वा । ओष०
 ११० । प्रलम्बः-फनम् । ठाणा० १८२ । प्रलम्ब-यदि-
 यग्रहणं प्रत्युपेक्षमाणवस्त्रकोणाती लम्बनम् । उत्त०
 ५५१ । प्रलम्बा-आप्रवीचना । सम० १५८ ।
 पलंभजाय-पलंभजाय-जलसामान्यम् । बाचा० ३५८ ।
 पलंभभाण-प्रलम्बमानं-सुम्बमानम् । भग० ३११ ।
 पलंभवणमाला-प्रलम्बो-सुम्बनकं वनमाला-आनरण-
 विशेषः । प्रलम्बवनमाला । बाप० ५० ।
 पलंया-कला । नि० सू० प्र० ५२ बा ।
 पल-कपंचतुष्टयम् । अनु० १५३ ।
 पलञ्जी- । बाव० ८२३ ।
 पलपानाण-पलप्रमाण । बाव० ५२७ ।
 पलय-प्रचारम् । दश० ५८ ।
 पलख-पलख-तिलशोधः । पिण्ड० ७२ ।
 पललिय-प्रललितः-प्रकीडितः । शाता० ६३ । प्रललित-
 ललितमेव "हस्तपानाङ्ग" इतिश्लोकोक्तलक्षणः । प्रभ०
 १५० ।
 पललित-प्रलपित-अनर्थापणम् । प्रभ० २० ।
 पलाह्य-पलायित-पलायनं-कुतश्चिन्नायनम् । दश० १५१ ।
 पलाई-राज्यान्तरे मतो भटः । वृ० हिं० ८२ बा ।
 पलाण-नष्टः । ओष० १७२ ।
 पलादिण-जे महादिया रणो अणानुच्छेते सपुतदाव-
 धनादिया अक्षरजं संकुमानो वे पलादिणो । नि० सू०
 हिं० ११ बा ।

पलायत-पलायमानः । बाव० २१७ ।
 पलाय-पलायितः । बाव० १२६ ।
 पलायण-पलायनं-कुतश्चिन्नायनम् । दश० १५१ ।
 पलायति-नदयति । नि० सू० प्र० १०२ बा । देवान्तरे
 गच्छति । नि० सू० प्र० ३७ बा ।
 पलालं-प्रकृष्टा लाला यत्र तल्लालम् । अनु० १५१ ।
 कद्वन्वानोनाम् । प्रभ० १२८ ।
 पलालखेला-नि० सू० प्र० ३२७ ध ।
 पलालपुंज-पलालपुञ्जः-मन्थोपरिष्यदस्थितः । बाचा०
 ३०६, ३०७ ।
 पलाला- । सम० ३०७ ।
 पलालुष्ठा-पलालोष्ठा । बाव० ५१६ ।
 पलाव-प्रलापः-वल्पः । प्रभ० ७५ । प्रलापः-निरर्थकं
 वचनम् । ठाणा० ५०८ । प्रलापः-आलापः । सम०
 १५७ ।
 पलाविल्लिहिति-प्रलाविध्यते । ओष० २१ ।
 पलावियं-प्लावियम् । बाव० ६३० । प्लावितम् । वृ०
 हिं० २०६ बा ।
 पलासं-कोमलं । नि० सू० प्र० ११८ बा । अष्टम-
 भवनवासोदेवस्य चंश्यवृत्तः । ठाणा० ५८७ । वृक्षविशेषः ।
 भग० ८०३ । पलाशः-वदनस्य पुत्रस्त्वानोयो देवः ।
 भग० १६६, ५११ । पलाशः-किशुकः । प्रज्ञा० ३१ ।
 पलाशः-संदर्पवते दिग्दृष्टिःकूटनाम । ज० प्र० ३६० ।
 पलाशः-किशुकः, भगवत्यामंकादयसतके कृतोयोदेशकः ।
 भग० ५११ । पलाशः-दलः । शाता० ६६ ।
 पलिअं-पर्यङ्कः । ज० प्र० ८५ । पर्यङ्कः-सपातनम् ।
 ज० प्र० १५८ ।
 पलिअ-पलितं-नाशुः । ज० प्र० १११ । दश० १११ मं दुपु-
 षितमनुष्ठानम् । ... २५२ ... ६१६ । प्रक-
 पलिआम-ज परिषाए कत परिषायो स्वककपनाहावि
 आम त पलिआम । नि० सू० हिं० १११ ...
 पलिउंचंति-प्रतिकुञ्चः स्वरोपप्रच्छावकतया । उत्त०
 ६५६ ।
 पलिउंचंति-उद् प्रयोवनानिवादन पृष्टाः सन्तोअनुवदते
 न वामुकः । मया वा तत्र वप नदनी इति ।

वत्त० ५५३ ।

पलिउचण-पलिकुञ्चन-परि-समन्तात् कुञ्चयन्ते-वक्रतामा-
पायन्ते क्रिया येन मायानुष्ठानेन तत् । माया । मूय०
१७१ ।

पलिउचणा-परिकुञ्चन-अपराधस्य द्रव्यक्षेत्रकालभावाना
गोपायनमन्यथा सतामन्यथा भणन परिकुञ्चना परिवञ्चना
वा । ठाणा० २०० ।

पलिउचणापायच्छिद्यत्-परिकुञ्चन-अपराधस्य द्रव्यक्षेत्र
कालभावाना गोपायनमन्यथा सतामन्यथाभणन परिकुञ्चना-
परिवञ्चना वा प्रायश्चित्तम् । ठाणा० १९९ ।

पलिउचपति-निहनुवते, सवपि प्रमादस्खलितमाचार्यादि
नाडमोचनादिकेऽवसरे पृष्ठा सन्तो मानुष्यानेनावगवाउ-
भयाग्निहनुवते । सूत्र० २३३ ।

पलिउचिअ-मनोज्ञ गोपित्वा । आचा० ३५५ ।

पलिउचुणया-प्रतिकुञ्चन सरलतया प्रवृत्तस्य वचनस्य
खण्डनम् । भग० ५७३ ।

पलिउचे-मोहनीयस्य एकोनविंशतितमस्थानम् । आब०
६६१ ।

पलिउच्चिद-परि-सम ताद् योगिका परिज्ञानिन । भग०
१३० ।

पलिओवम-पल्पोपम । अनु० १८० । पल्पोपमम् (?) ।
पल्पोपमा येषु तानि पल्पोपमानि असङ्ख्यातवर्षकोटा-
कोटीप्रमाणानि । ठाणा० ८६ । पल्पोपम-पल्पोपम-काल
मानविशेष । भग० २१० । पल्पोपमम् । भग०
२७५ । ८८८ । पल्पोप-वक्ष्यमाणस्वरूपेणोपमा यस्य
तत्पल्पोपमम् । ज० प्र० ९२ । पल्पोपम-उद्धाराद्धा
क्षेत्रभेदैर्विधाय, प्रत्येक बादरसूक्ष्मतया द्वया, अङ्गुलमान
वाससप्तष्टकण्डतदसङ्ख्येयसङ्कोटारात् - प्रतिपमयवयशत
स्पृष्टोत्तरप्रदेशापहारैः । अनु० १०० ।

पलिच्छिद्य परिच्छिद्य-यथास्वविषयग्रहण प्रतिनिवृत्त ।
आचा० १९३ । परिच्छिद्य-परिवारव्यभिचयिलक्षणं सूत्रा
योमयैश्च युक्त । ध्य० द्वि० १ अ । प्रतिच्छिद्य-
आच्छादित । ज्ञाता० ९६ ।

पलितमि-प्रदोषे-अत्याकुर्वीकृते । उक्त० ५५५ ।

पलित्त-पराम्न । वृ० द्वि० ७२ अ । प्रकर्षेण दीप्त-
प्रदीप्त । ज्ञाता० ६१ । प्रकर्षेण ज्वलितम् । भग० १२१ ।
प्रदीप्त । दशा० ९२ । पर्याप्त-प्रतिपूर्ण । जीवा० २६६ ।
प्रदीप्तम् । आब० ९१ ।

पलित्तक-प्रदीप्तक-प्रदीपकनम् । प्रभ० ६० ।

पलित्तजाला-प्रदीप्तज्वाला । प्रभ० १४ ।

पलित्तनेह-पर्याप्त-प्रतिपूर्णः स्नेह तेषादिरूपो यस्य तत्
पर्याप्तनेहम् । जीवा० २६६ ।

पलित्तपार्य-प्रलिप्तपादम् । आब० १३७ ।

पलित्तय-प्रदीप्तम् । उक्त० १०२ ।

पलिपासग-बधना । नि० चू० द्वि० ५९ आ ।

पलिवाहिर-परि-समन्तात् नुरोरवग्रहात् पुरत पृष्ठतो
वाऽप्यनागतं सदा कायभृते बाह्यः स्याद् । आचा० २१५ ।

पलिभजण-पायम्मि पलिभजण । नि० चू० प्र० २४५
अ ।

पलिमज्जह-प्रतिभज्यते । आब० ३०८ ।

पलिभाग-प्रतिभाग-प्रतिविम्बम् । प्रज्ञा० ३०५ । प्रति-
भाग-साहस्यम् । भग० ८९७ । प्रतिभाग-साहस्यम् ।
प्रज्ञा० ४९१ । प्रतिरूपो भाग प्रतिभाग-प्रतिविम्बम् ।
आब० ३३८ ।

पलिमेओ-खडाखडिकरण । नि० चू० प्र० २४४
आ ।

पलिमथ-पलिमथ-कालचणन । ठाणा० ३४४ ।
ओपधिविशेष । प्रज्ञा० २३ । पलिमथ-दोषविशेष ।
ओष० १७७ । पलिमथ-विघ्न । सूत्र० ६५ ।
मज्जमे मथि-जति जेग सो । नि० चू० प्र० १९६ आ ।
पलिमथ-विलोडन विघातश्च । मूत्र० ४२५ । विघ्न ।
ठाणा० ८ । परिमथ-स्वाभ्यायादिक्षति । उक्त०
५८८ । पलिमथ-दोषविशेष । ओष० ४९ । पलि-
मथ-दोषविशेष । ओष० १०५ ।

पलिमथए-वधनीयात् । उक्त० ३११ ।

पलिमथय-वृत्तवनक कालवनक । भग० २७४ ।
धान्यविशेष । भग० ८०२ ।

पलिमथू-परिमथू-पातक । ठाणा० ३७३ ।

पलिमत्ता-गोमख । भ्य० प्र० १२१ अ ।

पलियंक-गिहिनियेज्जा । नि० पू० द्वि० ६५ अ ।
 अङ्कः । नि० पू० द्वि० २५६ अ । पल्पङ्कः-धाम्या-
 विशेषः । अ० द्वि० ३७० आ । पर्यङ्कः-मन्त्रादि ।
 सम० ३६ । पर्यङ्कः व्यासनविशेषः । अ० १११ ।
 पर्यङ्कः-विशिष्टधाम्या । अ० २४६ । पर्यङ्कः । दश०
 ११७ । व्यासनविशेषः । ठाणा० २६६ ।
 पलियंकशितरण-पलपङ्कनिपणः-पर्यङ्काननियणः ।
 बीवा० २२८ ।
 पलियंत-पत्योपमान्त-पत्योपमस्यान्तः मध्ये वर्तते तत्
 परि-समन्तात् अन्तोऽप्येति पर्यन्त-सान्त्वामिति । सुत्र०
 ५७ ।
 पलियंतकर-पर्यंतं कर्मणा संहारस्य वा करोति तच्छो-
 तश्चेति पर्यंतकरः । आचा० १७१ ।
 पलिय-अनुच्छानम् । आचा० २५२ । पत्योपमम् ।
 आव० ३६ । पलितं-कर्म । आचा० १८६ । पलितं-
 कर्म । आचा० २०३ । कर्म । आचा० ३०७ ।
 पलियत्तण-परावृत्तिम् । नि० पू० तृ० २७ अ ।
 पलियस्सओ-परिपार्श्वतः । अ० २६६ ।
 पलिसप्पइ-परिसर्व्वति परि-समन्ताद्गच्छति । अ०
 ७६३ ।
 पलिहा-परिधा-अथ उपरि समघातरूपा । ओप० ३ ।
 पलिहोच्छृष्ट-पर्यंबक्षितः-प्रमारितः । ओप० १८ ।
 पलोणा-प्रकल्पेण लीनाः लय-विनाश गताः प्रलीनाः ।
 अ० द्वि० ४४० आ ।
 पलोवणग-प्रशीपनकः । आव० ७४२ । प्रदोपनकं-
 अग्निः । आव० ८२० ।
 पलोवेइ-प्रदोपयति । आव० ५२ ।
 पलेइ-प्रकल्पेण लीयते प्रलीयते-अनेकप्रकारे संहारं बभ्र-
 मीति । सुत्र० २३५ ।
 पलेमाण-प्रलोयमानः । आचा० १८० । प्रलीयमानः-
 मनोऽतिद्विगार्थेषु पीन-पुन्येनैकेन्द्रियद्वीन्द्रियादिका जाति
 प्रकल्पयति सवाराविच्छिन्ति विदवतीत्यर्थः । आचा०
 १८१ ।
 पलोएंत-प्रलीकमानः । आव० १६६ ।
 पलोएति-गृह्णाति । नि० पू० द्वि० १६ आ ।

पलोक्कइ-प्रलीकयते-प्रकल्पेण निश्चोयते । अ० २४६ ।
 पलोट्टइ-प्रतोडति-परिवर्त्तते । अ० १०२ । प्रलोट्टयते ।
 आव० ६२१ ।
 पलोडेति-विप्रतारयति । वृ० तृ० ८६ आ ।
 पलोयए-प्रतोक्कयेत्-पर्यालोचयेत् । आचा० ४२६ ।
 पलोयणा-रसवतोए पति विशिष्टाबो अणाति पलोइत्
 भणाति इतो इतो य पयस्थाहिति एष पलोयणा । नि०
 पू० प्र० १८५ आ ।
 पल्लंक-पल्पङ्कः । आव० ५७८ ।
 पल्लंघणं-प्रकृष्टलङ्घनं-प्रलिङ्घनम् । अ० ६२५ । पीनः-
 पुन्येनातिव्रमणं प्रलङ्घनम् । ओप० ४२ । प्रलङ्घनम् ।
 प्रसा० ६६ । प्रमङ्घनं अगेलादेः । ठाणा० ४०६ ।
 प्रलङ्घन-सामाग्येन गमनम् । उत० ५११ ।
 पल्ल-पल्प-वशकटादिकृतो धाम्याधारविशेषः । ठाणा०
 १२४ । पल्पः-भोगादिमयो धाम्याधारविशेषः । अ०
 २७४ । पल्पो-धाम्याभयविशेषः । अ० प्र० ६५ ।
 पल्पम् । अनु० १८० । पोहृं । नि० पू० द्वि० १४७
 आ । पल्पं-वशकटादिकृतो धाम्याधारः । वृ० द्वि०
 १६८ आ ।
 पल्लक-पल्लकः-साटदेशे धाम्याधारविशेषः । नदी० ८८ ।
 पल्लग-पल्पङ्कः-साटदेशप्रसिद्धो वषट्त्वेन निर्मापितो धाम्या-
 धारकोष्टकः । अ० प्र० ३०० । पल्लकः-साटदेशे धाम्या-
 लयः । आव० ४११ ।
 पल्लच्छिञ्जति-प्रस्तीयते-प्रच्छादयति । आव० ६२३ ।
 पल्लट-पर्वतशिलरत्नं गण्डर्षल इव स्वाभयाबलितम् । अ०
 १३४ ।
 पल्लरथ-पर्यस्त-निवेशितम् । विवा० ४६ ।
 पल्लरथय- । नि० पू० प्र० ७ अ ।
 पल्लरियया-पर्यास्तका प्रविष्टा । उत० ८ ।
 पल्लरथेइ- । दश० पू० ४४ अ ।
 पल्लय-पल्लकः-साटदेशे धाम्याधामः । आव० ७५ (?) ।
 पल्ललं-पल्ललं-नक्षत्रम् । अ० १४ । पल्ललं-प्रत्हादन-
 क्षीलः । अ० २३८ ।
 पल्ललए-पल्ललं-आक्षतं सरासि । प्रसा० ७२ ।
 पल्लव-कोमलपत्रम् । अ० ६२ । किञ्चलम् । साता०

३६ । पल्लव - प्रल्हादनघील । ज्ञाता० ६३ । पल्लव -
जातपूर्णप्रथमपत्रभावरूपः । ज० प्र० ३२४ । पल्लव -
अङ्कुल । सम० ६१ । धालामङ्ग । आचा ३४५ ।
पल्लव - सञ्जातरिपूर्णप्रथमपत्रभावरूप । जीवा० २२६ ।
पल्लवग-पर्ययदिमाण-अभिधेयादि तद्वमसङ्ख्यायान यथा
'परित्ता तवा', पर्ययशब्दस्य 'पल्लव'ति निर्देश, प्राङ्-
तत्वात् पर्यङ्-पत्यङ् इत्यादिवदिति, अथवा पल्लवा
इव पल्लवा - अवयवास्तत्परिमाणम् । सम० ११३ ।
पल्लवप्राहिणी-पल्लवमात्रप्राहि । वृ० प्र० ५८ अ ।
पल्लवप्रविभक्तिक-विशतितमनाख्यभेद । ज० प्र० ४१७ ।
पल्लावाङ्कुर-प्रवाल । प्रज्ञा० ३१ ।
पल्लि-ग्राम । वृ० वृ० ७२ अ । गामो । नि० वृ० प्र०
११५ अ ।
पल्ली-सन्निवेश । आव० ५७८ । पल्यन्तेजया दुःकृति-
विधायिनो जना इति वृषयद्गनाद्याश्रित. प्रा०तजननिवाश-
उत्त० ६०५ ।
पल्लीण-प्रलीन-पञ्चात् प्रकर्षेण लीन । भग० ६२४ ।
पल्लीपति- । ठाणा० २७० ।
पल्लोट्ट-प्रवृत्त-उत्पन्न । ज्ञाता० २६ ।
पल्लोय- । द० (?) ।
पल्लोषम-पल्लोषम-शीर्षपट्टे लोकेव गणितस्य विषयोऽथ
परमोपमिक कालपरिमाणम् । जीवा० ३४५ ।
पल्लुगा- । आव० १४८ ।
पल्लुहस्य-पयस्त-अधोमुखतया न्यस्तम् । भग० १८० ।
स्थापित । आव० ७०३ ।
पल्लुहस्यमुह-पयस्त-अधोमुखतया न्यस्त मुखम् । भग०
१८० ।
पल्लुहस्यय-पर्यस्तित-पर्यस्तोक्त सर्वतः निक्षिप्तम् ।
ज्ञाता० २१६ । भग० १६० । पर्यस्तम् । दश० ४४ ।
पल्लुहस्यया-पयस्तिका । भोगपट । वृ० द्वि० २५३ अ ।
पर्यस्तिका जानुजङ्घोपरिवस्त्रवेष्टनाऽऽत्मिका । उत्त० ५४ ।
पल्लुह-मन्त्रविशेष । प्रज्ञा० ५५ ।
पल्लुहवेशज-पल्लुहिक । ज० प्र० १६१ ।
पल्लुह-प्रल्लुहति । ठाणा० २३४ । प्रल्लुहति-दुष्प्रति-
लेखितदुष्प्रवृत्ते प्रथमो भेद । आव० ६५२ ।

पल्लुहविण-पल्लुहिक-देशविशेष । ज्ञाता० ४१ ।
पल्लुहविय- । भग० ४६० ।
पल्लुहो-क्रोधादिपरितारोपशमात् प्रल्हादितः-आपन्नसुख ।
आवा० १४० ।
पल्लुहपणभाव-प्रल्हादनभाव-चित्तप्रसन्निरूपोऽभिप्राय ।
उत्त० ५८४ ।
पल्लुहट्ट-पल्लुठ-एकान्तेन विस्मृतम् । ०५० द्वि० ७७ अ ।
पल्लुह-प्रपञ्च-पर्याप्तिकापर्याप्तकसुभगादिद्वन्द्वविकल्पः ।
आवा० १७० । प्रपञ्चः-ससार । सूत्र० १६५ । प्रपञ्च-
विस्तार । प्रश्न० २२ । प्रपञ्च-उपहासवचनम् । वृ०
द्वि० ६० अ । प्रपञ्च-प्रत्युपेक्षणमनुकरणम् । वृ० द्वि०
१८० अ ।
पल्लुह-उद्वष्टकान्-कुर्वन्ति । ओष० ८६ ।
पल्लुहण-प्रवञ्चन-विप्रतारणम् । प्रश्न० १७ ।
पल्लुह-प्रपञ्चते-अप्यक्तोक्तोति प्रपञ्चयति वा, विस्तारयति
लेखकामादि वा सा प्रपञ्चा, प्रपञ्चयति वा-स्रस्यति
आरोग्यादिति प्रपञ्चा । ठाणा० ५१९ । इपत् प्रपञ्चा,
जन्तो सपनी दशा । दश० ८ ।
पल्लुह-प्रवञ्चयते-मुखमकटिका करोति । उत्त० ५१ ।
पल्लुह-पल्लवक-उत्पलवनकारी । भग० ६२८ ।
पल्लुह-पल्लवक-यो क्षम्पादिभिर्गर्तादिकमुत्पलवते गर्तादि-
लङ्घनकारी, तरति नद्यादिक यो इति । ज० प्र० १२३ ।
पल्लवक-य उत्पलवते नद्यादिक वा तरतीति । औप०
३ । पल्लवक-य उत्पलवते गर्तादिक क्षम्पाभिर्लङ्घयति
नद्यादिक-वा तरति स । अनु० ४६ । पल्लवक-य
उत्पलवते नद्यादिकं वा तरति । प्रश्न० १४१ । प्रवकः-
सुपर्णकुमार । प्रश्न० १३५ ।
पल्लुह-समुद्दिदितु जे तरति ते पवगा । नि० वृ० प्र०
२७७ अ ।
पल्लुह-प्रवत्तै । आव० ५५६ ।
पल्लुहण-प्रपतनम् । ठाणा० ३२८ । घाणत्यो उडड
उपपत्ता जो पडह । नि० वृ० द्वि० ५२ अ । प्रपतन-
भूमिप्राप्तं सवगार्त्तं पतनम् । वृ० वृ० २२६ अ ।
पतन-तिष्ठत एव गच्छतो वा यस्तुदुनम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
पल्लुहणता-प्रपतनता-प्रपतनया वा । ठाणा० २८० ।

पद्यलया—प्रपतनता—न च प्रयत्नेन चङ्कम्यते तत्र
 दुःख्यते । आव० ४०५ । प्रपतना—वङ्कगतेऽनुपूर्वो भेदः ।
 प्रज्ञा० ३२८ ।
 पद्यलक—कटकम् । बोध० ५२ ।
 पद्यल—लवनं—मनाक् पृथुतरविक्रमगतिगमनम् । जीवा०
 १२२ । प्लवनं—मनाग् विक्रमवद् गमनम् । जं० प्र०
 ३८८ । प्लवनं—घावनम् । उक्त० १३५ । प्लवने—
 मनाक् पृथुतरविक्रममति गमने । राज० २२ ।
 पद्यलसुय—पवनसुतः । पद्य० ५०—१ ।
 पद्यल—प्रपद्यः । उक्त० २२० ।
 पद्यतपनिष्कृग—प्रवचनं—आगमं निहनुवते—अलपत्यन्यथा
 प्ररूपयतीति प्रवचननिह्वः । ठाणा० ४१० ।
 पद्यति—प्रयुक्ति—वार्ताम् । ज्ञाता० २१५ ।
 पद्यत्—वृत्त—उरक्षेपावस्थीतो विक्रान्त मनागभारेण प्रवर्त-
 मानम् । जीवा० २४७ ।
 पद्यत्—प्रवृत्तिः निर्गमो यस्य स तथा । जं० प्र० २६० ।
 पद्यत्तण—प्रवर्तनं—प्रयमप्रारम्भः । वृ० द्वि० १६६ बा ।
 पद्यत्तय—प्रवृत्तक—प्रयमसमाप्तमाहूद्दंमाक्षेपपूर्वकप्रवर्तमा-
 नम् । जीवा० १६४ ।
 पद्यति—प्रवृत्ति—तप संयमयोगेषु यो यत्र योग्यत्वं तत्र
 प्रवर्तति । असह च निवर्तयति गणचिन्तकः प्रवृत्ति ।
 प्रभ० १२६ । प्रवर्त्ता प्रवर्त्तकः । प्रज्ञा० ३२७ ।
 पद्यतिणी—पद्यविहसंयतीए पद्यमा । नि० चू० प्र० १३२
 बा । प्रवर्त्तिनि—समस्त्रसाध्वीना नायका, आचार्यस्था-
 नीया । व्य० प्र० १४१ ।
 पद्यत्तिय—पद्यिक—ताम्रमयनङ्गुलीयकम् । ज्ञाता० १० ।
 यथोचितप्रयत्नयोगेषु साधुत्वं प्रवर्त्तयन्तीत्येषोऽक्षः । व्य०
 प्र० १७१ बा । प्रवर्त्तित—प्रेरितः । सम० ८२ ।
 प्रवर्त्तितम्—प्ररूपितम् । उक्त० ४७५ ।
 पद्यत्तिवाउ— । नि० चू० प्र० ३४६ म ।
 पद्यत्ती—प्रवर्त्तयति—साधुनाचार्योपदिष्टेषु वंशावृत्त्यादिद्वि-
 त्ति प्रवर्त्ता । ठाणा० १४३, २४४ । प्रवृत्ति—वार्ता ।
 बोध० ५६ ।
 पद्यत्तीए—प्रवृत्तिक । ज्ञाता० ३६ ।
 पद्यनवाण—पद्यनवाणः—तथाविधपवनस्वरूपतया परिणत ।

जं० प्र० १२५ ।
 पद्य—प्लवकः । आव० ४२७ । प्लवकः । नंदो० १६५ ।
 पद्यल—प्रवचनं—द्वादशाङ्गं जिनशासनम् । प्रभ० २ ।
 प्रवचनम्—श्रुतम् । आव० ३२६ । प्रवचनम् । आ० (?)
 ४८६ । प्रवचनम्—द्वादशाङ्गं सूत्रार्थतदुभयरूपम् । आव०
 ५१० । प्रवचनं—तीर्थम् । आव० ३२५ । प्रकर्षेणो-
 ष्यतेऽभिधेयमनेनेति प्रवचनं—आगमः । भग० ७६३ ।
 प्रवचन—आगमः । भग० ६१ । प्रवचनं—तीर्थम् । वृ०
 प्र० १६६ बा । प्रहृष्टं—प्रशस्तं प्रगत वा वचनं—आगम-
 मवचनं द्वादशाङ्गं तदाचार्ये वा सङ्घः । ठाणा० ५१५ ।
 प्रवचनं—श्रुतज्ञानम् । ज्ञाता० १२२ । प्रवचनं—श्रीचतुर्जेन
 जीवादयः पदार्था इति प्रवचनम् । प्रयत्नस्याऽभ्ययस्वेनाऽने-
 कायंघोतकत्वात् प्रगत जीवादिपदार्थव्यापक प्रयानं,
 प्रशस्तं आदो वा वचनं—प्रवचनं द्वादशाङ्गं—गणपिट-
 कम् । चतुर्विधभोग्यमणसङ्घोऽपि प्रवचनमुच्यते, जीवादि-
 तरव प्रवृत्तीति प्रवचनम् । विद्ये० २ । प्रवचनम् ।
 भग० ६६ । प्रवचन—तामान्यश्रुतज्ञानम् । आव० ८६ ।
 प्रवचन—श्रुतज्ञान सङ्घो वा, विशतित्पानके तृतीयः ।
 आव० ११६ । प्रवचनः—द्वादशाङ्ग—तदाचारे वा सङ्घः ।
 सम० १४ । प्रवचनं—आगमः । आव० ६१ । प्रवचन-
 द्वादशाङ्गं गणपिटक सङ्घो वा । आव० ६८ । प्रवचन-
 प्रशस्तवचन—प्रधानवचन—प्रयमवचन वा । अनु० ३८ ।
 प्रवचन—चतुर्वर्गसङ्घः । वृ० द्वि० १६८ बा । कुवाल-
 सय सधो । नि० चू० प्र० १०३ अ । प्रवचनं—प्रवचन-
 मपि तीर्थम् । विद्ये० ५६१ ।
 पद्यलउठनावणता—प्रवचनस्य—द्वादशाङ्गयोद्भावन-प्रभा-
 वनं प्रावचनिकत्वधर्मकथावादादिलब्धिविषयविदजननं
 प्रवचनोद्भावन तदेव प्रवचनोद्भावनता । ठाणा० ५१५ ।
 पद्यलकुसल—सूत्रार्थहेत्वादिप्रवचनावर्णवादिनिग्रहान्तगुणः
 । व्य० प्र० २२६ ।
 पद्यलगीतय्य—प्रवचनगीतार्थः—सर्वसारेण प्रवचनस्य गद्गी-
 तोऽर्थः । व्य० द्वि० ४१२ बा ।
 पद्यलपनावणया—प्रवचनप्रभावना—यथाशक्त्या मार्ग-
 देवता, विशतितमस्यालकम् । णाव० ११६ ।
 पद्यलभावणा—यथाशक्तिमार्गदेवतादिकया च प्रवचन-

प्रभावना । ज्ञाता० १२२ ।
 पवयणमाऊ-प्रवचनमाता । आव० ७७८ ।
 पवयणमाय-प्रवचनमातृ प्रवचनमात वा, उत्तराध्ययनस्य
 चतुर्विंशतितममध्ययनम् । उक्त० ५१३ ।
 पवयणरहस्य-अपवादपद, छेदमुक्त । नि० वृ० वृ०
 ८१ आ । प्रवचनरहस्य-अपवादपदम् । वृ० प्र० १३१
 अ ।
 पवयणवच्छल्लया-प्रवचन-द्वादशाङ्ग तदाधारो वा सङ्घ-
 स्नस्य वस्मलता-हितकारिता प्रत्यनीकत्वादिनिरासेनेति
 प्रवचनवत्सलता । ठाणा० ५१५ ।
 पवयणसार-प्रवचनसार-चारित्र । ज्ञाता० १६६ ।
 पवर-प्रवर-मुमग । जीवा० २७६ ।
 पवरकुन्दक-प्रवरकुन्दक-चोडाभिधान गन्धद्रव्यम् ।
 सम० ६१ । प्रवरकुन्दक-चोडाभिधानो गन्धद्रव्यवि-
 शेप । ज० प्र० ५१ ।
 पवरगवल-प्रवरगवल-वरमहिषशृङ्गम् । ज्ञाता० २२२ ।
 पवरघर-गवधर-अतिप्रधान । ज्ञाता० १२ ।
 पवह-प्रवहे यत् स्थानात् नदी वोडु प्रवर्तते स प्रवह ।
 ज० प्र० २६३ । प्रवह-मूल । ज० प्र० २६५ । प्रवह-
 ह्रदनिगम । ज० प्र० ३०६ ।
 पवहण किञ्च-प्लवनकृत्य-तरकाण्डम् । ज्ञाता० १६१ ।
 पवहण-प्रवहण-वेगसरादि । औप० ५६ । प्रवहण-
 यानम् । आव० ४२० ।
 पवा-प्रवा-उदकदानस्थानम् । आचा० ३६६ । प्रवा-
 उदकदानस्थानम् । आचा० ३०७ । प्रवा-आगमनगृहम् ।
 ठाणा० १५७ । भग० २३७ । प्रवा-जलदानस्थानम् ।
 प्रभ० ८ । प्रवा-जलदानस्थानम् । औप० ४१ । प्रवा-
 जलदानस्थानम् । प्रभ० १२६ । प्रवा-जलदानस्थानम् ।
 ज० प्र० १४४ । प्रवा-जलस्थानम् । ज्ञाता० ७६ ।
 गिःश्रादिषु उदगदाण ठाणं । नि० वृ० द्वि० ६९ आ ।
 पवाय-प्रवात-प्रपतजलोप । ज० प्र० २६ । प्रवात-
 गत । ज्ञाता० १९१ । प्रवाद-स्वात्र । सूत्र० १११ ।
 प्रमतो यत्र पवतात् पानीय पतति । वृ० द्वि० १०६ अ ।
 पवाओ गर्ता । वृ० वृ० ५७ अ ।
 पवात-प्रवात । वृ० द्वि० ३१ अ ।

पवातखड्डा-प्रपातगर्ता । आव० ३७४ ।
 पवाय-प्रपाय-उत्तरोष्ठतलम् । ज० प्र० २३७ । प्रवात-
 पर्वतात्प्रपतजलमग्नह । सम० ८५ । प्रवात-प्रपतजन-
 सन्तान । सम० ४५ । प्रवात-गर्ता । विपा० ५५ ।
 प्रवातः भूवो यत्र मुमुषवो जनः ऋम्पा ददति, अथवा
 प्रवात रात्रिघाटी । ज० प्र० ६६ । प्रवात-भृगुयज्ञ
 जन काञ्चित् कामना कृत्वा प्रपतति । ज० प्र० १२४ ।
 प्रपातं-गच्छन्नस्खलनहेतु पापाण भृगु वा । ज०
 प्र० २२३ । प्रवाद-प्रकर्षेण प्रतिवादनमस्मिन्निति । उक्त०
 ७३ । प्रवात-भृगु । ज्ञाता० ६६ । पवाद-सर्वज्ञोप-
 देशम् । आचा० २२७ । छप्रटच्छानदी प्रपात । भृगु-
 पातादिक वा । व्य० प्र० ६१ आ । प्रवाद-प्रकृष्टो
 वाद प्रवाद-आचार्यपारम्पर्योपदेश-प्रवाद । आचा०
 २२७ ।
 पवाय-प्रकर्षेण प्रधान आशो वा वाचक प्रवाचकः ।
 आव० ६१ ।
 पवायत-प्रपाततट-भृगुतट । ज्ञाता० २६ ।
 पवाया प्रवाता । आचा० ३२६ । प्रवाता-या ग्रीष्म-
 कालेऽपराहे उपलेपनादिकरणन धर्मं नाशयति । वृ०
 प्र० २६३ (?) ।
 पवालकुर-प्रवाल-शिलीदल तस्याङ्कुरः प्रवालाङ्कुर ।
 प्रज्ञा० ३६१ ।
 पवाल-प्रवाल-विद्रुमम् । भग० १६३ । प्रवाल-पल्ल-
 वाङ्कुर । भग० ३०६ । प्रवाल-पल्लवाङ्कुर । ज०
 प्र० २६, ३० । प्रवाल-पल्लवाङ्कुर । प्रज्ञा० ३१ । प्रवा-
 लम् । ज० प्र० १२२ । प्रवाल-पल्लव । ज० प्र०
 १६८ । प्रवाल-पल्लवाङ्कुर । ठाणा० ३४५ । प्रवाल-
 पृथिवीभेद । आचा० २६ । प्रवाल-शिलादलम् ।
 प्रज्ञा० ३६२ । प्रवाल-विद्रुम । प्रज्ञा० २७ । प्रवाल-
 पल्लवाङ्कुरः । औप० ७ । प्रवाल-ईपटु-मीलितपत्र-
 भायरूप । (?) । प्रवाल पल्लवम् । दश० १८५ ।
 प्रवालक-विद्रुम । उक्त० ६-६ । प्रवाल-विद्रुम ।
 जीवा० २३ । प्रवाल-विद्रुमम् । प्रभ० ३८ । प्रवाल-
 पल्लवाङ्कुरम् । जीवा० १८८ । प्रवाल-पल्लवाङ्कुर ।
 जीवा० १८७ । प्रवाल-रत्नविशेष, प्रवालाङ्कुर ।

जीवा० १६१ । प्रवालः-ईयदुग्मोलितपत्रभाव । जीवा०
२२० । प्रवाल -ईयदुग्मोलितपत्रभाव -पत्तव । जीवा०
२६४ ।

पवालता-प्रवालता-नवाडकुरता । ठाणा० २६७ ।

पवालघण-प्रवालघण-विद्रुमघण । ज्ञाता० २३० ।

पवालियो परिणमति-प्रवालिन परिणमति-प्रवाल -

पल्लवाडकुरस्तद्वृत्तया परिणमति । सूय० १७२ ।

पवाह-प्रवाह-अनादिकालत ततिपतित । जीवा० २१७ ।

प्रवाह-अनादिकालत-ततिपतित । ज० प्र० ६२ ।

पविद्रुण-प्रविक्रोण-गमनागमनाभ्यां व्याप्त । जीव० ४ ।

पविद्रुण-प्रविक्रीण-गमनागमनाभ्यां व्याप्त । ज्ञाता० ३ ।

पविकृत्यद्-प्रविकृत्यते-आरमान शुधते । सम० ५४ ।

पविउजआयति-प्रकर्वेण विद्युत् कुवति । ज० प्र०

३८६ ।

पविज्जल-विपरिपूर्वादिना पिच्छल । सूत्र १३६ ।

पविउजुयाति- । भग० ६६५ ।

पविद्रु-प्रविष्ट-एककाल तद्भावेन परिणत । जीवा०

६८ । प्रविष्ट-व्यवस्थित । जीवा० १०५ ।

पविद्रुपुत्र-प्रविष्टपुत्र-परिणतपुत्र । जीवा० ६८ ।

पविणेति-प्रविनयति-क्षयति । भग० १०० ।

पवितर-प्रवितर-स्फुटितम् । जीवा० १२२ ।

पविक्तय-पवित्रक-ताम्रमयादडगुलीयकम् । जीव० ६५ ।

पवित्रक-अडगुलीयकम् । भग० ११३ । पवित्रक-अडगु

लीयकम् । जीव० ६३ ।

पविता पवित्रा-अहिंसाया पञ्चपञ्चासतत नाम । प्रभ०

६६ ।

पविति-प्रवृत्ति । आवा० ५१३ ।

पवित्तिवाउय-प्रवृत्तिव्यापृत-वाताभ्यापारवानु वातानि

वैक इति । जीव० १३ ।

पविस्ती-प्रवृत्ति यथायोग वैयावृत्त्यादौ भाधुना प्रवक्त ।

आवा० ३५३ ।

पवित्थर-प्रविस्तार-घनघान्वादिविस्तार परिग्रहस्य विश

तिसत नाम । प्रभ० ६२ । प्रविस्तार-घनघा याद्विपद-

चतुष्पदादिभिमुतिविस्तर । उपा० २ ।

पविद्रु-प्रवृद्ध-उपचाररहितम् । वृ० वृ० ११ अ ।

पविद्धत्य-प्रविध्वस्त-सर्वथा भस्मसादुमुतम् । जीवा०
१२२ ।

पविनक्त-प्रविभक्त-प्रतिनियतम् । प्रज्ञा० ३२६ ।

पविभक्ती-प्रविभक्ति-प्रकर्वेण स्वकासम्मोहाभावलक्षण

विभाग पृथक्त्वा । उक्त० ८३ ।

पवियवखणा-प्रविचक्षणा, अम्यासातिशयत क्रिया प्रति-

प्राविष्यत । उक्त० ३२० ।

पविधारणा-प्रविचारणा, प्रज्ञापनायाश्चनुद्धिततम पदम् ।

प्रज्ञा० ६ ।

पविधारियत-प्रविचारयत् । उक्त० ३८६ ।

पविरल-प्रविरल-लम्बमानम् । जीवा० २६८ ।

पविरलरत्नकुसिय-प्रविरला प्रस्पृष्टिका-विप्रयो यत्र

तनया । भग० ६६५ ।

पविरलकुसिय-प्रविरलस्पृष्ट-प्रविरलानि घनभावे कदम-

सम्भवाःप्रकर्वेण यावता रेणव स्थगिता भवन्ति तावन्मात्र-

णोत्कर्षेण स्पृष्टानि-स्पर्शानि यत्र वर्षे तत् प्रविरल-

स्पृष्टम् । जीवा० २४५ ।

पविरलसाहसहिओ-प्रविरलसानुसहित । आवा० २६३ ।

पविलीण-प्रविलीण-नवनीतमिव सवया गलितम् । जीवा०

१२२ ।

पविरल्लय-विस्तारवत् । प्रभ० ६२ ।

पविसद्-प्रविसति-पविसद् । आवा० ३६५ ।

पविसमाण-प्रविसानु । सुप० १२ ।

पविसारिय-प्रविधारितम् । दश० ६६ ।

पविसिण-णिगच्छति णिति । नि० चू० प्र० ५१ अ ।

पविसिद्यओ-शोपित । आवा० ४२३ ।

पवोलाए-तत उद्धमधीतागम परिणनायसङ्काव सत्

प्रकर्वेण विकृष्टतपसा षोडयेत् प्रपीडयेत् । आवा० १६२ ।

पवोला-प्रपीडन-बद्धपीडनम् । दश० १५३ ।

पवुडुदेव-प्रवृष्टो देव । आवा० ३८६ ।

पवेअए-प्रवेदयति-कथयति । दश० २६६ ।

पवेइआ-प्रकर्वेण प्रगस्ताऽऽरो वा वेदिता प्रवेदिता ।

आवा० २५ ।

पवेइय-प्रवेदित-प्रकर्वेण स्वय साक्षात्कारित्वलक्षण

ज्ञात । उक्त० ८१ ।

पवेइया-प्रवेदिता-केवलालोकेन प्रकषेण वेदिता प्रवेदिता
विज्ञाता । दश १३७ ।
पवेईय-प्रवेदित-प्रतिपादितम् । आवा० १३४ ।
पवेतण-प्रवेदन-प्रकषण फलकथनम् । वृ० वृ० २५ अ ।
पवेदण-प्रवेदन-प्लुक्तम् । वृ० द्वि० ६३ आ ।
पवेपत्ति-प्रवेपते दन्तवीणादिसमावित कम्पते । आवा०
३०६ ।
पवेस-प्रवेग-कुड्यस्फुल्लस्वमृद्योजनाभ्युच्चमिति । ठाणा०
२२७, २६४ । प्रवेश-निमज्जन जलप्रवेश । उक्त०
७११ । प्रवेग-उपपात । आवा० ६९ ।
पवेसण-नवमशतकसरकनृतीयोद्दृष्टके गाङ्गायामिषानानगर
कृतनरदादिगतप्रवणनविचार । भग० ३३६ ।
पवेसणए सत्यतरादुद्वृत्तस्य विज्ञातीयगती जीवस्य प्रवे
गन, उरगान् इत्ययम् । भग० ४४२ ।
पवेसियल्लओ-प्रवेशित । आवा० ४०५ ।
पवेसत्ता-प्रवेगपिरगानोत्था । आवा० ६६२ ।
पवव-पव-मेघलादि दृष्टा पवतो वा । सूत्र० १४७ ।
पव जानकुपरादि । उक्त० ८४ । पव-पथ । मूय०
१५५ । प्रमव-पुत्रज म । पाता० ३३ । अमावासी
पीणमामो वा तदुपलभित पथोऽपि पव । ठाणा० ३७० ।
प्रव-कौमुदीप्रभृति । पाता० ७६ ।
प०३इए-प्रवञ्जित-पापान्निष्कान्त । दश० २६२ । प्रवञ्जय
युष्टान्निष्कामयम् । उक्त० ४०६ ।
प वहुओ-प्रवञ्जित-प्रकषेण-विषयामिष्वङ्गादिपरिहाररु-
पण प्रञ्जितो-निष्कान्त । उक्त० ४४२ । प्रवञ्जित ।
आवा० ४३४ ।
पववहुतो-ववत-इन्द्रदत्तराजस्य दास्येत् । उक्त० १४८ ।
प०३इय-प्रवञ्जित-साह्यम् । अनु० २४४ । प्रवञ्जित-
प्रगत-नाप्त, प्रवञ्जित-प्रद-या प्रतिपन्न । ज० प्र०
१४३ । प्रवञ्जित-अष्टुशतानुदेवपुत्रवव । आवा० टी०
१६३ ।
प०३ए-वगो । नि० पू० प्र० ६० आ ।
प०३ओ-उपमो देहादि । नि० पू० वृ० २१ अ ।
प०३यो-पन्नगारायो । नि० पू० द्वि० ६९ आ । पवण-
स्थावरविषय । मूय० ३०७ । पवक-वाद्यविषय ।

प्रभ० १५६ । पवंग-इसुप्रभृति । भग० ३०६ ।
पवंग-इक्वादि । ज० प्र० १७४ । पवग । प्रभा०
३७ । पवंग-इक्वादि । जीवा० २६ । वनस्पतिविशेष ।
सूत्र० ३०७ ।
प०३ञ्ज- । शता० २०२ ।
प०३ञ्जा-प्रव्रजन-गामन पात्राचरणभ्यापारेण्विति प्रव्रज्या ।
ठाणा० १२६ । प्रव्रज्या । ठाणा० ४७३ ।
प०३ट्टण-पुगो पुगो पञ्चट्टण । नि० पू० प्र० १६० आ ।
प०३णो-पञ्चणो-कालिकादि । भग० ४७३ ।
प०३वतओ-ववत-दास्येत् । आवा० ३४३ ।
प०३वतिद-ववतेन्द्र । मूय० ७८ ।
प०३वतिपग-पवत्रिकम् । आवा० २१० ।
प०३वदेसकाल-पवदेवकाल । आवा० १४६ ।
प०३वपेच्छतिणो-काश्यपगोत्रभेद । ठाणा० ३६० ।
प०३ववोय-पववोज-इक्वादि । सूत्र० ३५० ।
प०३वय-पवग-तापसभे । आवा० ६७३ । पवत । ज०
प्र० ४२६ । वृणविशेष । प्रभा० ३३ । पवत । भग०
१७० । पवता पवतान्-उरसवविस्तारपालापवता-श्रीहा
पवता उज्जयन्तवैभारस्य । भग० ३०६ । पवत-
कीटापवत । ज० प्र० १६८ । पवत-युद्धगिरि ।
ज० प्र० ६६ । पवग-इक्वादि । उक्त० ६६२ ।
पवत-वित्तियोगाहृण द्वितोयो दास्येत् । आवा० ७०२ ।
पवत-मयुराय राजा आवा० ३४४ ।
प०३वयकडग-ववतक क भगु । प्रभ० ३६ ।
प वयगिह-पवतगृह-पवतगृह । आवा० ३८२ ।
प०३वयमह-पवतमह । जीवा० २८१ । पवतमहोरमय ।
पाता० ३६ ।
प०३वयय-द्वितीयवानुदेवपुत्रभव । सम० १५३ ।
प वयराया-पवतराज-ववते इ । जीवा० ३४७ ।
प०३वयविदुग पवनदुग-ववतममुपाव । भग० ६२ । मूय०
३०७ ।
प०३वया-ववया-ववयाग म पवत्येभ्यो वा । उक्त०
१६२ ।
प०३वराहू-पवणि-पीणमासां अमावास्यायां वा यवाक्रम
व इत्य मूयस्य वा उरगान् करोति म पवराहू । मूय०

२६० । पर्वराहुः-यः कदाचिदकस्मात्समागत्य निजविमानेन चन्द्रविमानं सूर्यविमानं वाऽन्तरितं करोति । जीवा० ३३९ । पर्वराहुः । भग० ५७६ ।
 पञ्चहृद्-प्रथमपदे-प्रकृष्टव्ययामिवोत्पादयति । भग० १६६ ।
 पञ्चहृणा-प्रथमपदा-भयोत्पादनम् । ओष० १०३ ।
 पञ्चहृत्स-प्रथमपदे-बाधते अन्तर्भूतकारिण्यत्वाद्वा प्रवाहयेत् । ठाणा० ३०३ । प्रथमपदे-ग्रामाचवालयेत्प्रिकाशयेत् कश्चित् उदर्को वा भागच्छति ततो नश्येदिति । ठाणा० ३१० ।
 पञ्चा-लोकपालस्य तृतीया परसद् । ठाणा० १२७ ।
 पञ्चाओ-पवाणि-वानुकूप्यं रादीनि । उक्त० २५१ ।
 पञ्चाण-प्रम्लान-मनक् मुषम् । ओष० १७० ।
 पञ्चाय-प्रम्लानः-अर्धंघुष्कः । विण्ड० १६ । प्रम्लानं-म्लानवृत्तम् । वृ० प्र० १७६ आ ।
 पञ्चापचिक्खल-प्रदातकर्मम् । ओष० ७३ ।
 पञ्चापण-प्रधाजन-रजोहरणादिवेदानेन संयमस्वीकरणम् । भग० १२२ ।
 पञ्चायणा-प्रवाजना । दश० ३१ ।
 पञ्चायणायरिओ-प्रवाजनाचार्यः-आचार्यविशेषः । दश० २१ ।
 पञ्चायणायरित प्रवाजनाचार्यः । ठाणा० २३६ ।
 पञ्चावणगा-पञ्चावणज्जग्निवत्सा पञ्चावणगा । नि० चू० द्वि० ४६ आ ।
 पञ्चावित्त-प्रवात्रितु रजोहरणादिदानेन । ठाणा० ५६ ।
 पञ्चाहा-प्रवाहा-अपकृष्यमिप्रकंपवन्ति उदकचहृत्नाति । भग० १६६ ।
 पञ्चिद्व-प्रविद्व-वन्दनक दददेव मरुति, कृति चर्मणि तृतीया दीपः । आब० ५४३ ।
 पञ्चिहृति-नगरिक्षेण विहि विवति । नि० चू० प्र० २५६ आ ।
 पञ्चोसण-पञ्चोसकं वाद्यविशेषः । प्रश्न० ७० ।
 पञ्चोणो-अमोगतिता, समुखगमनम् । नि० चू० प्र० २२५ आ ।
 पञ्चाव-पञ्चयति प्रसूयन्ते वा । सम० ६२ ।
 पञ्चात्कृ-पराजेतुम् । नदी० १५० ।

पञ्चात्तापकृत्-पञ्चादनुतापकः । उक्त० ३४० ।
 पञ्चानुपूर्वा-गणनानुपूर्वा द्वितीयो भेदः । ठाणा० ४ ।
 पञ्चिम-अधिक्षेपः । नदी० २१ ।
 पञ्चिमरुचक-दिक्कुमारिवास्तव्यपर्वतः । ज्ञाता० १२७ ।
 पसंग-प्रसङ्गः-अनुष्ठानम् । आचा० ६६ । प्रसङ्गः-वासेवनः । ओष० १६२ । प्रसङ्गो-अवशास्यानिष्टप्राप्तिः । नि० चू० प्र० २५ अ । प्रसङ्गः-परम्परा । वृ० द्वि० १२३ आ । प्रसङ्गः-भूयः कारापणम् । वृ० द्वि० १६३ आ । प्रसङ्गः-अभ्यासः । आब० ४२६ । प्रसङ्गः-आसेवनारूपः । सम० ४६ । प्रसङ्गः-तथाविधासक्तिरूपः । उक्त० ६१७ । प्रसङ्गः-अभ्यासः । नदी० १६४ । प्रसङ्गः-कामेषु प्रसङ्गनमभिपञ्जः, अत्रह्यण एकोनप्रितसप्तमं नाम । प्रश्न० ६६ ।
 पसंत-प्रशांत-सर्वथाऽसदिव । जं० प्र० ३८६ । प्रशांतः बहिवृत्त्या । भग० ४६०, ६२४ । प्रशांतः-प्रशान्मति क्रोधादिजनितोरमुष्यरहितो भवत्यनेनेति, परमगुह्यचः श्रवणादिहेतुसमुत्प्लसित उपशमप्रकपरिहरसः । अनु० १३५ । प्रशांतः-क्रोधादिदोषपरिहारात् । अनु० १४० । प्रशांतः-प्रकृष्टचित्तः । जं० प्र० १४६ । प्रशांतः । ओष० ३५ ।
 पसंतजोवी-प्रशान्तजोवी बहिवृत्त्यपेक्षया । प्रश्न० १०६ ।
 पसंते-पसन्ते-कपायोदयस्य विस्तीकरणत् । ज्ञाता० १०३ ।
 पसंघण-पसंघनं-सातयेन प्रवृत्तनम् । विण्ड० १३३ ।
 पसंस-प्रसस्य-प्रशस्यते सर्वैरप्यविमानेनाद्रियत इति लोभः । सूत्र० ६६ ।
 पसंसह-प्रशंसति-स्तीति-बहुमनयते । आब० ५८७ ।
 पससा-प्रसासा-वन्दनं-संस्तवः । आचा० २६ । प्रसासन-प्रससा स्तुतिः । आब० ८१६ ।
 पसंसि-प्रसासितः-स्तुतः । आचा० १२८ ।
 पसंसो-प्रसति-नावाकारतया व्यवस्थापिता प्राञ्जलकर-तरुणा । जं० प्र० २४४ ।
 पसंस-द्वे असुती प्रसुतिः । ज्ञाता० ११६ । प्रसुतिः-नावाकारतया व्यवस्थापिता प्राञ्जलकरतरुणा । अनु० १५२ ।
 पसञ्जना-प्रसजना-प्रायश्चित्तवृद्धिः । वृ० द्वि० ६ आ ।

पसञ्चम्-प्रसह्य-प्रकटमेव । सूत्र० ६६ । प्रसह्य-धननिर-
पेक्षतया प्रकटम् । दश० २७७ ।
पसङ्घ-प्रसह्य-अनेकदिवसस्वापनेन प्रकटम् । दश० १७६ ।
प्रकषेण घट प्रघट । सूत्र० ३६४ ।
पसण्ण-प्रसन्न-द्रासादिद्रव्यजन्या मन प्रसक्तिहेतुरिति ।
विपा० ४६ । प्रसन्न-सुराभेद । ज्ञाता० २०६ ।
पसण्णकिस्तीण-प्रसन्नकीर्ति । पद० ५०-१६ ।
पसण्णचद- । नि० चू० तृ० २३ आ ।
पसस्ता-प्रशास्ता-बुद्धमुपजोवीमन्त्रिप्रभृति । सूत्र० २७८ ।
पसत्थ-प्रशस्त-उचितसेवनया हितम् । जीवा० ४ ।
प्रघस्त-घोभनम् । जीवा० २०७ । प्रशस्तम् । आ०
३५५ (?) । प्रघस्त-सामायिकस्य तृतीयपर्याय । आब०
४७४ । प्रशस्त-प्रघसात्पदीभूत । जीवा० २२६ ।
पसत्थवमसासन-प्रशस्तदमसासन-प्रशस्त-प्रघसात्पदी
दमञ्ज-उपदाम सासन च खवज्ञाममारमक यस्य स ।
उत्त० ४६५ ।
पसत्थनिज्जाराए-प्रशस्तनिजराक-कल्याणानुव घनिजर ।
भग० २५१ ।
पसत्थर-प्रकषेण घास्ता प्रघस्ता त धमपाठकादिलक्षणम् ।
आब० ५१६ ।
पसत्थाइ प्रघस्तानि-प्रघ्नितानि श्लाघितानि । ठाणा०
२६७ ।
पसत्थार-प्रघस्तार-धमशास्त्रपाठक । जीव० २७ ।
प्रघास्ता-प्रनुशासको मर्यादाकारी समानायक सम्यो वा ।
ठाणा० ४६२ । प्रघास्ता-लेखाचार्यादि धमशास्त्रपाठक ।
ठाणा० १२६ । प्रघास्ता-धर्मोपदेशक । ठाणा० ५१६ ।
सखाचार्य मर्ता वा । आब० ६६३ ।
पसत्थारथेरा-प्रघासति-सिधायति ये ते प्रघास्तार-
धर्मोपदेशकास्ते च ते स्थिरकरणायु स्वविराडपेति प्रघा
स्तुत्पन्वा । ठाणा० ५१६ ।
पसत्थारदोस-प्रघास्ता-अनुशासको-मर्यादाकारी समया-
नक सम्यो वा तस्माद् द्विष्टादुपेतकाद्या दोष प्रतिवा-
दिनो जयदानसक्षमो विस्मृतप्रमेयप्रतिवादिन प्रमदस्मार
णादिलक्षणो वा प्रघास्तुदोष । ठाणा० ४९२ ।
पसन्न-प्रसन्ना-मुखाविशेषम् । उपा० ४६ । प्रसन्ना-मुखा

विशेष । ज० प्र० १०० । प्रसन्न-परिणतम् । दश०
२०७ । प्रसन्ना-मुखाविशेष । जीवा० २६५ । प्रसन्न-
विकाररहितम् । उत्त० ४४२ ।
पसन्नचद-प्रसन्नचन्द्र-उत्कृष्टवाह्यकरणवत् सप्तमनरकप्रा-
योगकर्मकण्ठकः । आब० ५२६ । प्रसन्नचन्द्र-द्रव्य-
व्युत्सर्गोदाहरणे क्षितिप्रतिष्ठितनगरे राजा । आब० ४८७ ।
पसम-प्रशम । आब० ५६१ । प्रकषेण धमः प्रथम-
खेद स्वपरसमयतत्त्वाधिगमरूप । आब० ५६१ ।
पसमथेज्जाइगुणगणोवेओ-प्रघा (भ) मस्वर्ग्यादिगुणगणो
पेत-प्रथम-स्वपरसमयतत्त्वाधिगमरूप खद स्वर्ग्यं जिन-
घासने निष्प्रकम्पता प्रभावनादिक च त एव गुणास्तेषां
गण-समूहस्तेनोपेता-युक्ते य स । अथवा प्रघमादि-
गुणगण प्रथमसवेगनिर्वदानुक्रम्भास्तिक्याभि-व्यक्तिलक्षण ।
आब० ५६१ ।
पसय-पसय-आटविको द्विधुरञ्चतुष्पदविशेष । अतु०
३६ । प्रनाय-द्विधुर आटव्यपञ्चविशेष । प्रभ० ७ ।
पसय-आटव्यो द्विधुरञ्चतुष्पदविशेष । भग० ३५५ ।
प्रभय-द्विधुर आटव्यपञ्चविशेष । ज० प्र० १२४ ।
पसय-आटव्यचतुष्पदविशेष । ज्ञाता० ६३ ।
पसर-प्रमरम् । ओष० १४८ । प्रवर-विस्तार । प्रभ०
७६ ।
पसव-प्रसव-पुत्रादिवन्म । ज्ञाता० ७६ ।
पसवई-प्रसूते-निवर्त्तयति । दश० १८७ ।
पसवसरित्थ-पगुसद्दहय । पउ० २८, ६४ ।
पसाय-प्रसाद-धुमस्वरूपा । विशेषे १२४५ ।
पसायट्टो-प्रसादार्थो-मुखापरितोभिलाषो । उत्त० ५५ ।
पसायपेविस्स-प्रसादप्रथी-प्रसाद प्रदिनु आलोकिनु सील-
मस्मति । उत्त० ५५ ।
पसारति-मनयति । ध्य० प्र० २७६ ।
पसार-पर्यालोच । उ० मा० पा० ४७५ ।
पसारण-प्रसारण-अज्ञाना विक्षेप । आब० ५७४ ।
पसारिय-प्रसारित-विरलोकित । उत्त० ३६७ । प्रसा-
रित-पात्रविततकरणम् । दश० १४१ ।
पसारेज्ज-प्रसारयेत् । आब० ८५३ ।
पसासेमाणे-प्रसाधयन्-नालयम् । ज्ञाता० ६ ।

पसाह-प्रनाह-शाखाविनिर्गतशाह । ज० प्र० ३२४ ।
 पसाहण-प्रसाधनम् । आव० ५५५ । प्रसाधन-मण्डनम् ।
 ज्ञाता० ३६, ६३ ।
 पसाहणघरम्-प्रसाधनपुङ्क-यत्रागत्य स्व पर च मण्ड-
 यति । जोवा० २७० । प्रसाधनपुङ्क-यत्रागत्य स्व पर
 च मण्डयति । ज० प्र० ४५ ।
 पसाहन-प्रसाधन-मण्डनम् । ज्ञाता० ४३ ।
 पसाहि-प्रसाधि-प्रतिपासय । उक्त० ३८६ ।
 पसाहिउ-प्रसाध्य-प्रगुणय । आव० ७०३ ।
 पसाहिणु प्रसाधित-सकृत । उक्त० ४६३ ।
 पसाहिता-प्रसाध्य वसोकृत्य । उक्त० ४४८ ।
 पसिअ-प्रसित-प्रवर्षण वद । ज० प्र २११ ।
 पसिदिल प्रसिधिल दृढम् । ओष० ११० । प्रसिधिल-
 दोषो यददृढमनिराय त वा चक्षु मृहते । उक्त० ५४१ ।
 प्रसिधिल-अदृढम् । ओष० ११० ।
 पसिण-प्रशन-आदर्शप्रभादि । सूत्र० १८१ । प्रभ ।
 आव० ७६३ । प्रभ । भग० ११६ । प्रभ-सिधयपृष्ट
 म्याद्यस्य प्रतिपादनरूप । ज० प्र० ५४१ । प्रभ-
 अङ्गुष्ठस्वप्नप्रभादि । वृ० तु० ३३ अ । प्रदनं पृच्छयमा-
 न्वात् । ज्ञाता० ११० । प्रदन-अङ्गुष्ठकुञ्जप्रनादि ।
 ठाणा० ३०१ ।
 पसिणवागरण-प्रश्रयकारणम् । उपा० ३६ । प्रदन्या
 करण-प्रश्रोत्तरम् । ज्ञाता० ११० ।
 पसिणसय-प्रशनघत-या विद्या मन्त्रो वा विविता अप्य-
 मान पृष्टा एव सत शुभाशुभ कथयति ते प्रना
 वैषामष्टोत्तर घतम् । नदी० २३४ ।
 पसिणाइ-प्रशनविद्या । ठाणा० ५१२ ।
 पसिणापसिण-प्रश्नाप्रशन स्वप्नविद्यादि । भग० ५१ ।
 प्रश्नाप्रशन स्वप्नविद्यादि । प्रजा० ४०६ । प्रश्नाशन-
 पृच्छतोऽपृच्छतो वा शुभाशुभकथनम् । नदी० २३४ ।
 प्रशनप्रशन- पसिणापसिण मुनिषि विष्वासिद्ध कहेह
 अजस्र । अहवा आद्विषिनिया घटियसिद्ध पस्विहेह ।
 वृ० प्र० २१५ अ । सुविणयविष्जाकहिष कथितस्त
 पसिणापसिण भवति । ति० चू० द्वि ८५ अ ।
 पसिद्ध-प्रसिद्ध-प्रख्यातम् । प्रशन० ११३ । प्रसिद्धि-

आशकूपरिहाररूपा । आव० ३७७ ।
 पसिमा-अबकलाइ । ति० चू० द्वि० ६० अ ।
 पसु-पशु-प्राग्यः । सम० ६२ । पशु-छगलक । अनु०
 ३६ । मण्डल । ति० चू० द्वि० ८६ अ ।
 पसुघम्म-पशुघर्म-मात्रादिघनलक्षण । दश० २२ ।
 पसुपाली-पशुपाली । आव० ५१८ ।
 पसुया-द्विचुरविशेष । प्रजा० ५५ ।
 पसुवह-पशुवध । आव० ६५१ ।
 पसू पशु-अश्यादिक । उक्त० १८८ ।
 पसूअ-प्रसूत-निर्गंतशीपक । दश० २१६ ।
 पसूर्ह-प्रसूति-शालरत्नम् । आव० ४३५ ।
 पसूति-प्रसूति-नखादिविदारणजप चेतनया असविति
 स्तप्रप । ओष० १६३ ।
 पसूधा-प्रसूता-कणिशाना पत्रगर्भेभ्यो विनिर्गमात् । ज्ञाता०
 ११६ ।
 पसेडि-अणर्था विनिगताऽन्याभणि, सा प्रथयि । ज० प्र०
 ३१ ।
 पसेटी-प्रथयि-अणर्था विनिगताऽन्या अणि प्रथेणि ।
 जोवा० १८६ ।
 पसेणइ-प्रस्थापकपरिष्पा पञ्चमकुलकर । ठाणा०
 ३८६ ।
 पसेणइए-प्रवेनजित्-पञ्चमकुलकर । आव० १११ ।
 पसेणई-प्रवेनजित्-योगसप्रहे सिंहाहृष्टान्ते कुसाप्रपुरे
 राजा । आव० ६७१ । प्रवेनजित् द्वादशमकुलकरनाम ।
 ज० प्र० १३२ । प्रवेनजित्-बोत्तत्तिकीबुद्धिहृष्टान्ते मुद्रा-
 रत्ने राजा । आव० ४१७ । प्रसेनजित्-भादस्तिनृपति ।
 उक्त० २८६ । पञ्चमकुलकर । सम० १५० ।
 पसेणतो-प्रवेनजित्-अ तद्दृशाना प्रथमवगस्य नवममध्य-
 यनम् । अत० १ ।
 पसेणीय-प्रथणय-स अथ्यवा-नरभे० । ज० प्र० २६४ ।
 पसेवय प्रसेवक-क्षुरादिभाजनम् । उपा० ९२ ।
 पस्स-पस्यम्-अवलोकयम् । उक्त० २६८ ।
 पस्सवण-प्रभवण-पूजम् । दश० ६७ ।
 पसूस-प्रपय-पराभूय । उक्त० ३५३ ।
 पसू-वन्वणयाया द्विनीया ऐषणा । आचा० २७७ । पन्या-

रष्या । भग० १३७ २०० । प्रभाकर-सम्यग्दृष्टौ पहा-
बलस्य राजत्रिभुवनकर-प्रभास । आब० ७०६ । पयः-
साधारणमार्गं । अनु० १५६ । पन्या-रष्यामात्रम् ।
बीप० ५७ । पन्या-सामा-यमार्गं । प्रसू० ५८ । पन्या-
उपदेशतो सम्यग्दशनप्राप्तौ हृष्टान्तः । आब० ७५ ।
पन्या-मार्गं । आब० १३६ । पय-पयमात्रम् । ज्ञाता०
२८ । प्रभा-एकैकदुर्नयाम्युपगमपरिष्कृति । नदी० ४५ ।
पयः-रष्यामात्रम् । ठाणा० २६४ ।

पहो-प्रहत-असिधितः । आब० ३८६ ।

पहकर-पहकर-सङ्घात । जीवा० १८८ । समूह ।
भग० ४६४ । समूह । मर० । पहकर-समुदाय ।
प्रसू० ४७ । पहकर-सघात । ज० प्र० ३० । पहकर-
सङ्घात । राज० ३ । देशीयशब्देषु समूहवाची । ज०
प्र० १४५ । विस्तारवृद्ध देशीयशब्द । ज० प्र० १६६ ।
समूह । ज० प्र० १०० ।

पहट्ट-प्रहट्ट-प्रहसितवदन समुद्रभूतरौमहप । वृ० प्र०
२४७ आ । प्रहट्ट-प्रहववान् । उत० २८७ । प्रहट्ट-
समघस्तद्वन । बीप० १२६ ।

पहण-प्राहन्-प्रहववान् । उत० ४४८ ।

पहय-प्रहकर-समूह । विपा० ३६ ।

पहरण-प्रहरण-अक्षेप्य शस्त्रम् । प्रसू० ४७ । प्रहरण
करवालादि । प्रसू० १३ । प्रहरण शेष्यम् । विपा०
४६ । प्रहरण-अधिकृतादि । जीवा २५६ । प्रहरण-
सडगादि । उत० १४३ । प्रहरण सडगादि । आब०
३४६ । प्रहरण-अक्षेप्यशस्त्रम् । भग० १६४ । प्रहरण ।
भग० ३१८ । प्रहरण-क्षेप्यास्त्र नाराचादि । भग०
१३८ । प्रहरण लुकुटमुमुष्ट्यादि । आचा० ६० ।
प्रहरण सडग । ठाणा० ४५० । प्रहरण-अस्यादि ।
ज० प्र० २५६ । प्रहरण कुतादि । पाता० २२१ ।

पहरणकोस-प्रहरणकोस-प्रहरणस्थानम् । जीवा० २३२ ।

पहराद्वया-विधिविधेय । प्रज्ञा० ५६ ।

पहराय-पवन्वामुदेवस्य प्रतिपद्यु । सम० १५४ ।

वतयामुदेवस्यु, सप्तमवामुदेवस्यु । आब० १५६ ।

पहलिय-प्लेद्यविधेय । प्रज्ञा० ५५ ।

पहयति-प्रभवति । आब० ३८४ ।

पहसित-प्रहसित । भग० ५४५ ।

पहसिय-प्रहसित-हसितुमारब्धम् । ज्ञाता० १३३ ।

प्रभा-तया सित इव बद्ध इव प्रहसित इव प्रकर्षेण हसित

इव । ज० प्र० २९७ । प्रहसित-हसितुमारब्धम् ।

विपा० ८२ । प्रभासित-प्रभा तया सित इव बद्ध इव ।

प्रहसित-प्रकर्षेण हसित । जीवा० २०६ ।

पहसति-प्रहसति । उत० ५१ ।

पहसिए-प्रहसित-प्रहसित इव प्रभापटलपरिगततया प्रह-

सित-प्रभया वा सित-शुक्लः सबद्धो वा प्रभासित इति ।

भग० १४५ ।

पहा-प्रभा-ज्योत्स्ना । आब० ५१० ।

पहाइओ-प्रधावित-अगत । आब० ६६५ ।

पहाडेति-स्वेच्छयेतश्चेतश्चानाथ भ्रमयति । सूत्र० १२५ ।

पहाण-प्रधान-कृषित । जीवा० २६८ । पापाणम् ।

आब० ६१३ ।

पहाणदन्वसुद्धी-प्राधान्यद्रव्यमुद्धि द्रव्यमुद्धिर्नद । उत०

२११ ।

पहाणपर-प्रधानत्वेन पर प्रधानपर-द्विपदाना तीषकरः

चतुष्पदाना विहादि अपदानामनु ननुवपपनसादि ।

आचा० ४१५ ।

पहाणाय-प्रकृष्ट हीनम्-अपगम प्रहाण तयायो-ताभ

प्रहाणाय-प्रहाण प्रहाणि वा । उत० १८३ ।

पहायवेसकाल-प्रभातवेसकाल । आब० ३६८ ।

पहार-प्रहार-कृपादिभिस्ताडनम् । दश० २६७ ।

पहारेत्ता-प्रधारयिता-स्थापयिता । भग० २३१ ।

पहारेत्थ-प्रधारितवान्-शुद्धित्ववान् । भग० ११६ ।

प्रधारितवान्-विकल्पितवान् । ज्ञाता० १३१ । सप्र

धारितवान् । अन्त । १२ । प्रधावितवान् । जीवा०

२५४ । प्रधारितवान् । ज० प्र० २६६ । प्रधारितवान्-

चिन्तितवन् प्रवृत्तवान् । पाता० ३४ ।

पहावण-प्रधावन-क्षेत्रमागणा क्षेत्रप्रत्युपगतना उपधिमा-

गणा च । भ्य० द्वि० ३५८ अ ।

पहावितो-प्रधावित । आब० ५६८ ।

पहावेति-प्रधावयति-भ्रमयति । आब० ६५० ।

पहास्त-पहास-अतीवहासक्य । दश० २३५ ।

पहासा-पचखेले अच्छरा । नि० चू० द्वि० ४२ अ ।
प्रहासा-पचखेले-विद्युत्प्रालेपरमहिषी । नि० चू० प्र०
३४५ अ ।

पहिअकिली-प्रपितकोति । उक्त० ३२१ ।

पहिल्लमाणे-प्रहोयमाण-प्रभ्रययु, परिपतत् । भग० १८ ।

पहिट्टमुहवण-प्रहट्टमुहवर्ण । उक्त० २८६ । प्रहट्ट-
प्रहववान् मुखवर्णो-मुखध्याया यस्य स तथा, यद्वा प्रहट्ट
मुखस्येव मुखवर्णो यस्य । उक्त० २८७ ।

पहिया-पयि गच्छन्तीति पयिका, प्रहिता केनापि क्वचित्
प्रेषिता । ज्ञाता० १५२ । णाणाविधगणमणरदेद्यहिषगा,
पद्मपडवणगा पहिया । नि० चू० द्वि० ११ अ ।

पहोण-प्रहाण-बीवप्रदेवो सह सङ्गिष्टस्य कर्मणस्तेम्य
पतनम् । भग० १६ । प्रक्षीण-प्रहोणं वा । भग० ८६ ।

प्रक्षीण-किससत्तावन्तः । ठाणा० २६४ । प्रहोण-
प्रकषेण हानि गतम् । प्रसोणम् । उक्त० ५६६ ।

पहोणयोत्तागार-प्रहोणयोत्रागार-प्रहोणं वीरलोभूतमानुप
योत्रागार तद् स्वामिमोत्रग्रहम् । भग० २०० ।

पहोणजरमरण-प्रक्षीणजरामरणः कारणाभावात् । भाव०
५०७ ।

पहोणममण-प्रहोणमार्गम् । भग० २०० ।

पहोणससार-प्रहोणससार-प्रहोणचतुयतिगमनः । भग०
१११ ।

पहोणससारवेयणज्जे-प्रक्षीणससारवेयनीय । प्रक्षीण-
सारा वद्यकर्मा । भग० १११ ।

पहोणसामिय-प्रहोणस्वामिकं-स्वल्पोभूतस्वामिकम् । भग०
२०० ।

पहोणसेउय-प्रहोणसेचक-प्रहोण-अस्व भूत सेका-
सेचक-धनप्रदेसा । भग० २०० ।

पहु-नेता स्वामी । भाव० ६६१ ।

पहुअवमाण-पर्याप्यते । ओष० १७३ ।

पहुट्टो-प्रकषेण छट्ट. प्रहट्ट प्रहसतिमनः । नि० चू० प्र०
२०० अ ।

पहुपति-तत्तदनुष्ठोयते । ओष० १०२ ।

पहुपद्- । ओष० १५२ ।

पहुपति-प्रभवति-समर्था भवति । दश० १०७ ।

पहुपति-पर्याप्यते । ओष० ५४ ।

पहुअति-पर्याप्यते । ओष० ११२ ।

पहु-प्रभु-समर्थं योगो वा । भावा० ७५ । प्रभु-
वीर्यतरायधयतो विदिष्टसामर्थ्यवान् । उक्त० १६८ ।
स्वगृहमात्रनायक । पिण्ड० ११२ । प्रभवति-सम्बन्धि-
वस्तु तत्र तत्र स्वकृत्ये नियोक्तुं समर्था भवतीति प्रभु ।
उक्त० ४२ ।

पहेण-वध्वा नीयमानाया यत्पितृग्रहभोजनमिति । भावा०
३३४ ।

पहेण-प्रहेणक-साहनकम् । पिण्ड० १०३ ।

पहेणय-प्रहेणक-साहनकम् । व्य० द्वि० ३५४ अ० ।
ओष० ८७ ।

पहेणाए-प्रहेणकार्यम् । भावा० १३० ।

पहेरक-पहेरकः-आभरणविशेष । प्रभ० १५६ ।

पहेसिअ-पहेलिका-जूडागयपद्यम् । ज० प्र० १३८ ।

पहेसिय-दाविद्यतितमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पहोइज्ज-प्रक्षेण वा हस्तदेहान्विन कुर्यात् । भावा०
३४२ ।

पाडुरायामा-मायाहता । भक्त० ।

पांशुक्षारः-उप । दश० १७० ।

पाशुपिष्ट- । ठाणा० ४७७ ।

पामुलि-पांशुलिका-पार्श्वस्थि । अनुक्त० ५ ।

पाइ-पात्रो-अयोमय भाजनम् । सूत० ३४० ।

पाइवक-पदाति । इदम० ४८ ।

पाइवकवत्तं चउम्बले पडम । नि० चू० प्र० २७२ अ ।

पाइण-प्राची पूर्वः । दश० २०१ ।

पाइणण-नुत्तगो । भाव० ७६७ ।

पाइणवाय-य प्रा-या दिव्य समागच्छति वातः स
प्राचीनवातः । प्रज्ञा० ३० ।

पाइल्लक-कटकणम् । विशेष० १२५६ ।

पाइल्लग-पुपुरविशेष । उक्त० १६५ ।

पाई-पात्रो । बीया० २१३ । प्राची-पूर्वादिक् । दश०
२०१ । पात्री । ज० प्र० ४१० । पात्री । ज० प्र०
८२ ।

पाईओ-पात्रो । राज० ७० ।

पार्श्व-प्राचीन-पूर्वा । ज० प्र० ६६ ।
 पार्श्वदाहिर्ण-प्राचीनदक्षिण-पूर्वदक्षिणदिगन्तरम् । भग०
 २०७ ।
 पार्श्ववडोणा-पूर्वपश्चिमम् । ज्ञाता ६६ ।
 पार्श्वधाय-य प्राच्या दिक्षः समागच्छति वातः सः
 प्राचीनवातः । जीवा० २६ ।
 पाउं-पाहुं-अभ्यवहर्तुम् । आवा० ४७ । पातुं-पोत्वा ।
 आवा ३३० ।
 पाउंछण-प्रादप्रोच्छनम् । ठाणा० ३३० ।
 पाउ-प्राहु-प्राकाश्यम् । भग० १२७ । प्राहुः-प्राकाश्ये ।
 अनु० २३ ।
 पाउआउ-पादुके । आवा० ३६० ।
 पाउआओ-पादुके, पादनाणे । ज० प्र० १८७ ।
 पाउआजाय-पादुकायोगः-पादुकायुगम् । ओप० ६६ ।
 पाउआणालिया-पादुकानामिका । आवा० ३६० ।
 पाउओ-प्रावृत्तः । आवा० ११७ ।
 पाउकरणं-प्राहु-क्रियते-अन्धकाराववरकादेः साध्वर्थं बहिः
 करणं दीपमत्यादिधरणेन वा प्रकाश्यते यस्तत् प्राहुस्करणं
 अथनादि । प्रभ० १५४ ।
 पाउकरे-प्राहुकृत्य-काश्चिदर्थतः काञ्चन सूत्रतोऽपि प्रकाश्य
 प्रजाप्य । उक्त० ७१२ । प्राहुकरोमि-प्रकटीकरोमि-
 प्रतिपादयामोति । उक्त० ४४६ ।
 पाउक्करिस्सामि-प्राहुक्करिस्थामि उत्पादयिष्यामि ।
 उक्त० २० ।
 पाउग्गं-प्रायोग्य-ब्राह्मणपानीयादिकम् । आवा० ७००(?) ।
 प्रायोग्य नाम समाधिकारकम् । नि० पू० प्र० १०१
 वा । ओसहं मत्त पाण वा । नि० पू० प्र० ३३४ वा ।
 उन्मत्तप्याधणएसणाहि मुदो । नि० पू० प्र० १६७ वा ।
 प्रायोग्यो-अप्रतिहार्यः । अ० (१) । मुहमादीपुरिस-
 विभागेण जोमो सो । नि० पू० प्र० १६७ वा ।
 पाउट-प्रावृत्त-छादितः । आवा० १२७ । प्रावृत्तः
 मुग्धः । आवा० ११३ ।
 पाउण-प्रावृत्त । ओप० ३४ ।
 पाउणद्-प्राप्नोति । ओप० ११३ । प्राप्नोति-प्रयोगता-
 प्राप्यविभुयो भवति । प्रजा० ६०६ ।

पाउणति-प्रापयति-पूरयति । ओप० ६२ । प्राप्नुवति ।
 प्रभ० ८६ ।
 पाउणिज्जति-प्राप्नियते-प्रावामते । आवा० ६३१ ।
 परिभुञ्जति । नि० पू० तृ० ८६ वा ।
 पाउणित्ता-प्राप्य । सम० ७२ । पालयित्वा । उपभुज्य ।
 ज० प्र० १५८ ।
 पाउणित्तामि-प्रावारिस्थामि । आवा० २४४ ।
 पाउणीओ-प्रावृत्तः । आवा० ६३१ ।
 पाउणेज्ज-प्राप्नुयात् । भग० २७३ । प्राप्नुयात् । ठाणा०
 १० ।
 पाउत्ता-प्रावृत्ता-प्रमाणातिरिक्तमहामूल्यवस्त्राच्छादितवपुषम्
 वृ० तृ० २५३ वा ।
 पाउत्त-प्रयुक्त-माणिक्ययुक्तकङ्कणम् । ओप० ५५ ।
 पाउत्तभवत्तिए- । ज्ञाता० ३१ ।
 पाउत्तभावज्ज-आगतः । भग० ६५६ ।
 पाउत्तभाव-प्रादुर्भाव-आगमनम् । सम० १२३ ।
 पाउय-प्रावृत्तम् । ओप० ५५ ।
 पाउया- । भग० ११३ ।
 पाउय-प्राहु-प्रकटं प्रसुपेक्षणयोग्यमगुणिरम् । आवा०
 २६३ ।
 पाउयण-प्रावरण-वर्षाकल्प्यादि । उक्त० ४३२ । प्रावर-
 णीय-अग्निनिष्पन्नं वस्त्रम् । आवा० ३६४ ।
 पाउल्लाई-पौञ्जे काट्टपादुके वा । सूत्र० ११८ ।
 पाउल्लदाउं-प्रादीदकदायिका पादवीचदायिका । ज्ञाता०
 ११७ ।
 पाउल्ल-प्राहु-प्रावाडभावणी । ज्ञाता० ६३, १६० । आसादो
 सावणो य दो मासो । (?) । प्राहु । मूर्ध० २०९ ।
 प्राहु-ब्रामादो भावणो सावणो भट्टवओ वा । नृ० द्वि०
 ७७ वा । प्राहु-भावणादिः । भग० ४६२ ।
 पाउसिआ-प्रदोपो-मरपरस्तेन त्रिवृत्ता प्राट्टेपिकी । सम०
 १० ।
 पाउसिए-प्रदोपिक-प्रकृष्टोद्यम् । आवा० ४२५, ४२८ ।
 प्रकृष्टोद्यं प्रदोपिकम् । आवा० ४२५ ।
 पाउसिया-प्रदोपो-मरपरस्तेन अथा तेन वा त्रिवृत्ता स ।
 एव वा प्राट्टेपिकी । भग० १८१ । प्रदोपो-मरपरस्तेन

निर्वृता प्राद्वेषिकी । ठाणा० ४१ । प्राद्वेषिणी-पञ्चविध-
क्रियाया नृतीया । प्रज्ञा० ४३५ । प्रद्वेष मत्सररतेन
निर्वृता क्रिया प्राद्वेषिकी । आव० ६११ । प्रद्वेष-
मृगेषु दुष्टमायस्तेन निर्वृता प्राद्वेषिकी । भग० ६३ ।
पाऊय-प्रावृत्तम् । उत० १०५ ।
पाए-प्रपे-प्रभृति । वृ० प्र० २४१ अ ।
पाएस-आचार्यप्रकल्पस्य पञ्चशो भेद । ज्ञाप० ६६० ।
पाएसरीया-पात्रकेसरिका-मुचयस्त्रिका । ओष० ११८ ।
पात्रकेसरिका पात्रकमुचयस्त्रिका । ओष० ११७ ।
पाएसा आचाराङ्गे पञ्चममध्ययनम् । सम० ४१ ।
आचाराङ्गस्य पञ्चममध्ययनम् । उत० ६४७ (?) ।
पाओअर-प्राडु-प्रकटत्वेन दद्यात् वस्तुन क ष प्राडुष्क-
रणम् उच्चारत् नक्ताद्यभि सप्तम उद्गमदोष । पिण्ड०
२४ । साधुनिमित्त मण्यदिस्थापनन त्रिताद्यपनयनेन
वा प्राडु-प्रकटत्वेन देयस्य वस्तुनः वरण प्राडुष्करण
तद्योगोद्भूताद्यभि प्राडुष्करण यदा प्राडु-प्रकट वरण
यस्य तत् प्राडुष्करणम् । पिण्ड० ३५ ।
पाओउविश्वतो पाद उत्क्षिप्त-प्रतिज्ञा वृता । आव० ४३३ ।
पाओमिअ-भयोगेन निवृत्त प्रायोगिकम् । आव० ४५७ ।
पाओम्य-प्रायोग्यम् । आव० ३४७ ।
पाओवगत-प दपवत् उपगतो-निश्चेष्टतया स्थित पाद-
पोषगत-अनशनविशेष प्रतिपत्र । ठाणा० २३७ ।
पाओवगमण-पादवनिष्पन्दतयाऽवस्थानम् । भग० ६२१ ।
नियमादप्रतिकर्म-सारीप्रतिक्रियात्वं पादपोषणमनम् ।
ठाणा० ६४ । पादपयोगमन-अस्पन्दतयाऽवस्थानम्
पादपोषणमनम् । औ० ३८ । पादपोषणमन मरणस्य
न्यतदशो भे । उत० ४३० ।
पाओवगमणवरण-पादवस्थेवोपमन-प्रवस्थान यस्मिन्
तत् पादपोषणमन तदेव मरणम् । सम० ३५ ।
पाओवगम-पादपोषण-पादो-वृथस्तस्य नृगता मूलभा
स्तप्यमङ्कनपोषण-प्रवस्थान यस्य स । ज० प्र०
२८० । ज्ञाता० ७४ ।
पाओसिया-प्रदोषिना प्रणवकात् भवापोरुपोमूनवोहवी ।
ओष ३२ ।
पाम-पाङ्-एतन्नाम ह दस्य व वात् रिपु । भग०

१७४ । पाक-बलवान् रिपुः । (?) ३८८ । पाको
नाम बलवान् । उवा० २६ । पाक-बलवान् रिपु ।
प्रज्ञा० १०१ ।
पामहुय-प्राकृतिक-प्रकृतीनां मध्ये य । ओष० १२० ।
पामट्टो-मार्कषी-प्रकर्मको अग्रगामो । ज्ञाता० ६३ ।
पामड प्राकृतः-अन्तर्निधायो । सूर्य० २७५ । प्रगट-जपत्
प्रतीतः । ज० प्र० १८५ । प्रकट । मर० ।
पामडभाव-प्रकटभाव-निर्मायता । प्रभ० १५८ ।
प गडा-चणमालिका-सस्थानविशेषकृत पादाभरणम् ।
ज० प्र० १०६ ।
पामत-प्राकृत । आव० १६२ ।
पामतितो-छिराते हरतो राजलवणस्य अश्वतितो पाम-
यजणस्त हरति उ पामतितो । नि० चू० द्वि० ३८ आ ।
पामय प्राकृतः-अन्तर्निधायो । जीवा० ३३६ । प्राकृत-
भोजनम् । ओष० ७२ । प्रकृतिपु भव-प्राकृतन ।
आव० २३६ ।
पामसासण-पाको नाम बलवान् रिपु स विद्यते-निरा-
क्रियते येन स पाकयामन इन्द्र । प्रज्ञा० १०१ ।
पाको नाम बलवान् रिपुस्त य शास्ति निराकरोत्यसौ
स पाकशासन-इन्द्र । भग० १७५ । पाक-बलवान्
रिपु स विद्यते-निराक्रियते येन स पाकशासन इन्द्र ।
जीवा० ३८८ ।
पामसासण-पाकशासनी-इन्द्रजासवज्ञिका विद्या । सूत्र०
३१६ ।
पामार-प्राकार-वप्य । भग० २३७ । प्राकार, गान ।
प्रज्ञा० ८६ । प्राकार । जीवा० २५८ २६६ ।
प्राकार-वप्य । ज० प्र० १०६ । प्राकार-गान ।
प्रक्ष० । प्रक्षयेण मर्षादया च कुर्वन्ति तस्मिन् प्राकार
धुलीपृकादिविचरित । उत० ३११ । ज्ञाता० ६६ ।
पामारछाया प्राकारछाया । सूर्य० ६५ ।
पामारजट-प्राकारजट प्राकाररहितम् । आव० २३६ ।
पामारसठिय-प्राकारसीस्यत । सूत्र १३० ।
पामारर-प्राकार । आवा० ३३७ ।
पामारसच्छे-प्राकारस्य स्थावरकार्यविशेष । ठाणा० २६२ ।
पाञ्जिए-प्राविका-प्राविना मानृमानु विनृमानवा माता ।

दत्त० २१६ ।
 पाञ्चजन्य-वासुदेवस्य गृह्य । उत्त० ३५० । विष्णुगृह्य ।
 प्रश्न० ८८ । गृह्यविशेष । प्रश्न० ७७ । गृह्यविशेष ।
 मम० १५७ ।
 पाटक- । शोध० १५६ ।
 पाटनम्- । भाव० ५८८ ।
 पाटल-वृक्षविशेष । जीवा० १६१ ।
 पाटला-बुध्याजितविशेष । ज्ञाता० २३१ ।
 पाटलिपुत्र-नगरम् । भग० ३२ । वसतिदृष्टान्ते नगरम् ।
 अमु० २२५ ।
 पाटलिपुर-मण्डराजराजधानी । नदी० १६२ ।
 पाटलीपुत्र-मोघवशीयाशोकभोभूवननगरम् । विते० ४०६ ।
 नगरम् । उत्त० ७९ ।
 पाटीगणित-गणितविशेष । ठाणा० ४६७ ।
 पाठ-पठन-पाठ, पठपठे वा-ध्वक्तीक्रियते तदिति पाठ ।
 विधा० ५६१ । समूहमतकजीव । भावा० ५७ ।
 पाठक-मूत्रधरं पृच्छति प्रश्नपति मूत्रादिव्याकरोति द्रुत
 तदेवेति । ठाणा० १६७ ।
 पाठा-न्तर-वाचनाभेद । ज० प्र० ८७ ।
 पाठीण-पाठीन-मस्त्यविशेष । प्रश्न० ७ ।
 पाठित्य-प्रतिश्रुतिक-द्वितीयोऽभिनयविधि । जीवा० २४७ ।
 पाडग-धरपती । बाडग । नि० पू० प्र० १८७ अ ।
 पाडणा-यंशपापरसण्ड एव मय पतति सा पातना ।
 विधा० ४२ ।
 पाडल-चतुदशतीर्थकरचंशवृक्ष । सम० १५२ । गुल्फ-
 विशेष । दग० १७४ ।
 पाडलपुत्र- । ज्ञाता० २३२ ।
 पाडलय-पाटन-कपाकयकस्तात्ताचार । उत्त० १३४ ।
 पाडनसङ्घ-पाटनसङ्घ, विद्याधराजधानी । विधा० ७४ ।
 पाडला-मुक्ताविशेष । प्रश्न० ३२ । पाटला गीविशेष ।
 भाव० ८८ ।
 पाडगा-सि-वनस्पतिविशेष । भग० ८०३ ।
 पाडलिपुत्र-पाटलिपुत्र सिधतिप्रतिष्ठितस्य पाठ नाम ।
 जग० १०५ । पाटलिपुत्र वासुदेवस्य नगरम् । दग० ४४४ ।
 पाटविशुद्धा-सिधयानम् । भग० ६५३ । पाटलिपुत्र-
 नगरी । नि० पू० द्वि० १०२ अ । पाटलिपुत्र-योग-
 सप्रदेशनिश्चितोपधानदृष्टान्त नगरम् । भाव० ६६८ ।
 पाटलिपुत्र-वैश्विकीनुद्विदृष्टान्ते ग्रिधिविषये मुकुण्डराज-
 धानी । भाव० ४२४ । पाटलिपुत्र-जाचारोदाहरणे
 नगरम् । भाव० ७०७ । पाटलिपुत्र-प्रथमाविषय
 नगरम् । भाव० ८१७ । पाटलिपुत्र-गुणीशङ्करणे नगरम् ।
 भाव० ८१६ । अशोकचन्द्रराजधानी । वृ० प्र० ४७
 अ० । अशोकमुद्रस्य नगरम् । नि० पू० तृ० ४४ अ ।
 नि० पू० प्र० २४३ अ । पाटलिपुत्र-धनश्रेष्ठिनगरम् ।
 भाव० २६३ । पाटलोपुत्र-नगरविशेष । यत्र जितवसु
 राजा, लोभे च तुष्यन्-दो वणिक । भाव० ३६७ ।
 पाटलिपुत्र शिल्पसिद्धदृष्टान्ते जितवसुराजधानी । भाव०
 ४०६ । पाटलिपुत्र-परिणामिकीनुद्विदृष्टान्त नगरम् ।
 भाव० (?) ४३३ ।
 पाडलिसङ्घ-पाटलिसङ्घ-सुपासवनापस्य प्रथमवारणहृत्वा-
 नम् । भाव० १४६ ।
 पाडय- । नि० पू० प्र० २७४ अ ।
 पाडि-प्रतिविशिष्ट-असाधारणम् । राज० ३ ।
 पाडिऊण-पातविस्था । भाव० २५४ ।
 पाडिऊक-एकभारमान प्रति प्रत्येक पितु फलकाद्भूय-
 मिरयं । भग० ६६१ ।
 पाडिऊण-एक जीव प्रति गत-यच्छरीर प्रत्येकशरीर-
 नामकमोदयात् तदप्रत्येक तदेव प्रत्येकम् । ठाणा०
 १६ ।
 पाडिऊण-सूत्रायप्रहृष्टाय य धावायममोपमायच्छति ।
 शोध० १३६ ।
 पाडिऊक-मूयक-विभिन्नम् । निरय० ३३ । प्रत्येकम् ।
 अ० द्वि० २०६ अ ।
 पाडियाओ-उत्तरोपवस्त्राणि । भग० ६६३ ।
 पाडियाऊण-नि० पू० प्र० ३५६ अ ।
 पाडिविद्या-दानपवित्रा-उमुखाः पवित्रा । भावा०
 २८० ।
 पाडिविद्या-प्रातिविदिष्ट । शोध० १९४ ।
 पाडिविद्या-प्रातिधुनिकं अमिनयविद्य । य प्र० १२ ।
 पाडिहर-जातिहार्यम् । दग० ४८ ।

पाडिहारिक-प्रत्यपणीय । नि० सू० प्र० १६७ आ ।
पाडिहारित-गिहिससिद्य उचकरण पडिहरणीय पाडिहा
रिन । नि० सू० प्र० ७३ आ । प्रतिह्लयवे-प्रति-
नीयते यतश्चतिहारप्रयोन्नत्वात् प्रातिहारिकम् । ठाणा०
३१० ।

पाडिहारिय-प्रत्यपणं तर्हं प्रातिहारिकम् । वृ० वृ०
०६ अ । अघुव । नि० सू० द्वि० ११७ आ । प्राति
हारिक-पुन समपणीय । राज० १२८ । प्रातिहाकि
पुन समपणीयम् । ज्ञाता० १०७ ।

पाडिहारेय प्रतिहारिक-सागारिकमुक्तये । व्य० द्वि०
३३० आ ।

पाडिहेर-प्रतिहारो-दोवारिकस्तद्वत्सदा स ह्रितवृत्तिदेव
ताविशेषोऽपि प्रतिहारस्तस्य वम प्रातिहायम् । उक्त०
५४ । प्रातिहायम् आ० ०६५ ।

पाडिहेराइ-प्रातिहायनि यथाभिलपितायोपदोक्तनलक्ष
णानि । वृ० द्वि० २६७ अ ।

पाडिहेरिए-प्रातिहारिक भूयोऽयस्माक प्रत्यपणीयम् ।
वृ० द्वि० २०० आ ।

पाडुच्छिया-बाह्यवस्तु प्रतीत्य-आभित्य भवा प्रतीत्य-यी ।
ठाणा० ४२ । जीवादीनु प्रतीत्य या । ठाणा० ३१७ ।
प्रातीत्यकी-विशक्तिप्रियामधेऽष्टमी । आ० ६१२ ।

पाडेइ-पातयति नियतयति । वृ० वृ० १४६ अ ।
पाडेइक-पत्येक-एककण, । ओप० ६१ ।

पाड-पाठ-पठन पठयते वा तादति पाठ पठयते वाडे
नास्मादस्मिन्निति वाऽभिधेमामित पाठ व्यक्तीक्रियते
दति । आ० ८६ ।

पाडट्टिओ-पाठार्थी । ओप० ६५ ।

पाडव-नाथवमिव पायिव धीतोऽण विपरिवहमहिष्णुतया
ममदुस्सुखतया च पृथिव्यामिव भव पायिवम् । उक्त०
१८६ । पृथिव्या विकार पायिव स चेह म०, ततश्च
शननोऽभ्यवेभयाऽतिनिश्चिततया धीतोऽणमरास्वर-
सिद्धया वा पायिवम् । उक्त० १८६ ।

पाडा-नायारणशारवन्स्पतिरामविशेष । प्रभा० ३५ ।
पाडा वनस्पतिविशेष । प्र० ३६५ ।

पाडण देवविशेष । भग० ६८० ।

पाडामिए-वनस्पतिविशेष । भग० ८०४ ।

पाडो-पाठी य सकल बाह्यदादि पठति स । पाठी-नवत
बाह्यदादि पठति स । ओप० ४२ ।

पाडेह-वनस्पतिविशेष । भग० ८०४ ।

पाणधि-(दगीपद) वलिली । व्य० प्र० १७७ आ ।

पाण पान-मुरादि । सूर्य० २६३ । पानम् । आ०
११५ । पान-मद्यम् । प्रभ० १६३ । पान-पेयमुदकादि ।
आ० ८१६ । अनु० २१७ । चाण्डाल । आ० ४८१ ।
चाण्डाल । व्य० प्र० ५२ अ । पाण-चाण्डाल । आ०
७१७ । पाण-मातङ्ग । आ० ७४३ । पाण-
भाननविशेष । अनु० ५ । पान-वायामादि । उक्त०
२६६ । पान-द्राक्षामादि । आ० ८११ । गु-न
विशेष प्रज्ञा० ३२ । मातङ्ग । ठाणा० २६४ ।
चाण्डाल । भग० १६४ । उडुम्बर । व्य० द्वि० २४७
अ । पान-मुरादि । भग० ३२६ । पीयते तत् पान
मृद्वीकामानादि । दश० १४६ । उच्छ्वासनिश्वासे य
इति गम्यते एष प्राण । ज० प्र० ६० । गुच्छविशेष ।
प्रज्ञा० ३२ । पान-धानरनसङ्कृत जलम् । उता० ०२ ।

पान-मुरादि । ठाणा० ११६ । पान-आचाम्नादि ।
उक्त० ५२४ । पीयत इति पान सज्जुरसादि । उक्त०
६०७ । प्राणि-द्वीगिमादि । दश० १५६ ।

पाणइवाइए- । आ० ४२५ ।

पाणकमण-द्वीन्द्रियादिनमप्राणिना आक्रमण-पादेन पीउन
प्राणकमणम् । आ० ५७३ ।

पाणकलय-प्राणक्षय बलक्षय । १६७ ।

पाणक-पानक-प्राणपानकादि । सूर्य० २६३ । पानक-
द्राक्ष पानकादि । प्रभ० १६३ । पानक-काञ्जिकम् ।
विश० १७ । पानक-द्राक्षामान दि प्राण ना-इन्द्रिया
दिलशानानामुपग्रहे-उपकारे यद् वतत इति तत् । (?) ।
पानक-द्राक्ष पानकादि । भग० ३२६ । अजवलय
भग० ६८४ । पानक-प्राचाम्नाम् । ओप० १३३ ।
पानक-द्राक्षामानकादि । ठाणा० ११६ ।

पाणकजाय-पानकजात-पानोपसामान्यम् । आ० ३४६ ।
पानकाशणिकम् । ओप० १०४ ।

पाणनार-त्रय पाणियहम् तो मुरामधुनीपुनङ्ग मच्छ

द्वियमुद्दियापभित्तिणि पाणगाणि । नि० पू० प्र० २७२
आ ।

पाणगोरि-वह्मलावणे । नि० पू० तृ० ६६ आ ।

पाणजाइया-प्राणिजातवः-भ्रमरादिकाः । आचा० ३०२ ।

पाणत-एकनविंशतिसानरोपमरिष्यकदेवविमानम् । सम०
३७ ।

पाणवीय-प्राणप्रोतः-उश्वाच्छ्वासादिप्राणप्रियः प्राणवीतः
मथितप्राणः । प्रश्न० ५९ ।

पाणभोयणविष्परिधासिया-पानभोजनवैपरीसिकी-रात्री
पानभोजनवरीमोण एव तद्विपर्यायः । भाव० ५७५ ।

पाणभोयणा-प्राणिनी-रसवाच्यः भोजने दध्योदनादौ
सङ्घट्टयन्ते-विराड्वन्ते द्यापाद्यन्ते वा यस्या प्राभृतिकाया
सा प्राणिभोजना । आच० ५७५ ।

पाणमति-प्राणन्ति । भग० १९ । "णमु प्रह्वत्त्वे" इत्ये-
तस्याप्तेकार्थत्वेन श्वनवायंत्वात् प्राणमति । भग० १६ ।
म्रणन्ति अस्त स्फुरन्तो निःच्छ्वासक्रिया कुर्वन्ति । प्रश्न०
२१६ ।

पाणर्षे-प्राणमति-द्विगृह्णानुदेवानमनम् । आच० १६३ ।
टी० ।

पाणघा-प्राणतः-कल्पोपपन्नवैपानिकनेट दण्डवर्मानिकः ।
प्रश्न० ६६ ।

पाणघाडिस्त-प्राणतावतसक-प्राणतदेवलोकस्य मध्ये
उच्यतसकः । जोषा० ३६२ ।

पाणयतिद्याए-प्राणसृष्टाणार्थम् । शेष० १८६ ।

पाणयह-प्राणवधः-प्राणिघातः । प्रश्न० ५ ।

पाणयाडण-चाण्णानपाठकः । उक्त० २६३ ।

पाणधिक- । प्रश्न० ६० ।

पाणवित्ति-पानवधि दहमृत्तिलतया प्रसादितस्य सहज-
निमनस्य कृत्वासहकारणात्, अथवा जनपानवधि जल-
पानवधेय गुणवैपानानम् । ज० प्र० १३७ ।

पाणसासा-अथ उपादिरान मा । नि० पू० प्र० २७२
आ ।

पाणसिध- । नि० पू० २० ८ आ ।

पाणमुह्य-पानिपुण-भ्युत्थिः कुःपु । दण० २१० ।
पाणवृष्य-भ्युत्थिः कुःपु । ठापा० ५३० । अणुपठे

कुपु जा चलमाणावि नाविज्जड डिग दुम्बिनवो एवं
तं । दण० पू० १२१ ।

पाणा-प्राणा-सखाः । आचा० ३६ । प्राणाः-द्वित्रिचतु-
रिन्द्रियाः । ज० प्र० ५३६ । ये ग्रामस्य नगरस्य च

बहिराकाशे वसन्ति तेषा गृहणामभावात् प्राणा । व्य०
प्र० २२५ । प्राणाः-द्वीन्द्रियादिनसाः । प्रश्न० १५७ ।

प्राणाः-द्वीन्द्रिचतुरिन्द्रियाः । प्रश्न० १०३ । प्राणाः-
द्वीन्द्रियादयः । प्रश्न० ४३५ । ये ग्रामस्य नगरस्य च

बहिराकाशे वसन्ति तेषा गृहणामभावात् । व्य० प्र०
२३१ अ । प्रहर्षेणानन्तीति-अनन्तीति प्राणाः-
द्वीन्द्रियादयः । उक्त० ३७० । हृष्टस्य अनवकलस्य

निवृत्तिलहस्य च जतोरक-उच्छ्वासमुक्ता निश्वासाः
प्राणाः । अनु० १७६ । द्वीन्द्रियादयः । ठापा० १३६ ।

प्राणाः-पृथग्यत्तेजोवायुवनस्पतयः द्वित्रिचतु वृत्तेन्द्रियाद्वे-
न्द्रियबलोच्छ्वासनिश्वासानुपकलक्षणप्राणपारणात् प्राणाः ।

आचा० १७६ । प्राणाः-प्राणिनः । आचा० ३४० ।

प्राणाः-उच्छ्वासादयो बलं वा । ठापा० ३६० । जाति-
जुगितविशेषो । नि० पू० द्वि० ४३ आ । मातङ्गा ।

वृ० तृ० १२२ अ । मातङ्गा । नि० पू० तृ० ७२
आ । प्राणा-"द्वित्रिचतुः प्रोक्ता" । साता० ६० ।

प्राणिनः-द्वित्रिचतुरिन्द्रियः । आचा० ७१ । प्राणा-प्राणो-
द्वीन्द्रियादिभ्यः । आच० ५७३ । प्राणिनः-पृथिव्यादयः ।

शेष० । प्राणिन्-दण्डविधाः प्राणाः विद्यन्ते तेषां ते
प्राणिनः ते । सामान्यतः मन्त्रिभेदिन्याः । आचा०
२५६ ।

पाणाइयाए-प्रथमं पाचस्थानकम् । साता० ७५ ।

पाणाइयाओ-पाणानमदवाओ तेहि पाणैहि सह विश्वजोण-
करणं । दण० पू० ६५ अ ।

पाणाइयाय-प्राणाः-द्विन्द्रियादयः तेषामिति पानः प्राणाति-
पानः जोषस्य महाशुभोत्पादनम् । दण० १४४ ।

पाणाइयायकिरिया-प्राणातिपाठक्रिया - प्राणातिपाठवि-
पवाक्रिया । आच० ६१३ । प्राणातिपाठिकी-प्राणाति-
पाठः प्रसङ्गस्यद्विपवा क्रिया प्राणातिपाठ एव वा क्रिया

प्राणातिपाठक्रिया । भग० १८१ ।

पाणार्द्र-पानकारि । शेष० ११५ ।

पाणात्-द्रादयम पूर्वम् । टाणा० १६६ । अत्र प्राणि
नामावुविधान-सभेदमधिधायत तत् प्राणायुद्रादित पूर्वम् ।
सम० २६ ।
पाणात्पूर्व-प्राणा जीवा आयुश्चानेकधा वर्धन्ते तत्प्रा-
णायु- द्रादय पूर्वम् । म० २६ ।
पाणात्-प्राणायु-प्राणा. पञ्चैन्द्रियाणि त्रीणि मानसा-
दीनि बलानि च्छ्रयामानिश्वापो चायुश्च ततो यत्र प्राणा
आयुश्च सप्रभेदमुत्पद्यन्ते तदुत्पद्यते प्राणायु । द्रादयमं
पूर्वम् । नदी० २४१ ।
पाणात्-प्राणात्-प्राणात्-मध्यमम् । ज्ञाता० ७९ ।
विद्या० ५२ ।
पाणात्-प्राणात्-प्राणात्-मध्यमम् । ओष० १६५ ।
पाणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । ज्ञाता० ६६ ।
पाणाम- । भग० १०६ ।
पाणामा प्राणात्-प्राणात् । आब० २१३ । भग० १६१ ।
पाणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । अनुत्त० ५ ।
पाणि- । ज्ञाता० ३६ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । ज० प्र० १२५ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । आब० १६१ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । आब०
३५७ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । दश० २२० ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । आब० ६४५ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । आब० ६४१ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । प्रज्ञा० ३२ । चाण्डाली । उत्त०
३०१ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । टाणा० ११६ । पानीय-जलम् ।
सूर्य० २६३ । पानीय-जलम् । प्रज्ञा० १६३ । पानीय-
जलम् । भग० ३२६ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । आब० ३२३ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । अनुत्त० ५ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । अनुत्त० ५ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । अनुत्त० ५ ।
पाणि-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात्-प्राणात् । अनुत्त० ५ ।

पाण्डुकम्बला-गिलाविधेय । सूर्य० ७८ ।
पाण्डुकवर्ण-अथवेन्द्रमुद्रितस्थित वनम् । आब० ४७ ।
पाण्डुकपुरा- । टाणा० ६३३ ।
पाण्डुरतलहर्म्य- । जीवा० २६६ ।
पाण्डुराजः-दृष्टिनागपुरपतिः युधिष्ठिरादिपिता । प्रभ०
८७ ।
पाण्डुर-पञ्चमुक्तिनाम देवविद्ये या धूमिष्वा पाण्डु
इति प्रथिता । प्रज्ञा० २६ ।
पात-पात । सूर्य० १०८ । पात-भाजनम् । उत्त०
२६५ ।
पातकहृत-पातकेन-ब्रह्महत्यालक्षणेन मातापितादिगतक-
लक्षणेन वा हृतः पातकहृतः । व्य० प्र० ७ आ ।
पातन-पासनम् । निरय० ११ ।
पातनिका-अवनरणम् । नदी० ७५ ।
पाताल-पातालवन्ध । अनु० १२१, १७१ ।
पाताललङ्कापुर-सुरदूषणसम्बन्धिपुरम् । प्रभ० ६ ।
पाति-नृप । नि० चू० प्र० २४३ आ ।
पातोणगामिणी प्राचीनगामिनी । आब० २२७ ।
पात्रः-अग्निनेत्रव्यप्रकारः । ज० प्र० २६३ ।
पात्रकर्णम्-ओष० १८४ ।
पात्रकल्पिकः-कल्पिके भेद । वृ० प्र० १०८ अ ।
पात्रकल्पिकः-पात्रनियोगः । ओष० २०८ ।
पात्रो-भाजनविधिविधेयः । जीवा० २६६ ।
पाद-पादः-पङ्कजप्रमाणः । भग० २७५ । प्रात-
प्रभातसमः । सूर्य० ४५ । पादो-वृत्तपाद । टाणा० ३६७ ।
पादकाञ्चनिका-पादधावनयोग्या काञ्चनमयी पात्रो ।
जीवा० २६६ ।
पादकेतरिया-पात्रकेतरिका-पात्रप्रमाणपोतिका । प्रभ०
१२६ ।
पादठवण-पादठवण यत्र कम्बलतण्डे पात्र विधीयते ।
प्रज्ञा० १५६ ।
पादददरय-पादददरक पादन भूम्यास्फोटनरूपम् । ज० प्र०
४१६ ।
पादपीठ-भासनविधेय । उत्त० ४३ ।
पादपुच्छेण-पट्टयुनि-सज्जवज्जिय रजोहरण । नि० चू० प्र०

१९६ आ । पादपुच्छर्त्त-पादकम्बलम् । उक्त० ४३४ ।
 पादपोषगमन-अभ्युद्यतमरणम् । विधे० १० । अनदान-
 विशेषः । ठाणा० ५८ । अनदानभेदः । ठाणा० ३६४ ।
 तत्र हि सन्धाघाताव्याघातभेदतो द्विभेदेऽपि पादपवन्निद्वे-
 श्ठयैव स्थीयते अविचार अनदानभेदः । उक्त० ६०२ ।
 पादवंधण-पात्रबन्धनं पात्रबन्धः । प्रथ० १५६ ।
 पादबन्धकतन्तुः-जलचरजन्तुविशेषः । पिण्ड० १०२ ।
 पादमूलिया-विडिगरा । नि० जू० द्वि० १४४ अ ।
 पादलिप्तसूरिः-मुषण्डेनोपलक्षितसूरिः । पिण्ड० १४१ ।
 पादलिप्ताचार्याः-पाटलिपुरे आचार्यविशेषः । नदी०
 १६२ ।
 पादसमा-पादसमया उच्छ्वासा-पावङ्गिः समयः पादो
 वृत्तस्य नीयते सावत्सपया उच्छ्वासा गीते भवतीत्यर्थः ।
 ठाणा० ३६४ ३६६ ।
 पादा-मूल । दश० जू० ५ आ ।
 पादाद्याक्रमणम्-प्रागमनम् । उक्त० १५६ ।
 पादोषवाह-प्राचीनवाहः सरस्वत्याः पूर्वादिन्वाहः ।
 वृ० द्वि० १३६ अ ।
 पादुगालेव-पादुगालेव । आब० ४१२ ।
 पादुबभूष-प्रादुर्भूतः । मूर्ध० ३ ।
 पादोच्चल-पादोच्चल-भूपणविधिविशेषः । जीवा० २६६ ।
 पादोनपोषपो-पूर्वदिक् मन्त्रे चतुर्भागः । उक्त० ५३६ ।
 पादोत्तिय-प्राशोधकम् । आब० ८६ । प्राशोधकम् ।
 दश० १०३ । प्राशोधक प्रदो० । (?) ।
 पाधोषण-पुणो पुणो पाधोषणं । नि० जू० प्र० ११६
 आ ।
 पानोयसामा-पं-पानकजलम् । आवा० ३४६ ।
 पान-पेक्षरीत् नादिवादा अननं पापम् । नि० जू० प्र०
 ३०३ अ । पुत्रम् । दश० २-४ ।
 पामरपः- । उक्त० ५५० ।
 पामा-कुटुम्बेः । नि० जू० द्वि० ६२ अ । नि० जू०
 प्र० १८८ आ । दशम कुटुम्बम् । आवा० २३५ ।
 कन्दू । भग० ३०८ । दशम कुटुम्बम् । प्रथ० १६१ ।
 पामिच्छ-उच्छिद्यम् । आवा० ३२५ । अपमित्यक-
 साध्वर्वमुद्रागृहीतम् । ठाणा० ६६७ । साध्वर्वमन्त्र

उद्यतकं यद्गृह्यते तत् । सूत्र० १८० । अपमित्यकं-
 उद्यतक-उच्छिद्यम् । प्रथ० १५४ । प्राभिर्य-साध्वर्व-
 मुच्छिद्य दानलक्षणम् । दश० १७५ । अपमित्यक-
 साध्वर्वमुद्रागृहीतम् । ठाणा० ४६० । अपमित्यं-भूयोऽपि
 तव दास्वामीत्येवमप्रिया साधुनिमित्तमुच्छिन्नं यद् गृह्यते
 भक्तादि । नवम उद्गमशेषः । पिण्ड० ३४ ।
 पामिच्छिर्त्त-उच्छिद्यणं । नि० जू० वृ० ६३ अ ।
 पामिच्छेद्- । भग० ४६६ ।
 पामिच्छेति-उच्छिद्यण । नि० जू० द्वि० १०४ अ ।
 पामूलं-पादमूलम् । आब० ३६१ । पादमूलम् । भक०
 पामोवस-उत्तर-आशेषस्य परिहारः । ज्ञाता० १४६ ।
 पार्थक-पार्थक-मुद्राविशेषः । आब० ४३२ ।
 पायचणित-पादकाञ्चनिका पादधावनयोग्या काञ्चनमयी
 पात्रो । ज० प्र० १०१ ।
 पाय-पाद-आसन्ननधुर्भवतः । ज्ञाता० ३५ । पडङ्गुलानि
 पादः, पादस्य मन्त्रतलप्रदेशः, अथवा पादो-हस्तचतुर्थांगः ।
 ज० प्र० ६४ । प्रातः-प्रभातः । उक्त० ३७० । पाद-
 श्लोकपादः । आब० ७६७ । पादः-पडङ्गुलानि । अनु०
 १५७ । पादः । ठाणा० २६६ । पादः-चतुर्थांगः ।
 मूर्ध० १३४ । पावय-पाकप्रायोग्यम् । दश० २४७ (?) ।
 पात्र भाजनम् । आवा० ३३२ । पाद-मूलराव । ज०
 प्र० २८५ । पाद-गाथादिवतुर्था रूमम् । अनु० २३३ ।
 पाप-प्रथोभागः । ज्ञाता० २८ ।
 पायओ-पोषणा- । आब० ६१९ ।
 पायकंबल-पादकम्बल-पादपुञ्जम् । उक्त० ६३४ ।
 पायकेसरिया-पात्रसरिका-पात्रप्रत्युपेक्षिका । वृ० द्वि०
 २३७ अ । पात्रसरिका-पात्रकमुसवस्त्रिका । योष०
 २०८ ।
 पायकुम्बकडसामवन्ना-पादकुम्बकः-कुम्बकविशेषः तद्वत्
 द्यामवर्षः । ज्ञाता० २३८ ।
 पायसउज-पाकपाय-बदाश्वोः दश० २१८ । पाकपाय-
 बदाश्वोः । आवा० ३६१ ।
 पायगो-पाद-पुत्रः । आब० ६८६ ।
 पायच्छिर्त्त-पाय छिनतीति पायच्छिन्, यथावदिवत् प्राय-
 श्चित्तमुत्तमिन् प्रति प्र यश्चिन् । दश० ३० । पादपुत्र-

चतुर्थोवपारङ्गागर्थं पादेन पादे वा युक्तम् । भग० १३७ ।
 पापच्छेदकप्रायश्चित्तविशोधक वा । ठाणा० १३७ ।
 पाप-छेदकत्वात् प्रायश्चित्तविशोधकत्वाद्वा प्राकृते प्राय
 च्छिन्नमिति सुटिः उच्यते तद्विषयः शोधनीयातिचारोऽपि
 प्रायश्चित्तम् । ठाणा० १६० । प्रायश्चित्तं-अभ्यन्तरतपे
 प्रथमम् । भग० ६२२ । प्रायश्चित्तं-अतिचारविशुद्धि ।
 औप० ४१ । प्रायश्चित्तम् । आब० ५२ । पाप छिनत्ति
 प्रायश्चित्तं वा । शोधयतीति नैकस्तविधिना प्रायश्चित्तम् ।
 उक्तं ५८३ । पाप-कर्मोच्यते तत् पाप छिनत्ति यस्मात्
 कारणात् प्राकृतसंख्या पापच्छिन्नं । मस्कृते तु पाप
 छिनत्तीति पापच्छिन्नोच्यते, प्रायसो वा चित्तं जीव शोध-
 यति कर्मफलिन विमलोकरोति तेन कारणेन प्रायश्चित्तम् ।
 प्रायो वा-बाह्येन चित्तं स्वेन स्वहृत्वेण अस्मिन् सतीति
 प्रायश्चित्तम् । आब० ७८२ । प्रायश्चित्तं-अपराधशुद्धिः ।
 भग० ६१४ ।

पापच्छिन्नकरणं-प्रायश्चित्तकरणम् । आब० ७७६ ।
 प्रायश्चित्तकरण-योगसंग्रहे एकत्रिंशत्तमो योगः । आब०
 ६६४ ।

पापच्छिद्रा-पादधिरा । आब० ३७१ ।
 पापठवर्णं-पात्रः पापनक-कम्बलमयं पात्रस्यापनम् । वृ०
 द्वि० २३७ अ ।

पापड-प्रकटम् । आब० ५२० । प्रकटः तयाविधविशिष्ट-
 वधनरचनाविशेषतः सुखप्रतिपाद्यो योऽक्षरेष्वग्याख्या-
 तेऽपि पायः स्ववमेव परिस्फुरन्निव लक्ष्यते स प्रकटः ।
 सिण्ड० २८ ।

पापत्त-पदातीनां पत्तीनां समूहः पादात्तम् । ठाणा० ३०३ ।
 पादात्तं-पत्ति समूहः । भग० ४७६ । पादातीनां-समूहः
 पादात्तम् । उक्तं ४३८ । पादात्तं तेषां विशेषः । ज०
 प्र० ४२३ (?) ।

पापत्ताशीर्षं-पादककमलदरिस्थानां पापत्ताशीर्षं । नि० चू०
 द्वि० ७१ अ ।

पापदहूर-पाददर्वरः-पापप्रहारः । औप० ६० ।

पापदहूरग-पाददर्वरकं-भूमेः पादेनास्कोटनम् । भग०
 १७५ ।

पापदहूरय-पाददर्वरकम् । जीवा० ३४५ ।

पापनिज्जोग-पात्रनिवोगः-पात्रपरिकरः । औप० २०८ ।
 पापनियोग-पात्रनियोगः । वृ० द्वि० ८६ अ ।

पापपडिलेहणीआ-पात्रकप्र-युपेक्षणिका-पात्रकमुत्तवक्रिका
 श्लेषः २१२ ।

पापपरिमावप-पात्रवर्षापन्ना-पात्रस्थिता । आचा० ३५७ ।

पापपोड-पादपोठः-पदासनम् । ज० प्र० १८७ ।

पापपुछण-पादपुञ्जनकं-रजोहरणम् । औप० १७५ ।
 पादप्रोच्छनं-रजोहरणम् । ठाणा० ३०५ । पादपुञ्छ-
 नम् । अनू० २५३ । पादपुञ्छनक-रजोहरणम् । आचा०
 २४० । पापप्रोञ्छन-रजोहरणम् । ज्ञाता० २०६ ।

पादप्रोच्छनक-रजोहरणम् । २ ज० १२३ । पादप्रोच्छनं-
 रजोहरणम् । प्रश्न० १२० । पादपुञ्छनं-आसनविशेषः ।
 उक्तं ५५ । पादप्रोच्छन-रजोहरणम् । भग० १२६ ।

पादपुञ्जनं-रजोहरणम् । दश० १६६ । पादप्रोञ्जनम् ।
 आब० ७६३ । पादपुञ्जनम् । आचा० ४०६ । पादप्रो-
 क्षणम् । औप० १०० ।

पापपोषमण-अनकनिनः पादपत्तयेवोपगमनं-सामोष्येन
 वर्तनं पादपोषमणम् । दश० २६ ।

पापपोसं-अपानधार । नि० चू० प्र० १५० आ ।

पापबद्धं-पदवृत्तादिचतुर्भांगमात्रे पादे बद्धं-नरिधिसकं,
 प्रथमतः समारभ्यमाणम् । ज० प्र० ३६ ।

पापभूमोए- । नि० चू० द्वि० ११० अ ।

पापमूल-पादमूल-मूलभूमौ । ज० प्र० २७७ ।

पापय-पात्रकं-समाधिस्थानम् । आचा० ४११ । प्राकृतः ।
 ज्ञाता० ५० । प्राकृतः । मर० ।

पापरास-प्रातराद्यं-प्राभातिक भोजनकालम् । ज्ञाता०
 १५० । प्रातराद्यः-प्रातरक्षणम् । आब० १३६ । प्रात-
 रक्षण-प्रातरासः । आचा० १३० ।

पापरासु- । आचा० ४२२ ।

पापलित्तापरियं-आपरियवित्तो । नि० चू० द्वि०
 ३०२ अ ।

पापलेहणिया-पादलेखनिका-वर्टोदुवर्णलक्षाम्लवाकाष्टमयो
 र्वाणु पादकर्मपापनयनी । वृ० द्वि० २५३ अ ।

पापल्लग-हृषियारविशेषः । नि० चू० प्र० १०५ अ ।

पापवन्दते- । ज्ञाता० २६ ।

पायव्यमण-पादपस्थेयोप-सामोच्येन गमनं-वर्त्तनं पादपो-
पगमनम् । आवा० २६२ ।

पायवच्च- । नि० चू० प्र० २५७ वा ।

पायव्यवस्त्रं-पादविच्छेद-पानीयम् । आवा० ३८८ ।

पायव्योद्योग-पादशीर्षकं-पादानामुपरितनोऽवयवविशेषः ।
जीवा० २१० ।

पायसंख्या-पादसङ्ख्या-गाथादिचतुर्थांशरूपसङ्ख्या । अनु०
२३३ ।

पायसंहरण-पाद प्राणिनि निपतन्त घारयतीत्यर्थः ।
श्लो० १२७ ।

पायस-परमाप्तम् । जीवा० २६८ ।

पायसमाप्त-पादसमाधो-गाथापादसंक्षेपः । आवा० १८७ ।

पायसीसग-पादशीर्षकं-पादस्थोपरितनोऽवयवविशेषः ।
ज० प्र० ५५ ।

पायसंज्ञा-लोमपक्षीविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।

पायस-विद्वपादः । पर० ।

पायस-पाताल-समुद्रजलतलम् । प्रभ० ६२ । पातालः-

पातालकलशः वसयामुखप्रभृतिः । प्रज्ञा० ७१ । महापा-

तालकलशः वसयामुखादिः । भग० ५३६ । पातालः-

समुद्रः । सूत्र० ८६ । पातालः-पातालकलशः । प्रभ०
६२ ।

पायावच्छ-प्राजापत्यः । ज० प्र० ५६३ । नि० चू० प्र०
११८ अ । नि० चू० प्र० ७८ वा ।

पायावरणा-पानावरणं-स्थगनपटलम् । श्लो० २१३ ।

पारचि-प्रायश्चित्ते दशमो भेदः । ठापा० २०० । सर्वो-

परितम प्रायश्चित्तम् । पार-प्रायश्चित्तान्तमश्चति-गच्छतीति
पारचिकम् । पुरुषविशेषस्य स्वनिष्कृजपस्याद्यासेयनाया
यद् भवति । आवा० ७६५ ।

पारचिय-पाराचिको-बहिर्भूतः क्रियते तत् । ठापा०
५८७ । शशमप्रायश्चित्तभेदवन्तमपत्तुतनिष्कादिकमित्यर्थः ।
ठापा० ३०० । पार-सौरं तपसा अपरायस्याश्चति-
गच्छति ततो दीवये यः स पाराचो स एव पाराचिकः
तस्य यदनुष्ठानं तस्य पाराचिकं, दधमं प्रायश्चित्तं, निष्कृ-
जेयकालप्रयोगेर्बहिःकरणमिति भावः । ठापा० १६३ ।

पारचिदारि-दशविधप्रायश्चित्ते दशमम् । भग० ६२० ।

पारचिकार्ह-तपोविशेषेर्षवातिचारपारगमनम् । श्लो०
४२ ।

पारंपर्यसिद्धी-पारम्पर्यप्रसिद्धि-स्वरूपज्ञता । आवा०
५३३ ।

पार-पारः-मोक्षः संसारद्वितटवृत्तित्वात्स्कारणानि ज्ञान-
दर्शनश्चादिनामपि पारः । आवा० ११३ । तटः ।

आवा० १२५ । ज्ञानदर्शनचारित्र्यम् । आवा० ११५ ।
शय-आयुष्कपुद्गलानां शयः-मरणम् । आवा० २६३ ।

निष्ठा । आवा० २६६ । निर्वाणम् । वृ० प्र० २०१
अ । मोक्षम् । वृ० प्र० ५१ अ ।

पार-पारगः-पारगामी । ज्ञाता० ११० । पारगः-पार-
गामी । भग० ११२ ।

पारग-पारगः-सर्वेषां संघायानां क्षेत्रकः । प्रभ० १५७ ।
पारगः-सम्भवेत्ता । आवा० २६० ।

पारग-संसारसागरस्य पारंगतः । भग० १११ ।
पारग-पारग-द्विन्दियविषयसापरतोऽप्रसिद्धतम् । भग०
२१७ । पार-पर्यन्तं संसारस्य प्रयोजनज्ञातस्य वा यत्
इति पारगतः । प्रज्ञा० ११२ ।

पारण-यत्सायंते-पर्यन्तः क्रियते वृद्धीतनियमस्यानेनेति-
पारण तदेव पारणक-भोजनम् । उक्त० ३६६ ।

पारणा-तपसः श्रुतस्काद्यादिश्रुतस्य वा पारगमनम् । प्रभ०
१२६ ।

पारत-परत । उन्मु० ।

पारतगुण-परतगुणः-स्तानादिप्रतिवापरमादिकः । श्लो०
३६ ।

पारसि-पारसिकम् । आवा० ४०५ ।

पारद-साधयम् । प्रज्ञा० २७ ।

पारदारिय-पारदारिकः-परेया वारेषु रतः । दश० ४२ ।
ज्ञाता० २३६ ।

पारदोच्छा-शौरजयम् । ज० द्वि० २२८ वा ।

पारद-उपपन्नमित्तुं प्राण्य । आवा० ५११ । प्राण्यः-
अभिभूतः अपराधो वा । प्रभ० ६० । प्राण्यः । आवा०
५११ । प्राण्यः-हनुप्राण्यः । आवा० ६७१ । प्राण्य-
वारण्यम् । ज्ञाता० २२ ।

पारपायमण-पायव्यविशेषः । ज्ञाता० २२६ ।

पारमणि-परमकोषसमुद्रपातं व्रजतीति भावः । ठाणा० १६६ ।
 पारमित्वा-भोजयित्वा । ङोप० ६६ ।
 पारलोड्य-पारलौकिक दानादि । दश० १२६ ।
 पारस-पारसः-चिल्लातदेगनिवासीम्लेच्छविशेषः । प्रभ० १४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा० ५५ । पारसदेवज-पारसीकः । ज० प्र० ११६ ।
 पारसकुलं-साद्विशणस्य रायहाणी । नि० सू० प्र० ३०४ आ ।
 पारमवित्तओ-पारसविषयः-वैतयिकीयुद्धो लक्षणे देश-विशेषः । भाव० ४२४ ।
 पारसी-वाग्नीविशेषः । शाता० ४१ । देशविशेषः । भग० ४६० ।
 पारसीक-अथस्वामी । नदी० १६१ ।
 पाराई-लोडकुसीविशेषः । प्रभ० ५७ ।
 पाराए-पारे महानदीपूरम् । आचा० ११३ (?) । पर-लोकसुखभाजः । सू० २१० (?) ।
 पाराक्यम्- । आचा० १८५ ।
 पारापत-पावाचिनः, पक्षिविशेषः । आचा० ३१४ ।
 पारायणं-नाम सूत्रार्थतदुभयाना पारगमनम् । व्य० द्वि० १ अ । सूत्रकाया. परिपाठ्यः । व्य० प्र० २५७ ।
 पारासर-पाराशरः-महर्षियः शीतोदकबीजहरितादिपरि-भोगासिद्धः । सूत्र० ६५ । पारासरः-गरम. । ज्ञाता० ६५ । महाकायः आढव्यपशुविशेषः, यो हस्तिनमपि पृष्ठे समारोपयति । प्रसन० ७ (?) । वागिष्ठगोत्रे सप्तम-भेद. । ठाणा० ३६० ।
 पारासरद्वडण-अलाममह । मर० ।
 पारि-द्वुजमरणमानविशेष. । पिण्ड० १११ ।
 पारिआसए-परिवासितं-ह्यस्तनमित्यर्थः । भग० ६६१ ।
 पारिओसिय-पर्युषितम् । भाव० ६५ ।
 पारिणा- । नि० सू० प्र० २५५ अ ।
 पारिच्छ-ज परिच्छिञ्चति त च रयणमादि । नि० सू० प्र० ८६ आ ।
 पारिजाणिए-परिवानप्रयोजनाः पारियासिकाः । भग० ५४७ ।

पारिजातकुमुभं-कुमुभविशेषः । जीवा० १६१ ।
 पारिट्टावणिया-पारतः-मर्वैः प्रकारे परिस्थापनं-अपुन्यं-हणतया ग्यास इत्यर्थः । तेन निवृत्ता पारिस्थापनिकी । भाव० ६१६ ।
 पारिट्टावणियागारो-पारिष्ठापनिकाकारः । भाव० ८२३, ८५४ ।
 पारिणामिय-परिणमनं-परिणामः स एव पारिणामिकः । भग० ६५६ । परिणमन-तेन तेन रूपेण वस्तूना भवन परिणामः, स एव तेन वा निवृत्तः पारिणामिकः । अनु० ११४ ।
 पारिणामिया-परि-समन्ताप्रमन परिणाम-सुदीर्घकाल-पूर्वापरार्थावलोकनादिजन्म आरमधमै इत्यर्थः, न कारण-मस्यास्तत्प्रधाना वा पारिणामिकी बुद्धिः, बुद्धेः चतुर्थो भेदः । भाव० ४१४ । पारिणामिकी-प्रायो वयोविष्णक-जन्मा । राज० ११६ ।
 पारितापणिया-परितापनं-ताडनादिदुःखविशेषलक्षणं तेन निवृत्ता परितापनिकी । सम० १० । परितापनं-ताड-नादिदुःखविशेषलक्षणं तेन निवृत्ता पारितापनिकी क्रिया । भाव० ६१२ ।
 पारिपव-पारिपवः-पक्षिविशेषः । प्रसन० ८ ।
 पारिपववा-लोमपक्षिविशेषः । प्रहा० ४६ ।
 पारिपलवः-उदभिज्जवपक्षिविशेषः । दश० १४१ ।
 पारिभाषिकसंज्ञा-रूढसंज्ञा कल्पितसंज्ञा वा । भग० २२४ ।
 पारियल्लं-बाह्यपुष्टस्य बाह्यभ्रमिः । नदी० ४३ ।
 पारियाणिए-पारियानिकं उधानादिगमनार्थो रयः । वृ० द्वि० २३३ आ ।
 पारियानिकम्-त्तरनम् । विजे० ६६१ ।
 पारियावणिया-परितापन-परितापः-पोडाकरण तत्र भवां तेन वा निवृत्ता तदेव वा परितापनिकी, क्रियाविशेषः । -भग० १८१ । परितापनं-ताडनादिदुःखविशेषलक्षणं तेन निवृत्ता पारितापनिकी । ठाणा० ४१ ।
 पारियाविए- । आचा० ४२५ ।
 पारियासिय नाम रातो पञ्जुसियं । नि० सू० द्वि० ५० आ ।

पारिव्यय-पारापतः । अथ० द्वि० २०४ अ ।
 पारिषद्याः-व्यस्यस्यानीयाः । उल्वा० ४-४ ।
 पारिसाडणिया-परिषाट्-सम्भनलक्षणः प्रतीतः एव
 तस्मिन् भवा पारिमाटनिका । भाव० ५७६ ।
 पारिसाडि-पारिषाटिः । भाव० ७११ ।
 पारिहृष्ट-महुच्छि । औष० ४१ ।
 पारिहित्यय-प्रहृत्यैव दक्षः सर्वप्रयोजनानामकालहीनतया
 कर्त्तुं । टाणा० ४५२ ।
 पारिहारिकाणि-स्वापनाकुतानि कुत्सितानि कुतानि
 जुपुस्सितानि । वृ० द्वि० ७१ अ ।
 पारिहारिय-पारिहारिकः-परिहरण परिहारस्तेन चरति
 पारिहारिकः-पिण्डदोषपरिहरणाद्युक्तविहायो साधु इत्यर्थः ।
 भाषा० ३२४ ।
 पारिहित्क्षीरं-महुच्छिर्शोरम् । औष० ४८ ।
 पारिहृरग-पारिहार्यं-कलयविशेषः । ज० प्र० १०६ ।
 पारो-माशो-स्नेहसाधम् । ज० प्र० १०१ । भाजनविधि-
 विशेषः । जीवा० २६६ ।
 पारुषलं-यदिन्द्रियद्वारेण मनोद्वारेण वाऽऽत्मनो ज्ञानमुप-
 जायते तत्परोक्षम् । पृच्छोदरादिवात्परुषदात्परुः सकारा-
 यमः, परैर्द्रव्येन्द्रियमनोक्षया-सम्बन्धो यस्मिन् तत्परोक्षम् ।
 वृ० पू० ८ अ । परोक्षं-पुनरक्षस्य वर्तमानं ज्ञानं
 भवति । वृ० प्र० ८ अ ।
 पारुद्धकृद्ध-पारुद्धकृद्धः-अतिकृद्धः । सम० ११७ ।
 पारोक्षत-विभक्तगतौ कलविशेषः । प्रज्ञा० ३२८ ।
 पारोक्ष्य-पारापतः पक्षिविशेषः । उक्त० ६५३ । नोम-
 पक्षिविशेषः । जीवा० ४१ । पारापतः-कनविशेषः ।
 प्रज्ञा० ३६५ ।
 पारोक्ष्यम-पारापतकः-पक्षिविशेषः । प्रथ० ८ ।
 पारोक्ष्यमोमा-पारापतप्रोवा, नीललेखावर्णः । प्रज्ञा०
 ३६० ।
 पारोक्ष्यमा-नोमपक्षिविशेषः । प्रज्ञा० ४६ ।
 पारोक्ष्यो-परोक्षेषु विधेयु मव पारोक्ष-परोक्षविषय
 ज्ञानं तद्वशात्प्रतीति पारोक्षी । अथ० (?) ।
 पारोक्षे-परोक्षतः क्विप्ते । उक्त० ३६६ ।
 पारोक्ष्य- । आवा० ३८ ।

पारिणि-पृष्ठाति-पावर्ततो ग्रामेषु यथास्वेच्छः विहरति ।
 वृ० प्र० ५१८ मा ।
 पारिणिः-गुल्फयोरेधोरेभांगः । नवी० १६१ ।
 पारिणित्र-चर्मकोषः । आवा० ३७० ।
 पारिणि-शाकविशेषः (महाराष्ट्रीयः) वृ० प्र० ३१४ आ ।
 पारिणि-प्रालम्बं-तपनीयमयो विचित्रमणिरत्नमक्तिचित्र
 आरमप्रमाण आभरणविशेषः । ज० प्र० २७५ । प्रालम्बं
 भूयणविधिविशेषः । जीवा० २६६ । प्रालम्बं-दीपम् ।
 भम० ३१६ । प्रालम्बः-आप्ररीपन आभरणविशेषः ।
 आवा० ३६३ । प्रालम्बः-तपनीयमयो विचित्रमणिरत्न-
 मक्तिचित्र आरमनः प्रमाणेन स्वप्रमाण आभरणविशेषः ।
 जीवा० २५३ । प्रालम्बे इति प्रालम्बः-पदकः । राव०
 १६ । प्रालम्बं-सुम्बनकम् । ज० प्र० १०६ ।
 पारिणिमुत्त-भूयणविशेषः । आवा० ४२३ ।
 पारि-हृत्तिगतः । वृ० वृ० २३१ आ ।
 पारिइत्ता-पालयित्वा अतिचाररक्षणेन, परावर्तनादिना
 अभिरक्षय । उक्त० ५७२ ।
 पारिण-लदगणच्छमारगो । नि० पू० प्र० ३०३ अ ।
 पारिणो-पालकः । आवा० १२४ ।
 पारिण-पालकः-विमानविशेषः । औप० ५२ । स्कन्दका-
 चार्यस्य विकल्पं कर्ता । मूय० २२६ । द्रव्यसङ्कोचो न
 भवसङ्कोच इत्येकः, यथा पालकस्य । भाव० ३७६ ।
 जग्माभिपेक्षामनविमानकारकः देवविशेषः । ज्ञाता०
 १२७ । द्रव्यसङ्कोचो न भावसङ्कोचः, यथा पालकः ।
 विदो० ११२६ । द्रव्यसङ्कोचो न भावसङ्कोचो ह्युक्तः
 ज० प्र० १० । यानविमानम् । प्रथ० ६५ ।
 पारिणो-हरितभेदः । भाषा० ५७ ।
 पारिणका-हरिताविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
 पारिण-पालकः-स्कन्दकादिपञ्चसप्तमुनिपातको मन्त्री ।
 उक्त० ११४ । वासुदेवपुराणे भक्तिबहुभागवतमंगे पञ्चममये
 दिव्युतो । नि० पू० प्र० ८ अ । यानविमानकारकः ।
 भम० ७० । पारिणो नाम महकः पुरोहितः । अथ०
 द्वि० ४३२ अ । पारिण-द्रव्यविशेषः । भाव० २२५ ।
 पारिणः-प्रज्ञातोदाहरणे प्रज्ञानविद्युत्तुः । भाव० ६६६ ।
 पारिणः-कारिकपुत्रः । भाव० ६८१ ।

पालत-पालक-पालकदेवनिषितं सौधमैन्द्रसम्बन्धिधानम् ।
ठापा० २५० ।

पालय-पालक-यानविधान-शोधमैन्द्रसम्बन्ध्याभियोगिक-
पालकाभिधानदेवकृत वैश्वम् । सम० २ । पालकः-
अभियोगिको देवः । ज० प्र० ३९६ । पालकः-कृतिकर्म-
हृष्टान्ते मुख्यो वासुदेवपुत्रो द्रव्यवन्दकः । भाव० ५१५ ।
पालकः-कृतिकर्मणि पञ्चमो हृष्टान्तः, द्वारिकायां वासुदेव-
पुत्रो द्रव्यवन्दकः । भाव० ५१५ ।

पालयामि- । ज्ञाता० १६३ ।

पालयिस्थ-पालितवन्तः । ठापा० ७६ ।

पालयिस्था-तद्विहितानुष्ठानस्यातिचाररक्षणेन । उक्त०
५७२ ।

पालयिद्भि-सप्तःशनकम् । ज्ञाता० ३८ ।

पालाआ-पालका-महत्तरिका । व्य० द्वि० ३५ आ ।

पालासय-संनिवेशविशेषः । भग० १०२ ।

पालि-पालिः-सेतुः । राज० ११३ । पालिः-जीवित-
नलधारणाङ्गवस्थितिः सा चोत्तरव महाशब्दोपादानाद्विह
पशुधोषप्रमाणा । (?) ।

पालित-पावलित-विद्यामन्त्रद्वारविवरणे सूरिः । पिण्ड०
१४२ ।

पालित्तय-पादविज्ञाचार्यः । वृ० वृ० ६६ अ ।

पालित्तयकए-पादलिप्तसूरिकृतः । नि० वृ० ११८ आ ।

पालित्ता-पादलिप्ताः बर्नविषया त्रिपिदिषये आचार्यः ।
भाव० ४२४ ।

पालिय-पालितः-पुनःपुनरुपयोगप्रतिजागरणेन रक्षितः ।
भाव० ८५१ । पुनःपुनरुपयोगप्रतिजागरणेन रक्षितः
ठापा० ३८८ । पालित-सतत सम्यगुपयोगेन प्रतिबर्हि-
तम् । प्रथ० ११३ । पालित-धम्पायां श्रावकः । उक्त०
४८२ ।

पाली-सयममहातडागस्थानतिक्रमणतक्षण. सेतुः । वसति ।
वृ० द्वि० २०५ अ । पालिः-सेतु । जीवा० २६० ।
प्रज्ञा० ८५ ।

पालुंगामहुरय-माहुरयसि अनन्तरज्ञानि धालनगानि
पालुङ्गति बह्निक्लविशेषश्च । ठपा० ४ ।

पालु-अपानं । नि० वृ० प्र० १८६ आ ।

पालेह-असकृदुपयोगेन पालयति प्रतिजागरणात् । भग०
१२४ । सततोपयोगप्रतिजागरणेन रक्षति । ठपा० १५ ।

पालेति-पालयति-असकृदुपयोगेन प्रतिजागरणात् । ज्ञाता०
७२ ।

पाव-पाप-पापयतीति पापं, पिवति वा हितम्, कर्म वा ।
भाव० ४०७ । पापं-कर्म । भाव० ७८२ । पाप-

पायूलकराकीर्णवादिभिरशोभनम् । उक्त० ११० । बली-
विशेषः । प्रज्ञा० ३२ । पाप-पापानुष्ठानम् । भाषा०
२६८ । पापयति, पापयतीति पापम् । भाषा० ११५ ।

पापम् । भाव० ७८२ । पाप-किलष्टं-ज्ञानावरणादि ।
दश० १५६ । पाप-घातिकर्म । ठापा० ५२६ ।

पापयति नरकादाविति पापम् । भाव० ८३० । पाप-
कर्म । उक्त० ५६२ । पाप-अपुण्यरूपः । ज्ञाता० २०५ ।

पावए-पापक-वमनोश्च । ज्ञाता० २३३ ।

पावकम्म-पापकर्म-ज्ञानावरणादि । औप० ८५ । पापकर्म
प्राणातिपाताति । भग० ३६ । पापकर्म-ज्ञानावरणाद्य-
शुभ कर्म । भग० ३६ । पापकर्म-घातिकर्म सर्वमेव वा

ज्ञानावरणादि । ठापा० १०१ । पापकर्म-ज्ञानावरणादि ।
ज्ञाता० २२१ । पापकर्म-ज्ञानावरणीयादि । दश० १५२ ।

पापकम्मकरण-पापकर्मकरणम्, अथमंद्धारस्य द्वादश नाम ।
प्रथ० ४३ ।

पापकम्मनेम्म-पापकर्मणा-ज्ञानावरणादीना मूलम् । प्रथ०
६६ ।

पापकम्मोवएस-पापकर्मोवदेस-पापप्रधानकर्मण उपदेशः ।
भाव० ८३० ।

पावकारी-पापकारी-पातकनिमित्तानुष्ठानसेवी । उक्त०
२०७ ।

पावकोद-पापं-अपुण्यप्रकृतिरूपं कोपयति-प्रपञ्चयति-
पुष्पाति यः सः पापकोप, पापं चात्तो कोपकार्यत्वात्
कोपश्चेति वा, प्राणवधसर्वकोनविश्रिततमः पर्यायः ।
प्रथ० ५ ।

पावग-पावकं-शुभमनुष्ठानम् । उक्त० ४८ । पावक-
अत्यन्तमहितम् । दश० १५७ । पावक-अग्निः । उक्त०
१३५ । पावकं-पापमेव पापकम् । उक्त० ४८ ।
पापकं-अशुभम् । ज्ञाता० २०५ ।

पावजोवी-कौटलाजोवी । व्य० प्र० २५१ ।

पावण-प्लावन-रक्षणम् । पिण्ड० ११ ।

पावनुवण-प्राप्नुवन्-गृह्णन् । ज० प्र० ४४६ ।

पावपरिवेधो-पार्यः-कषयित्वमित्यादिषु स्मलितलक्षणेः
परिधिपति-तिरस्कुरुत इत्येवंद्योलः पावपरिवेधो । उक्त०
३४५ ।

पावमण-पापमनाः-ब्रवस्थितमना अनवस्थितमना वा ।
आव० ३६६ ।

पावय-पुनतीति पावकः समयप्रसिद्धपा तुं पापहेतुस्वात्पा-
पकः । पावकः-लोकप्रसिद्धपा अग्निः । उक्त० १८६ ।
प्राप्नुहि । ज्ञाता० ५५ ।

पावयण-प्रवचन-शासनम् । ठाणा- २४६ । प्रावचनं
प्रकषेणाभिविधनोच्यते जीवादयो यस्मिन् तत्प्रावचनम् ।
प्रागर्त्तं । आव० ७६० । प्रावचनं, प्रगतं, प्रघस्त, प्रधा-
नम्, आदौ वा जीवादिष्वभिविधिमयादाभ्यां वचनं प्राव-
चनम्, शिवप्रापकं वा वचनं प्रावचनमुच्यते । विद्ये०
५६१ । प्रघस्तं प्रगतं प्रथमं वा वचनं प्रवचनम्, आगमः ।
ठाणा० १७६ । प्रवचन-जैनं शासनम् । ज्ञाता० ४७ ।
पावयण-प्रावचनी-आचार्यादिभिरुपप्रधानः । आचा ४३८ ।
पावयणी-प्रावचनिका-प्रवचनार्थरूपननियुक्ताः । नंशे०
५४ ।

पावसोमो-पापलोभः-पार्य-अपुष्यं लुप्यति-प्राणिनि
स्तिह्यति संश्लिष्यतीति यावत् मत्तः सः पापलोभः, पारं
चासो लोभश्चेति वा तदुच्चार्यत्वात्पापलोभः । प्राणवचस्य
द्विरुक्तितयः पर्णयः । प्रथ० ३ ।

पाव्यरण-प्रावाट-प्रावरणविशेषः । ज्ञाता० २२६ । वक्ष्ये
आवा० ३६३ ।

पावसमण-पापेन उक्तस्वेषेणोपलक्षितः भ्रमण-पापभ्रमणः
उक्त० ४३२ ।

पावसमणित्तज-पापवमधोयं, उत्तराध्ययनेषु सप्तदशम-
मध्ययनम् । सम० ६४ । पापभ्रमणाय-उत्तराध्ययनेषु
सप्तदशममध्ययनम् । उक्त० ६ ।

पावमुत्तं-आवरणादि । नि० वृ० वृ० १३ व

पावसुय-एकीनत्रिषुत् वारधृतमन्त्रः । प्रथ०
१४५ ।

पावसुयपसंघा-पापोपादानानि अतानि पापश्रुतानि तेषु
प्रमञ्जनानि प्रसङ्गाः-सर्वाविधासंस्काराः पापश्रुतप्रसङ्गाः
उक्त० ६१७ ।

पावा-पापा-नगरीविशेषः । आव० २४० । पासयति
पातयति वा भवावर्त्तं इति पावा । उक्त० ८८ । मङ्ग-
जनपदे आबंक्षेत्रम् । प्रज्ञा० ५५ ।

पावाहया-प्रायादिकाः-प्रकषेण मयादया वदितुं शीलं
येवा ते प्रावादिकाः त एव प्रावादिकाः यथावस्थितार्थस्य
प्रतिपादनाय बावदूकाः । आचा० १८६ ।

पावाजोवी-पापेन-विद्यादिना परदोहकररूपेण जीवन-
शोभाः पापाऽऽजोवीनः । पिण्ड० १४२ ।

पावाभिगम-पावाभिगमः-पापमेवोपादेयमित्यभिगमः ।
प्रथ० १५ ।

पावार-प्रावारः । ठाणा० २३४ । प्रावारः-दुष्प्रतिभेखित-
दुष्पुण्यकं नृतीयो भेदः । ६५१ ।

पावारग-प्रावारकम् । आव० ८३३ । प्रावारकः-उत्सव-
पारोमा वृहत्कम्बलः । वृ० द्वि० २२० व ।

पाविभो-प्राप्तः । ज्ञाता० १६६ ।

पाविजङ्घ-प्रोच्यते । आव० २७४ ।

पाविद्या-प्राग्यति नरकमिति प्रापिका, पापा एव वा
पापिका, कुस्मिता, पापहेतुर्वा । उक्त० २६२ । पापं
पापिका-कुस्मिता । उक्त० ३८७ ।

पापाणधातुः-पापुविशेषः । उक्त० ६५३ ।

पासंड-पावण्ड-व्रतम् । अनु० २५ । पावण्डं-व्रतम् ।
उक्त० ५०१ । पावण्डः । आव० २२३ । तिङ्गिनः ।
ज्ञाता० १५० । पावण्ड-देवयतिः । उक्त० ५०१ ।

पासण्ड-पावण्डननोपापितमिध्यावादः । ज० प्र० ६६६ ।
पावण्डः-भाष्यादि । ज० प्र० १६७ ।

पासंडय-पावण्डस्यः । आव० ३६७ ।

पासंडधम्मे-पावण्डधम्मं-पावण्डनामाचारः । ठाणा०
५१५ ।

पासंडिमिस्स-पावण्डिमिस्स, विभक्त्य द्वितीयो भेदः । वृ०
प्र० ८३ व ।

पासंडो-पावण्डो-पापादुनः । उक्त० २६२ ।

पास-पसविन यवन्तनावान् कवतालोरेनावनोक्त इति

पश्यः । उक्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्पस्ता-
श्रादिबन्धन वा । औष० ६२ । पश्यति सर्वभावाभिवि-
धार्थाः, प्रयोविशतितमो जिनः, यस्मिन् मर्गगते माता
सप्तद्वारसं नागं दायनीये निविजने हृष्टवती तेन पार्श्वः ।
आप्त० ५०६ । पाशः-स्थ्यादिः । उक्त० २०६ ।
छिद्रिका । वृ० द्वि० ६० ब । पार्श्वः-आसन्नः । औष०
१६२ । पार्श्वः-पार्श्वनायस्तोयंकरः । भग० २५८ ।
पाश-बन्धनम् । भग० ६३ । प्रयोविशतितमतायंकरः ।
ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः ।
उक्त० ४६० । पाशः-बन्धनम् । आचा० ४७ ।
पार्श्वः । ठाणा० २६९ । पाशः-वाकुनिबन्धनविशेषः ।
प्रथ० १५ । पाशा-द्यूतोपकरणानि उत्पस्ताश्रादिबन्ध-
नानि वा । ज० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा०
५५ ।

पासङ्ग-पश्यति-अवग्रहेहापेक्षयाऽनुष्पते । भग० ३५८ ।
पश्यति-दृशिरूपलक्षणिक्रिय इत्यत उपपन्नमते-अवगच्छति ।
आचा० १६६ ।

पासङ्ग-पश्यतीति पश्यक-सर्वज्ञः । प्राचा० १२४ । पश्यकः-
सर्वनिराकरणात्पश्यति-उपलभ्य इति पश्यः स एव पश्यकः
तोयंक्रुत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमायं ह्यथाः ।
आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासङ्गबद्ध-पाशिकबद्धः-रुसादठः । वृ० द्वि० २५२ वा ।
पासजाङ्गपहे-पाशा-अस्थन्तपारवक्ष्यहेतवः कलत्रादिसम्ब-
धास्त एव तीव्रमोहोदपाविहेतुतया जातीना एकैन्द्रि-
यादिजातोना प-यानः-तेस्रापकत्वाम्गार्गा पाशजातिपथाः
। उक्त० २६५ ।

पासद्वीनं-अद्विहा उ कम्मपासा उदीणो । दत्त० चू०
३३ आ ।

पासङ्गया-पश्यता-पश्यतो भावः पश्यतोपयोग इत्यर्थः ।
विशे० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यता-बोधपरिणाम-
विशेषः । भग० ७१४ । पश्यता-संदर्शनम् । औष०
३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिगतम पद्यम् । प्रज्ञा० ६ ।
पश्यतो भावः-पश्यता । प्रज्ञा० ५२६ । पश्यता-संदर्श-
नम् । औष० ३६ ।

पासङ्गि- । नि० चू० प्र० २६२ अ ।

पासङ्गिभो-जगज्यववहारेषु णडण्टादिषु वा जो नेमश्चर्षं
करेति सो पासङ्गिभो । नि० चू० द्वि० ६२ अ ।

पासङ्गिय-प्राभिकः-सम्प्यः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासस्थ-पार्श्व-बहिर्ज्ञानादीनां देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति
पाश्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाचारादि-
बहिर्वर्ती साध्याभासः । प्रथ० १३७ । पासस्थः-पाशेषु
तिष्ठतीति पासस्थः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां
पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा
तिष्ठतीति पासस्थः । आच० ५१७ । प्रकषेण आ-
समताद् ज्ञानादिषु निश्चयमत्या स्वस्थः । व्य० प्र०
१६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठत इति पार्श्वस्थः-
पासस्थः । व्य० प्र० १५७ वा । पार्श्वे ज्ञानादीनां
बहिर्स्थित्वातीति पार्श्वस्थ-गात्रलानत्वादिकारण विना
मथ्यातशाम्भूतादिपिण्डभोजकत्वाद्यामोस्तविशेषणः ।
ज्ञाता० ११३ । णाणदंसणचरित्ताण पासे द्विती पासस्थो ।
नि० चू० प्र० २१७ अ ।

पासस्थविहारी-पार्श्वस्थानां यो विहारी-बहूनि दिनानि
यावत्तथा वर्तनं स पार्श्वस्थविहाराः सोऽस्यास्तीति पार्श्व-
स्थविहारी । ज्ञाता० १११ ।

पासस्थि-ज्ञानादिविहर्वर्ती । भग० ५०२ ।

पासपयद्विद्य-पाशा इव पाशाः स्थ्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन
प्रवर्तितः पासप्रवृत्तः-पाशप्रवर्तितः । उक्त० २०६ ।

पासपरिवृत्तो-पार्श्वपरिवर्त्ती । आच० ४२१ ।

पासपुट्टु-पार्श्वसंपुष्टः-सुप्तमात्रः । ठाणा० ४७१ ।

पासमिओ-पार्श्वमितः-साकेतनगरस्थोत्तरकुक्ष्याने यक्षः ।
विपा० ६५ ।

पासय-द्वादशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्ली-पार्श्वतः । आच० ६४८ ।

पासवर्ण-प्रश्रवण-मूत्रम् । आच० ६१६ । कायिकी ।

आच० ७६८ । प्रश्रवण-कायिकी । आच० ६३४ ।

प्रश्रवण-मूत्रः । सम० ११ प्रकषेण-धवजोति-प्रभवम्
एकिका । आचा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रश्रवण-मूत्रम् ।

उक्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रश्रवण-मूत्रम् । जं० प्र०

१५८ । मनुमानां अशुविभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्यः । उक्त० २७० । पाशः-द्यूतोपकरणम्, उत्पत्त्या-
श्यादिवन्धन वा । औष० ६६ । पश्यति सर्वभायानिति
पार्था, त्रयोविंशतिसप्तमो जिनः, यस्मिन् गभर्गते माता
सप्तशिरसं नाम दायनीये निविजने दृष्टवती तेन पार्थः ।
आव० ५०६ । पाशः-स्यादिः । उक्त० २०६ ।
लिङ्गिका । वृ० द्वि० ६० अ । पार्वः-आसन्नः । औष०
१६२ । पार्थः-पार्वेनापस्तौर्यकरः । भग० २५८ ।
पाशः-बन्धनम् । भग० ६३ । त्रयोविंशतितमतायंकरः ।
ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजासः एव बन्धनविशेषः ।
उक्त० ४६० । पाशः-बन्धनम् । आचा० ४७ ।
पार्था । ठाणा० २६९ । पाशः-शकुनिबन्धनविशेषः ।
प्रश्न० १५ । पासा-द्यूतोपकरणानि उत्पत्त्याश्यादिवन्ध-
नानि वा । ज० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा०
५५ ।

पासह-पश्यति-अवग्रहेहोपेभ्रमाऽवुष्यते । भग० ३५८ ।
पश्यति-हृषिकरूपलक्षिक्य इत्यत उपपन्नते-अवगच्छति ।
आचा० १६६ ।

पासह-पश्यतीति पश्यक-सर्वज्ञः । आचा० १२४ । पश्यकः-
सर्वनिराकरणस्यपति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः
तीर्थकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थज्ञः ।
आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासगबद्ध-पासिकबद्धः-कसाबद्धः । वृ० द्वि० २५२ अ ।
पासेजाइपहे-पाशा-अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्ब-
न्धास्त एव तीव्रमोहोदयादिहेतुतया जातोना एकैन्द्रि-
यादिजातोना पन्थानः-तत्प्रापकस्यान्मार्गा पाशाजातिपथाः
। उक्त० २६४ ।

पासट्टीन-अट्टविहा उ कम्मपासा उडोणो । दश० ब्रू०
३३ अ ।

पासपाया-पदपत्ता-पश्यतो भाव पश्यतोपयोग इत्यर्थः ।
विशे० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यता-बोधपरिणाम-
विशेषः । भग० ७१४ । पश्यता-संदर्शनम् । औष०
३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनायास्त्रिसप्तम पदम् । प्रज्ञा० ६ ।
पश्यतो भाव-पश्यता । प्रज्ञा० ५२६ । पश्यता-दर्शन-
नम् । औष० ३६ ।

पासगिए- । नि० ब्रू० प्र० २२२ अ ।

पासगिओ-अणवयववहारेषु गहणट्टादिषु वा बो पेक्खण
करेति सो पासगिओ । नि० ब्रू० द्वि० ६२ अ ।

पासगिय-प्राभिकः-सम्पः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्य-पार्वे-बहिर्जानादीना देवतः सर्वतो वा तिष्ठतीति
पार्वेस्यः । ठाणा० ५१४ । पार्वेस्यः-ज्ञानाचारादि-
बहिर्वर्ती साधनामासः । प्रश्न० १३७ । पाशस्यः-पाशेषु
तिष्ठतीति पासस्यः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां
पार्वे तिष्ठतीति पार्वेस्यः मिथ्यात्वादिपाशेषु वा
तिष्ठतीति पासस्य । आव० ५१७ । प्रकषेण ज्ञा-
समतात् ज्ञानादिषु निदृष्टतया स्वस्यः । व्य० प्र०
१६० अ । ज्ञानादीना पार्वे तिष्ठत ति पार्वेस्य-
पासस्यः । व्य० प्र० १५७ अ । पार्वे ज्ञानादीनां
बहिर्स्थित्यतीति पार्वेस्य-गाढज्ञानस्वादिकारण विना
सम्भवात्सम्प्राहृतादिविपक्षभोजकरवाद्यागमोक्तविशेषणः ।
ज्ञाता० ११३ । ज्ञानदर्शनचरित्तान पासे द्वितो पासस्यो ।
नि० ब्रू० प्र० २१७ अ ।

पासस्यविहारो-पार्वेस्याना यो विहारो-ब्रह्मनि दिनानि
यावत्तथा वर्तन्तं स पार्वेस्यविहारः सोऽस्यास्तीति पार्वे-
स्यविहारो । ज्ञाता० १११ ।

पासस्य-ज्ञानादिवहिर्वर्ती । भग० ५०२ ।

पासपयट्टिय-पाशा इव पाशाः स्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन
प्रवर्तितः पाशप्रवृत्तः-पासप्रवर्तितः । उक्त० २०६ ।

पासपरिवत्ती-पार्वेपरिवर्ती । आव० ४२१ ।

पासपुट्ट-पार्वेस्युट्ट-सुप्तमात्रः । ठाणा० ४७१ ।

पासनिओ-पार्वेमितः-साकेतनगरस्योत्तरकुल्याने मत्तः ।
विपा० ६५ ।

पासय-द्वादशमकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्लो-पार्वेस्यः । आव० ६४८ ।

पासवर्ण-प्रभवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी ।
आव० ७६८ । प्रभवण-कायिकी । आव० ६३४ ।

प्रभवण-मूत्र । सम० ११ प्रकषेण श्रवतीति-प्रभवण
एकिका । आचा० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रभवण-मूत्रम् ।
उक्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रभवण-मूत्रम् । ज० प्र०

१४८ । मनुष्यानां अशुभिमूत्रस्यानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्यः । उक्त० २७० । पासा-सूतोपकरणम्, उत्पस्ता-
श्यादिवन्धन वा । औष० ६६ । पश्यति सर्वभावाविति
पार्श्वः, त्रयोविंशतितमो जिनः, पस्मिन् भ्रमणते माता
सप्तद्विंशत् नाम दायनीये निविजने दृष्टवतो तेन पार्श्वः ।
आच० ५०६ । पाशाः-स्थादिः । उक्त० २०६ ।
छिद्रिका । वृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आशयः । औष०
१६२ । पार्श्वः-पादवैनापस्तोयकरः । भग० २५८ ।
पाशः-बन्धनम् । भग० ६३ । त्रयोविंशतितमतायंकरः ।
ज्ञाता० २५३ । पाशः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः ।
उक्त० ४६० । पाशाः-बन्धनम् । आच० ४७ ।
पार्श्वः । ठाणा० २६९ । पाशाः-शकुनिबन्धनविशेषः ।
प्रभ० १५ । पासा-सूतोपकरणानि उत्पस्ताश्यादिवन्ध-
नानि वा । ज० प्र० २६४ । म्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा०
५५ ।

पासइ-पश्यति-अवग्रहेऽपेक्षयाऽवबुध्यते । भग० ३५८ ।
पश्यति-दृष्टिरूपसंश्लिष्यति इत्यत उपनभते-अवगच्छति ।
आच० १६६ ।

पासइ-पश्यतीति पश्यक-सर्वज्ञः । प्राचा० १२४ । पश्यकः-
सर्वनिराकरणाल्पश्यति-उपसम इति पश्यः स एव पश्यकः
तीर्थकृत् । आच० १७१ । पश्यकः-परमायं ह्यः ।
आच० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासपबद्ध-पासकबद्धः-रुसावद्धः । वृ० द्वि० २५२ अ ।
पासजाइपहे-पाशा-अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्ब-
न्धास्त एव तीर्थमोहोदयादिहेतुतया जातानां एकैन्दि-
यादिजातानां पन्धानः-दृष्ट्यापकृत्वाभ्यां पासात्पतिपथाः
। उक्त० २६४ ।

पासटूर्न-अटुविहा उ कम्मपासा लक्षणे । दण० ब्रू०
३३ अ ।

पासपया-पश्यता-पश्यतो भावः पश्यतोपयोग इत्यर्थः ।
त्रि० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यता-बोधपरिणाम-
विशेषः । भग० ७१४ । पश्यता-संदर्शनम् । औष०
३८ । दर्शनता-प्रज्ञापनार्थाद्विप्रसप्त पदम् । प्रज्ञा० ६ ।
पश्यतो भावः-पश्यता । प्रज्ञा० ५२६ । पश्यता-संदर्श-
नम् । औष० ३६ ।

पासणि- । नि० ब्रू० प्र० २६२ अ ।

पासणिभो-जणवयववहारेषु णटण्टादिसु वा जो वेकण्ण
करेति सो पासणिभो । नि० ब्रू० द्वि० ६२ अ ।

पासणिप-प्राभिकः-सम्पः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासत्य-पार्श्व-बहिर्ज्ञानादीना देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति
पार्श्वस्यः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्यः-ज्ञानाचारादि-
बहिर्वर्ती साध्वामात्रः । प्रभ० १७७ । पासत्यः-पाशेषु
तिष्ठतीति पासत्यः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां
पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्यः निध्यात्वादिपाशेषु वा
तिष्ठतीति पासत्यः । आच० ५१७ । प्रकृष्येण आ-
समतात् ज्ञानादिसु निश्चयतया स्वस्यः । व्य० प्र०
१६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठत इति पार्श्वस्यः-
पासत्यः । व्य० प्र० १५७ अ । पार्श्वे ज्ञानादीनां
बहिर्तिष्ठतीति पार्श्वस्यः-गाढग्लानत्वादिकारण विना
श्रय्यातः-प्राहातुदियिषोभोजकत्वाद्याममोक्तविशेषणः ।
ज्ञाता० ११३ । गाणदंशणचरित्ताण पासे द्वित्वो पासत्यो ।
नि० ब्रू० प्र० २१७ अ ।

पासत्यविहारे-पार्श्वस्थानां यो विहारे-बहूनि दिनानि
यावत्तथा वर्तनं स पार्श्वस्थविहारः सोऽस्यास्त्योति पार्श्व-
स्थविहारे । ज्ञाता० १११ ।

पासत्यि-ज्ञानादिबहिर्वर्ती । भग० ५०२ ।

पासपयद्विय-पाशा इव पाशाः स्थापयस्तेषु प्रवृत्तः तेन
प्रवृत्तः पासप्रवृत्तः-पाशप्रवृत्तः । उक्त० २०६ ।

पासपरियत्तो-पार्श्वपरिवर्ती । आच० ४२१ ।

पासपुट्ट-पार्श्वेष्टुट्ट-पुसमात्रः । ठाणा० ४७१ ।

पासनिधो-पार्श्वेभित्तः-साकेतनगरस्योत्तरकुरुक्षेत्रे ययः ।
विपा० ६५ ।

पासप-द्रादणमकता । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्लो-पार्श्वतः । आच० ६५८ ।

पासवण-प्रश्रवण-पुत्रम् । प्राच० ६१६ । कापिकी ।
आच० ७६८ । प्रश्रवण-कापिकी । आच० ६३४ ।

प्रश्रवण-पुत्रः । सप्त० ११ प्रकृष्येण-पश्यतीति-प्रश्रवण
एकिका । आच० ४०६ । ज्ञाता० ६१ । प्रश्रवण-पुत्रम् ।
उक्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रश्रवण-पुत्रम् । ज० प्र०
१५८ । मनुष्यानां अनुविभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पश्यः । उक्त० २७० । पाशाः-क्षुत्तोककरणम्, उत्पस्ता-
श्रादिबन्धन वा । श्लो० ६६ । पश्यति सर्वभावानिति
पाशाः, श्रयोविशतितयो जिनः, पस्मिन् गमंगते माता
सप्तधिरसं नायं पश्यतीये निबिजने हृष्टयतो तेन पाशः ।
आद्य० ५०६ । पाशाः-रुप्यादिः । उक्त० २०६ ।
छिद्रिका । वृ० द्वि० ६० अ । पार्श्वः-आसन्नः । श्लो०
१६२ । पार्श्वः-पार्श्वनायतीर्थकरः । भग० २४८ ।
पाश-बन्धनम् । भग० ६३ । प्रयोविशतितमतार्थकरः ।
ज्ञाता० २५३ । पाशाः-कूटजालः एव बन्धनविशेषः ।
उक्त० ४६० । पाशाः-बन्धनम् । आचा० ४७ ।
पार्श्वः । ठाणा० २६९ । पाशाः-शकुनिबन्धनविशेषः ।
प्रश्न० १५ । पाशा-क्षुत्तोककरणानि उत्पस्ताश्रादिबन्ध-
नानि वा । ज० प्र० २६४ । श्लेच्छविशेषः । प्रज्ञा०
५५ ।

पासह-पश्यति-अवग्रहेहापेशवाऽवबुध्यते । भग० ३५८ ।
पश्यति-ईशिरूपलभिक्रिय इत्यत उपपन्नते-अवगच्छति ।
आचा० १६६ ।
पासक-पश्यतीति पश्यक-उच्यते । आचा० १२४ । पश्यकः-
सर्वनिराकरणालक्षयति-उपलभत इति पश्यः स एव पश्यकः
तीर्थकृत् । आचा० १७१ । पश्यकः-परमार्थद्वयः ।
आचा० १४८ । ज्ञात० १६० ।

पासकवद्ध-पासकवद्धः-कपावद्धः । वृ० द्वि० २५२ अ ।
पासजाइपहे-पाशाः-अत्यन्तपारवश्यहेतवः कलत्रादिसम्ब-
न्धास्त एव तीक्ष्णमोहोदयादिहेतुतया जातीनां एकेन्द्रि-
यादिजातीनां पानानः-तत्रप्रापकत्वात्पानार्थां पाशाजातिपथाः
। उक्त० २६४ ।

पासट्टीर्न-अट्टविहा उ कम्पपाशा उदीयोः । दश० जू०
३३ अ ।

पासणया-पश्यता-पश्यतो भावः पश्यतोपयोग इत्यर्थः ।
निशे० ३०१ । पश्यतो-भावः पश्यता-बोधपरिणाम-
विशेषः । भग० ७१४ । पश्यता-संदर्शनम् । श्लो०
१८ । दर्शनता-प्रज्ञापनावास्त्रिसम पदम् । प्रज्ञा० ६ ।
पश्यतो भाव-पश्यता । प्रज्ञा० ५२६ । पश्यता-संदर्श-
नम् । श्लो० ३६ ।

पासणिष्- । नि० पू० प्र० २६२ अ ।

पासणिष्-जपवयववहारेषु षट्शुट्टादिषु वा बो पेवत्तं
करेति सो पासणिष् । नि० पू० द्वि० ६२ अ ।

पासणिय-प्राभिकः-सम्पः । व्य० द्वि० १६० अ ।

पासतो- । ज्ञाता० १९० ।

पासथ्य-पार्श्व-बहिर्ज्ञानादीना देशतः सर्वतो वा तिष्ठतीति
पार्श्वस्थः । ठाणा० ५१४ । पार्श्वस्थः-ज्ञानाकारादि-
बहिर्वर्त्तो साध्वाभासः । प्रश्न० १३७ । पासथ्यः-पाशेषु
तिष्ठतीति पासथ्यः । व्य० प्र० १६० अ । दर्शनादीनां
पार्श्वे तिष्ठतीति पार्श्वस्थः भिष्यात्वादिपाशेषु वा
तिष्ठतीति पासथ्यः । आव० ५१७ । प्रत्यय आ-
समतात् ज्ञानादिषु निश्चयमतया स्वस्थः । व्य० प्र०
१६० अ । ज्ञानादीनां पार्श्वे तिष्ठत इति पार्श्वस्थः-
पासथ्यः । व्य० प्र० १५७ अ । पार्श्वे ज्ञानादीनां
बहिर्निष्ठतीति पार्श्वस्थः-गाढज्ञानत्वादिकारण विना
द्यथातराभ्याहृतादिपिण्डमोजकत्वाद्यागमोक्तविशेषणः ।
ज्ञाता० ११३ । पाणदंसणचरित्साण पाशे द्विती पासत्यो ।
नि० पू० प्र० २१७ अ ।

पासत्यविहारो-पासवस्थाना यो विहारो-बहूनि दिगानि
यावत्तथा वत्तं स पासवस्थविहारः सोऽस्यास्तीति पार्श्व-
स्थविहारो । ज्ञाता० १११ ।

पासत्यि-ज्ञानादिबहिर्वर्त्तो । भग० ५०२ ।

पासथ्यद्विय-पाशा इव पाशाः रुप्यादयस्तेषु प्रवृत्तः तेन
प्रवृत्तितः पासप्रवृत्तः-पाशप्रवृत्तितः । उक्त० २०६ ।

पासपरिवर्त्तो-पार्श्वपरिवर्त्तो । आव० ४२१ ।

पासपुष्टु-पार्श्वपुष्टु-पुष्टुमानः । ठाणा० ४७१ ।

पासमियो-पार्श्वमितः-साकेतनगरस्योत्तरकुक्ष्याने यतः ।
विषा० ६५ ।

पासथ्य-द्रादयामकला । ज्ञाता० ३८ ।

पासल्लो-पार्श्वतः । आव० ६४८ ।

पासवर्ण-प्रभवण-मूत्रम् । आव० ६१६ । कायिकी ।
आव० ७६८ । प्रभवण-कायिकी । आव० ६३४ ।
प्रथयण-मूत्रः । मय० ११ प्रकर्मण-श्रवतीति-प्रभवण
एकिका । आचा० ४०६ । शाना० ६१ । प्रभवण-मूत्रम् ।
उक्त० ५१७ । ज्ञाता० १०३ । प्रभवण-मूत्रम् । ज० प्र०
१४८ । मनुष्यानां मनुषिभूतस्थानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पाहणाउ-उपानहो । ठाणा० ३०४ ।
 पाहणाओ- । भग० ६६३ ।
 पाहणगुण-प्राधान्यगुणं-वैमल्यगुणम् । आव० ५२१ ।
 पाहण-पायाण । दश० १६ । पायाणः । घा० (?)
 १६७ ।
 पाहणजलं-पायाणजलं-यत्पायाणानामुपरि वहति । ओष०
 ३२ ।
 पाहणवट्टओ-पायाणवट्टुलः । आव० १२३ ।
 पाहणोदग-पायाणजलं-यत्पायाणानामुपरि वहति ।
 ओष० ३२ ।
 पाहुडं-प्राभूत लोकप्रसिद्ध यदमीश्वर्य देशकालोचितं दुर्लभं
 वस्तु परिणामसुन्दरमुपनीयते, प्रकल्पेणसमन्ताद् भ्रमते-
 पोष्यते चित्तममीष्टस्य वृषस्यानेनेति प्राभूतम् । सूर्य०
 ७ । प्राभूत-अधिकारविधेयः । सम० ८२ । प्राभूतं-
 प्राभूतिका । प्रभ० १५४ । प्रदत्तम् । आषा० ३६७ ।
 प्राभूतं-नरकपालकौशलिक परमक्रोधः । ठाणा० १६६ ।
 प्राभूतं-अधिकरणकारी कोपः । ठाणा० २४० । प्राभूतं-
 योनिप्राभूतम् । अय० द्वि० ४ अ । प्राभूतं-अधिकरणम् ।
 वृ० द्वि० १४८ अ । प्राभूतमिव प्राभूतः-तीव्रक्रोधः ।
 वृ० वृ० १०४ अ । कलहः । नि० चू० प्र० २४४
 अ । नि० चू० प्र० २६४ अ । नि० चू० वृ० २८ अ ।
 प्राभूतं-कलहम् । अय० द्वि० २२३ अ ।
 पाहुडद्वेदा-अर्थद्वेदा । नि० चू० वृ० ११७ अ ।
 पाहुडपाहुड-प्राभूतप्राभूतं-प्राभूतेषु अन्तरगतम् । सूर्य०
 ७ । प्राभूतादि-प्राभूतम् । दश० ८५ ।
 पाहुडपाहुडिआसंखा-प्राभूतप्राभूतिकासंख्या, इष्टिवादे
 सङ्ख्या । अणु० २३४ ।
 पाहुडसंखा-प्राभूतसंख्या पूर्वनिर्गन्तव्यताधिकारसंख्या ।
 अणु० २३४ ।
 पाहुडसौलमा-प्राभूतसौलता कलहनसम्बन्धना । ठाणा०
 २७५ ।
 पाहुडा-'प्र' इति-प्रकर्षण 'आ' इति-साधुदानलक्षणमयि-
 दद्या भूता'-निर्वेत्तता यका भिन्ना सा प्राभूता । विड०
 ३५ ।
 पाहुडि-प्राभूतनामभूतरक्षणम् । अय० द्वि० ७८ अ ।

प्राभूतिका-वासादिनिमित्तं संस्थाप्य या ददाति भिक्षा-
 सा प्राभूतिका । पिण्ड० १६२ ।
 पाहुडिआसंखा-प्राभूतिकासंख्या-इष्टिवादे सङ्ख्याविशेषः ।
 अणु० २३४ ।
 पाहुडिया-प्राभूतिका । आव० ७२८ । प्राभूतिका ।
 आव० ४०५, ६४० । प्राभूतिका, भिक्षा अर्चनिका ।
 अय० द्वि० १४ अ । प्राभूतिका-भिक्षापि अर्थनिकापि ।
 वृ० प्र० ८८ अ । भिक्षावलि वृपरिसाहणं वा ।
 नि० चू० प्र० १७२ अ । प्राभूतिका-साधनिका ।
 वृ० प्र० ८७ अ । प्राभूतिका-वसतेष्वहादननेपनादि-
 रूपा । वृ० प्र० २६१ अ । प्राभूतिका-तुरेन्द्रादिकृता
 समवसरणरचना । वृ० प्र० १६६ अ । प्राभूतिका-
 हरितक्षेदानाद्यधिकरणरूपा । वृ० प्र० २४० अ । प्राभूतिका-
 बलिः । वृ० प्र० २२३ अ । कर्मविदिष्टाय पूजाय वा
 बहुमानपुरस्सरी कारणेन यदभिष्टवस्तु दीयते तत्प्राभूतं-
 मुच्यते, ततः प्राभूतमिव प्राभूतं साधुभ्यो भिक्षादिकं
 देयं वस्तु, प्राभूतमेव प्राभूतिका, पूर्वं ननुपलक्ष्येऽपि
 कप्रत्यये समानीते सति स्त्रीत्वं, यदा 'प्र' इति प्रकर्षण
 'आ' इति साधुदानलक्षणमयिदद्या भूता' निर्वेत्तता
 यका भिन्ना सा प्राभूता, ततः स्वाधिकप्रत्ययविधानाद्
 प्राभूतिका । पिण्ड० ३५ । अधिकरणशेषः । नि० चू०
 प्र० ३२४ अ । प्राभूतिका-पुरविरचितसमवसरणमहा-
 प्रातिहार्यादिवृत्ता लक्षणा । वृ० वृ० ७६ अ ।
 पाहुण-प्राधुर्णकः-आयन्तुकः भिन्तुकः । ठाणा० ४६७ ।
 कुलगणसङ्घानां स्वविरः । वृ० द्वि० २०८ अ ।
 प्राधुर्णकः । ओष० ५१ ।
 पाहुण-प्राधुर्णकः । आव० ८५५ ।
 पाहुणमभूत-प्राधुर्णक-कोऽपि कश्चिद्गतो यदप्रतिनिष्ठये
 संस्कार्य ददाति प्राधुर्णका वा साधवादय इहायाना इति
 महापयति तत्प्राधुर्णकभूतम् । औष० १०१ । भग० ४६७ ।
 पाहुणमत्त-प्राधुर्णकाः-आयन्तुकाः भिन्तुकाः एव तदर्थं
 यद्भूतं तत्तया प्राधुर्णको वा वृष्टी स यद्दपयति तदर्थं
 संस्कार्य तत्तया । ठाणा० ४६०, ४६७ ।
 पाहुणिय-पठोः महाभट्टः । ठाणा० ७८ । प्राधुणियाः पठो-
 महाग्रहः । अ० प्र० ५३४ । सूर्य० २६५ ।

पाठ्युपेक्षा-प्राधुर्यम् । आव० ३५५ ।
 पाठ्युपेक्षा-पाथेयं-कठकमर्दनवेतनम् । वृ० प्र० २९७ आ ।
 पाठ्युपेक्षा-प्रथेयक मोदकादि । पिण्ड० ६२ ।
 पिण्डारे-अपिण्डारे । ठाणा० ४६१ ।
 पिण्डस-अपिण्डसम् । ठाणा० ३६७ । पिण्डसं-अपिण्डसम् ।
 जाता० १३३ । पिण्डस-अपिण्डसः । जाता० १६ ।
 चत्वारिंशत्तममहाग्रहः । ठाणा० ७६ ।
 पिण्डसखण्ड-पिण्डसखण्ड-पक्षिविशेषः । प्रथ० ८ ।
 पिण्डसखण्ड-सर्वं आभरणविक्रि, यः पुरुषाणां यत्र
 महाहाना तथाऽध्वानां हस्तितानं च स यथोचितेन पिण्ड-
 लकनिधिः । ज० प्र० २५८ ।
 पिण्डसते - । ठाणा० ४२८ (?) ।
 पिण्डसत्य-पिण्डसत्यः-स्कन्दकथारिणे श्रावस्तोत्तमगर्भा वंशा-
 न्तिकश्रावको भगवद्भवनामुत्तमानिरतः श्रमणः । भग०
 ११२ । कृष्णपुद्गलः । सूर्य० २८७ । पिण्डसत्य-चत्वा-
 र्दशतममहाग्रहः । ज० प्र० ५३५ । सूर्य० २६४ ।
 पिण्डसा-पिण्डसा-अपिण्डसा । अनु० १३३ । पिण्डसा-
 पोतस्य लघुसुना ब्रह्मदत्तराज्ञी । उक्त० ३७६ ।
 पिण्डसायणा-कुत्सगोत्रे भेदः । ठाणा० ३६० ।
 पिण्डा-पिण्डा अपिण्डा । सूत्र० ६८ ।
 पिण्डायण-पिण्डायणं भयागोत्रम् । ज० प्र० ५०० ।
 पिण्डायणसगोत्र-भयानक्षत्रगोत्रम् । सूर्य० १५० ।
 पिण्डस-पिण्डसः पक्षिविशेषः । प्रथ० ८ ।
 पिण्डसित-पिण्डसितकथा तद्विदं स्तम्भम् आ । वृ० द्वि० ११६
 आ ।
 पिण्ड-अद्रवः स्थायाद्यः विकृत्यादिकम् ? । वृ० तृ०
 २०६ आ । ओदनादिकः । वृ० द्वि० ८६ अ । मत्तट्टोः
 नि० वृ० प्र० १४२ आ । पिण्ड-समुदायः । विशेष०
 ४२६ । पिण्ड-पिण्डनीयं पिण्डनं वा, परिग्रहस्य नवनं
 नाम । प्रथ० ९२ । पिण्ड-ओदनादिरसः । उक्त०
 २६६ । पिण्ड-आहारः । उक्त० ६० । पिण्डं पिण्डः-
 सङ्घातरूपः । श्लो० १२ । पिण्ड-गुरुपिण्डादिरूपः ।
 पिण्ड० २ । पिण्ड-शास्त्रोदनादिकम् । आवा० ३३६ ।
 पिण्डये-अङ्गारयते, कोऽयं ? गृहिस्य उपलभ्य सम्पीडयत
 इति पिण्डस्तथायादिकादि । उक्त० ४१६ । पिण्डः-

पोयः । आवा० ३२६ । पिण्डः-प्राहारोपबिह्वयः ।
 ठाणा० ३११ । पिण्डनं पिण्डः-संघातरूपः । भिक्षा-
 शोषिः । श्लो० १२ । यदक्षनादिकं सम्पन्न विधिष्ठा-
 हारगुणयुक्तं पदसोपेतम् । वृ० द्वि० १७८ अ ।
 पिण्डयो-सुम्भ्यः । ज० प्र० २५ ।
 पिण्डकामिभूत-प्रत्येकं त्रिकं त्रिकमवसातव्यमेवः पिण्डकल्पित
 वृ० ८३ अ ।
 पिण्डगुड-पिण्डगुड-पिण्डोमूलो गुडविशेषः । आव० ८५४ ।
 पिण्डगुल-पिण्डगुडः-पिण्डोमूलो गुडः । आव० ८५७ ।
 पिण्डगुह-पिण्डगुह्यां-पिण्डरूपतया हस्ते ग्रहीतुं शक्यते
 पिण्डविह्वलित्वा । वृ० द्वि० १७८ आ ।
 पिण्डगिर-दाह्यमत्तं, पितिविषयदानं । नि० वृ० प्र०
 २६८ आ ।
 पिण्डनियर-पिण्डनिकरः-पितुपिण्डः । आवा० ३२८ ।
 पिण्डय-उपकः पादयोर्धः पिण्डरूपतया सगति स पिण्डकः ।
 श्लो० २६ ।
 पिण्डरस-पिण्डरसः खड्गुरादिमिश्रम् । वृ० प्र० २६७ आ ।
 पिण्डस-पटलकं पुष्पशालम् । ठाणा० ३८६ ।
 पिण्डवाय-पिण्डपातः भिक्षालामः । आवा० ३२१ ।
 पिण्डपातं आहारम् । आवा० ३३१ । पिण्डपातं-भैलम्
 आवा० ३३६ । पिण्डपातं-भिक्षाम् । आवा० ३५१ ।
 पिण्डपते इति पिण्डो-भिक्षा तस्य पातः-पतनं प्रकृपात्या-
 भेदस्मिन्निति पिण्डपातं-भिक्षाऽनम् । उक्त० ६६७ ।
 पिण्डपातः-विद्युत्समुदानम् । दश० १७६ ।
 पिण्डपायपडियाए-पात्रे पिण्डस्य प्रवेशः तत्प्रतिज्ञा । वृ०
 द्वि० ८६ अ ।
 पिण्डवायपडियाय-पिण्डपातो-भिक्षालामस्तत्प्रतिज्ञा-अह-
 मन्नभिक्षां लप्स्य इति । आवा० ३२१ । पिण्डस्य पातो
 भोजनस्य पात्रे गृहस्थादिपतनं तत्र प्रतिज्ञा-ज्ञान-बुद्धिः
 पिण्डपातप्रतिज्ञा । भग० ३७४ ।
 पिण्डहृत्विह्व-अन्नतत्कामभेदः । भग० ३०० ।
 पिण्डार-पिण्डारः-अभ्युक्तातिविशेषः । आव० २६१ ।
 नि० वृ० द्वि० ४१ आ ।
 पिण्डि-पिण्डो-सुम्भ्यः । भग० ३७ ।
 पिण्डिम-पुद्गलसमूहकः । ज० प्र० ३० । पिण्डिमः-

पुद्गलसमूहरूपः । औप० ८ । पिण्डिमः-बहूलः । प्रश्न०
 १६२ । घोषवर्जितः दावकादिशब्दवत् । ठाणा० ४७१ ।
 विडिमणोहारिमा-विण्डिम निहारिमा पुद्गलसमूहरूपः
 दूरदेशगामिनो च । औप० ८ ।
 विडिमा-विण्डिता । राज० ७ ।
 विडिय-विण्डित-मिलितः । औप० १०३ । विण्डितं-
 स्वकर्मणा समोजितम् । जैवा० २७३ । विण्डितः-
 एवजातिमापन्नः । भाव० २८३ ।
 विडिया-विण्डिका-पाषाणपिण्डिका । औप० १६ ।
 विडिसिया-विण्डेशिका, विण्डो-मोजनम् । भग० ४८२ ।
 विण्डो-विण्ड्याकपिण्डिका वायसपिण्डिका । वृ० टि० १३३
 अ । विण्डि-मिस्रकम् । सूत्र० ३६६ ।
 विण्डोभूत-विण्डोभूतः । भाव० २७४ ।
 विण्डेसण-आचारारङ्गे दशममध्ययनम् । सम० ४४ । विण्डे-
 पणा-आचारारङ्गस्य दशममध्ययनम् । उक्त० ६१६ ।
 विण्डेसणा-विण्डेपणा-आचारप्रकरणे द्वितीयश्रुतस्वरूपस्य
 प्रथममध्ययनम् । प्रश्न० १४५ । विण्डेपणा-सप्तविण्डे-
 पणा । भाव० ७७८ । विण्डेपणा-आचारप्रकरणस्य
 दशमो भेदः । भाव० ६६० ।
 विण्डोलग-विण्डोलकः-परविण्डप्रार्थकः । सूत्र० ८१ ।
 विण्डोलय-विण्डावलयः-यः स्वयमाहाराभावतः परदत्तो-
 यजोरो । उक्त० २५० । विण्डयते-सतद्गृहेभ्य आदाय
 सङ्घास्यत इति विण्डः तमवलयति-सेवते विण्डावलयः ।
 उक्त० २५० ।
 विण्ड-प्रियः-भूमोऽभिलषणीयः । प्रज्ञा० ४६३ ।
 विण्डण-पानम् । आचा० ४१ ।
 विण्डवयस्त-प्रियवयस्यः महाबलमित्रः । भाव० ११६ ।
 विण्डयंश-पितृकाङ्क्षं, शुक्रविकारधट्टलम् । भग० ८८ ।
 विण्डय-गुल्मविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 विण्ड-विनामि । भाव० ६० ।
 विण्ड-पितुः । भाव० ६६६ ।
 विण्डगा-श्रीहोपवका भजिता तट्टे फुडिया तुसावणिग्या
 पिठगा भणति । नि० चू० टि० १५७ आ ।
 विण्डगाम-पुण्यमंथनम् । नि० चू० प्र० २५३ आ ।
 विण्डच्छा-पितृत्वता । भाव० १७३ ।

विण्डं- । नि० चू० प्र० ६३ अ ।
 विण्डाई-सिक्कादि । विज्ञे० ६४५ ।
 विण्डत्या- । ज्ञाता० २२५ ।
 विण्डदत्त-पितृदत्तः गाथापतिः । भाव० २०५ ।
 विण्डउज्जयागए-पितृप्रायक-पितुः प्रतिपत्तामहः । ज्ञाता०
 ४६ ।
 विण्डमंद- । नि० चू० प्र० २२४ आ ।
 विण्डसिया-पितृत्वता-पितुर्भंगिनी । विपा० ५७ ।
 विण्डसेणकण्ठा-पितृवेणकण्ठा-अन्तकृद्गानामष्टमवर्गस्य
 नवममध्ययनम् । अन्त० २५ । निरयावस्याः प्रथमवर्गस्य
 नवममध्ययनम् । निरय० ३ ।
 विण्डण-प्रीत्या । भाव० ३४७ ।
 विण्डकमसि-नवका-सङ्घता मांसीति - कण्ठद्रव्यविशेषः
 पत्रमांसी । प्रश्न० १६२ ।
 विण्ड्युर-विण्ड्युरानु, स्नेच्छविशेषान् । ज० प्र० २२० ।
 विण्ड्याला-निर्मलितम् । भाव० ८५५ ।
 विण्ड्यमंद-अरिष्ठो वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
 विण्ड्य-जनपदसत्यस्ये उदाहरण, पयः, उदकम् । दश०
 २०८ ।
 विण्ड्य-कृत्तित्त्वकम् । ठाणा० ३३६ ।
 विण्ड्य-पत्रम् । प्रश्न० ८ ।
 विण्ड्यभ्रया-विण्ड्यभ्रया-विण्ड्यचिह्नोपेता भ्रया । ज्ञाता०
 २१५ ।
 विण्ड्यका-दष्टा । प्रज्ञा० ५८ ।
 विण्ड्यदिति-विण्ड्य । वृ० प्र० ४७ आ ।
 विण्ड्य-रूपपदल विण्ड्य । नि० चू० प्र० २२८ आ ।
 विण्ड्य-प्रेम-प्रियेषु प्रीतिहेतुः । उक्त० २६१ । पैयाः
 यवायू । विण्ड्य० १६८ । प्रेणि निश्चितम्, दशविध-
 मृषामायायं पञ्चमी । ठाणा० ४८६ ।
 पेण्ड्य-पायय स्तन्यम् । विण्ड्य० १२२ ।
 पेण्ड्यजनकः-रथावयवी । ज० प्र० २०० ।
 पेण्ड्यनिक-घनस्वरभेदः । ठाणा० ६३ ।
 पेण्ड्य-भाजनविशेषः । विण्ड्य० ७८ ।
 पिटृण-पिटृण-मुद्गरादिना हननम् । औप० १०७ ।
 ताडनम् । औप० १२३ । पिटृण-कृत्तनम् । विण्ड्य०

१६ ।

पिटृणा-पिटृना नापि पिटृयति काष्ठपिटृनेन स्त्रीवत् ।
ओष० १३३ ।

पिटृति-पिटृयति । आब० ३४३ ।

पिटृयगलोद्भङ्गण- । नि० चू० तृ० ७१ अ ।

पिटृापिटृ- । नि० चू० प्र० २६५ अ ।

पिटृापिटृ-केशाकेशो । आब० १०३ ।

पिटृावपाता-पिटृणप्रापणा । भग० १८४ ।

पिटृिणिका-दहूँरोपरि विभागविशेषः, दहूँरोपरि माल-
प्रवेशमार्गच्छादनम्, यन्त्ररूपकपाटम् । पिण्ड० १०६ ।

पिटृति-पिटृयति । आब० ७०३ ।

पिटृतुं-पिटृयितुम् । आब० ८१६ ।

पिटृंत-अपानद्वारम् । नि० चू० प्र० २५२ अ ।

पिटृ-पिटृ-अच्छटिततम्बुलचूर्णः । आचा० ३४२ । पिष्ट-
शालिलोटः । ज्ञाता० ६१ । पृष्ठ-कलकम् । प्रश्न०

८३ । पृष्ठ-प्राश्नास्यभागः । ज० प्र० ६७ । पिष्टः-
आमतण्डुलदोषः । दश० १७० । पृष्ठः-मार्गः । दश०

२३५ । चूर्णम् । नि० चू० तृ० ६ अ । पिष्ट-मुद्गादि
चूर्णम् । वृ० प्र० २६७ अ । पिष्ट-सूक्ष्मतन्दुनादिचूर्ण-

निष्पन्नम् । वृ० प्र० १४२ अ ।
पिटृओ किञ्चा-पृष्ठनः कृत्वा-घर्मबन्धनहेतुश्चियमितिमत्या

तिरस्कृत्य । उक्त० ६६ । पृष्टतः-पश्चाद्भागः । ज्ञाता०
६२ ।

पिटृकड- । नि० चू० प्र० १६६ अ ।

पिटृकरंठग-पृष्ठकरंठकं, पृष्ठबंधावर्युधताः अस्थिस्रष्टाः
पंगुलिका । ज० प्र० ११७ ।

पिटृकरंठय-पृष्ठकरंठकः-पृष्ठबंधाः । जीवा० १५४ ।
पृष्ठकरंठकः । सन्धु० ।

पिटृग-पिटृम् । आब० ६२२ ।

पिटृययगर्ग-पिटृययनकं-यत् सुरासंघानाय पिष्टं पच्यते
वत् । जीवा० १०५ ।

पिटृययगर्गसंठितो-पिटृययनकसंस्थितः-आयलिकाबाह्य-
स्य शिरोयं संस्थानम् । जीवा० १०५ ।

पिटृगोवलिया-पृष्ठगोलिका । आब० ८५५ ।

पिटृा-पिटृा । भग० ७६६ ।

पिटृि-पेपगम् । नि० चू० तृ० ६ अ । पृष्ठः-रक्तघः ।
ठाणा० ११६ ।

पिटृिमंसं-पृष्ठिमांसं-परोक्षदोषकीर्त्तनरूपम् । दश० २३५ ।
पिटृिमंसमकलयं-ज परमुहस्त अवबोधिजइ त तस्त ।

दश० चू० १२५ अ ।

पिटृिमंसिय-पृष्ठिमासासिकः-पराङ्मुलस्य परस्यावर्ण-
वादकारी, दशममसमाधिस्थानम् । सम० ३७ । पृष्ठ-

मांसावः-यः पराङ्मुलस्यावर्णं भवति, दशममसमाधि-
स्थानम् । आब० ६५३ ।

पिटृिमाइया-अनुत्तरोपपतिकदशानां तृतीयवर्गस्य सप्तम-
मध्ययनम् । अनुत्त० २ ।

पिटृि-पृष्ठम् । उक्त० १४३ ।

पिटृिचंर-पृष्ठिचम्पानगरो-भगवन्महावीरविहारक्षेत्रम् ।
आब० २०४ ।

पिटृिचंपा-पृष्ठिचम्पा-शालराजधानी । उक्त० ३२१,
३२३, ३२४ ।

पिटृिडि-पिटृ-विचारितम् । वृ० तृ० ९० अ ।
पिटृस्य-शालिलोटस्य ङण्डी-पिण्डो विपोग्डी । ज्ञाता०

६१ ।
पिटृ-पिटृ-स्थात्वादि । पिण्ड० १५५ । पिटृः-पृष्ठि-

चम्पायां यशोभतीघर्षा । आब० २८६ ।
पिटृरक-भाजनम् । आचा० ३४४ । पात्रकम् । भग०

६६१ । भाजनम् । आचा० ३२७ ।
पिटृरो-स्थाली । सूर्य० २६३ ।

पिटृग-पिटृकमिव पिटृकं-आश्रयः । भग० ७११ । पिटृकं-
गणिज इव सर्वस्वस्थानम् । ठाणा० ५०२ । पिटृकं-

सर्वस्वभावर्णं गणपिटृकम् । सम० १०७ । पिटृकं-सर्व-
स्वाऽऽधारः । उक्त० ५१३ । पिटृकं-सर्वस्वं समूहश्च ।

नंदी० १६३ । पिटृकं-सर्वस्वमाधारो वा । सूत्र० २५३ ।
पिटृकं-चन्द्रिकसूर्यद्विकरूपम् । जीवा० ३३६ । पिटृक-द्वी

चन्द्रो द्वौ सूर्यौ च । सूर्य० २७५ । पिटृकं-सर्वस्वाऽऽधारः ।
उक्त० ५१३ ।

पिटृगर-पिटृगृह-चिन्निल्लपिण्डेनिष्पादितम् । भ्य० द्वि०
१०६ अ ।

पिटृगा-पिटृका । दश० ४४ ।

विडर-विडर-स्माली । पिण्ड० ८६ । विडरः-यद्योमती-
मर्ता । उक्त० ३२३ ।
पिण्ड-पिनटं-आविष्टम् । जीवा० २०७ । पिनटं-वष्टम् ।
ज० प्र० १८६ ।
पिण्डं-वाहस्यम् । ज० प्र० ५३ ।
पिण्डहरिद्धा-वनस्पतिकामिकभेदः । जीवा० २७ ।
पिण्डोलकः-कृपणः । दश० १८४ ।
पिण्डयते-प्रचुरीकृषते । अथ० १४७ ।
पिण्णात्-पयगुनविस्नो, सत्प्रो । नि० चू० वृ० ३६
था ।
विणिर्गं-विप्रिका-ध्यामकाक्ष्यं गन्धद्रव्यम् । उक्त० १४२ ।
रितदरिसण-नवप्रयके पचनः प्रस्तरः । ठाणा० ४५३ ।
रितघम-शालोचनाहं हृष्टान्तः । ठाणा० ४८४ ।
रितिधंगा-पित्रङ्गावि-प्रायः शुक्लपरिणतिरूपाणीत्यर्थः ।
ठाणा० १७० ।
पितुसेगकण्ठा-पितृषेणकृष्णा-मुक्तावनीतपकारिका ।
अंत० ३३ ।
पितृग्रामः-त्रिविधा पुरुषाः । वृ० प्र० १८४ आ ।
पितृपिण्ड-पिण्डनिकरः । आवा० ३२८ ।
पितृवन-धमधानम् । दश० २६७ ।
पितृवनकाष्ठ-धमधानकाष्ठः । आवा० २५३ ।
पित्तं-दोषविशेषः । प्रभ० ८ । पित्तं-दोषविशेषः । शाता०
१४७ । मनुष्याणाममुचिस्वानम् । प्रज्ञा० ५० ।
पित्तज्वर-पित्तज्वरः । शाता० १११ ।
पित्तमुच्छ्रा-पित्तमुच्छ्रा-पित्तप्रावल्यात् मनायू मुच्छ्रा ।
आव० ७७६ ।
पित्तित्त-चण्डुं वाधिषु द्वितीयः, पीतोद्भवः । ठाणा०
२६५ । वैलिकः । आव० ४०५ ।
पिज्ञा- । सूत्र० २७७ ।
पिज्ञाम-विष्णकः-ललः । सूत्र० ३६६ ।
पिपासा-विद्यमेच्छा । आव० ५६ ।
पिपीलिका पृथिव्याप्रियो जीवभेदः । आवा० ५५ ।
काहनिमिता पिपीलिका । आवा० ५५ । समूर्च्छं
विशेषः । दश० १४१ । श्रीन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
पिपीलिया-पिपीलिकाः-कीटिकाः । उक्त० ६६५ ।

पिप्परी-पिप्पली-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ । इच्छियाभि-
हाणी । नि० चू० प्र० १६२ आ ।
पिप्पल-पिप्पलः-हृस्वसुरः । विषा० ७१ । पिप्पलः
शासो वृक्षविशेषः । आध० ८२८ । पित्तवसूः । नि० चू०
प्र० १२४ अ । ठाणा० ३३६ । पिप्पलकः-किञ्चिद्वक्रः
सुरविशेषः । पिण्ड० १७ । पिप्पलकः-सुरकः । अथ०
१३३ ।
पिप्पलग-पिप्पलकः सुरप्रः । वृ० द्वि० २५३ आ ।
नि० चू० द्वि० १८ आ ।
पिप्पलपोतग-पिप्पलपोतकः । आवा० ५५५ ।
पिप्पलि-वृक्षविशेषः । अथ० ८०३ ।
पिप्पलिया-मुच्छ्राविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
पिप्पली-वृक्षविशेषः । आवा० ३४८ । प्रज्ञा० ३६४ ।
पिप्पलीचुण-पिप्पलीचूर्णम् । प्रज्ञा० ३६४ ।
पिप्पलीमूल-पिप्पलीमूलम् । प्रज्ञा० ३६४ । आवा०
८८ ।
पिप्यंकर-प्रियङ्करः-प्रियं-प्रमुक्लं करोतीति । उक्त०
३५७ ।
पियंगला-चतुरिन्द्रियविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।
पियंगु-सुप्ततनायस्य चंद्रयवृक्षः । सम० १५२ । प्रियङ्गुः-
धनदेवसार्यवाहमार्या । विषा० ८८ । प्रियङ्गुः-तवेपो-
दाहयेऽपारमधर्मचोपमार्या । आव० ७०६ ।
पिष-प्रिय-अनुकूलम् । उक्त० ३५७ । प्रियः-प्रियायः ।
जं० प्र० १४३ । प्रियः-प्रेमकर्तः । शाता० १६५ ।
प्रियं-प्रेमकारी । सूयं० २९२ । शाता० ३७ ।
पियए-अभिनन्दनजिनचंद्रयवृक्षः । सम० १५२ ।
पियकारिण-प्रियकारिणः-समाधिपिथिरसवः । वृ० प्र०
११० ।
पियकारिणी-त्रिधासायाः तृतीयं नाम । आवा० ४२२ ।
पियगंधव-गीतप्रियः । शाता० २१३ ।
पियचंदी-प्रियचन्द्रः-कनकपुररत्नगन्तुपतिः । विषा० ६५ ।
पियण-अपकायस्य परिभोगे हृष्टान्तः । ठाणा० ३३६ ।
पियदंशण-प्रियदर्शनः घातकीषण्डरीपे महदिको देवः ।
जीवा० ३२८ । देवविशेषः । ठाणा० ७६ । अ० अ० महा-
वीरपुत्री । आवा० ४२२ ।

पियदंसणा-प्रियदर्शना, चन्द्रावतंसकरावपत्नी । आव० ३३६ । प्रियदर्शना, अपरनामानवद्याङ्गी । घत्त० १५३ ।
 प्रियधम्म-प्रियो धम्मो यस्य सन्न भ्रीतिभावेन सुप्तेन च प्रतिपत्तेः स प्रियधर्मा । ठाणा० २४२ । प्रियधर्मा-धर्माप्रियः । प्रभ० ११६ । प्रियः-इष्टो धर्मोऽस्येति प्रियधर्मा । ओष० २०२ ।
 प्रियधम्मा-प्रियधर्मा इदधर्मा । भग० १२७ ।
 प्रियपुच्छय-प्रियपुच्छकः । आव० २२१, २२६ ।
 प्रियमिस्त-पठवामुदेवस्य पूर्वभवनाम । सम० १५३ ।
 प्रियमित्रः-मुह्यपुण्डरीकवामुदेवपूर्वभवः । आव० १६३ टी० । प्रियमित्रः-चक्रवर्ती । आव० १७७ । प्रियमित्रः-चक्रवर्तिविशेषः । आव० १६७ । पितृमित्रम् । आव० २१६ ।
 प्रियसेण-प्रियसेनः-नपुंसको गणिकापुत्रः । विपा० ५४ ।
 प्रिया-पिता "अनेता चोपनेता च, यस्तु विद्या प्रयच्छति । अन्नदाता भयत्राता, पञ्चैते पितर स्मृताः ।" ज्ञाता० २४० । सुदसणयायापतेः पत्नी । निरय० ३७ । ज्ञाता० ८८ । पाति-रक्षयपरमिति पिता । उत्त० ३८ ।
 प्रियादपु-आत्मवत् सुखप्रियत्वेन प्रियादया-रक्षणं येषां ताम् प्रियवद्यात्, प्रिय आत्मा येषां ताम् प्रियात्मकात् । उत्त० २६५ ।
 प्रियापुस्ताणि-पितापुत्रो । उत्त० १२६ ।
 प्रियायमा-आयतः-आत्माऽनाद्यन्तरत्वात् स प्रियो येषां ते तथा । आवा० १२२ ।
 प्रियाल-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । प्रियालं-प्रियाल-फलम् । जल० १८६ । प्रियालः-वृक्षविशेषः । अज्ञा० ३१ ।
 प्रिरली-नुग्रहरूपवाचविशेषः । ओवा० २६६ । ज० प्र० १०१ ।
 प्रिरिप्रिरिता-तस्य मुह्यपाणे खरमुहाकारं कट्टमयं मुह्य कञ्जति । नि० सू० वृ० ६२ अ ।
 प्रिरिप्रिरिया-कीलियकट्टावनद्धा वंसादिनलिका । आवा० ४१२ ।
 पित्तंलु-पित्परी । आवा० ३४८ ।
 पित्तंलुसुखसुख-शीतलजिनचर्यवृद्धाः । सम० १५२ ।

पित्तंलुसुमंयु-पित्परीमंयुः । आवा० ३४८ ।
 पित्तंलुसुखसुख-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
 पित्तंलु-पित्पलभेदो । नि० सू० प्र० १६२ आ ।
 पित्तगा- । नि० सू० प्र० १८६ अ ।
 पित्तुंलु-साद्यवृक्षविशेषः । आव० ८२८ ।
 पित्तुवल्ल-प्लक्षः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।
 पित्तुओ-प्रेरकः । वृ० प्र० ३१० आ ।
 पित्तुक-नर्णकः । व्य० प्र० १८० अ ।
 पित्तुग-अपथम् । उत्त० १३५ ।
 पित्तुण-प्रेरण, आरूढम्य पुंसोऽभिमुखदर्शनधावनादिना सञ्चारणपूर्वकं प्रवर्तनम् । ज० प्र० २३७ ।
 पित्तुति-प्रेरयति निष्काशयति । उत्त० १३६ ।
 पित्तुप्रय-प्रेरितः । आव० २२४ ।
 पित्तुविकय-पीतः, पूटकृतः । आव० ६६३ ।
 पिवाप्त-पिपासा । आव० २३७ ।
 पिवासा-पिपासा-प्राप्तोऽप्यर्थेऽप्युक्तिः । भग० ८६ ।
 पिपासा । आव० ७११ । पिपासा-वृष्यं-प्रतिस्नेहरूपा प्रभ० ५ । पिपासा-अप्राप्तार्थानामाकाङ्क्षा । औप० ४७ । पिपासा-द्वितीयः परीपहः । आव० ६५६ ।
 पिचोतिया-पिपीलिका-कीटिका, सामायिकलाभे हृष्टास्तः । आव० ७५ ।
 पिःवरिया-विपर्ययकरणम् । नि० सू० प्र० ८ अ ।
 पिसल्लग-पित्तल्लकः-पिशाचकः । प्रभ० १६२ । पित्तल्लयः-पिशाचः । प्रभ० २५ ।
 पिसाचा-अन्तरभेदविशेषः । प्रज्ञा० ६६ ।
 पिसाचो-पिशाचो-अपिशाचः । वृ० वृ० २२३ अ ।
 पिसाय-पिशाचः-अपिलः । वृ० प्र० ५६ अ । पिशाचः । आव० ४२१ ।
 पिसिय-पित्तितं-मांसम् । आव० ८५४ ।
 पिसुअ-पिसुकः-पञ्चटः । ज० प्र० १२४ ।
 पिसुअ-पिसुकः-पञ्चटादिः । ओवा० २८२ ।
 पिसुण-पिसुण-परादोषाधिकरणरूपम् । प्रभ० ३६ ।
 पिसुण-परादोषस्य परस्य दूषणाधिकरणरूपम् । प्रभ० ११६ । पिसुणः-पृष्टिमांसकारकः । दश० २२१ । पिसुणः-प्रेरनेरकर्ता । दश० २२४ । पिसुणः-सप्तः । प्रभ०

४१ । विमुन-परदोषोदाटकः । उक्त० २४५ । विमुनः-
सूचकः । उक्त० ५४६ । पीति सुण्ण करोतीति । दश०
चू० १३८ । पीति सुण्णं करोति, प्रीति विच्छेदं करोति ।
नि० चू० तृ० ८० आ ।

विमुणग-विमुनकम् । भाव० ३८५ ।

विमुया-श्रीन्द्रियजन्तुविशेषः । जीवा० ३२ । श्रीन्द्रिय-
विशेषः । प्रशा० ४२ ।

विहृञ्जण-पृथग्जनः-सामान्यजनः । ठाणा० १२२ ।

विहृड-यत्र प्रभूतजनयोगं धाम्य पच्यते । जीवा० १०५ ।

विहृडय-विहरक-स्वासी । उपा० ४० ।

विहृण-विधान-स्वयनम् । भाव० ८३८ ।

विहृद्-वृद्धयति अभिलपति विधत्ते वा, अथवा अदिगो
विधत्ते-निमोलयति । भा० १७५ ।

विहिआसव-विहिताभवः-स्वगितप्राणातिपाताद्याभवः ।
दश० १५७ ।

विहिउत्तिभ्रं-आदो विहित पश्चाद्भिन्न विहितोद्भिन्नम् ।
विण्ड० १०५ ।

विहित-घटितम् । ओष० १६६ ।

विहितकपाट-अर्गलितकपाटम् । ओष० १६६ ।

विहितेन्द्रिय-निरुद्धहृषीकः । प्रभ० १६० ।

विहिनिह्रीभूत-पृथक्पृथक्भूतः । भाव० २०८ ।

विहिभोदर्ण- । नि० चू० प्र० ३२८ आ ।

विहिय-विहित-स्वगितः कम्बलाद्यावृत्तगरीरः । भावा०
३०९ । विहित-स्वगितः । भावा० ३०३ । विहितं-सवि-
त्तेन स्वगितम् चतुर्थं एषणादोषः । विण्ड० १४७ । विहितं-
स्वगितम् । भग० २७४ । स्वगितः । ठाणा० १२४ ।

विहियच्छ-विहिताश्चः-विहिता-स्वगिताऽश्चर्वा-शोध-
ज्वाला मेन स तथा, यदि वा विहिताश्चो गुप्ततनुः ।
भावा० ३०४ ।

विहिस्सामि-विधास्यामि-स्वगितस्थानि । भावा० ३०१ ।

विहृड-विहृण्ड-नगरविशेषः । उक्त० ४८२ ।

विहृखल्ल-पृथुकभयं पृथुकभक्षणयोग्यम् । दश० २१६ ।

विहृग-पृथुकीकृतः । भाव० ८५५ ।

विहृगमा-पृथुग-ये श्रीहयः परिपङ्काः सन्तो भ्रातृदो
भृग्मते ततः स्फुटिता अपनीतवचः पृथुका । वृ० प्र०

१७६ आ । अयगोहृमादीर्णं । दश० चू० ११२ आ ।

विहृञ्जण-पृथग्जनः-सामान्यलोकः । दश० २७६ ।

विहृण-वर्हः । भावा० ३४२ । वेहृणं-मयूरादिपिच्छम् ।
दश० १५४ ।

विहृणहृत्य-वेहृणहस्तः-मयूरादिपिच्छनमूहः । दश० १५४ ।
वर्हंरुलापः । भावा० ३४५ ।

विहृभिन्न-विहितोद्भिन्नम् । नि० चू० तृ० ५६ आ ।

विहृय-पृथुक् शाल्यादिलाजम् । भावा० ३४२ । पृथुक्-
मुग्गसास्याद्यपगतपुष्पम् । भावा० ३५७ । पृथुकम् ।
भावा० ३२३ ।

विहृल-पृथुल-विस्तीर्णम् । ठाणा० २५ ।

विहृला-पृथुला दक्षिणोत्तरतः । जीवा० २७५ ।

विहृति-विधत्तः-स्वयनस्तः । शाता० १६६ ।

विहृद-विदधाति-स्वययति अपनयतीति । उक्त० ५८० ।
पीड-प्रीतिः-प्रोणनं-आप्यायनम् । भग० ३१७ । चित्तो-
ल्लामः । जं० प्र० ५२८ । जीवितम् । भाव० ६६० ।

प्रीति-प्रियत्वं न कार्यवशादित्यर्थः । शाता० ३५ ।

पीडगम प्रीतिगमः पण्डदेवलोके विमानम् । ओष० १२१ ।

पीडदाण-प्रीतिदानं-सन्तोषदानं प्राभूतरूपम् । ज० प्र०

२०४ ।

पीडमणे-प्रीतिमनाः-प्रीतिः प्रीणनमाप्यायनं मनसि यस्य
सः । भग० ११६ । प्रीतिमंसि यस्यसो प्रीतिमनाः ।
जीवा० २४१ ।

पीडवद्धण-प्रीतिवर्द्धनः-द्रादशममासनाम । ज० प्र० ४६० ।

पीडं-प्रीतिः-साम्प्रत्यलक्षणा । प्रशा० ५६६ ।

पीडैसुण-विमुनी-प्रीतिं शून्यां करोतीति विमुनी, नैकवती-
दावदिभक्तिः । वृ० प्र० १२८ आ ।

पीडं-पिष्टम् । भाव० ८५५ ।

पीठ-पाणभेदः । प्रशा० २७ । भावा० ३७६ ।

पीठमद्-पीठमर्हं-अस्थाने आसनाससेवकाः, धयस्यः ।
ओष० १४ ।

पीठमद्-पीठवर्दी-आस्थाने-आसनासत्याससेवका वय-
स्याः । राज० १२१ ।

पीठरकं-नाण्डम् । प्रभ० १२७ ।

पीठिका-ग्रन्थभूमिका । भाव० ३८२ । उपवेशनादिस्थान-

विशेषः । (?) ।

पीठिकागीत-पीठिकाभाषम् । वृ० प्र० ५६ अ ।
 पीठी-ऊर्ध्वम् । ओष० १७८ ।
 पीठय-पीठकः । ओष० २०६ ।
 पीडा-विणासो । दश० ब्रू० ७५ ।
 पीठं-पीठम् । प्रज्ञा० ६०६ । पीठं-आसनविशेषः ।
 आब० ६५४ । पीठं-गोमयादिभयासनम् । पिण्ड०
 १०६ । आचा० ३७८ । पीठं-आसनम् । मग० १३६ ।
 पीठं-आसनविशेषः । ज० प्र० २६४ । पीठः-वज्रसेन-
 धारिण्योः पुत्रः । आब० ११७ । पीठ पट्टादिकम् ।
 ठाणा० ३१२ । पीठ-आसनम् । उक्त० ४३४ । आस-
 नम् । ज्ञाता० १०७ । पीठकम् । आचा० ३४४ ।
 पीठग-नृषिका वा काष्ठमयं वा पीठकम् । वृ० द्वि०
 २११ अ । नि० ब्रू० प्र० २०८ अ । पलालपीठगादि ।
 दश० ब्रू० ६६ अ । पीठकं-काष्ठमयं छगणमयं वासनम् ।
 वृ० द्वि० २५३ अ ।
 पीठगा-पीठिका-चयिका । पिण्ड० १०७ ।
 पीठमहू-पीठमहूः-आस्थाने आसनासीनसेवकः । वयस्य
 इत्यर्थः । भग० ३१८ ।
 पीठमहूण-पीठमहूः-आस्थाने आसनासन्नसेवकः-वयस्यः
 वेश्याचार्यः । ज० प्र० १९० ।
 पीठय-पीठक काष्ठपीठादि । दश० १७२ । ण्हाणपीठयं
 नाणपीठाइ । दश० ब्रू० ८० आ ।
 पीठसप्पि-अग्न्युर्ध्वेदोषाद् पीठसप्पिरवम् । आचा० २३३ ।
 पीठागित-पीठानीकं-अक्षरस्यम् । ठाणा० ३०३, ४०७ ।
 पीठि-पीठः । ओष० १०६ ।
 पीठियावाहग-पीठिकावाहकः । आब० २११ ।
 पीण-पीनः-स्थूलः । प्रथ० १५२ । पीनं-पीवरम् । (?) ।
 पीणागिञ्ज-श्रीणनीयं-रसादिबातुसमताकारि । ठाणा०
 ३७५ । रसश्चिरादिबातुसमताकारो । ओष० ६५ ।
 पीणति-पीमयति-पीनमात्मानं करोति-स्थूलो भवति ।
 ओष० २४७ ।
 पीणाइय-पीनाया-भङ्गा तया निर्वृत्तं पेनायिकम् । ज्ञाता०
 ६३ ।
 पीणाए-श्रीणितः-तल्पितः । उक्त० २७१ ।

पीणित-श्रीणितः-उपचयं नीतो यो योगः । सूर्य० २३३ ।
 पीणिय-श्रीणितः । दश० २१७ ।
 पीणियसरीर-पीनसरीरः । उक्त० २७२ ।
 पीतकणवीर-पीतकणवीरः । प्रज्ञा० ३६१ ।
 पीतबन्धुजीव-पीतबन्धुजीवः । प्रज्ञा० ३६१ ।
 पीतासोग-पीतासोकः । प्रज्ञा० ३६१ ।
 पीतिदानं-स्वप्नपाठके दानम् । ज्ञाता० २१ ।
 पीतिवद्वणे-प्रीतिवद्वनः-लोकोत्तरे चतुर्थभासनान । सूर्य०
 १५३ ।
 पीयवाई-केर्वाचदप्रियमुक्तोऽपि प्रियमेव वदतीत्येवंशीलः
 प्रीयावादी आचार्याभिप्रायानुवृत्तियैव वक्ता । उक्त०-
 १४७ ।
 पीरिपीरिया-पीरिपीरिका-कौलिकपटावनदमुखवाद्यवि-
 शेपरूपम् । राज० ४६ ।
 पीलग-पिलको रुद्धिगम्यः । ज० प्र० १७२ ।
 पीलण-पीडनं-दृक्वादेरिव । आब० २७३ ।
 पीलिम-पीबावत्-सवेष्टितवस्त्रमङ्गावलीरूपम् । दश०
 ८६ । पीडावत्-सवेष्टितवस्त्रमङ्गावलीरूपम् । दश० ८७ ।
 पीलिय-पीडितः जलाद्रवस्त्रे निष्पीड्यमाने । ठाणा०
 ३३६ । पीडितः-अचित्तस्य तुतीयो भेदः-पीतचममाई ।
 ओष० १३३ ।
 पीलियग-पीडितको यन्त्रंरिक्तवद् । ओष० ८७ ।
 पीलु-वृक्षाविशेषः । भग० ८०३ । क्षीर-पयः । पिण्ड०
 ५० । पीलुः-वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
 पीलू-पीडु । आब० ६२२ ।
 पीवर-पीवरः-महात् । प्रथ० १५२ । स्थूलः । ज्ञाता०
 १६ । पीवरः-स्थूरः । ज्ञाता० १६० ।
 पीवरगढभा-पीवरगर्भा-आसन्नप्रसवकाला । ओष० ७५ ।
 पीवरपउट्ट-पीवरप्रकोट्टः-अक्षुण्णकाचिकः । जीव० २७१ ।
 पीसंतिय-पेयन्तिका-गोधूम्यादीनां घट्टादिना पेयणका-
 रिकाम् । ज्ञाता० ११७ ।
 पीसे-पेयन्ती । ओष० १६५ ।
 पीहग-पीहकः-हारः । वृ० प्र० ३७ अ ।
 पीहगया- । रिमया० ३४ (?) ।
 पीहित स्मृहयति-अनावात्तमवाप्तुमिच्छति । ओष० २४ ।

पोह्य-भृह-पृथुकम् । आव० ६३ । वृ० प्र० २६ अ ।
 पोहे-स्यगयेत् । सूत्र० ६५ ।
 पोहेज-सृष्टयेद-अमिलयेत् । ठाणा० १५५ ।
 पोहेति- । ज्ञाता० १६६ ।
 पुल-पृह-पृष्ठभागः । ज० प्र० २०१ । द्वादशसागरो-
 पमस्थितिकदेवविमानम् । सम० २२ ।
 पुंछ-प्रोच्छ-उर्मोत्प । वृ० द्वि० १६७ अ ।
 पुंछडा-पृच्छम् । वृ० द्वि० १५६ अ ।
 पुंछर्ण-रजोहरणम् । वृ० द्वि० ८६ अ । प्रोच्छर्ण-
 धर्षणम् । वृ० प्र० २७० आ ।
 पुंछणी-पुच्छनी-निपोज्ज्वरच्छादनहेतुशुद्धगतरतृणविशेष-
 स्थानोपा । ज० प्र० २३ । जीवा० १८० ।
 पुंछन-आसनम् । उक्त० ४२३ ।
 पुंछे-वज्रतृणादिभिः पुच्छयेत् । दश० २२८ ।
 पुंज-पुञ्ज-राशिः । ओष० १६३ । पुञ्जः । विशेष०
 ४२६ । निकरः । ज्ञाता० २२६ । पुञ्जः । आव०
 ४२२ ।
 पुंङ्ग-पुण्ड्र-जनपदविशेषः । अन्त० १६ । पुण्ड्रः-पुण्ड्र-
 देवाः, यत्र विशिष्टानि हरितानि शाङ्खलानि भवन्ति ।
 जीवा० ३५५ । द्वादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् ।
 सम० २२ । पोण्ड-पुष्पम् । उक्त० १४३ । सैताञ्ज-
 गिरिप्रदेशे जनपदः । ठाणा० ४५८ । पुण्ड्रः-वहणस्य
 पत्रस्थानोयो देवः । भग० १६६ ।
 पुंङ्गपद्म्या-पुण्डानि-धवलानि पदानि पादा येषां ते सद्या,
 ते एव पुण्डपदिकाः । ज्ञाता० २३० ।
 पुंङ्गरिणी-पुण्डरीकिणी-पुष्करवतीविजये नगरम् । आव०
 ११७ ।
 पुंङ्गरिणि-पुण्डरीकिणी-उत्तररूपकवास्तव्या दिक्कु-
 मारी । आव० १२३ । पुण्डरीकरायनगरीविशेषः ।
 आव० १८८ । पुण्डरीकिणी-पुष्कलावतीविजये नगरी ।
 उक्त० ३२६ । जम्बूपूर्वविदेहे पुष्कलावतिविजये नगरी ।
 ज्ञाता० २४२ ।
 पुंङ्गरीअ-अष्टादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम०
 ३५ ।
 पुंङ्गरीअनायं-पुण्डरीकज्ञातम् । उक्त० ३२१ ।

पुंङ्गरीआ-पुण्डरीका-उत्तररूपकवास्तव्या तृतीया दिक्कु-
 मारी महत्तरिका । ज० प्र० ३६१ ।
 पुंङ्गरीए-पुण्डरीकं पङ्कजे एकोनविंशतितमं ज्ञातम् ।
 उक्त० ६१४ ।
 पुंङ्गरीए पञ्चए-आदिदेवगणपरनिर्वाणत उपलक्षितः
 पर्वतः, स तत्र प्रथमनिर्भूतस्वारपुण्डरीकपर्वतः-गन्तुञ्जयः ।
 ज्ञाता० १०८ ।
 पुंङ्गरीओ-स्तोककालेनोर्ध्वगामो । मर० ।
 पुंङ्गरीक-ऋषभस्वामिनो ज्येष्ठगणधरः । व्य० द्वि० १०६ ।
 अ ।
 पुंङ्गरीकिणी-महाविदेहे नगरी । विवा० ६४ ।
 पुंङ्गरीगिणी-पुण्डरीकिणी-पश्चिमदिग्भावाञ्जलपर्वतस्योत्त-
 रस्यां पुष्करिणी । जीवा० ३६४ । पुण्डरीकिणी-राज-
 धानो नाम । ज० प्र० ३४७ ।
 पुंङ्गरीय-पुण्डरीकं सितपद्मम् । जीवा० २७३ । पुण्डरीक-
 मूत्रकृताङ्गे सप्तदशममध्ययनम् । ३२६ । पीण्डरीकः-
 पुण्डरीक इव प्रधानः-तियंक्षु मनुष्येषु देवेषु च प्रधाना-
 नापुत्रमा । सूत्र० २६७ । पुण्डरीक-शौरवर्षीये पूर्वा-
 र्द्धाधिपतिर्देवः । जीवा० ३५३ । पुण्डरीक-सूत्रकृताङ्गो
 द्वितीयश्रुतस्कन्धे प्रथमाध्ययनम् । आव० ६५८ । पुण्ड-
 रीक-सूत्रकृताङ्गस्य सप्तदशममध्ययनम् । उक्त० ६१६ ।
 पुण्डरीक-सिताम्बुजम् । प्रज्ञा० ३६३ । पुण्डरीक-
 प्रधानम् । उक्त० ४८४ । महापद्मपद्मावत्योः पुत्रः ।
 ज्ञाता० २४३ । पुण्डरीकः-महाराजपुत्रः, सदनुष्टान-
 परायणतयास्य क्षोभनत्वे उपमा । सूत्र० २६८ । पुण्ड-
 रीकः-अलोमोदाहरणे साकेतनगराधिपतिः । आव०
 ७०१ । पुण्डरीकः-महापद्मराजस्य ष्येष्ठसुतः । उक्त०
 ३२६ । पुण्डरीकः-पुण्डरिक्ण्यां राजा । आव० २८८ ।
 पुण्डरीक-सितपद्मम् । ज्ञाता० ६६ । पुण्डरीकः-ज्ञाता-
 यामेकोनविंशतितममध्ययनम् । आव० ६५३ । पुण्डरीक-
 सितम् । भग० ५२० । पीण्डरीकः-शिलरोगः पर्वते
 ह्रदः । ठाणा० ७३ । सूत्रकृताङ्गस्य सप्तदशममध्ययनम् ।
 सम० ४२ । पुण्डरीक-सहस्रत्रयम् । भग० ७ ।
 पुंङ्गरीयमुष्मं-अष्टादशसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम०
 ३५ ।

पुंडरीयणाय-पुंडरीकज्ञातम्, शतायां प्रथमशतकंवे
 एकोनविंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० ६ ।
 पुंस्यति-इत्यति । वृ० प्र० ७१ आ ।
 पुस्कलोपुष्प-कूपमाण्डिकानुसुमम् । ज० प्र० ३४ ।
 पु-पुः शरीरम् । आद्य० २७७ ।
 पुषकंत-पूकुर्वंतु-पूत्कारं कुर्वाणः । प्रश्न० ४६ ।
 पुष्करिमाणो- । ज्ञाता० २४० ।
 पुषलर-पुष्करं-चर्मपुटम् । राज० ३१ । पुष्करं-चर्मपुटकम्
 ज० प्र० ३१ । पुष्कर-चर्मपुटकम् । जीवा० १८६ ।
 पुषलरकणिया-पुष्करकणिका-पथमध्यभागः । ठाणा०
 १४५ । पुष्करकणिका-पथबीजकोशः । जीवा० १७८ ।
 पुष्करकणिका-पथबीजकोशः-कमलमध्यभागः । ज० प्र०
 १६ ।
 पुषलरणी-पुष्करिणी-तडागरूपा । सूत्र० २८६ । चतु-
 रस्य वापी पुष्करणी । ठाणा० ८६ । पुष्करिणी-
 वृत्ता पुष्करवती वा । औप० ८ । पुष्करिणी-वृत्ताकारा
 वापी, पुष्कराणी विद्यन्ते यस्यां वा वा । जीवा० १६७ ।
 चात्तरसा पुषलरणी । नि० चू० द्वि० ७० आ ।
 पुषलरधर-पुष्करधरः-पुष्करवरीपलशितो द्वीपः । जीवा०
 ३३३ । पुष्कराणि-पथानि तीर्थरः-प्रधातः पुष्करधरः
 द्वितीयो द्वीपः । आद्य० ७८८ । पुष्करधरः-छालोदधि-
 समुद्रान्तरो द्वीपः । प्रश्ना० ३०७ ।
 पुषलरधरद्वीप-पुष्करधरद्वीपः-पपवरीपलशितो द्वीपः ।
 अनु० ६० ।
 पुषलरधरसमुद्र-पुष्करधरसमुद्र-पुष्करवर्गद्वीपान्तर
 समुद्र । प्रश्ना० ३०७ ।
 पुषलरसंवृष्टग-पुष्कलसंवर्तकः-उदररसो प्रथमो महाभेद्यः
 पुष्कल-प्रपूरयति सर्वमनुमानाव भूमिस्थलादाहादिकं
 प्रगतशोभेन संवर्तयति-नागपति । अनु० १६० ।
 पुषलरसारिया-निरिविधेयः । प्रश्ना० ५६ ।
 पुषलरिणी-पुष्करिणी वृत्ता वाप्येव जलानया पुषलरवती
 वा । अनु० १२६ । पुष्करिणी-पुष्करवती वर्तुला ।
 प्रश्न० १६० । पुष्करिणी समुद्रः । औप० ६१ ।
 पुष्करिणी-पुष्कराभ्यासां । शतय दति । जीवा० १२३ ।
 पुषलरिणी-वृत्ता वापी, पुष्कराणि विद्यन्ते यस्यां वा वा ।

जीवा० १८८ । वापी वृत्ता । ज० प्र० ३० । पुष्करिणी-
 वृत्ताकारा । प्रश्ना० २६७ । वृत्ताकारा । ज० प्र० ४१ ।
 वृत्ताकारा वापी-पुष्करिणी, यदि वा पुष्कराणि-पथानि
 विद्यन्ते वासु हा पुष्करिण्यः । प्रश्ना० ७२ । पुष्करिणी
 वृत्तः पुष्करवायु वा जलाशयविशेषः । भग० २३८ ।
 पुषलरोद-पुष्करोदः-समुद्रविशेषः । ज्ञाता० १२८ ।
 पुष्करोदः-पुष्करधरद्वीपपरितोऽपि पुद्बोदकरसास्वादः
 समुद्रविशेषः । अनु० ६० ।
 पुषलल-पथकेधरम् । आषा० ३४८ । पुष्कलं-प्राचुर्यम् ।
 सूत्र० २८६ । पुष्कलं-सम्पूर्णम् । आषा० ७८८ ।
 पुष्कलं सर्वं अनुमानावर्ण्यं भरतसुरोक्त्याहादिकम् ।
 ज० प्र० १७३ ।
 पुषललयिजय-पुष्कलावर्तः सप्तमो विजयः । ज० प्र०
 ३४६ ।
 पुषललविभंग-पथरुद्रम् । आषा० ३४८ ।
 पुषललसंवृष्टो-पुष्करसंवर्तकः-जम्बूद्वीपप्रमाणो महा-
 भेद्यः । आ० १० (?) ।
 पुषललसंवृष्टग-पुष्कलसंवर्तकः-महाभेद्यः । भग० २३२ ।
 पुषललसंवृष्टत-रूपा वृष्टा वर्षसहस्रं वासयितुं समर्थो
 भेद्यः । ठाणा० २७० ।
 पुषललसंवृष्टग-पुष्कलं-सर्वं अनुमानावर्ण्यं भरतसुरो-
 क्त्याहादिकं प्रगतशोभेन संवर्तयति-नाशयतीतिपुष्कल-
 संवर्तकः । ज० प्र० १७३ ।
 पुषलला-महाविदेहे विजयः । ठाणा० ८० ।
 पुषललावृष्टविजयो-पुष्कलावर्तोविजयः । आषा० ११६,
 ११७ ।
 पुषललावृष्ट-जम्बूपूर्वविदेहे विजयः । ज्ञाता० २४२ ।
 महाविदेहे विजयः । ठाणा० ८० ।
 पुषललावृष्टकूड-पुष्करावतीकूटं एकशैलवाहात्तरपूटनाम ।
 ज० प्र० ३४७ ।
 पुषललावर्तोविजयो-पुष्कलावर्तोविजय-जम्बूद्वीपविदेहे
 विजय । उत० ३२६ ।
 पुषललावर्तकूड-पुष्करावर्तकूटं-एकशैलवाहात्तरपूट-
 नाम । ज० प्र० ३४७ ।
 पुगल-पुद्गलं नेष्ट्यादिकम् । जीवा० ३०५ । पुद्गलं-

उष्णीशनादि । दश० १५४ । पुद्गलः-आरमा । प्रधानः ।
सूत्र० २३७ । पुद्गल-मांसम् । दश० १७६ ।
पुंगलपरिचयः पुद्गल-पुद्गलद्रव्यैः सह परिवर्त्ताः-
परमात्मानं मिलनानि पुद्गलपरिवर्त्ताः । भग० २६७ ।
पुच्छ-वासथो । उक्त० ५५१ । मेहनम् । भोष० ८७ ।
पुच्छण-प्रोच्छन्नं-दारुदण्डकम् । वृ० द्वि० १०८ अ ।
पुच्छणा-पुच्छना-हृत्किणिकादिलक्षणा । भाष० १२९ ।
पुच्छना-विस्मृतसूत्रार्थप्रभः । प्रभ० १२६ । प्रहीतवाच-
नेनानि सधयाद्युत्पत्तो पुनः प्रष्टव्यमिति, पूर्वाधीतस्य सूत्रादेः
सङ्घितादौ प्रभः, प्रच्छना । टाणा० ३४६ । प्रच्छना-
गुहं प्रति प्रभमलक्षणा । अनु० १६ । पृच्छता-सूत्रस्य
अर्थस्य वा प्रच्छता । दश० ३२ ।
पुच्छणाए- । शाता० ६१ ।
पुच्छणो-पुच्छनी-प्रविज्ञातस्य सर्वविषयस्य वाऽर्थस्य ज्ञानार्थं
तदभिपुक्तपेरलक्षणा । भग० ५०० । पृच्छनी-अविज्ञातस्य
सन्दिग्धस्य कस्यचिदर्थस्य परिज्ञानाय तद्विदः पार्श्वं
चोदना, अतस्यामृवाभावाभेदः । प्रज्ञा० १५६ । प्रच्छनी,
अतस्यामृवाभावाभेदः । दश० २१० ।
पुच्छा-अपुणस्त जाव विभो कश्चिद्वत् पुच्छति सा पुच्छा
तिहि गिलाभेहि एग पुच्छा, अत्य पगतं समपति योर्व
बहुं दा ना एग पुच्छा जत्तियं आयरिएण तरह,
उच्चारितं वेत्तुं सा एग पुच्छा । नि० पू० तु० ६७ अ ।
पुच्छदिष्टे पुच्छा, नामेण वा गोत्तेण वा दिसाए वा
पुच्छा । नि० पू० प्र० १६६ अ । आहारगतदेधो
तृतीयभेदः । टाणा० २५३ । पृच्छा । भाष० ३८२ ।
पृच्छा-जिज्ञासोः प्रभः । व्याख्याने एषादशमद्वारम् ।
उक्त० ७३ । पुच्छा-प्रभः । दश० ४६ ।
पुच्छिष्ट-मांसिकार्थप्रभकरणात् । भग० १३५ । संघने
सति परस्परतः । भग० ५४२ । संघने सति पुच्छिष्टद्वे ।
शाता० १०६ ।
पुच्छोअ-शुद्धवाद् । भाष० १५८ ।
पुच्छे- । भग० ११४ ।
पुच्छेत्-भवेत्-अर्थयेत् । भोष० १३५ ।
पुञ्ज-पूज्य-पूजार्हः-कल्याणमागं । दश० २५२ ।
पुञ्जसत्य-पूज्य-सकलजन्मशुभादिना पूजार्हं शास्त्रस्येति-

पूज्यवाच्यः । उक्त० ६६ । पूज्याः शास्ता गुरुस्त्येति
पूज्यशास्त्रकः । उक्त० ६६ । पूज्यप्राप्तौ भक्तश्रेति-
पूज्यवस्तुः । उक्त० ६६ ।
पुञ्जणा-पुञ्जनि-निबिडतवाच्छादनहेतुशुद्धगतरतुणविशे-
पस्यानीया । राज० ६२ ।
पुट-काष्ठादिगन्धद्रव्यम् । जीवा० १६२ ।
पुटकः- । दश० ११८ ।
पुटग-पुटकः सल्लकम् । वृ० द्वि० १०१ अ ।
पुटभेदः- । भाषा० ५९ ।
पुट्ट-उदरम् । वृ० प्र० २६५ अ ।
पुट्टास्यर-नि० पू० प्र० ३१८ अ ।
पुट्टिल-चतुर्धो वासुदेवः । टाणा० ५५७ ।
पुट्टिला- । शाता० २०४ ।
पुट्ट-स्पृष्ट-बद्धस्पृष्टनिकाचितम् । सूत्र० ७१ । पृष्ट-
उपरितलम् । सूत्र० १२६ । आरमप्रदेशस्पर्शवति । भग०
२१ । गाढतरमग्येन पोषितम् । भग० ६० । स्पृष्ट-
अभिसम्पर्कनिम्बं सङ्घत्तं घनकुट्टितः सूक्ष्मकलापवत् ।
प्रज्ञा० ४०२ । अतीव स्पृष्टो स्पृष्टम् । प्रज्ञा० ४५६ ।
स्पृष्ट-आरमप्रदेशस्पर्शविययम् । जीवा० २० । कथित-
स्त्वादिना अकिञ्चित्करः । व्य० द्वि० ३०६ अ । स्पृष्ट-
स्पर्शमात्रोपेतम् । जीवा० १३ । स्पृष्ट-इन्द्रियसम्बद्धः ।
टाणा० २५३ । स्पृष्टम् । भग० १३१ । पृष्ट-चक्र-
परिचिह्नम्, यल्लोके पूंठी इति प्रसिद्धम् । ज० प्र०
२११ । स्पृष्ट-अभिदूतः । उक्त० ८६ । स्पृष्ट-व्याप्तः,
पुष्ट ह्य पुष्टः । उक्त० ११६ । स्पृष्टः वाधितः । उक्त०
१४० । स्पृष्ट-प्राप्तम् । ज० प्र० ६७ । स्पृष्ट-विदा-
रितः । श्रीप्र० ८८ । स्पृष्ट-स्पृष्टवाद् । जीवा० २६१ ।
स्पृष्ट-उपातः । प्रज्ञा० ६०१ । स्पृष्ट-उपायवदः । भाष०
३२१ । स्पृष्ट-तनी रेणुवत् । भग० ५६६ । पुष्टः-
उपरितः । शाता० ६१ । पृष्टः-पुष्टः । उक्त० १२० ।
प्रोच्छिद्यतं-पुष्टम् । वृ० प्र० २७१ अ । स्पृष्ट इति
स्पृष्टतं स्पृष्ट तनी रेणुवदाविकृतमात्रमेवेत्यर्थम् । विशे०
१६६ । कुट्ट-जीवप्रदेशैः स्पर्शनात् स्पृष्टम् । भग० १८४ ।
आरमप्रदेशविययम् । प्रज्ञा० ५०२ ।
पुट्टतो-पुष्टतः । शाता० १६० ।

पुट्टपविट्टु-श्रीमद्दीनि चमुरहिहानि स्पृष्टमर्षं प्रविष्टम् ।

भग० १३१ ।

पुट्टलामित-पुष्टस्यैव साधो । दीयते ते ? इत्येव यो
नामस्तेन चरतीति प्रायवत् पुष्टलामिक । ठाणा० २६८ ।

पुट्टलामिय-पुष्टलामिकः-य कल्पते इदं इद च भवते
साधो । इत्येव प्रभपूर्वकमेव सद्यः गृह्णाति य स ।
प्रभ० १०६ ।

पुट्टवसा-पुष्टवशा मध्यवसका । ज० प्र० २३ ।

पुट्टवई-भोष्पदी । सूयं० १२७ ।

पुट्टसेणियापरिकम्मे-दृष्टिवादे परिकर्मं तृतीयो भेद ।
सम० १२८ ।

पुट्टा-स्पृष्टा-सुप्तवशी । ज० प्र० ६८ । स्फुटा-स्फुटी
इता बोधिता । ज्ञाता० ११६ ।

पुट्टापुट्ट-दृष्टिवादे सूत्रे चतुर्दशमो भेद । सम० १२८ ।

पुट्टेया-पुष्टि-पुष्टा ततो जाता पृष्टिजा-प्रभजनितो
व्यापार, अथवा पुष्टं-प्रभं वस्तु य तदस्ति कारणत्वेन
यस्यां सा पृष्टिजा, अथवा स्पृष्टि-स्पर्शनं ततो जाता
स्पृष्टिजा तर्थाव स्पृष्टिकाश्रीति । ठाणा० ४२ । जीवा
दीम् रागादिना पृच्छत स्पर्शतो वा । ठाणा० ३१७ ।
स्पृष्टिजा-स्पर्शनक्रिया, विचारिक्रियामध्ये सप्तमी । भाव०
६१२ । स्पर्शिकी-स्पर्शनक्रिया । भाव० ६१३ ।

पुट्टिल-अनुत्तरोपपातिकद्वानां तृतीयवर्गस्य नवममध्यय
नम् । अनुत्त० २ ।

पुट्टो-पुष्टिः-अतिशयो घोष । बोवा० २६८ । पुष्टि-
पुष्पोपचय, अहिसामास्रयोविद्यतितम नाम । प्रभ० १६६ ।
पुष्टि । भाव० ३३० ।

पुड-पुट-नासापुत्रम् । उपा० २१ । पुष्परम् । उपा० २१ ।

पुडमेपण-मुडकुमादीनां पुटा यथ विक्रयार्थं मिचन्ते
तत् पुटभेदनम् । वृ० प्र० १८१ भा । पुटभेदन-
प्रधाननगरम् । उक्त० ४७५ ।

पुष्ठा-पुष्ठा-पुष्टिका । भग० ७१३ ।

पुष्टिया-पुष्टिजा । भाव० ३६६ ।

पुष्ट-पुष्पभूत-स्पर्शस्वित् । सूय० ५५ ।

पुष्टवाप-पुष्टपाका-मुष्टिजानां जनितावेष्टिजानामगिनता
पचनानि, अथवा पुष्पाका-राशिविद्येतिभ्यन्ता । ज्ञाता०

१८१ ।

पुष्टवि-भगवत्या दादशशतके रत्नप्रभापुष्टिवीविषयं तृती-
योद्देशक । भग० ५५२ । पुष्टिवी-तोष्ठादिरहिता ।
दश० १५२ ।

पुष्टविकाइया-पृथिव्येव कायो येषां ते पृथिवीकायिक,
पृथिवीकायिका, पृथिव्येव वा काया-ज्ञारोर सो यस्य
अस्ति ते पृथिवीकायिका । ठाणा० ५३ ।

पुष्टविसत्य-पृथ्वीघ्नम् । भाव० ५१४ ।

पुष्टविसिलावट्टय-पृथिवीशिलारूपं पट्टक-आसनविशेषः
पृथिवीशिलापट्टकः । भग० १२७ । पृथिवीशिलापट्टक-
आसनविशेष । ज० प्र० २८० ।

पुष्टवी-पृथिवी, पृथ्व्या प्रथमभेद । भावा० २९ । पृथिवी-
धूमि । भाषा० ५१ । इष्टानदेवेन्द्रस्य प्रथमाऽग्रमहिषी ।
ठाणा० २०४ । भग० ५०५ । भगवत्यां त्रयोदशशतके
प्रथमवस्तुर्गोद्देशकौ । भग० ५६६ । पृथिवीति-मामा
स्यमामावत् शुद्धपृथिवी च तथैतदभित्यादिरूपा ।
प्रज्ञा० २७ । पृथिवी-केदारराष्ट्रपरिवर्तिनी शुष्कको पट्टिका
शुद्धा अटिका निमित्ता वा । वृ० प्र० ६६१ भा । पृथ्वी
रत्नप्रमादि । अनु० १७३ ।

पुष्टवीओ-पृथिव्यः भगवत्या प्रथमशतके पञ्चमोद्देशक ।
भग० ६ ।

पुष्टवीकाय-पृथिवीकाय-उदयभूपरचिर । अस्तमयभूपर-
चिरो वा । सूयं० ४७ ।

पुष्टवीवडंसय-पृथिव्यवतसकं-रोहीटकनगरे उद्यानम् ।
विषा० ८२ ।

पुष्टवीसिरो-पृथिवीभो-इन्द्रनुत्तरे गणिता । विषा०
८८ ।

पुष्टोत्त-पुष्टकालदेवभेदेन वदाश्चिक्चिदित्यर्थं । ठाणा०
३८४ ।

पुष्टो-पुष्ट-प्रत्यगज्ञानो परोक्षज्ञानो च । भाषा० ३६ ।
पृथभेदेन । उक्त० १८१ । पृथग्-विभिन्नम् । भाषा०
३५ । पृथग्-प्रदेहम् । भाषा० १२१ । पृथग्-विभिन्नम् ।
भाषा० १५१ ।

पुष्टोदंठा-पृथग्-विभ-द्वय-अभिप्रायः येषां ते पृथग्-
उत्थाः । भाषा० २७५ ।

पुढोजण-पृथग्जनः-प्राकृतपुरुषः अनार्यकल्पः । सूत्र० ८१ ।
 पुण-पुनः । प्रथ० १५५ । पुनः-एवकारार्थः । आचा० १० ।
 पुनः-द्वितीयावधारणः । अथ० प्र० १५७ अ । पुनःशब्दः-
 केवलायः । अथ० द्वि० ११ अ ।
 पुणउत्ति-(दिसो, मासते बुच्चति । नि० चू० प्र० १२१
 अ ।
 पुणट्टा-साधुवादानङ्गीकरणेन यत्पुण्यायं कृतम् । दश०
 १७३ ।
 पुणनंद-श्रेयांसजिनप्रथममिशादाता । आव० १५७ ।
 पुणकमय-पुनमंदः-संसारः । प्रज्ञा० १०८ ।
 पुणभभवलया-पुनमंभः । मर० ।
 पुणभट्ट-चंपायी चरयम् । उपा० १ ।
 पुणरावत्ती-पुनपवृत्तिः-परावृत्तिः सुस्पता । आव०
 ८६३ । पुनरावृत्तिः । दश० ६५ ।
 पुणरावि-पुनरवि-भूयोऽपि । सप्त० ३३६ ।
 पुणरुत्त-शब्दार्थयोः । पुनर्वचनं पुनरुक्तम्, मूलदोषविशेषः ।
 आव० ३७५ । पुनरुत्तं शब्दतोऽर्थतश्च पुनर्वचनम्
 अनु० २६१ । अर्थादापन्नस्य स्वशब्दस्य पुनर्वचनम् ।
 आव० ३७५ ।
 पुणवसु-पुनर्वसुः-नारायणवासुदेवपूर्वभवः । आव० १६३ ।
 नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । शीतलनाथप्रथममिशा-
 दाता । सम० १५१ । अष्टमबलदेवपूर्वभवनाम । सम०
 १५३ ।
 पुणवसु-पुनर्वसुः । सूर्य० १३० । शीतलजिनप्रथममिशा-
 दाता । आव० १५७ ।
 पुणोपुणो-करति एवं प्रयङ्गः । नि० चू० प्र० २३३
 अ । शीत पुन्येन-यावृत्त्या । आचा० २०१ ।
 पुणुगकः-श्रीपत्तिकाया स्त्रीलम्पटः । नंदी० ११५ ।
 व्याप्रः । उक्त० १३५ । मूलकृताङ्गद्वितीयभूतस्कन्धे
 प्रथममध्ययनम् । ठाणा० ३८७ ।
 पुणुडोरकदलं-श्वेतपद्मम् । जीवा० १६१ ।
 पुणुडु-तिलकः । सम० १३६ । तिलकः । जीवा० १७५ ।
 पुणुडुप्रभा-वागीनाम । जं० प्र० ३७१ ।
 पुणुडुवर्धनकः- । अथ० द्वि० २०४; आ ।
 पुणुडा-वापीनाम । जं० प्र० ३७१ ।

पुण्य-प्रणति-सुभीकरोति पुनाति वा-पवित्रीकरोत्यात्मान-
 मिति पुण्यं-सुमकम् । ठाणा० १७ । पुण्यं-पुण्यहेतुभूतं
 सुमानुष्ठानम् । उक्त० ३८८ । पुण्यः-पद्यो दक्षिणनिका-
 येन्द्रः । भग० १५७ । पुणः । जीवा० १७० । पुण्यायं
 यत्र बहु रन्ध्रविरवा भ्रमणानानां दीयते, अथवा पूर्णं यद्-
 श्रद्धस्वैवंद्विभस्वत् । शोध० १५६ । पुणः-सम्भृतः ।
 जीवा० २६५ । पुणः-शोदोदे समुद्रे पूर्वाद्धाधिपतिदेवः ।
 जीवा० ३५५ । महधिकः । ब्र सृ० १७० अ । श्रुतो जलस्य
 भग० ८३ । पुणं-उदात्तादियोर्येवत् परिरूपंम् । विदो०
 ४०६ । पुण्या-पवित्रा । ज्ञाता० १३६ । पुण्यं-धृत-
 चारित्र्यफलभूतं पुनकर्म । भग० ९० । यत्स्वरकलाभिः
 पूर्णं गीयते तत्पुण्यम् । जीवा० १६५ । यत्स्वरकलाभिः
 पूर्णं गीयते तत्पुण्यम् । जं० प्र० ५० । स्वरकलाभिः
 सर्वाभिरपि युक्तं कुर्वतः पुण्यम् । अनु० १३२ । पुण्य-
 कूटं-वेताड्यकूटः । जं० प्र० ३५१ ।
 पुण्यकलस-पुण्यकलायाः-अनार्यग्रामः । आव० २०७ ।
 पुण्यघोस-अश्वरेवत आगामिन्यां उत्सर्पिण्यां तीर्थकरः ।
 सम० १५५ ।
 पुण्यणंद-श्रेयांसनाथप्रथममिशादाता । सम० १५१ ।
 पुण्यपत्त-पुण्यपार्श्व-अश्वतथृतवात्रम् । उक्त० ३८१ ।
 पुण्यपद्म-पुण्यप्रमः-शोदोदे समुद्रे पश्चिमाद्धाधिपतिदेवः ।
 जीवा० ३५५ ।
 पुण्यपद्मान-पुण्यप्रमाणः-स्वप्रमाणं यावज्जलेन पुणः ।
 जीवा० ३२२ । पुण्यप्रमाणः-पुण्यं वा जलेनास्मनो प्रमाणं
 यस्य, मानं वा यस्य पुण्यमास्मनः । भग० ८३ ।
 पुण्यभट्ट-पुण्यभट्टः-चम्पायां यक्षविशेषः । आव० २२५ ।
 पुण्यभट्टः-दक्षिणनिकाये श्रुतीयो व्यन्तरेंद्रः । भग० १५८ ।
 पुण्यभट्ट-रविबिषयप्रभनिर्णये चम्पानगरी चैत्यम् । भग०
 २०६ । पुण्यभट्टः । अन्त० १६ । पुण्यभट्ट-चम्पाया
 चैत्यविशेषः । उक्त० ३२१ । शोधर्मकल्पवासिदेवः ।
 निरय० ३६ । शोधर्मकल्पे विधानविशेषः । निरय०
 ३६ । चंपानगरी उत्तरपुण्यायां चैत्यम् । ज्ञाता० ३ ।
 धातकिलण्डभरतचम्पायां चैत्यम् । ज्ञाता० २२२ ।
 चंपायी चैत्यम् । उपा० १६ । नि० चू० प्र० २३ अ ।
 पुण्यभट्टः-चम्पानगरी चैत्यविशेषः । प्रथ० १ । पुण्यभट्टः-

यक्षेन्द्रः । जीवा० १७४ । चम्पायां चैत्यम् । ज्ञाता० २५२ । जितशत्रुराजोः चपानगयां चैत्यम् । ज्ञाता० १७३ । मणिवतिकानगयां गाथावतिः । निरय० ३६ ।
 पुष्पाभट्टकूड पूर्णभद्रनाम्नो ध्यन्तरेणस्य कूटं पूर्णभद्रकूटम् । ५० प्र० ३३८ । पूर्णभद्रनाम्नो देवस्य निवामभूतं कूटं पूर्णभद्रकूटम् । ५० प्र० ७७ ।
 पुष्पाभासी-पूर्णो भासो यस्यां सा पीर्णभासी, पूर्णो भाः-चन्द्रमा अस्यामिति वा पीर्णभासी । जीवा० ३०५ ।
 पुष्पावर्ता-परिपूर्णमधुरा । उपा० २८ ।
 पुष्पावस्त-तीर्थंकरगणधराचार्यादिना येन प्रकारेण पुष्पवान् सुरेश्वरचक्रवर्तिमाण्डलिकादिः । आचा० १४५ ।
 पुष्पा-वर्मकथायाः पञ्चमवर्गस्य नवममध्ययनम् । ज्ञाता० २५२ ।
 पुष्प-शुभम् । आच० ५६२ ।
 पुष्पा-मातिसन्दा मातित्वरिता । वृ० प्र० २५६ अ ।
 पुष्पाई-उद्भागिका । वृ० वृ० २११ आ ।
 पुत्तंजीव-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
 पुत्तंजीवय-पुत्रजीवकः वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
 पुत्त-पुनाति पितुराचारानुवर्तितवाऽऽपमानमिति पुत्रः । उक्त० ३८ । पुनाति पितरं पाति वा पितृमर्मादामिति पुत्र-सूनुः । ठाणा० ५१६ । पुत्र-पुत्रमासोपमया भोक्तव्यम्, साधोर्भोक्तव्य उपमा । दश० १६ । ब्रह्मम् । वृ० प्र० २८ अ । परिधानवस्त्रम् । वृ० वृ० २५३ अ ।
 पुत्तगो-पुत्तलकः । वृ० वृ० १५८ अ ।
 पुत्तजम्भ-पुत्रजम्भ । आच० ३५५ ।
 पुत्तभंड-पुत्रमाण्डम् । आच० २०५ । आच० २७३ ।
 पुत्तलविट-अतद्भवतिस्त्वपानायां हृष्टान्तः । ओष० १२६ ।
 पुत्तलिका-पुस्तकमंत्रिविधेयः । ओष० १२६ ।
 पुत्ता-पूर्णभद्रजघस्य प्रयत्ना अग्रमहिषी । ठाणा० २०५ ।
 पुत्तागुपुत्तियं-पौत्रानुपुत्तिका-पुत्रपौत्रादियोग्यम् । ज्ञाता० ३६ ।
 पुत्तिया-चतुरिन्द्रियजोवः । उक्त० ६६६ । चतुरिन्द्रिय-पञ्चविशेषः । जीवा० १२ ।
 पुत्त्य-पुस्त-वस्त्रहनम् । आच० ७६७ ।
 पुत्तारा-नुवाचविशेषः-सिखाधायः । प्रज्ञा० ५६ ।

पुत्थो-पुत्तो-पोतस्य ज्येष्ठा मुता, ब्रह्मवत्तराज्ञी । उक्त० ३७९ ।
 पुत्रभाण्डः- । आचा० १०६ ।
 पुद्गालोद्देशः-भगवत्यामुद्देशकः । आच० १०६ ।
 पुधोवर्णं-पुणो पुणो घोवर्णं पुघोवण । नि० चू० हि० ११८ आ ।
 पुत्र-प्रथमो द्विपकुमारिन्द्रः । ठाणा० ८५ । पूर्णः-द्वीप-कुमाराणामधिपतिः । प्रज्ञा० ६५ । पूर्ण-मृत प्लुतम् । ज्ञाता० ७१ । पूर्ण-स्वरकलाभिः । ठाणा० ३६६ । पुष्प पुष्पहेतुत्वात् । सूत्र० ५०३ ।
 पुत्रभट्ट-चम्पाया जहायतनम् । भग० ५८५ । भग० ६१८ । शुद्धपाणके देवः । भग० ६८० । पूर्णभद्र-चम्पाया चैत्यविशेषः । अन्त० १ । पूर्णभद्र-अन्तकृद्दत्तानिष्ट पट्टवर्गस्य एकादशममध्ययनम् । अन्त० २३ । पूर्णभद्र-चम्पानगयांमुद्यानम्, तत्रैव यथाश्च । विपा० ६१ । महापत्नस्य सेनाकमंकरदेवः । ठाणा० ५१६ । द्वितीयो ज्येष्ठेन्द्रः । ठाणा० ८५ । पुष्पभद्रः वैभ्रमणस्य पुत्रस्यातीथो देवः । भग० २०० । चंपाया चैत्यः । ज्ञाता० १६३ । चम्पाया चैत्यः । निरय० १६ । पुष्पिकायाः पञ्चम-मध्ययनम् । निरय० २१ । चम्पानगरया चैत्यम् । निरय० ५ । चम्पायां चैत्यम् । अन्त० १ । पूर्णभद्रः चम्पायां चैत्यविशेषः । अन्त० २५ । विपा० ३३ । पूर्णभद्रः-अन्तकृद्दत्तानां पट्टवर्गस्य एकादशममध्ययनम् । अन्त० १८ ।
 पुत्रवस्त्र-पुत्रवस्त्रः वैभ्रमणस्य पुत्रस्यातीथो देवः । भग० २०० ।
 पुत्ररूप-पूर्णरूपः पुष्परूपो वा विशिष्टरजोहरणादिद्रव्य-विज्ञमद्रावात् युमापुरिति । ठाणा० २७६ ।
 पुत्रसेन-पुष्पसेनः-प्रनुत्तरोपपतिकरत्नानां द्वितीयवर्गस्य त्रयोदशममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
 पुत्रा-त्रयोदशवाग्रमहिषी । भग० ५०५ ।
 पुत्राग-नटाविशेषः । आचा० ३० । वृक्षविशेषः । भग० ८०३ । पुत्रागः-एकाल्पिक वृक्षविशेषः । प्रज्ञा० ३१ ।
 पुष्प-विद्यतिशामरोपमस्यतिवदेवविमानम् । तम० १८ ।
 पुष्प-कुदकतिका । जीवा० १६३ । मूषनाद् मूषमिति

कृत्वा सप्रशिक्षा पुष्पभृता चङ्गेरी पुष्पचङ्गेरी परिगृह्यते,
तदाशरोऽवधिप्रवेयकविमानवासि देवानाम् । विरे०
३५३ । पुष्पसिखावलिरविता चङ्गेरी पुष्पचङ्गेरी ।
आव० ४१ । मुख्यः—नक्षत्रविशेषः । मूर्य० १३० ।
पुष्प—अच्छेदकम् । नि० सू० प्र० १५० अ । पुष्पं—
विकसित अग्रयितम् । अनु० २४ । पुष्पं—वर्णगणधोपेतम् ।
आवा० ३५२ ।

पुष्पकंत—विशतिसागरोपमस्थितकदेवविमानम् । सम०
३८ ।

पुष्पक—पुष्पकः—देवविमानः । औप० १२ ।

पुष्पकरंडक—पुष्पकरंडक—हस्तवीर्षनगरे उद्यानम् ।
विषा० ८६ ।

पुष्पकरंडमहत्स्यगद्य—पुष्पकरंडकहस्तगतः । आव० ३७० ।

पुष्पकरंडय—पुष्पकरंडकं राजगृह उद्यानम् । आव०
१७२ ।

पुष्पकुंतुस्त—पुष्पकुंतुः पुष्पकीटः । आव० ८३१ ।

पुष्पकेतः—पुष्पकेतुः—सप्तर्षीतितममहाग्रहः । ठाणा० ७६ ।

ज० प्र० ५३५ । जम्बवेरवते आगामिम्यामुस्तपिण्यां
सप्तमतीर्थकरः । सम० १५४ । पुष्पकेतुः—पुष्पमदनगरा-
धिपतिः । आव० ६८८ । पुष्पकेतुः—पुष्पपुरे राजा ।
बृ० प्र० २१८ आ ।

पुष्पकंग—बुधनम् । ओध० ११७ ।

पुष्पचंगेरिया—पुष्पचङ्गेरिका । जं० प्र० ३९० ।

पुष्पचंगेरो—पुष्पचङ्गेरी । औवा० २१४, २३४ । पुष्प-
चङ्गेरी । जं० प्र० ४१० ।

पुष्पचूल—पुष्पचूलः—वैनयिवर्यां पुष्पसेनराजपुत्रः । आव०
४२६ । पुष्पचूलः—पुष्पमदनगराधिपतिः पुष्पकेतोः पुत्रः ।
आव० ६८८ । पुष्पचूलः—अङ्गेषु चम्पास्वामी, यो ब्रह्म-
पत्न्याश्चुलिन्या भ्राता । उक्त० ३७७ ।

पुष्पचूला—पार्श्वनाथस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ ।

पुष्पचूला—वैनयिवर्यां पुष्पसेनराजपुत्री । आव० ४२६ ।
आधिकालान्दारे आर्या । आव० ५३७ । पुष्पमदनगरे
पुष्पकेतोः पुत्री । आव० ६८८ । निरयावलिकायाः
चतुर्थवर्गं साध्वीविशेषः । निरय० ३८ । पार्श्वनाथस्य
शिष्या । ज्ञाता० २५३ । पुष्पकेतोः दारिया । बृ० प्र०

११८ आ ।

पुष्पचूलिया—पुष्पितायाः अधिकृतापर्वविशेषप्रतिपादिका
पुष्पचूलाः । नदी० २०८ । निरयावत्युपाङ्गस्य चतुर्थी
वर्गः । निरय० ३ ।

पुष्पच्छल्लिया—छाद्यते—उपरि स्थग्यते इति छाद्या छाद्यं
छाद्यिका—पुष्पभृता छाद्यिका पुष्पच्छाद्यिका । जं० प्र०
३६० ।

पुष्पच्छल्लिया—पुष्पच्छल्लिका द्वारपाला । आव० ११४ ।

पुष्पच्छभ्य—विशतिसागरोपमस्थितकदेवविमानम् । सम०
३८ ।

पुष्पतंबोल—पुष्पताम्बूलम् । आव० ८३१ ।

पुष्पथार्य—पुष्पस्थानम् । दश० ८७ ।

पुष्पवंत—हस्तिराजा । ठाणा० ३०३ । पुष्पदन्तः—धीर-
धरद्रोपेश्वराढीधिपतिदेवः । जीवा० ३५३ ।

पुष्पदन्त—पुष्पदन्तः—अनगराविशेषः । विषा० ६५ ।

पुष्पदल्लग—पुष्पपटलकं—पुष्पाधारभाजनविशेषः । जं०
प्र० ३६० ।

पुष्पदल्लय—पुष्पपटलकम् । जीवा० २३४ ।

पुष्पधम—विशतिसागरोपमस्थितकदेवविमानम् । सम०
३८ ।

पुष्पधुंजोदयार—पुष्पधुंजोपचारः—बलिप्रकारः । जं० प्र०
३६० ।

पुष्पधुडिया—पुष्पधुडिका । आव० ६७६ ।

पुष्पधुर—पुष्पकेतो राजधानी । बृ० प्र० २१८ आ ।

पुष्पधुयय—पुष्पधुययम् । ज्ञाता० २०५ ।

पुष्पध्वटिया—श्रीशिवविशेषः । प्रज्ञा० ४२ ।

पुष्पभदं—पुष्पभद्र—मङ्गलाते नगरम् । आव० ६८८ ।

पुष्पभद्र पारिषामिकीदृष्टान्ते नगरम् । आव० ४२६ ।

पुष्पमाणव—पुष्पमाणवः—लक्षणविशेषः । जीव० १८६ ।

पुष्पमाला—पुष्पमाला अधोलोकवास्तव्या सप्तमा दिक्कु-
मारी । जं० प्र० ३८३ । पुष्पमाला—अधोलोकवास्तव्या
दिवकुमारी । आव० १२१ ।

पुष्पक—पुष्पकः—ईशानेन्द्रस्य विमानकारी देवः । जं० प्र०
४०५ ।

पुष्पकविमाण—पुष्पकविमानम् । आव० १४४ ।

पुष्पलेस-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पवह्नि-पुष्पवती-पुष्पकेतो राज्ञी । वृ० प्र० २१८ आ । पुष्पकेतोः देवी । वृ० प्र० २१८ आ । पुष्पवती-पारिणामिक्यां पुष्पमद्रनगरे पुष्पसेनराज्ञी । आष० ४२६ ।

पुष्पवष्ण-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पवती-धर्मकथायाः पञ्चमवर्गस्य चतुर्विंशतितममध्ययनम् । ज्ञाता० २५३ । किम्पुरिसेन्द्रस्य चतुर्थो अग्रमहिषी । ठाणा० २०४ । मञ्जिनाथस्य प्रथमा शिष्या । सम० १५२ । पुष्पवती-गङ्गातटे पुष्पमद्रनगरे पुष्पकेतुराज्ञी । आष० ६८८ । किम्पुरपस्य चतुर्थाग्रमहिषी । भग० ५०४ । पुष्पवतिकं-सुङ्गिकानमया चैत्यम् । भग० १३६ ।

पुष्पवह्लं-पुष्पवह्लं येः कितिविभूषा । आष० २३० ।

पुष्पवह्लस्यं-पुष्पवह्लस्यम् । आष० १२२ ।

पुष्पपासा-पुष्पवर्षा-कुम्भवर्षणम् । भग० १६६ ।

पुष्पवृद्धी-पुष्पवृष्टिः । भग० १६६ ।

पुष्पसाल-पुष्पशालः-मगधविषये द्रुवरामे गाथापतिः । आष० ३५५ । पुष्पशालः-भोमैन्द्रियोदाहरणे सुस्वरो गान्धर्वकः । आष० ३६८ ।

पुष्पसालसुय-पुष्पशालसुतः-पुष्पशालगाथापतिपुत्रः । आष० ३५५ ।

पुष्पसिग-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पसिद्ध-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पसुहृत्-पुष्पसुहृत्-वटोदुम्बराणां पुष्पाणि । दश० २३० । पुष्पसुहृत् वटोदुम्बराणां पुष्पाणि तानि तद्वर्णाणि सुहृमाणि । ठाणा० ४३० । यद्वचंशरादोणि सति पुष्काणि सुहृमाणि । दश० ५० १२१ ।

पुष्पसेन-पुष्पसेनः-पारिणामिकीबुद्धिदृष्टाये पुष्पमद्रनगरे राजा । आष० ४२६ ।

पुष्पाधिकर्ण-पुष्पाणोऽ इतस्ततोऽधिकीर्णं विप्रकीर्णं पुष्पावकीर्णम् । जीवा० १६८ ।

पुष्पावत्-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पासव-पुष्पासवः । प्रज्ञा० ३६४ । पुष्पासवः-पुष्परससारः । जीवा० ३५१ ।

पुष्पाहार-पुष्पाहारकः । निरय० २५ ।

पुष्पिआ-पुष्पिता-यासु प्रत्यपदतिपु रह्वायामुत्कलनपरितायेन प्राणिनः संयमभावपुष्पिताः सुचिता उचिता भूयः संयमभावपरित्यागतौ दुःसाधापित्पुत्कलनेन मुकुलितः पुनस्तारपरित्यायेन पुष्पिताः प्रतिपद्यन्ते ताः पुष्पिताः । नंदी० २०७ ।

पुष्पिमा-निरयावत्पुष्पाङ्गस्य स्तुतीयो वर्गः । निरय० ३, २१७ ।

पुष्पुत्तर-पुष्पोत्तर-विमानविशेषः । उक्त० २६६ । विमानविशेषः । आषा० ४२१ । पुष्पोत्तरः-शर्करावेदः । ज० प्र० ११८ ।

पुष्पुत्तरवाडिसग-विशतिसागरोपमस्थितिकदेवविमानम् । सम० ३८ ।

पुष्पुत्तरा-पुष्पोत्तरा-आस्वादविशेषः । प्रज्ञा० ३६४ ।

पुष्पुत्तरि-पुष्पोत्तरावतंसकः-विमानविशेषः । आष० १७७ ।

पुष्पोत्तरा-पुष्पोत्तरा । जीवा० २७८ ।

पुष्पोषयार-पुष्पोषचारः-पुष्पप्रकरः । सम० ६१ ।

पुष्पोषयारसंठित-पुष्पोषचारसंस्थितः-उत्तमिषानक्षत्रसंस्थितः । मृग० १३० ।

पुमलि-पुनरति-पुनप्रदेगम् । मग० ६७६, ६८४ ।

पुमावइत्ता-प्लावयित्वा अन्यत्र नीत्वाऽऽयंरतितवत्, पूर्वं वा दूषणम्यपोहेर कृत्वा या सा पुतवित्वा । ठाणा० २७६ । 'पुम्प्लती' इति प्लावयित्वा-अन्यत्र नीत्वा आदंरतितवत् वा प्रयत्ना दीयते सा । ठाणा० १२६ ।

पुरंदर-पूरुष नगैरमपुष्पवत् तद्विद्वष्टतपोऽनुष्ठानतो, दारपतीव दारपतीनि पुंश्वरः । उक्त० ३२१ । अमुरादि-पुराणां दारणात् पुरंदरः-दंशः । मग० १७४ । पुरन्दरः-साकीवत्या ५ पूर्णाणात् पुरन्दरः । उक्त० ३५० ।

पुरंदरजसा-कुम्भकारकटे देशी । म्य० द्वि० ४३२ अ । पुरंदरवसा-रतनपुरावच्छया । उक्त० ११४ ।

पुरंदरा-चनानामनवरी तस्य खंदगो राया तस्य मणिषी ।

नि० सू० वृ० ४४ अ ।

पुर-नगराक्षर्येशभूत प्राकाराप्रतम् । ठाणा० २६४ । नि०
सू० प्र० २६५ अ ।

पुरओ-पुरत-अप्रत । ज्ञाता० १६२ ।

पुरओकाउ-अप्रे विचाय पुरस्कृत्य वा प्रधानीकृत्य वा ।
भग० १२३ ।

पुरकम्म-मिण्याया पुरत-प्रथममेव यत्कृत कम कहुचु-
कादिप्रशालनादि तत् पुर कर्म । ओष० १७० ।
पुरकम-अपकायम्रक्षिते प्रथमभेदः भक्तादेदानात् पूर्वं
यत्पाध्वयं कम हस्तमात्रादेर्जेलप्रशालनादि क्रियते तत्पुर-
कम । विण्ड० १४६ ।

पुरवकार-पुरस्कार-सद्भूतगुणोक्तोत्तमम् । वन्दनाभ्युत्था-
नासनप्रदानादिभ्यवहारश्च । भाव० ६५८ । पुरस्कर-
अभ्युत्थानासनादिसम्पादनम् । उक्त० ८३ । पुरस्कार-
सवकायैवप्रत स्थापनम् । भाषा० २१६ । पुरस्कार-
राजादिहृताभ्युत्थानादि भग० ३६ । पुरस्करण-
पुरस्कार-गुणवानयमिति गौरवाध्यारोप । उक्त० ५८० ।
पुरस्कार-अभिमानविशेष । ज्ञाता० १४० ।

पुरवकाउ-पुरस्कृत-परोवर्ती । भग० २६ । पुरस्कृत
पुरोवर्ती भविष्यत् । भग० २११ । पुरस्कृत-अधी-
समय । सूय० १६६ ।

पुरन्चरण-पुश्चरणम् । उक्त० २६३ ।

पुरच्छिम-पूर्वदिक् । ठाणा० ६८ । पोरस्य । भग०
६ । पूर्वस्याम् । ज० प्र० ७३ ।

पुरतउदया-पुरत उदया । सूय० ६५ ।

पुरत्वख्यम-पौरस्यवचकम् । ज्ञाता० १२७ ।

पुरत्थि-प्रात । सूत्र० ४२२ ।

पुरत्थिम-पूर्वा दिक् । ज० प्र० ४७ ।

पुरत्थिमसुगार-पूर्वतुङ्गायः । भाव० ३८७ ।

पुरत्थिमवेयालीए- । ज्ञाता० । २१७ ।

पुरत्थिमसत्तासुय-पूर्वसत्वासुक । भाव० ३८६ ।

पुरमतरजि-पुरम तरजिका-सप्तमनिह्वयोत्पत्तिस्थानम् ।
विशे० ६३४ ।

पुरधर-नगरैकदेशभूतम् । प्रभ० ६२ । राजधानीरूपम् ।
प्रभ० ६६ ।

पुरधरधम्म-पुरधरधर्म प्रतिपुरधर मित्र स्वचित् स्ववि-
द्विषिष्टोऽपि पौरभायाप्रदानादिलक्षण सद्द्वितीया योपिद्
गेहान्तर गच्छतोऽप्यादिलक्षणो वा । दश० २२ ।

पुरसमाणयो-मागय । ज्ञाता० ११३ ।

पुरा-पूर्वभव । ज्ञाता० २०५ ।

पुराकाउ-पुरस्कृत्य-आश्रित्य पुरस्कृत्य-मुख्यतयाऽङ्गी-
कृत्य । उक्त० २८३ ।

पुराण-पञ्चाकशो । नि० सू० प्र० १२० अ । पञ्चाकशो ।
नि० सू० प्र० ३२५ अ । पञ्चाकृत । वृ० द्वि०
१२७ अ । प्रभूतवर्षपुत्र । उक्त० २६४ । चिरन्तनम् ।
ठाणा० २६४ । पुराणे पुरातनम् । ज्ञाता० ३ ।
सू० प्र० २६३ अ । वृद्ध-शास्त्रविशेष । ठाणा० ४५२ ।
बृहकालीनम् । ठाणा० ३६४ । पुराण-अप्रेतन । प्रज्ञा०
५०३ । पुराण । भाव० ४०८ । पुरातनवस्तुविययम् ।
ठाणा० ४५० । जूणम् । ओष० १३८ । अनेकमनो
पातत्वेन चिरन्तनम् । उक्त० ८ ।

पुराणकुन्मास-पुराणकुण्माप-बृहदिवससिद्धस्थितकुल्मा-
यम् । भाषा० ३१५ ।

पुराणगहण-प्राग्ग्रहित-चोलपट्टादे कर्णरादिना ग्रहणम् ।
वृ० द्वि० २८५ अ ।

पुराणसविग-प्राक्तविग्न पञ्चात्पारवस्य । वृ० मृ०
१४३ अ । यस्तु सविग्नमुण्डितत्वात् पूर्वं सविग्न पञ्चाद-
ववनीभूत स पुराणसविग्न । वृ० प्र० २०७ अ ।

पुराणसङ्घ-पुराणभाट । भाव० ७३६ ।

पुराणिय-पौराणिकम् । भाव० ४३२ ।

पुरिमतरजि पुरम-तरजि पौराणिकनिह्वयोत्पत्तिस्था-
नम् । भाव० ३१२ ।

पुरिम-कदममय कुण्डिकारूप अनेवच्छिद्र पुष्पस्थानम् ।
दश० ८७ । आदिमम् । भाव० ५६३ । पूर्वा पूर्वं
क्रियमाणया तियककृतवस्त्रप्रसोतनात्मका क्रियाविशेष ।
उक्त० ५४७ । पुरिमम् । ओष० १०८ । पुरिमम् ।
ओष० १०८ । पुरिम-मत् पुरणतो भवन्ति कनकादि
प्रतिमावत् । ज्ञाता० १७६ ।

पुरिमकठभाउवगता- । सूय० ६५ ।
पुरिमङ्ग-परिभाट-प्रथमप्रहरदमकालावधिप्रशास्यमानम् ।

आव० ८५२ ।

पुरिमत्साल-महाबलराजधानी । विषा० ५५ । विनीता-
नगरी उदानस्थानं-पुरिमत्सालम् । आव० १५७ ।
२१० । चित्रजगमस्थानम् । छत० ३८२ । उदितोदय-
राजः पुरः । नंदी० १६६ । उदितोदयस्य राजधानी ।
नंदी० १६६ । नगरम् । भग० १५३ । पुरिमत्सालः
नगरविशेषः । जं० प्र० १५० । पुरिमत्साल-पुरविशेषं
ऋषभदेवस्य केवलस्तपस्विस्थानम् । आव० १३६ ।

पुरिमपुर-द्रव्यव्युत्सर्गं गांधारविषये नगतिराजधानी ।
आव० ७२० ।

पुरिमयाल-पुरिमत्सालं-पारिणामिवयी नगरविशेषः ।
आव० ४३० ।

पुरिमा-मरतेरावतेषु चतुर्विंशतिरादिमाः । ठाणा० २९६ ।
उभयसामिणो सिस्ता । नि० सू० प्र० ३५३ अ ।

पुरिमाद्वै-पूर्वाह्निकदण प्रत्याख्यानविशेषः । ठाणा०
२६८ ।

पुरिय-पुरिकानगरी । आव० २६५ ।

पुरियाह- । आव० ५३६ ।

पुरिल्ल-पुरोवर्ती अमिधारित आचार्यः । वृ० सू० १३२
अ । पाञ्चात्येऽन्यतानुबन्धादिके कर्मणि शपयितुमारब्धे
भावशेष एव । विशेषे ५०५ । पुरातनम् । श्य० प्र०
३१ अ । पौरस्यः । आव० ३५८ ।

पुरिवट्टा-पुरिवर्ती आर्यसार्धपञ्चविंशतिजनपदे जनपदः ।
भशा० ५१ ।

पुरिसंतकाह-पुरवापरः पुरुषः पुरुषान्तरं तद्वृत्तं वा
पुरुषान्तरकृतम् । भाषा० ३२५ ।

पुरिस-पुरुषः-जन्तुः मनुष्यो वा । भाषा० २४ । पुरुष-
सामामिकताभे हृष्टान्तः । आव० ७५ । पुरि शयनात्
पुरुषः । दश० ५३ । पुरर्व-पारिणामिकविरुपम् । दश०
११३ । पुरुष-शुद्धः पुरुषसरीर वा । मधी २०५ ।
पुरि-नगरीरे शयनाद् वा पुरुषो-जीवः, पूर्णः मुल्लुःतानि-
मिति पुरुषः । विशेषे ३७६ । पूर्णः-मुल्लुत्तयोः पुरि-
नयनाडा, पुरुषो-जन्तुः । भाषा० १६८ । पूर्णः-मुल-
दुःगामामिति पुरवः पुरि शयनाडा । आव० ४६ । पुरवः
पुरर्वं धनत्रियादिकसंभारार्थं कर्तुमित्यस्य । भग० ४२५ ।

(अल्प० ६२)

पुरि शयनात् पुरुषः-जीवः । सूत्र० ४०२ । पुरीषः ।
जाता० ५९ ।

पुरिसकार-पुरुषकारः-पौरुषाभिमानः । सूत्रं० २८६ ।
पुरुषकारः-साधिताभिमतप्रयोजनम् । सूत्रं० २६६ ।
पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । ठाणा० २३ ।

पुरिसक्कार-पुरुषकारः पौरुषाभिमानः पुरुषक्रिया वा ।
भग० ५७ । पुरुषकारः-पुरुषाभिमानः । भग० ३२३ ।
पुरुषकारः-कर्मज्ञान् प्रथित स्वर्धोर्लोक्यंलक्षणः । दश०
११० । पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । प्रशा० ४६३ ।
पुरुषकारः अभिमानविशेषः । ठाणा० ११६ । पुरुषकारः-
पौरुषाभिमानः पुरुषकारः पुरुषश्रिया । जं० प्र० १३० ।
पुरिसक्कारपरवकम-पुरुषाभिमानेन साधितस्वप्रयोजनः ।
भग० ३११ ।

पुरिसयार-पुरुषकारः-अभिमानविशेषः । जाता० ७१ ।
पुरिसच्छाया-पुरुषच्छाया-प्रयमतः सूर्यस्योदयमानस्य
हरिष्यप्रभासता । सूत्रं० ५८ ।

पुरिसजाता-पुरुषजातानि पुरुषप्रकाराः । ठाणा० ११३ ।
पुरिसजाया-पुरुषजातानि पुरुषप्रकाराः । ठाणा० १३१ ।
पुरिसजुग-पुरुषयुगं-पुरुषकालम् । ठाणा० ४३१ । पुरुष-
युग-पुरिछजुगाद् पुरुषाः-सिध्दप्रतिष्ठादिकमभ्यवृत्तियता
युगानीव-कालविशेषा इव क्रमनापम्यात्पुरुषयुगानि ।
सम० ६८ ।

पुरिसजुगा-पुरुषा-पुरुषाध्यकमिणः विज्ञापुत्रकमकतो वा
युगानि इव पुरुषयुगानि । ठाणा० १७८ ।

पुरिसनपुंसो- । नि० सू० टि० २३ आ ।
पुरिसनिवहण-पुरुषनिवतनं महासुदारिकार्यंनूनम् । भग०
११७ ।

पुरिसपुंडरीय-पुरपुण्डरीकः-पद्मे वासुदेवः । आव०
१२६ ।

पुरिसपुर-पुरुषपुरं-नगरीराजधानी । उत० ३०४ ।
पुरिसयार-पुरवकार-अभिमानविशेषः, पुरुषकर्मणम् ।
ठाणा० ३०४ ।

पुरिससत्तलण-नयोविगतमकमा । ज्ञाना० ३८ ।
पुरिसवरगंधहरिप-वराह्याती मण्डहस्ती च वरगण्डहरी
पुत्र एव वरगण्डहस्ती पुत्रवरगण्डहस्ती, यथा वर-

(७२९)

हस्तितो मन्थेनैव सर्वगजा भज्यतो तथा भगवतस्तद्देवा
विहरणेन ईतिपरचक्रदुर्मिदाजनडमरकादीनि दुरितानि
शतभोजनमध्ये नश्यन्तीति अतस्तेन पुरुषवरगंधहस्तित ।
सम० ३ ।

पुरिसवरगंधहृत्यो-पुरुषोवरगंधहस्तौ च परचक्रदुर्मिद
मारिप्रभृतिमुद्गजनिराकरणेनेति परपवरगंधहस्तौ ।
जीव० २५५ । पुरुष एव वरगंधहस्तौ पुरुषवरगन्ध
हस्तौ महावीर । भग० ७ ।

पुरिसवरपुण्डरीय-पुरुष एव वर पुण्डरीक प्रधान धवल
सहस्रपत्र पुरुषवरपुण्डरीक महावीर । पुरुषार्था-तस्तेवक-
जीवाना वरपुण्डरीकमिव-वरच्छत्रमिव । भग०
७ । वर च तत्पुण्डरीक च वरपुण्डरीक-धवल सहस्र-
पत्र पुरुष एव वरपुण्डरीक पुरुषवरपुण्डरीकम् । सम०
३ । पुरुषो वरपुण्डरीकमिव ससारजलासङ्गादिना धर्म-
कलापेनेति पुरुषवरपुण्डरीक । जीवा० २५५ ।

पुरिसविच्चओ-पुरुषविचय पुरुषा विधीयन्ते-मृग्यन्ते
विज्ञानद्वारेणोन्वेयन्ते येन सः । उत० ३१७ (?) ।
पुरिसविजय पुरुषविजय-केवाञ्चिदल्पसत्त्वाना तेन ज्ञान
लवनातिधिप्रयुक्तेनानर्थाबन्धिना विजयात् । सूत्र०
३१८ ।

पुरिसविज्ञा-उत्तराध्ययनेषु षष्ठमध्ययनम् । सम० ६४ ।
पुरिसवेद-पवणविकीर्तितपतिधणतरजलिय तिष्ठवएलालद-
वग्निमसमाणोवतलक्ष्णो पुरिसवेदो । नि० ब्रू० द्वि० ३१
ख ।

पुरिसवेद्य-पुरुषस्य वेद पुरुषवेद । पुरुषस्य स्त्रिय प्रत्य
मिनाय इत्यर्थं, तद्विपाकवेद्यकर्मणि पुरुषवेद । प्रज्ञा०
४६६ । पुस स्त्रियामिमिनाय पुवेद । जीवा० १८ ।

पुरिसवेतिणी-पुरुषद्वेषिणी देवदत्ता गणिका । दश० १०८ ।
पुरिससिंह-पुरुषसिंह-निह इव सिंह पुरुषश्चासौ सिंह
अति पुरसिंह । सम० ३ । पुरुषाणा मध्ये शौर्या
धिष्येन सिंह इव सिंह पुरुषसिंह महावीर । भग० ७ ।

पुरसिंह-जीर्णकरादि । भाव० १७६ । पुरुषसिंह-
पश्वमो वामुदेव । भाव० १५६ । पुरुष सिंह इव
कर्मगजान् प्रति पुरुषसिंह । जीवा० २५५ ।

पुरिससेण-पुरुषसेन-अनुत्तरोपगतिकदशावा प्रथमवर्गस्य

चतुर्धाध्ययनम् । अनुत्त० १ । अन्तःकृद्दशायां चतुर्थं-
वर्गस्य चतुर्थमध्ययनम् । अन्त० १४ ।

पुरिसादाणिय-पुरुषश्चासौ पुरुषाकारवतितया आदानो-
यश्च आदेयवाङ्मयतया पुरुषादानोय । उत० २७० । पुरुष-
र्थाऽऽदानोयो ज्ञानादिगुणतया । उत० २७० । पुरुषा-
दानोय-पुरुषार्था मध्ये आदानोय-उवादेय पुरुषश्चासा-
वादानोमश्चति या । ठाणा० ३६६ ।

पुरिसादाणीय-पुरुषराशयेते पुरुषादानोय । निरय० २२ ।
पुरुषार्था मध्ये आदानोय-आदेय पुरुषादानोय । भग०
२४८ ।

पुरिसुत्तम-पुरुषोत्तम-चतुर्था वामुदेव । भाव० १५६ ।
पुरुषाणामुत्तम पुरुषोत्तम । जीवा० २५५ । पुरुषाणा
मध्ये तेन तेन रूपाद्यतिगमेन ऊर्ध्ववर्तित्वाद्दुत्तम पुरुषो-
त्तम महावीर । भग० ७ ।

पुरिसोत्तम-पुरुषाणा मध्ये तेन तेनातिघनेन रूपादिनोद्ग-
तत्वाद् ऊर्ध्ववर्तित्वाद्दुत्तमः पुरुषोत्तम । सम० ३ ।

पुरिसोवयार-पुरुषोपचार-वामशास्त्रप्रसिद्ध । विपा०
५५ ।

पुरीय-पची । ओष० १५२ । विट् । नदी० १५२ ।
शाता० ४६ ।

पुरुष-गडकु पुट्यसरीर वा । नदी० १०५ ।

पुरुषच्छाया-चक्षु स्पर्श । ज० प्र० ४४२ ।

पुरुषविज्ञान-किमय प्रतिवाद्यो पुरुष साङ्ख्य सौगतोऽयो
वा प्रतिभादिमानितरो वेति परिभावनम् । उत० ३६ ।

पुरुषविलय - । भाव० ७७० ।

पुरुषवृक्षभा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरुषा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरुषार्हेत- । ठाणा० ४२५ ।

पुरुषोत्तमा-किंपुरुषभेदविशेष । प्रज्ञा० ७० ।

पुरेकड-पुरा-पूर्वं तत्कालापेक्षया कृत-विहितम् । उत०
३३५ ।

पुरेकम्म-पुर मोक्ष्याम इति पुर कर्म । दश० २०३ ।

पुरेकम्मकय-पुर-अग्रत-इत-प्रदालानादिक कर्म-क्रिया
यस्य । भावा० ३४१ ।

पुरेकम्मिया-पुर कर्म यस्यामाशौ सा प्राभृतिहा पुर-

कमिका । आष० ५७६ ।
 पुरेवखड-पुरस्कृतः-अनागतकालमावी । प्रज्ञा० १६३ ।
 पुराकृत-पूर्वमवकृतम् । प्रभ० २२ ।
 पुरेवाय-मनाक् सनेहवाताः । भग० २१२ ।
 पुरेवाया-पुरोवाताः-मनाक् सनेहवाताः । ज्ञाता० १७१ ।
 पुरेसंखडी-पुर.सखडी पूर्वाह्लितसखडी । वृ० द्वि० १३५ ।
 पुष्वदिव्ये पुरे मंखडो । नि० चू० प्र० ३१० अ ।
 पुरेसंयुया-पुरः संस्तुताः भ्रातृव्यादयः । आषा० ३३६ ।
 पुर.सस्तुता-यदन्तिके प्रप्रजितस्तसवधिनः । आषा० ३५३ ।
 पुरोसंखडी-पूर्वाह्लिं या क्रियते-पुर.सखडी । पूर्वाह्लिया सखडी । वृ० तृ० १७६ आ ।
 पुरोहृत्-गुरुपुरतः । आष० १६४ । अष्टारः । औष० १६८ । गिहृत्स वा पासे अगर्णं । नि० चू० द्वि० १२७ अ । प्रहृषञ्चोद्गमः । वृ० प्र० ३१० अ ।
 दुर्गोलजनपरिवृत्तम्, वृ० द्वि० ६ अ । वृ० प्र० ५६ अ ।
 पुरोहिअरयण-पुरोहितरत्न धान्तिवर्मकृत् । ज० प्र० २६३ ।
 पुरोहित-मपुरजगदमस्य रण्यो जो होमजावादिर्हृत् अतिवादी पसमेति । नि० चू० प्र० २०६ अ । पुरोहित- धान्तिवर्मकारी । टाणा० ३६६ ।
 पुरोहितरण-पुरोहितः धान्तिवर्मकारी । टाणा० ३६८ ।
 पुरोहित्य-पुरोहितः कार्यं प्रति प्रवर्तयिता । सूत्र० २८३ ।
 पुरोहित्य-धान्तिवर्मकारी । प्रज्ञा० १०६ । पुरोहितः धान्तिवर्मकारी । औषा० ३६३ । पुरोहित्यः धान्तिवर्ता ।
 उत० ३९७ । पुरोहित्यः धान्तिवर्मकारी । प्रभ० ६६ ।
 पुरोधा-पुरोहितः धान्तिवर्तरी । टाणा० ४६२ ।
 पुरोहित्यः-धान्तिवर्मकारी । प्रभ० ७६ ।
 पुसपुस-पुसपुस-अश्वरत्नम् । औष० ४६ । अश्वरत्नम् । प्रभ० ५० ।
 पुसपुसपुसभूया-पुसपुसप्रभूता-अश्वरत्नोद्भूता । औष० ४६ ।
 पुसप-पृषीकायभेदः । जीवा० २१ । दाहविधेयः । भग० १३३ ।
 पुसचित्त-

पुसग-पुसकः-लवः । सूर्य० ४ । पुसकः-विन्दुः । सूर्य० ४ । पुसकः-प्राहविधेयः । जीवा० ३६ । पुसको-लवः । राज० ५७ । पुसको-दशरथे सति विन्दुः । राज० ५७ । पुसकः रत्नविधेयः । ज्ञाता० ३४ । पुसकः-लवः । निरय० २ । पुसकः-लवः । ज्ञाता० ६ । पुसकः-लवः । विपा० ३४ ।
 पुसनिष्पुलाय-पुलाकनिष्पुलाकः-सयमासारतावादकदोष-रहितः मुनिः । दश० २६८ ।
 पुसय-पुसकः-लवः । भग० १२ । पुसकः-लवः, सारो वा वर्णातिशयः । औष० ८३ । पुसककाण्डं-रत्नप्रमा-खरकाण्डे पुसकानां सप्तमं, विशिष्टो भूभाषः । जीवा० ८६ । पुसकः । प्रज्ञा० २७ । पुसकः-सारः वर्णातिशयः, विन्दुः । भग० १२ । पुसकः-लवः । ज० प्र० १५ । पुसकः-मणिभेदः । उत० ६८६ ।
 पुसया-प्राहविधेयः । प्रज्ञा० ४४ ।
 पुसा-पुसविवा लपुनरस्कोटिका । टाणा० ५२१ ।
 पुसाकृत्यं-कृद्धिविधेय । टाणा० ३३२ ।
 पुसाकादि-साधुभेदविधेयः । भग० ४ ।
 पुसाविमिया-पुसावृमिः अपानवायुप्रदेशोत्पन्ना वृमिः । जी० ३१ । पुसाविमिया नाम अपानवायुप्रदेशोत्पन्नवृमिः । प्रज्ञा० ४१ ।
 पुसाकोद्देशकादि- । विधे० ६४५ ।
 पुसाग-अगारः । उत० २१६ । पुसाकः-निर्घोषे प्रथम-भेद । ध्य० द्वि० ४०२ अ । असारं-निष्पावाद्योनि धाम्यानि विकृतमसिंहसमुगदीनि दुग्ध्यानि तीरनिधिनि-काशाशरमादीनि आ । वृ० तृ० २११ अ । पुसाकम्-असारं वल्लभवादि । उत० २६५ । पुसाकं-यवनिष्पा-कादि । आषा० ३१५ ।
 पुसागलमि-लदिदेशेयो । नि० पू० प्र० २७६ अ ।
 पुसात-पुसाकः-प्रायेवापुसाकः । टाणा० ३३७ । पुसाक-तदुत्पन्नपुसाया पसवि तदद् यः ततःपृष्ठहेतुकायाः गङ्गा-दिप्रयोगे अश्वरत्नादिति पूर्वमं समर्थं, सख्येसखीभेन ज्ञानाद्यनिष्पन्नैवेन वा सम्यक्सारहितः स पुसाकः । टाणा० ३३६ ।
 पुसाय-पुसाकः-निर्गारो धाम्यवचः पुसाक्यपुसाकः

संयमसारपेद्याया स प संयमवानधि मनाक् तमसारं
कुर्वन् पुलाक इत्युच्यते । भग० ८२१ ।

पुनिव-पुनिन्दः-नाबरः-अनार्यविशेषः । भग० १७० ।

पुनिन्दः-विश्रातदेवानिवाधी म्लेच्छविशेषः । प्रभ० १४ ।

म्लेच्छविशेषः । प्रभा० ५५ । पुनिन्दः-मिह्रजातिविशेषः ।

आव० ८२१ । पुनिन्दः । शोष० २२३ । पुनिन्दः-

देशविशेषः । ज्ञाता० ४१ ।

पुनिवकोट्टं- । नि० पू० द्वि० १२८ अ ।

पुनिवदृष्टान्तः- । १ (?) ।

पुनिदि-पुनिन्दीः धानीविशेषः । ज्ञाता० ४१ ।

पुनिदी-म्लेच्छविशेषः । भग० ४६० ।

पुलिअ-पुलितं-गतिविशेषः । जं० प्र० २६५ ।

पुलिन्द्र-म्लेच्छविशेषः । आषा० ३७७ ।

पुलिन्द्रदेशजः-पुलिन्द्र्यः । जं० प्र० १६१ ।

पुलिय-पुलितं-गतिविशेषः । भग० ४८० । शोष० ७० ।

जं० प्र० ५२६ ।

पुलिस-पुलीयम् । उक्त० १३७ ।

पुलोन्द्र-वनचरः । प्रभ० १८ ।

पुलुय-पुलकः-ग्राहविशेषः । प्रभ० ७ ।

पुव्वं-पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिवर्षंघतसहस्राणि । शोषा०

३४५ । पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिवर्षंघतसहस्राणि । जं० प्र०

४८५ । चतुरशीतिवर्षंघतसहस्राणि पूर्वाङ्गम् । ठाणा० ८८६ ।

पूर्वाङ्गं-चतुरशीतिवर्षंघतसहस्राणि । भग० २११, ८८८ ।

पूर्वाङ्गं-प्रथमदिवसनाम । जं० प्र० ४६० । पूर्वाङ्गः ।

सुयं० १४७ । चतुरशीतिः वर्षंघतसहस्राणि यानीति

प्रत्यये तदेकं पूर्वाङ्गम् । जं० प्र० ६१ । पूर्वाङ्गं-

चतुरशीतिलक्षवर्षः । अनु० १०० ।

पुव्वंति-प्लवन्ते-गच्छन्ति । भग० ६७० ।

पुव्वंभागा-पूर्वभागाणि अश्वत्थप्रयोगीनि । ठाणा० ३६८ ।

सुयं० १०४ ।

पुव्व-पुरा-परिभिता मातृपित्रादयः पूर्वः । उक्त० २६० ।

पूर्वः-परिमाणं वर्षाणां सप्ततिकोटिसंज्ञाः पट्टपञ्चाशच्च

कोटिसहस्राः । आषा० २४६ । 'पु पालनपुरणयो' रित्यस्य

धातोः पूर्वते प्राप्यते वाप्यते च येन कार्यं तत्पूर्वम् ।

नदी० १४१ । विशिष्टं पूर्वोपलब्धं विह्वं पूर्वम् ।

अनु० २१३ । पूर्व-चतुरशीतिः पूर्वाङ्गघतसहस्राणि ।

शोषा० ३४५ । पूर्वंघतसहस्राणाम् । आव० ४७६ ।

पूर्व-कारणम् । दशा० ८२ । 'पु पालनपुरणयो' रित्यस्य

धातोः पूर्वते प्राप्यते च येन कार्यं तत्पूर्वं शोणादिको-

वक्प्रत्ययः, कारणमित्यर्थः । नदी० १४१ । पूर्वाङ्गमेव

चतुरशीतिलक्षगुणितं पूर्वम् । ठाणा० ८६ । उस्तयो ।

नि० पू० टु० १४६ अ । चतुरशीतिः पूर्वाङ्गघतसह-

स्राणि यानीति गम्यते तदेकं पूर्वम् । जं० प्र० ६१ ।

चतुरशीत्या सव्यैः पूर्वाङ्गैः पूर्वम् । अनु० १०० । पूर्वः-

अतोतः । प्रभ० ५०६ । पूर्वः-कालमानविशेषः । भग०

२७५ । पूर्वः । भग० ८८८ । पव्वं-वीर्णमाशिरमावा-

सिन्न । भग० ३७७ । पूर्व-अतिक्रान्तम् । आषा० १६७ ।

पूर्वः-असंयमोऽनादिभवाभ्यासात्तेन । आषा० १६२ ।

पुव्वकालियवचनं-पूर्वकालिकवचनं-वचनकामस्य वचनाद्

यत् पूर्वतरमभिधीयते पशामिन्नायं लजयित्वा तत्पूर्ववा-

चिकं वचनम् । प्रभ० ३० ।

पुव्वकीलिय-स्यादिभिरेव पूर्वकालमावि हुदोदरादिरम-

णारमकं पूर्वकीलितम् । उक्त० ४२६ । पूर्वकीलितं-गृह-

स्वावस्थायां छूतादिरमणसक्षणम् । ठाणा० ४४५ ।

पूर्वकीलितं-गृहस्वावस्थाभयं छूतादिकोदनम् । प्रभ०

१४० ।

पुव्वग-मामप्यपूर्वकम् । शोष० २०३ ।

पुव्वगत-सर्वश्रुतापूर्वं क्रियन्त इति पुव्वणि उरणादपूर्वावीं

चतुर्दशः तेषु गतः-अभ्यासरीभूतस्तस्य भावः पुव्वगतः ।

ठाणा० ४६१ । पुव्वगतं-दृष्टिवादाङ्गभागभूतानि तेषु गतं

प्रविष्टं सप्तमन्तरीभूतं सत्स्वरूपं यच्च तत्तत्पुव्वगतम् ।

ठाणा० ११७ ।

पुव्वगत-तेषु गतं-प्रविष्टं यत् श्रुतं तत्पुव्वगत-पूर्वाण्येव ।

ठाणा० २०० । तीर्थंकरः तीर्थवर्षत्तनाकाले गणधरायां

सर्वसूत्राधारत्वेन पूर्व-पूर्वगतम् । सभ० १२८ ।

पुव्वदृष्टिगा-पूर्वस्थिताः-क्षेत्रप्रत्युपेक्षकाः । शोष० ६४ ।

पुव्वदृष्टिगा-पूर्वस्थिताः-पूर्वाह्लादिकाः । उक्त० २२६ ।

पुव्वदृष्टिगा-पूर्वाह्लादिकम् । आव० ३६६ ।

पुव्वतराय-पूर्वमेव । आव० ७२५ ।

पुव्वतथ-पूर्वतपः-सचापावस्थाभावि तपस्या । भग०

१३८ ।

पुण्यतवसंजमा-सामादियं छेदोवद्वावगिमां परिहारविसु-
दियं सुहृमसंपरागं च, एते पुण्यतवसंजमा । नि० पू०
दि० ७ अ ।

पुण्यवारयं-यस्मिन् नक्षत्रे पूर्वस्यां दिशि गच्छतः प्रायः
सुमसुपजायते तदक्षत्रं पूर्वद्वारकम् । अयं० १७४ ।
पुण्यदारिका-अभिजिदादीनि सप्तदशनक्षत्राणि पूर्वद्वारि-
काणि, पूर्वदिशि येषु गच्छतः सुमं भवति । सम० १३ ।
पुण्यदारिता-पूर्वद्वारिकाणि पूर्वस्यां दिशि गम्यते येष्वि-
त्यर्थः । ठाणा० ४१४ ।

पुण्यदैर्ष-पूर्वदेवः । भाव० २६१ ।
पुण्यधर-पूर्वाणि धारयतीति पूर्वधरः-दत्तचतुर्दशपूर्वविद् ।
भाव० ४८ ।

पुण्यपक्ष-पूर्वपक्षः । भाव० ३१६ ।
पुण्यपच्छिन्नं-पूर्वपश्चिमम् । जीवा० २८६ ।
पुण्यपडिलेहिण-नाहिको । नि० पू० दि० १४७ अ ।
पुण्यपयन्वाहय-पूर्वपदव्याहृतं-पूर्वपदं-देवत्वं व्यभिचरति ।
विशे० ८८५ ।

पुण्यपरिच्छदो-पूर्वपरिषयः । भाव० ३४३ ।
पुण्यमहाकडे-पान्येकसंज्ञानि अतूणिस्तानि च तानि यथा-
स्तानि पूर्व-प्रहासयति । भाव० १३२ ।

पुण्यरत्न-पूर्वगत-गृहस्थावस्थायां स्त्रीसम्भोगानुभवनम् ।
ठाणा० ४४५ ।

पुण्यरत्न-पूर्वरात्रः-रात्रेः पूर्वो भागः । भग० १२७ ।
रतीए पठमो जामो । दश० पू० १६४ अ ।

पुण्यरत्नापरत्न-रात्रेः पूर्वभागे पश्चाद्भागे वेति, पूर्वरात्रा-
पररात्रकालसमयः । विपा० ८६ ।

पुण्यरत्नापरत्नकास्त-रात्रो प्रथमपरमो प्रहरो । दश०
२८६ ।

पुण्यरत्नापरत्नकास्तसमय-प्रदोषसमयः-प्रातःसमयः ।
जीवा० १६३ ।

पुण्यारयं-पूर्वगतं-गृहस्थावस्थायां कामरतिः । सम०
१४० ।

पुण्यारय-पूर्वगतं-रात्रेः प्रथमो भागः । भाषा० २१० ।
पुण्यारय-पूर्वगतं-पूर्वोत्तमव्यतिष्ठतिद्वारेण यमद्वयुया-

नयु । अतु० २११ ।

पुण्यविहसं-पूर्वाञ्जितम् । भाव० ३५८ ।
पुण्यविदेह-पूर्वस्यां दिशि विदेहः पूर्वविदेहः । ठाणा०
६८ । नीलवर्षधरपर्वते कूटम् । ठाणा० ७२ । पूर्वविदेहो
यो मेरोर्यम्बूदीपगतः प्राग्विदेहः । ज० प्र० ३२० ।

पूर्वविदेहाधिपकूटम् । ज० प्र० ३७७ । पूर्वविदेहः ।
भाव० ११७ । अम्बूदीपे पूर्वविदेहः । भाता० २४२ ।

पुण्यविदेहकूड-निपपयपपरपर्वते पूर्वविदेहपतिकूटम् । ज०
प्र० ३०८ ।

पुण्यविद्यारया-पूर्वविद्यारयाः-पूर्वेषु विपश्चितः । भाष०
२६ ।

पुण्यवेताली-पूर्ववेताली पूर्वसमुद्रतीरम् । प्रभा० ३२७ ।
पुण्यवेतालीया-पूर्ववेतालिका । दश० २५ ।

पुण्यसंगहय-पूर्वसङ्गतिकः । भाव० १५६ । पूर्वसङ्गतिकः ।
भाव० २६१ ।

पुण्यसंगतिए-पूर्वसङ्गतिकः । भाता० ३४ ।
पुण्यसंगतिय-पूर्वसङ्गतिकः-गृहस्थे परिषितः । भग०
१६७ ।

पुण्यसंजोग-पूर्वसंयोगः मातापित्रादिभिः । भाषा० ४१ ।
पूर्वसंयोगः पूर्वमातृपित्रादिभिः संयोगः-सम्बन्धः पूर्वसं-
योगः । उक्त० २६० ।

पुण्यसंतिती-पूर्वसंस्थितिः-भक्तिभ्यता । भाष० ८२४ ।
पुण्यसंयय-पूर्वसंस्तवः-मातादिस्वप्नया परिषयकरणम् ।
विशे० १२१ ।

पुण्यसंयुया-पूर्व-यापनादिकालदारतः संस्तुतः-परिषितः)
सम्पत्स्तुता वा पूर्वसंस्तुता । उक्त० ६५ ।

पुण्यसंतप्त-पूर्वसंतप्तः । भाष० ७२३ ।
पुण्यसूर-पूर्वसूर-पूर्वाह्निः । भाष० १३५ ।

पुण्यहोस्त-पूर्वाभिमुक्तः । भाष० २६० ।
पुण्य-विषमिषितदिशं गच्छतोऽभिमुक्ता दिक् पूर्वा । ज०
प्र० ३२७ । पूर्वा । भाव० १३० ।

पुण्यार्ह-पूर्वाभि-प्रभूतानि वशीनि । भाषा० २४५ ।
पुण्यारुस्त-पूर्वमेव इच्छमादिषोपान्तरात्पुण्यः । भाष०
२०१ । भावमन्त्रं पूर्वं पुण्यमारुतो षष्पनायाः । भाष०
चनात् पूर्वं पाशान् वशीह्वितम् । भाषमन्त्रं पूर्वं एहरेः

स्वभावेन राघ्यमातः । व्यं द्वि० १३५ आ । पूर्वायुक्तं
 पूर्वतसम् । वृ० प्र० २६८ आ ।
 पुण्याआसाढा-नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ ।
 पुःस्वाणुना-यो अवग्रहः पुरातनसाधुमिरनुसापितः स यस्या-
 श्चायं रेवनेव परिभुज्यते । न भूयोऽनुभाष्यते सा पूर्वा-
 नुना । वृ० प्र० १०८ आ ।
 पुःस्वाणुपुटिच-पूर्वश्च स पूर्वानुपूर्वः एष्य णिदरिसणं
 एवकगसस दो अणु तेयगितसस पुःस्वाङ्गस्ततिति अणुतेय-
 चक्कागस्य पुःस्वो अहवा पूर्व वा अनुपूर्वः स एव पूर्वा-
 नुपूर्वा-अणुपरिवाडो । नि० सू० वृ० १३५ आ ।
 पु वाणुपुःस्वो-पूर्वः-प्रयमस्तस्यादारम्भापुपूर्वा-अनुक्रमः
 परिपाटो-निलिप्यते-विरच्यते यस्या सा पूर्वापुपूर्वा ।
 अनु० ७३ ।
 पुःस्वापोट्टवता-पूर्वा प्रोष्ठपदा । सूर्य० १३० ।
 पुःस्वाफागुणो-पूर्वाकालगुणो । सूर्य० १३० ।
 पुःस्वालोद्दयकवडो-पूर्वालोचितकपटः । आव० ४०१ ।
 पुःस्वावर-पूर्वापरः । सूर्य० १५५ ।
 पुःस्वावरहकालसमय-प्रत्यपराल्कालसमयो-विकालः ।
 ज्ञाता० ६० । पाश्चात्यापराल्कालसमय-दिनस्य चतु-
 थप्रहरलक्षणः । निरय० २७ ।
 पुःस्वावरसजुत्तं-पुःस्वसुत्तनिबदो पच्छासुत्तेण अविश्र-
 माणो पुःस्वावरसजुत्तं । नि० सू० द्वि० ३६ अ ।
 पुःस्वासाढाणवखत्तं-पूर्वापाठानक्षत्रम् । सूर्य० १३० ।
 पुःस्वाहारिय-पूर्वाह्नः-पूर्वकाल एकीकृतः सङ्गृहीतः
 अमध्यपृष्ठो वा । भय० २३ ।
 पुःस्वाहूत्त-पूर्वमुखः । आव० २१५ ।
 पुःस्विव-पूर्व-पूर्वानुभूतम् । आवा० १६७ ।
 पुःस्विआ-पूर्विका कारणिका । नदी० १६० ।
 पुःस्विद्यावण-कान्दविकापणम् । आव० ४१७ ।
 पुःस्वुत्तिय-पूर्वावचितः-प्रागृहीतः । आव० ५३७ ।
 पुःस्वुद्राङ्ग-पूर्व-श्रमग्या अवसरे सयमानुष्ठानेनोत्थातु शील-
 मस्यति पूर्वा घ यो । आवा० २०९ ।
 पुःस्वुत्तरा-पूर्वोत्तरा । आव० ६३० ।
 पुःस्वुद्दिङ्ग-शायरिण जौद तेण उद्दिङ्गं तं । नि० सू०
 वृ० २९ अ ।

पुःस्वेत्तयं- । भोष० १८८ ।
 पुःस्वोवट्टपुराण-पूर्वमुपस्थ-उपस्थितः पूर्वोपस्थितः स
 वासो पुराणश्च पूर्वोपस्थपुराणः । व्यं द्वि० ४४६ अ ।
 पुःस्वकलः-समयः । आवा० ४८ ।
 पुःस्वका-कम्बिका । जीव० २३७ ।
 पुःस्वक-यानविमानम् । प्रथ० ६५ ।
 पुःस्वकेतु-पुष्पपुरनगरे राया । वृ० प्र० २१८ आ ।
 पुःस्वचूल-पुष्पकेतुः पुत्रः । वृ० प्र० २१८ आ ।
 पुःस्वचूला-पुष्पवस्थाः पुत्री । नदी० १६६ ।
 पुःस्वपुर-पुष्पकेतो राजधानी । वृ० प्र० २१८ आ ।
 पुःस्वफलीकुसुम-कूष्माण्डोकुसुमम् । जीवा० १६१ ।
 पुःस्वमाण-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।
 पुःस्वमालिनी-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ ।
 पुःस्वमित्र-तगरायामाचार्यस्य शिष्यः । व्यं प्र० ३१७ ।
 पुःस्वपलम्बूसू-क-गण्डकः । राज० १०४ । गण्डकः । जीवा०
 २५३ । गेन्द्रकः । ज० प्र० २७५ ।
 पुःस्वपवती-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ । पुष्पचूलामाता ।
 नदी० १६६ ।
 पुःस्वपा(पुंस्फ)लिका-मुवर्णसूयिका । प्रजा० ३६३ ।
 पुःस्वपावलिः-नाट्यविशेषः । ज० प्र० ४१४ ।
 पुःस्वपोत्तर-दशमदेवलोके विमानः । सम० १०६ ।
 पुःस्वपोत्तरा-वापीनाम । ज० प्र० ३७१ ।
 पुःस्वमित्रः- । व्यं द्वि० १७० आ ।
 पुःस्वकीइलर्गं-पुंमकोकिलर्गं-पुमाश्रासो कोकिलश्च परपुष्टः
 पुंस्कोकिलकः । ठाणा० ५०२ ।
 पुःस्वस-सुविचिनावप्रथममिक्षादाता । सम० १५१ । पुष्यः-
 सुविचिजिनप्रथममिक्षादाता । आव० १५७ ।
 पुःस्वसभूनी-पुष्यपूतिः-सूषमेघाने कूषाल आचार्यः । व्यं
 प्र० १६८ आ । २०० आ ।
 पुःस्वसायण-पुष्यायनं रेवतीगोनम् । ज० प्र० ५०० ।
 पुःस्वसायणसगोत्त-पौष्यायनसगोत्रं रेवतीनक्षत्रगोनम् ।
 सूर्य० १५० ।
 पुहत्-पृथक्त्व-मिन्नत्वम् । विशेषे ४६१ । पृथक्त्व-
 शेटः । विशेषे ६२१ । पृथक्त्वम् । विशेषे ४६२ ।
 पृथक्त्व-पृथगेव । विशेषे ४६१ । पृथक्त्व-विस्तारः ।

दश० नू० १६ आ । पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवम्यः । जीवा० ४० । पृथक्त्वं-बहुः । जीवा० ११६ । पृथक्त्व-द्विप्रभृतिरानवम्यः । प्रज्ञा० २६६ ।

पुहृत्तमत्य-अर्थपृथक्त्वं-श्रुतज्ञानसंज्ञा । विशेषे ४६२ । पुहृद्विजयत्यलंभ-पृथ्वीविजयतामिति । ज० प्र० २१३ । पुहृवी-पृथिवी-सातवाहनस्याग्रमहिषी । व्य० द्वि० १६८ अ । सुपाश्र्वनापमाता । सम० १५१ । तृतीयायासुदेव-माता । सम० १५२ । पृथिवी-पाश्चात्यरूचकवास्तव्या तृतीया दिक्कुमारी महत्तरिका । ज० प्र० ३६१ । पृथ्वी-पश्चिमरूचकवास्तव्या दिक्कुमारी । भाव० १२२ । पृथ्वी-सुपाश्र्वमाता । भाव० १६० । पृथ्वी-स्वयम्भूवायासुदेव-वननी । भाव० १६२ । पृथिवी-द्वन्द्वान्निकासुभूतीना माता । भाव० २५५ ।

पुहृत्त्वं-पृथक्त्व-बहुत्वम् । भग० २३१ । पृथक्त्व-द्विप्रभृति-रानवम्यः । भाव० ३६३ । पृथक्त्व-एकद्रव्याश्रितानामुत्पादादिपर्यायाणां भेदः पृथुत्व वा विस्तीर्णभावः । छाणा० १६१ । पृथक्त्व-द्विप्रभृतिरानवम्यः । भग० २६ । पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवम्यः । भग० ३१ । पृथक्त्वं-द्विप्रभृतिरानवम्यः । भाव० ३१ । पृथक्त्व-बहुत्वं सामस्यपेक्षया । उक्त० ६८६ । पृथक्त्वं-समपरि-भाषया द्विप्रभृत्यानवम्यः । विशेषे ३३१ । पृथक्त्व-बनेकरत्वं यमलगाङ्गादिशब्दवत् । छाणा० ४७१ ।

पुहृत्तवियह्ने सविआरी-पृथक्त्वेन-एकद्रव्याभिनानामुत्पा-दादिपर्यायाणां भेदेन वितर्क-विहरणः पूर्वगतश्रुतात्मक-नो नानानयानुमरणलक्षणे यत्र तत् पृथक्त्ववितर्कं, तथा विचार-अर्थानुपप्लव्णे व्यञ्जनादर्थे मनःप्रभृतियोगानां धाम्यस्मादत्यन्तरस्मिन् विचरणं सह विचारेण यत्तस्य-विचारि । जीव० ४४ ।

पुंठी-वक्ष्यपरिहरणं पृष्ठम् । ज० प्र० २११ । पूः-शरीरम् । विशेषे ८६४ । पूअ-पूर्वा-वक्ष्यपान्नादिभिः सपर्याम् । उक्त० ४१६ । पुप-कथित्वादिमपम् । दश० १७६ । पूअण-पूत्रनं-विशिष्टवक्ष्यादिभिः प्रतिलाभनम् । उक्त० ६६८ । पूअण्ठा-पूशार्थ-स्वभूताद्याशान्तां सामान्येन पूषा मवि-

द्यन्ति । दश० १८७ । पूअणवत्तिया-पूजनप्रत्यय-अम्बच्चेननिमित्तम् । भाव० ७८६ ।

पूअफल-पूगफली-कमुक्तकः । ज० प्र० ६८ । पूआ-पूजा-वक्ष्यमाख्यादिजन्या । भाव० ४०६ । पूइतराणि-पूत्यन्तराणि-देहस्य मध्ये प्रतिक्रियेपान् । भावा० १२७ ।

पूइअ-पूजितं-सेवितं आचरितम् । दश० १८६ । पूतं-निवृत्तीकृतम् । ज० प्र० २४४ ।

पूइआलुणं- । भावा० ३४८ । पूइएइ- । भग० ४५५ (?) । पूइकड-पूतिकृत-आणकमादितिकथेनाप्युपसृष्टम् । सूत्र० ४१ ।

पूइकम्म-पूतिकर्म-सम्भाव्यमानापाकर्मवियवसमिपलक्ष-णम् । दश० १७४ ।

पूइविज्ञाण-पूतिपिपाणं-कुपितललम् । भावा० ३४८ । पूतिविषयाक सपर्यललम् । दश० १८५ ।

पूइम्-पूज्यः । दश० २७५ ।

पूइय-वृत्तविशेषः । भग० ८०३ । पूतिः-एकास्थिकवृत्त-विशेषः । प्रज्ञा० ३१ । पूजितः पूनादिना । भग० ५८२ । पूजितः सुगन्धिपुष्पप्रकरप्रदोपादिना । द्रव्यस्तवेन । नदी० १६२ ।

पूइयपूता-पूजितेन पूजा पूजितपूजा । भाव० २३५ ।

पूइया- । नि० नू० प्र० २४४ अ ।

पूई-पूति-बुधितं स्वस्वभावचलितम् । जीवा० २८२ । पूतोः-परिपाकनः कुपितगण्य पववरत्नं वा पूतः । उक्त० ४५ ।

पूईकम्म-पूतिकर्म-पूतीकरणम् । विण्ट० ८२ ।

पू-ममुच्छिन्धमनुष्योवर्तितस्वानम् । प्रज्ञा० ५० ।

पूाकलं-तबोलपरतमहिष्या भाग्यद, तपोनदत्वं । नि० नू० द्वि० ६० अ । भाव० ८१६ ।

पूजयंत-पूजयतः । विशेषे ११४० ।

पूजयापु-पूजयामः-सत्कारयामः । सूत्र० ८७ ।

पूजिय-पूजितं ज्ञापितम् । नू० द्वि० २८७ अ ।

पूज-पूजयितुमर्हः पूज्यः आचामादिः । उक्त० ६५ ।

पुष्पभट्ट-चपायी चैत्यम् । ज्ञाता० १५६ ।
 पूतना-पूतना-कृष्णापिष्टुर्वैरिणी विकुवितगम्भीरुषा विद्या-
 धरयोषित् । प्रभ० ७५ ।
 पूतनी- । ध्य० प्र० २१७ अ ।
 पूतफलिवण-पुगीफलवधनम् । जीवा० १४५ ।
 पूतरक-उदकाश्रितजीव । आचा० ४६ ।
 पूतरग-नूतरक-अप्यामे जीवविशेष । आव० ८३१ ।
 पूता-पूजा स्तवादिरूपा । ठाणा० ३५८ ।
 पूतासङ्घवार-पूजा-स्तवादिरूपा तत्सूत्रकं सत्कारो-दत्त-
 म्यर्चनं पूजाया वा आदरं पूजासत्कार । ठाणा० ३५८ ।
 पूजासत्कार-पुष्पाञ्जनदत्ताद्यर्चनम् । ठाणा० ३८६ ।
 पूति-वावण-विण्टुं कुहित । नि० सू० प्र० १२८ अ ।
 पूति-कुमित । उत्त० १८५ ।
 पूतिकेस- । उपा० ६ ।
 पूतिगन्धय-अनुचि । सम० १३६ ।
 पूतिस-अविसोधिकोटिदोसजुष्णं सम्मिस्त पूतित मण्णति ।
 नि० सू० प्र० १२८ अ ।
 पूनिय सिद्धरथपिढो । दश० सू० ८६ । पूतिक-जीर्ण-
 तथा कुधितप्रापम् । ज्ञाता० १६० । शुद्धमपि कर्माद्य-
 वयवैरपिनिर्कृत पूतिकम् । ठाणा० ४६० ।
 पूकृत - । विशेषे १७४ ।
 पूपलिय-पूपलिका । वृ० प्र० ७५ अ ।
 पूपा-अपूप-भक्षयपिष्टपदार्थं । पिण्ड १५५ ।
 पूपकापण-आपण । नदी० १३० ।
 पूपूरपुष्पा- । नि० सू० प्र० १३६ अ ।
 पूय द्द आघाकर्मवियवसपूयत शुद्धमप्याहारजात पूति
 भवति तद् । सूत्र० १८० । स्त । नि० सू० द्वि० ६१
 अ । पूति-अणुचिविशेषः । प्रज्ञा० ८० । पूतिक-
 कुमितम् । भग० ४७० । पूयम् । आचा० ३५२ ।
 पूयम् । ज्ञाता० ४६ ।
 पूयङ्ग-आपूपिक । नदी० १६५ ।
 पूयण-पूजन वस्त्रादिसामरूपम् । सूत्र० ७४ । पूजन-
 गन्धमातृवादिभिः समम्यर्चनम् । ज० प्र० ३६८ । पूजन-
 गन्धमात्यादिभिरम्मर्चनम् । आव० ७८७ । वत्यादि-
 दान । दश० सू० १६३ अ । पूजन-गन्धमात्यादिभिः

समम्यर्चनम् । यज० २७ ।
 पूयणा-पूतना-दुष्टद्वयन्तरो । पिण्ड० १२६ । पूतना-
 नाकिनी गह्वरिका वा । सूत्र० १०० । पूजना-काम-
 विभूषा । सूत्र० १०० । पूतवा । नि० सू० द्वि० ६५
 अ ।
 पूयणिअ- । अथ० १३७ ।
 पूयणिज्जं-पूजनीय पुष्टिः । अथ० ५ । पूजनीय-वस्त्रा-
 दिभिः । सूर्य० २६७ ।
 पूयणिज्जाओ- । भग० ५०५ ।
 पूयफल-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
 पूयफली-वलयविशेषः । प्रज्ञा० ३३ ।
 पूयरअ-पूतरकः । आव० ६२५ ।
 पूयलग-पूपम् । आव० ८१४ । ध्य० प्र० १०७ अ ।
 पूयलिय-पूपलिका । आव० ६२१ ।
 पूयलियाखाओ-पूपलिकाखादकः-अव्यवतवाक्बुद्ध । वृ०
 द्वि० ५६ ।
 पूया-पूजन पूजा-प्रविणवस्त्राप्रदानसत्कारप्रणामसेवाविशेष-
 पुरुषा । आचा० २६ । पूता-पवित्रा पूजा वा भावतो
 देवताञ्जनम्, अहिंसाया सत्पुत्रस्वाशतम नाम । प्रभ०
 ६६ । पूजा-प्रयस्तमनोवाक्कायचेष्टा । आव० ५११ ।
 पुष्पादिपूजनम् । ठाणा० ५१५ । पूजा-उचितप्रतिपत्ति-
 रूपा । उत्त० ३४४ । असणपाणत्वातिमसातिमवरय-
 कम्बलातो जस्त वा ज पाठग तेण से पडिलामर्ण
 पूया । नि० सू० प्र० १३ अ । पूजनाहं-उपाध्याय
 गुरुर्वा, गुरो सम्बन्धिपितृव्यादि । वृ० द्वि० २८१ अ ।
 पूजनाहं-उपाध्याय गुरु पितृव्यादिर्वा । वृ० द्वि० १६
 अ । सादरनिमग्नमधुरभोजनादिरूपा । वृ० सू० १२५ अ ।
 पूज्या-स्वामिकलाचार्यादयः । वृ० द्वि० २०० अ ।
 पूजा-पुष्पादिभिः । ठाणा० १३७ ।
 पूयाससष्टपत्तोग-पूजा-पुष्पादिपूजन मे स्यादिति पूजा-
 ससाप्रयोग । ठाणा० ५१५ ।
 पूयाहिज्ज-पूजाहार्यं । ठाणा० ३४२ । पूजाहार्यं-पूजित-
 पूजकं । पिण्ड० १३१ ।
 पूरती-पूरयती । वृ० प्र० ५६ अ ।
 पूर-पूर-पूर्णता । उत्त० ३०५ । पूर-सौरप्रवाहः ।

उत्त० ६५३ । पूर्णम् । आव० ८२६ । पूरः-समूहः । प्रश्न० ६२ ।

पूरण-पूरणा-असुरकुमारगनिसक्तिप्ररूपणायां विन्ध्यपाद-
मूले 'वेभेने'-नामकसन्निवेशे गायत्रौ । भग० १७१ ।
पूरणः-अन्तकृद्गानां द्वितीयवर्गस्य सप्तममध्ययनम् ।
अन्त० ३ । कर्णमलादिना भरणम् । आव० ७६४ ।
अन्तकृद्गायां प्रथमवर्गस्य सप्तममध्ययनम् । अन्त०
३ । भगवत्यामभिहितो बालतपस्वी । उपा० १५ ।
महाबलबालवयंसकः । ज्ञाता० १२१ ।

पूरणतापसः-कृष्णिकबीवावस्थानान्तरम् । भग० ३२२ ।
पूरयतीपयद्-अधोतश्रुता । वृ० ५० (?) ।
पूरावेरयं-पूरः-पूर्णता अवरेको-रिवनताऽनयोः समाहारे
पूरावेरकम् । उत्त० ३०५ ।

पूरिअ-पूरितं-परिपूर्णंभ्यास्तम् । प्रभूतिकृतं स्वप्रमाण-
मानोत स्वथ्यवतो समर्थोक्तं वा । नदी० १८० ।

पूरितभाण्डपाश्र्वं-रूपवान् । औष० १८३ ।
पूरिम-पूरिमं-मृन्मयमेकछिद्रं, वशशालाकादिपञ्जरं वा
यत्तुष्यैः पूर्यते इति । ठाणा० २८६ । येन वंशशाला-
कामयपञ्जरकादि कूर्चादि वा पूर्यते । भग० ४७७ । येन
वंशशालाकादिमयपञ्जरो पूर्यते । जीवा० २५३ । यल्लुपु-
च्छिद्रेषु पुष्पनिवेशेन पूर्यते । जीवा० २६७ । पूरणेन
निवृत्तं पुष्पपूरितवंशपञ्जरकरूपयोलरकवत् । प्रश्न० १६० ।

पूरिमं-यल्लुपुच्छिद्रेषु पुष्पनिवेशेन पूर्यते । ज० प्र० १०४ ।
पूरिम-येन वंशशालाकामयपञ्जरकादिकूर्चादि वा पूर्यते ।
ज्ञाता० ५३ । पूरिमं-भरिम-पित्तलादिमयप्रतिमावत् ।
अनु० १२२ ।

पूरिमा-गाभारप्रामस्य तुषीया मूच्छेना । ठाणा० २६३ ।
गाभारस्वरस्य तुषीया मूच्छेना । औषा० १६३ ।

पूरिमाणि-मान्यन्तः पूरणेन पुष्पाणाहृतीनि भवन्ति ।
आचा० ४१४ ।

पूरो-पूरिका-स्फुल्लराजगुणमयपदारिमका । वृ० टि० २२०
अ ।

पूरेइ-पूरयति-ध्याप्नोति । आचा० ८६ । पूरयति-
पिपूर्णं करोति । भग० १२४ ।

पूरेसंयुया-पूर्वसंस्तुताः-विदुष्यादयः । आचा० ३५१ ।

पूर्णं-लोकपातः । ठाणा० २०५ ।
पूर्णभद्र-यशभेदविशेषः । प्रज्ञा० ७० ।
पूर्वगत-दृष्टिवादे तृतीयभेदः । सम० ४१ ।
पूर्वदेश-धाम्यपूरकामिधानसन्निवेशः । आचा० २०२ ।
पूर्वधरता-लब्धिविशेषः । ठाणा० ३३२ ।
पूर्वपदव्याहृत-गत्यागतिलक्षणभेदः । आव० २८१ ।
पूर्वपूर्व-चतुर्वेदानां पूर्वार्णामाद्यम् । दश० ८५ ।
पूर्ववत् त्रिविधानुमाने प्रथममनुमानम् । भग० २२ ।
पूर्वानुपूर्वा-आनुपूर्व्याः प्रथमो भेदः । ठाणा० ४ ।
पूर्वापाठा-तोमभित्यवरनाम नक्षत्रम् । ज० प्र० ४६६ ।
पूलिय-पूलिका । नि० सू० प्र० ३५० अ ।
पूय-आर्द्रेखाद्यम् । सू० टि० १७८ अ । नि० सू० प्र०
१४७ अ ।

पूवलगं- । नि० सू० प्र० ११ आ ।
पूविगा-पूवलगादि । नि० सू० तु० ५५ अ ।

पूविय-आपूर्विकः । आव० ३५४ ।
पूवियसाल-आपूर्विकसाला । आव० ३६७ ।

पूव्य-पूर्वशब्दः पूर्वानुपूर्वावाचकः । व्य० प्र० ११६ अ ।
पूर्वः-पूर्वशब्दश्चाप्यमिह कारणपर्यायो द्रष्टव्यः । विशेष०
७० । पूर्वः-असंयमोऽनादिमयव्यासः । आचा० १६२ ।
पूर्व-अतिश्रान्तम् । आचा० १६७ ।

पूव्यपूरिस-पूर्वपुष्पः-अतीतनवः । ज्ञाता० ३ ।
पूव्यसूराओ- । आचा० ४२२ ।

पूस-पाठ नक्षत्रम् । ठाणा० ७७ । पुष्यः-सामुद्रिकपुष्प-
विशेषः । आव० १६६ । पुष्यः-प्रमासजन्मनदात्रम् ।
आव० २६६ । पुष्यः-नदात्रविशेषः । ज्ञाता० १३३ ।

पूसनदी-पुष्यनदी-वैद्यमणदत्तराजकुमारः । विपा० ८२ ।
पुष्यनदी-पुष्यराजः । विपा० ८२ ।

पूसफलं- । औष० १६० । पुष्पक (पुष्पक)सम् ।
प्रज्ञा० ३७ ।

पूसफलिता-वनस्पतिविशेषः । भग० ८०३ ।
पूसफली-वल्लीविशेषः । प्रज्ञा० ३२ ।

पूसमूर्ध-आयंपुष्पमूर्तिः-ध्यानसंवरत्योगविषये शिखावर्द्धन-
गरे बहुश्रुत आचार्यः । आव० ७२२ ।

पूसमाणय-पुष्पमाणवः-यागधः । ज० प्र० १५२ । भागधः

भग० ४८२ । पुष्पमाणवः-नन्नाचार्यः । ज्ञाता० ५८ ।
 पुष्पमानवः-मागधः । औप० ७३ ।
 पुसमित्त-पुष्यमित्रः-ध्यानसंबन्धयोगविषये आचार्य पुष्य-
 भूतिशिष्यो बहुश्रुतः । भाव० ७२२ । पुष्यमित्रः-कौशिक-
 जीवः, स्थूणायां ब्राह्मणः । भाव० १७१ । पुष्यमित्रः-
 सगरायामाचार्यशिष्यः । व्य० प्र० २३६ छा । नि०
 ब्रू० प्र० ३३२ आ ।
 पुसमोत्त-पुष्यमित्र सद्बन्धवहारकाचार्यः । व्य० प्र० २५६ ।
 पुसियार-तेतलीपुरनगरे पुष्यकारः श्रेष्ठी । भाव० ३७३ ।
 पृथक्कृत-रूपादिभ्यो व्यावृत्तम् । विशेष० १६१ ।
 पृथक्वचवितर्कसविचार-शुक्लध्यानप्रथमभेदः । भाव०
 ६०३ ।
 पृथक्त्वानुयोगः-अनुयोगद्वितीयभेदः, यत्र वचचित् सूत्रे
 चरणकरणमिव वचचित् पुनर्बन्धकप्यवेत्यादि । दश० ५ ।
 पृथक्प्रहेणार्थ- । सूत्र० ३०० ।
 पृथग्भूत-उन्मुक्तः प्राबल्यमुक्तः । भाव० ५०८ ।
 पृथग्विमात्राः-पृथग् विविधा मात्रा येषूपसर्गेषु ते पृथग्वि-
 मात्राः-हास्यादित्रयान्यतरारब्धाः । भावा० २५५ ।
 पृथुत्व- । विशेष० ४६३ । नदी ६१ ।
 पृष्ठ-शरीराङ्गम् । भावा० ३८ ।
 पृष्ठमांसकत्व-परोक्षस्वावर्णवाचित्वम्, दशममसमाधित्वा-
 नम् । प्रभ० १४४ ।
 पृष्ठवंश-पृष्ठकरण्डकः । जीवा० १५४ ।
 पञ्चोलमाण-प्रेक्ष्योलमानः-वञ्चलम् । ज्ञाता० ३५ ।
 पेक्ष्योलमान-दोलायमानम् । ज्ञाता० ३५ ।
 पेंडिओ-मरहट्टुविसए फलाण कयलकप्पमाणाओ पेंडिओ ।
 नि० ब्रू० तृ० ३६ आ ।
 पेआल-पेयाल-प्रमाणं सारः । भाव० ४२३ ।
 पेए-पेचकः-पुच्छमूलः । ठाणा० २०६ ।
 पेक्षल्लण-प्रेक्षण-रुद्धिस्वारास्ताकारपदयत्तायां चिन्त्यमानायां
 प्रदीर्घकालं अनाकारपदयत्तायां चिन्त्यमानायां प्रकृष्टं
 परिस्फुटरूपमीक्षणम् । प्रज्ञा० ५३० ।
 पेच्च-प्रेत्य-जन्मान्तरे । भावा० १६ ।
 पेच्चभव-प्रेत्यभवः-जन्मान्तरम् । भग० ११५ ।
 पेच्चा-ज्योतिष्केन्द्रसूर्यस्य बाह्या पर्वत् । जीवा० १७६ ।

पेच्चाभाविय-प्रेत्य-जन्मान्तरे भवति शुद्धफलतया परि-
 णमतीत्येवंशीलं प्रेत्यभाविकम् । प्रभ० ११० ।
 पेच्चेह-आक्रमण । भग० ३८१ ।
 पेच्छंता-प्रेक्ष्यमाणा-हृदयमाना । ज्ञाता० १३३ ।
 पेच्छण-प्रेक्षण-प्रेक्षणकम् । ज्ञाता० ६३ ।
 पेच्छणधर-प्रेक्षणकगृह-यन्त्रागत्य प्रेक्षणकानि विदधति
 निरीक्षन्ते च तत् । जीवा० २०० ।
 पेच्छणयं-प्रेक्षणकम् । भाव० ८१४ ।
 पेच्छमाणी-प्रेक्ष्यमाणा पश्यन्ती । ज्ञाता० ३८ ।
 पेच्छयण-प्रेक्षणकम् । भाव० ३६० ।
 पेच्छ्या-प्रेक्षा इति पदेकदेशे पदसमुदायोपचारात् प्रेक्षा-
 गृह-नाट्यगृहम् । ज० प्र० १२१ । प्रेक्षा-प्रेक्षणकं,
 कीतुकदर्शनोत्सुकजनमेलकः । ज० प्र० १२३ ।
 पेच्छ्यागिहसंठिअ-प्रेक्षागृहस्थितः । जीवा० ३७६ ।
 पेच्छ्याघर-प्रेक्षागृहं वास्तुविचारप्रतिष्ठम् । सूर्य० ६६ ।
 पेच्छ्याघरमंडव-प्रेक्षा-प्रेक्षणकं तदर्थं गृहरूपो मण्डपः
 प्रेक्षागृहमण्डपः । ठाणा० २३० । प्रेक्षागृहमण्डपः ।
 जीवा० २२८ । प्रेक्षागृहमण्डपः-रङ्गमण्डपः । ज० प्र०
 ३२३ । प्रेक्षागृहमण्डपः-प्रेक्षाः प्रेक्षणकं-तदर्थं गृहरूपो
 मण्डपः । ठाणा० २३१ ।
 पेच्छ्याघरसंठिता-प्रेक्षागृहस्यैव वास्तुविचारप्रतिष्ठस्य संस्थितं
 संस्थानं यस्याः छा । सूर्य० ६६ ।
 पेज्ज-जमाण-तद्व्यायमानम् । राज० ३६ ।
 पेज्ज-प्रियस्य भावः कर्म प्रेम-अनभिष्यक्तमायालोम-
 लक्षणभेदस्वभावमभिष्यक्तमात्रम् । ठाणा० २६ ।
 प्रेमः-अनभिष्यक्तमायालोमस्वभावमभिष्यक्तमात्रम् । भग०
 ८० । प्रियं-उष्णं सत् शीतम् । भाव० ८५८ । प्रेमः ।
 औप० ७६ । प्रियः-प्रकषेण वा इज्या-युजाऽश्वेति प्रियं
 प्रियम् । औप० ६५ । प्रियस्य भावः कर्म वा प्रेमः ।
 ठाणा० २६ । प्रियः-पूनादिबपयः स्नेहः । भग० ५७३ ।
 दशम पापस्थानकम् । ज्ञाता० ७५ ।
 पेज्जनिस्सिया-प्रेमनिःसृता-यदतिप्रेमवशाद्वातोऽहं तवे-
 स्यादि वदतो भाषा । प्रज्ञा० २५६ ।
 पेज्जनिस्सिआ-प्रेमनिःसृता-मृषामाभाभेदः । दश० २०६ ।
 पेज्जवत्तता-प्रेमः-रागो वृत्तिः-वर्तनं रूपं प्रत्ययो वा-

हेतुयस्याः सा प्रेमवृत्तिका प्रेमप्रत्यया वा । ठाणा०
६८ । पेम्मराग इत्यर्थः, प्रेमप्रत्ययिकी विद्यतिक्रिया-
मध्ये अष्टादशो । भाव० ६१२ ।

पेज्जा-पेया । भाव० ८१४ ।

पेज्जामोहल्लं-पेया(पीपण)भूत्यम् । भाव० ४३३ ।

पेज्जायअ-पेयायायी । भाव० ८१४ ।

पेटुक-वेणुकार्यविशेषः । सूत्र० ११७ ।

पेटुग- । नि० पू० प्र० २७२ अ ।

पेठीवंस-पृष्टवाः-उपरितनस्तिपंक्वातो । वृ० प्र० ६२ ।

पेटा-पेटा-भस्यां तु साधुः दीन पेटावचतुरलं विमग्ग
मध्यवर्तीनि दृष्टानि मुक्ता षतसुव्वपि दिट्ठु समथ्येया
मिलामतति सा पेटा । वृ० प्र० २५७ अ । पेटा-
वददलमयं वल्लादिस्थानम् । ठाणा० ३६६ । पेटिका
इव चउकोणा । उत० ६०५ ।

पेटिया-पेटिका मज्झपा । भाव० ५६१ ।

पेट-पीठम् । भाव० ५१३ ।

पेटाल-पेटालं-उदानविशेषः । भाव० २१६ । नि० पू०
टि० ४६ अ ।

पेटालिग-पेटालकः विद्यासिद्धः परिव्राजकः । भाव० ६८२ ।

पेटालकः-विद्यासिद्धः परिव्राजकः । भाव० ६५ (?) ।

पेटालपुत्त-जम्बुद्वीपे आगमिम्यामवसपिण्यामष्टमतीर्थं वृत्तं ।
सम० १३३ । पेटालपुत्तः-अनगारः, अनुत्तरोपपातिव-
दधानां वृत्तीयवर्षस्याष्टममध्ययनम् । अनुत्त० २ ।
पेटालपुत्तः-प्रधानः दर्शनवतोऽपि चारित्र्येण विनाऽधर-
गतिं नरकगतिं प्राप्तिः । भाव० ३३२ ।

पेटालपुत्त-प्रद्वेपे हट्ठात्वाः । भावा० १४६ ।

पेणि-प्रेणी-हृषणीविशेषः । प्रभ० ७० ।

पेम्माणुराग-सर्वज्ञप्रवचनश्रीतिलक्ष्यदृष्टुम्मादिरागेण वस्ता
इव रस्ता । ज्ञाता० १०६ ।

पेयकाइय-प्रेतकायिः-अन्तरविशेषः । भग० १६८ ।

पेयवेत्तकाइय-प्रेतदेवकायिः-प्रेतसत्त्वदेवतानां सम्भोगी ।
भग० १६८ ।

पेया-महती बाह्या । रात्र० ४६ । श्लो० ६७ ।

पयागूः । वृ० प्र० २३४ भा ।

पेयापेया-

(?)

पेयात्-रहस्यम् । संस्ता० । प्रमाणं-सातः । नंदी० १५६ ।

प्रमाणम् । नंदी० ५० । सातः-प्रधानः । उपा० ६ ।

पेयात्-सम्पत्तिपञ्चसूत्रार्थं इति तात्पर्यायः । व्य० प्र०
३३७ भा । परिमाणम् । व्य० प्र० २३७, २६२ ।

पेयात्पिप-विचारितः । विशेषे० ६३८ ।

पेरंत-पर्यन्तः । वृ० प्र० १४२ भा । पर्यन्तम् । भाव०

६७४ । पर्यन्त-बहिःप्रदेशः । श्लो० १९२ । पर्यन्तः ।

श्लो० २०४ ।

पेरंतचक्रपालं-पर्यन्तचक्रपालं ब्राह्मपरिधिः । प्रभ० ६१ ।

पेरुउ-पव्वदेससहितं । नि० पू० वृ० २३ अ ।

पेलव-पृष्टुः । भग० ४७७ । पेलव-प्रतनुः । व्य० टि०

४०८ भा । पेलवार्बं मृदुत्वलपुत्रत्वक्षणः । ज्ञाता० २७ ।

यहडम् । वृ० टि० २२४ अ । पेलव-कौमलम् । ज०

प्र० २७५ ।

पेलवगहणं-इमे अदिण्णवाणा जो आणच्छति तपो

भासति । नि० पू० प्र० १८४ अ ।

पेलवसत्त-पेलवसत्त्वा-तुच्छवृत्तिलः । वृ० टि० ६० अ ।

पेला-अभिप्रहर्षविशेषः । नि० पू० वृ० १२ अ । श्लो०

१६७ ।

पेलु-रत्तपूणिका । भाव० ४५६ । रत्तपूणिका । पिच्छ०

६२ । पेलु-पूणिका । विशेषे० १२५६ । वसितं ।

नि० पू० प्र० २२८ भा ।

पेलुगा-साधारणवावरत्तपूणिकाविशेषः । प्रता० १४ ।

पेल्लेज्जा- । श्लो० ६८ ।

पेल्ल-वरिष्ठः । नि० पू० टि० ४५ अ । डिग्गः । विपा०

५४ ।

पेल्लए-अनुत्तरोपपातिवदधानां वृत्तीयवर्षस्य अनुत्तममध्य-

नम् । अनुत्त० २ ।

पेल्लओ-प्रेरकः-प्रमाणभूतः । वृ० टि० १२८ अ ।

पेल्लण-प्रेरणं-विशेषणं आयातः । श्लो० १६२ । अरर-

मर्षं । नि० पू० टि० ४८ भा ।

पेल्लणा-बनार्थोदिका । वृ० वृ० १८ अ ।

पेल्लणया-प्रेरणा । वृ० प्र० ३०६ भा ।

पेल्लया-अभाषोदयगुणधारणकारिणी पेल्लया । नि० पू०

टि० १२२ अ ।

पेल्लिओ-प्रेरितः । आब० १७३ ।
 पेल्लिञ्जिहिह-प्रेरयेत् । आब० ६५ ।
 पेल्लितं-सुष्टितम् । आब० ८२२ ।
 पेल्लितो-आक्रान्तः । नि० चू० प्र० १३७ अ ।
 पेल्हिय-पेल्लियः-सितुः । आब० ६७० । पातितम् । अ०
 प्र० १८५ अ ।
 पेल्लियमुह-प्रेरितमुग्धः-चम्पितमुखावयवौष्ठनासिकः । पिण्ड०
 १२३ ।
 पेल्लु-पूणिकया वलितं रुतम् । वृ० द्वि० ११६ अ ।
 पेल्लेह-प्रेरयति-उत्संघयति । आब० ६१७ ।
 पेल्लेजजा-प्रेरयेत्-प्रतिक्रामयेत् । बोध० १५६ ।
 पेल्लेयः-व-प्रेरणीयः । बोध० १५ ।
 पेस-प्रेष्यः भृयादिः । आचा० ६१ । प्रेष्यः-बलाद्वि-
 नियोग्यः । आब० ८३५ । प्रेष्यः-आरम्भेषु व्यापार-
 णीयः । सम० २० । सिन्धुविषय एव, सूक्ष्मचर्माः पक्षयः
 तच्चर्मनिष्पन्नम् । आचा० ३६५ । प्रेष्यः-प्रेषणयोग्यो
 भृत्पदेश्यः । सूत्र० ३३१ । प्रेष्यः-प्रेषणाहो जनो
 दूतादिः । ज० प्र० १२२ । प्रेष्यः-शूद्रः । सूत्र० ५०३ ।
 प्रेष्यः-प्रयोजनेषु प्रेषणीयः । प्रभ० ६१ । प्रेष्यजंकः-
 भावकस्य नवमी प्रतिज्ञा । आब० ६५६ ।
 पेसण-प्रेषणम् । आब० ३०३ । प्रेषणः-व्यापारः ।
 वृ० द्वि० ५ अ । प्रेष्यः । उपा० १० ।
 पेसणकारिआ- । ज्ञाता० ३६ ।
 पेसपरिण्णाय-अष्टमी उपासकप्रतिमा । सम० १६ ।
 पेसल-पेशल-सुष्टिष्टं, प्राणिनामहिंसादिप्रवृत्त्या प्रीति-
 कारणम् । सूत्र० ६५ । पेशलं आस्वादमनोशब्दात् ।
 जीवा० ३३१ । पेशलं-शोभनम् । आचा० २५८ ।
 पेशलं-अतिमनोज्ञम् । उक्त० २६८ । पेशलः-मिहृवाक्यो
 विनयादिगुणसमन्वितः । सूत्र० २३५ । पेसल-मनोज्ञः ।
 जीवा० ३५१ । सूक्ष्मचर्मपक्षीः चर्मसूक्ष्मपक्षनिष्पन्नम् ।
 आचा० ३६५ ।
 पेसला-पेशला-मनोज्ञा । प्रज्ञा० ३६५ ।
 पेसवणत्पयोग-प्रेष्यप्रयोगः-बलादिनियोग्यस्य प्रयोगः ।
 आब० ८३५ ।
 पेसा-

। नि० चू० प्र० ३५५ अ ।

पेसारंभ-प्रेवारम्भः । आब० ६५७ ।
 पेसिता-प्रेष्या । नि० चू० प्र० २७७ अ ।
 पेसिया-पेशिका-स्रण्टम् । अनुक्त० ५ ।
 पेसी-दीहागारा । नि० चू० द्वि० १२५ आ । अमुं-
 जाता । सन्दु० । प्रलम्बानामूर्द्ध्वयिताः कालयः । वृ० प्र०
 १७६ आ । मांसपेशिका आस्रपेशिका वा । वृ० प्र०
 ३०६ आ ।
 पेसुन-पेशुन्य-पिशुनकर्म प्रच्छन्नं सदसहोवाभावनम् ।
 ठाणा० २६ ।
 पेसुन-पेशुन्य-परोक्षे सतोऽसतो वा दोषस्योद्घाटनम् ।
 प्रज्ञा० ५३६ । द्रच्छन्न-असहोवाविकरणम् । भग० ८० ।
 चतुर्दशमं पापस्यानकम् । ज्ञाता० ७५ । पेशुन्य-कर्ण-
 जपत्वं, परगुणासहनतया सहोपोद्घटनम् । सूत्र० २६३ ।
 पेसेल्लिया-प्रेष्यिका । आब० ३६७ ।
 पेस-प्रेष्यः-आदेश्यः । प्रभ० ५१ । प्रेष्यः-प्रेषणयोग्यः ।
 जीवा० २८० । प्रेष्यत्वं यस्य स प्रेष्यः । प्रज्ञा० १०६ ।
 प्रेष्यः-ये तयाविषयप्रयोजने नगरान्तरादी प्रेष्येते ।
 ज्ञाता० ८८ । दासमादी । नि० चू० द्वि० ६६ अ ।
 पेससजण-प्रेष्यजदः-प्रयोजनेषु प्रेषणीयो लोकः । प्रभ०
 ३८ ।
 पेह-पश्यति । उक्त० ५५२ ।
 पेहति-पश्यति । प्रज्ञा० ३०५ । प्रतिपेक्षयति प्रस्था-
 पयति वा । आब० ७५६ ।
 पेहमाणे-प्रेक्षमाणः । आब० १२५ ।
 पेहा-प्रेष्येऽनेनेति प्रेक्षा इष्टिः । दश० ६३ । आब०
 ७६८ । प्रेष्य-आलोच्य प्रेक्षया वा । उक्त० १८ ।
 प्रेक्षा-प्रत्युपेक्षणा । वृ० द्वि० ६० आ । प्रेष्य ।
 नि० चू० द्वि० २२ आ । नि० चू० प्र० २७५ अ ।
 विज्ञा । दश० चू० ३८ अ ।
 पेहाए-प्रेष्य । भग० ७५५ । प्रेक्षितं-इष्टम् । आब०
 ३६५ ।
 पेहावत्यं-प्रेक्षावत्त्वं प्रेक्षाऽऽनोकनं तत्पुरःसरं यद्व्यादि
 याच्येत तत् । वृ० प्र० ६७ अ ।
 पेहाहि-पेशस्व-निरूप्य लभस्वेति । सूत्र० ११६ ।
 पेहि-कथय । सूत्र० १५५

पेहिता-प्रेक्ष्य । भाव० ७८४ ।
 पेहिय-प्रेक्ष्य । सूत्र० ५५ । प्रेक्षितं-अर्थकटासनिरी-
 क्षितादि । उक्त० ४२८ ।
 पेहुण-पृथग्ज्जो लोकः । वृ० प्र० ६ अ ।
 पेहुण-पिच्छम् । वृ० द्वि० ६१ अ । मयूररङ्गमिरः ।
 वृ० वृ० ३३ वा । मयूररङ्गमयो पिच्छिका । (?) । मयू-
 ररङ्गम् । प्रश्न० १६३ । प्रश्न० ८ । मयूरपिच्छम् ।
 प्रश्न० १५२ । जीवा० १६१ । ज० प्र० ३५ । मयू-
 ररङ्गम् । प्रश्न० १६३ । मयूरपिच्छम् । राज० ३३ ।
 नि० वृ० प्र० ६० वा ।
 पेहुणकलाव-मयूररङ्गकलायः । शाता० ६५ ।
 पेहुणमिज्जिया-पेहुणमिज्जिका-मयूरपिच्छमध्यवर्तिनी-
 मिज्जा । जीवा० १६१ । पेहुण-मयूरपिच्छ तन्मध्य-
 वर्तिनी मिज्जा पेहुणमिज्जा । प्रश्न० ३६१ ।
 पेहुणहृष्य- । नि० वृ० प्र० ६० वा ।
 पेहे-पत्यति । श्लो० १२७ । निरूपयति । श्लो० १३३ ।
 पेहेति-पडितेहित्ति । नि० वृ० प्र० २०८ अ ।
 पौड-पौडं-फलम् । प्रश्न० ८२ । पुण्डरीकं-पद्यम् ।
 भाव० ६६ । पौडं-अधिकसितावर्षं कयलम् । विद्ये०
 ६१५ ।
 पौडमया-सोम्मा । नि० वृ० प्र० २५४ वा ।
 पौडयं-पौडयं-वनोफलादुत्पन्न कार्पासिकम् । विधा०
 १२ । पुण्डजम् । उक्त० ३४२ । कप्पासो । नि० वृ०
 प्र० १२१ अ ।
 पौडरिगिणो-अञ्जनपर्वते पुष्करणी । ठाणा० २३० ।
 ठाणा० ८० ।
 पौडरिय-पुण्डरीकं-श्वेताम्बुजम् । राज० ८ ।
 पौडरीञ्ज-सत्तरशभागोपमस्थितिकं देवविमानम् । सम०
 ३३ ।
 पौडरीगिणो-जम्बूमहाविदेहे पुक्खलावतीविजये राजधानी ।
 शाता० १६१ ।
 पौडरीय-पुण्डरीकं-श्वेतपद्मम् । ज० प्र० २६ । पुण्ड-
 रीकं शातायां एकोनविंशतितमं भातम् । सम० ३६ ।
 पौण्डरीकं-सिताम्बुजम् । जीवा० १७७ । पुण्डरीकः-
 लोमपक्षिविधेयः । जीवा० ४१ ।

पौडरीयदल-पुण्डरीकदलं-सिताम्बुजपत्रम् । प्रशा० ३६१ ।
 पौडरीयय-जलहृद्विधेयः । प्रशा० ३३ ।
 पौडरीया-लोमपक्षीविधेयः । प्रशा० ४६ ।
 पौडा-कप्पासो । नि० वृ० प्र० १६१ वा ।
 पोडए-पोत-बोहियः । भाव० १२८ । प्रकपेण उतनं
 श्रोतः सुवताफलादीनां श्रोतनम् । भाव० १२६ ।
 पोअण-पोतनं-त्रियुष्ठपुरम् । भाव० १६२ । पोतनं-
 पुरपोतमवासुदेवनिदानभूमिः । भाव० १६३ टी० ।
 श्रोतनं-प्रवेशनम् । भाव० ४७४ ।
 पोअणपुरं-पोतनपुरं नगरम् । भाव० १७४, १७६ ।
 पोअया-पोतं-वस्त्र-तद्वजरायुर्वीजितत्वाज्जाताः, पोतादिव्
 वा बोहियत्वाज्जाताः पोतजाः । ठाणा० ११४ ।
 पोआई-पोताकी-शकुनिका, पोताकीविद्या । भाव० ३१८ ।
 पोहय-पोतितं-निमग्नम् । श्लो० ६४ ।
 पोइयल्लय- । श्लो० १८० ।
 पोइया-पोतितः-प्रासिताः । वृ० प्र० ३१७ अ ।
 पोक्कण-पोक्कणः-चित्तातदेशनिवासी म्लेच्छविधेया ।
 प्रश्न० १४ ।
 पोक्काउ- । नि० वृ० प्र० १६२ अ ।
 पोक्खरं-पुष्करम् । भाव० २६६ ।
 पोक्खरकण्णिआ-पुष्करकणिका-पद्ममध्यभागः । सम०
 १३७ ।
 पोक्खरगय-पुष्करं-मृदङ्गमङ्गपादिभेदनिर्णं तद्विषयवर्
 विज्ञानं पुष्करगतम् । ज० प्र० १३७ । अष्टमिकला ।
 शाता० ३८ ।
 पोक्खरणी-पुष्करणी-वतुला पुष्करवती । शाता० ६३,
 ६७ । पुष्करिणी पुष्करवती वतुलकोणा वा । प्रश्न० ८ ।
 पोक्खरत्थिसाय-पुष्करस्थिसायः कमलबीजविभागः ।
 ज० प्र० २८४ ।
 पोक्खल-पद्यकेशरम् । आचा० ३४९ । जलहृद्विधेयः ।
 प्रशा० ३३ ।
 पोक्खलत्थियभूय-जलहृद्विधेयः । प्रशा० ३३ ।
 पोक्खलावती-जम्बूमहाविदेहे विजयः । शाता० १९१ ।
 पोक्खली-आवस्थायां भ्रमणोपायकः । भग० ५५२ ।
 योगल-बुद्गलपरिणामतामाष्टमसतके प्रथमोद्देशकः । भग०

३२८ । पुद्गलविषयो द्वादशशतके चतुर्षोदशकः । भग०
 ५५२ । पुद्गलार्थामिधायकः चतुर्दशशतके चतुर्षोदशकः ।
 भग० ६३० । पुद्गलः-पूरणगलनधर्मा । भाव० २५७ ।
 पोग्लं-मासम् । पिण्ड० २२ । पुद्गलः-जीवः । दश०
 ५० । पुद्गल-मासम् । भाव० ७५० । पुद्गलः-मूर्तः ।
 भग० १५० । पुद्गलम् । भाव० ८५५ । पुद्गलाः-
 पूरणगलनधर्माणिः । ठाणा० ३५ । पुद्गलाः-पूरणगलन-
 धर्माणि-परमाणादयोऽजन्तानुक्तकल्पपर्यन्ताः । अनु०
 ७५ । पुद्गलः-परमाणुः । भग० ६६ । पौद्गलं-
 मांसम् । विशेषे १३९ । मांसम् । नि० सू० प्र० ३६
 । अ । पौद्गलं पुद्गलसमूहो मेघः । ठाणा० १५२ ।
 पोगलगतौ-पुद्गलगतः-विहायोगतेः पञ्चमो भेदः । प्रशा०
 ३२७ ।
 पोगलपरिअट्ट-पुद्गलपरवर्तः-अनन्त उत्सविषयवर्तपि-
 षीमानः । अनु० ६६ ।
 पोगलपरियट्ट-पुद्गलानां-रुचिद्रव्याणामाहारकवर्जितानां
 । ओदारिकादिप्रकारेण ग्रहणतः एकजीवापेक्षया परिवर्तन-
 क्षामस्थेन स्पर्शः पुद्गलपरिवर्तः, स च यवता कालेन
 भवति स कालोऽपि पुद्गलपरिवर्तः । ठाणा० १५८ ।
 अन्तसमायामकः । भग० ८८८ ।
 पोगलपरियट्टा-पुद्गलद्रव्यैः सह परिवर्त्ताः-परमाणुणां
 मोलनानि पुद्गलपरिवर्त्ताः । भग० ५६८ ।
 पोगलरस-पुद्गलरसः । भाव० ८५७ ।
 पोग्लाविण्णं-पुद्गलं-मांसं तेन सर्वमाकीर्णं-व्यासम्
 पुद्गलकीर्णम् । भाव० ७५० ।
 पोगलिय-पौद्गलिकः-शास्त्रोदनः पिण्ड० १०० । दश०
 १७५ ।
 पोगलसुहेस-भगवत्प्यां पुद्गलोद्देशकः । विशेषे ६५७ ।
 पौचचड-पूर्णम् । नि० सू० द्वि० ५३ अ । विलीनम् ।
 जाता० १७७ । अतिनिबिडम् । प्रभा० १५ । असारम्
 जाता० ६५ ।
 पौचचडग-स्युत्पत्तम् । नि० सू० प्र० २८६ आ ।
 पौट्ट-उदरम् । शोध० १५८ । उदरम् । भाव० ३१८,
 ३३३, ५३५, ८१६ । गृष्टः । उक्त० १६८ । जठरः ।
 स० मा० गा० ५८८ । उदरम् । दश० ११ । उदरम् ।

अ० प्र० १२५ । जठरम् । उपा० २२ । उदरं ।
 दश० सू० १२३ ।
 पौट्टरा-कण्डपलादि पौट्टाणि चैव पौट्टरा । नि० सू०
 द्वि० १५७ आ ।
 पौट्ट-भरः । तन्तु० ।
 पौट्टलग-पौट्टलकः । शोध० १०० ।
 पौट्टलय-पौट्टलिकः । उक्त० २०६ ।
 पौट्टलिका-वस्त्रकदेशेन निबद्ध वस्तुजातम् । भग० ७६ ।
 पौट्टलिया-पौट्टलिका । भाव० ६६५ ।
 पौट्टशाल-परिप्राजकविशेषः । वृ० प्र० १२५ अ ।
 पौट्टसरणी-अतिसारः । भाव० ६६८, ८१३ ।
 पौट्टशाल-पौट्टशालः । उक्त० १६८ । पौट्टशालः-लोह-
 पट्टबदपौट्टः-जम्बूवृक्षशालायोगात् लोके 'पौट्टशाल' इति
 नाम आसत् । विशेषे ६८२ ।
 पौट्टसूलं-पौट्टसूलं-उदरसूतम् । शोध० २१७ ।
 पौट्टिया-पौट्टिकः महोदरः जनोदरी । भाव० ६७८ ।
 पौट्टिल-भ्रमणारविशेषः । ठाणा० ५५६ । राजपुत्रः ।
 सम० १०६ । अम्बुभरते आगामिन्यामुत्सविष्यां नवम-
 तीर्षंकुवः । सम० १५३ । प्रोष्ठिलः-त्रियविधचक्रिधर्मा-
 धार्यः । भाव० १७७ ।
 पौट्टिला-कलादम्पिकारश्रेष्ठिसुता । विषा० ८८ । पुष्प-
 कारश्रेष्ठिदुहिता । भाव० ३७३ । भद्राकालकयोः
 पुत्रो । जाता० १८५ ।
 पौट्टिल्ल-आगामिन्यामुत्सविष्यां चतुर्षतीर्षंकुत्वपूर्वमवनाम् ।
 सम० १५५ ।
 पौट्टवया-प्रोष्ठपदा उत्तरभद्रपदा । सूर्य० ११५ ।
 पौट्टवात-पौट्टवए-पौट्टपदः भाद्रपदः । सूर्य० १०७ ।
 पौट्टइ-वृक्षविशेषः । भग० ८०३ ।
 पौट्टइला-तृणविशेषः । प्रशा० ३३ ।
 पौट्ट-प्रोढ-समर्थः । वृ० प्र० ६१ अ ।
 प्रोढा-प्रोढा-समर्था । वृ० प्र० ६१ आ ।
 पौणओ- । नि० सू० प्र० १२१ अ ।
 पौत-पौतं-सपुबालोचितवस्त्रलण्डम् । पिण्ड० ६६ ।
 अपवस्त्रजायओ पवित्रसावी । दश० १२६ आ । पौतको-
 बालक इति वक्ष्यम् । ठाणा० ५६५ । पौतजः-पौतमिध

वक्षमिष पोतादिष वा शोहिष्पादिष जातः हस्त्र्यादि ।
 प्रथ० ६० । वक्षम् । वृ० प्र० १४१ (?)
 पोतजा-पोतजा हस्तिवगुलीप्रभृतय । ठाणा० ३८३ ।
 पोतेनपुर-नुदाहारगवेषणादृष्टांते नगरम् । पिण्ड० ७५ ।
 पोतेनपुर-परतीथिकवाटस्थानम् । व्य० प्र० १८८ अ ।
 पोतिए- । नि० चू० प्र० ३२७ अ ।
 पोतित्त-देशोवचनस्वात्प्रामितम् । वृ० प्र० २३१ अ ।
 पोत्त-पोत्त-वक्षम् । आब० ३६६ । वक्षम् । आब०
 ८२४ । वक्षम् । आब० ६० । वक्षम् । ओष० ७२ ।
 पोत्तग-ताव्यादिपत्रवङ्गातनिष्पन्नम् । आवा० ३६३ ।
 पोत्ति-चिलिमिनीम् । ओष० ६२ । वक्षम् । उत० ८ ।
 मुलवञ्जिका । ओष० १३२ ।
 पोत्तिय-पोतयेव पोतक-कार्पासिकम् । ठाणा० ३३८ ।
 कार्पासिक-वक्षम् । वृ० डि० २०१ अ ।
 पोत्तिया-वक्षवारिण तापसविशेष । निरय० २५ ।
 पोत्ती-वक्षम् । आब० ३०७ ।
 पोत्तीया-वञ्जिका । आब० ६३ ।
 पोत्तुलए-वक्षमयपुत्रिका । शाता० २३५ ।
 पोत्थ-पोत-वक्षम् । पुस्तक-सम्पुटकल्प, ताडपत्रादि ।
 अनु० १३ । प्रोत्थं वस्त्र प्रकृष्टोत्थानरूपम् । उत० ४७५ ।
 प्रोत्था-प्रकृष्टोत्थानरूपा । उत० ४७५ । लेध्यम् । नि०
 चू० वृ० २ अ । पुस्त-लेप्यम् । विशेषे ६१५ ।
 पुस्ते भीउल्लिहादि पुत्तिकादि । ओष० १२६ । पुस्त-
 वक्षम् । शाता० १७६ । पुस्त-वक्षम् । प्रथ० १६० ।
 पोत्थकम्म-पोत्थ-पोत वल्लभिरथं, तत्र कम्मं-तरपत्तव
 निष्पन्न धोर्वास्तकारूपकर्मरथं, अथवा पोत्थ-पुस्तक
 तच्चेह सपुटरूप गृह्यते, तत्र कम्मं-त-मध्ये वतिका-
 लिखितं रूपकर्मरथं अथवा पोत्थ-ताडपत्रादि तत्र
 कम्मं-त-च्छेदनिष्पन्न रूपकम् । अनु० १३ । पुस्तकर्म-
 लेप्यकम् । आवा० ४१४ ।
 पोत्थकार-पोत्तकार । अनु० १४६ ।
 पोत्थगपणग- । नि० चू० प्र० १८१ अ ।
 पोत्थपणय-पुस्तकपञ्चक-गण्डो १ कच्छपी २ मुष्टि ३
 सपुटकलक ४ घुपाटिका ५ पुस्तकलक्षणम् । आब०
 ६५२ ।

पोत्थयं-पोत-वक्षम् । अनु० ३४ । पुस्तक-पत्रकसङ्घात-
 निष्पन्न । अनु० ३४ ।
 पोत्थयपणग-गण्डो-कच्छपी-मुष्टि-सम्पुटकल घुपाटिका
 रूप पुस्तकपञ्चकम् । ठाणा० २३३ ।
 पोत्थयरयण-पुस्तकरत्नम् । जीवा० २३७ ।
 पोत्तक-वृषणः । उपा० २२ ।
 पोदकी-श्रापवविशेष । उत० ४१७ ।
 पोमे- । नि० चू० प्र० १६० अ ।
 पोम्हं-अदस । नि० चू० प्र० २४५ अ ।
 पोय-पोत विद्यु । आवा० २४८ । पोत-ब्रह्मदत्तराज्ञी
 पुरतीपिङ्गल्यो पिता । उत० ३७६ ।
 पोयघाय-पोतघात-शवघातक । प्रथ० १३ ।
 पोयय-पोतय-हस्त्र्यादिः । ओष० ३७ । पोतज-
 बल्लगुल्यादि । मय० ३०३ ।
 पोयया-पोता एव जयन्त इति पोतजाः हस्तिवल्गुली
 जलोकप्रभृतयः । दश० १४१ ।
 पोयवहण-पोतवाहन-नी । उत० २२१ ।
 पोयसथो-पोतसार्थं-बोहित्यसमुदाय, धावकसमुहो वा ।
 प्रथ० ३६ ।
 पोयहस-पोतहस'-ओमपक्षिविशेष । जीवा० ४१ ।
 पोया-महती काहला । मय० २१६ ।
 पोयाइ-पोतात्रय शकुनिकाः । विशेषे ६८२ ।
 पोयागी-पोताकी-शकुनिका । उत० १६६ ।
 पोयात्-मृगादिपोतलक । ओष० १५८ । ताडवृषम ।
 व्य० प्र० १८४ अ ।
 पोर-अङ्गुष्ठपर्व । ओष० २१४, २१८ । नि० चू० प्र०
 १६१ अ ।
 पोरकव्वं-पुरकाम्य-पुरत पुरत काव्य-दीर्घकवित्वम् ।
 ज० प्र० १३७ ।
 पोरग-हस्तिविशेष । प्रजा० ३३ ।
 पोरजाय-पवतजातम् । आवा० ३४६ ।
 पोरपरिगहं-पोर-अङ्गुष्ठपर्व तद्विषयङ्गुष्ठपर्वणि लम्पण
 प्रदेधिया यद्भवति छिद्र तद्यथा पूयंते तेन दण्डनकेन
 बाह्यनिषदाद्ययरहितेन तथा कर्तव्यं । अङ्गुष्ठपर्वप्रदे-
 तिनीकुण्डलिकापूत्रणम् । ओष० २१४ ।

पोरवीय-पर्वगधीर्ज-इहनादि । आषा० ३४६ । पर्वबीजः-
इहवाद्यः । ठाणा० १८७ । पर्वबीजः-इत्युसंगवेनादि ।
आषा० ५७ । पर्वबीजं इहवादि । दश० १३६ ।
पोरधच्छं-पुरपतेः कर्म पोरपत्यं-सर्वेषामारपीयानामपेस-
रत्वम् । जीवा० १६२ ।
पोराण-तिरिचयन्मानितो वस्सरयो मंघो य गणपरनिबद्धो
त पाययबद्ध । नि० चू० द्वि० ३६ अ । पुराणं-प्रागु-
पातम् । दश० १७ । पुराणम् । भग० १६३ । पुरा-
तनम् । सम० ३८ । पुगाण-अरठः, कयलहोत्रूत इति ।
विषा० ३८ । अतीतकालभावि । ज्ञाता० २०५ । तीर्थ-
करणगणपरलक्षणः पूर्वपुरुषः । वृ० सू० १०३ अ ।
पोराणमा-पुराणतरा अजज, जस पपोतादिभावो । नि०
चू० द्वि० २९ आ ।
पोराणय-पुरातनम् । मर० ।
पोराणिय-पुराणमेव पौराणिकीम् । उत० ३०६ ।
पुराणमेव पौराणिकी-चिरन्तनीम् । उत० ३६७ ।
पोरायामं-अद्भ्युष्टपर्वणि प्रतिष्ठितायाः प्रदेसिभ्या
यावन्मानं शुधिरं भवति तदापूरकम् । ओष० २१४ ।
पर्यायामं-अद्भ्युष्टपर्वप्रदेशिन्यपान्तरालायायम् । वृ० द्वि०
२३६ अ ।
पोरिसि-पुरुषप्रमाणा पौरुषी वारमप्रमाणा वीर्यो ।
आषा० २०२ ।
पोरिसिअद्धा-पौरुषोकालः । ओष० ६७ ।
पोरिसिंमहल-पुरुषः-शङ्कः पुरुषस्यैर वा तस्मान्निष्पन्ना
पौरुषी, पौरुषी यत्राप्ययने व्यावर्ण्यते तदव्ययनं पौरुषी-
मण्डलम् । नंदी० २०५ ।
पोरिसो-पौरुषी । आष० ८५२ ।
पोरिसोच्छ्राम्या-पुरुषे भवा पौरुषी तां पौरुषीं क्षाम्या-
पौरुषीच्छ्राम्या । सूर्य० ६२ ।
पोरुष-पुरुषाणां समूहः पौरुषम् । उत० २६५ ।
पोरुसं-पौरुषेयं पदास्यादिपुरुषसमूहः । उत० २६५ ।
पोरुषेयं-पदासिप्तसमूहः । उत० १८८ ।
पोरुसा-पुरुषाणां शरमावस्थां प्राप्ताः, अत्यन्तवृद्धा एव
पौरुषाः । सूत्र० १५८ ।
पोरुसादा-पौरुषादाः-प्रस्तावात्पुरुषसम्बन्धिमांसभक्षका

राशसा इति । उत० ३६४ ।
पोरेकच्छं-चतुर्दशकसा । ज्ञाता० ३८ ।
पोरेयच्छं-पुरस्य पतिः पुरपतिः तस्य कर्म पोरपत्यं-
सर्वेषामप्रेसरत्वम् । प्रज्ञा० ८६ । पुरोवर्तिर्यं-अप्र-
गामिर्यम् । सम० ८६ । पुरोवर्तिर्यं-अप्रगामिर्यम् ।
भग० १५४ । पुरस्य पतिः पुरपतिस्तस्य कर्म पोरपत्यं-
पुरपतेः कर्म, सर्वेषामप्रेसरत्वम् । जीवा० २१७ ।
पोलंठे-पोलहेति-प्रकषेण द्वित्रिवोहलपयति । ज्ञाता०
६१ ।
पोलास-पोलासं-श्वेतविकाम्यामुद्यानविशेषः । आष० ३१५ ।
पोलासं-चैर्यविशेषः । आष० २१६ । श्वेताम्ब्यामुद्यान-
विशेषः । उत० १६० ।
पोलासपुर-अतिमुक्तकुमारप्रमणवास्तव्यनगरम् । अन्त०
६ । विजयराजधानी । अन्त० २३ । अितशची राज-
धानी । उपा० ३६ ।
पोलिन्दो-लिविविशेषः, मायार्ये अष्टादशमः । प्रज्ञा०
५६ ।
पोलियं-पोलिका । उत० १४७ ।
पोल्ल-प्रन्तःशुधिरः । उत० ४७८ । ऊत्तरं जीवाभय-
स्थानमिष्टयः । नि० चू० द्वि० ६० आ ।
पोल्लक-पोल्लक-कटनिर्वर्तकमयोमयं चित्रसंस्थानम् ।
रुतपुणिकानिर्वर्तकं शालाकाशयकाङ्गहहादिर्वा । आष०
४५६ ।
पोल्लर-शुधिरा । उत० ४७८ ।
पोल्लरकख-शुधिरवृद्धाः । ज्ञाता० ६३ ।
पोल्लिया-पोलिका । माय० ३२४ ।
पोवलय-पोलिका । आष० ३४३ ।
पोघोपवास-अन्यतमां तिथिमभिद्ध्यु चतुर्षुपुषासिना
व्यपगतस्नानानुलेवनगन्धमाह्यार्थकारेण न्यस्तसर्वसावध-
योगेन क्रुधसंस्तारकफलकादीनामन्यतमां संस्तारमास्तीर्य-
स्थानं वीरासननिषेधानामन्यतममास्थाप्य धर्मजापरिका ।
तस्या० ७-१६ ।
पोस-अपानम् । मभ० ८३ । पोसः-अपानदेशः । जीवा०
२७७ । पोसः-अपानदेशः । ज० प्र० ११७ । अधिष्ठा-
नम् । ओष० १८४ । तेन सेव्यमानेन पुष्यत इति

पोषः, आत्मानं या सेन तेन पोषयतीति पोषः, तदपिनो
या तं पोषयतीति पोषः मृगीपदमित्यर्थः । नि० सू०
प्र० २५२ आ । अपानदेशः । औप० १६ ।

पोसए-उपस्था । ठाणा० ४५१ ।

पोसणं-पोषणं-यवसादिदानतः पुष्टिकरणम् । प्रथ० ३८ ।

पोसवत्यं-कामं पुष्पातीति पोषं कामोक्तोचकारि शोभन-
मित्यर्थः, तच्च सद्रक्षणं पोषवत्तन्म् । सूत्र० १०५ ।

पोसमुत्-पोषमासमुत्तः । ज्ञाता० १५२ ।

पोसह-पोषधं पर्वदिनानुष्ठेयं तप उपवासादिः । ज० प्र०
१६७ । पोषधः- अष्टमादिपर्वदिनम् । औप० ८२ ।

पोषधः-पर्वोपवासः । प्रथ० ३२ । पोषधः-ब्रह्मिप्रह-
विशेषः । सूत्र० ४०८ । आब० ७६३ । पोष दधातीति
पोषधम् । अ० प्र० २८ आ । पोषधः-पोषणं पोषः,

स चेह धर्मस्य तं धत्त इति पोषधः-आहारपोषधादिः ।
उत्त० २५१ । पोषं-धर्मपुष्टिं धत्त इति पोषधः अष्टम्या-
दितिधियु ब्रतविशेषः । उत्त० ३१३ । पोषधं-अभिमत-

देवतासाधनार्थं कर्तव्यविशेषो अस्मिन्नहः । ज० प्र० १६७ ।
पोषधं पर्वम् । भाव० ८२५ । पोषध-अष्टम्यादिपर्वः ।
प्रज्ञा० ३६६ । पोषधशब्दोऽष्टम्यादिपर्वेषु खडः । उपा०

११ । पोषधं-पर्वदिनानुष्ठानम् । भग० १३६ । पोषध-
प्रतिष्ठा-भावकस्य चतुर्था प्रतिष्ठा । आब० ६४६ ।
पोषधः-पर्वदिनमष्टम्यादि । ठाणा १२६ । पोषधः-

अष्टम्यादिपर्वदिनं, तत्रोपवसनं-आहारशरीरसकारादि-
त्यागः । सम० १२० । पोषधं-पर्वदिनानुष्ठानमुपवा-
सादि । ज्ञाता० ३५ ।

पोसहपडिमा-पोषधकाले प्रतिष्ठा, पञ्चमी भावकप्रतिष्ठा ।
आब० ६४६ ।

पोसहित्य-पोषधिकः-आसन्नपारितपोषधतः । ज० प्र०
२१३ । पोषधिकः-अष्टम्यादिषु पर्वेषु परं तपः कारमतः
अ० द्वि० ३६६ अ ।

पोसहित्यतव-पोषधिकः-अष्टम्यादिषु पोषधे भवं पोष-
धिकं तथ तत् तपश्च पोषधिकतपः । अ० प्र० २८ आ ।
पोसहोपवास-पोषधः पर्वदिनमष्टम्यादि तत्रोपवसनं, अम-
कार्यः-पोषधोपवासः । ठाणा० २३६ । पोषधोपवासः
अष्टम्यादिषु पर्वदिनेषुवसनं आहारशरीरसकाराप्रत्याभ्या-

पारपरिवर्तनमित्यर्थः । ज्ञाता० १३४ । पोषधः खडयो
पर्वः, पर्वणि-अष्टम्यादितिषयः, पूरणात् पर्वं, धर्मोपध-
हेतुत्वादित्यर्थः पोषधे उपवासं पोषधोपवासः नियम-
विशेषाभिधानं चेदं पोषधोपवासम् । आब० ८३५ ।
पोषधोपवासः-पर्वदिनोपवसनम् । भग० ३६८ । पोष-
धोपवासः-पर्वदिनोपवासः । भग० ३२३ । पोषधोपवासः-
अष्टम्यादिपर्वदिनेषुवसनम् । औप० १०१ । पोषधोप-
वासः । आब० ८३५ ।

पोसहोपवासनिरय-पोषं-पुष्टिं कुशलधर्मणा घत्ते यदा-
हारत्यागादिकमनुष्ठानं तपोपधं तेनोपवसनं-भवत्यान-
महोद्यत्तं यावदिति पोषधोपवास इति, अथवा पोषध-
पर्वदिनमष्टम्यादि तत्रोपवासः-अभक्त्याः पोषधोपवास
इति, इयं व्युत्पत्तिरेव, ऋत्विस्त्वस्य शब्दस्याहारशरीर-
सकाराप्रत्याघर्षंभ्यापारपरिवर्तनेति, तत्र पोषधोपवासे
निरतः-आसन्नतः पोषधोपवासनिरतः (मः) सः । भावकस्य
चतुर्था प्रतिष्ठा । सम० १६ ।

पोह-नोमयं छयणपोहः । विष्ट० ८२ ।

पोहत्तं-पृष्टत्वम् । भग० १३१ । पृष्टत्वं-विस्थापः ।
प्रज्ञा० २६३ ।

पोहृत्ति-पृषत्वसूत्रं-बहुवचनसूत्रम् । भग० २१८ ।
पोहृत्वं-विश्यारो । नि० सू० प्र० १३६ अ ।

पोहृदर- । नि० सू० प्र० १२६ अ ।
पोण्डक-पोण्डवं-यद्ग्रमनिष्ठिकुञ्जं यथा कर्पाससूत्रम् ।
उत्त० ५७१ ।

पोण्डरीक-षष्ठं महाकुण्डम् । प्रथ० १६१ । सप्तममहा-
कुण्डो पञ्चमः । आबा० २३५ ।
पोद्गलिक-अ० द्वि० १७४ आ ।

पोरुघनी-निष्ठाविशेषः । उत्त० २० ।

पोलायाड-वैश्विदेशः । विशेषे (?) ।

पोलोमी-श्यामी । नदी० १५० ।

पिण्णण-अप्यंणम् । आब० १०३ ।

प्र-'प्र'शब्द-अनुवृत्तायै । ज० प्र० ४१५ । 'प्र'शब्दः
आदिकर्मार्थः । ज० प्र० २५ । 'प्र'शब्दः आदिकर्मार्थत्वे ।
ठाणा० १४३ ।

प्रकटत्व-आविर्भावः । विशेषे १०६२ ।

प्रकल्पित-विधूतः, अपनीतः । भाव० ५०७ ।
 प्रकर-घान्यस्य मर्दनम् । ओष० ७५ ।
 प्रकरण-सङ्ख्यो । ओष० ४७ । जिनवचनमुपादानुं
 प्रकारः । भाव० ६८ । प्रकृत, प्राधूर्णभोजनादिकम् ।
 पिष्ट० १४८ । आषा० ३२८ ।
 प्रकर्ष-भावसारम् । दश० ११६ ।
 प्रकर्षगति-पारम्पर्यम् । आषा० १७४ ।
 प्रकामशायी-अतिनिद्रः । दश० २३५ ।
 प्रकारकात्स्न्यम्-कतिचित्पर्यायावितम् । उक्त० ५५५ (?)
 प्रकाशः-श्रेयता । सुयं० ६ । ओषः । सुयं० ७ ।
 प्रकाशक्षेत्र-उदयान्तात्तरं तापदोषम् । ज० प्र० ५५५ ।
 प्रकाशदोष-प्रकाशाय दीपः प्रकाशदीपः । आषा० २४७ ।
 प्रकीर्णक-धामरम् । प्रम० ७० । धोरजनपदस्थानीयः ।
 तत्त्वा० ४-४ ।
 प्रकीर्णकया-सा चोत्सर्गका, द्रव्यास्तिनपकया वा,
 कपायाः चतुर्वो भेदः । सम० २४ ।
 प्रकृतिः-प्रजा । आषा० ११, २८१ ।
 प्रकृष्ट-प्रधानः । सूय० ६ । सर्वमूढमः-निरंघः । अनु०
 ६७ ।
 प्रेक्षते-गणयति आलोचयति च । आ० (?) ५२६ ।
 प्रेक्षापूर्वकारिता- । भाव० ८५० ।
 प्रक्षेपक-नाधुनादेवार्थाय वा वक्ष्यमाणना स । वृ० प्र०
 १०२ अ ।
 प्रगाढा-प्रकथंती । ठाणा० ४६१ ।
 प्रगुणं-सरलम् । उक्त० १२६ ।
 प्रगृहीततरं-पूर्वस्थानाद् भक्तपरिक्षेपितमरणरूपाप्रकर्षेण
 योऽत्र पादपोगमने, प्रमहिततरमेतदित्यर्थः । आषा०
 २६४ ।
 प्रगृहीता-पठो पिष्टवेषणा । आषा० ३५७ ।
 प्रग्रहः-रश्मिः । उक्त० ५०७ ।
 प्रक्षय-कायः । ठाणा० २१७ ।
 प्रचुरा-प्रवृत्ता अतिगायिनी वा । ठाणा० ३३२ ।
 प्रजन-प्रसवः । नदी० १६१ । चिह्नम् । वृ० द्वि० २४
 अ ।
 प्रज्ञप्ति-स्वसमयप्रवृत्ता । व्य० प्र० २८६ । विद्यादेवी

नामनिक्षेपः । ज० प्र० ६ ।
 प्रज्ञप्तिविद्या-विद्याविधेयः । विद्ये० ६१० ।
 प्रज्ञा-स्वदुष्टिः । सुय० ३६८ । दुष्टिः । ठाणा० ५१६ ।
 प्रवर्षेण जायते उत्सर्गापवायः तद् । वृ० प्र० १३० अ ।
 प्रज्ञापना-प्रज्ञापनोपाङ्ग तस्यैव प्रथम गद च । जीवा०
 ४१६ ।
 प्रज्ञाप्तं-प्रज्ञया भव्यजन्तुमिराप्त-प्राप्तम् । अनु० २ ।
 प्रज्ञाप्तभूमिः- । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
 प्रज्ञाप्ता-जिह्विका । ज० प्र० २६१ ।
 प्रज्ञालिका-रुद्धिः । जीवा० ८ ।
 प्रणिधानं-प्रयोगः । भाव० ८३४ । प्रणिधानम् । भग०
 ५० (?) ।
 प्रणिहितेन्द्रिय-विहितेन्द्रियः । प्रम० १६० ।
 प्रतनुकपायं- । भाव० १२६ ।
 प्रतर- । दश० १५७ ।
 प्रतरपरिमण्डलं-विगतपरिमाणरामकं विगतिप्रदेशाव-
 गाढ च तत्त्वं-प्राध्यादिषु चतसृषु दिक्षु प्रत्येक वत्वा-
 षड्वारोणवः स्थाप्यन्ते विदिक्षु च प्रत्येकमेकैकोऽणुः
 स्वप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ ।
 प्रतरभेद-अधगतस्येव । ठाणा० ४७५ । अन्नपटलाना-
 मिव यो भेदः । भग० २२४ ।
 प्रतारयति-उच्यति । नदी० १५७ ।
 प्रति-अनुष्य गमानम् । नदी० ४३ ।
 प्रतिशारयिधिः-उपायविधिः । नदी० १६२ ।
 प्रतिश्रुति-प्रतिष्ठा । आषा० ८० । सहस्रः । सूयं०
 २६८ ।
 प्रतिक्रमण-मिथ्यादुष्कृतसंप्रयुक्तः प्रत्यवमर्शः प्रत्यावधानं
 कायोत्सर्गकरणं च । तत्त्वा० ६-१२ ।
 प्रतिचारग-प्रतिचारकः । भाव० २०६ ।
 प्रतिच्छन्दभूतः-सहस्रः । नदी० १४७ ।
 प्रतिच्छन्ना-भूते नवमभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
 प्रतिजिह्वा-शरीरावयवः । प्रज्ञा० ४७३ ।
 प्रतिजिह्विक-आरमोपपातकः । सम० ६७ ।
 प्रतिज्ञप्त-वैद्याकृष्यकरणायापरं कृतः - अमिहितः ।
 आषा० (?) ।

प्रतिज्ञापनम्- । नदी० १७६ ।
 प्रतिद्वन्द्वी-प्रतिपक्षी । नदी० १५० ।
 प्रतिनियत-प्रतिभक्तम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
 प्रतिनिर्वातद्वय-समर्पणीयम् । व्य० द्वि० ३०७ आ ।
 प्रतिपत्तिः-सर्वातिगणनिधानमतीन्द्रियाद्यौपदसंन्यास्यभिषा-
 रि चेद जिनप्रवचनमित्येवरूपा प्रतिपत्तिः । सम० १२५ ।
 रीतिः । भाव० ४४१ । कालः । प्रज्ञा० ३८५ । नदी०
 १६७ । वार्ता । वारकः । नदी० ५१ । उपमा ।
 व्य० प्र० २७५ ।
 प्रतिपादनताः-प्रतिपत्तय इति विग्रहः । सम० १२० ।
 प्रतिबोधक-गृह्यविश्रुतः । व्य० प्र० २२२ अ ।
 प्रतिभा-प्रकाशः । जीवा० १६५ । मतिविशेषः । प्रज्ञा०
 ५६ ।
 प्रतिभासः- । सूर्य० ७ ।
 प्रतिभा-कायोत्सर्गः । भाव० १५३ ।
 प्रतिभाकल्पिकः-साधुभेदविशेषः । भग० ४ ।
 प्रतिभामर्ग-गुञ्जा, बह्मादि । ठाणा० १६८ । सुवर्णादिमान-
 हेतुः गुञ्जादि । ज० प्र० २२७ ।
 प्रतिभामतिपत्तिः-प्रतिज्ञा । ठाणा० ३८१ ।
 प्रतिराद्यते- । सूर्य० २११ ।
 प्रतिरूप-ब्रह्माधारणं रूपं आकारो यस्य च । सूर्य० २ ।
 प्रतिरूपश्चद्वयवहार-सुवर्णारूप्यादीनां द्रव्याणां प्रतिरूपक-
 क्रियाव्याप्तिकरणानि च । सत्त्वा० ७-१६ ।
 प्रतिरूपयोगयोजन-भौषकारिकविनयविशेषः । उक्त०
 ५० ।
 प्रतिरूपा-भूतद्वितीयो भेदः । प्रज्ञा० ७० ।
 प्रतिवचन-उत्तरम् । सूर्य० ११ ।
 प्रतिविधान-उपायः । नदी० ६१ ।
 प्रतिविधिष्ट-ब्रह्माधारणम् । सूर्य० २ ।
 प्रतिबुधभद्रामः- । वृ० प्र० ३०५ आ ।
 प्रतिशठः-प्रतिपक्षी शठः । नदी० १५२ ।
 प्रतिशब्दः-पदहवाचो । नदी० १७३ ।
 प्रतिशलाकार्पण्यः-सङ्ख्यापरिमाणे द्वितीयः पत्यः । अनु०
 २३७ ।

प्रतिश्रान्तः-विधातः । वृ० द्वि० १३ आ ।
 प्रतिश्रुतिः- । ज० प्र० १७७ ।
 प्रतिष्ठा-गाथा निश्चितप्र । भाव० ८०४ ।
 प्रतिष्ठानपुरं-विद्यामन्त्रादिविवरणं मुकुण्डराजधानी ।
 पिण्ड० १५२ ।
 प्रतिष्ठितः- । व्य० द्वि० ३६० आ ।
 प्रतिसंलौन-गुहसकाशेऽप्यन वा कार्यं विना न यत्स्त-
 तश्चेष्टे । उक्त० ३५७ ।
 प्रतिसंलौनताप्रतिमा-२५प्रतिमायां चतुर्थी । सम०
 ६६ ।
 प्रतिसेवक-कारणमावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि
 प्रतिसेवते । व्य० प्र० ३११ ।
 प्रतिसेवना-सम्यगाराधनविषयीता प्रतिगता वा सेवना ।
 ठाणा० ३३७ ।
 प्रतिसेवनानुलोम्य-आधोवचनानुलोम्यः, ये यथाऽऽश्लेषितः ।
 भाव० ७८१ ।
 प्रतिसेवमानः-प्रथमभङ्गवर्ती । व्य० प्र० ८ आ ।
 प्रतीत्यमहम्-आपेक्षिकम् । दश० १०० ।
 प्रतीली-नगरखारम् । नदी० १४६ । नगरस्यैव कपाटम् ।
 सम० १३८ ।
 प्रत्यग्रं- । आचा० २४४ ।
 प्रत्यञ्चा-ज्या-धनुष्यारोप्यमाणा रज्जुः । भग० १६३ ।
 जीवा-दवरिकेति । सूर्य० २२ । दवरिका । सूर्य० ५८ ।
 जीवा-दवरिका । सूर्य० २३३ । धनुःसंस्था जीवा ।
 उक्त० ३११ ।
 प्रत्यय-उपयोगः । विदे० ३६ ।
 प्रत्ययिकः- । आचा० १०६ । उक्त० ३७८ ।
 प्रत्यर्पणम्- । भाव० ४४१ ।
 प्रत्यवतारः- । भग० २६ (१) ।
 प्रत्यवस्था-समाधानम् । आचा० १२ ।
 प्रत्यवस्थान-प्रतिवचनम् । वृ० प्र० १३६ प्र । गुहक-
 नम् । दश० २१ ।
 प्रत्याख्याताशानादिभोजनं-सप्तमः शब्दः । प्रश्न० १४४ ।
 प्रत्याख्यान-कपायस्य द्वितीयो भेदः । आचा० ६१ ।
 प्रत्याख्यानक्रिया-सूत्रकृताः द्वितीयश्रुतस्कथे तृतीयममच्य-

प्रकम्पित-विधुतः, अपनीतः । आब० ५०७ ।
 प्रकर-वाग्यस्य मर्दनम् । ओष० ७५ ।
 प्रकरण-सङ्खडो । ओष० ४७ । जिनवचनमुपादातुं
 प्रकारः । आब० ६८ । प्रकृत, प्रापूर्णभोजनादिकम् ।
 पिण्ड० १४८ । आचा० ३२८ ।
 प्रकर्ष-भावसारम् । दश० ११६ ।
 प्रकर्षगति-पारम्पर्यम् । आचा० १७४ ।
 प्रकामशायी-अतिनिद्रः । दश० २३५ ।
 प्रकारकात्स्न्यम्-कतिचित्पर्यायान्वितम् । उत० ५५५ (?)
 प्रकाशः-श्रेयता । सूर्य० ६ । ओषः । सूर्य० ७ ।
 प्रकाशक्षेत्र-उदयास्तान्तरं तापक्षेत्रम् । ज० प्र० ४५५ ।
 प्रकाशदोष-प्रकाशाय दोषः प्रकाशदोषः । आचा० २४७ ।
 प्रकीर्णक-चामरम् । प्रभ० ७० । पौरजनपदस्थानीयः ।
 तत्त्वा० ४-४ ।
 प्रकीर्णकया-वा चोरसर्गकया, इव्यास्तिनयकया वा,
 कथायाः चतुर्थो भेदः । सम० २४ ।
 प्रकृतिः-प्रजा । आचा० ११, २८१ ।
 प्रकृष्ट-प्रधानः । सूर्य० ६ । सर्वसुखमः-निरंशः । अनु०
 ६७ ।
 प्रेक्षते-गणयति आलोचयति च । आ० (?) ५२६ ।
 प्रेक्षापूर्वकारिता- । आब० ८५० ।
 प्रक्षेपक-माधुनामेवार्थाय या वक्रःस्थापना स । वृ० प्र०
 १०० अ ।
 प्रगाढा-प्रकृष्टवती । ठाणा० ४६१ ।
 प्रगुणं-सरलम् । उत० १२६ ।
 प्रगृहीततरं-पूर्वस्थानाद् भक्तपरिशेङ्कितमरणरूपप्रकरणेण
 ब्रह्म पादपोषणमे, प्रकृतितरमेतदित्यर्थः । आचा०
 २६४ ।
 प्रगृहीता-घट्टी पिण्डेषणा । आबा० ३५७ ।
 प्रग्रहः-रश्मिः । उत० ५०७ ।
 प्रचय-कायः । ठाणा० २१७ ।
 प्रचुरा-प्रशस्ता अतिगायिनी वा । ठाणा० ३३२ ।
 प्रजन-प्रसवः । नदी० १६१ । विह्वम् । वृ० द्वि० २४
 अ ।
 प्रज्ञप्ति-स्वतन्त्रप्रवृत्त्या । व्य० प्र० २८६ । विधादेी

नामनिक्षेपः । ज० प्र० ६ ।
 प्रज्ञप्तिविद्या-विद्याविशेषः । विशे० ११० ।
 प्रज्ञा-स्वबुद्धिः । सूर्य० ३६८ । बुद्धिः । ठाणा० ५१६ ।
 प्रकर्षेण ज्ञायते उत्सर्गापवादः तत् । वृ० प्र० १३० अ ।
 प्रज्ञापना-प्रज्ञापनोपाङ्ग तस्यैव प्रथम पद च । जीवा०
 ४१६ ।
 प्रज्ञाप्ते-प्रज्ञया मव्यजन्मुधिरान्त-प्राप्तम् । अनु० २ ।
 प्रज्ञाप्तभूमिः- । व्य० द्वि० ४४६ अ ।
 प्रज्ञाप्ता-जिह्विका । ज० प्र० २६१ ।
 प्रणालिका-रुद्धिः । जीवा० ८ ।
 प्रणिधानं-प्रयोगः । आब० ८३४ । प्रणिधानम् । मग०
 ५० (?) ।
 प्रणिहितेन्द्रिय-विहितेन्द्रियः । प्रभ० १६० ।
 प्रतनुकपायं- । आब० १२६ ।
 प्रतर- । दश० १५७ ।
 प्रतरपरिमण्डलं-विगतपरमाण्वारम्भकं विश्वप्रदेशाव-
 गाढ च, तत्त्वं-प्राच्यादिषु चतसृषु दिषु प्रत्येकं चत्वा-
 श्रत्स्वाराणवः स्थाप्यन्ते विदिषु च प्रत्येकमेकैकोऽणुः
 स्थाप्यन्ते । प्रज्ञा० १२ ।
 प्रतरभेद-अभ्रपटलस्येव । ठाणा० ४७५ । अभ्रपटलाना-
 मिव यो भेदः । मग० २२४ ।
 प्रतारयति-छलति । नदी० १५७ ।
 प्रति-अनुष्ण गमानम् । नदी० ४३ ।
 प्रतिशरारविधिः-उपायविधिः । नदी० १६२ ।
 प्रतिष्ठानि-प्रतिष्ठा । आचा० ८० । सहयः । सूर्य०
 २६४ ।
 प्रतिक्रमण-प्रियादुष्कृतमं प्रयुक्तः प्रत्यवमर्शः प्रत्यावपानं
 कायोरपमंकरणं च । तत्त्वा० ६-१२ ।
 प्रतिचारय-प्रतिचारकः । आब० २०६ ।
 प्रतिच्छन्दभूतः-सहायः । नदी० १५७ ।
 प्रतिच्छन्ना-भूते नवमभेदः । प्रज्ञा० ७० ।
 प्रतिजिह्वा-शरीरावयवः । प्रज्ञा० ४७३ ।
 प्रतिजिह्विक-आत्मोपपातकः । सम० ६७ ।
 प्रतिज्ञप्त-वैद्यावृत्त्यकरणापापरे रस्तः - अमिहितः ।
 आबा० (?) ।

प्रतिज्ञापनम्- । नदी० १७६ ।
 प्रतिद्वन्द्वो-प्रतिपक्षी । नदी० १५० ।
 प्रतिनयत-प्रतिभक्तम् । प्रज्ञा० ३२६ ।
 प्रतिनिर्यातव्य-समर्पणीयम् । व्य० द्वि० ३०७ आ ।
 प्रतिपत्तिः-सर्वातिगयनिधानमतीन्द्रियाधोपदर्शनाभ्यभिचारि चैद जिनप्रवचनमित्येवंरूपा प्रतिपत्तिः । सम० १२५ ।
 रीतिः । आव० ४४१ । कालः । प्रज्ञा० ३८५ । नदी० १६७ ।
 वार्त्ता । वारकः । नदी० ५१ । उपमा । व्य० प्र० २७४ ।
 प्रतिपादनताः-प्रतिपत्तय इति विग्रहः । सम० १२० ।
 प्रतिबोधक-गृहचिन्तकः । व्य० प्र० २२२ अ ।
 प्रतिभा-प्रकाशः । जीवा० १६४ । मतिविशेषः । प्रज्ञा० ५६ ।
 प्रतिभासः- । सूर्य० ७ ।
 प्रतिमा-कायोत्सर्गः । आव० १४३ ।
 प्रतिमाकल्पिकः-साधुभेदविशेषः । भग० ४ ।
 प्रतिमानं-गुञ्जा, वल्लादि । ठाणा० १६८ । सुवर्णादिमान-हेतुः गुञ्जादि । जं० प्र० २२७ ।
 प्रतिमाप्रतिपत्तिः-प्रतिज्ञा । ठाणा० ३८१ ।
 प्रतिराश्यते- । सूर्य० २११ ।
 प्रतिरूप-असाधारणं रूपं आकारो यस्य स । सूर्य० २ ।
 प्रतिरूपरुदयवहार-सुवर्णरूप्यादीनां द्रव्याणां प्रतिरूपक-क्रियाभ्यामीकरणानि च । तत्त्वा० ७-१६ ।
 प्रतिरूपयोगयोजन-औपचारिकविनयविशेषः । उक्त० ५० ।
 प्रतिरूपा-भूतद्वितीयो भेद । प्रज्ञा० ७० ।
 प्रतिवचन-उत्तरम् । सूर्य० ११ ।
 प्रतिविधान-उपायः । नदी० ६१ ।
 प्रतिविशिष्ट-असाधारणम् । सूर्य० २ ।
 प्रतिवृत्तभ्रमः- । वृ० प्र० ३०५ आ ।
 प्रतिशक्तः-प्रतिपक्षी सक्तः । नदी० १५२ ।
 प्रतिशब्दः-पठह्याची । नदी० १७३ ।
 प्रतिशालाकापत्यः-सङ्ख्यापरिमाणे द्वितीयःपत्यः । अनु० २३७ ।

प्रतिश्रान्तः-विधातः । वृ० द्वि० १३ आ ।
 प्रतिश्रुतिः- । जं० प्र० १७७ ।
 प्रतिष्ठा-गाथा निश्चितिश्च । आव० ८०४ ।
 प्रतिष्ठानपुरं-विद्यामन्त्रद्वारविधरणे मुरुण्डराजधानी । पिण्ड० १४२ ।
 प्रतिष्ठितः- । व्य० द्वि० ३६० आ ।
 प्रतिसंलीन-गुरुसकाशेऽप्यत्र वा कार्यं विना न यत्तत्-तद्भेदे । उक्त० ३४७ ।
 प्रतिसंलीनताप्रतिमा-पञ्चप्रतिमायां चतुर्थी । सम० ६६ ।
 प्रतिसेवक-कारणभावेऽपि पञ्चकादीनि प्रायश्चित्तस्थानानि प्रतिसेवते । व्य० प्र० ३११ ।
 प्रतिसेवना-सम्बगाराधनविपरीता प्रतिगता वा सेवना । ठाणा० ३३७ ।
 प्रतिसेवनानुलोम्य-आलोचनानुलोम्यः, ये यथाऽऽसेवितः । आव० ७८१ ।
 प्रतिसेवमानः-प्रथमभङ्गवर्ती । व्य० प्र० ८ आ ।
 प्रतीत्यमहत्-आपेक्षिकम् । दश० १०० ।
 प्रतीली-नगरद्वारम् । नदी० १४६ । नगरस्यैव कपाटम् । सम० १३८ ।
 प्रत्यग्रं- । आचा० २४४ ।
 प्रत्यग्न्या-उपा-घनुष्यारोप्यमाणा रज्जुः । भग० १६३ ।
 जीवा-दवरिकेति । सूर्य० २२ । दवरिका । सूर्य० ४८ ।
 जीवा-दवरिका । सूर्य० २३३ । धनुःसंस्का जीवा । उक्त० ३११ ।
 प्रत्यय-उपयोगः । विशेषे ३६ ।
 प्रत्ययिकः- । आचा० १०६ । उक्त० ३७८ ।
 प्रत्ययपंथम्- । आव० ४४१ ।
 प्रत्यवतारः- । भग० २६ (?) ।
 प्रत्यवस्था-समाधानम् । आचा० १२ ।
 प्रत्यवस्थान-प्रतिवचनम् । वृ० प्र० १३६ अ । गुरुकय-नम् । दश० २१ ।
 प्रत्याख्याताशनादिभोजनं-सप्तमः सवलः । प्रम० १४४ ।
 प्रत्याख्यान-कपायस्य द्वितीयो भेदः । आचा० ६१ ।
 प्रत्याख्यानक्रिया-सूत्रकृताङ्गद्वितीयधृतसंकेते तृतीयममण्य-

यन्म् । ठाणा० ३८७ ।
 अर्थाख्यानत्रय-समीभोपकरणाहाराणां प्रत्याख्यानम् ।
 उक्त० ५८८ ।
 प्रत्याख्यानपूर्वम्- । आचा० ३२० ।
 प्रत्याचक्षीत-अपन्हुवीत । आचा० ४४ ।
 प्रत्याचक्षे-प्रतिषेधस्तोदरेणाभिधानं करोमीति । आच०
 ४५५ ।
 प्रत्यात्मेन्द्रकाणि-अहमिन्द्राणि । सम० ४३ ।
 प्रत्यालीढ-शालीढाद्विपरीत स्थानम्, पञ्चस्थाने द्विती-
 यम् । उक्त० १०५ । अग्रतो मुखमाधाय दक्षिणमुखं
 पश्चात्मुखमपसारयति अन्तरा चापि पादबोर्ण्यं च पादा-
 स्ततः पूर्वप्रकारेण युध्यते तदप्रत्यालीढम् । अ० प्र० ४६
 आ । तृतीयं योधस्थानम् । आचा० ८६ । ठाणा० ३ ।
 प्रत्यावर्त्तः-नाट्यविशेषः । अं० प्र० ४१४ ।
 प्रत्यासत्तिः-न्यायविशेषः । विशेषे ५७ । ७६४ ।
 प्रत्युत्पन्न-लोकरूढम् । ठाणा० ४९७ ।
 प्रत्युपेक्षितं-आलोकितम् । आचा० ४२८ ।
 प्रत्युपेक्षेत-पर्यालोचयेत् । आचा० ३५१ ।
 प्रत्युषः-गोपः । आच० ७८१ ।
 प्रत्येकबुद्धाः-प्रतीत्येकं किञ्चित् वृषमादिकं अनित्यतादि-
 भावनाकारणं वस्तु बुद्धाः-बुद्धवन्तः परमार्थमिति प्रत्येक-
 बुद्धाः । ठाणा० ३३ ।
 प्रथमानुयोग-तीर्थंकरादिपूर्वभवादिष्याख्याप्रत्ययः । ठाणा०
 ४८१ । हाष्टादे चतुर्थो भेदः । सम० ४१ ।
 प्रथमालिकापंथम्- । आचा० २६५ ।
 प्रदर्शन-बिह्वम् । आच० ८३० ।
 प्रदग्धन्ते-अपमाप्रदग्धेन । नदी० २१२ ।
 प्रदानं- यः संप्राप्तिं घनोत्सर्गः, उत्तमाधममध्यमः ।
 प्रतिदानं तथा तस्य, एकोत्सर्गाद्युभोदनम् । ठाणा०
 १५२ ।
 प्रदोषित-अवान्तिम् । उक्त० ३७८ ।
 प्रदेशनिर्गम-द्रव्यप्रमाद्ये प्रथमो भेदः । ठाणा० १६८ ।
 प्रदेशार्थता-प्रकृतौ देवः प्रदेशो निरवयवोऽंशः, स चासा-
 वर्थश्चेति प्रदेशार्थः, तस्य भावः प्रदेशार्थता-गुणपर्याया-
 धारा(रता) अवयवस्यार्थतापेक्षितत्वात् । ठाणा० ११ ।

निरादेशार्थता परमाणुत्वमितिभावः । अनु० ६७ ।
 प्रदेशोदीरणा-प्राप्तोदयनिमित्तपरिमाणकर्मप्रदेशैः सहा-
 प्राप्तोदयानां नियतपरिमाणानां वर्त्मप्रदेशानां यद्देनं
 सा । ठाणा० २२१ ।
 प्रदोषसमयः-प्रातःसमयः । जीवा० १६३ ।
 प्रद्युम्न-कृष्णस्य अहमघन्यत्वे हृष्टान्तः । ठाणा० ४३३ ।
 प्रद्वीतः-गणिकाभिरमपकुमारवन्धकः । सूत्र० ३२६, ३१३ ।
 वारत्रकमहर्षेरुपहसिता । जृ० प्र० ३०६ आ ।
 प्रद्वेयः-वैरम् । उक्त० २६५ ।
 प्रधानः-महान् प्रभूतो वा । आच० ५६६ ।
 प्रधानक्षत्रिय-सकरक्षत्रियः-द्विजेन क्षत्रियथोपितो जातः ।
 आचा० ८ ।
 प्रधानफरक-वरफलकम् । प्रभ० ४७ ।
 प्रधानाग्र-सचित्तादि । आचा० ३१८ ।
 प्रधावसि-प्रकषेणं प्रकृतो वा धावति । वृ० प्र० १९१
 आ ।
 प्रञ्चते-अपवतो करोति । ठाणा० ५२० ।
 प्रपञ्चयति-अंसयति विस्तारयति । ठाणा० ५२० ।
 प्रपञ्चितज्ञः-विनेयविशेषः । उक्त० ४७ । प्रज्ञा० ४२५ ।
 प्रपतन्तो- । ठाणा० ३२८ ।
 प्रपुष्पाटा-स्वापविबोधवत्थोपधिः । आचा० ६६ ।
 प्रवहन्ती-प्रविवक्ष्य करोति । मय० २०२ ।
 प्रभञ्जन-चोरपालविशेषः । ठाणा० २०५ । रत्नसन्धय-
 कृतादतीयनाम । ठाणा० २२४ ।
 प्रभव जन्मस्थानिभिष्यः परम्परामवमान् । आच० ५७ ।
 तानोद्गाटिन्यवस्थापिमादिभिस्त्रैकः चौरः । अ० प्र०
 २४० । चतुर्दशपूर्वा । उक्त० २४० । अनाधीर्णं
 हृष्टान्तः । वृ० प्र० १६६ अ ।
 प्रभव्या-प्रभवति । उक्त० ३५२ ।
 प्रभवित्पुः-सहित्पुः । वृ० प्र० १७६ अ ।
 प्रभा-आकारम् । अ० प्र० ३१६ ।
 प्रमावकः- (?) १-१-३ ।
 प्रमावति-उदायनरागी । प्रभ० ८६ ।
 प्रमावित्पुः-सहित्पुः । नदी० १६७ ।
 प्रमास-वृत्तार्थतादये देवः । ठाणा० ७१ ।

अभूतः-महान् प्रधानो वा । आश० ५२६ ।
 अभूताग्रं-द्वितीयं भावाग्रम् । आशा० ३१८ ।
 अभूतविद्यविशारथं-संख्यापः । सूर्य० ११२ ।
 अभूतं-पन्नः मध्येन तेषां गच्छतीत्येवंलक्षणम् । सम० १४ ।
 अभूता-परिषत्तयया । नि० सू० प्र० २६७ अ ।
 अभूतार्थं-निश्चितं निर्गमः । ठाणा० ४३५ । स्वाहृगुले-
 नाष्टोत्तरवशात्कूलोच्छ्रयता । भग० ११९ । शास्त्रीयो-
 पक्रमे तृतीयः । भाव० ५६ । शास्त्रीयोपक्रमे तृतीयः ।
 ठाणा० ४ । स्वस्त्यणम् । ठाणा० ४६३ ।
 अभूत-स्मृत्यनवस्थान कुशलेष्वनादरः योगदुष्प्रणिधानं च ।
 तत्त्वा० ८-१ ।
 अभूतनिष्ठ-प्रमादपरः । भाव० ५८८ ।
 अभूतदण्डुलः-प्रमादं हूलो व्याप्यः । उत० ३३६ ।
 अभूतयत्नमञ्जूष्या-अमूर्द्धीपप्रतप्तवृत्तिनाम । अ० प्र०
 १, ८८ । अमूर्द्धीपप्रतप्तवृत्तिः । अ० प्र० ४२४ । अमूर्-
 षीपप्रतप्तवृत्तिः । अ० प्र० ५५६ । अ० प्र० १ ।
 अभूत-विनयप्रयोगः शब्दस्तुतिविषयैवादेव्यावृत्त्यकरण-
 विधिः सत्यपरवक्तानचारिप्रतपोर्षिकेषु साधुषु पश्चात्तो-
 म्यकृतपूजाजनितः सर्वेन्द्रियविष्यक्तो मनःप्रहर्षः ।
 तत्त्वा० ७-६ । अ० प्र० २१७ अ ।
 अभूतविजय-गृहविशेषः । अ० प्र० २०९ ।
 अभूतानम्- । शोध० १३४ ।
 अभूत-प्रादरः । अ० प्र० १६२ ।
 अभूतगमतिरसम्पत्-प्राशम्युपरोक्षेणवस्तुविज्ञानात्मिका ।
 उत० ३६ ।
 अभूतजन-कणम् । नंदी० १४४ । प्रस्तावः । विदो०
 ८५९ ।
 अभूत-प्रत्येग संबन्धे प्रसंबं सुनम् । सू० प्र० १३५ अ ।
 सुनम् । सू० प्र० ३५ अ ।
 अभूत-भाषणम् । शाब० ५ ।
 अभूतभूताः-नष्टाः । उत० २६३ ।
 अभूत-विशारथः । भाव० ८८ ।
 अभूत-सूत्रम् । विदो० ४१६ ।
 अभूत- । उत० ३५२ ।

प्रवादः-किंवदन्ती । नंदी० ६१ । संलापः । भाव०
 २४१ ।
 प्रवाल-हरितम् । भावा० २८५ ।
 प्रवाहः-बंधः, आवलिका । अ० प्र० २३८ । सस्तानः ।
 भाव० ६०१ । भावा० ३४१ । बंधः, आवलिका ।
 अ० प्र० १६६ ।
 प्रविष्टतिर्यंकाल्यं- । नंदी० १५५ अ ।
 प्रवी(वि)चारः-मैथुनविषयोपशेवनम् । तत्त्वा० ४-८ ।
 प्रवीचारः-परिचारः मैथुनोपशेवनम् । प्रज्ञा० ५४९ ।
 प्रवृत्तिः-गतिः । विदो० २२० ।
 प्रवेशः-ज्ञानमनम् । ठाणा० २६४ ।
 प्रवज्या- । नंदी० ४४ ।
 प्रवाजनाचार्य-दीक्षादाताचार्यः । ठाणा० २६६ ।
 प्रवाजयति-समस्तं लोचं करोतीति भावः । अ० प्र० ६३ ।
 अ ।
 प्रवाजयितुं सामाजिकार्थगतः । अ० प्र० २१६ अ ।
 प्रदासा-ज्ञानदर्शनमुपक्रमकौतुभावनम् । तत्त्वा० ७-८ ।
 प्रभ-अष्टगुणविप्रभविद्या, विद्याविशेषः । प्रभ० १ ।
 संघयापत्तो अर्थसंघातार्थं विद्वत्सिद्धिषु स्वविद्ययासूक्ष्मं
 दास्यम् । भाव० ६८ ।
 प्रभयाहन-कुलविशेषः । अनु० २७१ ।
 प्रभयाकरण-प्रभाः अष्टगुणावप्रभविद्या व्याख्ययते-अभि-
 घोष्यन्तेऽस्मिन्निति । प्रभ० १ ।
 प्रभयण-सूत्रम् । ठाणा० ३४३ । प्रता० १०२ ।
 प्रभयि-नाट्यविशेषः । अ० ४१४ ।
 प्रभय्यं भाषेयनाक्यः । भाव० ६६० ।
 प्रभय्यसाधनं-व्यावविशेषः । विदो० ६६६ ।
 प्रसङ्ग- । भावा० ३३० अ ।
 प्रसङ्गग्रन्थ-रस्यकारणेन सत्यमनरकप्रायोग्यवशादेवनीय-
 वर्धन्यकः । विदो० ८५५ ।
 प्रसभं-प्रसभम् । शोध० १२६ ।
 प्रसभं समस्तः । विदो० १३६ ।
 प्रसृता-बहुधा । प्र० ७० (?) ।
 प्रसन्नजित्-योगिकविद्या । नंदी० १५० ।
 प्रसन्नजित्-गथा प्रसन्नो । ठाणा० ३२८ ।

प्रस्ताव-अधिकारः-प्रयोजनम् । विशेषे ८५६ । अर्थसरः ।
 विशेषे ८३७ ।
 प्रस्फोटका-चक्षुषा निरूप्य परावर्त्य । ठाणा० ३६२ ।
 प्रहतः- । आषा० ४४ ।
 प्रहुरण-अन्नम् । भग० ६४ ।
 प्रहसनिका-हासः । प्रभ० १३६ ।
 प्रहेणक-फलिकम् । ठाणा० १४८ । जीप० ३९ ।
 प्रहेणिका-कुहेटका । वक्रोक्तिविशेषरूपा । वृ० प्र० २१३
 आ ।
 प्रहेलिकादानं-क्रीडादानम् । उक्त० ४७ ।
 प्रहृत-प्रभुतम् । प्रभ० १६ ।
 प्राग्नुत्व-महावायुः । सूत्र० २७७ ।
 प्राकारकः- । आ० ८३५ ।
 प्राकारकोष्ठकं-अट्टालकम् । उक्त० ३११ ।
 प्राकृत-सामान्यः । भग० ८ ।
 प्राग्भार- । आषा० २२६ ।
 प्राग्विदेह-नियमयन्ते चतुर्थकूटम् । ठाणा० ७२ ।
 प्राचुर्य-उत्पूरम् । प्रभ० ४३ ।
 प्राजनकः-तोत्रम् । उक्त० ६२ । तोत्रम् । उक्त० ५४८ ।
 प्राजिता-सारथिः । भग० ३२२ ।
 प्राज्ञाप्त-प्राज्ञात्-तीर्थकरादाप्तं प्राज्ञाप्तं गणधरैरिति
 भगवते, अथवा प्राज्ञैः-गणधरैराप्तं प्राज्ञाप्तम् । नदी०
 ६५ ।
 प्राञ्जलता- । उक्त० ५९० ।
 प्राञ्जलाः- । विशेषे २०७ ।
 प्राणः- । भग० ११२ ।
 प्राणतत्त्व-देवलोकः । आष० १७७ ।
 प्राणापानपर्याप्ति-यया पुनश्च्छ्वासास्रावयोग्यानि दलिका-
 ग्यादायोच्छ्वासरूपतया परिणमम्यालम्ब्य मुञ्चति सा ।
 वृ० प्र० १८४ आ ।
 प्रातःसमय-प्रदोषसमयः । जीवा० १६३ ।
 प्रातिभं-"प्रज्ञा नक्षत्रोक्तेस्तारानि मता" सैव प्रातिभ,
 नक्षत्र भूतदेवताठिरिक्तं सामर्थ्ययोगजन्यं प्रातिभम् ।
 ज्ञानम्, आ, (?) ६ ।
 प्रातिवेशिकः- । आषा० ३७१ ।

प्रादोषिका-सूत्रगोक्षीम् । जीप० २२ ।
 प्रादोषिकादिः-कालविशेषः । उक्त० ५८३ ।
 प्राप्तस्यमातिः-लब्धशब्दः । प्रभ० ७१ ।
 प्राप्ति-देशान्तरविषया पर्यायान्तरविषया च । प्रज्ञा०
 ३२८ ।
 प्राबल्येन मुषतः-उत्पुषतः पृषगभूतः । आष० ५०८ ।
 प्राभृत्-पूर्वान्तरगतः श्रुतविशेषः । विशेषे ५०६ । आष०
 ६८ । प्राभृत्-इष्टः श्रुतस्कांशः । व्य० द्वि० ७८ अ ।
 प्राभृतिका-दानार्थं कल्पिता वसतिरिह गृह्यते । आषा०
 ३६९ । मिक्षा । आष० ४७८ ।
 प्रायश्चित्त-दानादिप्रकार प्रायश्चित्तम् । वृ० प्र० ४८
 आ ।
 प्रायसः-उत्सर्गः । आष० २८५ ।
 प्रायिकत्वं-कादाचित्कत्वम् । ठाणा० ५६ ।
 प्रायोगिक-कुसुम्भरागादिः, नोरुर्मद्रोपरगभेदः । आष०
 ३८७ ।
 प्राययति-निरूपयति । जीप० ७६ ।
 प्रायित-लघुमाशंसितः । ज्ञाता० ३४ ।
 प्रायिका-प्राजिका मातृमातुः पितृमातुर्वा माता । दश०
 २१६ ।
 प्रायंचत- । नदी० १५७ ।
 प्रावचनः-कालापेक्षया बहुलागमः पुरुषः । भग० ६१ ।
 प्रावरण- । दश० २३२ ।
 प्रावीर्ष्य-कुशलश्वम् । उक्त० १४३ ।
 प्रासाद-उच्छ्रतं गृहम् । आष० ८२६ ।
 प्रासादबहुल-प्रासादीयः । सूर्य० २ ।
 प्राहारिकपुरुष-रक्षकपुरुषः । उक्त० ३३१ ।
 प्राहणक-प्रादेशः । उक्त० २७५ ।
 प्रियङ्गु-आपाकमंरहितगुडाहारगवेयकः दातकः । विष्ट०
 ७५ ।
 प्रियङ्गु-पुष्पविशेषः । जीवा० १३६ ।
 प्रियङ्गुचिका-गोषरविषयोपपुषततायां गुणसेनपत्नी ।
 विष्ट० ७८ ।
 प्रियङ्गुलतिका-गोषरविषयोपपुषततायां गुणधर्मपत्नी ।
 विष्ट० ७८ ।

प्रियङ्गुसारिका-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणशेखरपत्नी ।
 पिण्ड० ७८ ।
 प्रियङ्गुसुन्दरी-गोचरविषयोपयुक्ततायां गुणचूडपत्नी ।
 पिण्ड० ७८ ।
 प्रियदर्शना-आधासंवासहृष्टान्ते वसन्तपुरे अरिमहंन । (?)
 प्रियमति-परमामदूतोत्वदोषविवरणे घनदत्तस्त्री । पिण्ड०
 १२७ ।
 प्रीति-बाह्या प्रतिबन्धः । उक्त० ३६४ ।
 प्रीतिदानं-यरपुनः स्वनगरे भगवदागमननिवेदकाय नि-
 युक्ताय वा हर्षप्रकृपाधिक्रुदमानसंर्दीयते तत् । वृ० प्र०
 ११६ अ । भाव० २३० ।

प्रेतभूमिः-धमशानम् । उक्त० ६६५ ।
 प्रेत्य-मृत्वा पुनर्जन्म-परलोकः । भाव० २४२ ।
 प्रेत्यसञ्ज्ञा-प्रावतनी घटादिविज्ञानसंज्ञा । भाव०,
 २४५ ।
 प्रेरयति-विनयति अतिवाहयति च । प्रश्न० ६४ ।
 प्रेहा-प्रेक्ष्य । नि० चू० द्वि० २२ आ ।
 प्रोथः-घ्राणम् । अ० प्र० ९३७ ।
 प्रोपितः-विदेशप्राप्तः । नदी० १६३ ।
 प्रोपितपिता-भोतेन्द्रियनष्टः । मक्त० ।
 प्रौढी- । भावा० १०६ ॥

आगमोद्धारक-आचार्यश्रीआनन्दसागरसूरिसङ्कलित—

❀ अल्पपरिचितसैद्धान्तिकशब्दकोशस्य ❀

तृतीयो भागः

समाप्तः

॥ श्रेष्ठी देवचन्द्र लालभाई जंत पुस्तकोद्धार फण्डे ग्रन्थाङ्कः ११६ ॥

श्रेष्ठ देवचंद्र लालमार्ई लैन पुस्तकोद्वार फंड

गोपीपुरा बडेगतानो पचळो, मुलण.

वेचाणमां नवीन पुस्तको

नाम	भाग	रागगादक	दिनांक
१०१, ११५ अल्पपरिचितसैदांविठ श्रुतद्वेष	भाग १+२	गणि कंचनसागरजो	६+५
१०२ दशवैकालिक वृत्ति (सुमति सापुष्ट्य)		गणिकंचनसागरजी	३-००
१०४, ११२ उच्चताप्यन-अवचूरी	भाग १+२	गणिकंचनसागरजो	४+५
१०५ विठनिपुं छिन्नवचूरी		गणिकंचनसागरजी	३-००
१०६ आद्यविधिकीमुदी		आ० विजयविक्रमसूरिजो	४-००
१०७, ११३ नंदीअवचूरी	भाग १+२	आ० ग० विजयविक्रम सूरिजो	प्रेसमां
१०८ आवश्यकरुजवचूरी	भाग १+२	प० मानविजयजी	५+१
१०९, ११० सुपगडांगद विद्या	भाग १+२	प० सुदि मुनिजो	५+१
१११ जंबूद्वीपमहातिपुंछिन्न		गणि अथयसागरजो	प्रेसमां
११४ शातास्य	प० भरूपर विजयजो (आ० छविपसूरिग०ना)		"
११६ अल्पपरिचित०प्रेश.	भाग ३	गणिकंचनसागरजो	"
११७ भगवती अवचूरी		आ० ग० विजयविक्रमसूरिजो	"
११८ आचारंग दीपिका		" " "	"
११९ जंबूद्वीप		गणिअथयसागरजी	"
१२० योगशास्त्रभाषान्तर		आ० हेमसागर सूरिजो	"
१२१ ओपनिपुं छिन्नवचूरी		गणिमुं०११३सागरजो	"
१२२ स्यानांग दीपिका	मिन्नानंद विजयजो (प० भानू विजयना शिष्य)		"
१२३ आवश्यकरु अवचूरी	भाग ३जो	मुनि प्रमोदसागरजी	"
१२४ पठपन्न महापुरिस चरिये भाषान्तर		आ० हेमसागर सूरिजो	"
१२५ जोवाभिगम हारिभरीय	प० मानसुंग विजयजो (आ० रामसूरिना शिष्य)		"
१२६ अल्पपरिचित०कोप	भाग ४	गणि कंचन सागरजी	"